

HİRAM'IN KİTABI

MASONLUK, VENÜS ve
İSA'NIN HAYATININ GİZLİ ANAHTARI

İkinci Mesih ve Hiramın Anahtarı Kitaplarının Yazarları

CHRISTOPHER KNIGHT
& ROBERT LOMAS

HİRAM'IN KİTABI

*MASONLUK VENÜS ve
İSA'NIN HAYATININ GİZLİ ANAHTARI*

**CHRISTOPHER KNIGHT
&
ROBERT LOMAS**

*Çeviri - Mehmet Ortaç
Yayına Hazırlayan - Deniz Negiş*

BİLGE KARINCA®

Alemdar Mah. Salkım Söğüt Sk. Yerebatan Cad. Ağa Apt. Nu: 20
Kat: 1 Daire : 3 Sultanahmet/ İSTANBUL
Tel : (0.212) 528 64 70 - Belge Geçer: (0.212) 528 64 70

Bilge Karınca®

İstanbul - 2008

Genel Yayın Nu-190

ISBN - 978-9944-183-17-8

e-mail- bilgekarınca@gmail.com

bilge_karınca@hotmail.com

© Bu kitabın yayın hakkı **Nurcihan Kesim Telif ve Lisans Hakları Ajansı Tic. Ltd. Şti.** aracılığıyla **Bilge Karınca Yayınlarına** aittir.

Eser yayıncının yazılı izni olmadan kısmen ya da tamamen sesli, görüntülü, vb. şekilde çoğaltılamaz, yayınlanamaz. Kitap içindeki çizim, resim ve fotoğraflar, belge dokümanlar izinsiz kullanılamaz. Kapak kompozisyonu, grafik çalışma ve resimlerin uygulanış şekli taklit edilemez. Eserden yapılacak olan kısa alıntılar ancak, yayıncıdan yazılı izin alınarak ve kaynak gösterilerek yapılabilir.

Kitabın Adı - Hiram'ın Kitabı

**Kitabın Orijinal Adı - The Book of Hiram Fracmasonry, Venüs and The
Secret key to the life of Jesus**

Yazarları - Christopher Knight & Robert Lomas

İlk Yayın Tarihi - 2003-Londra

Bilge Karınca'da İlk Yayın Tarihi - 2008

&

Yayıncı

Lâtif Uğurdıkan

&

Diziyi Yöneten

Ayşa Solmaz

&

Çeviri

Mehmet Ortaç

&

Yayına Hazırlık

Deniz Negiş

&

Halkla İlişkiler

Sinem Turan

&

Basın ve Reklam

Batuhan Şafak

&

Redakte ve Tashih

Ebru Güçlü

&

Kapak Grafik ve İç Tasarım

Sevda Uğurdıkan

&

BASKI-CİLT

BAYRAK MATBAACILIK

Yayımcılık Matbaacılık San. ve Tic.Ltd.Şti.

Davutpaşa Cd. No: 14/2

Topkapı - İstanbul

T. 90 212 493 11 06 pbx

F. 90 212 493 11 07

Şubat 2010

Caroline İçin

C.K

*Eşime, çocuklarıma ve tüm dostlarıma
teşekkür ederim.*

R.L.

İÇİNDEKİLER

Giriş	13
-----------------	----

BİRİNCİ KISIM

BİRİNCİ BÖLÜM

Mimarların Ölümü	21
Doğa ve Bilimin En Eski Gizemleri	21
Masonluk Ölüyor	21
Ölüm Kalım Meselesi	23
Üçüncü Derecenin Karanlığı	26
Hiram'ın Ağının Örülmesi	32
Sonuç	38

İKİNCİ BÖLÜM

Süslü Çanaklı İnsanlar	39
İlk Taş İşçileri	39
Megalitik Yarda Bulmacası	43
Kristal Saray	50
Venus ve Diriliş	59
Sonuçlar	62

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gizli Bilginin Işığı	63
Süleyman Tapınağı Şovalyeleri	63
Roslyn'in Sırları	72
Mason Bağlarının Kanıtlanması	78
Sonuçlar	82

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İskandinav Bağlantısı	83
---------------------------------	----

Kutsal Parlak Işık	83
Cennetin İskandinav Kraliçesi	86
Masonların İlk Tapınağı	96
Sonuçlar	98

BEŞİNCİ BÖLÜM

Süleyman Tapınağı	99
Enoch'tan Kalan Antikalar	99
Süleyman Tapınağı'nın Venüs'e Göre Hizalanması	103
Üstad Mimar Hiram	108
Venüs'ün Oğlu Hiram	113
Sonuçlar	120

ALTINCI BÖLÜM

Denizle İlgili Bağlantılar	121
Süslü Çanaklı İnsanlara Ne Oldu?	121
Mısır'ın Başlangıcı.	128
Fenikeliler	131
Fenikeliler'in Rahip-Kralları	141
Sonuçlar	159

YEDİNCİ BÖLÜM

Yahudiliğin İkiz Tarikatları	161
Yeni Ülke	161
Zengin Adam, Fakir Adam	174
Sonuçlar	179

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gerçek Krallar, İnsan Kurbanlar ve	
Yağmur Çağırarak	181
Son Eklemin Başarısızlığı.	181
Acı Çeken Küçük Çocuklar.	194

İbrahim ve Çocuk Kurbanlar	198
Yehova ve Çocuk Kurbanlar	200
Yağmur Çağırınlar	211
Sonuçlar	217

DOKUZUNCU BÖLÜM

Şafağın Çocukları	219
Ahaz'ın Kadranı	219
Göçten Dönüş	222
Astroloji ve Güneşe Tapınma	227
Sonuçlar	242

ONUNCU BÖLÜM

Kutsal Shekinah	243
Yahudilikte Venüs Döngüsü	243
Metatron, Shekinah ve Kabala	256
Beytüllahim Yıldızı	261
Shekinah'ın Seyri	266
Sonuçlar	272

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Mesih'in Gelişi.	273
Yıldızın Yükselişi	273
Vahşi Doğada Kırk Gün.	280
Kral Olacak Olan Adam	284
Büyük Başarısızlık	290
Paul'ün Tarikatı	297
Astroloji Büyük Bir Sır mı?	306
Venüs Döngüsünün Tarihleri.	307
Sonuçlar	313

ONİKİNCİ BÖLÜM

Shekinah'ın Dönüşü	315
Yeraltı Binyılı	315
Rosslyn'in Şifresini Çözmek.	321
Gizli Tünel.	331
Rosslyn'in Meselesi	337
Sonuçlar	340

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ne Çocuk Oyuncağı Ne de Zararsız	341
Yıldız Astrolojisi Dirinin Büyük Sırrı	341
Acaba Yıldızlarda mı?	348
Yıldızlarla Bezeli Bir Tarih	351
Şemalar Ararken	364
Sonuçlar	372

ONDÖRÜNCÜ BÖLÜM

Yıldız Arşivcileri.	373
Öğrenmek ve Çaba Sarfetmek	373
Başarı Döngülerinde Dolaşmak	380
Yolculuğun Sonu.	395
Masonluk Nedir?	402

İKİNCİ KISIM

Masonik Ahit.	407
Okuyucuya	409

BİRİNCİ BÖLÜM

Tanrı İnsanı Yaratır	414
--------------------------------	-----

İKİNCİ BÖLÜM

Hanok Tanrı İle Tanışır ve Gerçek İsmi Hak Eder	417
--	-----

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nuh Tufana Karşı Gemisini İnşa Eder 420

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tanrı Babil Kulesi'ni Yıktı 424

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kudüs Kralı Melchizedek Avram'ı

Baş Rahip Atar 426

ALTINCI BÖLÜM

Musa'nın Sırları 431

YEDİNCİ BÖLÜM

Süleyman Tapınağı'nın İnşaası. 439

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Hiram Abif Suikastı 450

DOKUZUNCU BÖLÜM

İlk Kudüs Tapınağı'nın Tamamlanması 461

ONUNCU BÖLÜM

Babil Tutsaklığından Dönüş 466

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Kral Süleyman Tapınağı'nın

Yeniden Keşfedilen Sırları. 476

ONİKİNCİ BÖLÜM

Zerrubabel'in Onurlandırılması 485

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kilisenin Büyük Mimarı. 496

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

En Eski Hristiyan Dereceleri 501

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

Tapınak Şovalyeleri ve Kudüs'ün

St. John Şovalyeleri	508
--------------------------------	-----

ONALTINCI BÖLÜM

Gelişen Masonluk	515
Zaman Çizelgesi	524
Ek 1	527
Megalitik Yarda Bulmacası Açıklanıyor	527
Megalitik Yardanın Keşfi	527
Kendi Megalitik Yardanızı Yapmak	528
Ek 2	532
Rosslyn Eşkenar Dörtgenlerinin İstatistiksel İncelenmesi	532
Ek 3	533
Değişik Kültürlerde Venüs'e Verilen Adlar	533
Alfabetik Dizin.	535

Bu kitap pek çok Mason'un ve uzun zaman önce ölmüş olan Masonların unutulmuş ritüel kitaplarını tedarik eden akrabalarının yardımı ve desteği olmasaydı yazılamazdı. Bu kişilerin sayısı, teker teker teşekkür edilemeyecek kadar yüksek ama özellikle Masonik Ahit'i sağlayacak kaynakları tedarik edenlere teşekkürü borç biliriz.

Ayrıca;

Tavsiyeleri ve yol göstermeleri için İskoçya'daki Kadim Özgür ve Kabul Edilmiş Masonlar Locası Biraderlerine ve üyelerine...

Bizleri sürekli olumlu yönde teşvik ettikleri ve uzun zamandır kayıp olan kitaplara ulaşmamızı sağladıkları için Bradford Üniversitesi İşletme Fakültesi'nin kütüphanesinde görevli Jenny Fender ve ekibine...

Hiram Ağı'nı oluşturmamıza yardım ettikleri için Bedford Üniversitesi Bilgisayar Merkezi'nde görevli Tim Bentley ve Stan Houghton'a...

Hiram Ağı'nda ritüellerle ilgili bölümde yaptıkları taramalar ve düzeltmelerle yorulmak bilmeden bize yardım eden Geraint Lomas ve Josh Gourlay'e...

Bilgilerini paylaştıkları ve bizi Ashley Cowie'yle tanıştırdıkları için Noss Head, Wick'teki Niven Sinclair kütüphanesi'nden Niven ve Ian Sinclair'e...

Rosslyn Lozenge Düzeni'yle ilgili keşfini bizimle paylaştığı için Ashley Cowie'ye...

Uzmanlığı ve Kutsal Kitap'la ilgili sonsuz yardımları için Sheffield Üniversitesi'nden Profesör Philip Davies'e...

Destekleri ve Rosslyn'de araştırma yapma teklifi için Princeton Üniversitesi'nden Profesör Jim Charlesworth'e...

Rosslyn'in yapısıyla ilgili önemli yorumlarda bulunduğu için Cambridge Üniversitesi'nden Dr. Jack Millar'a...

Enoch'un yolculuklarının deşifresiyle ilgili yararlı tartışmaları için Robin Heath'e...

Astronomik ve megalitik bilgilerin araştırılmasında bizleri cesaretlendirdiği için Corin Wilson'a...

Uzmanlığı ve desteği için Tony Batters'a...

Bu kitabın tasarlanması ve hayata geçirilmesinde, coşkusu ve destekleriyle bize güç verdiği için A. M. Heath Ltd.'deki Bill Hamilton'a...

Bu denli karmaşık bir hikâyeyi nasıl sunabileceğimizle ilgili değerli yol göstermeleri için editörümüz Mark Booth'a...

El yazması derlemeleri bir kitaba dönüştürmek için gereken bütün sıkıcı işleri üstlendikleri için Random House'taki herkese ve özellikle de ekibi organize eden Hannah Black'e, kitabın redaksiyonunu üstenen Steve Cox'a ve kitabın son okumasını yapan Carolyn McAndrew'ye...

...teşekkürlerimizi sunuyoruz.

GİRİŞ

Masonlarla ilgili olan garip ayinlerin anlamını ve kökenini araştırmaya başlamak için güçlerimizi birleştirdiğimizden on üç sene geçti. İlk beş sene boyunca bulgularımızı Masonlarla, ya da onların dışında olan kimselerle paylaşmayı düşünmüyorduk. Ama bulgularımızın önemi çok büyük olduğu için araştırmalarımızdaki yolculuğumuzu anlatan bir kitap yazmaya karar verdik ve ne kadar şaşırtıcıdır ki *Hiram'ın Anahtarı** hızlı bir şekilde liste bazı olup, otuzdan fazla lisana tercüme edildi.

Mason ayinleri Batı dünyasının en eski sözlü geleneklerinden biridir. İlk kitabımız yayımlandığı zaman görevimiz tamamlanmaktan henüz çok uzaktı ve daha sonra iki kitap daha yazdık; bu da bizi antik çağ Britanya'sının astroloji tabanlı kültürüne ulaştırdı. Mason ayinlerinin, geçmişte birbirleriyle alâkası olmadığı zannedilen olayları ve kişileri birbirine bağlayan şimdilerde unutulmuş bir patikayı çizdiğini bulduk. Bulgularımızın birçoğu eski görüşlerle çakışıyordu, ama birçok alanda bizi destekleyen ilim adamlarının yardımını almak bizi çok memnun etti.

Uzun yıllar boyunca bu kadar çok yardım alabildiğimiz için gerçekten de şanslıydık ve görevimide büyük bir ilerleme kaydettik. Bununla beraber iki konuda beklenmedik zıtlasmlarla karşılaştık. Bunlardan birincisi Roma Katolik Kilisesi'ydi. İkincisi ise İskoçya'da araştırmalarımızın merkezi haline gelmiş eski dönemlerden kalan antik bir binanın arkeolojik araştırmasını yapma denemelerimizi içeriyor.

*. Bu kitap yayınevimiz tarafından yayınlanmıştır. (2007 İst).

Katolik kuruluşunun yapacağı saldırıdan erken bir dönemde haberdar olduk. Hiram'ın Anahtarı kitabımızın vitrinlerdeki yerini aldıktan sonra *Catholic Herald*'da bir makale çıktı, bu makale hem açık görüşlü hem de gayet dengeliydi. İlk olarak gazetenin İsa Mesih'in hikâyesine yeni bir bakış açısıyla yaklaşan bir kitaba karşı bu kadar tarafsız olabilmesinden oldukça etkilenmiştik. Ama ikinci baskıdan sonra kitabımızdan resimlerle donatılmış ve başlığı "İsa ve Bob'un Saçma Macerası" diye bahseden tam iki sayfa uzunluğunda yeni bir yorum yayınlandı. Bu sefer makale dengeli olmaktan çok uzaktı; kitabımıza, bize ve "sarhoş" birer Mason olan herkese zehir kusuyordu. Amaçları bulgularımızı tartışmak ya da en azından keşiflerimizden bahsetmek değil; başından sonuna kadar bizimle ve görüşlerimizle alay etmekte.

Bir sonraki kitabımız da aynı iki sayfalık düşmanlık dolu saldırgan ifadelerle karşılaştı ve ortaya çıkarttığımız gerçeklere hiç değinilmedi. Yine yorumu yapan kişinin kitabımızı dikkatle ve anlayarak okumamış olduğu belliydi çünkü kitabın en az önem taşıyan bölümlerinden yapılan alıntılar bile tamamen yanlış aktarılmıştı.

Üçüncü kitabımız çıktığı zaman Roma Katolik kuruluşundan yine aynı şekilde yapılacak saldırıyı merakla bekliyorduk. Hayâl kırıklığına uğramamıştık. *Catholic Herald*'ın yayıncıları *Uriel'in Makinesi*'nin bir tanıtımını yaparak büyük harflerle yazılmış bir "Saçma Arkeoloji" başlığını ona eklemişlerdi. Bu makale de okuyuculara bizim bulgularımız ve iddialarımızdan hiç bir şekilde bahsetmeden ya da delil sunmadan, çalışmamızın değişik alanlarda yapılan saçmalıklar olduğunu söz ediliyordu.

İngiliz Roma Katolik gazetesinin üç başarılı kitabımızı tamamen saçmalık unsuru olarak göstermek için sürekli yorumlarda bulunmayı seçmiş olmasını ilginç buluyoruz. Eğer bir kitap saçmalıkta okuyucularınıza kitabın ne kadar kötü ve saçma olduğunu anlatmak için zaman harcamaz ve ondan hiç bahsetmezsiniz.

Uriel'in Makinesi birçok gazete tarafından iyi yorumlar aldı ve daha sonra *Catholic Herald*'daki makale gibi saldırgan ve düşmanca tavırlar sergileyen sadece bir tek yazı yayınlandı. Kitabın yayınlanmasından kısa bir süre sonra aynı başlığı kullanan biri tarafından bizimle röportaj yapılmıştı ve bu yazı daha sonra *Daily Telegraph*'ta yayınlandı. Belki de garip bir şekilde benzer olan yaklaşımları tamamen tesadüftü ama daha sonradan öğrendiğimiz kadarıyla aşırı dindar muhabir Damian Thompson *Catholic Herald*'a hiç yabancı değilmiş.

On beş dakika kadar bir mini disk kaydedicisini çalıştırmak konusundaki beceriksizliğini gösterdikten sonra Thompson iki saat boyunca "...Ama bilimi böyle icra edemezsiniz!" diye bağırarak bizimle röportaj yaptı. Astroloji ve matematik konusundaki cehaletini kabul etti ama kullandığımız hesaplama yöntemlerini anlamaması onun bulgularımızın yanlış olduğunu savunmasına engel olmadı. Makale yayınlandığı zaman gördük ki ana teorimizden hiç bahsetmemiş; sadece başka insanların kitaplarından aldığı garip örnekleri sanki biz söylemişiz ya da herhangi bir şekilde bunları destekliyormuşuz gibi yansıtması yanlış bir izlenim oluştuyordu. İşte yazının uzun başlığı:

Minoalılar Stonhenge'i inşaa etti, Atlantis Antarktika'ya bağlıdır, İsa Fransa'da gömülmüştür. Çok satan saçma arkeoloji dünyasına hoş geldiniz.

Gerçekten de ilginç yorumlar ama bunların hiçbirini kabul edemeyiz. Thompson, *Hiram'un Anahtarı*'nın "tarihçiler ve yorumcular tarafından saçmalık" olarak görüldüğünü söyleyerek çalışmalarımızı kötüleyip, baltalamaya çalıştı. Bu fikirlerini evrensel derecede saçma olduğunu yayımlanmış olan bir kanıtı dayandırarak savundu ki o yayınlanan kanıt da "İsa ve Bob'un Saçma Macerası" başlıklı yazıydı. Tabii ki alınan yorumlar ve şimdi artık tanıdık olan "saçmalık" teması *Catholic Herald*'dan başkasından çıkamazdı.

Acaba, birilerinin bizim rezil olmamızı isteyeceği kadar önemli bir şeyleri mi ortaya çıkartmıştık?

1998 Nisanında Chris, Perugia, İtalya'daki bir Masonluk sempozyumunda konuşma yapıyordu. Aktiviteden evvel organizasyonun düzenleyicisi Profesör Giancarlo Seri, Roma'dan bir telefon aldı. Hattın öteki tarafında Roma Katolik Kilisesi'nden yetkili bir şahıs vardı ve *Hiram'ın Anahtarı*'nın yazarlarından birisinin İtalyan Masonlarına konuşma yapacağı'nın doğru olup olmadığını soruyordu. Profesör Seri ona bunun doğru olduğunu söyledi ve kitabı okuyup okumadığını sordu. Din adamının cevabı dürüstçeydi: "*Evet kitabı okudum. Harika bir kitap ama söylenmemesi gereken bazı şeyler var.*" Kitabın saptırıcı bilgiler içerdiğini söylemedi (ya da saçma olduğunu); bizim kitabımız hakkında yaptığı tek yorum insanlara bu konudan bahsetmememiz oldu.

Roma Katolik Kilisesi'ne çok büyük saygımız var, ama aynı zamanda kimsenin, geçmişe dair alternatif açıklamaların araştırılmasını engelleme hakkına sahip olmadığına da inanıyoruz. Karanlık döneminde Kilise, dünyanın düzeni hakkında kendi görüşünün dışındaki görüşlere tolerans göstermiyordu; öyle ki Kilise kendi vaazlarından farklı şeyleri söyleyip, savunduğunu sandığı büyük kitleleri katletmiştir. Galileo'dan bu yana sürekli kaybettiği bir savaşı sürdürdü ama bugün Darwin'in evrim teorisi gibi konuları kabul etmiş durumda.

Peki, Masonların ayinleri ile alâkalı mütevazı araştırmamızın dokunduğu bu kadar hassas olan nokta nedir? Bunu bulmaya karar verdik ve elinizdeki kitap işte bu araştırmamızı anlatıyor.

Aktarmak zorunda olduğumuz ikinci konu da; Edinburgh'un biraz güneyinde kalan Lothian Tepeleri'nde bulunan on beşinci yüzyıldan kalma Rosslyn Şapeli'nin arkeolojik incelemesinin yapılmasının engellenmesidir. *Hiram'ın Anahtarı*'ndaki yolculuğumuz İskoçya'daki ortaçağın erken dönemlerinden kalan bir binada önceden eski Kudüs Tapınağı'nda

gizlenmiş olan Yeni Ahit metnlerinin en eskilerinin yazıldığı olduğu dokümanların bulunabileceği fikrini savunuyorduk. Artık Yunanca ismiyle hatırlanan önemli bir kişi hakkında yani 'İsa Mesih'le ilgili direk bilgileri barındıran en önemli Ölü Deniz Yazmaları'nın şimdiki adıyla Rosslyn Şapeli'nde bulunduğunu ortaya koyduk.

İlk bakışta, garip bir iddia olduğunu kabul ediyoruz. Ama sağlam kanıtlarla destekleniyor. Anahtar noktaları:

1. Kumran'da bulunan Ölü Deniz Yazmaları'nın arasında bulunan Bakır Yazma, Kudüs Tapınağı'nın altına M.S. 68'de gömülmüş olan yazmaların ve tapınak hazinelerinin bir listesini içeriyor.
2. Tapınak Şovalyeleri'nin dokuz Haçlı kurucusu tapınak yıkıntılarını M.S. 1118 ve M.S. 1128 arasında sürekli kazdıkları bilinmekle.
3. 19. yüzyılda İngiliz ordusunun düzenlediği bir araştırma kazısında Tapınak Şovalyeleri'nin çalışmaları ve geride bıraktıkları birkaç antikanın dışında hiçbir şey bulunmadı.
4. Masonlar'ın eski ayinleri bu Şovalyelerin Kudüs'teki Tapınağın kalıntıları altında bu yazmaları bulduğunu ve onları M.S. 1140'ta İskoçya, Kilwinning'de ki St. Clair arazilerine getirdiklerini söylüyor.
5. Rosslyn St Clair ailesinin bir üyesi tarafından M.S. 1441 ve M.S. 1490 arasında inşaa edilmiştir.
6. Aynı aile daha sonra babadan oğula pek çok Saygıdeğer Büyük Üstat barındıran dünyanın en önemli Mason ailesi haline gelmiştir.
7. Rosslyn'in taban plânı Kudüs'teki Herod Tapınağı'nın çok dikkatli şekilde tasarlanmış bir kopyasıdır.
8. Cambridge Üniversitesi'nin jeolojik araştırmalarının başı olan Dr. Jack Miller Rosslyn'in Kudüs'teki tapınakla ke-

sinlikle aynı türde taştan yapılmış olduğu bilgisini doğruladı.

9. “Şapel”in batı duvarı Kudüs Tapınağı’nın batı duvarının bir kopyasıdır yani büyük bir eğitim kilisesinin inşaa edilmesinden daha ileridir. Dr. Jack Miller aynı zamanda normalden daha büyük olan batı duvarının bir harabenin kasıtlı kopyası olduğunu kanıtlamış ve inşaa edilmiş binanın yarım bırakılmış bir parçası olamayacağını ispatlamıştır.
10. Princeton Üniversitesi’nde görevli, Ölü Deniz Yazmaları üzerine bir uzman olan Rahip Profesör James Charlesworth ve Kudüs’teki Arkeoloji Profesörü Albright kesin bir şekilde batı duvarının Kudüs Tapınağı gibi özel bir mimariye sahip olduğunu belirtmişlerdir.
11. Diğer uzmanlar, örnek olarak: İncil bilimcisi Profesör Philip Davies binanın kesinlikle Hristiyan yapısı olmadığını ve içindeki yüzlerce oyma figürden birçoğunun kitap veya yazma tuttuklarını söylemiştir.
12. Binadaki tek orijinal yazıt Ezra’nın kitabındandır ve Kudüs Tapınağı’nın Zerrubbabel tarafından tekrar inşaa edildiğini açıklamaktadır.
13. Temellerin yerleştirilmesinin dört yıl sürdüğü kayıtlarda belirtilmiştir ve aynı zamanda mimarın dört büyük sandık dolusu dokümanı yakınlarında olan bir kalede muhafaza ettiği bilinmektedir. Bu dokümanlar onun için ailesindeki kadınlardan daha önemlidir. Çünkü çıkan bir yangında bu sandıkların ailesindeki kadınlardan önce kurtarılması gerektiğini söylemiştir.
14. Güney duvarındaki işlemler Masonlukla olan kesin bir bağı kesin olarak gözler önüne serip, bunu ispatlamaktadır. İçerdeki sütunların sıralanışı Masonların ayinlerine aittir ve “*değerli şeyi bulmanın anahtarı*” ayini ile alâkalı olduğunu belirtir.

Hiram'ın Anahtarı yayınlandığı zaman Rosslyn'deki koruyuculardan biri; eğer dünyadaki en ünlü araştırmacılardan bir takım oluşturulup bunlara İskoçya'nın en iyi araştırmacıları da eklenirse her türlü arkeolojik kazıyı destekleyeceklerini söylemişti. Rahip Profesör James Charlesworth'ü Rosslyn'e götürdükten sonra o da bunu yaptı ve 1999 senesinin başlarında koruyucular için detaylı bir araştırma teklifi sundu. Bilmediğimiz kadarıyla buna hiç bir cevap verilmedi.

Rosslyn'in yakın dönemde düzgün bir arkeolojik araştırmasının yapılamayacağı sonucuna vardık ve bundan dolayıdır ki sakladığına inandığımız gizli dokümanları ve öğretileri asla ortaya çıkaramayacağız. Karşılaştığımız güçlük bu problemle karşı karşıya gelmektir.

Başlangıç noktamız bizi destekleyen Masonlar tarafından bize yıllarca verilen büyük miktardaki eski Mason ayinleriydi. Elimizden geldiği kadar eski Masonlar hakkındaki materyalleri listeleyip organize etmek gibi zor bir işi üstlendik. Daha sonra Robert büyük bir internet sitesi hazırlayarak bu bilgilerin değişik dönemlerde görüntülenebilmesini sağladı. Bu internet sitesi Masonlar hakkındaki karmaşık ve günümüzde unutulmuş efsaneleri araştırmak konusunda çok yararlı bir araştırma aracı oldu.

Eski mason törenleriyle ilgili dokümanlar, kolaylıkla taranabilecekleri ve incelenebilecekleri bir halde toplandığında altlarında gizli olan öykü de yeni bir açıklığa kavuştu.

Garip tarihî bir hikâye neredeyse rastgele bir şekilde birçok Masonluk derecesinde kaydedilmiştir, hem de genellikle belirgin bir taklitçilikle. Bu tarihî içerik, eldeki malzemenin kronolojik olarak sıralanıp, bugünkü Mukaddes Kitap'a benzer bir kitap oluşturulmasını sağlamıştır. Bu kitap var olan iki ahitteki pekçok şeyi yansıtırken 1'nci yüzyılda da yaşamış olan tarihçi Josephus'un çalışmaları gibi aksi yöndeki Yahudi dokümanlarından bilgiler de bulunmaktadır. Ama bunun dışında başka hiçbir yerde geçmeyen bir üçüncü katmana da sahiptir. Bu araştırma bundan dolayı ya basit bir ke-

şif ya da hem Eski Ahit'e hem de Yeni Ahit'e ışık tutabilecek çok büyük bir bilgi kaynağıdır. Sonucun bu iki cevaptan birisi olduğundan eminiz.

Hiram'ın Kitabı'nın plânını yapmaya başladığımız zaman bu materyalleri bir araya toplayıp buna Masonik Ahit adını verdik. Kitabın ikinci bölümünü bu ahit oluşturuyor ve kronolojik olarak sıralanmış Masonların ayinlerindeki bölümlerden oluşmaktadır. Altta gizli olan hikâyeyi anlatabilmek için orijinal ayinlerde kullanılan kelimeler mümkün olduğu kadar kullanılmıştır. Biz bunu İncil'in kaybolmuş bir kitabıyla aynı değerde tutuyoruz.

Masonik Ahit'i bu kitabın birinci bölümünde kaynak doküman olarak kullandık ve M.A diye kısaltarak dipnot olarak; bölüm ve paragraf şeklinde (ör: Bölüm 16, Paragraf 28 için M.A 16:38) belirttik.

Okuyucular Masonik Ahit'in geçerliliğini Robert'ın Bradford Üniversitesi'nde hazırladığı internet adresinde belli kelimeleri arayarak kontrol edebilirler. <http://www.bradford-ac.uk/webofhiram> adresinden ulaşılabilir.

Bizim *Hiram Ağı* adını verdiğimiz akademik kaynak şu anda Bradford Üniversitesi tarafından destekleniyor ve ilgilenen herkese açıktır.

İnternet adresi bizim iddialarımız için kanıt desteği sağlıyor ve internete erişimi olan bütün okuyuculara anlattığımız hikâyenin ardındaki bütün gerçeği taşıyor.

Artık okuyucular bizim iddialarımızı, üçüncü şahısların yorumlarına gerek olmadan kendileri yargılayabilecekler.

Bugüne kadarki bulgularımız neredeyse kaybolmuş Mason ayinlerinin kalbinde antik bilimin yattığına inanmamızı sağladı. Görevimizin bu son parçasında Roma Katolik Kilisesini böylesine endişelendiren bu kaybolmuş bilimi bulmaya çalışacağız.

BİRİNCİ BÖLÜM

MİMARLARIN ÖLÜMÜ

DOĞA VE BİLİMİN EN ESKİ GİZEMLERİ

Masonluk ölüyor.

Birçok kişi için hayat, bir önceki nesle göre olduğundan çok daha karışık. Eskisinden daha çok çalışıyoruz ve gelirimiz eskiye göre daha çabuk tükeniyor. Uzun süreli bağlılıklar genellikle her ne pahasına olursa olsun engellenmeye çalışılıyor. Çalışmanın birçok tekrarlanılabilir sözleşme ile birlikte geldiği bir çağda evlilik bile etiklikten çıkmışken insanların penceresiz ve uzun bir holde garip ayinlere katılmaması artık şaşırtıcı değil. Mason adaylarından, Masonluğun ne olduğunu öğrenmelerinden evvel loca ile hayatları boyunca sürecek bir ilişkiye girmeleri beklenmektedir. Onlardan nele rin bekleneceği ya da onlara ne tür bir yararı olabileceği konusunda hiç bir erken uyarıda bulunulmaz. Masonluğu dünyanın her yerinde yöneten Büyük Locaların, pazarlama kıstaslarından hiç birini tutmayan bir ürünü satmakta zorlanmasına şaşırmamak gerekiyor.

Peki “Bu kadar gizemli olan bir topluluğun yok olması bu kadar önemli mi?” sorusu akla gelebilir. Belki de sessizce çürümesine izin verilmelidir, ama bu kitapta da anlatacağımız gibi Masonluk geçmişimiz hakkında bilinmeyen çok büyük bilgileri içerir ve sonsuza kadar yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Belirgin bir şekilde anlaşılmadan ayinlerine gizlenmiş olan bilgileri öğrenmemek, Batı dünyasının en büyük gerçek hazinelerinden bir tanesini çöpe atmaktır.

İkimiz de Masonların arasına aynı sebepten ötürü katıldık sebebi sadece merak. “Gizemli Beyefendiler Kulübü”nün içinde neler olduğunu öğrenmek istiyorduk ve öğrenmenin de tek yolu katılmaktı. Bu kadar bilinmeyen bir şeye katılmanın tehlikeli olmayacağı konusunda özgürce karar verdik çünkü eğer rahatsız edici ya da sıkıcı bulursak kendi isteğimizle ayrılabilirdik. Ayinler hayal ettiğimizden daha ilginçti ama zaman içinde ne kadar rütbeli olursa olsun hiç kimsenin bize Masonluğun ne olduğunu anlatamayacağını fark ettik. Topluluğun düzenlediği yardım organizasyonları takdir edilir cinstendi ve ayinleri sırasında öğretilen erdemler çok nezihti ama Masonların bu kadar garip ayinleri neden icra ettiklerini hiç bir zaman anlatmadılar ki bu ayinlerin çok eskilerden kaldığını ve sırlarla dolu karışık mesajlar taşıdığını ısrarla savunuyorlardı.

Masonlara katıldığımız zaman taş işçiliği teknolojisinin bir benzetme olduğu ve ruhanî anlayışı temsil ettiği bize aktarılan ilk gizem olmuştu. Hakikaten İlk Derece’mizin en önemli bölümünde Masonluğa katılmanın, bir binanın temel taşının yerleştirilmesi gibi bir şey olduğunu öğrendik. Ayinde geçen sözler şunlardı:

Dikilen bütün muhteşem eserlerde, ilk olarak temel taşının binanın kuzey-doğu köşesine yerleştirilmesi gelenek gereğidir. Sen, Masonluğa yeni tanıştırıldın ve locanın temel taşını temsil etmen için kuzey-doğu köşesine yerleştirildin ve bu akşam yerleştirilen temel taşından muhteşem bir eser olarak yüksel ve mimar için her anlamda mükemmel ve onurlu ol.

1989’da Mason ayinlerinin geldiği noktaları araştırmak için güçlerimizi bir araya getirdiğimiz zaman ilk inancımız bütün bunların 16’ncı ve 19’ncü yüzyıllar arasında birkaç romantik düşünür tarafından gizemli gelenekler arasından bir araya getirilip derlendiği idi. Aylar geçtikten sonra bu düşüncenin gerçek olmaktan çok uzak olduğunu düşünüp şüphelenmeye başladık.

ÖLÜM KALIM MESELESİ

Genel olarak bilinen Masonluğun üyelerinin yararı için görünmez bir etki ve güç ağına sahip uluslararası bir kardeşlik olduğu görüşüne nazaran, aynı Hristiyanlık Kilisesi ya da komünist hareket gibi tek bir organizasyon değildir. Yüzlerce gizemli ayine bağlı olan dağınık bir fikirdir ve çok eski olduğunu iddia eder. Genel yargıya göre İngiltere Birleşik Büyük Locası (İBBL) dünyadaki en rütbeli Masonluk otoritesidir ve var olan Masonluk derecelerinden sadece dört tanesini “Gerçek Masonluk” olarak kabul eder.

Organizasyon kelimesi bu kadar dağınık ve düzensiz gözüken bir topluluk için pek uygun değildir. İngiltere Birleşmiş Büyük Locası bile bırakalım dünyanın çeşitli yerlerinde alâkadar olduğu Büyük Locaların üyelerini; İngiltere ve Galler’de yönettiği binlerce locanın üyelerinin tamamı hakkında bir bilgiye bile sahip değildir. Üyeleri konusunda bu bilgi eksikliği birçok gizli organizasyonun hücre evi şekillenmesini andırır. Örnek olarak terörist gurupları hiyerarşik ve gerektiği gibi bir düzende yönetilir ve üyeler sadece birkaç diğer üye ile irtibattadır. Bu durum; köstebeklerin organizasyona sızması durumunda, organizasyonun çok ağır hasar almasını engeller.

Modern Masonluk genellikle “gizli bir topluluk” olarak açıklanır ama aslında Masonluk kendisini “gizemleri olan bir topluluk” olarak tanımlar. Bunlar İngiltere Birleşik Büyük Locası tarafından icra edilen parola ve tokalaşmalar (belirgin el sıkışmaları) gibi birkaç önemsiz yöntemlerdir ve Mason olmayan kişilerin bir locaya kabul görmesini engellemek için kullanılırlar.

Bütün derecelerde geleneklere bağlı cezalar vardır. Aday bu cezaları bilerek; masonluğun sırlarını, kendisinin dâhil ol-

duğu dereceden düşük olanlar ve topluluğun dışında olanlardan gizli tutacağına dair yemin eder. Bu cezalar İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın kabul ettiği ayinlerden çıkartılmıştır ama birçok diğer Büyük Locada hâlâ vardır ve buna İskoçya'daki de dahildir. Katlanılması gereken yükümlülükler küçümsenecek gibi değildir çünkü dilin kesilmesini, kalbin sökülmesini, boğazın kesilmesini ya da pek çok yaratıcı şekilde çeşitli organların koparılmasını içerir.

Masonların kesin kaynaklarına göre 1717 yazında Londra kökenli birkaç Masonun, bir Büyük Loca kurup başına da Anthony Sayer'in geçirilmesinden önceki kardeşlik hakkında hiçbir şey bilinmemesi gayet doğaldır. Bunun yanında dört barda takılan birkaç adamın bir araya gelebilmek için bu locayı kurmasında "Büyük" olan hiçbir şey yoktu. Özellikle de İskoçya'da, Masonluk diğer kasaba ve şehirlerde aktifken bunun anlamı yoktu.

Masonluğun ilk dönemleri hakkında bu Londralı gurubun hafıza kaybı anlaşılır bir durumdur. Bundan sadece üç sene evvel Almanca konuşan Hannoverli George, Büyük Britanya Kralı olmuştu ve Stuart'ın Katolik yönetimini sona erdirmişti. Tahttan devrilen Stuartçılar'ın destekçileri (Jakobenler'i) yeni Protestan hanedanını devirmek için birçok entrika düzenlediler. 1715'te birçok Jakoben asilzâde İskoçya'da bir ayaklanma tertiplediler ve II. James'in oğlu James Francis Edward Stuart'ın (Daha sonraları tahtta hak iddia eden eski sahtekâr diye alınacaktır.) desteği ile İngiltere'ye yürüdüler. Hükümet kuvvetleri ile galibi belli olmayan bir savaştan sonra Jakobenler Lancashire, Preston'da teslim oldular.

Masonluğun Stuartçılarla ve özellikle de İskoçya'yla yakın ilişki içinde olduğu bilinen bir gerçektir. Bundan dolayı bu gizli topluluğun bir üyesi olmak, Kralı devirmek için entrikalar çeviren terörist bir topluluğun üyesi olmayı kabul etmektir. Londra'daki Büyük Locası'nın kurulduğu aynı yıl Büyük Britanya, Fransa ve Hollanda arasında yönetimdeki hanedanların koltuklarını garanti altına almak için bir antlaşma

imzalandı. Jakobenler'in mücadelesi sona ermiş gibi görünürken vatan haini ilân edilmenin hiç bir anlamı yoktu. Üyelerin kayıtlarını tutmamak için bundan daha iyi bir ortam olabilir miydi? Kraliyet Cemiyeti'nin ünlü mimar ve sanatçısı Sir Christopher Wren, 1717 senesinde Saygıdeğer Üstat'tı ama o ve kendisi gibi bir çok kişi sosyal aforozu ya da bundan daha beteri olan tutuklanmayı göze alamadıkları için locayı sessizce terk ettiler.¹ Bir sebepten dolayı İngiltere Birleşmiş Büyük Locası'nın dokümanlarında Birinci Dünya Savaşı'nın yarattığı karmaşa sırasında değişiklik yapılmıştı ve Sir Christopher Wren'in Saygıdeğer Üstat rütbesi silinmişti. Bugün bu bilgi kesinlikle inkâr edilmektedir.

İngiliz Masonlar'ı Jakoben ünlerinden kurtulduktan sonra ve gizliliğe duyulan ihtiyaç sona erdiğinde bile hâlâ üye listelerinin olmaması kasıtlı bir politikadan ziyade böyle bir listeye ihtiyaç duyulmamasındandır. İngiltere Birleşik Büyük Locası, üyeleri ile görüşmek istediğinde bu konuyla ilgili bir dosyayı çeşitli Taşra Büyük Localarına gönderir; onlar da bünyelerindeki locaların sekreterliklerine iletir ve bu sekreterlikler de localarında toplanan mütevazı masonlara gerekli bilgiyi iletir.

Biz de Mason olduğumuz için bize aktarılan bilgileri saklamakla yükümlüyüz. Bazı Mason arkadaşlarımız *Hiram'ın Anahtarı'nı* yayınladığımız zaman ayinlerin bazı bölümlerini anlattığımız için bizi eleştirmişlerdi. Biz bir kısım ayinlerin bazı bölümlerini açıklamıştık. Özellikle çok önemli olan üçüncü derece hakkında önemli noktaları anlatmıştık. Ama bunun da yanında İngiltere ve Galler'deki kendi Büyük Loca'mızın kurallarına uymak konusunda çok dikkatli olduk; topluluğun bu günkü "gizliliğini" sağlayan tokalaşmaların ve parolaların hiç birini açıklamadık.

Birçok Mason, üye olduklarını ifade etmekten mutluluk duymalarına rağmen, bazıları bunu saklı tutmayı tercih edi-

1. Anderson Jamer: *The Book of Constitutions of the Grand Lodge of London* (Londra Büyük Locası Anayasa Kitabı), 1738.

yor ve önyargılarından dolayı üyeliklerini inkâr ediyorlar. Bizim yorumumuza göre Masonları çevreleyen bu gizemcilik imajı, ayinlerin doğasının ulu orta konuşulduğunda utandırıcı olabilecek kadar garip olmasıdır. Eğer, onlara bu ayinlerinin ne anlama geldiğini soracak olursanız; bilmediklerini itiraf etmek zorunda kalacaklardır.

Diğer bir deyişle bizce, Masonların bu ketumluğunun nedeni; gizli yeminlerine bağlı kalmak istemeleri ya da kardeşlerinin sert tepkilerinden çekinmeleri değil daha çok katıldıkları bu ayinlerin tek kelimesini dahi anlamamaları ve insanların bu tuhaf ayinlere güleceklerinden korkmalarıdır.

Masonluğun bir zamanlar büyük bir amaca hizmet ettiği kuşkusuzdur, ama bugün yaşlı beyefendiler için gittikçe küçülen sosyal bir kulüpten başka bir şey değildir. Bu kulüp, Birleşik Krallık'ta amatör tiyatrolarda yer almanızı sağlıyor; bunu bir de yemek ve sınırsız bira izliyor ama Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Mason toplantılarında alkol alınması yasak. Karmaşık ayinler yıllar boyunca kelime kelime ezberlenmektedir, ama sadece merasiminin küçük bölümleri etik anlayışı ve iyi niyeti içerdiği için alegorik bir şekilde anlaşılabilir. Geriye kalan kısım ise anlamsız kelimelerin karışımı ve geçmişte olan olayların sıkıcı bir şekilde detaylandırılmış halidir.

Başlıca üç derecesi Çırak (yeni üyelik), Kalfa (geçiş derecesi olarak bilinir) ve Üstat Mason'dur, (yükselme derecesi olarak bilinir). Bu derecelerin arasında topluluğun "gerçek sırlarının" kayıp olduğu söylenir ve o gizemler yeniden bulunana kadar yedek sırlar öğretilir.

ÜÇÜNCÜ DERECENİN KARANLIĞI

Masonluğun birinci derecesinde aday locaya "çıplak ve yoksul" diye adlandırılan bir durumda yani aynı yeni doğmuş bir bebekmiş gibi varoluşun en düşük seviyesinde girer. Bu ayinin detayları değişken olabilir ama verdiği mesaj tek-

tir. Burada ikimizin de bildiği gelenekten bahsedeceğiz. Aday tapınağa götürülüp, Çırak Mason ilân edilmeden evvel kaba beyaz bir gömlek giydirilir, bağlanır ve gözleri kapatılır. Burada Kral Süleyman Tapınağı'nın ikiz sütunları arasında, locanın o seneki lideri (Saygıdeğer Üstat) önünde diz çöker. Adayın yeni rütbesini almasından sonra bilgi verilmesi tapınağın kuzeydoğu köşesine götürülmesi ayının önemli bir noktasıdır. Adayın bulunduğu yer yaz dönencesi zamanı (22 Haziran) doğan güneşin vurduğu noktadır. Bilindiği gibi Masonik takvimin en önemli iki gününden biri olan bu tarihte Aziz John Yortusu kutlanır. Burada adı geçen Aziz John sonbahar ekinoksunda ana rahmine düştüğü ve 24 Haziranda doğduğu söylenen Vaftizci Yahya'dır.

Aday birkaç ay sonra ikinci dereceden geçirilir. Belirlenen bir zamanda aday tapınağın güneydoğu köşesine götürülür ki bu onun zanaatta ilerlediğinin ifadesidir. Burada yükselmek için gerekli bilgiler kendisine anlatılır. Bu noktada dururken aday, kış dönencesinin gündoğumunun ilk ışıklarını alacak bir konumdadır. Aralık ayının sonlarına gelen bu tarih Masonların takvimindeki en önemli ikinci tarihtir ve buna da Aziz John Yortusu denir, ama bu sefer Esinlemeler kitabının yazarı Kutsal Aziz John'dan bahsedilir,

Aday sembolik olarak yaz ve kış dönencelerinin şafağında bilgilendirildikten sonra Üstat Mason olmaya hazırdır ve üçüncü dereceden geçirilir. Bu başından sonuna kadar çok değişik bir tecrübedir.

Adaya tekrar kaba beyaz bir gömlek giydirilir, pantolonun paçaları yukarı doğru kıvrılır ve göğsünün iki tarafı da açıkta kalır. Bu sefer gözleri bağlanmaz ama tapınak kapıları açıldığında; Saygıdeğer Üstat'ın doğuda duran kaidesi üzerindeki perdelenmiş bir mumun ışığı dışında içerinin tümüyle karanlık olduğunu görür. Tapınak tabanında yolunu bulabilmek için iki ilâhi okuyucusunun ona verdiği bilgiye güvenmek zorundadır.

Bu derecenin en önemli bölümü tapınağın doğu tarafında; eskiden Kudüs'teki Yehova Tapınağı'nın önünde bulunan ve güneşin ekinokslar arasındaki hareketini gösteren Boaz ve Jachin sütunlarının arasında gerçekleşecektir. Burada aday Hiram Abif'in öldürülüşünün hikâyesini dinler ve onun bundan üç bin yıl evvel Kral Süleyman Tapınağı'nın mimarı olduğunu öğrenir. Gariptir ki Saygıdeğer Üstat bu olayın dışında hiç bir şekilde bilinmeyen bu kişiden sanki herhangi birinin onu bilmesi gayet normalmiş gibi bahseder ve adaya şunları söyler:

...Masonların tarihi Büyük Üstadımız Hiram Abif'in sarsılmaz doğruluğundan ve onun Kral Süleyman'ın Tapınağı bitmeden kısa bir süre önce ki şüphesiz onun baş mimar olduğunu bilirsin, inşaat devam ederken zamansız ölümünden büyük dersler almıştır.

Bu yorumu duyduğumuz zaman bunu çok garip bulduk ve Hiram'ın Anahtarı'nda; Hiram Abif'in Masonluk ayinlerinin dışında bilinmediğini söyledik. Bu yorum birçok insanın bize yazıp hatalı olduğumuzu söylemesine yol açtı. O zaman şimdi, burada Eski Ahit'te Kral Süleyman Tapınağı'nın mimarı hakkında ne tür kanıtlar olduğunu bir inceleyelim. Öncelikle bize Hiram isimli Fenikeli Sur Kralının; tasarımı, işçileri ve Süleyman'ın binasının inşasında kullanılacak materyalleri tedarik ettiği söylendi. Kralın ismi Hiram, Hirom ve Huram diye değişik şekillerde yazılıyor ve muhtemelen aslı da "Ahi-ram"dır. Josephus diyor ki, Süleyman ve bu Kral arasındaki mektuplar Sur arşivlerinde saklanmıştır.² Aynı zamanda Dios ve Efesli Menander gibi tarihçilerin; Hiram'ın, Kral Abi-baal'ın oğlu olduğunu söylediklerini aktarır.

Aynı zamanda başka bir Hiram daha tapınağın inşasında rol almıştır. Bu Hiram bir metal işçisidir. Atölyesi Ürdün vadisinde Succoth ve Zeredathah'nın arasındadır. Burada iki büyük sütun olan Boaz ve Jachin'in yanı sıra tapınağın bütün muhteşem süslemelerini yapmıştır ki bunlara "dökme deniz"

2. Josephus, *Antiquities of the Jews* (Yahudilerin Yadigârları), Blm: viii

isimli devasa araç da dahildir. Bu kişiye Tarihler 2 Bölüm 2: 11-14'de değinilmiştir. Bu bölümde Sur Kralı Hiram Süleyman'a bir mektup yazıp ona bu Hiram'ın Dan kabilesinin kızlarının evladı olduğunu söylemiştir, ama Krallar 1 Bölüm 7:14'te ise bu adamın Naftali kabilesinden olup bir dulun çocuğu olduğu yazılıdır.

Acaba bu metal işçisi Tapınağın mimarı olarak kabul ediliyor olabilir mi? Bir mimar, sadece süslemeleri yapan değil bütün binayı tasarlayan kişidir. Kutsal Kitap'ın Yenilenmiş Standart Çevirisi'nde bu zanaatkârdan **Huram-abi** diye bahsedilir ve bu da **Hiram Abif** ismine yeterince yakındır.

Bunun dışında başka bir bilgiye de 1999 senesinin Mayıs ayında, Kutsal Kitap konusunda ünlü bir uzman olan Profesör Philip Davies ile İskoç Büyük Locası'nın kütüphanesini ziyaret ederken ulaştık. İki yüz yıl evvel Dr. Anderson (İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın ilk anayasasını yazan kişi ve Aberdeen Locası'nın üyesi) tarafından yazılmış, kataloglarda gözükmeyen bir dokümanı inceliyorduk.

Bu dokümanda Mason tarihçileri; Hiram Abif'in ismini, Tarihler 2 Bölüm 4: 16 (İbranice versiyonunda)'da geçen şeklini açıklıyorlardı.

Shelomoh lammelech Abhif Churam ghafah

Philip bu sözleri dikkatle inceledikten sonra burada bahsedilen Hiram'ın Kral Süleyman'ın babası olduğunu söyledi. Ama hepimizin bildiği gibi Süleyman'ın babası Davut'tur. Philip, burada gördüğü şeyin tek bir mantıklı açıklaması olabileceğini onun da; Hiram'ın, Süleyman'ın eşinin babası olabileceğini söyledi.

İhtimalleri göz önüne aldığımızda Masonik ayinlerde Hiram Abif adıyla geçen kişinin; Sur Kralı Hiram tarafından Süleyman Tapınağı'nda çalışması için tutulan bir metal işçisi olduğunu görüyoruz.

Üçüncü derecede adaya on beş taş işçisinin nasıl yetenekli taş ustası Hiram'dan taş yontmanın sırlarını öğrenmek için onu “En Yüce Olan”a ibadet ederken pusuya düşürdükleri anlatılır:

Entrikalarını infaza dönüştürmeden evvel on beş kişinin on ikisi dâvâlarından vazgeçti ama daha hırslı olan üç tanesi haince plânlarına devam etti ve bunun için tapınağın güney, doğu ve batı köşelerine yerleştiler; çünkü üstadımız Hiram Abif'in, En Yüce Olan'a tapınmak için her gün, güneş en tepedeyken tapınağa gitmesi onun değişmez bir geleneğiydi.

“En Yüce Olan” tabirinin; artık ona basitçe Tanrı dediğimiz seviyeye yükselen Tanrı Yehova'yı işaret ettiği düşünülebilir. Bahsi geçen Fakat işin doğrusu bu Kenanlı zanaatkarın, gökyüzünün en tepesindeki Güneş tanrısına taptığıdır; bu da aslında “en yüksek” anlamında kullanılan “En Yüce” tabirini de açıklıyor zaten. Tapınak, geçici çadırlarda yaşayan Yahudilerin “yeni” tanrısının evi olacak olmasına rağmen daha sonra o kadar az önem görmüştür ki, Süleyman bile bu tanrıya tapınmaktan vazgeçmiştir.

Bunun yanında Hiram'ın tanrı seçimi kuşkusuz adayı fazla rahatsız etmeyecektir, çünkü ayinin bu kısmında bir anda kendisinin bir cinayetin kurbanı olmak üzere olduğunu fark edecektir. Saygıdeğer Üstat Hiram'ın güney kapısında alnına gelen bir darbeden bahsederken, adayın da kafasının yanına bir darbe vurulur; bu batı kapısında da tekrarlanır. Son olarak batı kapısında *coup de grâce* (merhamet vuruşu), “Ölüm-cül darbe” olarak adayın alnının ortasına vurulur. Bu nazik ya da sert bir şekilde olabilir. İskoçyalı Masonlar bu olayı aslına uygun olarak uygulayıp, yaşatmalarıyla ünlüdürler ve birçok zavallı aday can havli ve hayatlarının tehlikeye girdiği şüphesiyle kendilerini yere atarlar.

Aday sert bir şekilde tutulur ve önceden yere serilmiş bir kefenin içine sokulup sadece gözleri dışarıda kalacak bir şekilde sarmalanır. Bu noktada locanın Masonları “mezarın” çevresine gelirler ve kardeşlerini ölümün pençesinden kurtar-

maya çalışırlar. Üç deneme yapılır, bunlardan ilk ikisi eski derecelerin yöntemlerini kullandıkları için başarısız olur ama üçüncüsü, üçüncüde dereceye ait bir yöntem kullanıldığı için başarılı olur.

İlahilerin yardımı ile “ceset” mezarından Saygıdeğer Üstat'ın kullandığı özel bir tokalaşma ile “diriltilir.” Hâlâ neredeyse zifiri karanlıktayken vücut yukarı çekilir ve karışık bir merasimde pozisyonunu alır. Bu duruşta Üstat ve Aday birbirlerine sadece beş noktadan dokunacak şekilde kucaklaşırlar. Bu dokunma ayininin adı “*Kardeşliğin Beş Noktasıdır.*” Bu durumdayken Adayın kulağına bir ilâhi okunur ve daha sonra arkasında yani batısında olan siyah bir mezar gösterilir. Bu mezarda gerçek bir insan kafatası ve çaprazlama duran baldır kemikleri vardır. Bunlar adayın geriye kalan ölümlü kalıntılarını temsil eder. Daha sonra Saygıdeğer Üstat adayın bakışını doğuya çevirir ve orada aday Boaz ve Jachin isimli sütunların arasında beş köşeli bir yıldızı görür. Bu yıldızın “parlak sabah yıldızı” (güneşin doğmasından birkaç dakika önce gözükten Venüs) olduğu söylenir.

Bu andan sonra, sembolik mezarının karanlığından kaldırılan aday hayatının geri kalanında Üstat Mason olacaktır. Önemli bir nokta ise adayın ayine bağlı olarak öldüğü ana kadar Hiram Abif karakterini canlandırmasıdır. Hiram'ın asla diriltilmediği konusunda karşıt bir fikir yoktur. Yeni Üstat Mason olan adaya verilen en önemli bilgi Üstat Masonlar hakkındaki önemli bilgilerin “Saygıdeğer Üstat Hiram Abif'in ölümüyle” yok olduğudur. Şu anda icra edilen locanın Üç Derece ayinleri bu konuya hiç bir şekilde ışık tutmamaktadır ve bu ayinleri içeren bilgiler 1813'te İngiliz Birleşik Büyük Locası'nın kurulduğu dönemdeki sansürcülük yüzünden yok olmuştur (Bu olaylar İkinci Mesih³ ve Görünmez Kolej'de⁴ anlatılmaktadır.).

3. Knight, Christopher/Lomas, Robert: *İkinci Mesih*, Bilge Karınca Yayınları, 2006

4. Lomas, Robert: *The Invisible College* (Görünmez Kolej), Headline, 2002

HİRAM'IN AĞININ ÖRÜLMESİ

Hiram'ın Anahtarı'nı yazdığımız zaman Masonluğun “Yüksek Dereceler”inin içeriği hakkında çok az bilgiye sahiptik ama kitabın yayımlanmasından sonra yeni bilgilere sahip yüzlerce insan tarafından arandık. Bazıları posta yoluyla geliyordu ama bazen de loca toplantılarında konuşurken insanlar çekmecelerde nesiller boyu tozlu bir şekilde beklemiş dokümanlarını getirip bize veriyorlardı. *İkinci Mesih'i* araştırırken büyük bir ilerleme sağlayacak olan ve Bosna Hersek’li araştırmacı Dimitrije Mitrinociv tarafından yazılan “Masonluk ve Katoliklik” isimli bir dokümana ulaştık.

Mitrinovic Birinci Dünya Savaşı sırasında Londra’da yaşamaya gelmiş ve isimlerini Orta Londra’da ki British Museum yakınındaki bölgeden alan “Bloomsbury Gurubu”nun liderlerinden biri olmuştu. İlğimizi çeken yorumu şuydu:

*Mesih Masonluğun gizli sözlerine... insanlara; onların varlığını Kudüs’te halka ilân ederek ihanet etmişti. O, zamanından evvel hareket etmişti... Masonlar Mesih’i Masonluğa tekrar kabul etmelidirler... Masonluk Hristiyanlığın son 2000 yıldaki yansıması değil midir?..*⁵

Mitrinovic mason değildi ama yine de bütün bilgilerimiz ve Masonluk hakkındaki araştırmalarımız bizi yedi seneden sonra onunla aynı noktada buluşturmuştu, acaba o bu sonuca nasıl ulaşmıştı? Bunun sebebini istikrarlı çalışmasına ve bir şekilde oluşturmuş olduğu büyük şahsi kütüphanesinden yararlanmasına bağladık ve kitaplarını bulmaya çalıştık.

Kitapların Mitrinovic’in ölümünden beri kırk senedir yeğeninin evinin arkasındaki garajda, kutuların içine istiflenmiş bir şekilde durduğunu öğrendik. Yeğeni eski kitaplardan kur-

5. Mitrinovic, D: Freemasonry and Catholicism in the New Order. Lectures 1926–1950 (Yeni Düzendeki Masonluk ve Katoliklik. Konuşmalar 1926-1950), JB Priestley Kütüphanesi, Bradford Üniversitesi, 1995

tulmak istediğinde kitapları bir üniversiteye bağışlamayı seçmişti. Şansımıza bu bağışı kabul eden üniversite Robert'in öğretim hayatını sürdürdüğü Bradford Üniversitesi'ydi.

1997 senesinde, ilk kez Mitrović'in kitaplarıyla ilgilenirken bu kitaplar halka açık değildi çünkü JB Priestley Kütüphanesi'ne yapılan yeni ek bölümün inşası bitmemişti. Mitrović'in kitapları, benzeri gizli kitaplarla birlikte geçici olarak kütüphanenin zemin katında "yığın" adı verilen bölümde duruyorlardı. Bu penceresiz depo odasında tabanın-
daki raylarla hareket edebilen sıralı kitaplıklar vardı. Robert içeri girmemiz için başvurduğunda Dimitrije Mitrović'in kitaplarına ulaşana kadar yarım saat boyunca önlerindeki kitap-
lıkların çekilmesini bekledik.

İkinci Mesih'te Mitrović'in sakladığı Masonik tefsirler hakkındaki imaları tartışmaya açmıştık ama daha sonra kitaplar kataloglanıp yerleştirildikleri ve onlara ulaşmak için ince çelikten bir tünele sıkışmak gerekmediği zaman bu diğer Mason hazineleri de gün ışığa çıktı. Daha normal kitapların arasında artık kullanılmayan Mason ayinlerinin erken dönemlerden kalan kopyaları vardı. Ayin kitaplarından bir tanesi 19'ncü yüzyılın başlarından kalmaydı; ve içinde Kadim ve Kabul Edilmiş İskoç Masonları'nın bütün derecelerinin detaylarının tahta oymacılığı Kitabın yazarı EA McClenachan idi ki o da 19'ncü yüzyılın önemli araştırmacılarından Charles T McClenachan'ın babasıydı. Bu kitap kendi başına bile harikulâde bir bulguydu çünkü Sussex Dükü'nün oldukça zararlı müdahalelerine maruz kalmamış birçok ayini içeriyordu. Sussex dükü, İngiliz Birleşik Locası'nın 1813'teki ilk saygıdeğer üstadıydı.

Bu mükemmel kitaptaki ayinleri incelerken Royal Arch of Enoch (Hanok)⁶ derecesinde bir bölüm fark ettik. Artık Hanok'un Kitabı'nın Hristiyanlığın erken dönemlerinde kaybolduğunu ve 1774'e kadar da bulunamadığını biliyoruz. Mitrović'in kitabının önsözünde kitabın içinde bulunan ayinlerin

6. İskoç Riti'ndeki 13. Kademe: Royal Arch Derecesi (ed.n.)

en azından 1740'a kadar geri gittiği yazmaktadır ve bu ayinlerde Hanok'un önemi ve Tufan'ı evvelden haber vermedeki rolü hakkında önemli detaylara yer verilmiştir. Bu temalar 20'nci yüzyılda Hanok'un Kitabı'nın birçok kopyası bulunana kadar pek kabul görmemişti ki bu konuya daha sonra daha detaylıca değineceğiz. Bu eski efsaneler sözlü bir tarih geleneğinden kalmış olmasaydı nasıl bu unutulmuş ayinlerin içinde bu kadar önemli bir yer edinebilirdi ki?

Uriel'in Makinesi için araştırma yaparken Hanok'un gerçekten var olduğunu anlatan bir ayine rastladık ama bu ayin iki yüz seneden fazla süredir, yani Sussex Dükü'nün zamanından beri icra edilmemişti. Gerçek çalışmaları incelerken üçgen biçiminde garip bir sunağın tasvirini gördük. Sunağın her köşesi 60 derece açıyla birleşiyordu yani bir eşkenar üçgendiydi. Bu şekle "Hanok'un Delta'sı" deniliyordu ve Evrenin Büyük Mimarı'nın kendisini Hanok'a gösterdiği simge olarak anlatılıyordu. Sunağın aynı zamanda Hanok'un Kudüs'te Tapınak Dağı diye adlandırılan bölgede inşaa ettiği asıl tapınağın önemli bir parçası olduğu da söyleniyordu. Ayin, Süleyman'ın işçilerinin terkedilmiş kalıntılar altında üçgen sunağı ve gömülü hazine dairesini nasıl bulduklarını ve Süleyman'ın bu mekânı, babası Davut almadan evvel bölgede yaşayan "Paganlar"ın bir mabedi olduğunu düşündüğünü anlatıyordu.

O zaman bu bilgi bize bir şey ifade etmemişti ama daha sonra fark ettik ki eşkenar üçgen sembolü Kudüs'ü kuran Yebusiler'in eski bir Kenan dininde çok önemli bir yer tutmaktaydı. İki yüz yıl evvel yazılmış olan ayin kitabının en eski Yahudilerinin gelenek ve efsaneleriyle çok benzeştiğini ve son elli sene içinde yapılan arkeolojik kazılardan elde edilen bilgilerin de bu gerçekleri desteklediğini fark ettik. Daha eski bir sözlü ayinin bu basılmış hali; görünen o ki İncil'de ya da bildiğimiz diğer en eski kaynaklarda geçmeyen bir Kenan tapınak inşaa geleneğinin hikâyesini anlatıyordu.

Bunu okuduğumuzda Kudüs'te Süleyman'ınkinden daha eski bir tapınağın varlığından henüz haberdar değildik ama Kenanlılar'ın gelenekleri hakkında arkeolojik kazılardan çıkan delillerin bu tür bir şey için yeterli olduğu kanısına vardık. Bu eski ayinlerin daha hangi eski gelenekleri barındırdığını merak ettik ve bu eski ayinlerdeki çeşitli temaları sistemli bir şekilde nasıl araştırabileceğimizi düşündük.

Geçmiş yıllarda ayin ve konuşmalardan oluşan hatırı sayılır derecede zengin bir arşiv oluşturduk ama hepsi kâğıtlar halindeydi. Kitaplar çok güzel objeler olmalarına rağmen içlerindeki bilgilere ulaşması güçtür. Bundan dolayı elimizdeki bilgileri elektronik ortama aktarmalıydık. Robert her derecenin en eski versiyonlarını tarama görevini üstlendi ve hepsini *Hiram Ağı* ismini verdiğimiz internet sitesine aktardı. Ayinlerin bilgisayara aktarılması devam ederken derecelerin aktarılmasında karmaşık bir hikâyenin anlatıldığı ve de kronolojik sırada olmadığı açıkça ortaya çıktı. Bu durum bizi, bir zamanlar mason ayinlerinde anlatılan hikâyenin tamamını yeniden yazmaya sevketti. Bu işi başarmak çok uzun zaman aldı ama göstereceğimiz gibi Masonluğun köşeye atılmış ve sansürlenmiş ayinlerinde anlatılan alternatif tarihi yeniden bir araya getirdik. Bu konuyu kitabın ikinci kısmı Masonik Ahit'te işledik. Robert'ın yaptığı internet sitesi Bradford Üniversitesi tarafından destekleniyor ve Masonların bu otantik ayinleri ile ilgilenen herkesin ziyaretine açıktır.

İlk keşiflerimizden biri de Kadimler töreni ve Kabul Görmüşler ayini'nin aklımıza takılan bir soru barındırdığıydı. Hiram Abif'in ölümünden sonra ne oldu, Masonluğun asıl sırları ne zaman kayboldu?

Mason ayinlerinde yer alan ve bizim Masonik Ahit adını verdiğimiz bu alternatif tarih; ayinin sırlarını bilen iki adam hakkında şunları söylüyor: [Masonik Ahit 7:6]

Her Mason sembollerimizi ve törenlerimizi kendi inancına göre gerçekleştirecek. Başka bir yolla Masonluk evrenselliğini koruyamaz çünkü çıkışından beri özünde olan budur ve bu durum da

ayrı tanrılara inanan iki kralın, Saygıdeğer Üstatlar olarak ilk tapınağın duvarları dikilirken yanyana oturabilmelerini sağlamıştır. Bununla birlikte Gebal'ın adamları Yahudilerle çalışabilmek için kendilerine tiksindirici de gelse Fenike tanrılarına secde etmişlerdir.

Bu yorumdan, Süleyman'ın ve Sur Kralı'nın inandığı dinler arasındaki, ayinede yansıtılan bir gerginliğin varlığından şüphelendik. Mason inanışına göre ikisi de Üçüncü Derece ayinini kabul edip kayıp olan gizemlerin yerine yedek gizemleri öğrenmişlerdir: "...Zaman gerçek olanları tekrar ortaya çıkarana kadar," Ayinin anlattıklarının doğru olduğuna ve iki büyük üstadın da ayinin sözlerini ve hareketlerini kabul ettiklerine ikna olmuştuk.

Bu derecenin anahtar noktasının; adayın ölüm ve dirilişinin, ayaklarının doğu tarafında başının batı tarafında olacak şekilde bir lattın üzerindeyken gerçekleşmesi olduğunu düşündük. Aday mezarından "dirilince" başı Venüs ile karşılaşacak bir açı ile kalkıyor ve aynı zamanda ufuk noktasının da üstünde oluyor. Doğu-batı çizgisi ekinokstan geçiyor ve günün iki dönümünün tam eşit olduğu noktada günü on iki saatlik ışık ve on iki saatlik karanlığa bölüyor.

Bu yüzden Masonluğun bu üç derecesi tamamen astrolojik olarak ele alınabilir. İlk derecede adaya Güneş'in yaz dönümü şafağındaki çizgisi hakkında bilgi verilir. Daha sonra kış dönümü çizgisinde ikinci dereceye yükseltilir ve en son olarak iki çizginin tam ortasında yani bir kere sonbaharda bir kere de ilkbaharda meydana gelen ekinoks çizgisinde Üstat Mason olur. Bu uygulamanın da Kral Süleyman Tapınağı'nın ve ondan çok daha eski olan Fenike binalarının yapılaş amacıyla tamamen alâkalı olduğu keşfettik.

Locanın Üstadı doğuya doğru, isimleri İncil'de Boaz ve Jachin olan iki sütunun arasında oturur. Adayın mezarından kalkması Güneş'in doğuşu ile şafaktan evvel Venüs'ün arkasından doğuşunu sembolize eder. Kıdemli Muhafız doğuda durur ve güneşin doğuşunu temsil eder. Ast Muhafız güney-

de durur ve akşam güneşini temsil eder. İngiliz localarında tavanda beş köşeli bir yıldızın içine çizilmiş bir güneş ve güneşin ortasında İngilizcede Tanrı kelimesini baş harfi olan “G” yazılıdır. Güneş ve Tanrı'nın Mason ayinlerindeki ilişkisi, Tanrı'nın bazen “En Yüce Olan” diye adlandırıldığında yani onun en yüksekte, cennette olduğunu anlamıyla da kullanılması bakımından aşikârdır.

Diyakoz diye bilinen iki kurmay vardır, ayin sırasında adaya eşlik ederler ama asıl konumları ekinoksta doğan Güneş'in oluşturduğu hat yanında kuzeydoğu ve güneybatı taraflarıdır. İkisi de uzun birer sopa taşırlar; bu sopalar “âsâ” diye bilinir ve tahminimizce bu âsâların gölgeleriyle güneşin doğuş batış açısını ölçmek için kullanılıyordu. En eski İskoç localarındaki diyakozların kiliseleri düzenlemek için gönderildikleri kayıtlara geçmiştir. *Uriel'in Makinesi*'nde kiliselerin bir zamanlar doğuya bakacak şekilde inşaa edildiklerini söylemiştik Diyakozun âsâsının gölgesinin ilk düştüğü yere kuzey duvarı dikilirdi. Daha da ileri bir hesaplamayla kilisenin adını, bulunduğu topografiyi göz önüne alıp kuzey duvarının açısına denk gelen iki günü, inşaa senesine göre belirleyerek bulabiliriz. Kilise adını, bu günlere denk gelen azizden almış olacaktır. Mesela kuzey duvarının açısının ekinokslardan birine denk geldiği kilisenin adı Aziz John Kilisesi olur.⁷

Buradan vardığımız nokta ise Loca Masonluğunun astrolojiye bağlı olduğunu ve en az beş bin yıllık bir geçmişinin olduğudur. Bulduğumuz inançlar zinciri kırılmadan birçok kültürden diğerine geçmiş ve modern Mason Tapınaklarına kadar gelmiştir ama günümüzde bu ayinler anlaşılmadan icra edilmektedir.

7. Hong Kong Üniversitesi, Toprak Bilimleri Departmanının, bu alandaki araştırmamızdan yaptığı alıntı için bkz. Ali, JR Cunith, P: 'The Orientation of Churches: Some New Evidence' (Kiliselerin Yerleştirilmesi: Yeni Kanıtlar) *The Antiquaries Journal*, 81 (2001) syf. 155-93

SONUÇ

Hiram'ın Anahtarı'nı yayınlamamızın üzerinden altı sene geçti ve iki kitap için aynı anda yaptığımız araştırma çalışması hatırı sayılır derecede ek materyallere ulaşmamızı sağladı; bu bilgiler de daha evvel çözemediğimiz birçok soruya cevap oldu.

Rosslyn'in altında neler olduğunu bulabilmek için elimizden geldiği kadar erken dönemlerden kalma birçok Mason ayinini bir araya getirdik ve Robert bir internet sitesi hazırladı. Böylece biz de bu dokümanları daha rahat bir şekilde inceleme fırsatı bulduk. Bu araştırma aracını Masonların karmaşık ve şimdi kenara atılmış efsanelerini daha evvel kimsenin denemediği bir şekilde incelemekte kullanacağız.

Masonluğu ana materyallerine ayırdığımız zaman şu fikirlerle karşı karşıya kalıyoruz:

- Taşı işlemenin teknolojisi ruhani bir davranış olarak görülüyor,
- Mason tapınağının mimarisi ve ayinleri astrolojiye bağlı,
- Tanrı Güneşle bağdaştırılıyor
- **Venüs Gezegeni'nin** ekinokstaki, yükselişi, dirilişi temsil ediyor,
- Yaz ve kış dönenceleri önemlidir,
- Bilim ve doğanın incelenmesi önemlidir.

Bunlar günümüzde yaygın fikirler değildir ama zamanında bu fikirleri temel alan bir kültür vardı. Bu kültürün kurucuları **Süslü Çanaklı İnsanlar** olarak bilinirler.

İKİNCİ BÖLÜM

SÜSLÜ ÇANAKLI İNSANLAR

İLK TAŞ İŞÇİLERİ

Neolitik insanlar Britanya Adaları'nın kuzey kıyılarına, İskoçya'nın kuzey sahillerine 9000 sene önce geldiler. Bu, Kuzey Deniz ovası sular altında kalmadan ve henüz Norveç'e yürüyerek gitmek mümkünken oldu. Bu insanlar son buzul çağıının buzulları eriyip toprağın ortaya çıkmasından kısa bir süre sonra geldiler. Deniz seviyesi yükseldiğinde kıtalar birbirlerinden ayrıldı ama Neolitik İskandinavlılar ve İskoç halkı ortak bir ataya sahiptir.¹

Neolitik dönem, taş çağıının sonunu getirdi. Avrupa'nın batı bölgelerinde bu insanlar megalitik mimarlar adıyla hatırlanır ve anlamı "*iri kayalar*" demektir. Bu eski döneme ait taş işçileri şimdiki Galler, İskoçya, İrlanda, İngiltere, Fransa, Güney İskandinavya'nın bazı bölgeleri, İspanya'nın kuzeyi ve Malta'da yaşadılar. Bugün insanlar bir zamanlar bu toprakların sahibi olan bu halktan habersiz bir şekilde günlük yaşantılarına devam ediyorlar. Sadece İngiltere bile 40.000'den fazla megalitik bölgeye sahiptir. Uygarlığımızın bir nesil dahi geçmeden yıkılan modern fakat hantal binalarının 5000 senelik bir zaman diliminde ne hâle geleceğini düşünürsek bu yapıları daha iyi takdir edebiliriz.

O zamanlar Britanya Adaları'ndaki iklim bugünkünden çok daha ılımandı ve adalar sık ormanlarla kaplıydı. Bu da karada yolculuk yapmayı zorlaştırıyordu.

1. Wickham-Jones, CR: *Scotland's First Settlers*, Historic Scotland (İskoçya'nın İlk Yerleşimcileri, Tarihi İskoçya), 1994

Megalitik insanlar sal üretilip denizcilik yapıyorlardı ve denizi anayolları gibi kullanıyorlardı. İskoç kıyılarındaki birçok adaya yerleştiler. Bunların geniş bir alanda ticaret yaptıklarına dair kanıtlar var. Mesela sadece Rum Adası'nda bulunan bir tür taş ana karadaki ve İç Hebrides Adaları'ndaki evlerin inşasında da kullanılmıştır. Bu denizcilik ticaret ağı en eski yerleşimlerin zamanında İskandinavya'ya kadar uzanmıştır.²

Britanya Adaları'nın Megalitik insanları hakkında maalesef çok az bilgimiz var, çünkü yazı yazmak için şu anda okuyabileceğimiz hiç bir yöntemleri yoktu. Bundan dolayı Sümerliler ve Eski Mısırlılar gibi milletler hakkında sonradan bulduğumuz bilgilerin aksine onların kültürleri hakkında hiçbir formal bilgiye sahip değiliz. Arkeologlar onları basitçe "Süslü Çanaklı İnsanlar" olarak adlandırmaktadırlar. Bunun sebebi çamurdan imal ettikleri çömleklerine yaptıkları süslemelerdir. Bunların dışında arkalarında bir yazı örneği gibi görülebilecek bir şekiller sistemi bırakmışlardır, bunlardan bazıları astrolojik referanslara sahip oldukları için tanımlanabilmiştir.

Birçok insan bu diktikleri muhteşem taş daireleri biliyorlar. Ve dünyanın en uzun süre ayakta kalan, sağlam taş binalarını da inşaa etmişlerdir. Bu binalar Sümerler'in şehirlerinden binlerce yıl daha eskidir. Taş işçiliğinin kalitesi, işlenmemiş dikine taşlardan muntazam bir şekilde işlenmiş, odalı alanlara kadar değişkendir. Buna Orkney'deki Maes Howe bir örnek olarak verilebilir, burasının inşaa standartları, "Neolitik Avrupa'nın en büyük başarılarından bir tanesi"³ şeklinde açıklanabilir.

Yakın zamana kadar bu binaların Ortadoğu'dakilerden daha genç oldukları sanılıyordu ama yapılan derecelendirilmiş

2. Wickham-Jones, CR: *Scotland's First Settlers*, Historic Scotland (İskoçya'nın İlk Yerleşimcileri, Tarihi İskoçya), 1994
3. Henshall, AS: 'The Chambered Cairns', in *The Prehistory of Orkney*, (Tarih Öncesi Orkney'de 'Odalı Höyükler') Edinburgh Üniversitesi Basımı, 1993

radyo-karbon testlerinden sonra yeni bir kronoloji oluşturulmuştur.⁴ Bu durum bu binaları inşaa edenlerin kim olduğuna dair bir soruyu ortaya atmıştır. Arkeolog Doktor Euan Mackie'ninde söylediği gibi:

*Eğer Avrupa Megalitik yapıları ve Malta tapınakları bile en eski şehirlerden bile eskiyse; kentsel toplumların M.Ö. 4500 ve 2500 arasında Atlantik Avrupa'da kendini gösteren büyük sosyal gelişim üzerinde herhangi bir etkisi olup olmadığını kestirmek güç. Megalitikler ortaya çıkmadan evvel kentsel ya da kent öncesi toplulukların var olması gerekir...*⁵

Bu insanların inşaa ettiği binalara, değişik dizilimlerde duran menhirler, tünel tepecikleri, toprak tepecikleri ve hendekler de dahildir. Güney İspanya'dan İskandinavya'ya kadar Avrupa'nın kıyılarına yayılmışlardır. Aynı zamanda Kuzey Akdeniz kıyılarında, güney İtalya'da ve Malta'da görünürler. Bunun dışında bu tür taş binaların Kuzey Afrika'da da inşaa edildiğine dair kayıtlar vardır. Mısır ve İsrail de buna dahildir. Bütün Britanya Adaları onlarla kaplıdır.

Tünel mezarların içerikleri sıkça karbon yaş testlerine sokulur ki Britanya'daki Megalitik höyükler M.Ö. 4000'den de eskidir.⁶ Bu tür tünel mezarlarda ışığın etkisinin ne şekilde olacağını anlatan hikâyeler sürekli olarak anlatılmaktadır ama yakın zamanda arkeolojinin yeni bir dalı olan arkeoastroloji ortaya çıktı ve böylece bu yapıların astrolojik konumları incelenmeye başlandı.

1901'de Sir Norman Lockyer *Nature* adlı bilim dergisinin o zamanki editörüydü; Mısır'daki tapınakları incelemişti ve birçoğunun yılın özel günlerinde güneşin tapınakların önemli bölmelerini aydınlattığını fark etmişti. Britanya'daki birkaç alanı inceledi ve buradaki yapıların dönencelere ve ekinoks-

4. Renfrew, C: *Before Civilisation* (Uygarlıktan Önce), Jonathan Cape, 1973

5. Mackie, E: *Megalithic Builders* (Megalitik İnşaatçılar), Phaidon Basımı, 1977

6. Renfrew, C: *Before Civilisation* (Uygarlıktan Önce), Jonathan Cape, 1973

lara denk geldiğini fark etti.⁷ Britanya'daki anıtları inceleyerek uzun bir zaman harcadıktan sonra Lockyer, Megalitik mezarların rasathane olarak, hatta belki de astrolojiyle alâkalı rahiplerin evleri olarak inşaa edildiğini, daha sonra gelenlerin de kendilerinden önceki tarzı aynen uygulanıp, yaşama yerleri olmaksızın mezarlıklar eklediklerini anlatan raporunu yayımladı.⁸ Varolan görüşlerin karşısına çıkan bütün yeni fikirlerin akıbetine uğrayan Lockyer'in teorisi de "saçmalık," olarak anılmış, çağının diğer bilim adamları tarafından dışlanmıştır.

Lockyer teorisini ortaya koymadan yarım yüzyıl kadar önce, Orkney bölgesinde büyük ve şiddetli bir fırtına buradaki kumları temizlediği zaman önemli bir Megalitik yerleşim bulunmuştur. Bu yerleşim yeri Skara Brea olarak bilinir. Arkeolog Dr. Gordon Childe kazıyı 1920'de başlatana kadar hiç araştırılmamıştır. Bulguları da Kuzey Avrupa'daki belki de en iyi korunmuş tarih öncesi köy olarak kabul görmüştür. Skara Brea, M.Ö. 3100'den M.Ö. 2500'e kadar 600 sene boyunca sürekli olarak kullanılmıştır. Ve yine Lockyer'ın öngördüğü gibi burasının öğrenci astrolog-rahipler için yaşama alanları olduğu anlaşılmıştır.⁹

Ev eşyalarının büyük bir kısmı ve evler, tahtadan değil taştan yapılıyordu ki bunun anlamı da bol miktarda materyalin sağlam bir şekilde günümüze kadar geldiğiydi. Evlerin içindeki şömineler, elbise dolapları, masalar ve taş yataklar sağlam bir şekilde kalmıştı. Alanda, yedi tane neredeyse aynı şekilde inşaa edilmiş yaşama alanı ile bir tane atölye ya da alkol imalâthânesi¹⁰ bulunmaktadır. Ayrıca denizin aşındır-

7. Lockyer N: *Stonehenge and other British Stone Monuments Astronomically Considered* (Stonehenge ve diğer Britanya Taş Abidelerin Astroloji Açısından İncelenmesi), Macmillan, 1909
8. Locyter N: 'Some Questions for Archaeologists' (Arkeologlar İçin Bazı Sorular) *Nature* say. 73 1906 syf. 280
9. Mackie, E: *The Megalithic Builders* (Megalitik İnşaatçılar)
10. Dinely, M, 'The first Orkney Brewery' (İlk Orkney Bira İmalâthânesi), Orkney Bilim Fuarı, 2001

masıyla yok olmuş pek çok dairenin de olduğu düşünülmektedir. Burada yakacak odun olmadığı biliniyor. Yakacak odunlar ana kara İskoçya'dan deniz yoluyla geliyordu. Aynı zamanda kemiklerin üzerindeki et kalıntılarının incelenmesinden, etin de adaya daha önce kesilip, dışardan geldiğini biliyoruz. Anladığımız kadarıyla burada yaşayanlar önemli kişilerdi ve bu insanlara iyi bir şekilde bakılıyordu.¹¹

Euan Mackie, bir büyücü sınıfının, Süslü Çanaklı İnsanlar tarafından oluşturulan Orkadiya'lı topluğun içinden çıktığına inanmaktadır.

Oldukça değişik tabakalara sahip bir Neolitik toplum oldukları varsayılabilir... Bu sosyal toplumda, küçük, elit ve profesyonel bir rahip sınıfı, bilge adamlar ve yöneticiler hakim bir köylü kesim tarafından vergilerle ve takdirle destekleniyordu. Thom'un söylediği her şeyi bu tür bir toplum başarabilirdi çünkü elit sınıfın kendi yiyeceğini sağlama zorunluluğundan tamamen özgür olduğu ve kendi evini yapma zorunluluğunun da olmadığı bir toplumda her türlü dini, entelektüel ve bilimsel gelişme ortaya konulabilirdi. Vahşi Neolitik kabilelerin, daha iyi liderler, bilge adamlar ve işinde usta olan kişiler tarafından yönetilen daha katmanlı ve gelişmiş topluluklara dönüşmesi sanılandan daha erken gerçekleşmiş olabilir. Bu gelişim eğer dinî gelişim hipotezimiz doğruysa M.Ö. 4500 civarlarında profesyonel rahipliğin yaygınlaşmasıyla başlamıştır.¹²

Bu imgelem işlerinde usta olan bu kişilerin eğitiminde resmi bir öğretinin sözkonusu olduğunu göstermekte ama bunu ispatlamak mümkün değildir. Fakat Orkney civarındaki Megalitik binaların sıklığına bakılırsa Skara Brea'nın bir tür Neolitik üniversite olduğunu söyleyebiliriz.

MEGALİTİK YARDA BULMACASI

Bugün hiçbir arkeolog birçok Megalitik yaşama alanının, dönencelerin ve ekinoksların yanında ay ve diğer gezegenle-

11. Mackie, E: *The Megalithic Builders* (Megalitik İnşaatçılar)

12. Mackie, E: *The Megalithic Builders* (Megalitik İnşaatçılar)

rin önemli konumlarına göre yerleştirilmiş olduğuna karşı çıkmamaktadır. Arkeo-astrolojiyi neredeyse tek başına meydana getiren; Oksford Üniversitesi'nde hatırı sayılan bir mühendislik Profesörü olan Alexander Thom'dur. Hayatının elli sene-sini Megalitik alanları inceleyip araştırmakla geçiren Thom, arkeolojideki en muhteşem keşiflerden birini yapmıştır.

Thom Megalitik alanlara ilgi duymaya ana vatanı İskoçya'da oldukça genç yaşta başlamıştır. İncelemelerine başladığında bu alanların astrolojik bir şekilde yerleştirildiklerinden şüphelenmiştir. Bir alandan diğerine giderek tamamladığı zorlu araştırmasından sonra bu tarih öncesi mimarların İskoçya Adaları'ndan, Fransa ve Britanya'ya kadar aynı uzunluk ölçüsünü kullandıklarını çözdü. Uluslararası bir uzunluk ölçüsüne sahip olacak kadar iyi bir şekilde organize olduklarını bilmenin yeterince şaşırtıcı olmasının yanı sıra bu ölçünün kullanımındaki mükemmel ustalık da gerçekten olağanüstüdür. Thom'un ona verdiği isimle Megalitik Yarda, yıllarca yapılan araştırmalar sonucunda ortaya çıkmıştır ve 0,82966 metreye eşittir.¹³

Arkeologlara göre Britanya Adaları'nda yaşayan Neolitik insanlar, gelişmemiş bir halktı; böyle olunca da matematiği böyle kullanmış olmaları ve bu kadar kesin bir uzunluk ölçüsüne sahip olmaları düşüncesi bile çok saçmaydı. Thom'un araştırmaları ilk zamanlar arkeoloji kurumları tarafından dışlandı. Fakat bir süre sonra istatistikçiler ve birçok diğer bilim dalı tarafından kabul gördü çünkü bu uzunluk ölçüsü, tarih öncesi Avrupa'nın büyük bölümünde kullanılıyordu. Bununla beraber bu araştırmalar, hatırı sayılır bir mühendislik profesörünün kendini rezil edecek fikirler öne sürdüğüne inanan çok fazla bilgilendirilmemiş arkeologlar tarafından dışlanmıştır. Eğer bu yorumları yapan kişiler, bu konuda yapılan açıklamaları inceleme zahmetine katlansalardı yanıldıklarını anlarılardı.

Antik bir standart uzunluk ölçüsünün varlığı çok büyük bir bölgede ortak bir matematik anlayışının olduğunu göster-

13. Thom, A: *Megalithic Sites in Britain* (Britanya'daki Megalitik Alanlar), Oksford Üniversitesi Basımı, 1967

rir. Profesör Alexander Thom Megalitik Yarda'yı keşfettiği zaman matematik konusunda muhteşem bir keşif yaptığından emindi ama bu insanların nasıl bu tür bir uzunluk ölçüsünü geliştirebildiklerini öğrenemeden öldü. Biz bu bulmacayı çözebilmeyi başardık çünkü ona çok değişik ve beklenmedik bir açıdan yaklaşabildik. İlgilendiğimiz şey Kumran isimli bir yerleşim yerinde bulunan, 2200 yıl öncesinden kalma, Ölü Deniz Yazmaları'nın arasındaki bir Yahudi metniydi ki bu eserin bizi Megalitik Yarda'nın kökenine nasıl götüreceği hiç aklımıza gelmezdi.

Hanok'un Kitabı, Hıristiyanlık dininin ilk yüzyılları sırasında çok popülerdi ama kısa bir süre sonra tamamen kayboldu ve İskoç Mason James Bruce 18'nci yüzyılda onu aramaya başlayana kadar da kayıp kaldı. Aradığının Etiyopya'da gizlendiğini buldu ve onu tercüme ettiği zaman; bunun çok fazla bozulmuş bir versiyon olduğuna kanaat getirdi çünkü içeriği çok garipti; buna anlaşılamayan bir astrolojiyle dolu büyük bir bölüm de dahildi.

Ölü Deniz Yazmaları arasında bu eski yazının birçok kopyasının bulunması Bruce'un bulduğunun tamamen otantik bir versiyon olduğunu gösterir. "Cennetten Aydınlanmalar Kitabı" adlı bölümde okuyucu, en eski İncil kahramanlarından Hanok'un nasıl kuzeye götürüldüğünü ve astrolojinin gizemlerini öğrendiğini okur. Verilen yıldaki tarihleri gününde ve görülen gün ışığının oranı hesaplandığı zaman gözlem yapan kişinin üzerinde durduğu enlemi bulmak mümkündür. Uriel'in Makinesi'nde bu bilginin bizi Hanok'un çıktığı bu yolculuğun onu İngiltere'deki Stonehenge'e ve İrlanda'daki Newgrange isimli Megalitik alanlara götürdüğüne inandırdı.

Yahudi geleneklerinin Hanok'u beş bin yıl öncesine yerleştirdiğini biliyoruz. Bu da Megalitik alanların aktif olduğu döneme denk geliyor. Bu analiz birçok insan için garipti çünkü insanlar tarihi iki ayrı parçada düşünür, coğrafya ve zaman olarak. *Catholic Herald*, okuyucularını bunun "saçma" bir araştırma olduğu konusunda bilgilendirdi. Burada çalışan Damian Thompson bize hatalı olduğumuzu söyledi. Ona ne-

den olduğunu sorduğumuzda bize hatalı olmak zorunda olduğumuzu çünkü vardığımız sonuçların garip olduğunu söyledi.

Her şeye rağmen yalnız değildik. Daha sonra bizden ayrı olarak bu konuda çalışan bir başkasının da Hanok'un yolculukları hakkında neredeyse bizimle aynı sonuca vardığını gördük. Bir bilim adamı, akademisyen ve yazar olan Robin Heath, Batı Avrupa uygarlıklarının ve Orta Doğu'nun tarihte ilk olduğu söylenen uygarlıklarının gelişimiyle ilgileniyordu. Araştırması uzun yıllar sürdü ve Batı Avrupa'nın Megalitik kültürünün, Orta Doğu kültürünün gelişiminde önemli rol oynadığını keşfetti. Onun sözleriyle:

*Megalitik mimarların M.Ö. 300' den evvel yüksek astronomi ve geometri bilgisine sahip olduklarını gösteren pek çok araştırma olmasına rağmen tarihimizin önemli bir parçası olması noktasında hakkettiği saygıyı görmektedir.*¹⁴

Robin Heath, Oksford Üniversitesi Profesörlerinden A.E Heath'in oğludur. Baba Heath Rationalist Press Association adlı organizasyonun kurulmasına yardım etmiştir. Bu kuruluş, bilimsel düşüncenin kökeninin araştırılmasını desteklemekteydi. Daha çocukken Robin Heath yine Oksford Üniversitesi'nden Profesör Aleksander Thom ile tanışmıştı. Thom, babasının bir arkadaşıydı. Robin, Thom'un Megalitik uzunluk ölçüleri hakkındaki çalışmasından etkilenmişti ve Güney Galler Teknik Enstitüsü'nün yöneticiliğinden emekli olduğu zaman Aleksander Thom'un bunca yıl evvel bahsettiği Megalitik insanların daha yakından incelemeye karar vermişti.

Thom'dan farklı olarak Heath, eski kültürlerin uzunluk ölçüleri arasında bir bağ olup olmadığını araştırıyordu:

14. Heath, R: Sun, Moon and Stonehenge. Proof of High Culture in Ancient Britain (Güneş, Ay ve Stonehenge. Antik Britanya'da Yüksek Kültürün Kanıtı), Bluestone Press, 1998

*Megalitik kültür çok kısa bir zamana kadar izole bir fenomen-den, kültürel bir gariplikten başka bir şey değildi ve diğer kültürlerle olabilecek bağları bağnazca reddediliyordu.*¹⁵

Özellikle Mısır ve Sümer kültürlerinde kullanılan uzunluk ölçülerini araştırdı ve bunların Megalitik Yarda ile alâkalı olup olamayacaklarını inceledi. Thom'un detaylı Stonehenge incelemesini kullanarak Mısırlılar'ın uzunluk ölçüleri olan Kraliyet Kübiti ve Firavun İnçi'nin; Sümer Ayağı'nın ve Avrupa'nın neredeyse tamamında kullanılan bir ölçü birimi olan Megalitik Yarda'nın birbirleri ile alâkasını çözdü. Bulguları hakkında şunları söylüyor:

Hiç beklemediğimiz şey [firavun] inçi ile Megalitik Yarda'nın, Sümer Ayağı aracılığıyla bağlantılı olduğuydu. Yani Mısır kültürü ile Stonehenge "Wessex" kültürlerinin birbirleriyle ilintili olduğunu söyleyebiliriz.

Bu yorum onu Stonehenge'deki, dikili taşların geometrisini daha yakından incelemeye itti; bu yapının Süslü Çanaklı İnsanlar tarafından inşaa edildiği bilinmektedir ve alanın inşasında kullanılan ölçü birimleri, antik Mısırlılar'ın alan ölçüsü aoura ile modern akre, Giza'daki Büyük Piramitlerin inşasında da kullanılmıştı. Ek olarak:

İşte burada, köken olarak Mısır'dan alınan, tarihi olarak geçerli ölçü birimlerini temsil eden elle tutulur bir kanıta sahibiz.

Devam ederek bu yorumun araştırılması gerektiğini söylemiştir çünkü Stonehenge'deki çukur ve höyükler, Büyük Piramitlerden yüzyıllarca evvel inşaa edilmiştir.¹⁶

Robin Heath bu uzunluk ölçülerinin birbirleriyle aynı olduklarını kanıtlayacak mantıklı bir açıklamanın peşine düşmüşken, Hanok'un Kitabı'ndaki gün uzunlukları hakkındaki

15. Heath, R: *Sun, Moon and Stonehenge. Proof of High Culture in Ancient Britain* (Güneş, Ay ve Stonehenge. Antik Britanya'da Yüksek Kültürün Kanıtı)

16. Heath, R: *Sun, Moon and Stonehenge. Proof of High Culture in Ancient Britain* (Güneş, Ay ve Stonehenge. Antik Britanya'da Yüksek Kültürün Kanıtı)

yorumlarını ve kuzeye olan yolculuğundan bahsetmesini fark etmiştir. Robin Heath'in sözleriyle:

*Kim Avrupa'nın Megalitik kültürü ve astrolojisinin; Orta Doğu'nun kültürel kayıtları ile bir bağı olmadığını kim söyleyebilir ki?*¹⁷

Gün uzunlukları konusundaki bilgileri analiz etmeye devam edip şunları ekler:

*Göründüğü kadarıyla Hanok'un gözlemleri Stonehenge'e en yakın ya da tam o enlemde yapılmıştır. Gündüz-gece oranı Stonehenge'deki ile aynıdır ve eğer "gece" kavramının açıklaması güneşin yükselmesi-batmasından yarım saat sonraya yani ilk yıldızların görünür olduğu zamana göre hesaplanıyorsa, o zaman Hanok'un gözlemleri ve Stonehenge'in konumu tamamen uygun olur. Hanok'un yazılarının uzun süredir sadece Yahudi ve Orta Doğu'ya ait olan bilgilerle dolu olduğuna inanılırdı ama Stonehenge'in yakınındaki bir enlemde bulunan "büyük ve muhteşem bir araç"ın etkisinden de bahseder.*¹⁸

Robert, Robin Heath'e bir elektronik posta atarak Hanok'un Stonehenge dışında Newgrange'ı da ziyaret etmiş olup olamayacağını sorduğunda aldığı cevap şuydu:

Hanok ile ilgilenmemin sebebi astrolojinin takvimle karşı karşıya olmasıdır. Kurtulması imkânsız ve çok sıkıcı bir matematik nutku sırasında, öğrencilerim de sınavdayken ben de enlemi onun bilgilerinden yararlanarak hesaplayacak BASİT bir program tasarladım. Hanok, uğraştığı sinüs eğrisi¹⁹'nin her bir çeyreğini ki-

17. Heath, R: Sun, *Moon and Stonehenge. Proof of High Culture in Ancient Britain* (Güneş, Ay ve Stonehenge. Antik Britanya'da Yüksek Kültürün Kanıtı)
18. Heath, R: Sun, *Moon and Stonehenge. Proof of High Culture in Ancient Britain* (Güneş, Ay ve Stonehenge. Antik Britanya'da Yüksek Kültürün Kanıtı)
19. Herhangi bir boylamdaki gün ışığı süresi öngörülebilir bir model doğrultusunda değişkenlikler gösterir çünkü Dünya'nın eksenini, Güneş ışınlarıyla eğik bir açıda buluşur. Günü ne zaman kısaldığı, uzadığı "Sinüs Eğrisi" adı verilen bir matematik formülle bulunabilir. Bu bilgi ve formül Heath'in hesaplamalarındaki gün ışığının süresiyle ilgili ölçümlerden çıkartılabilir.

barca dört kez veriyor ve ben de bunun, onun bulgularının orijinalle doğru bir şekilde uyduğu kanıtı olduğunu düşündüm.

Peki "Gece" hangi zamanı karşılıyor? Işıkların yakılmasından 20 dakika sonra demek biraz post-modernce olurdu ve beni astrolojide pek bir acemi gösterirdi. Bu yüzden günbatımının yarım saat sonrasında ile gündeğümüne kadarki süreyi kabul ettim. 1988'de bir akşam, evdeyken programı çalıştırdım. Bir saat boyunca hatalarını düzelttikten sonra Hanok'un aslında Ortadoğu'da olmadığını keşfettim. Problemi Navigasyon III dersindeki öğrencilerime de sorduğumda Hanok'un 50 ile 55 dereceleri arasında bir yerde olduğu sonucuna vardılar: Muhtemelen kuzeydeydi çünkü ilkbaharda günlerin uzadığını ve tabii ki yaz gündönümünde güneşin en tepeye tırmandığını tarif ediyor.²⁰

Uriel'in Makinesi'nde Hanok'un Kitabı'nın Süslü Çanaklı İnsanlar'ın yaşadığı bir enlemi tasvir ettiği konusunda karara vardık. Onlar astrolojik olarak yerleştirilmiş Megalitik yapılar inşaa etmişlerdir. Bunlara Brodgar ve Stennes halkaları; Kuzey İskoçya'daki Maes Howe ve Callanish; Newgrange; İrlanda'nın Boyne Vadisi'ndeki Knowth ve Dowth, Kuzeybatı Galler'deki Barclodryr Grawes ve Bryn Celli Ddu; İngiltere'deki Stonehenge, Avebury, Silbury Tepesi ve Durrington Duvarları dahildir. Cennetten Aydınlanmalar Kitabı'nda Hanok'un eski astroloji ve enlemlerden bahsettiği yer dünyanın ilk gözlem evidir.²¹

Ama Yahudi metni olarak bilinen Hanok'un Kitabı üzerine yaptığımız araştırma, Megalitik Yarda'nın bulmacasını çözmemizi nasıl sağladı? Sonuçta bu duruma üç faktörün incelenmesiyle ulaşıldığını bulduk: Dünyanın kendi ekseninde dönmesi, Dünyanın Güneş etrafındaki eksen ve gezegenin kütlesi. Bunlar oldukça karmaşık konular olmasına rağmen herkesin Megalitik Yarda'yı; astrolojik gözlem, uzunca bir ip, iki uzun sopa, bir parça sicim ve ortasında bir delik olan

20. Robin Heath: özel görüşme, 2001

21. Knight, C & Lomas, R: *Uriel's Machine* (Uriel'in Makinesi), Arrow, 1999

bir taş ile bir gün içinde hesaplayabileceğini fark ettik. Kendi Megalitik Yarda'nızı hesaplanmanın tekniğini Ek 1'de bulabilirsiniz.

Megalitik Yarda'yı hesaplamayı tekrar çözdüğümüzü duyurduğumuz zaman insanlar bizim deli olduğumuzu düşünmüşlerdi. Orkney Bilim Festivali'ndeki hatırı sayılır bir arkeoloji profesörü bulgularımızı inceleyene kadar bizim deli olduğumuzu savunmuştu. Daha sonra Profesör Archie Roy, Megalitik Yarda'nın kökenleri konusundaki sonuçlarımızı "gerçek bilim" olarak adlandırıp "Megalitik insanı anlamak konusunda yeni bir aşama olarak tanımlamıştır.

KRİSTAL SARAY

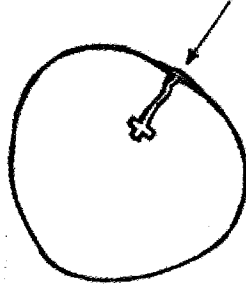
İrlanda'nın Boyne Vadisi'nde hayranlık uyandıran bir çok Megalitik yapı vardır ama bunlardan bir tanesi özellikle diğerlerinden büyüktür. Newgrange M.Ö. 3500 civarında inşaa edilmeye başlanan 28000 tonluk bir yapıdır. Bu, Mısırlılar'ın Giza Platosundaki kumları temizlemesinin üzerinden geçen 2000 yıldan fazladır ve Hiram'ın inşaat ekibinin Kral Süleyman'ın, Tapınağı'nın temelini atmasından 2500 yıl kadar evveldir. Bu tepecik, nehirde yuvarlanmış granit taşlardan ve doğuya bakan duvarı da parlak beyaz kuvarz kristalinden yapılmıştır. Yapının tasarımı benzersizdir ve Hanok'un Kitabı'nda anlatılan tasvire, gün ve gece bilgilerine tamamen uyaktadır.

Newgrange'ı ilk ziyaret ettiğimizde bir sapağı kaçırmadığımızda yol kenarında durup Boyne Nehri'nin parlak kıvrımından karşıya; Newgrange'ı güneşte pırıltılar saçan ön cephesine baktık. Nefes kesiciydi. Neye baktığımızı bilmeseydik Le Corbusier tasarısı olabilecek ultra-modern bir bina sanabilirdik. Hanok'un Kitabı, bu enlemde olduğu bilinen büyük, hayranlık uyandıran ve meşalelerle aydınlatılmış bir yapıya yapılan bir gece ziyaretinden bahsediyordu:

Ve alevden dillerle çevrili kristalden bir duvara gelinceye kadar içeri doğru ilerledim: korkmaya başladım. Alevin dillerine doğru gittim ve kristalden büyük bir eve yaklaştım: Ve evin duvarları kristallerle mozaik gibi süslenmiş zeminlere benziyordu.

Newgrange'in plânı; bu mekânın kış dönencesinde Venüs'ün ışıklarının iç bölmeye girmesi için nasıl tasarlandığını gösteriyor..

Plânda yapının çapı yüz metre olan bir daire olmasını sağlayan bir dizi parabolik sektör görülmektedir. Beyaz ön cephedeki girişten tepenin içine kadar uzanan 19 metrelik tünelde dikkatle işlenmiş taşlar bulunmaktadır. Girişin önünde büyükçe bir taş durur ve üzerinde birbirinin içine geçen spiraller, V şeklinde çentikli çizgiler ve birçok baklava biçiminde elmas şekilleri vardır. Bunlar tipik Süslü Çanaklı sembolleridir ama şaşırtıcıdır ki bunlar aynı zamanda hanedan öncesi Mısır'ından kalan antikalarda da görülmektedir.

*Uriel'in Makinesi'*nde anlattığımız gibi spiral sembolü bir senenin çeyreğini simgeler, güneşin bir dönenceden bir sonraki ekinoksa kadar yolunu gösterir. Çifte spiral ise; çikilen bir sopanın, Hazirandan Aralık'a kadar her öğle vakti yere vuran gölgesinin ucuna bir işaret konmasıyla elde edilir. Noktaları birleştirildiğinizde çifte spiral oluşur. Newgrange'in girişindeki taşın ortasına da oyulan bu sembolü, Batı Avrupa'da bir çok Süslü Çanaklı alanında bulabilirsiniz.

Bu sembolün nişan taşlarında ve çömlerinde sıkça kullanıldığını biliyoruz ama bizi heyecanlandıran nokta hanedan öncesi Mısır çömlerinde Süslü Çanak İnsanlarının sembollerinin örneklerini görmektir. Kimse Mısırlılar'dan kalan antikaları Britanya'da bulamamıştı. Bu konuda varılan sonuç Britanya Adaları ve çevresinde yaşayan Süslü Çanaklı İnsanlar tarafından geliştirilen fikirlerin, ilk hanedanın ortaya çıkmasından yani tarihin kayıt edilmeye başlamasından evvel Mısır'a ulaştığıdır..

Aynı zamanda fark ettiğimiz başka bir şey ise Newgrange'daki spiral sembollerin kullanımının mantıklı olmasıydı. Çünkü yapı; ortasında bir oda olan ve bu odaya, güneşin

belli bir zamanda doğuşuna göre ayarlanmış olan bir tünelden ulaşılan bir höyükten oluşuyordu. Kış dönencesinin sabahında, Güneş yükselebildiği kadar güneye yükseldiği zaman, ışığı ince tüneli geçip yükselen çifte kavisiyle içteki odanın duvarına yansıyan yoğun ve ince bir ışık demeti oluşturur. Bu, yapının bilinçli olarak yapılmış bir tasarım özelliği idi çünkü girişin üzerinde ışığı içeri alabilmek için özel bir parça kesilerek çıkartılmıştı.

Höyüğün içine uzanan dar tünelin iki tarafı büyük taş parçaları ile sıralanmıştır. Biz içeri girdiğimiz zaman tünelin sağ tarafında yirmi iki tane taş vardı ve ayrıca diğer tarafta da dışarıya çıkarken sayabildiğimiz yirmi bir adet taş vardı. İçerideki oda bir haç şeklindeydi ve her kolunda ustalıkla işlenmiş birer havuz vardı. Yalnız sağ taraftaki havuzun içinde ayrıca küçük bir havuzcuk daha vardı. Bu havuzcuğun içinde de iki alçak yüzey vardı.

Newgrange, bu devasa yapının mühendisliğini yapan özel bir gurubu doyurabilecek kadar iyi çiftçi olan insanlar tarafından inşaa edilmiştir. Höyük tekrar gözden geçirildiğinde bölgenin bir kısmındaki toprak test edildi ve bir zamanlar kıvıllı buğday (bir erken dönem buğday çeşidi) yetişen tarlalardan geldiği ama daha sonra muhtemelen her zaman ekilen ürünün erken ²²değiştirilmesinden dolayı yabancı bir hâle geldiği fark edildi.

250 ayak boyunda bir höyük olan Newgrange'ı inşaa eden kişiler bu yapıyı tamamlamak için dikkate değer bir işgücü harcamışlardı.

İşçiler bütün yeteneklerini kullanarak seksen ayak uzunluğundaki tüneli ve çıkma desteği olan ortadaki odayı kış güneşinin gün dönümüne hizalamışlardı. Bu yapının inşaaı bile kendi başına muhteşem bir başarıdır ama aynı dönemden kalma ve Boyne Vadisi'nin aynı bölgesinde her biri birbirini görebilecek kadar uzaklıkta olan benzer muhteşemlikte iki

22. O'Kelly, Michael J: *Newgrange, Archaeology, Art and Legend* (Newgrange, Arkeoloji, Sanat ve Efsane), Thames and Hudson, 1982

tane daha benzer yapı vardır. Knowth'taki höyük şu anda Profesör George Eogan tarafından kazılıyor ve kısmen halka da açık ama Dowth'daki höyük henüz kazılmaya bile başlanmadı.

Bu yapıları Boyne Nehri'nin kıyılarında inşaa eden insanların iki milyon iş saatini bu binaların inşaatında harcamalarından dolayı onların karmaşık bir toplum düzeninde 5500 sene kadar evvel, daha Sümer ve Mısır şehir devletlerinin kurulmasından önce, neredeyse bin yıl yaşadığını hesapladık.²³ Bunun yanında Newgrange kazılarında görevli kişilerin gözden kaçırdığı önemli bir nokta daha vardır: O da Newgrange'ın Venüs'ün ışığını sekiz senede bir yakalamak için tasarlandığıdır.

Newgrange'a olan ziyaretimizde rehber, kış dönencesinin şafağında içeri girecek ışığı kopyalayan bir fenerin ışığını açtı. Işığın orta tarafın üç ayak kadar sağına denk geldiğini fark ettik ve rehber bu mükemmel Megalitik mimarlarının neden bunu bu şekilde bırakmış olabileceğini sorduk. Cevap tatminkâr değildi. Rehber, 5500 yıl önce Dünya'nın eksen eğiminin şimdikinden farklı olduğunu; o zaman ışığın tam ortaya denk geldiğini söyledi. Biz de ekinoksların deviniminin Dünya'nın ekseni üzerinde yalpalamasından ileri geldiğini, bu yüzden yıldızların daire çizdiği izlenimi oluştuğunu, bunun da 25 000 yıldan fazla bir zamanda meydana geldiğini belirttik. Yani ekinoksların deviniminin şafakta güneş ışınlarının odaya giriş açısı üzerinde bir etkisi yoktu. Güneş ışınlarının sapması ancak çok daha yavaş, dünyanın güneş etrafındaki yörünge düzlemiyle alâkalı olan tutulma deviniminden kaynaklanabilirdi. Bu hareket ekinoksların hareketinden üç kat daha uzundur ki Newgrange yapıldığından bu yana pek de değişmemiştir. Biz de sapmanın dünyanın güneşle olan ilişkisinden değil, tam tersine kasıtlı olduğu sonucuna vardık. Sapma ya tasarım hatasından kaynaklanıyordu ya da güneş ışınlarının açısı asıl hedeflenen şey değildi.

23. Knight, C & Lomas, R: Uriel's Macihene, The Ancient Origins of Science (Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökleri)

Eğer Robert yıllarını *Bryn Celli Ddu* isimli bir Megalitik alanı araştırarak geçirmemiş olsaydı Venüs'ün konu ile alâkalı olacağı asla aklımıza gelmeyebilirdi.

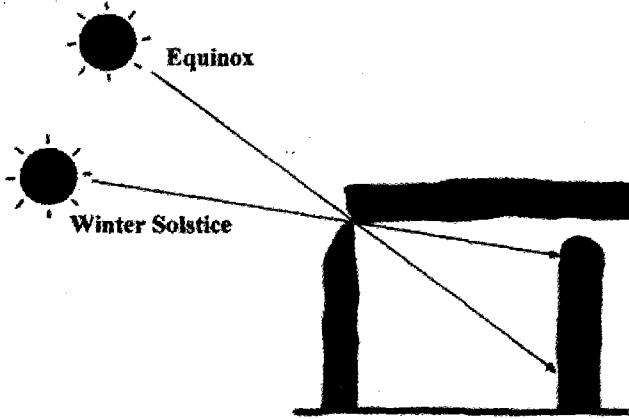
Bryn Celli Ddu Boyne Nehri'nin ağzından elli mil kadar uzakta, İrlanda Denizi'nin öteki tarafındaki Anglesey'deydi. Uzun çalışmaları bu daha küçük yapının Newgrange ile aynı dönemde inşaa edildiğini söylüyordu. Bilerek yapılmış birçok astrolojik ayarlamaya sahipti. Bunların arasında:

1. Tutulmaların önceden tahmin edebilmesi için çok önemli olan ay gözlemlerini uzatabilmek için seçilen gözlem hatları.
2. Geçidin hizalanması ve ekinoks ile yaz dönencelerinin sıralamasını gösteren şekiller.
3. Güneş sisteminde nerede olduğumuzu gölgeleri kullanarak gösteren bir ölçü aracı.
4. Venüs'ün yörüngesini ve kış dönencesini kesin bir şekilde hesaplamak için kullanılan bir sütun ve hizalanmış bir ışık kutusu (içeriye ışık girebilmesini sağlamak için odanın duvarında bulunan bir delik).

Sütun ve ışık kutusu oda daha inşaa edilmeye başlanmadan ayarlanmıştı. Işık kutusunun alt tarafı yani ışık huzmesini sütunun üstüne gönderen bölümü, odanın güneydeki duvarının en üst taş bloğudur. Önce sütun dikilmiş ve sonra taş onun güneyine oturtulmuştur. Bu bölümün üstüne bir çentik kesilip güneş güneydoğudayken çentiğin gölgesi sütuna düşecek şekilde ayarlanmıştır.

Güneşin yüksekliği mevsimlere göre değişkendir. Yazın güneş tepedeyken kışın daha alçaktır. Bunun anlamı Güneş gökyüzünde ne kadar yükseğe gölgesi sütunun üzerinde o kadar aşağıya vurur. Sütun ve bölmenin konumları; Güneş gökyüzünde en alçak noktadayken, çentiğin gölgesi sütunun tepesine gelecek şekilde ayarlanmıştır. Bu durum kış ortasında kış dönencesinde gerçekleşir. Bu zamanlama, güneş en

yüksek noktadayken öğlen saat 12'de gölge sütuna düştüğü anda basitçe ayarlanmış olabilir, ama yapının kadim tasarımcılarının aklında başka bir şey vardı. Bölme ve sütun öyle bir yerleştirilmiştir ki güneşin ışığı sütuna güneş en yüksek noktasını geçtikten üç saat sonra düşer.

Anglesey'deki Bryn Celli Ddu adlı Megalitik gözlemevindeki "Işık Deliği", yapının nasıl takvim amaçlı tasarlandığını göstermektedir. Delik, dar ve yere paralel bir güneş ışığı demetinin içeri girip odaki sütuna vurmasını sağlamak için yerleştirilmiştir. Sütun güneşin kış dönencesi ve ekinoksta günlük yüksekliğinin ne kadar olduğunu ölçmek için kullanılır. Böylece bu konuyla ilgili olan rahip ışığın geldiği noktayı görüp tarihi anlayabilirdi.

Sütun ve güneydeki bölmenin ayarları yapıldıktan sonra oda sütunun çevresine inşaa edilmiştir. Bu noktanın seçilmesinin sebebi, güneşin batışından iki saat sonra Venüs'ün ortaya çıkıp batan kış güneşinin yerini alması ve sütuna gölgesini yansıtabilmesiydi. Önce Güneş'in ve daha sonra Venüs'ün gölgelerinin yerleri, akşamleyin Venüs'ün gökyüzünde tam nerede olduğunu ölçmek için kullanılırdı. Bu ölçüm, kadim astrologlar için çok önemliydi çünkü Dünya gezegeninden yapılan gözlemlerde Venüs bu konumu, yılın hangi gününde olunduğunun bulunması konusunda en kesin bilgiyi veriyordu. Ayrıca her sekiz senede bir güneş takviminin, ay

takviminin ve yıldız takviminin birkaç dakikalığına çakıştığı zamanı gösterir. Tam olarak kırk seneden sonra, yani Venüs sekiz senelik döngülerinden beş tanesini tamamladığında saniyenin dilimleri içinde senkronize olur ve kesinleşir. 1950'lerde daha kesin atomik saatler icat edilinceye kadar Venüs bu konuda en kesin bilgiyi veriyordu.

Basitçe anlatmak gerekirse: Venüs Dünya'nın metronomudur. Hareketlerini anlamamanın bir yolunu bulun, böylelikle mevsimler ve gelgit gibi önemli olayları da anlayabilirsiniz. Sizi hem denizcilik hem de çiftçilik konusunda çevrenizin efendisi yapıp iyi bir şekilde beslenmenizi ve etkili bir şekilde ticaret yapabilmenizi sağlar. Birçok anlamda uygarlığın ana ölçütüdür.

Burç kuşağının arka plânının aksine Venüs her sekiz senede bir beş köşeli yıldız şeklini tamamlar ve kırk seneden sonra orijinal konumuna geri döner. Robert bu Anglesey Rasathânesi'ni incelerken Venüs'ün Bryn Celli Ddu'nun sütununda gözükeceği zamanları öngörebilecek bir yöntem geliştirdi. Öngörülerini gözlemlendiği zaman kesin gibi görünüyordu, böylece bu yöntemi Newgrange'da da denedi. Hesaplamaları; ışık kutusunun yerleştirilmesini, yükselen güneşin dönencesini inceleyen Dr. Tom Ray tarafından kaydedilen fizikî ölçümlere yakındı. Ray'in basınç ve ısı ayarlamaları da hesaba katıldığında görüldü ki her şey birbirini tutuyordu.²⁴

Venüs bu sekiz yıllık döngüsünün dört yılında kış dönencesi sırasında sabah yıldızı olarak görülür (Diğer dört yılda batan güneşin ardından akşam yıldızı olarak gözüktür.). Bazı yıllarda diğerlerinden daha parlaktır ve güneşe olan yakınlığı döngüsüne göre değişkendir. Burada Venüs'ün kış dönencesindeki durumu listelenmiştir:

24. Ray, TH: An Investigation of the Solar Alignment of Newgrange (Newgrange'nin Güneş Sistemine Göre Ayarlanmasının İncelenmesi), *Nature*, Vol. 337, Sayı 26, 345-346, Ocak 1989.

Yıl	Konum	Parlaklık	Güneşten önce yükselme vakti	Batma vakti
1	Sabah	%99,5	24 dakika	-23:16
2	Sabah	%36	254 dakika	-13:02
3	Akşam	%86		
4	Sabah	%91	126 dakika	-20:07
5	Akşam	%17,5		
6	Akşam	%97,5		
7	Sabah	%72,3	224 dakika	-15:11
8	Akşam	%63,2		

Bu tablo Venüs'ün sekiz yıllık döngüsünü en basit şekilde anlatmaktadır. İlk sütun, döngünün yılını gösterir. Bir sonraki sütun Venüs'ün sabah mı yoksa akşam mı gözükeceğini gösterir. Birinci, ikinci, dördüncü ve yedinci senelerde Venüs, Güneş'ten evvel doğan bir sabah yıldızıdır.

Döngünün diğer dört yılında akşam yıldızıdır ve batan güneşi takip eder. Üçüncü sütun Venüs'ün parlaklığını gösterir, gökyüzünde ne kadar parladığı Güneş'e göre konumuyla ve Dünya'ya ne kadar çok ışık yansıtılabildiği ile alakalıdır. Parlaklık hesapları ulaşabileceği en yüksek parlaklık oranına göre yazılmıştır. Dördüncü sütun Güneş'in doğuşundan evvel doğuda ne kadar kalacağını anlatır. Beşinci sütun ise Venüs'ün sabah yıldızı olduğu zamanlarda kış gündönümünde batma vaktini gösterir. Bu döngü her sene birbirine yakın değerlerle her sekiz senede bir tekrarlar ve her kırk senede bir ise tamamen aynı şekilde devam eder. Yeni bir döngü M.S. 1'de başladı ve M.S. 2009 senesinde yeni bir döngü başlayacak.

Newgrange'da Venüs'ün sekiz yıllık döngüsü sırasındaki ışığının kış dönencesinin Güneşten önce yükselmesinde dört olası durum olduğunu biliyorduk. Bununla beraber bütün sabah yıldızı bölümlerinde güneşe uzaklığı aynı değildir. Bunu parlaklık ve batma vakti sütunlarında da rahatlıkla görüleb-

lirsiniz. Bu günlerden sadece bir tanesinde yani Venüs'ün en parlak olduğu anda Venüs'ün ışınları Newgrange'ın çatı deliğinden geçer. Sabah vakti, güneş ışığının odaya girmesinden tam 24 dakika evvel Güneş'in ışınları Venüs gezegeninden yansır. Yansıyan ışıklar Newgrange'daki odaya, delikten geçerek bir ışın olarak girer. On beş dakika boyunca oda gökyüzümüzdeki üçüncü en parlak nesne olan Venüs'ün tam ışığı ile aydınlanır ve Venüs'ün ışığı odayı doldurur. Venüs ilk yükseldiği zaman ufuktaki alçak olan konumu yüzünden ışığı kırmızı gözüktür. Bu ışık gezegen yükseldikçe çelik mavimsi beyaza dönüşür.

Diğer bütün günlerde ışığının Newgrange'daki deliğe ulaşamaz çünkü Venüs bunun için çok kuzeyde ve uzakta kalmaktadır. Bununla beraber deliğe ulaştığında ve hizalanmış uzun tünelde yolculuk ettikten sonra bir spot ışığının hüzmesi gibi belirir. Açık, kırsal arazide bile Venüs'ün ışığı aysız bir gecede belirgin şekilde gölgeye sebep olabilir ve sık sık da gün ışığında hatta güneşe yakinken bile görünebilir. Bu durum diğer gezegenlerin ya da yıldızların ışığını köreltir.

Tarih öncesindeki kış gündönümlerinin etkisi etkileyici olmalı. Oda zifiri karanlıkken Venüs sekiz yılda bir sergilediği görkemiyle odayı, Dünya dışına ait bir parlamayla yavaşça alev kırmızısına döndürür ve ardından ışığın rengi yavaşça değişerek açılır, normal gün ışığı kadar parlaklaşıp renksizleşir. Daha sonra neredeyse yarım saat içinde Güneş doğup bu artık soğuk ve tek renkli ışığı altın sarısına dönüştürür ve kısa bir süre sonra ışık tamamen kaybolur. Oda da gene neredeyse zifiri karanlık olur. Sekiz kış dönencesinde bir olan bu olayda herkes tanrılarla konuştuğunu düşünebilir.

Venüs'ün Newgrange için öneminin büyük olduğunu anladığımız zaman ışık kutusunun üst eşiğinde sekiz sembolün kazınmış olduğunu fark ettik. Bunların her biri üzerlerine bir üçgen çizilmiş timüs haçıydı. Bu sembol genel olarak gündönümlerinin yükselme ve batma noktalarını temsil eder ve "bir yıl"ı simgelerdi. Bu sekiz sembol; yazı öncesi devre ait bu sembolleri okuyabilen kadim büyücülere, sekiz yılda bir

burada önemli bir olayın olduğunu anlatmak için konulmuş olmalı. Eğer Süslü Çanaklı İnsanlar'ın çizdikleri şeylerin anlamını biraz daha iyi çözebilseydik muhtemelen bize buradaki delikten bir tanrının geldiğini söylerlerdi.

VENÜS VE DİRİLİŞ

Boyne Vadisi'ndeki bu Megalitik yapıların araştırmamız gereken iki önemli özelliği daha vardı. Burada bulunan antikalarda yoğun bir cinsel içerik vardı, buna çok güzel bir şekilde taştan işlenmiş penisler de dâhildi. Tacitus ve başka Romalı yazarların metinlerinde, Kelt halkında cinsel içerikli festivallerin yaygın olduğu anlatılıyor ve görünen o ki onlar da bu kadim geleneklerini Süslü Çanaklı İnsanlar'dan kazanmışlar. Newgrange ile alâkalı olarak diğer ve daha spekülasyona açık olan bir düşüncemiz de bu odaların reenkarnasyon güçleri olduğuna inanılan bir ayın için kullanılmış olduğudur.

Chris bu kubbeli höyüğün ortasındaki üç parçalı odanın kadının üreme organlarına çok benzediğini düşündü. Birçok kadim halkın mevsimlerin döngüsünü, cennetteki tanrıların sürüler ve bitkilerin üremesi için Dünyayı dölemesi olduğuna inandıklarını biliyoruz. Çifte girişin yukarı kısmından içeri giren bu ışık demetinin bir tanrının penisi olarak Dünya'nın bu inanılmaz vajinasını deşerek cennetin hayat getiren dölünü bu rahim odasına ve içindeki herkese aktarıyor olma olasılığı neydi? Düşüncemizin doğru olduğuna inanmamızın birkaç sebebi vardı. Tacitus'un anlattıklarına göre Keltler cinsel içeriği olan bahar festivallerini severdi ve kadınları da doğumlarını kış dönencelerinde yaparlardı.

Ayrıca Yahudiler dâhil birçok kültürün, kendi dönemlerinden olan insanların normal hayat sürelerinden çok daha uzun olduğuna inandıklarını düşündük. Hanok olarak bilinen karakterin birçok kültürün anılarından bir gurup insanın karışımından oluşması ve Yahudilerden çok daha eskilere dayanması neredeyse kesindir. Bu şekilde hayat için belli bir tarih belirlemek mümkün değildir ama mitlerde bu gibi mühim şahıslara atfedilen tarihlerin önemli olduğuna inanıyoruz. Haki-

katen Yahudi kaynaklarında Hanok'un Dünya'da geçen zaman hakkında kabul görmüş bir tarih vardır. 21'nci yüzyılın erken dönemlerinden bir İncil bilimcisi ondan şöyle bahsetmektedir: 'Jared'in oğlu ve Mathuselah'ın babası. Normal Yahudi hesaplamalarına göre M.Ö. 3382 civarında doğmuştur.'²⁵ Eski Ahit'in en azından üç farklı değişik gelenekten bir araya getirildiği bilinir. Bunun ise basitçe de "P" olarak bilinen "rahip geleneğinden" geldiği söylenir. Hanok'un Dünya'da 365 sene yaşadığı ve 3017'de cennete canlı bir insan olarak "taşındığı" dile getirilir. Bu tarihlendirme şaşırtıcı derecede erkendir. İbrahim'den neredeyse 1500 yıl evvel ve de Musa'dan iki bin yıl kadar sonra. Bununla beraber Hanok'u Newgrange'ın tasarlanması ve inşasıyla tamamen aynı zaman dilimine yerleştirdiği için bizim açımızdan daha da ilgi çekici kılıyor.

İlk bakışta bu tarihlendirme Eski Ahit'in Hanok'u Tufan'dan öncesine yerleştirmesiyle bağdaşmıyor çünkü Hanok Nuh'un büyük büyükbabasıydı. Araştırmalarımız M.Ö. 8'nci asırda²⁶ küresel bir tufanın var olduğunu kanıtlamıştı. Eski Ahit'in yazarları Nuh Tufanı'nın tarihini M.Ö. 2400 civarı olduğunu belirtmişlerdir yani Hanok'un kronolojisi Yahudi mitleri içinde mantıklıdır.

Hanok ile alâkalı daha ilgi çekici bir nokta ise isminin anlamıdır. Hanok İngilizceye "üye yapılmış" olarak çevrilir ve onun kendisine önemli bilgiler veren özel bir ayinden geçtiğini gösterir.²⁷ Bu, Hanok'un kitabında; Uriel'in astrolojinin inceliklerini Orta Doğu'lu kafası karışmış adama anlattığı bölümde tarif edilenlerle tam olarak uyuşmaktadır.

Bütün var olan kanıtlara dayanarak; bir kral ya da önemli bir kişi öldüğü zaman kalıntıların tek parça veya parçalar halinde kış dönencesinden önceki gün odaya getirilmesine dair bir inancın varlığına inanıyoruz.

25. Hunter, RH: *Cassell's Concise Bible Dictionary* (Cessell Kutsal Kitap El Sözlüğü), Cassell & Co. Ltd, 1996

26. Knight, C & Lomas, R: *Uriel's Machine* (Uriel'in Makinesi), Arrow, 1999

27. Hunter, RH: *Cassell's Concise Bible Dictionary* (Cessell Kutsal Kitap El Sözlüğü), Cassell & Co. Ltd, 1996

Bunun yanında ilkbaharda yapılan ekinoks festivalinde hamile bırakılmış ve ayın tarihinde doğurmaya yakın bir kadın da ölen kişinin kalıntılarıyla birlikte Venüs'ün ışığını beklerdi. Odaya dolan hayalete benzer ışığın, ölülerin ruhunu doğacak bebeğin bedeninde dirilteceğine inanılırdı. Dakikalar sonra doğacak olan hayat verici güneşin ılık ışınları da ölmüş kişinin yeni bir hayata çocuk olarak başlamasını kutlardı.

Belki de odanın oyuklarında bulduğumuz kâseler, dirilmeyi bekleyen ölülerin kül, kemik ya da başka kalıntılarını tutmak içindi.

Böyle bir ayin işlemi, devamlı dirilen ruhların olduğu ve liderlerinin kısa hayatlarının sonucu olan ölümü yendiklerine inanan bir toplumu işaret ediyordu. Belirli anahtar kişilerin ölümsüz olduklarına inanılıp; bu kişilerin ölmeden evvel sahip oldukları bilgilerle geri dönüp toplumlarını yönetecek olmalarına inanılmış olabilir. Ölen kişinin ismini alıp, onun sahip olduğu dünyevi malları da sahiplenmiş olabilirler. Yaşadıkları hayatları onlardan bir öncekininkine göre kurgulanıp devam etmiş olabilir.

Hepimiz; insanlar yetişkin ve orta yaşlı olduklarında çocukluklarına ait kendilerine anlatılan hatıralarla bizzat kendi yaşadıkları şeyleri ayırt edemez hale geliriz. Çoğunlukla anılarımızın bize anlatılanları değil kendi tecrübelerimizi barındırdığını düşünürüz. “Dirilen” bir çocuğun, rahibin ve annesinin sürekli tekrarlamalarıyla, nasıl bir önceki hayatını hatırlayabileceğini tahmin etmek güç değil. Genç bir kişiyi “emredilen dine inandırırken onunla birlikte gelen mantıksız mitlere de inandırmanın” dini doktrinlerin en belirgin tekniği olduğunu Profesör Robert Thouless'te açıklamıştır.²⁸

Odanın içindeki oymaları incelediğimiz zaman, reenkarnasyon teorimiz için daha kuvvetli bir temel fark ettik. Newgrange'ın girişindeki büyük taşa üçlü bir spiral çizimi vardır. Aynı spiral şekilden odada sadece Venüs'ün ışığının vur-

28. Thouless, Robert H: *An Introduction to the Psychology of Religion* (Din Psikolojisine Giriş), Cambridge Univ Press, Cambridge, 1971

duğu gizli bölümde bir tane daha vardır. Yakınında da başka bir sembol yoktur. Güneşin her üç aylık hareketi için tek bir spiral çizildiğini biliyoruz, bundan dolayı üç spiral dokuz aya eşit olmalı. Dokuz ay insanın gebelik dönemidir. Bundan dolayı bu kadar anahtar bir noktada çizilmiş olan üçlü spiral sembolleri burasının bir doğum odası olduğunun kanıtıdır ve Venüs'e göre ayarlanmış olması dirilme teorimizin gerçek olduğunu doğrular.

Süslü Çanaklı İnsanlar'ın ardından gelen bütün uygarlıkların Venüs'ü aşk, seks ve üreme ile bağdaştırdığı bilinen bir gerçektir. Ama aslında Venüs daha çok doğumun ve yeniden doğmanın sembolüdür.

SONUÇLAR

Bizden bağımsız bir şekilde çalışan Robin Heath bizimkine benzer sonuçlara ulaşmıştır. Doğu Avrupa'nın Megalitik kültürü Orta Doğu'nun uygarlıklarını etkilemiştir.

Süslü Çanaklı İnsanlar'ın ana özellikleri şunlardır:

- Taş işleme teknolojisini geliştiren ilk halktır.
- Güneşin hareketlerini ölçüp kaydetmişlerdir.
- Venüs gezegeninin yükselmesi ve batmasının önemini biliyorlardı.
- Ekinokslarla yaz ve kış gündönümlerini kutlarlardı.
- Astroloji üzerine çalışan ilk halktır.
- Ölülerin dirilebildiğine dair Venüs'le alakalı bir inançları vardı.

Venüs'ün yükselişi İrlanda Denizi çevresinde 5500 sene evvel yaşayan Süslü Çanaklı İnsanlar için büyük önem taşıyordu ve bu insanlar sekiz senede bir olan Venüs'ün şafakta yükselişini kaydetmek için bir tür yazı prototipi geliştirdiler. Süslü Çanaklı İnsanlar'ın Venüs'ü aşk, seks ve üreme ile bağdaştırdıklarına inanıyoruz. Uzunluk ölçüsü için belirli bir yöntem geliştirdiklerini, Kuzey İskoçya'dan Fransa'nın Britanya kıyılarına kadar olan geniş bir coğrafyada ortak bir matematik kullandıklarını biliyoruz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GİZLİ BİLGİNİN İŞİĞİ

SÜLEYMAN TAPINAĞI ŞOVALYELERİ

Süslü Çanaklı İnsanlar hakkında ortaya çıkarttığımız fikirler Masonluğun temel unsurlarından çok da farklı olmadığı için ikisinin arasında bir bağ olduğunu düşünmememiz için bir neden yoktu. Bunun yanında Süslü Çanaklı İnsanları çalışmamıza katmamızın bir nedeni de daha önce onlar hakkında bir araştırma yapmış olmamızdır. Şimdi asıl onlar hakkındaki çalışmamıza dönerek konumuzun daha ağır araştırma gerektirip gerektirmediğine bakacağız.

Asıl araştırmamız Masonlardan, ortaçağın Tapınak Şovalyeleri'nden, İsa'nın zamanındaki Kudüs'e ve oradan da tekrar Yahudiliğe ilerleyen ters bir yol izlemişti. İlk bakışta Yahudiler'in kendilerinden iki bin yıl kadar eskiye dayanan Doğu Avrupa'nın Neolitik insanlarından etkilenmiş olması söz konusu gibi gözükme bile biz ilgimizi çeken potansiyel bağlar bulduk. Kadim Yahudi metni olan Hanok'un Kitabı'nın Neolitik Britanya'daki astrolojik olarak ayarlanmış eski hayat alanlarıyla bir bağlantısı olduğunu bulduk. Ayrıca bu sonuca bizden bağımsız bir şekilde Dr. Robin Heath tarafından da ulaşılmıştır.

İsrail'li tarihi araştırmacı Yair Davidy'nin internet sitesinde (<http://www.geocities.com/hiberi/yair.html>) bulduğumuz yorum tamamen şaşırtıcıydı:

Bir zamanlar İsrail'in birçok yerinde olan Megalitik anıtların ve dolmenlerin pek çoğu yok olmuş olsa da geriye kalanların çoğu Golan ve Ürdün'ün doğusundadır. Araplar onları -Kubur Beni İsrail- yani "İsrail oğullarının Mezarları" olarak bilir. Bu anıtların kupa koymak için yapılmış delikler gibi bazı özellikleri Bri-

tanyadaki benzer yapılarda da görülmüştür. Tarif edilen kalıntılar, İngiltere ve İskoçya'dakilerle karakteristik olarak neredeyse aynıdır.

Gerçekten de Masonluğun garip ayinlerinin kaynağı Britanya Adaları'ndaki tarih öncesi Megalitik bölgelere dayandığına inanmak için iyi sebepler vardı ve bunları birbirlerine bağlayan iletişim yöntemi de İsrail halkıydı.

Yahudi toplumunun, Musa'nın "insanlarını" vaat edilmiş toprakları bulmak amacıyla Mısır'dan çıkartmasıyla meydana geldiği söylenir. Vaat edilen topraklar Kenan ülkesiydi. Yahudi göçünün tarihi de M.Ö. 1147'dir yani Süslü Çanaklı İnsanlar'ın Britanya adalarından kaybolmasından çok daha sonra. Yani eğer bu iki halk arasında bir bağ varsa bu ara dönemdeki bir gurup tarafından sağlanmış olmalı. Bu bağ kurması muhtemel iki aday vardı: antik Mısırlılar ya da Kudüs'ü kuran Jebusileri ve sahil bölgelerine yerleşen Fenikelileri de kapsayan Kenan ülkesi halkları

Bir zincirin oluştuğunu görebiliriz. Süslü Çanaklı İnsanlar bu fikirlerini Venüs'ü merkez olarak alıp ortaya çıkarmış gibi gözükyorlar. Bu fikirler daha sonra Doğu Akdeniz'e taşındı, Yahudiler tarafından elde edilip en sonunda Tapınak Şovalyeleri tarafından tekrar ortaya çıkarılmıştır. Tapınak Şovalyeleri topluluk olarak 14'ncü yüzyılın başlarında yok oldular ve Masonluk ise 16'ncı yüzyılın sonlarında kuruldu ama o tarihten evvel de gizli bir şekilde var olduklarına inanmak için kuvvetli sebepler var.

Hiram'ın Anahtarı'nda "İsa'nın ve Süleyman'ın Tapınağının Fakir Askerleri" diye bilinen ortaçağın savaşçı keşişlerinin Masonluğun ayinlerinin kaynağı olduğunu ortaya çıkartmıştık. Kısa adıyla Tapınak Şovalyeleri, resmi kuruluşları 1128'den 1307'de Kral IV'ncü Philip ve Papa V'nci Clement'in ortak çabalarıyla yok edilmelerine kadar dünyanın bildiği en zengin ve kuvvetli gurubuydu. Yok oluşlarının sebebi; dinden sapmaları ve Hristiyanlığa dahil olmayan garip ayinler icra ettikleri şeklinde öne sürülen suçlamalarla yapılan tutuklamalardır.

Topluluk Kudüs'ün I'nci Haçlı Seferi'nde alınmasında rol oynamış dokuz Fransız şövalye tarafından kurulmuştur. Liderleri Hugnes de Payen'dir ve ekibi Kudüs'teki Tapınağın altında 1000 yıl kadar önce yıkılmış tünel şebekesini kazmaya başlamıştır. Müslümanlar muhteşem bir "Taş Kubbe"yi bir zamanlar Yahudiler'in Tapınağı'nın olduğu alana inşaa etmişlerdi ve Tapınak Şovalyeleri, Süleyman'ın Ahırları ismi ile bilinen bir alandan kazmaya başlamışlardı.

Hiram'ın Anahtarı'nda Tapınak Şovalyeleri ve Masonlar arasında bağlantılar olabileceğinden şüphelenmiştik ama o zamanlar böyle bir bağlantıyı ortaya koyup, ispatlayan ayinlere ulaşamamıştık. 1999'da Edinburgh'taki toplantı salonunda Masonların kökenleri konusunda bir söyleşi yaptık. Söyleşiden sonra yaşlı bir beyefendi bizimle irtibata geçip Mason olduğunu söyledi. Yanında çok dikkatli bir şekilde taşıdığı iyi cıllanmış deriden bir evrak çantası vardı.

Bize "En eski Mason ayinleri hakkında ne kadar bilginiz var?" diye sordu.

Çok fazla bilgimizin olmadığını kabul ettik. Elimizde sadece Mitrović'in koleksiyonundan edindiğimiz Masonların hakkındaki yorumlar vardı.

Yaşlı beyefendi büyük dikkatle evrak çantasını açtı ve içinden iki tane eski ve zarar görmüş kırmızı ciltli ayin kitabı çıkarttı. Bunların bir Mason olan büyük babasından miras kaldığını söyledi.

Bize, "Bunlar bir zamanlar İskoçya'nın Yüce Tapınak Şovalyeleri'nin Ulu Ana Karargâhı'nda icra edilen ayinler," dedi. "Onlar bir zamanlar Ulu Ayinler Konsülü tarafından ve İskoçya'nın Hükümdar Sığınağı tarafından kabul görmüştü, ama bunlar 19'ncü yüzyılın başlarından beri hiç kullanılmadı. Ben onları hiç kullanmadım." Sesinde belirgin bir pişmanlık vardı.

Bu ayinlerin içeriklerini incelemeyi çok istediğimiz için kardeşimize Mason ayinlerinde anlatılan bütün hikâyeyi, *Ma-*

sonik Ahit adını verdiğimiz bir çalışmada nasıl bir araya getirmeye uğraştığımızı anlattık. Ne yapmaya çalıştığımızı anladığı zaman bu çok değerli dokümanları kopyalamamıza izin verdi ve Robert hemen bunları da *Hiram'ın Ağı*'na ekledi. Bu dokümanların Hugh Murray tarafından özel bir şekilde kopyalandığını belirtmek isteriz. Kendisi Aryshire, Kilwinning'de High Sokağı'nda dükkânı olan bir basımevi sahibidir. Bu daha önceden bildiğimiz kasaba İskoçya'nın en eski localarından biri olan Kilwinning Ana Locası'nın evidir.

Ayinlerden oluşan veri bankamız büyürken, oluşturmakta olduğumuz hikâyenin ayrıntıları da ortaya çıkıyordu.

Şans eseri olabilir ama *Masonik Ahit*'nin yeni bölümlerinde bize Tapınak Şovalyeleri birliğini kuran dokuz şovalyeden bahsediliyordu. Ayin bize şunları anlatıyordu: [Masonik Ahit 8:38]

Kral Süleyman, Dokuzlunun Kutsal Üstadı derecesine ulaştı ve bunu dokuz yoldaşla paylaştı.

Bu dokuz Haçlı şovalyesi kendilerini yeni “Dokuzlunun Kutsal Üstatları” olarak mı sayıyorlardı?

Dokuz sene boyunca fakirlik içinde yaşadılar, aldıkları tek yardım Kudüs'ün yeni Kralı II'nci Baldwin'den aldıkları destekti ama kazıları bittikten sonra bir anda aşırı derecede zengin oldular ve garip ayinlerin söylentileri hızla yayılmaya başladı. Ne bulduklarını bizim de öğrenmemiz gerekiyordu.

Cevap 1947'de Ölü Deniz'in kıyılarında Kumran'da bulunan dokümanların birinin içinden çıktı. Bakır Yazma, üzerinde basılmış karakterler olan uzun bir metal plâkadır. İsa Mesih'in ölümünden otuz sene sonra yazılmıştı. Üzerinde Yahudiler'in, savaştıkları Romalılardan gizledikleri altmış bir tane gömünün yeri yazılıydı. Ölü Deniz Yazmaları bilimcisi John Allegro Bakır Yazma hakkında şunları söylemiştir:

Bakır Yazma ve kopyası (ya da kopyaları) o zamanlarda öfkeli ve savaştan sağ kurtulan Yahudilere değerli materyallerin nere-

lerde gömülü olduğunu, nerede bulunabileceğini anlatıyordu; sapıkça amaçlar için kirletilmemeleri gerektiğini açıklıyordu. Eğer savaşın devamı için gerekli olursa diye hazinelerin kurtarılması için bir rehber işlevi görüyordu.¹

Yazma görsel bir hazine haritasıydı ve daha fazla detay barındıran bir kopyanın, Kudüs Tapınağı'nın altında olduğu yazıyordu. Konu hakkındaki bölümde yazılanlar:

Çukurun içinde (Shith) kuzeye doğru, kuzeye bakan delikte ve ağzının içinde gömülü: bu dokümanın, içinde açıklamaların, ölçülerin ve her bir şeyin listesinin olduğu bir kopyası

Liste çok fazla altın, gümüş, değerli eşyalar ve tapınağın altında saklanmış en az yirmi dört başka yazmadan bahsediyordu. Her yığın için burada anlatılanlar gibi yönlendirmeler kullanılıyordu:

İkiz sütunların, çifte kapıların arkını desteklediği iç odada, doğuya dönük bir şekilde, üç kübit² derinlikte gömülü gizli bir hazine vardır; bulacağın testinin içinde bir yazma ve onun altında da kırk iki talent,³ var.

Doğu girişinin on dokuz kübit ön tarafında olan sarnıcın içinde kaplar vardır, onların içinde bulunduğu delikte: on talent

Tapınağın pınarının ağzında: Öşür vergisi için gümüş ve altın ile dolu kaplar ayrıca para vardır. Bütün hepsi altı yüz talenttir.

Britanya ordusunun ekibi tapınağın altını 1860'da kazdıkları zaman desteklerle seksen ayak derinliğe indiler ve buldukları tek şey Tapınak Şovalyeleri tarafından bırakılmış an-

1. Allegro, J.M: *Treasure of the Copper Scroll* (Bakır Yazma'nın Hazinesi), Routledge & Kegan Paul Ltd, 1960
2. 45 ila 56 cm. arasında dirsekten bileğe eski bir uzunluk ölçüsü birimi (ç.n.)
3. Genellikle su dolu bir anforanın ağırlığına (27 kilo civarı) denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü birimidir. Para değeri olarak kullanıldığında gümüş ve altının ağırlığını karşılar. Tipik bir altın talent'inin değeri 33 kilo altına denk gelirken bu miktar 20 ila 40 kilo arasında değişmekteydi. (ç.n.)

tikalardı. Tapınak Şovalyeleri'nin zenginliği buldukları bu büyük hazineyle açıklanabilir hatta belki de icra ettikleri ayinleri, doğrudan buldukları yazmalardan öğrenmiş olabilirler.

Aynı zamanda Tapınak Şovalyeleri'nin kurucularının Kudüs'ün M.Ö. 70'te yıkılmasından sonra Avrupa'ya kaçan Yahudi rahiplerin soylarından geldiklerine dair kanıtlar bulduk. *Masonik Ahit*'i oluşturan materyalleri bir araya getirmeye başladıktan sonra fark ettik ki Masonluğun daha yüksek ayinleri; bu şovalyelerin; soylarını, Kral Süleyman Tapınağı'nın yapıldığı zamana, 2000 yıl önceye hatta Musa'nın zamanına kadar takip edebileceklerine inandıklarını gösteriyordu. [Masonik Ahit 6: 10-11]

Musa Tabarnicle'ın Prensleri'ni yarattı. Tabarnacle Prensleri'nin özel görevlerinden bir tanesi Tanrı'nın, ülkesinin ihtişamı ve kardeşlerinin mutluluğu için sürekli çalışmaktı. Tanrı'ya olan lütuflarını ifşa etmek için et ve kanlarından fedakârlık ediyorlardı.

Devamında yüce rahiplerin Harun'un oğulları Elezar ve Isthamar olduğu yazılıdır. Tabarnicle'ın prenslerinin hepsi Levi idi; yani Yahudi rahipliğinin en yüksek seviyesindeydiler. *Masonik Ahit* bize aynı zamanda üyeliğe yeni kişilerin kabulünün de başladığını söylüyor: [Masonik Ahit 6:12]

Pentagram ya da parlak yıldız doğuda gözüktüğünde Musa yeni prenslerin üyeliğini kabul etmek için meclisi bir araya toplardı.

Venüs, Güneş etrafında izlediği yolun dünyadan bakıldığında gözüken biçimi yüzünden antik çağlardan bu yana pentagramla temsil edilmiştir.

Musa'nın kardeşi Harun'un İsrailoğulları'nın yolculuğunun kırkıncı senesinde, ilkbahar ekinoksunda öldüğünü açıklayan Mason materyalleri de ilgimizi çekmişti. Günümüzde Masonların; Musa'nın, yeni takipçilerini Venüs doğudayken kabul ettiğini yani günümüzde Üstat Mason mertebesine yükseliş ile aynı şekilde olduğunu bildiklerinden şüpheliyiz.

20'nci yüzyılın ilk yıllarında, Mason bilimcisi JSM Ward "Kudüs'ün Prensleri"nin Kudüs'te inşaa edilecek iki tapınağın inşaatında görevli olduklarını ve Romalılar'ın M.Ö. 70'de Kudüs'ü ve tapınakları yok ettiğinde bu prenslerden bazılarının Avrupa'ya kaçmayı başarabildiklerini açıklamıştır. Tapınak Şovalyeleri de bu Avrupa'ya kaçanların soyundandır.⁴ Bu, hakkında daha çok şey bilmek istediğimiz bir dönemdi ve şansımıza yolumuzun üstünde pek çok ip ucuyla karşılaştık.

1999'un sonlarına doğru Liverpool Masonik Toplantı Salonu'nda bir konuşma yaptık ve sonrasında 'Festival Meclisi' adı verilen bir yemeğe kaldık. Tam ayrılacakken bir kardeşimiz yetiştirdi ve Robert'ı kolundan tutup kenara çekti.

"İşte," dedi, "al bu, yararlı bulacağını tahmin ediyorum." Kahverengi bir zarfı uzattı. Robert zarfın içinde orijinalinden fotokopilettiği belli olan bir tomar sayfa gördü.

"Bunlar nedir?" diye sordu Robert.

"Mükemmellik Ayınınin Asil ve Kutsal Üstatları adı ile bilinen bir Mason organizasyonu tarafından zamanında kullanılmış ayinler," cevabı geldi. "Aramızdan bir gurup kişi geleneklerin devamını sağlamaya çalışıyor ve sizin Gizemli Ayin adıyla duyduğunuz ayinin orijinal kopyasıyla ilgileneceğinizi düşündük."

Robert ona teşekkür etti Zarftaki kâğıtlara hemen arabada bakmaya başladık.

Ayinlerin Virginia'daki Charleston Ulu Locası'nda kullanıldıkları söyleniyordu. Bu tür ayinlerin bizim için ilginç olmasının iki sebebi vardı. Birincisi bildiğimiz kadarıyla şu anda kullanılmıyorlar. Bundan dolayı anlattıkları hikâyeler kaybolmakla karşı karşıya. İkincisi 18'nci yüzyıldan Amerikalı ve George Washington ile olan ilişkileriyle ünlü bir kaynaktan gelen bir bilgiye göre; bu ayinler İngiliz Birleşmiş Büyük Locası'nı kuran Londra'nın çağdaş Masonları tarafından san-

4. Ward, JSM: *Freemasonry and the Ancient Gods* (Masonluk ve Antik Tanrılar), Cassell & Co. 1928

sürülenemezdi. Ayinler kısa bir süre sonra tarandı ve hızla büyüyen *Hiram'ın Ağı*'na eklendi. Ayrıca *Masonik Ahit*'e eklenmek üzere özetleri çıkarıldı.

Artık *Masonik Ahit*, “Kudüs’ün Prensleri” adı altında bir Mason gurubunun Kudüs’ün yakınlarında 1118’de kurulmuş olduğunu ve daha sonra “Kudüs’ün Prensleri ve Doğu ile Batı’nın Şövalyeleri” ismini aldıklarını, çünkü doktrinleri iki taraftan da besleniyordu ve bunu doğruluyor.

Masonik Ahit’in 14. bölümünde bulunan bir ayin tanımı şövalye olan geleneksel Mason-rahiplerinin I’nci Haçlı Seferi’nde “Hristiyan Prenslerinin” yanında savaşa gittiğini anlatıyor. [Masonluk Ayetleri 15:3]

Sonunda Hristiyan Prensleri Kutsal Toprakları kâfirlerden kurtarmak için bir araya geldiği zaman, iyi ve cesur Masonlar da bu kadar vefakâr bir olay için konfederasyona kendi dilekleri kabul edildiği takdirde yardım edeceklerini söylediler. Dilekleri; kendilerini savaşta yönetecek liderlerini kendilerinin seçmesi ve onun isminin de savaş zamanı geldiğinde açıklanmasıydı. Dilekleri gerçekleştirildi; onlarda bu müttefikliğin sancığı altına girip yola çıktılar.

Kendi liderlerini kendilerinin seçtiği söyleniyor ve onun da kimliği savaş zamanı gelinceye kadar gizli kalacaktı. Bu, onların başlangıçtan beri ağzı sıkı bir topluluk olduklarını gösterir. [Masonik Ahit 15:6]

Seçilen Şövalyelerin cesareti ve dayanıklılığı o kadar fazlaydı ki onlara hayran kalan bütün Kudüs Prensleri’nin liderliğini aldılar. Prensler şövalyelerin; amaçlarına, dinlerine olan bağlılıklarının ve cesaretlerinin, barındırdıkları gizemden kaynaklandığına inanıyorlardı. aralarına katılmak için derin bir arzu duydular. Değerli bulunduktan sonra istekleri gerçekleştirildi. Böylece Asil Zanaat önemli ve iyi insanların takdirine mazhar olunca ünlü oldu ve saygınlık kazandı. Yayıldı, uzaklara açıldı, genişledi, çağları aştı ve günümüze geldi.

Buradaki ayin daha önce bilinmeyen bir gurup şovalyesinin; insanların lideri olmalarını, insanların onların savaş yetenekleri ve dinlerinden etkilenip onlarla birlikte savaşmalarını anlatıyor. Metin kesinlikle Tapınak Şovalyeleri'nin tanımına uymaktadır çünkü onlar başlangıçta dokuz orta yaşlı şovalyeydi. Daha sonra bir savaşçı rahipler topluluğu oldular ve en son olarak da yaşayan bir efsane olup, insanlığın o dönemde bildiği en kuvvetli, en etkili, en yetenekli topluluk oldular.

Aynı zamanda Mason bilimcisi JSM Ward, incelediği eski Mason ayinlerinde, bu şovalyelerin 1140'ta bazı dokümanları İskoçya'ya götürdüklerinin anlatıldığını kaydetmiştir. Ölü Deniz Yazmaları hakkında bilgisi sahibi olma şansını yakalayamadığı için şunları yazmış:

Bir gurup İskoçya'ya gelip Kilwinning'de bir loca oluşturdular ve orada inşaa ettikleri bir kiliseye tarikatın ilk belgelerini yerleştirdiler. Bu noktada ilk tarihî zorluk ortaya çıktı çünkü bu kilise 1140'a kadar inşaa edilmemişti ve hikâye M.S. 70 ile M.S. 1140 arasında nerede olduklarını anlatmıyor.

Ward konu ile alâkalı yazmaların Kudüs Tapınağı yıkıldığı için bu Yahudi Tarikatı'nda olması gerektiğini biliyordu ama o tarihten İskoçya'ya varmalarına kadarki zamanda başlarına neler geldiğini bilemiyordu. Ölü Deniz Yazmaları bulunduğu için onların M.S. 68 senesinde tapınağın altına saklandığını biliyoruz ve tarikat (Artık kendilerine Tapınak Şovalyeleri diyorlardı.) tarafından M.S. 1118 ile M.S. 1128 arasında çıkartılıncaya kadar orada kaldılar. Bu antik metinlerin İskoçya'da saklaması amacı ile inşaa edilecek bir manastıra götürülmesine kadar oniki yıl geçti. Seçtikleri toprak St. Clair Ailesine aitti; yani üç yüz yıl sonra Rosslyn'i inşaa edecek ve daha sonra soyları İskoçya'nın Yüce Efendi Üstatları olacak aileye.

Şimdi ilgimizi, Tapınak Şovalyeleri ve Masonluğu birbirine bağlayan yadigâra yöneltmeliyiz. Bu yadigârın şimdiki ismi Rosslyn Şapeli'dir.

ROSSLYN'İN SIRLARI

Rosslyn Şapeli küçük, ağır işlenmiş taşlarla inşaa edilmiş ve Edinburgh'un sadece birkaç mil güneyindeki Lothian Tepeleri'nde bulunan bir "şapeldir." Rosslyn Kalesi'nin üst tarafındadır ve William Wallace'ın birliklerinin 13'ncü yüzyılda İngilizlere karşı direnirken saklandıkları bir mağaranın olduğu, içinden bire nehrin geçtiği vadiye tepeden bakar. Kale ve köyün adı "Roslin" şeklinde yazılmasına rağmen küçük şapelin isminin yazılışı yakın bir zamanda Rosslyn olarak değiştirilmiştir çünkü birisi bu yeni ismin Galya'ca ya daha çok benzediğini düşünmüştür.

Rosslyn'e olan ilk ziyaretimiz pek de ümit verici değildi. Mümkün olan her taş işlenmiş süslemeler çok ilginç olmasına rağmen Mason yapısı değildi ama ilk bakışta dahi normal bir Hristiyan kilisesi olmadığı anlaşıyordu. Dekorasyon amaçlı detaylar yerine bütün tasarımı incelemeye başladığımız zaman burasının inanılmaz derecede önemli bir yapı olduğunu fark ettik. Rosslyn'in yapılış amacının Kudüs Tapınağı'nın tıpatıp bir kopyasını İskoçya'da inşaa etmek olduğunu gördük. Taş üzerine yazılmış her bir cümleye kadar tıpatıp aynıydı ki bu cümle Pers Kralının Yahudi lideri Zerrubbabel'e, tapınağı 6'ncı yüzyılda tekrar inşaa etmesi için izin vermeden önce sorduğu bulmacaydı. Yapının bütün temel plânı Kudüs'te M.S. 70'de yıkılan Herod Tapınağı'nın bir kopyasıydı ve doğu duvarı da özellikle ilgi çekiciydi.

Rosslyn'in doğu kanadında bulunan duvar, binanın kalanından farklı bir ölçüde yapılmıştı. Duvarın uç kısmı sanki işçiler, işin tam ortasında çalışmayı bırakmış gibi eğretiye ve bitirilmemişti. Açıklama kitaplarında bu binanın bir "Leydi Şapel"⁵ olarak inşaa edilmiş olduğu ve duvarın da diğer tarafa yapılacak olan çok büyük bir eğitim kilisesinin hiç bitmemiş bir parçası olduğu yazıyordu. Büyük bir kilise inşaa

5. Bir katedralin içinde kalan şapel ya da Bakire Meryem'e adanan büyük kilise. (ç.n.)

etmek için plân yapıldığına dair hiç bir kayıt yoktu ve bölgede bu kadar büyük bir kilisenin hizmet edebileceği nüfus da yoktu. Şimdiki Roslin köyü şapelin inşaaası için Avrupa'dan gelen birçok taş işçisini barındırmak için kurulmuştu.

İşçilerin görevlerini plânlandığı gibi tamamlamış olduğu sonucuna vardık. Doğu duvarı, Tapınak Şovalyeleri'nin 12. yüzyılda Kudüs'te buldukları duvarın bir kopyasıydı. Rosslyn şapelinin taslağına baktığımız zaman son Kudüs Tapınağı'nın çok ince bir şekilde kopyalanmış bir benzeri olduğunu, hat-ta Boaz ve Jachin sütunlarının girişteki yerlerine kadar bire-bir aynı olduğunu fark ettik. Tapınak Şovalyeleri yıkılan tapınağın toprağın üstünde nasıl görüldüğünü bilemezlerdi ama yaptıkları kazılar sayesinde tapınağın iç düzenini çok iyi öğrenmişlerdi.

Diğer sütunların yerleştirilmesi Masonlukta Üçlü Tau adıyla bilinen bir işareti oluşturuyordu. Üçlü Tau, üç tane "T" şeklinin birbiri içine geçmesiyle oluşturulur. Tau, İbranice'nin son harfidir. Kutsal Royal Arch ayinine göre dört şeyi temsil eder, İngilizce karşılıklarıyla verdiğimiz Latince ayinde şöyle söyleniyor:

Templum Hierosolyma

Kudüs Tapınağı

Clavis ad Thesaurum

Bir hazineye ait anahtar

Theca ubi respretiosa depunitur

Değerli bir şeyin gizlendiği yer

Res ipsa pretiosa

Değerli şeyin kendisi

Bu çok heyecanlandırıcı bir keşifti, çünkü başka bir şekilde çok anlamsız olan bu tanımları barındıran Mason ayini, Saygıdeğer Üstat Masonlar olan St. Clair Ailesinden gelmişti. Binanın sırrının anahtarı bu Mason ayininde gizli gibi gözüküyordu.

Daha sonra binanın tasarımının merkezinde Süleyman'ın Mührü diye bilinen altı köşeli bir yıldız şekli olduğunu fark ettik. Tavanda bulunan haç şeklindeki bir sarkıt bu yıldız şeklinin tam ortasını işaret ediyordu. Haç, Süleyman'ın Tapına-

ğ'nda Ahit Sandığı'nın durması gereken yeri gösteriyordu. Kutsal Royal Arch derecesinde buna karşılık gelen gizemli sözler şunlardır:

<i>Nil nisi clavis deeset</i>	<i>Anahtardan başka bir şey istenmez</i>
<i>Sil talia jungere possit</i>	<i>Eğer bunları anlayabiliyorsanız,</i>
<i>Sit tibi scire posse</i>	<i>yeteri kadar biliyorsunuz demektir.</i>

Bu noktada Rosslyn'in Kudüs Prensleri'nin yazmalarının saklanması için inşaa edildiğinden emin olduk. Şapel, Mimar-ı Aziz William Clair'ın dediği gibi İskoçya'nın yeşil ve güzel toprağında inşaa edilen "Yeni Kudüs"tü.

Hiram'ın Anahtarı'nın Rosslyn'deki tanıtımında Rosslyn'in koruyucularından biri olan Baron St Clair Bonde, eğer Dünya çaplı araştırmacılardan oluşan bir ekip oluşturulursa (İskoçya'nın da araştırmacıları dahil) bir arkeolojik kazıya izin verilebileceğini söylemişti. Tarihi İskoçya, yani ülkenin bütün kadim anıtlarının korunmasıyla sorumlu olan kuruluş; daha sonra kendilerinin de bu tür bir araştırmaya olumlu yaklaşabileceklerini söyledi.

Rosslyn'deki tanıtıma Sheffield Üniversitesi'nden bir Kutsal Kitap uzmanı olan Profesör Philip Davies ve Edinburgh Üniversitesi'nden bir başka Kutsal Kitap uzmanı olan Profesör Graham Auld de katılmıştı. İki uzmanda doğu duvarının Herod stilinde olduğu konusunda ne kadar etkilendiklerinden bahsettiler ve ikisine göre de duvar Kudüs Tapınağı'nda kullanılan mimariye göre inşaa edilmişti. Philip burasının bir kilise olarak tasarlandığına inanmadığını belirtti ve burasının büyük ihtimalle ortaçağdan kalma bir gizemi saklamak için inşaa edildiğini ekledi.

Ağustos 1996'da Dr. Jack Miller ve meslektaşısı Edgar Harborne'yi Edinburgh hava alanından alıp Rosslyn'e getirdik. Burada hep beraber bir hafta sonunu geçirdik. Cambridge Üniversitesi'nde araştırma başkanı olan Dr. Jack Miller

aynı zamanda bir jeologdu. Jack, bu küçük binadan çok etkilenmişti. Pazar gününü binanın hem içini hem de dışını inceleyerek geçirdi. Bir sonraki kahvaltıda, bize binanın ilgimizi çok çekecek özelliklerini fark ettiğini söyledi ama bunları Rosslyn'e dönmeden bize anlatmayacağını ekledi. Hızlı bir yemekten sonra Roslin Glen Oteli'nden aşağıya inen patikadan giderek Rosslyn'e girdik; burada bütün gözler yetenekli jeologa döndü. Dr. Jack Miller gülümseyip bizi kuzey tarafta bir noktaya götürdü, burada ana bina çok iri olan doğu duvarıyla birleşiyordu. Birleşen noktaya parmağını basıp konuştu:

"Doğu duvarının yıkıntısının bir kalıntısı mı yoksa başka bir binanın bitmemiş başlangıcı mı olduğu tartışmalı bir konu... Fakat bu konuda sadece tek bir ihtimal var ve size haklı olduğunuzu söyleyebilirim; doğu duvarı bir dekor."

Her kelimesinin üzerine basarak konuşarak devam etti:

"Dekor olduğuna tam olarak emin olamamamın iki sebebi var. Birincisi burada kullanılan taşlar görsel bir bütünlüğe sahip ama yapısal bütünlüğe sahip değil; duvarın işçiliği ana merkeze bağlı bile değil. Daha fazla bir şeyler inşaa etmeye çalışmak kesinlikle yıkılmasına sebep olur... Ve bu 'şapel'i inşaa eden insanlar kesinlikle aptal değildiler. Sadece daha fazla ilerlemeyi asla düşünmemişler."

Yukarı baktığımızda neden bahsettiğini bizim eğitimsiz gözlerimiz bile fark etmişti.

"Bunun ötesinde, buraya gelip şu bitiş taşlarına bakın."

Onu takip ederek duvarın sonundaki büyük taşlara baktık.

"Eğer burasını inşaa eden kişiler işi paraları bittiği için bırakmış olsalardı buradaki taşlar kare şekilli olurdu, bunlar ise bilinçli olarak hasar almış gibi gösterilmiş, bir harabe gibi. Bu taşlar bu şekilde eskimemiş... onlar bu duvarı bir harabe gibi göstermek için böyle kesilmiş."

Birkaç ay sonra Jack Miller'dan Rosslyn ve çevresinde rahatsızlık vermeyecek bir yer taraması yapmak için izin al-

dık. Bu karar kabul edildi. Dr. Jack Miller, gerekli malzemeleri kiralamak ve yeraltındaki binaları incelemek için yer altındaki yapıların incelenmesi konusunda dünyanın en ünlü okulu Colorado Maden Okulu'ndan Dr. Fernando Neeves'in gelmesi için ayarlamaları yapmaya başladı. Araştırmamıza birkaç gün kala Rosslyn'in koruyucularından bir mektup aldık ve bize araştırma isteğimizin reddedildiği bildirildi.

1997 senesinin sonlarına doğru televizyonda Princeton Üniversitesi'nden Amerikalı bir profesör hakkında bir program gördük. Profesör İsrail'de Ölü Deniz Yazmaları ile alâkalı olduğuna inandığı bazı dokümanları arıyordu. Profesör James Charlesworth'un Rosslyn'den ve içersinde barındırdığına inandığımız şeylerden haberdar edilmesi gerektiği fikri derhal aklımıza geldi. Büyük bir şansla iki kesin yolla kendisiyle görüşme şansına ulaştık.

Emekli bir polis memuru olan Tony Batters eski bir dostumuzdu ve Xerox'ta o dönemde güvenlik danışmanı olarak çalışıyordu. Xerox'un Profesör Charlesworth'un bulduğu Ölü Deniz Yazmaları'nın içindeki katmanları incelemek için ileri teknoloji ürünü sağladığını da biliyorduk. Tony onunla çok kolay ve hızlı bir şekilde irtibat kurabilmişti. Aynı anda Chris o gün Profesör Philip Davies ile yemek yiyordu ve ona Profesör Charlesworth'e Rosslyn'in altında saklı duran kadim Yahudi dokümanlarından bahsetmek istediğini anlatıyordu. Philip onu şaşırtarak "Bil bakalım bu pazar nerede öğlen yemeği yiyorum?" dedi. Cevap anında gelmişti: "Jim Charlesworth'ün evinde."

Philip yazmaların peşindeki profesörü ikinci bir hatla çember içine almayı kabul etti. Tony Batters'dan inanılmaz derecede cesaret verici bir faks geldi:

Prof. James H. Charlesworth'ten Tony Batters'a 9 Şubat 1998

Sevgili Tony,

Öncelikle Rosslyn'in içinde olma ihtimali olan şeyler hakkında yardımcı olabilmekten ne kadar büyük haz alacağımı anlatarak başlayayım.

Bakır Yazma açıkça Tapınağın altında gizli olan yazmalardan bahsediyor ve metinlerin I'nci Haçlı Seferi sırasında bulunup Büyük Britanya'ya götürülmüş olma ihtimallerini de göz önünde tutmalıyız. Bunun bir tahminden öte olmasının iki sebebi var: 1) Dokuz şovalyenin tapınağın altında kazı yapması ve 2) 1895'te yapılan incelemede bulunan şovalyelere ait antikalar.

Sizinle ve meslektaşlarınızla birlikte çalışarak orada bulunabilecek şeyleri araştırmak, incelemek, tercüme etmek ve yayınlamak için Rosslyn'den izin almaya çalışmak için sabırsızlanıyorum.

Lütfen cevap vermekte geciktiğim için beni affedin. Birçok önemli kişiyle bu keşif ile alakalı gizli görüşmelerde bulundum. Bu kişilerden biri Kudüs Tarih Topluluğu'nun başkanı Bay Joe Peaples'tir. Anlıyorum ki sizi arayıp görüşmüş.

Mayısın ilk günlerinde görüşmeye gelmem mümkün olacaktır.

Lütfen gecikmemi affedin: Gerçekten üniversitede pek çok ders veriyorum, BBC ile bir film çalışmasını bitiriyorum, Ölü Deniz Yazmaları'nın bulunmasının 50. yıl kutlamalarını yöneteceğim, Zion'u kazmaya gitmeliyim (çarmıhtan sonra İsa'nın ailesinin yaşadığı yer), Şabat plânlarımı da Almanya'da Tübingen Üniversitesi'ne Alexander von Humboldt araştırmacısı olarak Almanya'ya gitme üzerine yapıyorum ve Kasım'da Kudüs'e giderek Albright Enstitüsü'nün (arkeolojik araştırma merkezi) Yılın Profesörü ödülünü almalıyım.

Saygılarımla,

James Hamilton Charlesworth

Jim Charlesworth, Joe Peaples ve Tony Batters ile Manchester'da buluşup ertesi gün Rosslyn'e doğru kuzeye gittik.

Bir Profesör olmasının dışında Rahip olan Jim, Rosslyn'de gördüklerinden çok etkilenmişti. İlk tepkisi doğu duvarının

çok Herod tarzı olduğunu söylemek olmuştı. Hâla Kudüs’dekinde de izleri görülebilecek bir taş işçiliği ile dikkatlice modellendiğini eklemişti. Duvara bakıp taklit “çalınmış taşların” kullanım amacından bahsetti: Geçmişte bu tarz taşların duvarla çevrili girişlerde kullanıldığını sıklıkla bir önceki kullanılışlarının stilini yansıttıklarını belirtti. Tapınak yıkıldığı için yerel inşaatçılar, geriye kalanları ihtiyaçlarına göre kullanıyorlardı.

Binanın kötü durumu Jim’i endişelendiriyordu. Bize bir çalışmanın bir an önce başlaması gerektiğini söyledi çünkü yeraltındaki sözkonusu kalıntılar yer üstünde gördüğümüz aşınmadan daha fazlasına maruz kalıyor olabilirdi. O da Rosslyn’in bir Hristiyan binası olmadığı konusunda emindi; bu yüzden yersiz olacağını düşündüğü için pazar ayinine katılma fikrinden vazgeçti. Birkaç koruyucu ile bir toplantı ayarladık ve akşam yemeğinde Jim onlara dünyaca ünlü yazma araştırmacılarından ve arkeologlarından bir takımı bir araya getirebileceğini söyledi. İskoç akademisyenlerinin de bu takıma dahil olması hiç problem değildi çünkü Jim doktora-sını İskoçya’da yapmıştı ve bu işle ilgilenebilecek insanları tanıyordu. Profesör Charlesworth detaylı bir teklifte bulundu ama bildiğimiz kadarıyla asla bir cevap alamadı.

Şu anda bir Hollanda ahırına benzeyen büyük bir çelik bina Rosslyn’in üzerine örülmüş durumda. Bunun amacı taş işlemelerinin hızla kurumasını sağlamak çünkü evvelki restorasyon çalışmalarındaki hatalar taşların aşırı su çekmesine neden olmuş. Bu işle ilgilenen mühendis ekibi ek bina yapımının imkânsız olduğunu kesinlikle fark etmişler ve “eğitim kilisesi” teorilerinin imkânsız olduğunu koruyuculara belirtmişlerdir. Ama bu satırlar yazılırken hâlâ ziyaretçilere bu yanlış bilgiler verilmektedir.

MASON BAĞLARININ KANITLANMASI

Yakın zamanda Masonlarla olabilecek yeni bağların olduğuna dair en şüphecilerin bile reddedemeyeceği delillere ulaştık.

Binanın güney duvarında, pencereye yakın olan tarafında, iki kişinin oldukça hızlı bir şekilde aşınmaya başlamış küçük bir işlemesi var. Bu taş işçiliğini ilk 1997’de fark ettiğimiz zaman, oradaki resmedilmiş iki kişi gayet belirgindi ve gayet iyi durumdaydı; fakat artık birkaç parça kumtaşı kopup dökülmüş durumda. Beş yüz yıl dayanan bir kabartmanın beş yıl içinde kuma dönmeye başlaması bütün şapel için vahim bir duruma işaret etmektedir. Kabartmada, sarılmış bir objeyi yerden birkaç inç kaldırırken tasvir edilen boynuzlu bir figür tamamen yok olmuştu. Gördüğümüz kadarıyla modern restorasyon çalışmaları bu binayla ne kadar çok uğraşırsa bu bina o kadar hızlı zarar görecektir.

Şansımıza, taş işçiliğinin tamamı yıllar önceden resimlenmişti ve bu kabartmadaki figür de kaydedilmişti. İlk gördüğümüzde bizi şaşkına çeviren bu kumtaşından küçük kabartmada diz çökmüş bir erkek ve onun arkasında biraz sağında bir erkek figür daha vardı. Eldeki bilgiler İskoçya’daki Kudüs Tapınağı’nı inşaa eden kişilerin Masonların Yeni Çırac ayininden, yani kişinin Masonluğa adım attığı ayinden haberleri vardı. Taşa oyulmuş bu kabartma Masonluğun 15’nci yüzyılda İskoçya’da başladığını gösteren ilk kanıtımızdı.

Günümüzde, yeni bir aday Loca’ya üye yapılırken gözleri boyanır (bağlanır) ve beyaz, bol bir pantolon giydirilir. Ayağının birinde basit bir terlik (buna derbeder adı da verilir) vardır, sol bacak dize kadar açıktadır ve tuniğin sağ göğüs kısmı yana çekilmiştir. Yani göğüs ortadan yana kadar açıktadır. Aynı zamanda üstündeki bütün metal objeler, özellikle de bozuk paralar alınır. Ardından boynuna takılan ‘çekme palamarı’ isimli bir kayışla çekilerek tapınağa götürülür. Orada doğuda, Boaz ve Jachin adlı ve zamanında Kudüs Tapınağı’nda duran iki sütunun arasında diz çöker. Diz çökerken ayaklarını kare şekli oluşturacak biçimde yerleştirir.

Rosslyn’deki güney duvarında bulunan tablodaki önde duran figürün özellikleri şunlardır:

Genç, sakalsız ve kısa saçlı.

Diz çökmüş.

Her iki yanında birer sütun var.

Gözleri bağlanmış.

Boynunun çevresinde bir kement var.

Ayakları kare şeklinde duruyor.

Sol elinde üzerinde bir haç olan kitap gibi bir obje tutuyor. Belli ki bu bir Kutsal Kitap.

Arkasındaki adamın saçları omuzlarına kadar uzun, sakallı ve kementin ucunu tutuyor. 1997'deki heykele yakından bakıldığında adamın göğsünde bir haç görünüyor. Bu tasvir bir Tapınak Şovalyesi'ni anlatıyor.

Ama önceliğimiz 15'nci yüzyılın ortasından bir kabartma ile modern masonluk arasındaki belirgin bağı araştırmaktı. Bunu yapmak için Robert'ın Bradford Üniversitesi Yönetim Bölümü'nde verdiği ders olan istatistiksel analiz yöntemini kullandık. Bunun nedeni, heykelciğin orada bulunmasının tesadüf eseri olduğu tezini test etmektir.⁶

6. Kullandığımız bu teknik geçersiz bir hipotezi ispatlama denemesidir. Yani söz konusu iki temanın aralarında herhangi bir bağın olamayacağını ispatlamaya çalışmasıdır. Burada sözü edilen iki tema ise bu oyma ve Masonluğun ilk derecesidir.

İlgili bütün değişkenlere ağırlık verdik ve büyük ihtimalde bir bağ olmadığını varsaydık. Örneğin bu dönemden bir insanın gözbağı ile resmedilmesi ihtimalini ortaya koymalıydık. Gerçekten de o döneme ait heykellerde göz bağlı bir figürün tasvir edilmesi çok nadirdir ve böyle bir heykelin binde bir görülmesi normal bir ihtimaldir. Ama bağlantının olmadığı tezine ağırlık vermek için bu ihtimali %50 olarak belirledik. Bunun anlamı her iki heykelden birinde bir göz bağının kullanılmış olmasıdır. Diğer bütün değişkenlere olabilecek bütün şüphe ihtimallerini ekleyerek hesapladık ki bu değişkenler arasında: eğilmiş figürler, boynuna kement bağlanmış olanlar, iki yanında ikiz sütun olanlar vb.

Sonuçlar inandırıcıydı. Negatif görüşe mümkün olan en çok şekilde şans tanınmasına, iki tema arasında bağlantı ihtimalinin olmaması için en yüksek değerler kullanılmış olsa bile sonuçlar bu ihtimalin %0,0078 oranında olduğunu gösterdi. Yani Masonluk ve Rosslyn'deki kabartma arasında %99,9'dan bile yüksek bir ihtimalle bir bağ vardır.

Robert'ın hesaplamaları, İngiliz Birleşik Büyük Locası'ndan bazı tarihçilerin de benimsediği bu görüşü, Rosslyn'in ve Masonluğun bir ilişkisi olmadığını kabul etmemizin bilim dışı olacağını gösterdi. Bu sonuçlara dayanarak bu iki topluluk arasında bir bağ olduğunu kabul etmek gayet mantıklıdır. İstatistiksel hesaplamanın bize söylemediği tek şey bağlantılarının ne olduğuydu.

SONUÇLAR

Rosslyn Şapeli Edinburgh'un birkaç mil güneyindedir. 1440 ve 1490 arasında Roslinli William St Clair tarafından, Kral Herod'un Kudüs'te yaptırdığı tapınağın kopyası olarak inşaa edilmiştir ve aynı tür taşlar kullanılmıştır. Doğu duvarı Herod mimarisinin stilindedir ve bitiş noktaları bir harabenin yıkık kısımları gibi görünmesi için tasarlanmıştır.

Doğu duvarının amacı konusundaki açıklamamız hâlâ görmezden geliniyor. Muhtemelen bu durumun nedeni bina hakkındaki analizimizin doğru olduğunu alenen kabul etmekten korkulması ve sözde şapelin İsa'nın döneminde Kudüs'ten kalma çok önemli yazmalar için güvenli bir yer olarak inşaa edildiğini kabullenememeleridir.

1997'de Rosslyn'e, Cambridge Üniversitesi'nden ve Colorado Maden Okulu'ndan, zararsız yeraltı araştırmaları alanında uzmanlar getirttik. Belirlenen tarihe bir hafta kala koruyucular araştırmamızı geri çektiler ve giriş iznimiz kalktı.

Binanın güney duvarında bulunan küçük kabartma, 'Kudüs Tapınağı'nı İskoçya'da inşaa edenlerin Masonluğa giriş ayininden haberdar olduklarını gösteriyor. Rosslyn ve Misonluk, St Clair Ailesi'nin ileri gelenleri aracılığı ile birbirlerine bağlılar. Saha sonra da Clair Ailesinde nesilden nesile hep İskoçya'nın Saygıdeğer Üstat Masonları olagelmıştır.

Masonlarla bağı olduğuna emin olduğumuz için bir sonraki adımımızda Rosslyn ve onu koruyan St Clair ailesini mercek altına almaya karar verdik.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İSKANDİNAV BAĞLANTISI

KUTSAL PARLAK IŞIK

Günümüzde Rosslyn adıyla bilinen şapelin inşasına 1441'de başlanmış ve 1490'da bitirilmiştir. Şapelin inşasının arkasında güçlü bir asilzâde olan William St Clair vardır. Ailesi nesillerdir İskoçya Büyük Üstadı unvanını elinde tutmaktadır. William St Clair ve Ailesinin önemini şöyle anlatabiliriz: 1601'de Kral VI'ncı James bu unvanı ele geçirmeye çalışmış fakat başaramamıştır.¹

Bina, ilginç bir şekilde Eski Ahit, Kelt ve İskandinav sembollerinin karışık olarak kullanıldığı oymalarla süslenmiştir. "Yeşil Adamlar"ın Kelt geleneğinden geldiğine inanılır. Bu ağzından çeşitli bitkiler fışkırır ve yüzünün her yanı, içinde yılanlar gezinen sık bir bitki örtüsüyle sarmalanmış olarak tasvir edilmiştir. Musa ise elinde taş tabletler ve başında bir çift çok güzel boynuz ile tasvir edilmiştir. Binanın orta bölümünün doğu tarafının tavanında muhteşem işlemelerle yapılmış enstrümanlar çalan ortaçağ insanları oymaları vardır. Bu müzisyenlerin her birine uzanan ve üstünde tek tek işlenmiş küplerin olduğu kemerler bulunmaktadır. Pek çok kişi bu kemerlerin bilinmeyen bir nota sistemi olduğuna inanmaktadır. Görünen o ki bu notaları okumayı başarabilseydik belki de Rosslyn'in müziğini çalabilirdik.

Tapınak Şovalyeleri'ni kuran ailelerin, Kudüs ve Tapınağının M.S. 70'te yıkılmasından sonra Avrupa'ya kaçan Yahudi başrahiplerin soyundan geldiklerini savunduğumuzu söylemiştik. Ayrıca Tapınak Şovalyeleri'nin Süleyman'ın Tapınağı'nı

1. Stewenson, David: *Origins of Freemasonry* (Masonluğun Kökenleri), Cambridge University Press, 1988

inşaa eden mimar-rahiplerin soyundan geldiğini ortaya koyan Mason ayininden bahsetmiştik.

Bundan dolayı Yahudi sembollerinin kullanılmasının sebebi anlayabiliyoruz ama neden Kelt ve İskandinav sembollerinde kullanılmış ve görsel olarak neden Hristiyanlık göz ardı edilmişti? Bu tür binaların o dönemdeki ana amacı zaten Hristiyanlık geleneklerini Avrupa’da yaymak değil miydi? Aradığımız cevap çok uzakta değildi.

Roslin’li William St Clair’ın Ailesinin tarihini inceledik ve Yahudi kanıyla İskandinav kanının karışmış olduğunu fark ettik. William Clair’ın baba tarafı İskandinav olan More Kontu Rognvald’ın soyundan gelmişti. Anne tarafı ise Fransız Kralının kızı –ki bu konuya daha sonra değineceğiz– Gizelle’den gelen Yahudi Tapınağı rahipleri soyundandı.

Rognvald Kontu, Norveç’in şimdiki Trondheim şehri civarındaki bölgeyi kapsayan More’un hâkimiydi. Orkney ve Shetland ailesine Kral Harold tarafından verilmişti. Rognvald’ın kardeşi Kudretli Sigurd, Rognvald’ın naibi olarak adaları yönetiyordu.² Rognvald’ın oğlu Hrolf 8’nci yüzyılın başlarında Fransa’yı işgâl edip Normandiya’yı ele geçirmişti.³ M.S. 912’de Epre Nehri kıyısındaki bir kasabada Basit lakaplı Fransa Kralı Charles ile bir barış antlaşması imzalamıştı ve bu antlaşma ilerde St-Clair-sur-Epte Antlaşması adı ile bilinecekti. O tarihte Hrolf More ve kuzenleri St. Clair ismini alıp kendilerini Normandiya’nın Dükleri ilân ettiler. Antlaşmayı kesinleştirmek için Hrolf, Kral Charles’ın kızı Gizelle ile evlendi.⁴ St. Clair ismi kendisini Guillermus de Santa Clair diye çağıran aile üyesine kadar gidiyor. İngilizceye çevrildiği zaman “Kutsal Parlak Işığın William”ı⁵ anlamına geliyor.

More ailesinin bu yeni oluşan Fransız tarafının bir üyesi olan William “Edepli” St. Clair Normandiya’yı 1057’de terk

2. Palsson, H & Edwards, P (ed.): *Orkneyinga Saga* (Orkneyinga Destanı), Penguin Classics, 1981
3. Thompson WPL: *History of Orkney* (Orkney Tarihi), Mercat Press, 1987
4. Wallace-Murphy, T & Hopkins, M: *Roslyn, Element*, 1999
5. De St. Clair, L: *Histoire Genealogique de la Famille de Saint Clair* (Saint Clair Ailesinin Soyağacı), Paris, 1905

etti ve İngiliz Prensesi Margaret'ın maiyetine girmek için İngiltere'ye gitti. Margaret, Edmund Ironsides'in torunuydu ve İtirafçı Edward'ın kuzeniydi. Kuzeni Normandiyalı William İngiltere'yi 1066'da işgal ettiği zaman, William Edepli St. Clair Prenses Margaret'la beraber Macaristan'a sürgüne gitti.

Burada Macaristan Kralı Stephen; Margaret'a, İskoçya Kralı Malcolm Canmore ile olan evliliği dolayısıyla "Gerçek Haç"ın bir parçasını, çeyiz olarak hediye etti. Gelin ve tebası İskoçya'ya geldiği zaman Kral Malcolm, William'a şu anda Roslin Kalesi'nin bulunduğu toprakların tamamını verdi.

Daha sonra William'ın oğlu Henri'yi Kudüs'e yapılan I'nci Haçlı Seferi'nden döndükten sonra Roslin'in ilk Kontu yapan da Kral Malcolm'du. Henri bu seferde Tapınak Şovalyeleri'ni kuran dokuz şövalye ile bir arada savaşmıştı.⁶

İkinci Mesih'te anlattığımız gibi İskoç Keltçesinde Roslin "nesiller boyunca aktarılan kadim bilgiler" anlamına gelir. Bu tercüme İskoç Şiir Kütüphanesi'ndeki Keltçe bilen görevlilerce de onaylanmıştır. Eğer Roslin'li Henri de St. Clair'ın tüm adını çevirirsek anlamı şu olur:

Nesiller boyunca aktarılan kadim bilginin kutsal parlak ışığı Henry.

O zaman bu çok tuhaf bir isimmiş gibi gözüküyordu ama kısa bir zaman sonra anlamını tam olarak kavrayabilmiştik.

Aklımıza Rosslyn Şapeli'nin koruyucularından olan ve William'ın direkt olarak soyundan gelen İskandinavya'lı bir aristokrat olan Baron St. Clair Bonde ile yaptığımız görüşmelerden biri hatırmıza geldi. Onun Fife'deki güzelce döşenmiş evine, Profesör Philip Davies ile birlikte araştırmamız hakkındaki bazı konuları konuşmak için ilk iki kitabımızı çıkarttıktan sonra gitmiştik. Baron St. Clair Bonde bize annesinin atalarını gösteren soy ağacını göstermişti. Bu ağaç Rosslyn'i inşaa eden William'a kadar gidiyordu. Sonra baba tarafından İskandinav Tanrısı Thor'a kadar giden bir soyu olduğunu söyledi. Başlarda onun ciddi olduğuna inanmamıştık ama o bu-

6. De St. Clair, L.: *Histoire Genelogue de la Famille de Saint Clair* (Saint Clair Ailesinin Soyağacı)

nun kadim geleneklerin söylediği bir şey olduğu konusunda ısrar etti.

Demek ki dostumuz Sinclair Bonde, Yahudi ile İskandinav geleneklerinin canlı bir karışımıydı ve bu iki gelenek zarif bir şekilde örülerek Rosslyn Şapeli'nin tasarımını oluşturmuştu. Biraz araştırmadan sonra İskandinav asillerinin, Jarl (Norveçlilerde Lord) olduktan sonra İskandinav tanrılarının bir taneisinin soyundan geldiklerini iddia ettiklerini bulduk. Yönetici oldukları için Tanrıça Freyja ile evlenmiş sayılıyorlardı.

More bölgesinin, Norveç'in ve önemli bir şehir olan Trondheim'in tarihini biraz araştırdıktan sonra şehirde bir Freyja tapınağının olduğunu ama M.S. 1000 civarında Olaf Tryggvason tarafından yok edildiğini; bu olayın Rognvald'in Orkney'in Jarl'ı olmasına yetecek kadar çok savaşa neden olduğunu öğrendik.

Bu çok ilginçti çünkü İskandinav mitolojisine göre Freyja aşk, güzellik ve üretkenliğin tanrıçasıydı ve Venüs gezegeni ile sembolize edilirdi. Aynı zamanda hayat, doğum, altın ve gül çiçeği ile yakından alâkalıydı. Uriel'in Makinesi'nde de-ğindiğimiz gibi beş yapraklı gül aynı beş kenarlı yıldız gibi Venüs'ün sembolüydü.

Süslü Çanaklı İnsanlar'ın inancı ve Masonlukla olan bağlantılar ilgi çekiciydi. Bir sonraki görevimiz açıktı: İskandinav dinî inançlarını incelemeli ve M.S. 900'de yaşayan William'ın kadim atalarının inançları konusunda neler bulabileceğimize bakmalıydık.

CENNETİN İSKANDINAV KRALİÇESİ

İskandinav toplumlarının inanışlarına ve kültürlerine baktığımız zaman, onların İzlanda'dan geldiklerini söyleyebiliriz. Vikingler çok fazla kalıcı yerleşim bölgesi kurmadılar ama modern bilim İzlanda'nın ıssız bir adasında kurmuş oldukları bağımsız bir koloni sayesinde pek çok şey öğrendi. Kolonin bağımsızlığı 13'ncü yüzyılda doğrudan olarak Norveç'in hâkimiyetine girmesiyle son bulmuştur. Yazı, Hristiyanlık ile

birlikte 11'nci yüzyılda geldiğinde İzlandalılar tarihleri ve yerleşimleri ile alakalı her şeyi yazmaya başladılar. İzlanda'nın yönetimini ve kanunlarını oluşturan kişiler kadim İskandinav tanrılarının kâlpden savunucularıydılar ve bu onları inceleyebilmemiz, önceliklerinin neler olduğunu anlayabilmemiz için nadir bulunacak bir fırsat meydana getirdi.⁷

M.S. 1178'de İzlanda'da bir dahi doğdu. Adı Snorri Sturluson olan bu adam, Hristiyanların getirdiği yazının İzlanda'nın Viking geçmişinin sözlü şiirsel geleneklerini yok etmesinden kaygılandı. Vikingler şaka ve bilmeceleri çok severdi ki bunları şiirin çeşitli şekillerinde kullanırlardı. Özellikle Eddic ve Skaldic gibi şiir nâzımları ve mazmun olarak bilinen, okuyucudan çok fazla benzetme yeteneği ve geçmiş bilgisi isteyen aksi takdirde anlaşılmayan karmaşık bir alegori sistemi ne sahiptiler. Birçok Viking şiiri, yazarın oluşturduğu bir bilmece ya da bulmaca barındırır; okuyucunun da bunları çözmesi gerekir.

Snorri Sturluson, Viking şiir yapılarının kullanımı üzerine bir kitap yazdı ve *The Prose Edda*⁸ ismini verdi.

Profesör Hilda Ellis Davidson, Eddic şiirleri konusunda çok önemli bir noktaya parmak basmıştır:

*Eddic şiirleri her zaman tasvir üzerine değildir, bir kısmı iki doğaüstü varlığın birbirine sorduğu sorular ve cevapları şeklindedir. Bu tip eserler Viking döneminde, tanrılar ve onların dünyası konusunda bilgili olan kişiler arasında çok popülerdi... Edda'nın soru cevap şeklinde olan mitolojik şiirleri Dünya dışında yerlerde geçen ya da zamanın sonunda olacak kozmik olayları anlatır. Buradaki belirgin karakterler çoğunlukla tanrılar, devler doğaüstü hayvanlardır ve bu olaylarda ya rol almaktadırlar ya da gelecekte rol alacaklardır.*⁹

7. Ellis Davidson, HE: *The Lost Beliefs of Northern Europe* (Kuzey Avrupa'nın Kayıp İnançları), Routledge, 1993

8. Sturluson, Snorri: *The Prose Edda*, çeviri Jean L-Young, Cambridge Univ Press, 1954

9. Ellis Davidson, HE: *The Lost Beliefs of Northern Europe* (Kuzey Avrupa'nın Kayıp İnançları)

İlmihal yönteminin bu şekilde kullanılması bize eski İskoç Mason ayinlerini (Hiram Ağı'ndan incelenebilir.) hatırlatta. St. Clair Ailesi Mason ayinlerini hazırlarken Orkney'in Jarl'ı (Kont) olan kuzeyli atalarından ilham almış olabilirdi. Orkney'in son Jarl'ı aynı zamanda Rosslyn'in inşasında rol oynayan William St. Clair'dı.

Skaldic şiirlerinde hecelemeler (bir tür kendi içinde kafiyeli beyit ya da mısra), aliterasyon, iç kafiye ve ses uyumu bulunurdu ki bu yüzden başka dillere tercümeleri imkânsızdır. Tercümanın seçimi konuşulan lisanın orijinal güzelliğini ya da anlamını korumak arasında gidip gelir. Araştırmacılar uzun zaman önce dinî içerikli şiirsel bir materyali çevirmenin zorluğunu fark etmişlerdi. Oxford Üniversitesi'nin Sosyal Antropoloji bölümünden Profesör Evans-Pritchard bu konuda şunları söylemektedir:

Toplumların dinî inançları hakkında açıklama yaparken çok dikkatli olunmalıdır çünkü bu kadim halkları direkt olarak gözlemleme imkânı bulunmamaktadır. Burada dillerinin anlam derinliği tam olarak bilinmeden anlaşılamayacak fikirlerden, imajlardan ve kelimeler söz konusudur. Ayrıca inanç sistemlerini birer bütün olarak değerlendirmek gerekir. Çünkü bu imajlar ve kelimeler bağlı oldukları inanışlardan ve öğretilerden koparıldıkları zaman mânâlarını kaybederler.¹⁰

Lisan da ayrı bir problemdi çünkü ikimiz de İskandinav dilini bilmiyorduk. Orijinalleri okuma gibi bir şansımız yoktu ama Edward-Turville-Petre tarafından çok iyi bir şekilde tercüme edilmiş versiyonlarını bulduk.¹¹

Şiirlerdeki mazmunların anlamları İskandinav mitolojisinin derinliklerinde yatıyordu bundan dolayı yazılar genellikle çok karmaşık geliyordu. Ta ki bir süre sonra alegorileri konusunda yeterli bilgiye sahip olup alegorileri kavramaya başlayana dek... Bu mitleri İngilizceye çeviren diğer bir tercüman Kevin Crossley-Holland mazmunlar hakkında şu yorumları yapmıştır:

10. Evans-Pritchard EE: *Theories of Primitive Religion* (İlkel Din Teorileri), Oxford University Press, 1965
11. Turville-Petre EOG: *Scaldic Poetry* (Scaldic Şiirleri), Oxford University Press, 1965

Scaldic şiirlerinin en anlaşılabilir yönünü, söyleyişin ihtiva ettiği sayısız mazmunlar ya da gizlenmiş benzetmeler oluşturuyor. bu da onların hikâyeye anlatımının bir bölümünü oluşturuyor. Mazmunların kökeni, hikâyelerin orijinal dinleyicilerinin gayet iyi bildiği mitolojik olaylara dayanmaktadır. Mazmunlardan altın için kullanılan üç tanesini örnek verebiliriz: "Freyja'nın Gözyaşları", Freyja'nın gözyaşlarının altın renkli olması; "Sif'in Saçı", Tanrıça Sif'in saçları Loki tarafından kesilince yerine sırma saçlar konulmuş; "Aegir'in Alevi", Deniz tanrısı Aegir'in sarayı sadece ateş gibi parlayan altınla aydınlatılabilirmiş. Mazmunların birçoğu yani en azından günümüze kadar gelebilmiş olanlar; gelememiş olanlar hakkında ipuçları vermektedir.¹²

Uriel'in Makinesi'ni yazarken yaptığımız araştırmadan dolayı Romalı tarihçi Tacitus'un; Kuzey İskandinav'daki kabilelerin, liderlerini savaşta cesaretlerine ve asil kanlarına göre seçtiklerini *Germania*'da yazdığını ve buna ek olarak ilâhi soydan geldiğini söyleyebilecek kişilerin liderlik için güçlü birer rakip olacağını biliyoruz. Bu bilgiler elimizdeyken *Hyndla'nun Şiiri* artık daha anlamlı geliyor.

Bu hikâyede Tanrıça Freyja, insan sevgilisi Ottar'ı altın bir domuz yapıp gizleyerek onu "hafıza birasını" içmiş olan, böylece dünyadaki herkesin soyağacını hatırlayabilen dişi dev Hyndla'ya götürür. Hyndla domuzun Instei'nin oğlu Ottar olduğunu anlar ve Freyja ile ilgili cinsel içerikli cinaslı kelime oyunları yapmaya başlar, onu "sevgilisinin üzerinde Valhalla'ya gitmek," itham eder. Freyja, "Yolda sevgilim altımda değildi," diyerek inkâr eder, ama Hyndla tekrar şekil değiştirmiş aşığı hakkında sataşarak şunları söyler: "Senin eteğinin altında birçoğu onun yolunu ısıtmıştır. Asil tanrıçam, geceleyin erkek keçi sürüsünün arasına sığınmış bir dişi keçi gibi zıplıyorsun."¹³

Bu hikâyenin asıl anlattığı şey Ottar'ın başka bir savaşçı olan Angantyr ile halkının liderliği için yarışmasıdır. Freyja,

12. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım), Andre Deutch, 1980

13. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)

dişi dev çok uzun zaman önce Jormuntek'in çocuklarından birinin tanrılara kurban edildiğini anlatırken onu Ottar'ın soyağacını ortaya çıkarması konusunda ikna eder. Freyja, Hyndla'yı Ottar'ın tanrıların soyundan geldiğini söyleyerek onu kandırır. Bunu, dişi devin dedikoduyu sevmesi ve kimlerin kimin çocuğu olduğunu bilmek konusundaki ukalâlığını ona karşı kullanarak başarır. Hyndla Ottar'ın tanrıların soyundan geldiğini söyledikten sonra Freyja, Ottar'ın kendisinin sevgilisi olmak için geldiğini bunun da halkının lideri olabilmek için çıktığı yolda görevinin bir parçası olduğunu itiraf eder ve şunları söyler: "Ottar benim için bir sunak yükseltti, sunağı inşaa etti ve onu öküz kanı ile defalarca kırmızıya boyadı." Sözlerine Ottar'ı överek devam eder; Ottar'ın tanrı soyundan geldiği için krallığa lâıyk olduğunu söyler ve tanrıçasına inancının kuvvetli ve sarsılmaz olduğunu ekler. Kuzeyli tanrılarının babası Odin'dir ona çoğunlukla Her şeyin Babası'da derler. Tanrılarının evi olan Asgard'da yaşar. Sturluson onun tanrılarının en yaşlısı ve en yücesi olduğunu belirtiyor. Her şeyi yönetir ve diğer tanrılar ne kadar kuvvetli olursa olsunlar bir çocuğun babasına hizmet ettiği gibi ona hizmet ederlerdi. Dünya, cennet ve gökyüzünü ve içindekileri o yaratmıştı.¹⁴

Odin'in tek gözü vardır ve geniş siperlikli bir şapka ile mavi bir pelerin giyerek kendini gizler. Bu tanım güneşin karakteristik özelliklerini yansıtmaktadır. Odin Valhalla'daki sarayından hükmeder. Kahramanlar savaşta cesurca savaştıktan sonra buraya gelirler ve artık burada ziyafet üzerine ziyafet tadarlar. Odin'in birçok tanrıçadan çocukları vardır. Dünya'yı yöneten tanrıçadan olan oğlu Thor'dur. Baron St Clair Bonde de soyunun bu tanrıdan geldiğini sembolik bir şekilde iddia etmektedir. Her Şeyin Babası Odin'in dışında on iki tane tanrı vardır ve onlar Odin'in altında bir konsül oluştururlar, zaman zaman her biri on üç tanrıçadan biriyle olur ama her zaman Odin'e zevklerini tatmin etmesi için bir tanrıça bırakılır.

Tek gözü, mavi pelerini ve aşağı çekerek gözünü saklayabileceği bulut gibi geniş siperli şapkası ile Odin, güneşle temsil edilir.

14. Sturluson, Snorri: *Helmskringla*, Bölüm 1 ve 2 Çeviri Samuel Laing, Everyman Kütüphanesi, 1961-4

Odin'in isimlerinden bir tanesi de Darağacının Efendisi'dir, bu ismi ölüm tecrübesini yaşayıp mezarın sırlarını öğrendiği için almıştır. Kendisini büyük Yggdrasil ağacına çivileyip şunları söylemiştir:

Rüzgârın yaladığı ağaçtan dokuz uzun gece boyunca sarktım; bir mızrak ile delinmişim; Odin'e sunulmuştum, kendimden kendime.¹⁵

Hikâye şu açıklama ile bitiyor:

Bunlar Odin'in daha insanlar var olmadan önceki sözleri. Bunlar onun ölümünden sonraki, tekrar canlandıktan sonraki sözleridir.¹⁶

Bu hikâyenin İsa Mesih'in hikâyesi ile olan benzerliklerini Kevin Crossley-Holland açıklıyor:

Odin bilge devletlerden öğrenir, ölümden dirilttiği kâhin kadınlardan öğrenir ve asılmış adamlardan... Bu mitte Odin büyük fedakârlığı yapar. Sadece ölümlerin bilebileceği ezoterik bilgileri öğrenmek için ölür ve bu bilgileri ölümlüler dünyasında kullanmak için geri gelir. Odin'e ve diğer tanrılara tapınma geleneklerinde insan kurban etmenin var olduğu bilinmektedir. 11'nci yüzyıl tarihçisi Bremen'li Adam, Uppsala'da Odin, Thor ve Freyja'ya adanmış sembollerin bulunduğu tapınağın yakınlarında bulunan kurban mezarlığında asılmış insan vücutları gördüğünden bahsetmektedir. Odin'in ölümü ve İsa'nın çarmıha gerilmesi arasındaki benzerlikler şaşırtıcıdır: İkisi de gönüllüydü. Odin bir mızrakla deşildi, İsa da. Odin içeceği olmadığından bahsediyor, İsa'ya da sirke verilmişti. Odin ölmeden önce çığlık atıyor, İsa ise "yüksek bir sesle" haykırmıştı.¹⁷

Burada sorulması gereken açık bir soru; Odin'in hikâyesinin, Hristiyanlıktan etkilenmiş olup olamayacağıdır. Epey sorguladıktan sonra Crossley-Holland Hristiyanlıktan etkilenilmiş olunabileceği fikrinden vazgeçiyor.

15. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)
16. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)
17. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)

İskandinavlar'ın M.S. 1000'li yıllara kadar Hristiyanlığa geçmediğini ve İskandinav mitolojisinin her unsurunun Hristiyanlıktan çok eski olan pagan inanışlarına dayandığını söylemiştir.

Thor'un annesi başka isimlerle de bilinir, bunların arasında Tanrıça Freyja ve Frigg vardır. Profesör Ellis Davidson'ın tanrıçanın bu isimlerini ve özelliklerini Venüs ile bağdaştırması ilgi çekiciydi:

Asgard'ın¹⁸ iki ana tanrıçası kesinlikle aynı kutsiyetin iki değişik özelliğidir; bu durum Yakın Doğu'nun üretkenlik tanrıçası ile benzeşir, bazen anne bazen de sevgili olarak karşımıza çıkar. Bazen iki rol de bir tanrıçanın kişiliğinde karşımıza çıkabilir ama değişik özelliklerin değişik isimlerde karşımıza çıkması daha fazladır.. Aynı zamanda üçlü tanrıçaları da görebiliriz, örneğin: Asherah, Astarte ve Anat.¹⁹

Bu üç ismin, Venüs gezegeninin farklı görünümleri için kullanılmış olduğunu Fenike tanrıları üzerine yaptığımız çalışmamızdan zaten biliyoruz; bu konuya daha sonra gene değineceğiz. Şimdi Profesör Ellis Davidson'ın açıklamalarına devam edelim:

Yazılı kaynaklarda aynı zamanda üstün ve kudretli tanrıçanın kendisine tapınanlar tarafından anne ya da sevgili olarak görüldüğünü doğrular. Eğer bir Kralısa, onun mezhebi o resmi dinin bir parçası olurdu ve ona da önde gelen tanrılar gibi tapınılırdı. İskandinav geleneklerinde ana tanrıça Freyja gibi gözüküyor ama aynı zamanda Frigg de vardır. Odin'in karısı olduğu için aynı zamanda Cennetin Kraliçesi adı ile de bilinirdi... gerçi bazen de Odin ile çift olan Freyja olurdu.²⁰

Şimdi bildiğimiz kadarıyla İskandinavlar Cennetin Kraliçesi'ne tapınıyorlardı, o da Venüs gezegeni olarka düşünülen tanrıça ile bağlantılıydı. Cennetin Kraliçesi hakkında başka

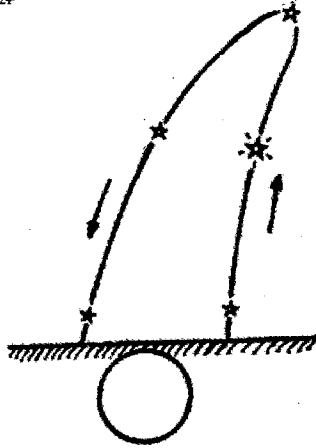
18. İskandinav mitolojisinde tanrıların başkenti ya da ülkesi (ç.n.)

19. Ellis Davidson, HE: *The Lost Beliefs of Northern Europe* (Kuzey Avrupa'nın Kayıp İnançları)

20. Ellis Davidson, HE: *The Lost Beliefs of Northern Europe* (Kuzey Avrupa'nın Kayıp İnançları)

bilgi olup olmadığını araştırdık ve hemen daha fazlasının olduğunu gördük. Hyndla'nın Şiiri'ndeki mazmunlardan biri; Fenikeliler'in Venüs tanrıçası olan Baalat-Gerbal ile açık bir bağlantıya işaret ediyordu.

Bu tanrıça sık sık ineğinkiler ya da bazen geyiğinkiler gibi iki boynuzlu bir miğfer giyerken anlatılmıştır. Bunun çok iyi bir nedeni vardı: Venüs gezegeninin, batan ve doğan güneşe göre gökyüzündeki hareketini zodyakın zeminine dayanacak şekilde kabaca çizerseniz bir çift boynuzla benzeyen bir şekil elde edersiniz.²¹

Venüs'ün boynuzları. Venüs sabah yıldızıyken yükselen Güneş'in çevresinde izlediği yol. Akşam yıldızına doğru hareket ettiği zaman doğuda izlediği yolun aynısını batıda da izler. Bu şekil birçok kadim halkın Venüs'ü boynuzlarla bağdaştırmasına neden olmuştur.

Hyndla'nın Şiir'ine geri dönersek Tanrıça Freyja Odin'in sarayının kapısına yaklaşır ki tam bu sırada boynuzlu bir geyiği ürkütür. Venüs'ün boynuzlu yolunun güneşin yükselmesi ile kaybolması gibi boynuzlu geyik de Odin'in tanrıçayla birlikte olduğu yerden kaybolur. Bu ilgi çekici ama birçok mazmun gibi birçok yanlış anlamaya açık kapı bırakıyor. Sonrasında çok eski bir mitte daha açık bir ipucu bulduk.

21. Schultz, J: *Movements and Rhythms of Stars* (Yıldızların Hareketleri ve Uyumları), Floris Books, 1987.

Dünyanın tarihinin başlarında Odin başka bir tanrı topluluğu ile savaşmıştır ve Asgard'ın duvarları yıkılmıştı. Hikâye gezgin bir taş işçisinin Asgard'a gelip yardımlarını sunmasıyla başlıyor. Taş işçisi duvarları tanrılar ona üç şey verirlerse tamir edecektir; bu üç şey Güneş, Ay ve Tanrıça Freyja'dır. Freyja kalın giysilerle tasvir edilir ve ona sadece Odin bakabilir. Tanrılar bu teklifi kabul ederler ama işin kış dönencesinde başlaması ve yaz dönencesinde bitmesi gerektiği konusunda ısrar ederler (Masonlukta kutlanan Aziz John'un iki yortusu. Bu iki yortu Masonluğun birinci ve ikinci derecelerinin sembolik günleridir.). Yaz dönencesinden üç gün önce taş işçisi, "davetsiz misafirleri dışarda tutmayı sağlayacak iyi kesilmiş ve iyi yerleştirilmiş; dayanıklı, yüksek ve sağlam taş-tan çember sur"u bitirmek üzereydi. Tanrılar gökyüzünün en parlak üç şeyi olan Güneş, Ay ve Tanrıça Freyja olmadan gökyüzünde hiç ışık kalmayacağı için üzgündüler ama günü kurtaran Loki oldu. Taş işçisini Thor'a bir devmiş gibi gösterdi ve Thor onu çekiciyle öldürdü. Ölürken taş işçisi bağırdı: "Bir gurup serseri tanrı tarafından ve bir genelev dolusu tanrıça tarafından kandırıldım!"²² Hepimiz gökyüzündeki en parlak üç objenin sırasıyla Güneş, Ay ve Venüs gezegeni olduğunu biliyoruz. Ya da İskandinavlar için Venüs yerine geçen Tanrıça Freyja.

Bundan sonra onları inşaa eden Jarllar için çok önemli olan Freyja tapınaklarının yağmalanarak Jarlların politik güçlerinin yok edilebildiğini öğrendik. Olaf Tryggvason, M.S. 11'nci yüzyılın sonlarında Norveç'in bilfiil Kralı olan Heligoland'lı Jarl Haakon'u devirmek istediğinde Haakon'un inandığı tanrı olan Freyja'nın More ailesi tarafından inşaa edilen tapınağını yıktırmıştır. Ve bildiğimiz gibi, Sir William'ın Orkney Jarlı unvanını aldığı ataları More'un Jarllarıydı.

İskandinav tapınaklarının Masonlukla benzer olup bizi şaşırtan bir özelliği de sütun barındırmalarıydı. Bu gerçek, Trondheim'deki 8'nci yüzyıldan kalma Freyja Tapınağı'nın kalıntılarının Bakire Meryem'e adanmış bir kilisenin altında bu-

22. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)

lunmasından sonra fark edilmiştir.²³ Bu sütunların genel kullanım amacı *Eyrbyggja Destanı*'nda anlatılmaktadır. Destanda Viking Thorolf'un nasıl İzlanda'ya göç etmeye karar vermesi ve kıyıya çıkacak bir yer seçmesi anlatılıyor. Kevin Crossley-Holland şöyle tercüme etmiş:

*Thorolf, tapınağına ait olan yüksek kaideli sütunlarını gemisinden aşağı atmış – ikisinden birinin üzerine Thor'un sembolü vardı – ve Thor sütunların İzlanda kıyılarında nereye ulaştırırsa o noktaya yerleşeceğini açıklamıştır.*²⁴

Acaba Süslü Çanaklı İnsanlar'ın inançları Kuzeybatı Avrupa'da da canlı kalmış ve bunca zaman boyunca önce Keltler'e sonra da İskandinavlar'a geçip daha sonra da bağlarını koparmayan insanlar tarafından Kuzey İskoçya'ya taşınmış olabilir mi? Eğer Yahudiler'in de aynı gelenekleri taşıdıklarına dair olan inancımızı destekleyebilirsek, 4500 yıl önce ayrılmış ve 3500 önce tekrar kendilerine *Kutsal Parlak Işık* diyen St. Clair Ailesi tarafından bir araya getirilen aynı Venüs kültürünün iki kolunun yeniden birleştiğini gösterebiliriz. Acaba bu tanım iki topluluk için de çok önemli olan Venüs gezegenine yapılan bir gönderme olabilir mi?

Kısmen haklı olduğumuzu daha sonra anlayacaktık. "Kutsal Parlak Işık" çok daha dikkat çekici bir şeydi.

William St. Clair'ın İskandinav atalarını araştırmamız birçok İskandinav inancını ortaya çıkarttı. Bunların arasında en önemli olanları şunlardır:

1. Krallarının çocukları tanrıların çocukları olduklarını iddia ediyorlar.
2. Bir insan kral olduğu zaman aynı zamanda bir tanrıçanın da eşi oluyor.

23. Liden, K: 'From Pagan Sanctuary to Cristian Church: the Excavation of Maere Church (Pagan Tapınağından Hristiyan Kilisesine: Maere Kilisesi Kazısı), Trondelag' Norwegian Archaeological Review (Arkeolojik Norveç İncelemesi), 2, 23–32, Oslo, 1969

24. Crossley-Holland, K: *The Norse Myths, A Retelling* (İskandinav Mitleri, Bir Tekrar Anlatım)

3. On iki tanrı/tanrıça'lık bir konsey Her şeyin Babası olan tanrı/tanrıçaya yönetimde yardımcı oluyordu.
4. Gökyüzündeki en parlak olan üç şey yani Güneş, Ay ve Venüs, en değerli şeyleri temsil ediyordu.
5. Kutsal taşların ve kutsal ağaçların gücüne inanıyorlardı.
6. Kıyamet gününe dair inanışları vardı.
7. Venüs tanrıçası gençliği korurdu.
8. Venüs tanrıçası kendi festivallerinde cinselliğin özgür olmasını destekliyordu.
9. Taptıkları erkek tanrılardan bir tanesi önüne gelen herkesle yatıyordu; penisinin boyutu ve gücü ile ünlüydü.
10. Baba tanrıları sekiz gün boyunca bir ağaçta asılı kalıp, ölümün sıradan faniler için nasıl bir şey olduğunu öğrenmiş ve ölümünden sekiz gün sonra Her şeyin Babası kendini diriltmiştir.

Göstereceğimiz gibi İskandinav Mitolojisi Fenikelilerinki ile çok büyük benzerlikler taşıyor ve uzun süredir Vikingler'e atfedilen boynuzlu miğferler de Venüs'ten gelmektedir. Ortaçağ bittikten sonra boynuzlar Şeytan ile ilişkilendirilip kötü kavramlar olarak anlam kazanmıştır.

MASONLARIN İLK TAPINAĞI

Rosslyn'deki adayın kabartmasının Masonlukla alakalı olduğunu göstermiştik. Rosslyn'in mimarı Sir William St. Clair ile ailesi, kadim ayinlerden haberdardı ve ya hemen ya da zaman içinde Masonluk diye bildiğimiz organizasyon için binanın inşasına başlamışlardı.

1736 yılı İskoç Masonları için önemlidir çünkü bu tarihte İskoç Locaları, kendilerini yönetsin diye bir Büyük Loca seçmişlerdi. Geleneksel sadakatlerine geri dönme kararı aldılar; 1601 ve 1628 tarihli St. Clair tutanaklarında, İskoçya'nın Büyük Üstadı unvanının, nesilden nesile St. Clair Ailesi'nin önde gelenlerine geçtiği yazmaktadır.²⁵ Ailenin o zamanki ba-

25. Lomas, R: *The Invisible College* (Görünmez Kolej)

şı, başka bir Roslinli Sir William Sinclair'dı ve otomatik olarak onların Saygıdeğer Üstadı olmuştu çünkü Rosslyn Şapeli'ni inşaa eden Sir William St. Clair'ın neslinden geliyordu.

İskoçya Büyük Locası'nı Sir William Sinclair'ın liderliği altında kurma plânındaki tek sorun onun bir Mason olmayışydı. Onun İskoçya'nın Saygıdeğer Üstat Masonu olmadan önce üye yapılması ve İskoçya'daki Loca'nın parçası olan en az beş dereceden geçmesi gerekiyordu. Yönetime geçtiğinde ilk işi soyundan gelen haklarından feragat etmek ve yeni Büyük Loca'nın idarecilerinin seçimi için bir sistem geliştirmek oldu. Bu sistem hâlâ günümüzdeki İskoç Masonlarının bile haklarını savunmaktadır.²⁶ *Gould'un Masonluk Tarihi*'nin yazarı şunları gözlemlemiştir:

Sir William St. Clair'ın şanslı istifası bütün olaya bir kanunilik kazandırmak için hesaplanmıştı ve bu da İngiltere Büyük Locası'nın istekleri doğrultusunda.²⁷

St. Clair Ailesi'nin ve erken dönem Masonluğunun resmini görebilmek için yıllar boyunca İskoç localarını ziyaret ederek topladığımız ve bize artık kullanılmayan ayinlerin kopyalarını veren eski Masonlarla -ki onlardan bahsetmiştik- konuşarak elde ettiğimiz bilgilerle İskoçya'nın en eski Mason ayinlerine adım adım yaklaştık. Dokümanlar haline getirdiğimiz ve *Masonik Ahit* adını verdiğimiz Mason ayinlerinin tamamının araştırmasından edindiğimiz bu bilgileri kullanarak, ayinlerin altında yatan kapsamlı miti açığa çıkarmaya başladık. İncil'de anlatılan hikâye ile birçok noktada paralellik gösteriyor ama İsa'nın döneminde sona ermeyip neredeyse günümüze kadar geliyor. Masonların nasıl tanrı tarafından seçilip bilimi insanların iyiliği için kullandıklarını, gizli bir topluluk yaratmanın sırlarının onlara ne şekilde aktarıldığını, bu gizemleri büyük Tapınaklar inşaa etmek ve kendini Tanrı'yı, Toleransı ve Bilimi anlamaya adanmış insanlardan kurulu organizasyonlar kurmak için kullandıklarını anlatır.

26. Knight, C & Lomas, R: *İkinci Mesih*

27. *Gould's History of Freemasonry* (Gould'un Masonluk Tarihi), Caxton, 1902

Bildiğimiz kadarıyla Masonların Sevgi, Yardımseverlik ve Doğruluk adına savaş vermelerine rağmen karşılaştıkları önyargı ve düşmanca tavırların 18'nci yüzyılda bile devam etmesinin sebebi; Aziz John'un Malta Şovalyeleri adlı topluluğun Napoleon tarafından yok edilmesine Saygıdeğer Üstat Ferdinand von Hompesch önderliğinde yardım etmeleridir.

Bu hikâyenin kilit motiflerinden bir tanesi de Süleyman'ın Tapınağı'nın inşası ve bunun getirileridir ki sonraki bölümde bu konuya değineceğiz.

SONUÇLAR

St. Clair Ailesi'nin Fransa'da ortaya çıkması 1'nci yüzyılın ilk yarısına denk gelmektedir. Bu İskandinav ve Yahudi kanlarının karışmasıyla olmuştu William St. Clair'in daha sonra Rosslyn'in inşasında Venüs sembolleri ile iki geleneğin de simgelerini kullanmasının sebebi de bu kan bağıdır.

Aynı zamanda Sir William St. Clair'in Masonluğu ailesinden ona kalan ayinler ve Kudüs Tapınağı'nın altında bulunan dokümanlar sayesinde kurduğu konusunda şüphelerimiz vardı, ama görünen o ki İskandinav inancının öğeleri Yahudi kaynaklardan gelen kavramları bütünüyle tamamlayıcı niteliktedir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SÜLEYMAN TAPINAĞI

ENOCH'TAN KALAN ANTİKALAR

Kral Süleyman Tapınağı'nın varlığının kanıtı olarak bilinen hiçbir arkeolojik bulgu yoktur, ama efsane yaklaşık üç bin yıl evvel Kudüs'te inşaa edildiğini söylüyor. Buna rağmen insanların zihninde önemli bir sembol olarak varlığını sürdürüyor. Çünkü fırtına tanrısı Yehova için inşaa edilen ilk tapınaktır. Yehova daha sonra dünyadaki milyonlarca insan için tek Tanrı (İngilizce'de büyük harf "G"od ile yazılır.) olmuştur.

Hem Eski Ahit hem de Masonik Ahit bize M.Ö. 10'ncu yüzyıl döneminde Süleyman'ın İsrail'in kralı, Davut'un ikinci oğlu ve karısının Bathsheba olduğunu söylüyor. Yahudi ve Müslüman edebiyatı Süleyman'ı ilim adamlarının en bilgisi olarak tanımlar ve görünmeyen dünyanın ruhlarını kontrol etme gücüne sahip olduğunu söyler.¹ Aynı zamanda müthiş bir verimliliğe sahip büyük bir yazar olduğu kabul edilir. Kendisine atfedilen pek çok eser vardır. Bunlar: İncil'den Atasözleri, Süleyman'ın Şarkısı, Ecclesiastes (Derlemeci), Süleyman'ın Bilgeliği, Süleyman'ın İlahileri ve Süleyman'a Övgüler. Bunların birçoğu yüzyıllar sonra yazılmıştır ve Övgüler ise yüce Kraldan büyük ihtimalle bin yıl sonra yazılmıştır.

İncil'de Süleyman'ın, Davut'un yerine geçtiği anlatılıyor (Adonijah'ın yani kendisinden daha büyük olan üvey kardeşinin geçtiği iddia edilmesine rağmen). Süleyman, İsrail'i vergilendirebilmek için on iki eyalete bölmüş, sahip olduğu toprakları Euphrates Nehri'nden, Kenan'a ve Mısır sınırına kadar genişletmiştir.

1. Rappoport, AS: *Myths and Legends of Ancient Israel* (Kadim İsrail'in Mitleri ve Efsaneleri), Senato, 1995

Söylendiği kadarıyla geriye kalan Kenanlılar'ı köleleştirip, Sur Kralı Hiram ile bir antlaşma imzalamıştır. Hiram da onun için Süleyman'ın Tapınağı'nı tasarlamış ve inşaa etmiştir. Bu antlaşma hoşnutsuzluk meydana getirmiştir. Çünkü bunlar Kudüs'te yabancı dini tarikatların ortaya çıkmasına olmuştur.

İncilin anlattığı efsaneye göre Süleyman, Hiram'ın senelik ücretini ödeyebilmek için çok yüksek vergiler almıştır ve İsrail'in üretkenliği ancak Kralın hırslı inşaa programına yetecek kadardır. Buna büyük bir saray, harem odaları ve daha küçük olan tapınak da dahildir. Josephus'a göre Hiram, avans olarak üç ton ağırlığında altın almıştır ama sonuçta bu borç geri alınmamış olarak kaydedilmiştir.²

Masonik Ahit, Süleyman ve tapınağı konusunda bize İncil'den çok daha fazla bilgi veriyor. Sur Kralı Hiram, Hiram Abif'i Tapınağın şef mimarı olarak göndermiş. ayinin asıl teması usta mimarın bir suikasta kurban gitmesi ve taşıdığı çok önemli bilgileri de beraberinde ölüme götürmesidir. Bu sırların büyüğü bir efsun gibi bir şey içerdiğini biliyoruz ve kaybolmaları yüzünden çok büyük bir olayın, bir daha gerçekleşmeyecek şekilde sekteye uğradığını biliyoruz. Onun başka sırlar gizemler geçmiştir ki bunlar da muhtemelen orijinallerin esrarlı havasına sahip değildir.

Ayinin anlattığı kadarıyla Süleyman, öncelikle tapınağı için Kudüs yakınlarında bir yer seçer ama işçileri toprağı temizlerken kadim bir tapınağın kalıntılarını bulurlar. Süleyman bu tapınağın artık istenmeyen bir tanrıya adanmış olduğunu düşünür. Tapınağın kutsal değerlerine hakaret etmemek için yeni tapınağının yerini Moriah Dağı'nın civarına çeker. Daha sonra vazgeçtiği yerin Hanok'un tapınağı olduğunu öğrenir.

Ardından İsrail Kralı Süleyman'ın, Sur Kralı Hiram'ın ve Hiram Abif'in, eğer İsrail Musa'nın ve Peygamberlerin kânunlarından dışarı çıkarsa; düşmanların şehirleri yakıp yıka-
cağını ve Sanctum Sanctorum (Kutsalların Kutsalı)'ndaki bü-

2. Whiston, W(ed. ve terc.): *The Works of Flavius Josephus* (Flavius Josephus'un Eserleri), William P Nimmo, 1895

tün hazinelerin alınacağını kavrayan üç Saygıdeğer Üstat oldukları aktarılıyor. Bu olası yıkımı engellemek için Kral Süleyman'ın özel dairesinden, Sanctum Sanctorum'un altındaki hazine odasına açılan bir yeraltı tüneli inşaa ediyorlar.

Bu gizli hazine odası dokuz kemer ya da mezara ayrılmıştır, bunlardan sonuncusu daha sonra Sanctum Sanctorum'a yerleştirilecek olan kutsal objeleri ve hazineleri tutmak için kullanılır. Bu oda aynı zamanda üç Saygıdeğer Üstat'ın gizli bir şekilde buluşması için de kullanılmıştır ve Üstat Mason Derecesi için yapılan ayin burada gerçekleştirilirdi. Konu hakkındaki bölüm: [Masonik Ahit 7:4]

Kral Süleyman gizli bir hazine dairesi inşaa ettirdi. Buraya girmek için sekiz başka hazine dairesinden geçmek gerekiyordu. Ve hepsi de yerin altındaydı. Oraya ulaşmak için dar bir tünelden geçmek gerekliydi. Dokuzuncu kemer ya da hazine dairesi, tapındaki Kutsalların Kutsalı'nın hemen altındaydı. Bu dairede Kral Süleyman, Kral Hiram ve Hiram Abif ile özel toplantılarını yapardı.

Hiram Abif'in öldürülmesi çok büyük bir darbe olmalı çünkü mimarın ölümünden sonra iki Kralın gizli hazine dairelerini kullanmayı bıraktıkları anlatılıyor: [Masonik Ahit 7:16]

Hiram Abif'in ölümünden sonra, yerini dolduracak birini bulana kadar iki Kral orayı ziyaret etmeyi kestiler; o zaman gelene kadar kimseye kutsal isimden bahsetmediler.

Bu durum üç işçinin büyük bir keşfi ile değişti. Süleyman, Hanok'un Tapınağı'nın kalıntılarının durduğu yere Adalet adına bir Tapınak dikmeye karar vermişti. Bu tapınağı daha önce Yehova'nın Tapınağı'nı yapmayı düşündüğü yere dikecekti. İşçiler devrilmiş sütunları ve diğer kalıntıları temizledikten sonra adalet evinin temellerini atmak için yerin altında bir inceleme yapmaya karar verdiler. Bu noktada bir taş vurduklarında altının boş olduğunu anlamalarını sağlayan bir tınlama duydular. Taşları kaldırdıkları zaman yerin altına inen gizli bir geçit fark ettiler (Ayine göre bu geçit Hanok

tarafından inşaa edilmiştir.). Kendilerini aşağıya sarkıttıktan sonra akik taşından bir küpün içine işlenmiş bir delta, gizemli bir isim ve üzerinde bu dünyanın zanaatları ile bilimi hakkında bilgiler olan bir sütun buldular. Bu hazineler Süleyman'a götürüldü ve o da bunların yeni tapınağındaki dokuzuncu daireye yerleştirilmesi gerektiğine karar verdi: [Masonik Ahit 7:19]

Adoniram, Joabert ve Stolkin akik küpü ve gizemli isimi buldular ve Kral Süleyman'a götürdüler. İki kral bunların gizli hazine dairesine saklanmasını istedi ve onları bulan işçilere de tarifsiz kelimenin gerçek telaffuzunu öğretip onları Kadim Loca Masonluğunun son derecesi olan Yüce Seçilmiş Mason ilân ettiler.

Bize göre bu hikâyeyi Yahudiler, kendilerinin nasıl kadim gizemlerin taşıyıcıları olduklarını açıklamak için uydurmuşlardır. Başka bir topluma ait olan ve Hanok'un Tapınağı tarafından temsil edilen bilgileri bulup, kendi kültürlerinin bir merkezine yerleştirdiler ve yeni tanrılarını barındıran odanın tam altına gizlediler.

Genel olarak Eski Ahit'in, M.Ö. altıyüz civarında oluşturulduğu kabul görmektedir. O tarihte bilge adamlar ve araştırmacılar bir araya gelip sayısı çok fazla olan sözlü hadisleri bir araya getirip Yaradılış'ı oluşturmuşlardı. Hikâyede taşra göçebelerinin hâkim güç olduğu bir dönemden, büyük şehirlere ve savaşçı prenslere uzanan büyük bir değişimden bahsediliyor. Görünen o ki; eski çağlardaki avlanan ve sürü güden gezginlerden Bronz ve Demir çağlarındakinden daha kuvvetli silâhların olduğu dönemlere geçiş hakkında halkın zihnindeki imajı kullanmaktadır. Ama bu hikâye, taş işçiliği ve astroloji hakkındaki bilgilerin Süslü Çanaklı İnsanlar'dan, kendi kültürlerine nasıl geldiğini anlatabilir mi? Hanok'un Kitabı'nda gördüğümüz kadarıyla Hanok, kuzeye gidip bu konularda eğitim almıştır ve geri getirdiği gizemli bilgiler, M.Ö. 250 civarında kaleme alınmıştır.

Mason ayinleri, Venüs'ün bin yıllık hareketlerine dayanan astroloji bilgilerini ve taş işçiliğinin gizemli zanaatlarını bi-

len seçilmiş bir gurubun varlığını savunur. Bu hikâye hayâl ürünüyse; gerçeklerle nasıl bu kadar uyuşabiliyor? St. Clair Ailesi ya da herhangi biri hiç kimsenin anlayamadığı ama binlerce yıl önceki olayları bu kadar iyi anlatan ayinleri nasıl kafasından uydurabilir ki?

Hanok'un Kitabı kaybolmuştu ve 18'nci yüzyılın sonlarına yani Mason ayinleri yaygınlaşına kadar bulunamamıştı. Böylelikle kadim bir şahıs olarak Hanok, yazılı tarihin öncesinden Orta Doğu'da yeni bir dünya kurulmasına kadar bu gizemli bilgilerin aktarılmasında rol oynamıştır. Aynı zamanda Arap toplumunun Hanok'u Kur'anda büyük erdemlerin sahibi diye hatırlaması ve onu öğretmen anlamına gelen İdris diye adlandırması (drs kökünden geliyor) çok ilgimizi çekti. Müslümanlar, Bağdat'ın yakınlarındaki "Seyyid İdris" adlı bir köyü onun dünyada yaşadığı son nokta olarak kabul etmektedirler ve hâlâ pazar günleri, özellikle de Paskalya pazarında saygılarını sunarlar.

SÜLEYMAN TAPINAĞI'NIN

VENÜS'E GÖRE HİZALANMASI

Süleyman'ın Tapınağı'nı yaptığı Kudüs şehri çevresindeki yerleşkelerin geçmişi Geç Katolik Dönem'e (bakırın ilk kullanıldığı dönem) ve Erken Bronz Devri'ne uzanıyor ki bu da M.Ö. 3000 yıllarına denk geliyor. Şehrin isimin bilinen ilk biçimi Urushalim'di. "Uru"nun anlamı "tarafından bulundu", son eki "saalem" ya da "Shalem"ın anlamı Venüs'ün akşam yıldızı halini temsil eden Kenan tanrısının ismidir. Bu kanıt arkeoloji bilimi tarafından da onaylanmıştır çünkü tabletler Suriye'de Elba'da bulunmuştur ve M.Ö. 3000 senesine aittir. Bu tabletlerde tanrı Shalem'den bahsedilir ve onun Urushalim isimli bir şehirde hürmet gördüğünü anlatır.

Yani Kudüs ismi bile Venüs'ün akşam yıldızı hâline adanmıştır. Ama Süleyman'ın Tapınağı zıt yöne dönüktü. Venüs'ün sabah yıldızıykenki konumuna dönüktü. Araştırmalarımız Süslü Çanaklı İnsanlar'ın Venüs'ü günün iki zamanında

da gözlemlediğini göstermişti. Boynuzların, iki olayın gözlemlenmesinin bir kombinasyonu olduğu anlaşılmaktadır. Kenanlılar'ın tanrıçası Asherah (Denizlerin Efendisi) ikiz çocukları vardı: Shalim, Venüs'ün akşam karanlığındaki ismiydi ve Shachar, Venüs'ün şafaktaki ismiydi.

Kudüs'ün asıl halkı Yebusiler denilen Kenanilerdi (Fenikeliler) ve şehirleri, ilk yerleşmelerinden 2000 yıl sonra bile hâlâ çok küçüktü. İncil'de Davut'un bu şehri nasıl alıp başkent yaptığı anlatılıyor. Dönemden kalma arkeolojik belgeler şehrin kuzeyden güneye 550 ve doğudan batıya da 70 yarıdalık bir alanda bulunduğunu (haritaya bakınız) gösteriyor. Bu küçük yerleşim günümüzde "Eski Şehir Duvarı" diye bilinen yerin güneyinde ve Kidron Vadisi'nin batısında kalıyordu. Kazılarda da Gihon Pınarı'nın yukarısında, burasını beslemek için kullanılan bir şehir bulunmuştur. Süleyman'ın Tapınağı için seçtiği alan Zeytinlik Dağı'nın doğu tarafındaki yüksek noktadır ve şehirden üç yüz yarda kuzeyde kalır.

Mason ayinlerine göre biten tapınağın üç tane özelliği vardı: Sundurma, dormer ve kare döşeme. Sundurmadan Ahit Sandığı'nın durduğu Sanctum Sanctorum'a ulaşılıyordu, ışık dormerden yani çatı penceresi giriyordu ve kare ya da sarınc tahtası gibi olan zemin ise başrahibin yürümesi içindi.

Asıl ilgimizi çeken şey bir pencereden bahsedilmiş olmasıydı. Pencere, bina araştırmacıları tarafından yeniden inşaa edildiğinde de var olan bir detaydı. Genel anlamda dormer, yatak odasında tepeden gelen ışığı alabilmek tavanda açılan bir penceredir. Kutsalların Kutsalı'na sadece yılda bir kere başrahibin girmesine izin verildiği için dormerin yapılış amacı, ışığın Tanrı'ya ulaşabilmesini sağlamaktı, yani binanın tek sakinine.

Hiram'ın Anahtarı'nda İsa Mesih'in tutuklanmadan evvel havarilerini Gethsemane Bahçesi'ne götürmesi için niçin çok iyi bir sebebi olduğunu anlatmıştık:

... Keyfi bir seçim değildi – Gethsemane, tarihin akışını değiştirmek için önceden düşünülmüş ve seçilmiş bir yerd. Gethsemane Bahçesi, tapınağın 350 yard uzağında tam olarak 'doğruluk' kapısının karşına denk gelmekteydi.

İsa dua ederken, gelmekte olan Tanrı'nın Krallığı'nı ve karşıdaki vadide yeni Kudüs binasında krallığı temsil eden iki fizikî sü-tunu görebilecek kadar yüksekte olmalı.³

Biz İsa'nın Doğruluk Kapısı'nın karşısında olan bu özel noktayı, kendisini Yahudilerin Kralı olarak ilân etmek için özellikle seçmiş olduğuna inanıyoruz. Venüs o gün şafaktan evvel yükseliyordu. Hezekiel (43:4):

Tanrının görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi...

Venüs'ün ışığı "Tanrının görkemi" olarak mı düşünülüyordu?

Ama bir hizalama hatası vardı. Gethsemane Bahçesi, Zeytinlik Dağı'nın doğusundaydı, ama günümüzde Yahudi Tapınağı'nın olduğu yerde durduğu düşünülen Kubbetüs Sahra güneye dönüktür. Eğer düşünülenin aksine tapınak biraz daha kuzeyde değilse çatı penceresinin ve kapının farz edilen yerleri yanlıştır.

Romalılar binayı yerle bir etmekte çok iyi bir iş başardıkları için Süleyman'ın Tapınağı'nın ve ondan daha sonra yerine gelen Zerrubbabel ve Herod isimli yeniden inşaa-ların tam yeri hakkında hiçbir şey bilinmemektedir. Üçüncü inşaa-sı (genellikle ikinci tapınakla karıştırılır) iki bin yıl kadar evvel Büyük Herod tarafından inşaa edilmiştir. Büyük Herod binanın tamamını yeniden inşaa etmiştir, sadece yeraltındaki birkaç sarnıç bir kez daha kullanılmış olabilir. Hırslı Kral Herod, Tapınak Dağı'nın boyutunu ortalama otuzaltı akre bir araziye yani iki katına çıkartmıştır

Tapınak bloğunun Herod'un döneminden günümüze kadar sağlam kalabilmiş tek parçası onu çevreleyen duvardır. Bunu

3. Knight, C & Lomas, R: *Hiram'ın Anahtarı*, Arrow, 1997

savunan bilir-kişiler, tapınağı çevreleyen duvar hattının bir kısmının güney, doğu ve batı yakalarında epey korunmuş olduğunu ancak bütün olarak bir tek doğu duvarının orijinal noktasında kaldığından emin olduklarını belirtmektedirler. Pek çok kişi “Kubbetüs Sahra”nın M.Ö. yedinci yüzyılda “Kutsalların Kutsalı’nın” olduğu yere inşaa edildiğini düşünmektedir. Yahudiler ve Hristiyanlar, kubbenin tam altında Süleyman Tapınağı’nın olduğuna inanırlar. Tapınağın, Kudüs’ün Tapınak Dağı’nda nerede durduğuna dair üç tane teorinin var olduğunu öğrendik. Bu teorilerden bir tanesi bizi çok heyecanlandırdı.

Tapınak dağını yıllarca inceleyen İsrail Üniversitesi’nden fizikçi Dr. Asher Kaufman, tapınağın tahmin edilen yerden 280 fit daha kuzeydoğuda olduğunu söylüyor. 60’larda Teğmen Warren’in emrindeki İngiltere ordusundan bir ekibin yaptığı detaylı kazılardan çıkan bulguların da dahil olduğu eldeki her bir kanıt parçasını inceledikten sonra 70’lerin başında bu teorisini yayınladı. Kaufman tapınağın, dağın kuzeydoğu köşesinde olduğu sonucuna vardı. Bizim tezimizle hiçbir ilişkisi olmayan sebeplerden dolayı doğu-batı hattının Zeytinlik Dağı’nı tapınağın doğu kapısı ile hizaladığını tespit etti.

Bu çizgi, içinde dip kayadan bir parçanın yer aldığı bir kubbenin olduğu noktadan ikiye ayrılıyor. Kubbe, bütün Tapınak Dağı’nda dip kayanın yüzeye çıktığı tek yer. Kubbetüs Sahra’nın çevresi ise taşla döşenmiş. Dr. Asher Kaufman, bu yüzeye fırlamış ve unutulmuş taş yığınının dünyanın temel taşından başka bir şey olmadığını söylüyor. Yahudiler ona “Even Shetiyyah” adını veriyorlar. Bu ünlü taş, Yahudiler için dünyadaki en kutsal sayılan yerinde, kadim Kutsal-ların Kutsalı odasında bulunduğu söylenir.

Miomedes’in yazdığı Mishneh Torah’ta, Yahudi Talmudî yazılarının tapınaktan önceki dönemlerde, M.S. 70’te yok edildiğini söyler. Görgü tanıkları tapınak avlusunun dağın tam ortasında olmadığını söylüyor. Bunun yerine Tapınak Dağı’nın

güney duvarından ve diğer yönlerdeki duvarlardan daha uzak olduğu söyleniyor. Bunun sebebinin inananların güney kapısından içeri girdiklerinde kendilerini hazırlamak için fırsatları olmasını sağlamak olduğu söyleniyor. Miamonides, tapınağın doğu kapısının tam karşısında olduğu üzerinde duran kaynaklardan alıntı yapmaya devam ediyor:

*Doğu kapısından Kutsalların Kutsalı'nın giriş holüne kadar "bu beş kapı düz bir hat şeklinde yerleştirilmiş." Bu kapılar sırasıyla: Doğu kapısı, Chayl kapısı, Kadınların avlusunun kapısı, Nicanor kapısı ve Giriş holünün kapısı. Eğer tapınak düz bir araziye yapılmış olsaydı bütün kapıları aynı anda görebilmek mümkün olurdu.*⁴

Eğer vadinin karşısında, doğu tarafındaki yamaçta durup (alçakta durursanız Gethsemane Bahçesi'nde, yüksekte durursanız Zeytinlik Dağı'nda olursunuz) batıya baktığınızda doğu kapısından kuzeydeki Taş Kubbeye kadar dümdüz olan hattı görebilirsiniz. Eğer bir lazer ışını tutulursa, Doğu kapısının içinden geçer (eğer kapatılmamışsa) ve yoluna devam edip "Ruhların Kubbesi" ya da "Tabletlerin Kubbesi" adı verilen küçük kubbenin içinden geçer. Arapça isimler genellikle orijinal yer isimlerini muhafaza etmiştir; bu nedenle de isimlerin Kutsalların Kutsalı'nın içinde duran Ahit Sandığı ve kanun tabletlerinin durdukları yerlere işaret ettiklerini düşündük. Bu çizginin üç tapınağın da konumlarının astrolojik ayarlamalarını yapmakta büyük önemi olduğu sonucuna vardık. Göstereceğimiz gibi, bu öngörü araştırmamızda çok önemli bir yere gelecekti.

Dr. Asher Kaufman'ın çalışmalarından kısa bir süre önce haberdar olduk ve bildiğimiz kadarıyla tapınağın yerinin Venüs'le ilgili olduğu hakkındaki tezimizden de haberi yoktu.

Uriel'in Makinesi'nde; modern Mason tapınağının Kudüs Tapınağı ile aynı astrolojik çizgilerde yerleştirildiğini, tek başlarına duran ve doğuya dönük olan Boaz ve Jachin sütunla-

4. *Mishneh Torah*, Commentary Halachah 5 and 6 (Halachah Tefsiri 5 ve 6)

rı, kuzeyde yaz dönencesinde ve güneyde kış dönencesinde yükselen güneşin uzantısını gösterdiğini anlattık. Ekinokslarda güneş ikisinin arasından sıyrılıp, doğuda yükselir ve belirli tarihlerde Venüs gezegeni güneşten evvel yükseldiğinde ışığı, tapınağın çatı penceresinden içeri girer. Bütün mason tapınaklarının, Süleyman'ın Tapınağı'nın bir modeli olduğu söylenir ve bugün bütün Üstat Masonların geçici "ölüm"den dirilmesi Venüs'ün yerine geçen şafakla gerçekleşir.

Yeni Ahit'te İsa'nın tutuklanması, çarmıha gerilmesi ve sözde dirilişinin tarihi Yahudiler'in Hamursuz Bayramı'na denk getirilmektedir. Bu bayramda Musa'nın İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkarması ve onları Kızıl Deniz'den sağ salım geçirmesi kutlanır. Yortunun kutlaması, Yahudiler'in dinî yılının Nisan isimli birinci ayının ondördüncü gününde, güneş batarken başlar, yani ilkbahar ekinoksunda. İsa'nın da ilkbahar ekinoksunda rahme düştüğü ve ilkbaharda dirildiğine inanılmaktadır.

Bu Yahudi festivalinin geleneği, Hristiyanlığa farklı bir tarihte Paskalya adıyla taşınmıştır. Tarihi, ilkbahar ekinoksunu takip eden ilk dolunaydan sonraki pazar günüdür.

Süleymancı inanışları daha iyi anlamak için Fenikeliler'i araştırmaya karar verdik.

ÜSTAD MİMAR HİRAM

Musa ve Joshua'nın İsrailoğulları'nı götürdükleri sözde vatan edilmiş topraklar Kenanlılar'a aitti. Bu topraklar üç yüz mil uzunluğunda ve elli mil genişliğindeydi; Ölü Deniz'in güneyinden bugünkü Lübnan'ın güney bölgelerine kadar uzanıyordu. Bu bölgede yaşayan topluluğa genel olarak Kenanlılar deniyordu. Fakat bu ülke birçok şehir devletten meydana gelmişti. Şehirleri, ileri tarihlerdeki Yunanlılar'ın şehir devletlerine çok benziyordu. Eski Yunan'da insanlar kendilerini şehre göre tanımlıyorlardı Atinalılar, Truvalılar, Spartalılar veya Corintihialılar gibi...

Akdeniz kıyısındaki daha zengin Kenan şehir devletleri, Fenike adıyla bilinir oldu. Bu kelime Yunancadır ve bu Do-

ğu Kenanlılar'ın Krallara layık cübbeler üretmek için kullandıkları Sur moru boyayı işaret etmektedir. Fenikeliler'in ismi "*mor halk*" sözünden gelmektedir. Zamanla kendilerini diğer Kenanlılardan farklı ve daha üstün görmeye başlamışlardır. Ama benzer şeylerden etkilenmişlerdir ve genellikle kıyıda uzak Yebusiler (Kudüs'ün asıl halkı) gibi topluluklara benzer dinî görüşleri vardır. Bu yüzden bu topraklardaki bütün topluluklara Kenanlılar denilebilir; Yebusi ya da Fenikeli gibi isimler de onların Kenan ülkesinin neresinden olduğunu anlatmak için kullanılır.

Kenan ülkesinin Fenikeli halkı 200 mil uzunluğunda ve beş ile onbeş mil kadar genişliklerde karadan uzaklaşan, Lübnan Dağları ile kesilen dar bir arazileri vardır. Kendilerini tek bir ülke olarak görmelerine rağmen Fenikeliler birleşik bir eyalet değil, bir şehir devleti topluluğudur ve genellikle bir tanesi diğerlerine göre daha üstündür. Ana şehirleri şunlardır: Simyra, Zarephath (Sarafand), Byblos, Jubeil, Arwad (Rouad), Acco (Akko), Sidon (aydâ), Tripolis, (Tripoli) Tyre, (Sur) ve Berytus (Beyrut)'tur. Sur ve Sidon şehirleri genellikle idareci güç olurlardı. M.Ö. 1800 civarında Mısır, Orta Doğu'da bir imparatorluk kurmaya başladığında Fenike'yi de aldı ve dört yüz yıl elinde tuttu. Hititler'in Mısırlılar'a yaptıkları saldırılar Fenike şehirlerine ayaklanma şansını verdi ve M.Ö. 1100 civarında tekrar özgür oldular.

Bütün Kenanlılar gibi her Fenikeli şehri de Baal (efendi) ismi ile bilinen gözde bir tanrıya tapıyordu. Ama en önemli Fenike Tanrıçası Astarte ya da Astar'dı, Venüs ile direkt bağı olan bir tanrıçaydı bu.

Hem Eski Ahit'e hem de Mason ayinlerine göre Süleyman, tapınağı kendi mimarları ile yapmayı başaramamıştır; bu yüzden Sur Kralı Hiram ve yine adı Hiram olan onun yetenekli taş işçisinin yardımını almıştır. Ayinin anlattığı kadarıyla "Kutsalların Kutsalı"na giden kemerler, kuzeydeki Fenike şehri Byblos'tan gelen, sanat ve zanaatlarında en usta yirmi iki adam tarafından yapılmıştır. Bu bilgiye dayanarak

Kral Süleyman Tapınağı'nın Venüs'e inanan Kenanlılar tarafından inşaa edildiğine emin olabiliriz.

Fenikeli Kral ve onun halkının yaşadığı şehirler hakkında daha fazla bilgi edinmeye karar verdik.

Samuel'de (2 Sam. 5:11) Sur Kralı Hiram'ın, Süleyman'ın babası Kral Davut'u sedir ağacıyla, marangozlar ve taş işçileriyle nasıl desteklemeyi teklif ettiğini anlatıyor. Hattâ ne tür bir işçilik kiralayacağını görsün diye örnek bir ev inşaa ettiriyor. Davut onun yardımcıları için minnettar olmalı çünkü yeni ele geçirdiği bu küçük Yebusi kasabasını, yeni tanrısı Yehova için uygun bir yer hâline getirmeyi umut ediyordu. Ama ömrü vefa etmediği için tapınağın inşaa Süleyman'a kalmıştır.

Krallar 1'in 5:2-6'sında Süleyman Kral olduğunda ilk işinin Hiram'a bir mektup yazıp Fenikeliler'in bir çalışma ekibi hazırlamasını istemek olduğu yazıyor. Bir sonraki dize Hiram'ın çok iyi bir işadamı olduğunu ve müşterilerini ne kadar mutlu ettiğini anlatıyor. Fenikelinin cevabı şu olmuştur: "Bugün, o büyük milleti yönetmek üzere Davut'a bilge bir oğul veren Tanrı'ya övgüler olsun!" Yahudi tanrısını övüp, Süleyman'a kendisine bu işi verdiği için yağ çekmektedir çünkü bu bina'nın bütün inşaat plânı ve programı oldukça büyük bir işti.

Böyle büyük bir işin tamamlanması için alışılmadık bir yöntem izleyen Süleyman, Hiram'a açık çek vermiştir ve hiçbir üst limit belirlememiştir. Hiram mesajıyla cevap gönderip, tapınak tamamlanana kadar Süleyman'dan her sene buğday ve zeytinyağı istemiştir, ama kesin bitiş tarihinden bahsetmemiştir.

Gebal'deki arkeolojik incelemeler Fenikeliler'in, Bronz Çağı'nda evlerini taştan inşaa ettiklerini ve daha sonraları da Bit-hileni ismi ile bilinen yeni bir model geliştirdiklerini söyler. Bu stilin karakteristik bir özelliği; merkezde, bir kabul avlusundan geçilerek ulaşılan, üç tarafı odalarla çevrili büyük bir avlunun olmasıdır. Ama eğer bu model bir tapınak inşaa etmek için kullanılsaydı dış avlu sadece süsleme amaçlı olacaktı. Aynı zamanda kutsal binaya tek bir ana kapıdan girilecekti. Bir araştırmacı şu şekilde açıklıyor:

Büyük bina [Süleyman Tapınağı] hakkında başka bir detay daha vardı; odaların dağılımı Fenikelî mimarisinin özelliklerini yansıtıyordu. Boaz ve Jachin sütunları dış avlunun sağ ve solunda, tapınağın girişinde göğe yükselirdi. Benzer tasarımlar Kenanlılar'ın tapınaklarında da görülürdü. Mesela Herodotus Sur'daki Melqart Tapınağı'nda da aynı şekilde iki sütun olduğunu; bir tanesi tekparça altından, diğerinin geceleri göz alıcı bir şekilde parlayan zümrüden olduğunu anlatıyor. Bunun dışında bu tür tapınakların kalıntıları Kıbrıs'taki Baal Tapınağı'nda ve Samaria, Megiddo ve Hazor gibi birçok Kenanlı kasabasında görülmüştür.⁵

Fenikelîler kendilerine kâr sağlayacak her şeyi ihraç eden ve satan kişiler olarak bilinen iş adamlarıydı. Kıbrıs'ta bakır kazan bir maden kolonileri vardı. Burada iki sütunlu Baal Tapınağı bulunmuştur. İncil, Süleyman Tapınağı'nı inşaa etmeden önce gerekli tahta ve taşları; demir malzemeler kullanmadan önce hazırlayan Hiram'ın mimarlarına övgülerle doludur.⁶ Burada dolaylı olarak anlatılan şey, Fenikelîlerin büyük binaların inşasında ve kesin hesaplamalar konusunda oldukça ileri seviyede yetenekli olduklarıdır. 1'nci yüzyıl tarihçisi Josephus da belli ki işçilikte yüksek standartların bir gelenek olduğunu biliyordu. Hazırlanan yassı taşlar için şunları yazmış: "Bakan kişi çekiç ya da başka bir aletin izini kesinlikle göremez."

Sur Kralı Hiram'ın başarılarını okudukça şaşkınlığımız artıyordu. Mason ayini onun hakkında çok az şey anlatıyordu ve modern Masonlar için o, ayinlerdeki dualar da geri plândaki bir karakterden ibaretti. Ama biz Fenike hakkındaki eski metinleri okudukça Hiram'ın, tarihî önemi çok büyük olan bir mimar olduğunu öğrendik.

Hiram'ın muhteşem limanını ilk bulan kişi, 1925'te Lübnan'da bir sıcak hava balonuyla hava araştırması yapan bir Roma Katolik rahibi Antoine Poidebard'dı.⁷ Hiram'ın muhte-

5. Herm, Gerhald: *The Phoenicians* (Fenikelîler), Victor Gollancz, 1975

6. Krallar 1'de 5 ve 6

7. Renfrew, Colin: *Archaeology: Theories, Methods and Practice* (Arkeoloji: Teoriler, Yöntemler ve Uygulama), Thames and Hudson, 1996

şem fikri şehrin merkezini kıyıdan denizin tam ortasına taşımaktı; bu, bütün mühendislerinin ortak tecrübesinin kullanıldığı çok engin ve heyecan verici bir teşebbüstü.

Hiram'ın hükümdarlığının başlangıcında Sur'un ana limanı, anakarada duruyordu ama mimar kral, kıyıdan altı yüz metre uzaklıktaki bir adanın savunulması çok kolay bir üs olacağını ve aynı zamanda donanması için mükemmel bir tershane olacağını fark etti. Seçtiği arazi, kısmen su yüzeyinde çıkmış iki düz kaya parçasından ibaretti. Tarihçi Gerhard Herm'e göre bu binanın inşası binlerce işçiye yıllarca meşgul etmiştir çünkü dolgu malzemesi olarak kullanılan kayalar ve moloz ana karadan gelmiştir. Herm binayı anlatmaya devam ediyor:

Bütün proje çok iyi işlenmiş bir plâna bağlı olarak yürütülmüştür. İnsan yapısı olan adanın kuzeyine iç liman da denilen Sidonya Limanı inşaa edilmiştir. Güney tarafına ise dalgakıranı ve iskelesi olan ve dış liman da denilen Mısır Limanı yapılmıştır. Hiram, küçük ve yeni bir kazanım olan ada üzerine -büyük resifin doğusundaydı ve kıyıya yakındı- geniş ve büyük bir bina diktirmiştir. Yunanlılar daha sonra bu binaya Eugehoros adını vermişlerdir. Azimli yönetici bu bina için, var olan birçok başka binayı yıktırması ve onlardan çıkan materyali tekrar kullanmış gibi görünüyor. Yahudi tarihçi Flavius Josephus bu konuda şunları söylüyor: "O [Hiram] gidip Lübnan Dağları'ndaki ağaçları da kereste yapıp tapınağının çatısı için kullanmıştır. Aynı zamanda eski tapınakları yıkip yenilerini Herkül [Melqart] ve Astarte [Venüs] için inşaa etmiştir."

Sur'un, eski dünyanın sadece en kuvvetli değil aynı zamanda en güzel metropollerinden biri olması bu zamana denk geliyor. Bu elbette ki şaşırtıcı değil çünkü Hiram, Mycenae Şehri'nin muhteşem kaleleri ve Creta şehrinin villa saraylarını inşaa eden işçilerin soyundan gelen kişileri çalıştırmıştır. Sur'un o zamanki yaşayanları şehre Fenikecede "taşlar" anlamına gelen Sor ismini vermişlerdi. Bugün orada yaşayanlar aynı ismin Arapçadaki hâlini, "Sur"u kullanmaktalar. İkisi de doğrudur: Sur, tepede kurulmuş bir kasaba ve denizde insan eliyle yapılan bir zemine inşaa edilmiş bir kaleydi.

Eğer biri bugün Fenike'nin ne durumda olduğuna dair bir işareti ararsa Hiram tarafından inşaa edilen şehri inceleyebilir.⁸

İnsan yapısı bir adayı su ile destekleme problemi de çok dâhice bir şekilde çözüldü. Şehrini kurmak için kullandığı kayalarda temiz su sağlayacak bir pınar olmadığı için yağmur suyunu biriktirip kuşatmalarda bile onu içtikleri sanılıyordu ama bu fikir yanlıştı. Hiram çok daha kabiliyetli bir mühendisti. Dalgıçlar kullanarak denizin altına karışan tatlı su pınarlarını buldular. Tatlı su, kaynağının basınçlı fışkırma gücü kullanılarak deri borular yoluyla yüzeye çıkarılıyor ve gene bu borularla gerekli yerlere naklediliyordu. Ne kadar inanılmaz olursa olsun, Yunanlı Jeolog Strobo'nun söylediği kadarıyla bu sistem yapıldığından 900 yıl sonra bile çalışıyordu. Hiram'ın şehir mühendislik projeleri kalıcı olması için yapılıyordu.

Artık Sur Kralı Hiram'ın çok ciddi bir mimar ve muhteşem bir mühendis olduğunu biliyoruz. Mason Ayini'ndeki önemli yerini en iyi şekilde hak ettiğine inanıyoruz. Ama onun dini inanışları hakkında ne keşfedebiliriz, Mason ayininin bize söylediği ve onu Süleyman'dan farklı bir tanrıya inandıran neydi?

VENÜS'ÜN OĞLU HİRAM

Byblos Kralı Ahiram'ın ve soyundan gelenlerin mezarlarındaki bulgularla yazılar, Fenike kıyı kasabalarının 3000 yıl önce nasıl yönetildiği hakkında yeni ufuklar açtı. Pierre Montet tarafından kazılan kraliyet mezarlarının hepsinde Kenanlıların çizgilerden oluşturulmuş alfabetiyle yazılmış detaylı yazıtlar vardı.⁹ Bu bulgular daha fazla araştırmayı teşvik etti ve 1923 senesinde bir Fransız kazı ekibi, Sur Kralı Hiram'ın taş tabutunu buldu. Büyük lahitin kapağının çevresinde Yunan alfabesiyle Fenike dilinde yazılmış bir yazı vardı. Bu, Ras Shamra'da kullanılan erken dönem Kenanlı Sami alfabesinin çözülmesi konusunda büyük gelişme sağladı.¹⁰

8. Herm, Gerhald: *The Phoenicians* (Fenikeliler)

9. Montet, P: *Byblos et l'Egypte* (Byblos ve Mısır), Paris, 1928

10. Hackwell, W John: *Signs, Letters, Words. Archaeology Discovers Writing* (İşaretler, Harfler. Arkeoloji Yazıyı Keşfediyor), Charles Scribner's Sons, New York, 1987

Fenike Kraliyet mezarlarındaki yazılar çözüldüğü zaman; daha önce bilinmeyen, kendilerini tanrıların dünyadaki temsilcileri olarak ilân eden bir kral soyunun hikâyesi çıktı ortaya. Bu krallar tanrılarına olan bağlarına göre isim alıyorlardı. Abibaal, Ithobaal, Yehimik, Elibaal ve Shipitbaal son mesajlarını Firavunlara benzer şekillerde bırakmışlardı. Bu yazılar onların, Venüs gezegeni ile bir tutulan Baalat-Gebal adlı bir tanrıça ile olan yakın ilişkilerini de anlatıyordu.

Bu tapınak duvarı; Yehimilk'in oğlu, Aribaal'in oğlu olan byblos Kralı Shipitbaal, hanımı Baalat-Gebal için yaptırmıştır.

Burada, Kralı Baalat-Gebal'in (Venüs) eşi olarak tanıtan yazıların genel tarzını görebilirsiniz. Sur, Sidon, Aradus, Byblos ve Ugarit'li Fenikeliler; baba tanrı El, eşi Baalat (aynı zamanda Asherat ve Astarte [ya da Venüs] olarak da bilinir) ve oğulları Efendi Baal'dan (Adon, Adoni, Melqart ya da Eshmun olarak bilinir, Yunancaya Adonis olarak geçmiş-tir.) oluşma bir tanrı üçlemesine inanıyorlardı.

El, üç tanrının en kuvvetlisiydi. Güneş ve ışıkla temsil edilirdi. Bütün kötü davranışları görüp cezalandırırdı. Tek insanî özelliği eşi Venüs'e karşı duyduğu sonsuz aşkıdır. Zevkine uyan her insan kadını hamile bırakmaktan keyif alır ve bunu yaparken kendini yoldan geçen bir yabancı olarak tanıtır-dı. Arzularını tatmin etmek için bütün Fenikeli kadınların, yılın bazı dönemlerinde kendilerini, tapınaklarına, gelebilecek yabancılar için cinsel olarak açık tutmalarını dini görev olarak belirlemişti. Bu dönemler genellikle ilk ve sonbahar etkinliklerine denk gelmektedir. Fenikeliler'in bu inancı tabii ki turizme büyük ölçüde katkıda bulunmuştur ama bu pasajın gösterdiği gibi yargılayıcı Hristiyan din bilimciler tarafından her zaman eleştirilmiştir:

Antik Filistin dini hâlâ ağır bir zan altındadır. Basit etiklere bile saygı duyulmuyordu. Değer yargılarının yıkılması için emirler ve izinler bile veriyordu. Batıdaki Samiler cinsel sapkınlıkları uygun bulmuyordu ama zina, dinî hayatın doğal bir parçasıydı. İlk ve sonbahar festivallerinin dışında da yapıldığı açıkça belliydi. Hatta bu ahlâksızlık "yüksek mezciler"e ayrılmış olabilir. Özellikle

sonbaharda yapılan büyük festivallerde insan tutkuları serbest kalıyordu ve denetimsiz bir özgürlük hâli hüküm sürüyordu.¹¹

Bu, devam eden bir gelenektir. Yunan hiciv yazarı Lucian, M.Ö. 120 civarında Byblos kadınlarının Baalat Tapınağı'nda "kutsal ayinlerini" nasıl gerçekleştirdiklerini anlatmıştır:

*Byblos'lu kadınlar göğüslerine vuruyor, ağlıyor ve çığlık atıyorlardı. Ölen Adonis'e olan sunuları bittiği zaman ağlamayı ve çığlık atmamayı kesiyorlardı. Sonra onun tekrar yaşadığını ilân ediyorlardı ve onun sembolünü gösterdiğini söylüyorlardı. Ardından aynı Mısırlıların Apis'in ölümünde yaptıkları gibi saçlarını kazımaya başlıyorlardı. Saçlarını kazımayı reddeden kadınlar cezaya çarptırılıyorlardı, bir gün boyunca bedenlerini satıyorlardı. Sarayda bu davranışın gerçekleştiği yere sadece yabancıların girmesine izin verilirdi. Bu kadınlardan gelen para ile Baalat'a bir kurban alınır-
dı.¹²*

Baalat, El'in uzun süredir acı çeken karısı ve Baal'ın annesiydi.¹³ M.Ö. 460 civarında Herodot, benzer davranışların Babil'deki Astarte Tapınağı'nda da gerçekleştiğini söylemiştir:

Az sonra okuyacaklarınız, Babil'deki en utanç verici inançtır. Ülkede doğan her kadın Astarte'nin tapınağında oturup hayatında en az bir kere yabancı erkekle cinsî ilişkiye girmelidir... Başlarına taktıkları örülmüş bir çelenk ile kutsal bölgede oturuyorlar. Burada çok fazla kadın var, bazıları geliyor, bazıları ise gidiyor. Kadınların arasına, her yöne rahatlıkla yürünebilsin diye düz hatlar çekilmiş, böylelikle yabancılar yürüyerek ve rahatlıkla istediğini seçebiliyor. Bir kadın burada oturduğu zaman, bir yabancı gelip kucağına para atmadan ve kutsal yerin dışında onunla birlikte olmadan evine gidemez... Kadın kendisini verdiği zaman tanrıçasına karşı kutsal göre-

11. Oesterley, WOE & Robinson, TH: *Hebrew Religion, Its Origin and Development* (İbrani Dini, Kaynağı ve Gelişimi), SPCK, 1952
12. Lucian: *Dialogues of the Gods* (Tanrıların Diyalogları), Penguin Classics, 1960
13. Lucien, "Efendi" anlamına gelen Yunanca bir kelime olan Adonis terimini kullanırken Baal anlamına gelen Fenike'ce *adôn* kelimesini kastediyor.

vini yerine getirdiği için evine gidebilir. Bundan sonra bir kadın ne kadar sunulursa sunulsun bir daha tanrıça onu kabul etmez. Güzel olanlar ve iyi yapılı olanlar hemen evlerine dönerler, ama çirkin olanlar bu geleneği yerine getirebilmek için uzun süre beklemek zorunda kalabilirler. Birçoğu üç ya da dört yıl boyunca bekleyebilir.¹⁴

Bu tapınak fahişelerine Hîrodüle ismi verilirdi. Bu ismin anlamı tapınakta çalışan kutsal hizmetkârdı. Gerhard Herm bu konuda şunları söylemiştir:

Tanrısal güçleri üreme ve gebe kalma yoluyla gösteren seks içerikli ayinlerin ne şekilde yapıldığını anlamamıza imkân yok. Ancak çiftleşme süreci bize gizemli gelmemektedir çünkü cinsel ilişkinin temel mekanığı konusunda çok fazla bilgiye sahibiz. Buna rağmen eskiler bu konuda tam kontrol sahibi gibi gözükmüyorlar. "Eğer bu davranış insanların hayatında çok önemli bir yere sahipse neden kutsal ve umumî bir davranış olmasın ki?" diye kendilerini savunabilirlerdi. Ve bunu yaparak bizi haklı gösterecek bir sürü problem kendilerini kolay bir şekilde kurtarmış olmalılar.

*Son olarak söylememiz gereken tapınak fahişeliği ve bakireliğin genel sunumu, Akdeniz ve İndus Vadisi ardındaki bütün doğulu tapınaklarda icra ediliyordu. Hîrodüleler eski Yahudi kiliselerinde bile çalışırdı ve onlara Kedeshim denirdi. Yani tanrıya adanmış olanlar.*¹⁵

El her yerde şereflendiriliyordu. Kontrol ettiği topraklardaki bütün kadınlara karşı sapıkça yöntemlerini uyguluyordu ve bütün kadınları tanıyordu. Kadınlar zevkinden dolayı kendisinden para alıyorlardı. Bu parayı da zavallı kandırılan karısını yatıştırmak için kullanıyorlardı. Penis figürü Fenike inanişında büyük yer tutuyordu. El için bir şiir:

El'in penisi deniz kadar büyümüştür,

Gerçekten, El'in penisi okyanus kadardır.

El azmış olan iki kişiyi alır.

14. Herodotus: Histories (Herodot Tarihi), Wordsworth Classics of World Literature, 1996

15. Herm, Gerhald: *The Phoenicians* (Fenikeliler)

*Ve Bak! iki karısı çığlık attı
 “Kocacığım! Kocacığım! Asan inik durumda,
 Asan eline inmiş durumda.”
 Eğildi: dudaklarından öptü,
 Oh, dudakları ne kadarda tatlıydı.
 Nar kadar tatlı;
 Öpücükten gebe,
 Sarılmasından da hamile kaldılar.*

İskandinav tanrısı Odin'i hatırlamadan yapamadık; o da herkesle birlikte olurdu ve penisinin boyutu ile ünlüydü. İskandinav inancı ile benzer yanları var; örneğin Kralın oğlu kendisinin tanrıçanın soyundan geldiğine inanıyor ve Kral olduğunda da tanrıça ile evleniyor. Acaba bu iki krallık kavramının ortak bir kökeni olabilir mi? Fenike ve İskandinav pantheonları arasında ne tür benzerlikler var? Fenike tanrılarını daha iyi araştırdıktan sonra bu konuya dönmeye karar verdik.

Bu fikri doğuran şiir, kadim Ugarit Şehri'nde ortaya çıkartılan Fenike edebiyatının bir parçasıdır.¹⁶ Bizim için asıl ilginç olan kısım ise El'in iki karısı olması; bunların da Venüs'ün akşam yıldızı ile sabah yıldızı hallerine atfedilmeleri ve nar ile yapılan kinayeydi. Bu meyve o zamanlarda cinsel ilişkiyle alâkalıydı ve muhtemelen Süleyman Tapınağı'nın da bu seks objesi olarak kabul edilen motifleri ile süslenmesi bir tesadüf değildi.

“Cennetin Kraliçesi” ve “Denizin Kraliçesi,” El'in karısı Baalat, tanrılar konsülü için bir danışmandı. Eşi gibi kendisine de sadece düşük dereceli tanrılar yaklaşılabiliirdi. Bunun için en iyi örnek krallardı yani Baalat'ın dünyevî kocaları. Onun kocası olarak kral, onunla halkı adına konuşabilir ve onun yoluyla Her şeyden Kuvvetli El'e ulaşabiliirdi. İnsanlar Baalat'a dua ederdi, onu “sevgili hanımımız” diye çağırır ve

16. Man, John: *Alpha Beta, How Our Alphabet Shaped the Western World* (Alfa Beta, Alfabemiz Batı Dünyasını Nasıl Şekillendirdi), Headline, 2000

bereketli bir hasatı, çocuğun sağlıklı doğmasını ve kendileri için uzun sağlıklı bir hayatı garantilerlerdi. O cennetin annesiydi ve aynı zamanda dünyanın da annesi olduğu için insanların güvenlik ve ısı ihtiyacını da yerine getirirdi.

Baalat'ın Baal-Adon-Eshmun-Melqart adında bir oğlu vardı. Oğlu, belki de kadim Fenike mitolojisindeki en ilginç kişiydi çünkü tanrılar arasında tek ölümlü olandı. Her sene sonbahar ekinoksunda ölür ve ilkbahar ekinoksunda yeniden dirilirdi. Bu tabii ki birçok kültürde gözlemlenen ve kutlanan verimlilik çemberidir, ama onun bu yazgısında bir gariplik vardır. Yazın sonunda, ürün toplanmışken genç tanrı bir sonraki ilkbaharda dünyaya yeni filizlerle geri gelebilmek için ölür. Bu fikrin ilkel ve dünyevî bir şekilde başlamasına rağmen Baal'ın hikâyesi incelendikten sonra zenginleşmiştir ama sonuç olarak hiç bir veri sunmamıştır. Sadece onun insanlık için acı çekmiş bir tanrı olduğu sonucu çıkmıştır. Gerhard'ın yorumu:

Doğudaki en etkileyici Yahudi olmayan mitolojik konu muhtemelen budur ve daha sonra kesinlikle İsa'nın ölümüyle dirilişi hikâyesine katkıda bulunmuştur.

Birbirlerine ne kadar benzediklerini anlatmak için Venüs tanrıçası Baalat'ın ve bakire Meryem'in dirilen bir kurtarıcı tanrının annesi olarak görüldüklerini eklemeliyiz.

Mısır yönetiminden sonra Fenike şehir devletleri yeniden geliştirdiğinde Baal onların en sevdikleri tanrıydı. Görüntüsü en fantastik öğelerle süslü bir şekilde anlatılır: Mesela çok iyi ve kuvvetli bir sevgilinin görüntüsünde... Birçok değişik kıyıkta anlatılırdı. Bazen kendisi ile tek bir kişiymiş gibi kaynaştırılan ve anlatılan El'i zamanla aştı.¹⁷ Ona Baal-Shamir (cennetin efendisi), Baal-Lebanon (dağların efendisi), Cul Baal-Rosh (çıkıntılarının efendisi) olarak inanılmış ve Sur'da da Melqart olarak Güneş tanrısının yerine kendisine tapınılmıştır.

17. Bu Hristiyanların dirilmiş İsa'yı Tanrı ile birleştirmesine ve ikisini tek bir varlığa bağlamasına çok benziyor. Bu muhtemelen hem insanı yani İsa Mesih'i tanrılaştırmak hem de sonraki Yahudi inancında esas olan tek tanrı düşüncesini de tatmin etmek içindir.

Venüs'ün ölümlü oğlu dünya üzerinde Fenike Kralları tarafından temsil edilirdi ve ne zaman birisi Kral olursa o aynı zamanda "Venüs'ün oğlu" olmak durumundan çıkıp, "Hanımın eşi" olmaya terfi ederdi. Byblos ve Sur'un kraliyet mezarlarında bulunan yazılar bu kutsal ilişkiyi şöyle açıklar:

Bu, Yehimilk'in oğlu Byblos Kralı Abibaal'ın, hanımı Baalat için Mısır'dan getirdiği heykeldir.

Bu tapınak, Byblos Kralı Yehimilk'in hanımı için yapılmıştır. Umulur ki Baalat-Gebal ve bütün tanrılar konsülü onun hayatını uzatır.

Hiram kuvvetli bir kraldı ve bütün diğer Kenanlı krallar gibi ölümsüz bir tanrının suretiydi. Ama bu bilgi bizi başka bir soruya itti. Süleyman, Kenanlı Kralların sahip olduğu tapınaklar ve Başrahıp-Rahibe sistemine sahip olmadan nasıl tanrı olmayı amaçlamış olabilir ki? Detaylı bir tartışmadan sonra Süleyman'ın, Yehova Tapınağı'nı Sur Kralı Hiram'dan aldığı zaman sadece binaları almakla kalmayıp; bir tanrı olup diğer Fenikeli krallarla aynı kademeye getirmenin yollarını da bulduğu kararına vardık. Bizce Süleyman, yeni tanrısı Yehova'nın dünyevi temsilcisi olmaya çalışıyordu.

Şimdi Süleyman'ın bir tapınağı inşaa etmesi ve cennetle gökteki tanrılarla ilişki kurması için gerekli geleneklere sahip olmamasının sebebini anlıyoruz.

Ama burada kafa karıştıran bir şey var: Venüs'e inanan Fenikeliler, Yehova'nın evini nasıl inşaa etmiş olabilirler?.. Tapınaklarının inşaa işinde sadece Yehova rahiplerinin görev aldığını biliyoruz. Yahudi geleneklerine göre Yehova'nın rahipleri Musa'nın zamanından beri vardır. Acaba bu inşaa işiyle neden ilgilenmediler bunu merak ediyoruz.

Belki de Eski Ahit'te anlatılan Yahudi tarihi, Yehova'nın rolünü abartmak ve tek tanrı fikrini yaygınlaştırmak için üretilmiştir. Acaba Süleyman'ın kendisi de Venüs'le ilgili ayinlere katılıyor muydu ve Yehova tarikatı ile arasındaki ilişki bizim düşündüğümüz gibi kuvvetli değil miydi?

SONUÇLAR

Mason ayinleri veri bankamız Kral Süleyman Tapınağı'nın altında gizlice inşaa edilen tünel şebekesi ve odalar hakkında İncil'de geçmeyen bir çok şeyi anlatıyor. Ayin, Kudüs Tapınağı'nın yeraltı bölümü hakkında çok şey söylüyor. Bu anlamsız bir keşif olabilir, ama bu anlamsız keşiflerin bazıları bir süre sonra garip bir şekilde kesin cevaplar ürettiler.

Mason gelenekleri önemli bilgileri Yahudiler'e bağlıyor çünkü bunlar Yebusiler ya da Fenikelilerden değil Resul Hanok'tan miras olarak kaldı. Bütün kadim kayıp bilgiler, Tanrı'nın bulunduğu odada duruyordu. Yani Yehova kadim bilgilerin koruyucusuydu. Bu düşüncede otantik, kadim bir Musevi havası olduğunu düşünüyoruz.

Arkeoloji bilimi, Kudüs şehrinin isminin Yebusi lisanında "Venüs'ün akşam yıldızıyken ki temeli" anlamına geldiğini ve M.Ö. 3000 senesi civarında kullanıldığını söylüyor. Bu, Hanok'un İbrani tarihlendirmesi ile yaşıttır. Ayin aynı zamanda Süleyman'ın, Kudüs'ten daha eski bir Hanok Tapınağı bulunduğunu söylüyor.

Sur Kralı Hiram'ın, Saygıdeğer Üstat'lığa Süleyman'dan çok daha uygun olduğunu keşfettik. Hiram'ın mühendislik ve mimari yetenekleri ona Mason ayinlerinde önemli bir yer sağlamıştır.

Sur'un önceki kralları gibi Hiram da bir tür Venüs dinine inanıyordu. Bu inanışta; dönencelerde, ekinokslarda ve özellikle Venüs Güneş'ten önce doğduğunda cinsel içerikli ayinler düzenleniyordu. Kral olduğu için ölümlü bir tanrı olarak kabul ediliyordu. Son olarak Süleyman'ın Sur Kralından sadece binaları satın almadığını ve kendisini Fenike Kralları gibi bir Kral yapabilmek için sırları ve gerekli şeyleri de satın aldığına karar verdik.

ALTINCI BÖLÜM

DENİZLE İLGİLİ BAĞLANTILAR

SÜSLÜ ÇANAKLI İNSANLARA NE OLDU?

Bütün kanıtlar 3000 yıl önce yaşayan Kenanlılar'ın (Yebusiler ve Fenikelilerin ataları olan) en eski inançları ile 5000 yıl önce yaşayan Süslü Çanaklı İnsanlar'ın arasında bir bağlantı olduğunu gösteriyor. Güneş ve Venüs'le içiçe olan bu inanışlar daha sonra Yahudiler'e geçmiştir. Kenanlılar ve tarihin Fenikeliler diye adlandırdığı kıyı şehirlerinde yaşayan toplulukları araştırdıkça daha çok detayı ortaya çıkarabileceğimizi gördük. Ama bundan önce Britanya Adaları'nda ve civarında yaşamış Süslü Çanaklı İnsanlar'ın bir anda yok oluşlarını araştıracağız.

Britanya Adaları'nda yaşayan ve bütün bu Megalitik yapıları inşaa eden halk, bir anda bütün yapılarını geride bırakarak M.Ö. 3'ncü milenyumun ilk yarısında yok olmuşlardır. Yaşadıkları yerlerde yapılan arkeolojik araştırmalar bu yapıların, kendilerine özgü çömlek işçilikleriyle ayırtedilebilen Beaker Halkı diye bilinen başka bir topluluk tarafından da daha sonraları kullanılmış olduğunu gösteriyor.¹

Süslü Çanaklı İnsanlar bir doğal afet ya da hastalık yüzünden tarihten silinmedilerse kültürlerini başka yerlere götördüklerini ve orada gelişmeye devam ettiklerini düşünebiliriz.

1. Eogan, G: *Knowth and the Passage Tombs of Ireland* (Knowth ve İrlanda'nın Yeraltı Mezarları), Thames and Hudson, 1986

Teknelerine ait hiç bir kalıntı yok ama taş alet ve çömlerlerinin ticaret sahasına dair bulgular elde eden bilim adamları onların denizcilik yeteneklerini övmüşlerdir. Kıyılara yakın olmakla birlikte giderek daha uzun mesafeler katettiklerinden emin olabiliriz.² Daha sonra inşaat konusunda başarılı başka uygarlıklarla bağlantılarının olup olmadığı düşüncesi bizi, Newgrange'ın inşaaası ve Hanok'un yolculuğunun zamanında şimdiki Irak'ta bir anda gelişmiş bir uygarlık olarak ortaya çıktığı söylenen Sümerliler'e yönelmemizi sağladı.

Efsanevî İbrahim'in doğduğu şehir Ur'da kazılar yapan arkeolog Sir Leonard Wooley; *Keldaniler'in Ur'u, Yedi Yıllık Bir Kazı* adlı kitabında şunları söylemiştir:

*Ur'un tarihi Tufan'dan evvele uzanmaktadır. O tarihlerde Fırat'ın aktığı vadi, en azından alt kısmı büyük bir bataklıktı. İki nehir bu bataklık vadiden ağır ağır denize akardı. Zamanla akıntılar kuzeyden daha çok alüvyon getirdi ve bataklık küçüldü. "Sular tek bir yere toplandı ve kuru toprak ortaya çıktı." Arabistan'dan ve Orta Fırat bölgesinden gelen yerleşimciler, yaşamak ve tarım yapmak için bu adacıklara yerleştiler. Sudan kısa bir süre sonra kurtulan alüvyonlu toprak çok zengindi. "Çimeni, şifalı otları barındıran tohumları ve tohumu kendinde olan meyvelerden veren meyve ağacını getirdi."*³

M.Ö. 4. binyılda Mezopotamya'da meydana gelen garip değişikliklerden söz eden ilk arkeolog, Woolley idi. Katı çamurdan höyüklerden oluşma kaba ve dayanıksız barakalar ortaya çıkarttığını anlatıyor ama yeni gelen insanlar konusunda da şunları ekliyor:

2. Wickham-Jones, CR: *Scotland's First Settlers* (İskoçya'nın İlk Yerleşimcileri)

3. Wooley, Sir Leonard: *Ur of the Chaldees* (Keldanilerin Ur'u), Pelican, 1929

Yeni bir halkın insanları vadiye geldiler; nereden geldiklerini bilmiyoruz. Eski sakinlerle yan yana yaşamaya başladılar. Bu yeni halk Sümerlilerdi.

Sümerliler'in bu topraklara medeniyetleri oldukça gelişmiş bir şekilde geldiklerine ve geldiklerinde yanlarında tarımı, metal işçiliğini, yazı sanatını getirdiklerine inanılmaktaydı. "O zamandan beri hiç yeni bir keşif yapılmadı," demişlerdir ve eğer kazılarımızda bulduklarımız doğruysa bu inanışın gerçeklik payı büyüktür. Demek ki bu zanaatlar Fırat Vadisi'nde ve büyük ihtimalle İndus Vadisi'nde doğmamıştı. Bundan sonra yapılan araştırmalarla belki Sümerliler'in atalarının uygarlıklarını nerede geliştirdiklerine dair bir şeyler bulunabilir.⁴

Arkeolojideki ana görüş; Sümerliler'in, uzak topraklardan halihazırda gelişmiş bir uygarlık olarak geldikleri yönündedir. Sorulması gereken soru nereden geldikleridir?

Cambridge'de hatırı sayılır bir arkeoloji profesörü olan Collin Renfred, gelişlerinin M.Ö. 3500 ile M.Ö. 3000 arasında bir zamanda olduğunu söylüyor.⁵ Bu dönem Süslü Çanaklı İnsanlar'ın Newgrange ya da Maes Howe gibi önemli yaşama sahaları inşaa ettiği ve uygarlıklarının doruk noktasında oldukları dönemdir. Uygarlıkları zirvedeyken kültürlerin uzak topraklara göçmesi daha önce çok sık görülmüş bir şeydir. Burada da böyle bir olay mı meydana gelmiştir acaba?

Daha evvel anlattığımız gibi Süslü Çanaklı İnsanlar, taştan malzemelerle geniş bir coğrafyada ticaret yapıyorlardı. Taş baltaların toplu imalâtı için kullanılan en az üç tane büyük imalâthaneleri vardı. Bu baltalar Britanya Adaları'ndaki ve Avrupa kıyı şeridindeki birçok toplulukla ticaret yapılırken kullanılırdı. Bu imalâthaneler: Mount's Bay,

4. Wooley, Sör Leonard: *Ur of the Chaldees* (Keldanilerin Ur'u)

5. Renfrew, C: *Before Civilisation* (Uygarlıktan Önce)

Cornwall, Penmaenmawr, Kuzey Galler ve Cumbria'daki Great Langdale'deydi. Arkeolojik kayıtların bir çoğuna geçecek kadar günümüze ulaşan bu oduncu baltaları çiftçiliğin gelişmesi, yemek stoklarının artması ve ekonomik gelirin yükselmesi konusunda büyük rol oynamıştır.⁶

Buradan sağlanan gelir Britanya kıyılarındaki ayınvari ve astrolojik bir şekilde ayarlanmış, Orkney'deki Maes Howe, İrlanda'daki Newgrange ve Kuzey Galler'deki Bryn Celli Ddu gibi muhteşem yapıların inşasında kullanılmıştır.

Arkeolog Dr. Euan Mackie bu toplulukta neler olduğunu düşünmüş ve bu topluluğun ne şekilde gelişmiş olduğu konusunda şunları belirtmiştir:

Bu tarih öncesi kültürel gelişim konusuna Darvinci yaklaşımın avantajlarından biri; neler olduğunu, günümüz öğrencilerinin aşına olduğu terimlerle belirtmesidir. Yerel üretkenlik ve fikir takaslarının kapasiteleri konusunda belirsiz kültürel süreçler, etkiler ve açık fikirli görüşlere dayanarak bir kültürel konunun resmine sahibiz. Buradaki örneğimiz profesyonel rahiplik ve üyelerinden bazılarının yeni arazilere doğru, özel yeteneklerle ve bilgilerle donatılarak yola çıkmasıdır. Bu çalışkan yeni gelenler ile onların melez torunları yerel kaynaklardan ve ithal fikirlerden yararlanarak, basitten başlayıp karmaşığa doğru giderek -tabii uygun şartlar altında- kuvvetli teokratik bir kültür meydana getirebilirler.⁷ Uriel'in Makinesi'nde dikkatinizi Nebta'da inşaa edilmiş erken döneme ait bir taş yapıya çekmiştik. Güney Mısır'da ve Güneş'in yaz dönencesinde tam tepede durduğu bir enlemde olan bu mekân, "profesyonel rahiplik" için dinî açıdan oldukça önemlidir.⁸ Kuruluşu Kenan kıyısında Byblos'taki bir Akdeniz ticaret kasabasının ku-

6. Dyer, J: *Ancient Britain* (Antik Britanya), Routledge, 1997

7. Mackie, E: *Megalithic Builders* (Megalitik İnşaatçılar)

8. Knight, C & Lomas, R: Uriel's Macihene, The Ancient Origins of Science (Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökleri)

ruluşu ile aynı döneme rast gelmekle kalmıyor taştan üretilen malzemelerin Avrupa kıyılarında toplu üretimi ve ticaretinin de hızlanmasıyla aynı zamana denk geliyor; bu da ticaretin o dönemde yararlı ve çekici bir aktivite olduğunun ifadesidir. Bir göç de –ki bu kitapta daha sonra değineceğiz– Kuzey Denizi kıyısından Kenan adını verdiğimiz bölgeye olmuştur. Bu ticaret dalgasının etkisi Kuzey Galler'deki eski taş balta üretim hanelerinin birinin yakınında bakır çıkarılmasıyla çakışmaktadır. Büyük Orme Head, Llandudno'daki bakır madeninde çıkartılan binlerce ton bakır Britanya'nın Bronz Çağı'nda M.Ö. 2400 ile M.Ö. 500 arasında var olan bakırın ana kaynağını oluşturuyordu.⁹ Çıkarılan bakırın geniş bir coğrafyada ticareti yapılıyordu. Bakırı kazan kişiler büyük mesafeleri aşarak gelip ticaret yapıyorlardı ve uzun yolculuklarında malzemelerini yenilmek ürün yetiştirmek için geçici yerleşim alanları kuruyorlardı. Bazen bu küçük yerleşimler kendi çabalarıyla köylere ya da liman kasabalarına dönüşüyorlardı. Orta Doğu'da gelişen kültürleri bu yolla etkilediklerini düşünüyoruz. Avrupa'dan Orta Doğu'ya geniş kitlelerin göç ettiğini düşünmüyoruz. Bir etki meydana getirmek için yetenekli tacirlerden ve astrolog rahiplerden oluşan küçük toplumlar yeterlidir. Mesela Birleşik Devletler'deki İngiliz kültür mirasının büyük çoğunluğu Mayflower'da yolculuk etmiş olan göçmen rahiplerin fikirlerinden gelmektedir. İngiliz toplumunun çok küçük bir kısmını oluşturuyorlardı ama ABD kültürüne etkileri muazzamdır. Bizimkine benzer bir ticaret yöntemini canlandırarak, küçük ticaret kasabaları kurdular ve Süslü Çanaklı fikirleriyle Sümer ile Mısır kültürlerini değiştirecek mekanizmayı hızlandırdılar. Norveçli tarihçi ve kâşif Thor Heyerdahl; yenilikçi bir halkın Dilmun denilen esrarengiz bir yerden yola çıkıp İran Körfezi'nden yukarı doğru yelken açıp

9. O'Brien, W: *Bronze Age Copper Mining in Britain and Ireland* (Britanya ve İrlanda'da Bronz Çağı Bakır Madenciliği), Shire Archaeology, 1996

Sümer uygarlığını kurdukları ihtimalinden çok etkilenmiştir: Sümerliler' in kökenleri hakkında tanıklık etmek için geri gelmelerine gerek yok. Geride yazılı kanıtlar bıraktılar zaten. Tabletlerde nereden geldikleri ve nasıl geldikleri anlatılıyor. Bu yolculuğu gemi kullanarak yaptılar ama bir uzay gemisi ile yapmadılar. Gemi kullandılar. Körfezden yelken açarak geldiler ve sanatın erken formlarında onları taşıyan aracı da çizdiler. İkiz nehrin vadisine denizciler olarak geldiler ve orada uygarlıklarını kurdular. Bu dönem dünyanın her köşesinde değişiklik oluşturmaya hazır bir dönemdi. Asıl mesele insan tarihinin bilinen bir başlangıcının olmamasıdır. Buradaki bilgilere göre denizin ötesinden uygar denizcilerin gelmesidir. Bu gerçek bir başlangıç değildir. Bu sislerin arasında kaybolmuş bir şeyin devamıdır. Eğer Sümerliler' e inanacaksak, onların tacir denizcilerinin Dilmun'a defalarca geri döndüğünü de inanmalıyız. Kendi zamanlarında, en azından kadim vatanları sulara gömülmemişse ya da volkan küllerinin altında yok olmadıysa burası Sümer gemilerinin ulaşabileceği mesafedeydi. Büyük bulmacadan kayıp olan tek parça Sümer gemilerinin yolculuk menzilini kimsenin bilmemesidir. Gemilerle ilgili bilgiler onları inşaa eden ve kullanan kişilerle birlikte yok oldu. Bu topraklar arasındaki deniz yolları onlar henüz Sümer'e gelmeden önce kullanılıyordu. Tabletleri, gemi yolculuğu yapan krallardan ve tacir denizcilerin denizaşırı ülkelere gittiklerinden ve oralardan geldiklerinden bahsediyor. Uzun listelerle dışardan gelen ya da dışarıya giden malları anlatıyorlar. Bazıları deniz kazalarını ve denizde olan afetleri bile anlatıyor. Denizaşırı yolculuklardaki bu tür afetler gemi ne kadar tecrübeli ellerden çıkmış ya da tayfası ne kadar becerikli olursa olsun hep ihtimal dahilindeydi. Tabletleri okurken bu tür trajediler gözünüzün önünde canlanıyor. Ur şehrini kazın Sir Leonard Woolley'e göre Sümer uygarlığı yeni bir ırkın topraklarına gelmesiyle gelişimlerini tamamladı. Collin Renfrew bunun M.Ö. 3500 ile 3000 arasında olduğunu söylüyor. Thor Heyerdahl ise Sümer kayıtlarında Fırat ve Dicle Nehirleri'nin ağızları arasında denizcilik yaptıklarının yazılı ol-

duğunu ve zaten uygarlık derecesine ulaşmış bir halkın parçaları olduklarını söylüyor. Bir kez daha biliyoruz ki bu iş için yeterli yeteneklere ve uzak mesafelere deniz yolculuğu yapmak konusunda bilgiye sadece bir uygarlık vakıftı: Doğu Avrupa'nın Süslü Çanaklı İnsanlar. İki nehrin arasındaki vadiye varabilmek için İran Körfezine, Atlantik'ten yelken açmış olmalı ve Britanya Adaları'ndan günümüzde Kuveyt'in bulunduğu yere kıyından ayrılmadan yapılacak bir yolculuk otuzbin deniz milinden daha fazla bir mesafedir. Acaba böyle bir yolculuk beş bin yıl önce sürekli olarak tekrarlanarak yapılabilir miydi? *Uriel'in Makinesi*'nde onların Nil'den aşağıya doğru yelken açtıkları zaman Güney Mısır'da Yengeç dönencesi üzerinde, ıssız, Nabta isimli bir yere geldiklerine değinmiştik. Burada taştan dairenin kalıntıları vardı. Bu bile kendi başına büyük bir keşifti çünkü Atlantik Okyanusu'nu geçip Ümit Burnu'nu dolandıktan sonra Hint Okyanusu'nu geçmeleri imkânsız gibi görünüyor. Bununla beraber Thor Heyerdahl'ın okyanusu bir çok kez kabaca üretilmiş bir salla cesurca geçtiğini de unutmamak lazım. Bunu kadim toplumların bizim düşündüğümüzden daha zeki olduklarını kanıtlamak için yapmıştır. *Uriel'in Makinesi*'nde Sümerliler'in kullandığı Elam yazılarıyla, Süslü Çanaklı İnsanlar'ın kullandığı sembolik yazıların benzerliğini belirtmiştik. Aynı zamanda bazı Süslü Çanaklı işaretlerinin anlamlarını bile vermiştik. Tek bir spiral çeyrek yılı ve üçlü spiral ise kadınların gebelik dönemini gösteriyordu. Newgrange'daki ışık kutusunda kullanılan Saltair haçı bir yılı gösteriyordu. Bu durumda yaz ve kış dönencesi arasında güneşin doğuş açılarını hesaplamak yoluyla elmas ya da baklava şekli; istenilen konumu gösteren bir enlemi işaret etmek için kullanılıyor olabilir.¹⁰ Erken dönem yazılarının benzerliği basit bir tesadüften ötedir. Acaba Sümerliler'e uygarlığı getiren bu insan akını; diğer guruplarla (muhteme-

10. Knight, C & Lomas, R: *Uriel's Machine, The Ancient Origins of Science* (*Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökleri*)

len Lübnan'daki Gebal ya da yeni kurulmuş olan Mısır şehirleri) ilişkilerini kesmeden beğendikleri bir yere yerleşen Süslü Çanaklı tacirler olabilir mi? Bu fikri kontrol etmek için Mısır uygarlığının başlangıcını daha yakından incelemeye karar verdik.

MISIR'IN BAŞLANGICI

Uygar Mısır'ın resmi tarihi M.Ö. 2920'de Menes'in önderliğinde başlamıştır. Piramit mimarlarının gelmesinden evvelki dönem tarihçiler tarafından hükümdarlık öncesi dönem diye bilinir. Bir kere daha Mısır'da tarihsel bir tutarsızlık olduğunu fark ettik ve bu durumunda mimari ve astrolojide yükselme ile sonuçlandığını öğrendik. Bunun sebebi M.Ö. 250 senesinde yaşayan Mısırlı bir rahip olan Menetho'dur. Menetho Mısır Krallarının bir listesini kaydetmiştir. Menes ile başlayan liste Merotic Krallığı ile bitmektedir. Menetho krallar listesinde 30 hanedanın detaylarına yer vermiştir. Mark Lehner, 1997'de yayımlanan kitabında onun hakkında şunları söylemiştir: Kadim Mısır tarihi hakkındaki bilgilerimiz Menetho'nun otuz hanedanla gurupladığı krallar listesine dayanır. Ayrıca Menes'ten Unas'a kadar olan kralları beş hanedan şeklinde organize eden ilk kaynaktır.¹¹ Manetho'nun hâlâ kullanılmasının nedeni başka kaynaklarla da karşılaştırıldığı zaman verdiği bilgilerin doğruluğunun ispatlanmasıdır. Mısır bilimci Michael Hoffman, onun hakkında şunları söylemiştir: *Arkeologlar ve Mısır bilimciler beş tane daha kral listesi bulmuştur ve bunlar çok ufak farkların dışında genel olarak Manetho'nunkiyle örtüşmektedir.*¹² Ama Manetho'nun hanedan öncesi dönem hakkındaki yorumları pek önemsenip, kabul görmez. Manetho Mısır tarihini üç farklı

11. Lehner, Mark: *The Complete Pyramids* (Bütün Piramitler), Thames and Hudson, 1997

12. Hoffman, Michael A: *Egypt before the Pharaohs* (Firavunlar Öncesi Mısır), Michael O'Mara Books, 1991

döneme bölmektedir. Birinci dönemde Mısır, tanrılar tarafından yönetilmektedir. İkinci dönemde “Horus'un Takipçileri” gelmiş ve üçüncü döneme geçişi sağlayan şartları oluşturmuşlardır. Üçüncüsü krallar dönemidir ve Menes ile başlar.

Londra Üniversitesinden Profesör Herni Frankfort, Ma-nehto'nun çalışmalarının bu özelliği hakkında şunları yazmıştır:

Göründüğü kadarıyla “Horus'un Takipçileri” uzak bir geçmişin kralları için kullanılan bir tanımdır, ama bu tanıma temel olarak tarihin doğal bir parçası olarak görmek akıllıca olmaz. Çünkü her kral öldüğü zaman “yüceltilmiş ruhların” bir parçası olur ve yaşayan hükümdar ile zamanın başından beri Horus'un tahtının varislerini destekleyen belirsiz ruhani formla birleşir.¹³

Plato'nun bilge sözleri: “Biz Yunanlılar bu insanlarla karşılaştırılırsak çocuk gibi kalırız. Onların gelenekleri bizimkilerden on kat daha yaşlı.” Plato aynı zamanda Mısır tapınak duvarlarında Mısır tarihinin kayıtlı olduğunu da belirtmiştir. Plato'nun bahsettiği bu “yapılar üzerindeki yazılar”ın içinde tanıma en yakın metin Edfu Tapınağı'ndadır. Edfu Kitabeleri'ni çeviren Manchester Üniversitesi'nden Prof. Raymond'a göre metinlerin hikâyesi şunlarla ilgilidir:

Mitlerle dolu bir çağda tarihî tapınağın temelinin atılması, inşaa ve hayata geçirilmesi... Tarihî tapınak, bizzat tanrılarının işi olarak yorumlanıyor ve mitolojik bir doğası var.¹⁴

Raymond'un Edfu kitabeleri hakkındaki yorumlarına göre tapınağı inşaa edenler “Kadim Olanların Yurdu” adıyla

13. Frankfort, Herni: *Kingship and the Gods* (Krallık ve Tanrılar), Chicago University Press, 1978

14. Raymond EAE: *The Mythical Origins of the Egyptian Temple* (Mısır Tapınağı'nın Mitolojik Kökenleri), Manchester Univ Press, 1969

bilinen bir adadan gelmişlerdir. Adadan, yok olma tehdidiyle karşı karşıya oldukları için kaçmak zorunda kalmışlardır. Mısır'a sonradan gelen bu kişiler "Mimar Tanrılar" olmuşlardı ve aynı zamanda "Işığın Efendileri" ismiyle anılıyorlardı. Bu kadim kişiler ölümsüz değillerdi: Görevlerini tamamladıkları zaman öldüler ve onların rollerini çocukları üstlendi.

Demek ki Mısır kitabelerin hepsi, yetenekli bireylerin gelip M.Ö. 3150'de Mısır Krallığının birleşmesini sağlayan olayları hızlandırdıklarını söylüyor. Bu Hanok'un Britanya'da eğitim aldığı döneme denk geliyor. Bu dönem aynı zamanda Süslü Çanaklı İnsanlar'ın her şeyi yok edecek bir göktaşı afetini bekledikleri tarihle aynıdır. Bu göktaşı aslında onların topraklarını ıskalamış Akdeniz'i vurup çok büyük hasarlar vermiştir.¹⁵

O dönemde Mısır'a gelenler yanlarında mimariyi, denizciliği ve astroloji de getirip var olan en büyük uygarlıklardan birini başlangıcını başlatmışlardır. İlginç noktalardan biri de Newgrange'daki yapının en önemli özelliklerinden birinin, Boyne Nehri vadisine hakim beyaz kuvarstan duvarı olmasıdır. Belki tesadüf eseridir ama antik Mısır'ın ilk şehri Memphis'in anlamı da "Beyaz Duvar"dır.

Süslü Çanaklı teorimizi destekleyen başka bir konu da mevcuttur: İngiliz halkının DNA'larının Kuzey Afrika'dakilerle olan belirgin benzerliği... Bu bilgi üzerine birçok araştırmacı, Kuzey Afrika toplumlarının İngiltere'ye (daha eski bir uygarlık oldukları için) yolculuk yaptıklarını düşünmüşlerdir.¹⁶ Belki de bunun tam tersidir.

15. Knight, C & Lomas, R: Uriel's Machine, The Ancient Origins of Science (Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökleri)

16. Sykes, B: *The Seven Daughters Of Eve* (Havva'nın Yedi Kızı), Corgi, 2001

FENİKELİLER

Fenikeliler olarak bildiğimiz halk, İskenderun Körfezi ile Carmel Burnu arasında kalan Doğu Akdeniz'in kıyı bölgelerinde yaşayan insanlardır. Vatanlarına Kinahna ismini vermişlerdir ve Kenan kelimesinin kökü de buradan gelmektedir. Kenan ülkesi Fenikelilerle ilişkilendirilen otuz millik kıyı şeridinden çok daha büyüktür.¹⁷

Antik Kenan dilini anlamaya başlamanızı Fransa İmparatoru III. Napoleon'un kendine olan güvensizliğine borçluyuz. Genç Napoleon, amcası Napoleon Bonaparte'in başarılarının gölgesinde yaşamıştır ama İslamî Dürzî tarikatı, Suriye'de otuzbin Hristiyan'ı katlettiği zaman ünlü atasının izinden gidebilmesini sağlayacak bir fırsat görmüştür.

Napoleon Bonaparte Mısır'ı 1796'da işgal etti. Ordusu ve donanmasıyla (Nelson bu orduyu ve donanmayı Nil Savaşı'nda 1803'te yok etmiştir.) gelen Napoleon, kalabalık bir araştırmacı gurubunu da Mısır'a göndermiş ve akademik olarak Mısır bilimciliğini meydana getirmiştir. Kahramanlık yolunda bir lider olduğunu göstermek için 1860'da Napoleon Konstantinopol'ün sultanına bir araştırma ekibi yollamıştır. O zamanlarda Sultan, dini sebeplerden dolayı işlenen cinayetleri bastırma çabasındaydı. III'ncü Napoleon taburlarca askeriyle beraber Roma Katolik Rahibi Ernest Renan'ı Fenike'nin tarihini inceleyebilmesi için yollamıştır.

Sami dilleri uzmanı olan Rahip Renan'a Byblos'taki Fenike şehrini araştırma şansı verildiğinde Hristiyanlığın ilk dönemleri hakkında araştırma yapıyordu. Yunanlılar'ın papi-rüse verdikleri isim Byblon'dan geliyordu ve anlamı yazım malzemesiydi ve daha sonra bundan Biblion kelimesi geldi, anlamı kitaptı. İngilizcede İncil için kullanılan "Bible"

17. Gray, J: 'İsrail'in Komşuları', *Peakes's Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

kelimesi de buradan gelmektedir. Bir İncil bilimcisinin, araştırma yapması için İncil'e ismini veren kasabadan daha iyi bir yer olabilir mi?

Ernest Renan, Sami ismi ile Gebal diye bilinen yerden de haberdardı ve İncil üzerindeki çalışmalarından bu kasabanın denizaşırı tacirlerinin merkezi olduğunu da biliyordu. Peygamber Ezekiel bu konuda: "Gebal'in kadim halkı gemi yapımında çok büyük yeteneğe sahipti ve Sur'da üretilen ürünlerin büyük çoğunluğunu bu inşaa ettikleri gemilerde taşırlardı."¹⁸ diyor.

Renan Beyrut'tan Gebal'e 19'ncü yüzyılın ortalarında yolculuk ettiği zaman kasabayı "lanet olası bir Arap çöplüğü" olarak tanımlamıştır. Burada sefaletin içinde yıkılmış bir Haçlı kalesi ve bir zamanlar iyi işleyen oval bir liman bulmuştur.¹⁹ Kazı yapmamıştır ama Haçlı kalesini incelediğinde Fenikeliler'in kaleyi tekrar kullandıkları tarihte yaptırdıkları granit sütunları bulmuştur. Araştırmaları ilerdekiçe birçok evin üzerinde hiyeroglifler bulunan levhalar olduğunu fark etmiştir. En iyi bulgusu bir rölyeftir ve onu alıp yanında Fransa'ya götürmüştür.

Bu kabartma; bükük boynuzları olan ve arkasında bir güneş diski olan bir tanrıçayı tasvir etmektedir. Renan bunun Hathor olduğunu düşünmüştür. Hathor Mısırlılar'ın gökyüzü tanrıçasıdır. Ra'nın kızı ve Horus'un eşidir. Ama yanılmıştı. Hâlâ Louvre'da korunaklı kaidesinde duran eserde anlatılan tanrıça Baalat-Gebal'dir yani Cennetin Fenikeli Kraliçesi ve Gebal'in yerel Baalat'ı ya da Gebal şehrinin tanrıçası. Bu tanrıçayı temsil eden ilâhi ışık daha sonra Romalı ismi ile Venüs olarak bilinecekti.

Boynuzları daha evvel anlattığımız gibi Venüs gezegeninin Güneşin yükseliş ve batışındaki izlediği yol şeklindedir.

18. Ezekiel 27

19. Renan, E: *Mission de Phénicie* (Fenike Görevi), Paris, 1864

Ernest Renan, kadim Gebal konusunda daha fazla bir şey bulmayı başaramadı çünkü Fenike şehrinde arta kalanlar ya modern Gebal'ın inşasında yeniden kullanılmış ya da yeni binaların altında kalmıştı. Elli yıl boyunca Renan'ın araştırmasını devam ettiren biri çıkmadı. Birinci Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra Fransız Mısır bilimci Pierre Montet, Gebeil'e giderek Renan'ın kaydettiği hiyeroglif kayıtlarını bulmaya çalıştı. Bulduklarının birçoğunun hâlâ sağlam olduğunu buldu ve iki sene sonra 1921'de tercümesini yaptığı şeyler onu öyle heyecanlandırdı ki Byblos'a bir kazıya liderlik etti. Montet ve asistanları üç yıllarını Gebeil'deki evlerin çevresinde hendekler kazarak geçirdiler, bu sürede birçok hanedanlık döneminden Firavunun mühürlerini buldular ve burasının gerçekten bir ticaret merkezi olduğunu keşfettiler. Kazısı hakkındaki tecrübelerini yazan Montet, kitabına Byblos et l'Egypte (Byblos ve Mısır) ismini vermiştir. Kitabı 1928'de yayımlandıktan sonra büyük bir talih kuşu başına konmuştur.

1922 baharı Lübnan'da bir hayli yağmurlu geçti ve ağır yağmurlar Gebeil'deki bir tepeliğin çökmesine sebep oldu. Tepenin üstündeki büyükçe bir kütle on iki metre aşağıya kayd ve insan yapısı bir mağaraya açılan tüneli ortaya çıkarttı. Ortaya çıkan M.Ö. 11'nci yüzyılda Byblos Kralı Ithobaal'ın döneminden beri dokunulmamış bir mezar odasıydı. Ithobaal bu mezarı, babası Ahiram için kazdırmıştı. Mezardaki yazılar Ithobaal'ın "Baal'ın Gözdesi" olduğunu söylemekle birlikte, kendine çok güvenen bir hükümdar olduğunu da anlatıyordu. Olası mezar hırsızlarına karşı uyarısı Fenikeliler'in kendi icat ettikleri alfabe ile gayet net yazılmıştı:

Bu mezar Ahiram'ın oğlu Byblos Kralı Ithobaal tarafından babası için sonsuza kadar dinlenme yeri olarak yapılmıştır. Eğer herhangi bir hükümdar, Vali ya da General, Byblos'a saldırıp bu mezara dokunursa; asası kırılacak, tahtı devrilecek ve

*barış Byblos'u terkedecek. Ve kendisi için ise: barbarlar onun yazıtından uzak olmasın.*²⁰

Tabî ki bu bulgular Fransız koloni hükümetini daha fazla kazı için teşvik etmiştir. 1930'da Fransa arkeologların çalışmalarını engelleyen evleri istimlak etti ve yıkarak daha geniş araştırmalar için alan açtı. Bu araştırmalar Gebeil'in tarihinin Taş Devri'ne kadar uzandığı ortaya çıktı. Böylece 1930'larda dünyada bilinen en eski kalıcı yerleşimlerden bir tanesi oldu.

En eski yerleşimlerin M.Ö. 4500 zamanında büyük bir köy olarak kurulduğunu ve daire şeklinde bir düzende yerleştirilen evlerin tahtadan, çakıldan ve çamurdan duvarları; kalker parçacıklarından da tabanları olduğunu biliyoruz.²¹ M.Ö. 2900'e kadar Gebal-Byblos daha sağlam taş binaların olduğu bir yerleşim yeri haline geldi. Kazı çalışmalarını yürüten arkeolog Michel Dunand, bu tarihte Byblos'un artık bir şehir olduğunu²² belirtmiştir. Biri denize biri karaya açılan iki kapısı olan bir duvarla korunan kayda değer önemli bir şehirdi. Merkezinde "Cennetin Kraliçesi" olan Baalat-Gebal'e adanmış bir tapınak vardı. Şehrin sokakları tapınağın çevresinde genişleyen daireler şeklinde yerleştirilmişti ve bir kanal sistemi yağmuru, atık suyu uzağa taşırdı. Dunand, tanrılara olan adakların zenginliğine dayanarak şehir halkının refah içinde yaşadığını ve gerekirse zenginliklerini koruyabileceklerini söylemiştir.

Byblos'taki tapınağın Süleyman Tapınağı'ndan iki binyıl daha eski olduğunu aklımıza getirdik. Fenike mimarisine dair çok kanıt olmasına rağmen, şehirde yapılan araştırmala-

20. Montet, P: *Byblos et l'Egypte* (Byblos ve Mısır), Paris, 1928

21. Dunand, M: *De l'Amanus ve Sinai* (De l'Amanus ve Sina), Beyrut, 1953

22. Dunand, M: *De l'Amanus ve Sinai* (De l'Amanus ve Sina)

rın hiç biri Kudüs Tapınağı'ndan bir parça barındırmıyordu. Harabenin şu ana kadar sağlam kalmış her parçası Kral Herod tarafından İsa zamanında, Süleyman'dan neredeyse 1000 yıl sonra inşaa edilmişti. Bundan dolayı Süleyman Tapınağı'nın plânı konusundaki bilgimiz İncil'deki tanımlara dayanmaktadır.

Ama M.Ö. 2300'de altı yüz yaşında olan Baalat-Gebal tapınağı bir yangında yok oldu. Dunand, yangını Sina çölünden kıyı şeridine inen göçebe çapulcu topluluklar tarafından yağmalanmış olma ihtimaline bağlamaktadır. Bu Sami Amorri bedevileri Gebal'i geçmiş binyılda kurup geliştirmiş olan halka katılıp yeni bir kabile gurubu oluşturdular. Bu gurup zaman içinde Fenikeliler adı ile bilinen topluluk haline geldi.²³

Ama Gebal'i bu kadar önemli bir liman haline getiren halk kimdi? Dunand onlara Geballiler diyor. Kendisine doğru bilgi sağlayacak kadar kalıntı bulamadığı için Geballilerin "kadim ırkların kalıntılarından kendi kültürlerini oluşturdukları"²⁴ düşünmüştür. Gıbliler'in yetenekli denizciler ve tacirler olduklarını biliyoruz. Onların çok erken bir dönemden beri Venüs gezegeni olarak kendisini gösteren tanrıçaya taptıklarını biliyoruz. Bundan sonraki görevimiz Byblos konusunda daha fazla ne öğrenebileceğimizi görmek olacak. Özellikle dünyanın denizcilik merkezi ve uluslararası ticareti konusunu araştıracağız.

Bu topluluk konusunda bir ipucu 1954'te Arkeolog Ahmed Youssef iki tane sedir ağaçtan tekne Kahire yakınlardaki Büyük Khufu (Keops) piramidinin güneyinde bulunduğu zaman ortaya çıktı. Tekneler parçalar hâlinde gömülmüştü. Birleştirildiği zaman, boyunun 142 ayak ve denizaşırı

23. Dunand, M: De l'Amanus ve Sinai (De l'Amanus ve Sina)

24. Dunand, M: De l'Amanus ve Sinai (De l'Amanus ve Sina)

yolculuk yapabilecek sağlamlıkta olduğu görüldü.²⁵ Thor Heyerdahl Ra Seferleri'ne hazırlanırken Mısır gemi inşaa etme tekniklerinin kökenleri konusunda şunları söylemişti:

Sadece iki tane ihtimal var. Ya açık denizde gidebilen bu gemileri; zaten yazıyı, piramit inşaaasını, mumyalamayı, beyin cerrahisini ve astrolojiyi geliştiren aynı parlak kuşaktan Mısırlı denizciler inşaa etmişti; ya da firavunun tersane ustaları başka bir ülkede eğitim görmüşlerdi. Bunlar sonra değineceğimiz gerçekler. Sedir ağacı Mısır'da yetişmez; Kheops'un gemisinin materyali Lübnan'daki ormanlardan gelmedir. Lübnan, tecrübeli denizciler olan ve Akdeniz'in tamamında, Atlantik Denizi'nin de bir kısmında yelken açan Fenikeliler'in evidir. Ana limanları olan Byblos, dünyada bilinen en eski şehirdir ve Mısır'dan papi-rüs satın alır çünkü Byblos kadim zamanlarda kitap üretiminin merkezidir; bu nedenle Byblos ve Bible (İngilizcede Kutsal Kitap) kitap anlamına gelir. Keops Piramidi inşaa edildiği zamanlarda Mısır ve Byblos arasında canlı bir ticaret ilişkisi vardı. Belki de Keops'un tersane ustaları Bybloslular'ın özel tasarımlarını kopyalamışlardır.²⁶

Thor devam edip, Megalitik yapıların bulunduğu, anlamı "Güneşin Şehri" olan Maqom Semes isimli kadim bir şehirden bahsetmiştir. Bu şehir Kuzey Afrika'da Atlantik kıyısındadır ve günümüz Larache'sine yakındır:

Başlangıç noktamızın güneyinde kalan uçsuz bucaksız kumsalda, köşeli bir antik dalgakıran vardır. Bu yapı binlerce ton megalitik taşından yapılmıştır ve sığ kayalklar boyunca korunma sağlarken muhteşem bir de liman oluşturur. İnanılmaz sayılarda dev boyutlarda kesilmiş taşlar tecrübeli deniz mimarları tarafından denize taşınmıştır. Binlerce yıldan sonra bile Atlantik

25. Lehner, Mark: *The Complete Pyramids* (Bütün Piramitler)

26. Heyerdahl, Thor: *The Ra Expeditions* (Ra Seferleri), George Allen & Unwin Ltd, 1971

okyanusunun dalgalarının yıkayıp götüremediği bu yapıyı kimler inşaa etmişti? Araplar ve Portekizliler Afrika'nın Atlantik kıyısına açılmaya başlamadan evvel kim böyle unutulmuş bir yerde bu kadar büyük bir limana ihtiyaç duymuştu?

Geniş Lucus Nehri'nin Atlantik Okyanusu'na aktığı ve Fas'ın kuzeydoğu kıyısında, geçmiş tarih öncesi zamanların karanlığında kaybolmuş, antik zamanların bilinen en kudretli şehirler birinin devasa kalıntıları vardır. Tonlarca ağırlıkta Megalitik taşlar, tepeleri aşmış birbiri üzerine yerleştirilerek metrelerce uzunluğunda ve denizden görülebilecek bir duvar inşaa edilmiştir. Taşlar yontulmuş ve cilalıdır. Birleşim noktaları milimetrik olarak birbirine denktir. Bu bilinen en eski Megalitik yerleşimin ismi Maqom Setmes'dir yani "Güneş Şehri." Romanlılar şehri bulduklarında, kalıntıların geçmişine dair fantastik hikâyeler kaleme almışlardır. Buraya Sonsuzluk Şehri mânâsına gelen Lixus adını vermişler ve Kadim yıkıntıların üzerine kendi tapınaklarını inşaa etmişlerdir.

Bu noktada Thor Heyerdahl bu okyanus limanındaki Megalitik yapıları kimin inşaa edebilmiş olabileceğine değinmiştir:

Deneme kazılarına katılan pek az arkeolog Fenikeliler'in "Güneş Şehri"ni Romalılarından çok önce kullanmaya başladıklarını bulmuştur. Ama burasını kim inşaa etmişti? Belki de Fenikeliler... Eğer öyleyse Fenikeliler'in taş işçiliği Atlantik Okyanusu'nun iki tarafındaki halkların en iyilerine denkti. Fenikeliler'in evi Akdeniz'in uzak doğusundaydı, yani günümüz Lübnan'ında. "Güneş Şehri" bir Akdeniz limanı değildi ama harika bir Atlantik limanıydı ve çok kuvvetli bir akıntının yakınında inşaa edilmişti. Bu akıntı Kanarya Adaları'ndan batıya doğru gidip Meksika'da bitiyordu. Duvarlar ne kadar eski kimse bilmiyor. Üzeri; Fenikeliler'in, Romalıların, Berberiler'in ve Arapların, derinliği on beş ayağı bulan taş döküntüleriyle kaplıydı. Romalılar Her-

kül ve Neptün'e inanırlardı ama Güneş tanrısına değil ve bundan dolayı tepelerdeki Roma yıkıntıları güneşe göre ayarlanmamıştı. En diplere yapılan deneme kazıları dev taşların en büyüklerini ve en alçaklarını göstermişti. Bunlar Romalılar geldiğinde zaten döküntüyle kaplanmıştı. Romalılar'ın kendi tapınaklarını yapmak için yıkmayı başaramadığı taşlar büyük binaların temelini oluşturuyordu ve güneşe göre çok dikkatli bir biçimde inşaa edilmişlerdi.²⁷

Güneş doğrultulu bu şehir kesinlikle Fenikeliler tarafından Atlantik ticareti için İngiltere ve İspanya ile ticaret yaparken bir merkez olarak kullanılıyordu. Ama bu muhteşem taş işçiliği onlar burasını kullanırken zaten oradaydı. Fenikelilerden çok daha eski ve bu tür taş işçiliğini yapabilecek, mükemmel denizciler ve tacirler olan, astrolojiden alan ve Akdeniz'de merkezler inşaa etmiş bir uygarlığın varlığını bilmekteyiz. Lixus, yani Güneş Şehri'ni kuranlarla; Newgrange ya da Maes Howe gibi Megalitik yapıların mimarlarının aynı uygarlıktan olduklarını düşünüyoruz.

Fenike uygarlığı geliştikçe Beyrut'taki Amerikan Koleji Müzesi'nin müdürü Dr. Dimitri Baramki'nin ilgisini çekmiştir. Baramki onları "Kuzey Denizi Toplulukları" olarak tanımlamaktadır. Bu isim Süslü Çanaklı İnsanlar'ın topraklarını miras alan İskandinav gemicilerin yaşadığı yerlerden gelen insanları karşılamaktadır. Dr. Baramki'nin çalışması bize Thor Heyerdahl'ın "Dilmun" isimli topraklardan gelip Sümer'i kuran insanları anlattığı çalışmasını hatırlattı. Bu becerikli denizciler acaba gizemli Sümerlilerle ilgili efsane-nin kaynağı olabilirler mi? Baramki Kuzeybatı Atlantik Okyanusu'nun Avrupa kıyılarından gelen davetsiz misafirlerin Lübnan'a yerleşmesi ve yanlarında denizde kesin üstünlüğü, muhteşem denizcilik yeteneklerini ve hem savaş hem de ticaret için gemi üretimini getirmesini yazmıştır. Kenanlı ilk

27. Heyerdahl, Thor: The Ra Expeditions (Ra Seferleri)

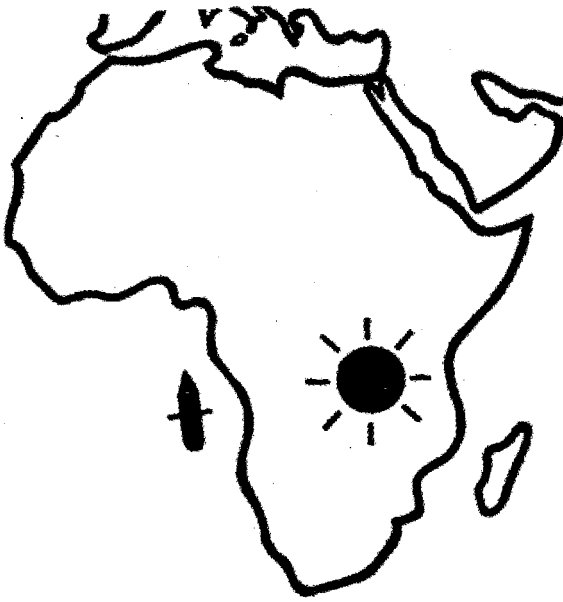
Fenikeliler'in Akdeniz'de denizcilik ve ticaret yapabilecek kapasiteye sahip olmalarına rağmen, denizcilik bilgisi ya da teknik bilgiler geliştirdiklerine dair pek kanıt yoktur. Bu bilgiler "Deniz Halkı" ya da Thelek diye bilinen topluluğun istilasası ile gelmiştir. Kenanlılar'ın Fenike kültürüne ekledikleri şey; uzun sürede kurulmuş olan, 'astroloji ve yıldızlarla yön bulma bilgisini barındıran, yıldız temelli bir dinî inanıştır.'²⁸

Dr. Dimitri Baramki'nin hipotezi Fenikeliler'in önceden daha karmaşık görünen kökenleri için basit bir açıklama getirmiştir. Antik gelenekleri ve astrolojik olarak ayarlanmış tapınaklarıyla orijinal Kenan yerleşiminin halkı, Süsü Çanaklı İnsanlar'ın anayurdu olarak bildiğimiz topraklardan gelen ilk Kuzeyli istilacı dalgasıyla kaynaştıklarında, kıyı denizcilerinden açık deniz denizcilerine dönüşmüşlerdir. Hâlihazırda Süslü Çanaklı İnsanlar hakkında bildiklerimizden yola çıktığımızda; orijinal yerleşimi onların kurduğu ve daha sonra bağlan-tılarının bir şekilde kesildiği sonucuna ulaşabiliriz.

Bazı insanlar o zamanlarda bu kadar uzun mesafelere yelken açılabilceğine inanmakta zorluk çekebilir ama tarih böyle yolculuklarla doludur. Bunların arasında Fenikeliler'in Afrika'nın çevresini birçok sebep için dolandıklarını söyleyen kayıtlar vardır. Lixus'u muhtemelen sıkça Kızıl Deniz'in kuzeydoğu kıyısındaki Aqaba (Akabe) Körfezi'ne ulaşmak için kullanıyorlardı. Yunanlı tarihçi Herodot, Mısır Kralı II'nci Necho'nun emrini anlatır: "Fenikeli erkekler eve dönerken Mısır'a ulaşmak için Herkül'ün Sütunları'nın [Cebelitarık Boğazı] geçerek kuzey denizine [Akdeniz] girmelidirler." Bu tanım sadece Afrika'nın çevresinden dolaşmak anlamına gelir.

Fenikeliler karalın emirlerini yerine getirdiler. Herodot onların "Kızıl Deniz'i geçip güney denizin boyunca yol aldıklarını" söyler.

28. Baramki, Dr. Phoenicia and the Phoenicians (Fenike ve Fenikeliler), American College Press, Beyrut, 1961

Afrika'nın üzerinde gün doğumu. Güünün karadan doğduğunu görebilmek için bu kadim denizciler Kızıl Deniz'den Akdeniz'e kadar bütün kıtanın etrafından dolanmış olmalılar.

Bahar geldiğinde, her defasında kendilerini Libya'da bulur, gemilerinden inip tohum eker ve sabırla hasatı beklerlerdi. Buğdayı topladıktan sonra yeniden yelken açarlardı böylelikle yolculuklarının üçüncü yılında Herkül'ün Sütunları'nı geçip tekrar Mısır'a dönerlerdi. Herodot'un da söylediği gibi, Libya'nın çevresinden dolandıkları bu yolculukta doğan güneş hep kıyı tarafındadır. Yıldızlara dayalı navigasyonun bu basit gerçeği de hikâyeyi doğruluyor. Bu kadar doğru bir şekilde gözlemlemek için Fenikeliler, Afrika'nın bir tarafından aşağı yelken açıp diğer tarafından yukarı çıkmış olmalılar.²⁹

29. Herodot, *The History* (Tarih), Çev. George Rawlinson, New York, Dutton & Co. 1862

Eğer hem Sümerliler'in hem de Fenikeliler'in Süslü Çanaklı İnsanlar'ın alt kümesi olduğunu düşünürsek, bu iki topluluğun da öyle ya da böyle Venüs tabanlı bir inanç sistemi geliştirmeleri gerektiği gerçeği ortaya çıkar. Ama bu iki topluluğu, başkalarının da zaten birbirine bağladıklarını gördük. Neredeyse iki bin yıl evvel Herodot, Fenikelilerin Sümerlilerden geldiğini söylemiştir:

Eskiden İran Körfezi'nin kıyılarında yaşayan Fenikeliler, Akdeniz'e göç edip şu anda yaşadıkları bölgelere yerleşmeleriyle sonuçlanan yolculuklarına başlamalarının sebebinin uzun yolculuklarda maceralara atılmak, gemilerini Mısır ve Asur'dan aldıkları mallarla doldurmak olduğunu söylerler.³⁰

Eğer Britanya Adaları'ndan ve Britanya'dan dayanıklı bir grup insan –kendilerine Sümer adını veren– sahip oldukları kültürle İran Körfezi'ne geldilerse; eninde sonunda atalarının terk ettiği topraklara kestirme bir yol sağlayacak Akdeniz'e, kuzeybatıya gitmeleri mantıklı bir sonuçtur.

FENİKELİLER'İN RAHİP-KRALLARI

Artık Fenikeliler'in kullandıkları ayinler ve özellikle de kralları konusunda yeterince doğru bir tablo ortaya koyabileceğimize karar verdik.

İncil'de tam tasviri ile ismi geçen ilk Kenanlı Melchizedek'tir. Melchizedek, Yahudi halkının babası olan İbrahim ile yakından alâkası olan bir kişidir. Yeni Ahit, İsa'nın Melchizedek Mezhebi'nin bir rahibi olduğunu anlatmaktadır.³¹ Adı Yüce Yüksek Rahibin Kutsal Topluluğu olan bir Mason organizasyonu da bu antik mezhebi temel almaktadır.

30. Herodot, *The History* (Tarih), Çev. George Rawlinson

31. İbraniler 5:6

İbrahim, antik bir mitin sembolik bir karakteri olmak yerine gerçek bir kişi olma ihtimali olan Kutsal Kitap'ta geçen ilk şahıstır.³² Yaratılış kitabında geçen Adem, Havva, Kabil, Habil, Nuh ve Hanok gibi önemli figürler tarihî birer kişilik değil de tipler olarak ele alınmışlardır. İbrahim M.Ö. 1800 ile 1600 tarihleri arasında anılmıştır, ama bazı kaynaklar onu M.Ö. 21'nci yüzyılda anlatır. Biz İbrahim'in efsanevi ve üretilmiş bir karakter olduğundan neredeyse eminiz. Muhtemelen eski bir sözlü gelenekten alınmış ve yeni İbrani inancının, çok daha eski bir nüfuzun ağırlığını taşıdığını göstermek için kullanılmıştır. Araştırmalarımız ve İncil bilimcilerle olan sohbetlerimiz; İbrahim, Musa ve Davut'un hikâyelerinin birbirlerine karışmış uydurmalar olduğu yönündeydi. Burada; Dünya'nın en alçak yeri olan Ölü Deniz düzlüklerindeki beş kralın şehirlerine saldırmalarının hikâyesi anlatılır. Krallıklar alınır ve Sodom Şehri'nden alınan esirler arasında İbrahim'in yeğeni Lut da vardır. İbrahim bunu duyduğu zaman Lut'u kurtarmak için 318 adamlık kabilesi ve ayrıca Hitit ve Amori müttefikleriyle birlikte istilacılara saldırdı. O zamanın geleneğine uyarak İbrahim düşmanlarının ganimetlerini aldı.

Savaştan dönerken Salem'in Yebusi/Kenanlı Kralı Melchizedek ile karşılaştı ki o aynı zamanda El Elyon ya da "En Yüce Olan" isimli bir tanrının başrahibiydi. İlahiler 76:2'de gayet açık anlatıldığı gibi Salem diye bilinen yer Kudüs ile eşdeğerdi. Bundan sonra olanlar sadece bizim kafamızı karıştırmakla kalmadı; ayrıca pek çok Kutsal Kitap uzmanı için zengin bir tartışma kaynağı oluşturmuştur. Çünkü hikâye, hiç de Kutsal Kitap yazarlarından beklenecek bir şey değil.

İbrahim'e atfedilen yüksek otoriteye rağmen, Eski Ahit'in yazarları onun Kudüs'ün kadim kralına ve temsil ettiği tan-

32. Hook, SH: Genesis – *Peakes Commentary on the Bible* (Yaratılış – Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

rıya boyun eğdiğini söylemekten çekinmemiştir. İbrahim Melchizedek'e vergi ödedi; bunun anlamı savaşlardan aldığı ganimetin onda birini ona vermesiydi. Karşılığında Melchizedek onu tanrısı El Elyon namına kutsadı ve İbrahim ondan bir ayın sırasında şarap ve ekmek aldı; bu ayını birçok Kutsal Kitap uzmanı Hristiyanlıktaki benzerinin atası olarak görür.

Bu, İbrahim'in Kenanlı tanrısına çok büyük saygı duyduğunu gösterir ve oğlu İshak'ı kurban etmeye hazırlaması da yeni tanrısının gözdesi olmak için bir deneme olmalıdır. Kutsal Kitap'ın anlattığı zamanın başlangıcında yolculuk eden kişiler inandıkları tanrıları kendi şehirlerinde bırakırlardı ve yeni bir şehre geldikleri zaman yeni tanrıların gücü altına girerlerdi.

İlahiler 110'da Kral Davut'u Melchizedek Mezhebi'nin bir rahibi olarak anlatır; bir anlamda İsa Mesih için de aynı durum kabul edilmektedir.

RAB, efendime "Ben düşmanlarını ayağını koyacağın tabure yapana kadar sağımda otur," dedi.

RAB, kudretinin asâsını Zion'dan gönderecektir; düşmanlarının ortasında egemenlik kur.

Savaşacağın gün, gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağrından doğan çiy gibi kutsal giysiler içinde sana gelecek gençlerin.

RAB ant içti ve pişman olmayacak, Melchizedek'in Düzeni'nde artık bir rahipsin.

RAB senin sağındadır. Öfkелendiği gün kralları ezecek.

Kâfirlerin arasında yargılama yapacak, her yeri ölü vücutlarla dolduracak; birçok ülkede başları ezecektir.

Yolu üzerindeki nehri içecek; böylelikle başını dik tutacak.

Yazılar Yehova'yı Melchizedek'in rahipliğine bağlamasına rağmen, bu tarikatın İsrailoğulları'nın ve daha sonra "Yehova" yani Yahudiler'in tanrısı olan El Shaddai'nin (dağ tanrısı) gelmesinden çok daha eski bir Kenan tarikatı olduğu yaygın olarak kabul edilen bir görüştür.³³ Zion sözü Davut tarafından ele geçirilen Kudüs için kullanılmaktadır. "Kudret asası" bir kral ve liderin, mesela Musa'nın, Asherah'tan geliştirdiği, güneşin gölgesinin hareketlerini ölçmekte kullanılan temel astrolojik araçtır.

Eski Ahit'teki pek çok bölüm gibi bunda da kadim bir Kenanlı ayininin erken dönem Yahudiliğine dahil edildiği anlaşılmaktadır. Kutsal Kitap uzmanları bu tür ayinlerin var olabileceğini uzun süredir kabul etmekte ve önde gelen uzmanlardan biri bu mezmur için şunu söylemektedir:

*Melchizedek hakkındaki gönderme şehrin Davut'tan evvelki inanışların benimsendiğini ima etmektedir. Geri plânda daha başka mitlerin ve ayinlerin olduğuna dair imalar vardır. Kralın rahiplere özgü görevleri Melchizedek ile alâkalıdır. Bu, kuşkusuz Kudüs'ün antik kült inanışlarının İbranice kullanımına işaret etmektedir.*³⁴

Melchizedek Tarikatı'nın ayininin içeriği asla yazılı metne geçmiş olmayabilir. Rahibin göğüs zırhında taşınan Urim ve Thummim'in amacı ile doğası gibi anlamları kaybolmuş başka antik kavramlar da vardır.³⁵ Şu an bu konuda bilinen tek şey bunların, kutsal bir taksim sırasında karar vermede rehber olarak kullanıldıklarıdır.

33. Oesterley, WOE & Robinson TH: Hebrew Religion, Its Origin and Development (Yahudi Dini, Gelişimi ve Kökeni)

34. Anderson GW: Psalms – Peakes Commentary on the Bible (Zebur – Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

35. Mısır'dan Çıkış 28:30

Eğer bir şey yazıya dökülmüyorsa bunun iki sebebi olabilir: Ya önemli bir şey değildir ya da gayet gizli tutulması gereken bir şeydir. Melchizedek Tarikatı kesinlikle önemliydi, bundan dolayı ayinlerini icra eden kişiler bunları özel zamanlarda yaptı ve gizli olması için sözlü olmasını tercih ettiler. Gerçekten de Melchizedek Tarikatı'nı takip eden Mason topluluğu bu düzenin gizli bir oluşum olduğunu belirtmektedir. Ayinin bize anlattığı gibi, rahiplik için aday olan kişiler "sessiz bir zorunluluğun altına girip Kutsal Topluluğun sırlarını korurdu."

İsrail'in kralı ve baş rahibi olan herkesin taç giyme ayininde otomatik olarak tarikatın da efendisi olduğunu düşünüyoruz. Bu aynı İngiltere'nin Kralı ya da Kraliçesinin tac giymeye hak kazandıklarında ve aynı zamanda İngiltere Kilisesinin de başı olmaları gibidir.

Aynı zamanda Rahip Profesör SH. Hooke'nin araştırmasında bulduğumuz kanıtlar, taç ayininin her ilkbahar ekinok-sunda, yeni yıl ayini sırasında tekrarlandığını öğrendik.

Ras Sharma³⁶ tabletleri gibi 20'nci yüzyıl arkeolojik keşifleri, artık Kenan ayinleri hakkında çok daha fazla şey bildiğini gösteriyor. Bu ayinlerin; Masonluğun üçüncü derecesinde bireyin öldürülüp tekrar diriltilmesi ayiniyle büyük benzerlikler gösterdiğini fark ettik. Profesör Hooke, Melchizedek'i birçok Mason ayinindeki benzerleri ile karşılaştırmıştır:

M.Ö. 2. bin yılın başlarında kralın hem tanrıyı hem de halkı temsil ettiğini; aynı zamanda onun birçok duygusal ve dinî aktivitelerin merkezinde olduğunu; bu aktivitelerde onun iyiliğinin, topluluğun iyiliği anlamına geldiğini öğrendik. Bu aktivitelerin

36. Ras Shamra tabletleri, Ugarit Limanı'ndaki kazıda bulundular ve M.Ö. 2. binyıl döneminden kalma dinî önemi çok büyük ayinler ve şiirler barındırır. Tabletler, Kenanlılar'ın en eski inançları hakkındaki bilgilerimize büyük katkı sağlamıştır.

bizim neredeyse basmakalıp bir şekil olarak tanımlayabileceğimiz bir biçimde olduğuna hükmettik. Organize bir insan kitlesi ayinin nasıl icra edileceğini ve ayinde anlatılan hikâyenin öğrettiği şeyleri biliyorlardı.

Başlangıçta topluluğun dinî uygulamalarının merkezine yerleşmiş ve topluluğun erdeminin içindeki bilgiye ve sihirli güçlere sahip tek bir birey olmuş olabilir ve bununla beraber şehir hayatının artan karmaşıklığı bir yozlaşma ortaya çıkartmış olabilir. Tanrı, kontrolü ayinin asıl amacı olan mistik güçlerin simgesidir. Bu arada rahip, ayinin doğru yapılması için gerekli kutsal bilginin emanetçisidir. Kral ise her sene tekrarlanan ayinlerde tanrıyı temsil ederken halkın aktivitelerinin merkezindedir; savaş, politika ve adalet konularında ülkesinin başındadır ve Tanrının temsilcisi olarak toprakların da sahibidir.

En eski Mezopotamya kaynakları gizemli kişiler olan "Rahip-Kralların" varlığını Kenan topraklarında İbrahim'in zamanında yaşamış olan Melchizedek'e bağlar.

Bu senelik ayin... kutsal binaların, arınma ayinleri ile hazırlanmasını içerir; bunlardan bazıları efsanede sembolik yerlere sahiptir. Daha sonra kral, üzerindeki görkemli giysileri tapınağın kapısında çıkarttığı, rahibe bir itirafta bulunduğu ve rahibin onu iki yanağından tokatlayıp ona krallığı ile ilgili sembollerini geri verdiği bir ayinden geçer. Muhtemelen ayinin bu bölümü, kralın gücünün azalması üzerine öldürülmesi şeklindeki daha eski bir ayinden gelmektedir. Ondan sonra ayinin gizli ve en önemli bölümü başlar. Tanrı'nın ölümünün dramatik temsili. Bunu diriliş izler... Ayinin bu bölümüne ait bazı bilgiler, Yehova ve ejderin dövuşünü anlatan bir İbrani şiirinde günümüze kadar gelmiştir.

Kenan Rahip-Kral ayininin (Melchizedek) tarifindeki ana noktaları özetlemeye karar verdik:

37. *A Companion to the Bible* (İncil'e bir Yoldaş), T & T Clark tarafından yayınlanmıştır, Edinburgh, 1939. Üçüncü bölümden alınan bir yazıdır, "Yahudi Dininin Başlangıcının Perde Arkası" yazar SH. Hooke.

1. Ayinin nasıl icra edilmesi gerektiğini bilen organize bir insan gurubu vardı.
2. Ayinin içine gizlenmiş bir efsane vardı ve bu efsane mesajı aktarıyordu.
3. Orijinalde sadece bir tane Rahip-Kral kadim bilgilere ve gizemli güçlere sahipti.
4. Daha sonra rahip; kadim bilgilerin, doğru kullanılması için emanet edildiği kişi oldu ve kral da her sene yapılan büyük ayinde tanrıyı temsil etti.
5. Senede bir kere yapılan ayine kutsal binaların hazırlanması da dahildi.
6. Kral görkemli giysilerini tapınağın girişinde çıkartır.
7. Kral tekrar yetkisini almadan evvel iki yanağından da tokatlanır, bu muhtemelen daha erken dönemlerde kralın bu ayinde öldürülmesini taklit etmek olabilir.
8. Ondan sonra tanrının ölüp tekrar dirilmesini içeren dramatik ve gizemli bir ayin yapılır.
9. Ayin İlkbahar ekinoksunda icra edilir.

Sonra Masonluğun üçüncü derecesinin özelliklerini listeledik:

1. Üçüncü derece orijinalde gizlidir ve sadece Üstat Masonlar bilir.
2. Hiram Abif'in öldürülmesinin efsanesi modern ayinin içine eklenmiştir
3. Hikâyede sadece Hiram Abif, gizemli kelâmları biliyordu.
4. Daha sonra başkaları yedek gizemleri öğrendiler.
5. Ayinin geçtiği yer kutsal tapınaktır.

6. Ayine girecek olan aday locanın kapısında üzerindeki giysilerden arındırılır.
7. Aday “öldürülmeden” evvel başının her tarafına bir darbe vurulur, bu asıl kurbanın başına gelenlerin bir temsilidir En son olarak alnına bir darbe alır.
8. Aday daha sonra mecazi olarak diriltilir.
9. Ayin sembolik bir şekilde ekinoksta icra edilir. (Venüs doğuda yükselirken).

Venüs’ün Kenanlı inancında aynı Masonlarda olduğu gibi dirilişi temsil ettiğini zaten biliyorduk. Paralellik gerçekten inanılmaz.

Eğer Salem’in Rahip Kralı Melchizedek tarihi bir kişilik ise, senelik ayinin onun tarafından idare edildiğine emin olabiliriz ve muhtemelen bütün gizemli sırlar sadece onun tarafından biliniyordu. Yetmiş yıl evveline kadar Kenanlılar’ın uygulamalarına dair hiçbir şey bilinmemesine rağmen Kral-Rahip ayini ile Masonların Üçüncü Derece ayini arasında pek çok benzerlik var. Kesişen noktaların sayısı bir hayli fazla ve bize göre bu ikisi arasında daha da fazla bağ var.

Gördüğümüz gibi Eski Ahit, İbrahim’in bile Kudüs’ün Rahip-Kralı Melchizedek’in öğrencisi olduğunu söylüyor. Bütün Yahudiler’in atası olan İbrahim, Kenanlı yaratıcı tanrı El Elyon’a (En Yüce Olan) vergi ödemekten mutluydu. İncil yüzlerce yıl sonra Yahudiler’in Mısır’dan gelip Kenanlıların topraklarının büyük bir kısmını ele geçirdiğini söylüyor. Daha sonra Kral Davut, Kudüs’ü alıyor ve kendisini Melchizedek’in yerine yerleştiriyor.

Melchizedek ismi Mason Topluluğunda “Adaletin Kralı” diye anılır ve krallık ettiği şehrin yani Salem’in ismi de “barış” anlamına gelmektedir. Bu tercümelemler sonraki kullanımları ile örtüşmektedir ama aslen bundan daha derin anlamlar taşımaktadır. Melchizedek’in isminin son kısmını

oluşturan Yahudi'ce kelime "Tsedeq" ya da "zedek" normalde İngilizceye "dürüstlük" olarak tercüme edilir ama daha basit anlamları da vardır. Mesela "yanlış yapmıyor olmak" gibi. Bu, kutsal bir şekilde düzenlenmiş ve kökenini kadim bir tanrıdan almış olan bir topluluğun temel prensibiydi. Fakat bugün pek az kişinin hatırına Çarşamba (Wednesday) kelimesini kullanırken; kelimenin Woden'in günü (Woden's-day) anlamı gelir. Ya da aynı şekilde çok az kimsenin aklına Cuma (Friday) derken Venüs tanrıçası Freyja gelir. İsa'nın zamanında yaşayan Yahudiler'in büyük çoğunluğu da Zedek'in, bir Fenike tanrısının kutsal özü olduğundan habersizdi.

Zedek Fenikeliler için Güneş tanrısının yararlı yüzüydü. Onun parlak ışığı gizli suçları ortaya çıkartır ve masum insanlara yapılan hataları düzeltirdi. Fenike tanrıları birleşip Yehova'yı oluşturduklarında "zedek" onun bir parçası oldu.³⁸ Gerçekte tek tanrılılık ortaya çıktı. Tanrıların iyi özellikleri bir araya gelip kutsal ve iyi bir varlığı oluşturdu ve kötü özellikleri ise bugün "şeytan" diye isimlendirdiğimiz başka bir varlığı oluşturdu.

Rahip-Kralın isminin ilk yarısının da evrensel anlamı "kral" ya da "kral odur" ile eşdeğerdir. Bu Kenancadaki "malak" kelimesinin kökünden gelmektedir ve anlamı meclis üyesi³⁹ ya da daha belirgin bir anlamda "tanrının meclisinin üyesi" olarak tanımlanır.

Yani Melchizedek'in Masonluktaki tercümesi "dürüstlüğü kralı" anlamına gelmektedir. Bu anlam M.Ö. 1'nci ve 2'nci yüzyıllarda yeterliydi ama M.Ö. ikinci binyılda asıl anlamı çok daha önemli bir şeyler taşıyordu:

38. Cohin, Norman: *Cosmos, Chaos and the World to Come* (Kozmos, Kaos ve Dünya'nın Geleceği), Yale University Press, 1993
39. Hook, SH: *in Myth, Ritual and Kingship* (Efsanede, Ayinde ve Krallıkta), Oxford, Clarendon Press, 1958. AR Johnson'ın kaleme aldığı 'Hebrew Conceptions of Kingship (İbrani Krallık Kavramları)' isimli bölüme bakınız.

Tanrı'nın meclisinin bir parçası olan yaşayan kişi, cennette halkının temsilcisidir ve dünyada güneşin belirlediği ve dağıttığı kozmik dengenin sorumluluğunu taşır.

Bu Kudüs'ün dininin ve medeniyetinin lideri olan Melchizedek'in, Tanrı'nın meclisinde olabilecek kadar kuvvetli olduğunu anlatıyor. Daha sonra Mason ayinine baktığımız zaman bunun daha anlamlı olduğunu fark ettik.

Melchizedek, Kenan tanrısı olan ve Kudüs şehri ile alâkalı El Elyon'ın baş rahibi olarak kayıtlara geçmiştir. Güneşin El Elyon'la olan alâkası onun "En Yüce Olan" isminden gelmektedir. Bu Güneş'in Dünya'ya göre konumu ile ilgili mecazi bir tanım olabilir. Ve tabî ki şehrin kendisi Venüs'ün ismine göre adlandırılmıştı yani gökyüzümüzde Güneş'ten asla ayrılmayan bir gezegenin ismine göre. Melchizedek'in bu kadar uçuk mevkilerden güç alması, İbrahim'in ona olan hayranlığının sebebi olabilir.

Yüce Yüksek Rahibin Kutsal Topluluğu olarak bilinen Mason organizasyonu Melchizedek'in farklı özelliklerinden bahsetmektedir:⁴⁰

Rahipliğinin gelenekleri 900 sene boyunca sürmüş olmalı; ta ki Davut'un dönemine kadar. Onun önemi, dönemin savaşan ve İbrahim'in yeğenini götüren krallarından farklı olarak, aynı zamanda rahip olmasıdır. Bununla birlikte Mezopotamyalı İbrahim'in Fenikeli Rahip-Kral'a vergi ödemesi şaşırtıcıdır.

Ek olarak bu derece ile alâkalı olan ayinin özelliklerini anlatır:

Eski zamanlarda kardeşlerimizden birkaçının eşkenar bir üçgenin iki tarafında durup, oturumun açılış ve kapanışlarında dua etmeleri gelenekler dahilindeydi. Birçok mecliste artık bu geçerli değildir.

40. Hiram Ağı <http://www.brad.ac.uk/webofhiram>

Burada kullanılan “Meclis” kelimesinin oturumu karşıladığını fark ettik:

...Ayin “vazgeçilemez üçlünün” varlığından bahsediyor. Eğer dokuz Kutsal Yüksek Rahip mevcut iseler, o zaman merasim, “uygun ve yeterli” dir.

...Topluluğun tapınaklarından bir tanesi Melchizedek'in Shaveh vadisi'ndeki (Krallar vadisi) kamp yerinden bahsetmektedir. Oda perdelerle ayrılmıştır. Doğu tarafı Melchizedek'in Kraliyet çadırını temsil eder. Meclis'in açılışında bu perdeler açıktır: I. bölümün kabul merasiminde ve II. bölümün birinci parçasında aday çadıra davet edilene kadar kapalıdır. Bundan sonra ise hep açık kalır. II. bölümde, eğer yer varsa, bütün kardeşler çadırın içine geçerler; Kuzey ve Güney'e geçip ekmekle şarabı paylaşmak için beklerler.

...Eşkenar bir üçgen çadırın dışında yerin ortasına yerleştirilir: Üç uzun şamdana yerleştirilmiş mumlar, diğerini içine alan başka bir eşkenar üçgen oluşturur, ve ikisinin de tepe noktaları doğuya bakar.

I. bölüm sırasında, içteki üçgenin ortasında bir sunak bulunur ve bunun üzerine Kutsal Kanun Kitabı yerleştirilir. [Kutsal Kanun Kitabı tanımı günümüz Masonlarınca kabul gören dinî kitapların toplamını temsil eder. Bir İngiliz locasında bu kitap, Hristiyan İncili olacaktır ama bunun dışında Torah, Kur'an, Mormonların Kitabı ya da Hindu yazıtları olabilir.] Açık olan sayfası Yaratılış bölüm 14'tür. II. bölüm için hem sunak hem de Kutsal Kanun Kitabı çadırın içine taşınır ve başkanın sandalyesinin önüne getirilir. Daha sonra iç üçgenin ortasına bir minder veya bir tabure yerleştirilir.

...Başkan beyaz bir cübbenin üzerine bir göğüs zırhı ve uzunca bir kapüşon giyer. Başkan yardımcısı kırmızı bir cübbe ve vaiz ise açık mavi bir cübbe giyer.

Adayları topluluğun içine dahil etme yöntemi aynı anda birden fazla aday olacağı düşünülerek tasarlanmıştır:

Tipik Aday, çadıra girmesi için davet edildiği zaman, perdelerle bölünmüş açıklığın en sağına götürülür. Diğer adaylar da onun arkasına dizilir. Daha sonra başkan tarafından geleneklere uygun bir şekilde ikram edilen şarap ve ekmeği paylaşırlar.

Şarap paylaşımı sırasında, kılıç sıranın içinde gezdirilerek, bir adaydan diğerine geçer ve her biri kendi önünde yatay bir şekilde tutar. Alternatif olarak C.nin M.si kılıcı arkadan tutup her adayın önünde yatay olarak tutar.

Yönetici, Tipik Aday olduğu yere yani seçimin merkezine getirildiği zaman, diğer adaylar onun arkasında Batı'dadır. Tipik Aday kutsanıp dirildikten sonra geçici olarak içeriye götürülür: Her aday sırayla üçgenin ortasında diz çöker, kutsanır ve diriltilir ve yerine geri götürülür. Bütün adaylar kutsandıktan sonra, sadece Tipik Aday üçgenin ortasına getirilip Başkan tarafından kutsanacaktır.

Bu düzende aday kabul edilip, kutsanır, temizlenir ve Saygı-değer Yüksek Rahibin Kutsal makamına tahsis edilir.

Toplulukta geleneksel olarak giyilen ayin kıyafetleri, bir eşkenar üçgen üzerinde duran kukuleta şeklinde bir takıdır. İkisi de altındandır ve kırmızı kurdelalarla asılırlar: Üçgenlerin tepe noktaları yukarı bakar.

Merasimin başlamasından evvel bir dua okunur:

Cennet ve Dünya'nın Üstün Yüksek Rahibi, bizi gerçekliğinin bilgisi ile aydınlatsın ve bu oturumda olan kişiler kutsal topluluğumuzun gizemlerini anlatmak ve anlamak konusunda bilge olsunlar. Bütün toplantılarımızda yanımızda olsun, bize doğruluğun yollarında rehber olsun, hayat devam ettiği sürece onun bütün heykellerini sağlam tutmamızı sağlasın ve son olarak bizi kendisinin kutsal ismini bilmek konusunda bilgilendirsin.

Aday daha sonra sunağa getirilir ve Başkan ona şu şekilde hitap eder:

Kardeşim, sen şu anda kendini, kutsanmak, temizlenmek ve Saygıdeğer Yüksek Rahibin Kutsal makamına tahsis edilmek için sundun. Bu oturumun, senin dileklerin için hazır birer cevap taşıyan üyeleri şimdi sana bu yüce onuru takdim etmeye hazırlar.

Ayin daha sonra İbrahim ve Melchizedek'in hikâyesini anlatıyor. Devam etmeden önce sunak, üçgenin merkezinden kaldırılır başkanın sandalyesinin önüne, çadırın içine yerleştirilir. Daha sonra bütün kardeşler çadırın içine geçip üçgenin iki tarafında yani kuzey ve güneyde durup şarap ve ekmeği paylaşırlar. Kapının dışında aday kılıcı kınından çıkarır ve ona dizini bükerek kılıcı yatay bir şekilde tutup bir darbeyi nasıl savuşturabileceği öğretilir.

Aday daha sonra yavaşça kuzeyden doğuya doğru yönlendirilir, oradan bir anda perdelerin arasından başkan çıkar ve elindeki kılıcı döndürerek adayın başına doğru saldırır. Aday yeni öğrendiği şekilde diz üstü çökerek darbeyi savuşturmalıdır.

Merasim başkanın bir parça ekmeği kılıcının keskin tarafına koyması ve daha sonra bir parçasını yemesine kadar devam eder. Sonra kılıcı sağ eline alıp onu çadırın içindeki bütün kardeşlerine dikey bir şekilde sunar. Onlar da kılıçtaki ekmekten sağ elleri ile bir parça kopartıp yerler.

Daha sonra Mezmur 133 yani İncil'in bize söylediği şekilde "Davut'un derecelerinin şarkısı" yüksek sesle okunur:

Kardeşlerimizin bir arada yaşamasının ne kadar iyi ve hoş olduğunu görün! Bu başın üzerindeki değerli yağ gibidir, o ki sakalın üzerinden geçer; hatta Harun'un sakalının bile: Giysilerinin eteklerine kadar gider; aynı Hermon'un çiy'i gibi ve Siyon'un dağlarına yağın çiy gibi: çünkü orada Efendi kutsamayı emretti, herkes için eşit hayatı.

Eski Ahit'te ilginç bir yazı vardır. İçinde belirgin bir Ma-son karakteri barındırır; "Davut'un derecelerinden" ve "kardeş" kelimesinden bahseder ama bizim için ilgi çekici kısmı bu değil. Başa sürülen değerli yağ Mesih için kullanılmıştır çünkü Mesih kelimesinin anlamı "*kutsanmış olan*" demektir ya da daha geniş bir anlamı ile "*kutsal yağ ile kaplanmış ki-şi*" demektir.

Bu mezmurun tarikatla ilgili amaçlar için; dinî bir ahite bağlı kişilerce bir Kenan Tapınağı'nda (muhtemelen daha sonra Dan rahipliği tarafından da) Yahudi öncesi dönemin büyük festivallerinden birini kutlama amaçlı kullanılmıştır.⁴¹ Bir kez daha Kenan rahip geleneklerinin bu tarikatla olan ortak yönlerini görüyoruz.

Eminiz birkaç yüz yıldır bu dereceyi kullandığı hâlde anlamını bilen bir kişi bile olmamıştır. Doğuya dönük bir eşkenar üçgen normalde anlamsız bir şey olmasına rağmen bu derece için önemlidir. Masonluğun astroloji ile yakın ilgisinden dolayı bu gerecin Kenanlılar'ın yıldız dinleri ile alakalı olabileceğini düşünüyoruz. Craft Masonluğunda biliyoruz ki iki diyakozun taşıdıkları sopalar (asâ da denilir) Asherah'tır yani Güneş'in hareketlerini ölçmek için kullanılan nişan sopalardır.⁴² Asâların ismi Kenan inancında Venüs'ün sabah ve akşam yıldızı olduğu biçimlerini temsil eden ikizlerin annesi olan tanrıçadan gelmektedir. Çadırın önünde toprağa yerleştirilmiş böyle bir Asherah (Yehova ile sandığının ve diğer tanrıların bir çadırın içinde tutulmasını hatırlarsak) yaz dönencesinin gün ortasında, güneybatıya doğru bir gölge verir ve kış dönencesinde ise kuzeybatıya doğru bir gölge verir. Böylelikle temel çizgisi kuzey ve güneye doğru giden bir delta şeklini alır.

Güneşin azami mevsimsel hareketlerinin yarattığı bu gölgelerin açısı enleme dayalı olarak oldukça değişkendir. Bu

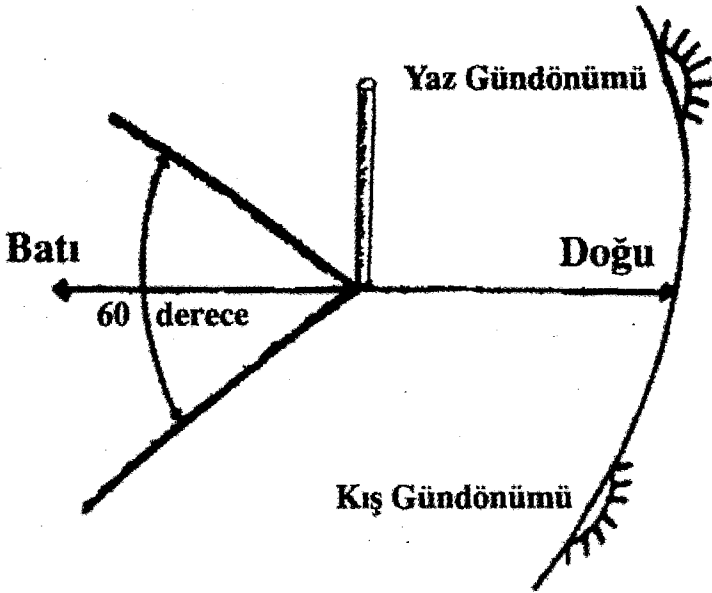
41. Anderson GW: *Psalms – Peakes Commentary on the Bible* (Zebur – Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

42. Knight, C & Lomas, R: Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökenleri

gerçeğin Süslü Çanaklı İnsanlar tarafından, çizildikleri yerin enlemi ile kodlanmış bir çeşit Neolitik posta kodu oluşturan elmas şekilleri meydana getirmek için kullanıldığını belirtmiştik. Ekvator'da bu açı çok dardır ama Kutup noktasında oldukça geniştir. Modern Masonluğun geliştiği Güney İskoçya'da gündönümünün açısı tam olarak 90 derecedir. Gün batımında gölgelerle birlikte yansıtılırsa bir kare oluşturur.

Melchizedek derecesinin kullandığı eşkenar üçgenin iç açılarının hepsi 60 dereceydi ve eğer bu geometrik şekil hakkında yanılmamışsak Kuzey yarımkürede bir bölge ile kesişmelidir ki gerçekten de kesişiyor:

Kudüs!

Kudüs'te bir sopayı yere sapladığınızda, yaz ve kış dönümleri arasında oluşan altmış derecelik bir açı içinde yer değiştiren bir gölge yaratır.

Melchizedek'in Salem adlı kadim şehrinde yere saplanan bir Asherah'ın gündönümlerindeki gölgeleri işaretlendiği zaman ortaya bir ikizkenar üçgen çıkıyor. Bu yöntemle hesaplanırsa, Kral Süleyman'ın Tapınağı'nın sundurmasında du-

ran Boaz ve Jachin sütunlarının gölgesi, Kutsalların Kutsalına 60 derece doğrultudadır. Bu başka hiç bir enlemde gerçekleşmez ama dünya üzerinde her boylamda, kuzey ya da güney bu durum gerçekleşir. Mesela Çin'de Şangay, Fas'da Marakeş ve Avustralya'da Wollongong buna uygundur ama bu konumların Melchizedek'in hikâyesinde herhangi bir önemi yok.

Şimdi Kenanlılar'ın ne şekilde düşündüklerini bildiğimize göre anlıyoruz ki ayinde verilen açıların birbirleriyle alâkalı olmasının pek de şansla ilgisi yoktur. Bu ayinin çok eski olduğu kesindir ama içerdiği anlam daha Masonluk ortaya dahi çıkmadan çok uzun süre önce kaybolmuştur. Bu durum, sözlü geleneklerin ve ayinlerin çok uzun bir zaman diliminde insanlar tarafından nasıl artık anlamları bilinmeden aktarıldığına güzel bir örnektir.

Topluluğun üyeleri gündönümünün oluşturduğu üçgenin iki köşesinde dururlardı. Aday üçgenin ortasında diz çöker ve burada kutsanırdı ve yerine götürülmeden evvel diriltildi. Üçgen ya da deltanın dış kenarları gündönümlerini, ortası ise ekinoksları temsil ederdi. Yani sembolik olarak her aday yağ ile kutsanır ve ekinoksta tarikata alınır.

Zebur, antik Fenike bilgilerini barındırır ve 19. mezmurun temeli Güneş'in evlenmesini anlatan bir sabah ilahisine dayandığı bilinir.⁴³ Mezmur'da gün doğumunun yıl boyunca bir gündönümünden diğerine geçişi ve daha sonra geri gelişini anlatır. Böylefca Kudüs'te eşkenar üçgen oluşur. Son satır "Zedek" in asıl kavramına değinir. Burada Güneş tanrının adaletli gözünden hiç bir yalanın kaçamayacağı anlatılır:

Tanrı Güneş için gökyüzünde bir çadır kurdu

Gerdekten çıkan güveye benzer güneş

Göğün bir ucundan çıkar, öbür ucuna döner ve bu nedenle hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

43. Hooke, SH: *Myth, Ritual and Kingship* (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew Myths and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları)

Uzmanlar bize bu Yahudilik öncesi efsanede Güneş tanrısının Anat ile evlendiğini (Astart olarak da bilinir) söylüyor. Tabii ki biz Anat'ın aynı zamanda Venüs olduğunu biliyoruz.⁴⁴

19. mezmurun ardındaki eski efsane, Güneş'in damat olduğunu ve Venüs'ün parlak sabahyıldızının da onun gelini olduğunu anlatıyor.⁴⁵ Kutsal Kitap uzmanları 1 Krallar 11:5 gibi bölümlerde Süleyman'ın Venüs'ün Fenikeliler'in ilahı olan özel formuna tapıldığını anlatıyor.⁴⁶ Venüs'e "Cennet'in Kraliçesi" (Astart) olarak tapınmak Davut'un dönemine yani tahminen M.Ö. 600'e kadar devam etti.⁴⁷

Demek ki Zebur'da iki tane yıldız astrolojisinden önemli tanrının; Güneş ve Zedek tanrısının çevresinde mükemmel bir dakiklikle kırk yılda bir ve Burçlar Kuşağı'nın çevresinde 1440 yılda bir dans eden partnerinin evliliğini görüyoruz. Bu özellikler Yahudiler'in ve daha sonra Hristiyanların tanrısı olan Yehova için de geçerlidir. Hikâye bu evliliğin sonuçlarına bakıldığı zaman çok daha ilginç olur. İşte bir uzmanın gözlemi:

*Kutsal evliliğin meyvesinin Kurtarıcı-Kral olması genel efsane ve ayin kalıplarına uymaktadır... Burada İshak'ın doğumundan önceki tarih dikkat çeker. Bahsi geçen gelenekler Yaratılış'ın 17-18. bölümlerine dağılmıştır... İshak'ın kehanetlerinde gizemli bir Fenike motifi seziliyor ve bu kolayca kanıtlanabilir çünkü metnin her edebi bölümünde kutsal-asil bir çocuğun Fenike yöntemlerine geri dönüşü anlatılır.*⁴⁸

44. *Myth, Ritual and Kingship* (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew Myths and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları)

45. Engnell, J: *Studies in Divine Kingship* (Kutsal Krallık Üzerine Araştırmalar), SPCK, 1962

46. Mauchline, J: 1:11 Kings – *Peakes Commentary on the Bible* (1:11 Krallar – Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

47. *Myth, Ritual and Kingship* (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew Myths and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları)

48. *Myth, Ritual and Kingship* (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew Myth and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları)

Yehova'nın tek Tanrı olmasıyla birlikte, Yaratılış 21:1-3'te onun İbrahim'in karısını "ziyaret" ettiği ve bunu yaparken de yaşlı bir adam şekline büründüğü anlatılır:

Ve Efendi aynen söylediği gibi Sara'yı ziyaret etti ve Sara hamile kaldı.

Çünkü Sara, İbrahim'in yaşlılık zamanında tam da Tanrı'nın belirttiği zamanda hamile kalıp, bir erkek çocuğu doğurdu.

Ve İbrahim Sara'dan doğma oğluna İshak ismini verdi.

Ama ziyaret için kullanılan kelime *pāqad*'dır. Anlamı bir kadına masumca selâm vermekten çok cinsel ilişki için onu ziyaret etmektir.⁴⁹ Demek ki Sara, Meryem'in çok önceki bir hali oluyor yani kutsal bir şekilde hamile kalınan bir çocuğun annesi. İbrahim bir kadını hamile bırakamayacak kadar yaşlıydı. Başpiskopos Ussher'in hesaplarına göre İbrahim, İshak doğduğu zaman tam yüz yaşındaydı. Böylelikle bir tanrının Sara'yı ziyaret etmesi, bir çocuğun doğabilmesi için daha büyük bir ihtimal gibi gözüküyor.

Güneş'in ya da yıldız astrolojisinden başka bir varlığın bir kadını hamile bırakamayacağı düşünülürse; insan-tanrı Melchizedek'in bu işte bir parmağı olduğundan şüphelenebiliriz. Görünen o ki İbrahim, rahip-kral için vergi öderken muhatabı ise onun karısını "ziyaret" ediyormuş.

Sonsuz (eğer eşkenar değilse) üçgenin antik doğasını karşısında hayrete düştük.

Sara, "kraliçe" ya da "prenses" anlamına gelir ve İshak isminin de (Yishâq) "gülen" mânâsında bir Kenan kelimesinden geldiği bilinir. Bu da Yaratılış'ta tanrı ona çocuğu verdiği zaman "Sara'nın kendi içine güldüğü" anlamını çıkartır. Ek olarak "gülen", Ugaritik mitolojik edebiyatında tanrı El ile alâkalı bir özelliktir. Büyük ihtimalle çocuk, bakire Anat'ın (Venüs)⁵⁰ göğsünden süt emmiştir. Böylelikle İbrahim, Sara ve

49. Myth, Ritual and Kingship (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew Myths and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları)

50. Myth, Ritual and Kingship (Efsane, Ritüel ve Krallık), Oxford, Clarendon Press, 1958. Bkz. 'Early Hebrew.

Tanrı'nın bu hikâyesinin; bir tanrının bir Kraliçeyi "ziyaret" etmesi, kutsal bir evliliğin yapılması ve kutsal bir çocuğun doğumu ile sonuçlanan bir Kenan inanışından devşirildiği sonucuna varabiliriz.

Kenan ayinlerinin Yahudilik üzerindeki bilinen etkilerini incelediğimiz zaman birçok araştırmacının Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta anlatılardan daha belirgin dışıl özellikleri olduğunu bulduğunu görüyoruz. Bu araştırmacıardan bir tanesi bu konuyu şöyle özetlemiştir:

Sadece Eski Ahit'ten İsrail'in bir tanrıçayı Yehova ile bağdaştıracığını tahmin edemezdik. Yine bu sonuca varmak kaçınılmaz ve bu tanrıçanın İsrail'in mitolojisi ve ayinlerinde rol oynadığı konusunda da haklı çıkmaktayız. Ayinlerin, sürgün öncesi İsrail'de başka yerlerde icra edilen ayinlerle olan benzerlikleri göz ardı edilemez. Bunlara Yehova ve Anath'ın senelik evliliğini temsil edenler de dahil.⁵¹

SONUÇLAR

Sümerlilere uygarlığı getiren halkın; çekici buldukları bir yere yerleşmiş olan Süslü Çanaklı İnsanlar'ın tacirleri olduklarına ve Lübnan'daki Gebal gibi başka topluluklarla ilişkileri olduğuna inanıyoruz.

Levant'a "yeni gelenlerin" ve Sümerliler'in Süslü Çanaklı İnsanlar'ın göçmenleri olduklarına inanıyoruz. İki gurup da Venüs tabanlı inançlarının ötesinde benzerlikler taşımaktadır.

Güneş'e tapınmak birçok kadim uygarlıkta görülür ama Venüs inancı, Süslü Çanaklı İnsanlar'la ilişkili olduğuna inandığımız uygarlıklar için önemlidir. Venüs, Megalitik Britanyalılar için önemliydi ve Mason adayı için de "ölümün karanlığını" aydınlatan ışık Venüs'ün ışığıdır. Venüs inancı ile ilgili olan toplumların Sümerliler, Kenanlılar, Mısırlılar ve Yahudiler olduğunu keşfettik.

51. Myths and Their Interpretation' (En Eski İbrani Efsaneleri ve Yorumları).

Mısır'ı kuranlar yanlarında mimariyi, denizciliği ve astroloji de getirdiler ve bütün zamanın bilinen en ileri uygarlıklarından bir tanesini başlattılar. Newgrange'ın en önemli özelliği beyaz kuvarz duvarıdır ve antik Mısır'ın ilk şehrinin ismi Memphis'tir ve anlamı da Beyaz Duvar'dır.

Şimdi Orta Doğu'daki birçok uygarlığın tohumlarını atan olayın Süslü Çanaklı İnsanlar'ın yayılması olduğuna inanıyoruz.

Ras Shamra tabletleri kadim Kenanlılar'ın ayinleri hakkında birçok bilgi veriyor. Bunlar Masonluğun üçüncü derecesinde adayın sembolik olarak öldürülmesi ve diriltilmesiyle büyük benzerlik gösteriyor. Yakın zamanda yapılan Eski Ahit araştırmaları, Kenanlı Rahip-Kral Melchizedek'i birçok Mason ayininde mecazi olarak bağdaştırıyor.

Kudüs'ün enleminde yere yerleştirilen bir Asherah ya da gölge sopasının gündönümlerindeki gölgeleri işaretlendiği zaman bir eşkenar üçgen oluşuyor. Bu kadim ayin hâlâ modern Masonlukta kullanılıyor ama anlamı kaybolmuş durumda. Saygıdeğer Yüce Rahip Mason Topluluğunun üyeleri, dönence gölgelerinden oluşan üçgenin iki tarafında dururlardı. Aday, üçgenin merkezinde diz çöker ve orada kutsanıp diriltildi. Üçgenin ya da deltanın dış kenarları gündönümlerini temsil ettiğine göre ortası da ekinoksları temsil ediyordu. Bunun anlamı her adayın yağ ile kutsandığı ve ekinoksta tarikata alındığıydı.

Davut, krallığı aldığı zaman Kenan rahiplik geleneği devam etmişti. Demek ki Davut, İbrahim'in Melchizedek ile sürdürdüğü geleneklerin devamını sağlamıştı. Yani baş rahibin ve Kudüs Kralının geçerliliğine izin vermişti. Bu Yahudiler'in kral ve rahip özellikleri taşıyan mesihlere olan inancını başlatmıştı.

YEDİNCİ BÖLÜM

YAHUDİLİĞİN İKİZ TARİKATLARI

YENİ ÜLKE

Eski Ahit İsrailoğulları'nın M.Ö. 2. binyılın ilk yarısında Kenan şehirlerine yavaş yavaş boyun eğdirdiğini söyler. Yahudiler Mısır'ı Yeşu ve Musa'nın önderliğinde terk ettiği zaman Kenan topraklarını almayı plânlıyorlardı. Kimse bunun ne zaman olduğunu bilmiyor ama Yahudi inancında Musa'nın Kızıl Deniz'i yarması 1447 olarak tarihlendirilir. Kral James Kutsal Kitabı ise bu tarihi birkaç yıl öncesine yani M.Ö. 1491'e çeker.

Yaklaşık beş yüz yıl sonra, Süleyman'ın döneminin sonunda, doğu Kenanlılar, Yahudiler'in arasına karışmış, batı Kenanlılar da Fenikeliler adını almış ve o zamandan sonra farklı halklar olarak görülmüşlerdir. Ama görüldüğü kadarıyla Kenanlılar ve Yahudiler Eski Ahit'in anlattığı kadar farklı halklar değillerdi. Kutsal Kitap uzmanları şu anda İbrani lisanının Kenan kaynaklarından türediğini ve Fenikelilerin lisanın da İbranicenin erken döneme ait bir biçimi olduğunu söylüyorlar.¹

Kutsal Kitap'ı kayda geçiren ilk Yahudi kâtipler, Cennetin Bahçesinden atılan Adem'in zamanından, İbrahim'in Antlaşmasına ve Musa'nın Göç'üne hatta Kral Davut'un Kudüs'ü işgal etmesine kadar olan olaylar zincirini resmetmişlerdir. Bu olaylar Yaratıcı Tanrı'nın seçilmişlerince idare edilecek

1. "Canaanites" (Kenanlılar) Microsoft® Encarta® Encyclopedia 2001. © 1993–2000 Microsoft Corporation, Her hakkı saklıdır.

tahtının kurulması için önceden kadere yazılmıştı. Ama biz bu anlatının, kâtiplerin dünya görüşünü haklı çıkarmak için oluşturulmuş basit bir akla yatkın hâle getirme çabası olarak görüyoruz.

İbraniler'in Kenan'ı aldığı zamanlar yani Bronz Çağı'nın başlangıcında tarihi kanıtlara göre bütün bölge düzensizlik içindeydi. M.Ö. 12'nci yüzyılda bu bölge kültürel bir yıkım ve nüfus değişiklikleri ile karşılaşmıştı.² Profesör William Stiebling'e göre bunun nedeni; çeşitli kanıtların da işaret ettiği üzere iklimin aşırı değişmesidir. Değişim, M.Ö. 1300'de başlayan ve iki yüz yıl süren küresel ısınma ile başlamıştır. Kenan topraklarındaki çöl arazileri hiç yağmur olmadığı için iyice kötüleşmiştir. Stiebling'in bir araya getirdiği kanıtlara göre Kenan'ın kıyıdan uzak bölgelerindeki birçok köy boşalmıştır. Ancak M.Ö. 1000'den sonra insanlar geri dönmeye başlamışlardır.

Bu sonraki tarih, Davut'un Kudüs'ü almasına ve bütün bu kötü şartların olduğu süreç de İbraniler'in Kenan'a yerleştiği döneme denk gelmektedir. Bu akıllara bir soru getiriyor: Acaba İbraniler bu terk edilmiş topraklara diğerleri su ve yemek kıtlığı yüzünden boşaltıkları için mi yerleşti?

Siebling açıklamasına göre bu tarihlerde Babil'de gerçekleşen ayaklanmalar, nüfusun yüzde 75 azalmasıyla çakışmaktadır. Mısır'da büyük buğday kıtlıkları vardı ve barbar kabileler kalan yiyecek stoklarını da sürekli yağmalamak için saldırıyordu. Bu gerçekler İbraniler'in boşalmış topraklara göç ettikleri hipotezini desteklemektedir.

Ağaç kabuğu analizleri, su düzeyleri ve doğal bitki örtüsündeki değişiklikler gibi bilimsel kanıtları bir araya getir-

2. Stiebling WH: 'Did the Weather Make Israel's Emergence Possible' (İsrail'in Ortaya Çıkışını Hava Durumu mu Mümkün Kıldı?) *Biblical Review*, (Kutsal Kitap Dergisi) cilt. X, no. 4, Ağustos 1994

diğımızde insan yerleşimindeki gidişatın ne şekilde değiştiğini gözlemleyebiliriz. Kıyıda yaşayan Kenanlılar (mesela Sonradan Fenikeli adını alanlar) ısı meselesiyle başa çıkabilirken doğudakiler ya da daha yüksek rakımlarda ve daha ücra yerlerde yaşayanlar çok zarar görmüşlerdir.

İsrail'deki Manasseh Kabilesi'ne tahsis edildiğine inanılan bir yerleşim bölgesinde ancak bir iklimle ilgili bir problem sonucu ortaya çıkabilecek sonuçların izlerine rastlanılmaktadır. Manasseh, etekleri çölle çevrili, kıyıdan on ya da on beş mil kadar uzakta, Ürdün Nehri'ne uzanan ve Galilee Denizi ile Ölü Deniz arasında tepelik bir bölgededir. Bu analizin yazarı Dr. Adam Zertal tarım ekonomisi alanından arkeolojiye geçmiş bir akademisyendir. Çalışmaları bizim ilgilendiğimiz dönemde yerleşim alanlarındaki çeşitliliği göstermektedir.

Bronz Çağı'nın ortasında (M.Ö. 1750–1550) 116 tane yerleşim vardı, ama sonlarında (M.Ö. 1550–1200) bu sayı 39'a düşmüştür. Stiebling'in anlattığı kuru, yaşanması güç dönemden beklenecek kadar büyük bir gerileme görülmektedir. Daha sonra Demir Çağı'nda (M.Ö. 1200–1000) yerleşimlerin sayısı eskisinden de fazlalaşıyor ve 136'ya çıkıyor. Zertal bu durumu şöyle açıklıyor:

*Yerleşimlerdeki bu dramatik yükseliş bölgeye 1. Demir Çağı'nda yeni bir halkın geldiğini gösteriyor. Bu, Kutsal Kitap'ta geçen İsrailoğulları'nın Kenan'a gelmesi hadisesiyle bir bağ kurmaktadır.*³

Ek olarak Zertal'ın ekibi bu toprakların eski nüfusunun yerleşim yeri olarak tepelerden çok vadileri seçtiğini (1'e 3'lük bir oranla) ve yeni gelen nüfusun ise dağları (1'e 2'lik

3. Zertal, A: 'Israel Enters Canaan' (İsrail Kenan'a Giriyor), Biblical Archaeology Review, (Kutsal Kitap'a Arkeoloji Dergisi), cilt: XVII, no: 5 Eylül/Ekim 1991

bir oranda) tercih ettiğini ortaya koymuştur. Bu bilgi yeni nüfusun gerçekten de yeni bir halk olduğunu ve yerleşecekleri yerler hakkında yeni fikirleri olduğunu ispatlıyor.

İbraniler'in Kenan'a gelmesi konusunda üç teori olduğunu öğrendik. Birincisi William Albright'ın "fetih" modeli,"⁴ Eski Ahit'te anlatılan savaşları tarihsel bir gerçek olarak kabul ediyor. İkincisi Albrecht Alt'ın "barışçı sızma" modeli; üçüncüsü ise George Mendenhall'ın "köylü ayaklanması ya da toplumsal ihtilal" modelidir.

Albright Kutsal Kitap'ta anlatılan hikâyeyi desteklemek için deliller arıyor, ama eserini yayınladığından bu yana ortaya çıkan arkeolojik bulguların teorisini desteklediği söylenemez. Birçok kaynaktan yaptığımız araştırma sonucunda Mendenhall'ın teorisinin (özellikle Norman Gottwald'ın geliştirdiği hâliyle) tarihî gerçeğe en yakın olduğuna karar verdik.

Mendenhall ve daha sonra Gottwald, modern antropolojik ve sosyolojik konulara dikkat çekip en eski İsraililer'in çoğunun bu topraklara yabancı olmayıp aslında feodal efendilerine karşı gelen Kenanlı kaçaklar olduklarını ileri sürmüşlerdir. Bu Kenanlı alt tabaka doğu ve kuzeydeki merkezî tepelere kaçıp ülkenin batısını terk etmişlerdir. İsrail basitçe dışardan işgal edilmemiş; Kenan içinde oluşmuştur. Eğer bu model kabul edilirse ki biz ediyoruz; basitçe İbraniler Kenanlılar'ın köylü tabakasıydı..

Bu açıklama Eski Ahit'teki "Yargıçlar Dönemi"ne uymaktadır. Demir Çağı'na denk gelen bu dönemde nüfusun bir kısmı tepelerdeki şehirlere göç etmiştir. İbrani Krallığı'nın var olmasından önce kabileler kendilerine Kutsal Kitap'ta "yargıçlar" adı verilen şefler tarafından yönetilirdi. Yasa Kitabı'nı yazarlar bu kişilerin isimlerini sırasıyla listelemeye

4. Albright, WF: *From the Stone Age to Christianity* (Taş Devrinden Hristiyanlığa), Johns Hopkins Press, 1940

çalışmışlardır ama modern Kutsal Kitap çalışmalarına göre bunlar benzer dönemde birbirleriyle çekişen kişiler bile olabilir.

Daha sonra ismini Kenancadaki Jerubbaal olarak değiştiren Gideon geç dönem yargıçlarından biridir ve görüldüğü kadarıyla diğerlerinin hepsinden üstün olmuştur. Bir harem olduğu için yetmiş tane oğlu vardı. Boş zamanlarında Ophrah merkezli dinî bir tarikat oluşturmıştır. Tarikatta dinî bir obje yaratıp ephod ismini vermiştir. Bu bir öngörü aletiydi ve Musa'nın Ahit Sandığı ile benzerlikler gösteriyordu. (İngilizcede aynı isimdeki rahip giysisinin üst tarafı ile karıştırılmamalı) Ophrah'ta oğullarından birinin ismini resmen Abimelech olarak koydu. Bu isim Tanrı'yı Baba ve Kral olarak onurlandırıyor. Bunu yaparak Yahudi Krallığı'nın ilk adımlarını attı.

Kenanlı köylüler 'Apiru'⁵ kelimesinden gelen Hebrew (İbrani/Yahudi) adıyla anılır oldular. Mısırlı Firavun Akhenaten'in (M.Ö. 1353–1335) başkenti olan Tell el-Amarna'da üç yüzden fazla çiviyazısı tablet bulunmuştur. Birçoğu Akhenathen ile ona bağlı kralları arasındaki yazışmalardır ve Mısır'ın bahsi geçen eyaletlerin ki buna Kenandakiler de dahildir kontrolünü kaybetmekte olduğunu göstermektedir. Bunun sebebinin de bu gizemli 'Apirular' olduğunu yazmaktadır. Tanımlara bakılırsa 'Apirular Kenan'ın sosyal tabakalarının dışındaydılar. Tarım işçisi, paralı asker ve hatta kanun kaçakları olarak kiralanmışlardı. Mektuplardan bir tanesi Lab'ayyu isimli bir adamın liderliğinde bir gurubun 'Apiru'nun nasıl Kenan'ın merkez tepeliklerindeki Shechem şehri'ni ele geçirdiği anlatıyor.

Daha belirgin bir resmin oluşmakta olduğunu hissetmeye başladık.

5. *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri), Thomas Nelson and Sons, 1962

Kenan'ın kıyı kesimlerindeki orta ve aristokrasi sınıfı çok başarılıydı. Milletlerarası ticaretin neredeyse tamamını kontrol eden zengin ve başarılı tacirlerdi. Kıyı şehirlerinde yapılması gereken işlerde artık çok daha az işçiye gerek duyuluyordu çünkü paralarını şehir dışında kazanıyorlardı ve ihtiyaçları olan bütün egzotik malları, yiyecekleri ithal ediyorlardı.

Artık iş bulamayan köylü sınıfları ile ilişkilerini yavaş yavaş kaybettiler. Haklarından mahrum kalan ve moralleri bozulan 'Apirular da iş ve yemek bulabilmek için ülkeyi dolaşmaya başladılar.

Bazılarının Mısır'a amele, tarım işçisi ya da paralı asker olarak gitmiş olabilecekleri konusunda şüphe yok. Belki de Musa'nın İbrani ('Apiru) olmasının öyküsü de oldukça başarılı bir paralı askerin Mısır ordusunda General olmasıyla ilgili anyaya dayanmaktadır. Bu senaryonun verdiği bilgilerle İbraniler'in Mısır'dan göçmeleri fikri mantıklı görünüyor çünkü doğuya ve güneye, yani onlara vaat edilen topraklara gittiler. Atalarının nesiller sonra terk ettikleri Kenan'a geri döndüklerinde kendilerinin birçok 'Apiru gurubundan sadece bir tanesi olduklarını fark ettiler.

Belki de Mısır'dan gelen bu mülteciler vaat edilmiş topraklarda karşılaştıkları sıradan köylülerden daha gelişmiştiler. İnsanları, Kutsal Kitap'ın bize aktardığı ismiyle "yargıçlar" tarafından yönetilen yeni bir sosyal düzen altında toplamaya başladılar. Kenanlı şehir devletlerinin Kralları, insanların daha iyi şartlar talep etmeye istekli olduklarını gördüklerinde endişelenmiş olmalılar. Belki de eskiden paralı asker olan ve savaşmayı bilen kişilerin yönettiği çiftçi ayaklanmaları yaşanmıştır. Bunlar birkaç küçük şehirde yönetiminin el değiştirmesiyle sonuçlanmış olabilir. Ama gördük ki çalışmalarımız bizi sürekli Kral Davut'un hikâyesine getiriyor.

Gerçek bir Yahudi eyaletinin kurulmasının hikâyesi Kral Davut'tan geçer yani İsa'nın soyunun geldiği söylenen kişiden. Eski Ahit, Davut, Kudüs alır almaz rahipliğin merkezleştirilmesine başlanıldığını anlatır. Böylece çevre ülkelerin dinî ayinlerinden farklı bütünüyle değişik uygulamalara sahip bir topluluk meydana getirmiştir. Kırsal arazilerde, "yüksek yerler" adıyla anılan yerel tapınaklarda rahipler hemen hemen eski Kenan inanışlarıyla aynı özelliklere sahip bir tür Yehova kültünü sürdürüyorlardı ama artık yeni bir tanrıdan yetki alıyorlardı. Kutsal Kitap uzmanı Profesör Samuel Hook:

Yahudi Krallığı'nın başlangıcından sonraki ilk değişiklik; başkentle diğer toprakların dini yöntemlerinin ayrıştırılmastıydı. Yasa Kitabı'nın kanıtlarından, Krallar Kitabı'nın editörlerinden, ve Peygamberlerden bildiğimiz kadarıyla ülke çapındaki yerel mabetler de yani "yüksek yerler" de rahipler, Kenan inanışlarının oldukça etkisi altında kalmış bir Yehova tarikatını sürdürüyorlardır. Hosea bize genişletilmiş Yehova ile Baal'ın İsraili inananların aklının nasıl karıştığını göstermektedir. Bu durum, kınalar ve reformcu Kralların çabalarına rağmen M.Ö. 586'da Kudüs'ün düşmesine kadar devam etti.⁶

Buna rağmen Yahudiler sahip oldukları topraklara krallık kavramını çok farklı ve özel bir nitelikte tanıttılar. Yahudiler'in ilk Kralları Seul, temel olarak askerî amaçlar için kutsal bir güçle donanmış yaşlı bir yargıç olarak tasvir edilir. Davut'un otoritesi ise farklıdır: Bir antlaşmaya dayanır. Antlaşmana üç gurubu ilgilendirir: Kral, halk ve Yehova. Davut'un krallığı, onun Tanrı ile özel bir bağı olduğu için desteklenmektedir.

6. Hooke, SH: 'The Religious Institutions of Israel' (İsrail'in Dinî Kuruluşları), *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri), 1962

Davut ilk mesih olarak kabul edilir ve onun hak talebi, bu antlaşmaya bağlanarak Yehova ile arasındaki özel ilişkiye dayandırılır.⁷ Antlaşmada karar ve şartlar iki taraf için bulunmaktadır: Yönetici ve Halk. Yehova'nın rolü, iki tarafın da antlaşmaya uygun davranmasını zorlayarak sağlamaktır. Bu kurmaca dikkat çekici bir demokrasi örneğidir, orijinal ve emsalsizdir. Krala asil imtiyazlar veren ama kendi içinde de sınırlamaları olan, kutsal bir garantiyle halkın haklarını ve özgürlüğünü koruyan bir taç giyme yemindir.

O dönemde bütün ülkelerde kral, yönetimin tamamını kontrol ediyordu ve halkın hiç bir hakkı yoktu. Önceleri İsrail'in yönetim dilinde normal vatandaş kralın "köle"si olarak adlandırılıyordu ama Davut'un yönetimi sırasında yeni bir sosyal organizasyon kuruldu ve vatandaşlar kralın "kardeş"i (Yasa Kitabı 17:20) ya da "komşu"su (Jeremiah 22:13) olarak kabul gördü. Bu uygulama, yöneten ve yönetilen arasındaki ilişkilerde yeni bir çağ başlattı, fakat ömrü kısa sürdü.

Zaman geçtikçe kırsal alanda yaşayan insanların eline daha fazla toprak geçti. Ashkelon gibi güney liman kentleri bile alınmıştı ama kuzey kıyılarındaki Fenike şehirlerine dokunulamamıştı. Yahudiler Kudüs'ü zamanla aldılar üstelik bu kanlı ve askerî bir başarıdan ziyade siyasî bir zaferdir.

Eski Ahit'e göre Kral Süleyman'ın Yehova için yaptığı tapınağın kurulduğu araziye Davut, altı yüz miskal altın karşılığında Araunah (Ornan diye de bilinir) isimli bir Yebusi'den almıştır. Arazi buğday harmanı için kullanılıyordu.⁹ Altı yüz miskal çok yüklü bir paradır ve bu ödemenin hikâyede anlatılmasının nedeni Davut'un yerli nüfusa ne şe-

7. Hertzberg, Arthur: *Judaism* (Yahudilik), George Braziller, New York, 1962

8. Yebusiler, Kudüs'ün Yahudiler gelmeden önceki Kenanlı sakinleriydiler.

9. 1 Tarihler 21: 15-26

kilde davrandığını göstermek içindir. Samuel’de Davut’un bu toprakları Gad Peygamber’in tavsiyesi üzerine aldığını anlatmaktadır. Tanrı’nın kızgınlığını yatıştırmak istemiştir çünkü Davut vergi toplanmasını desteklemek için bir nüfus sayımı yapmıştır. Samuel’de Tanrı’nın bir meleğini yollayıp Davut’un halkından büyük bir kısmını katletmesinden bahseder. Davut felâketi önlemek için bir şansa sahip olmuştur. Anlatılanlara göre Tanrı’nın sesi olarak Gad Davut’a ceza olarak üç seçenek sunmuştur: Yedi senelik kıtlık, üç ay süren bir savaş ve üç günlük bir salgın hastalık. Tabî ki Davut üçüncüyü seçmiştir. Kayıtlara göre o zamanlarda buğday hasadı sırasında bir hastalık çıkmıştır ve yetmiş bin kişiyi öldürmüştür. Hastalık Kudüs’e gelmek üzereyken Davut, Yehova’ya dua etmiştir ve hastalık durmuştur.¹⁰ Bu hikâye birçok nedenden dolayı imkânsız gözükmektedir; üç günde bir hastalıktan bu kadar fazla insanın ölmesi bu nedenlerin ilk akla gelenidir.

Eski Ahit’in, tasvir edilen olaylardan yüzyıllar sonra yazılmış olması dikkate alınırsa Davut gerçekten yaşad mı yoksa birbirine karışmış efsanelerin bir ürünü müydü bunu tam olarak bilemiyoruz. Bazı insanlar 19’ncü yüzyılda bulunan Ten Dan dikilitaşı ve M.Ö. tahmini 849-820’de hüküm süren Moebite¹¹ Kralı Mesha’nın dikilitaşında “Davut’un Evi” tanımının geçmesine dayanarak onun gerçek olduğunu savunur. Ama delil olduğu söylenen bu şeyler bile farz edilen olaydan en az iki yüzyıl sonradır.

Dostumuz Profesör Philip Davies’in güvenilir yorumuna baş vurduk:

Ten Dan dikilitaşı “Davut’un Evi” olarak tercüme edilebilecek sadece bir kelime var ki başka anlamlara da gelebilir. Eğer

10. 2 Samuel 24: 13-16

11. Bugünkü Ürdün’ün dağlık bölgesi Moab’da yaşamış tarihî halk (y.h.n)

“Davut’un Evi” anlamındaysa bile bu “Davut” un, Kutsal kitap’taki olup olmadığını bilemeyiz.

Uzmanların en heveslileri bile bir Davut İmparatorluğunun asla var olmadığını; Kudüs’ün ufak ve önemsiz bir köy ve Davut ile ilgili anlatılanların abartı olduğunu kabul ederler. Burada tarihî bir merkezin bir efsaneye dönüşmesinden bahsediyoruz ki bundan oldukça şüpheliyim. Kral Arthur’un bu konudaki benzerliğine değineceğim: onun da muhtemelen tarihî bir yanı vardır ama o da efsanelerde anlatılan kişi değildir.

Öyle ki neden bazı inançların var olduğunu ve bazı bölgelere neden saygı gösterildiğini açıklamak için çok sonradan üretilmiş bir Yahudi efsanesiyle karşı karşıyayız. Yahudi halkının bir tarihi olduğunu kanıtlamaya çalışan Eski Ahit yazarları için; inançlarının sadece Kenan inanışlarının bir kolu olduğu gerçeği kabul edilemezdi. Böylece Kral Davut gibi bir karakteri gerçeğe döktüler. Konuyu basitleştirmek için her şeye rağmen görüşlerine saygı duyup Davut’tan gerçek bir kişiymiş gibi bahsedeceğiz.

‘Apiru kumandan Davut, Kudüs’ü Yebusiler’den alıp; Melchizedek’in Venüs rahipliği inancına sahip şehri bir Davut şehrine çevirdiği zaman Genç Kral Hiram, Sur tahtına geçeli fazla olmamıştı. Eski Ahit’te ‘Apirular’ın hırslı kralı Davut’un Kudüs’teki Yebusi aristokrasisini şehri ona vermeleri için ikna edişinden söz edilir. Şehir yönetimi ona hakaret etmek için sakatları, körleri ve dilencilerle yolunu tıkamış ve sadece sakatların bile onun şehri almasını engellemek için yeterli olabileceğini ima etmişlerdir.¹² Davut şehri hızla kuşatma altına alarak şehrin liderlerini görüşmeye zorlamıştır. Şehri aldıktan sonra da Melchizedek’in rahiplerini yeniden eğiterek Zadok’u başrahip atamıştır.

12. Whiston, W (ed. ve çev.): Josephus, *Antiquities*, vii, iii, 1

Krallara lâyük tapınaklarla dolu zengin liman şehri Sur'un tehlikede olabileceğini, Davut'un listesinde sırada kendisinin olduğunu düşünen Hiram vakit kazanmaya karar vermiştir. Davut ile arkadaş olup ona desteğini ve teknik yeteneklerini sunmuştur; gücünü pekiştirmek için Kudüs'te bir saray yapmış ve Yahudi kumandanı Sur'dan uzak tutmuştur. Josephus bu konuda şunları söylemiştir:

*Sur halkının Kralı Hiram ona [Davut] elçiler yolladı; onunla karşılıklı bir dostluk ve yardımlaşma antlaşması yaptı. Aynı zamanda ona hediyeler, sedir ağaçları, mekanik aletler ve mimari konusunda yetenekli insanlar yolladı ki böylece o da Kudüs'te bir kraliyet sarayı inşaa edebilsin.*¹³

Bu plân işe yaradı ve Hiram'ın Sur'u denizin üstünde inşaa ettiği yapay bir adaya taşınması için gerekli zamanı sağladı. Hiram asıl gücünün geldiği bütün kaynakların bu adaya çok dikkatli bir biçimde taşıdığından emin oldu. Tanrılarına yeni tapınaklar inşaa etti. Onlar da ona asil güçlerini verdiler. Sonra da kıyılardakileri, eski ve zayıf olanları yıktırdı.

Bize göre Davut'un Krallardan biri olarak kayıt edilmesinin sebebi, 'Apirular'ın Kudüs'ü belirli bir zamanda almayı başarmış olmasıdır. Daha sonra tarihçiler Davut'un kutsanmasını çok şişirerek anlatmıştır. Kutsanma, Fenike kral ayininin bir parçasıdır. Doğuya bakan ve girişinde iki sütun bulunan bir tapınakta yapılır.

Samuel'in önce Seul'u sonra da Davut'u kutsamış olduğu iddiası Fenike ayinlerini kopyalamaya yönelik bir yöntemmiş gibi gözüküyor, ama araştırmacılar "gerçek" bir Kral olabilmek için daha başka şeyler yapılması gerektiğini biliyorlardı. Yebusiler gerçek Kenan Krallarının Venüs'le evlendiklerini biliyorlardı. Şehirlerinin ismi Kudüs, bunu temsil

13. Josephus, *Antiquities*, vii, iii, 2

ediyordu. Bir Kenan Kralının kutsallık derecesine yetişebilmek için Davut'un tercihen kendi yeni tanrısı Yehova için doğruya bakan bir tapınak inşaa etmeliydi. Burada kral yapma ayinleri düzenlenebilecekti ve tanrıça Venüs'le şafağın soğuk parlaklığında evlenebilecekti.

Josephus bize karardan bahsediyor ama bunun sebebini açıklamıyor:

Şimdi Kral [Davut] her geçen gün Tanrı'nın isteğiyle ilişkilerinin daha iyiye gittiğini görüyordu ve Tanrıya hakaret etmemeyi seçti ki kendisi sedirden yapılma evleri inşaa etmeye devam ediyordu. Çok yüksekiler ve ilginç bir mimariye sahiptiler. Ahit Sandığı çadır tapınağa yerleştirilirken izledi ve Tanrı'ya bir tapınak inşaa etmek için şevk ile doldu. Musa önceden böyle bir tapınağın inşaa edilmesi gerektiğini öngörmüştü.¹⁴

İlginç mimarili ev Sur Kralı Hiram'dan bir armağandı. Musa'nın Yehova'ya bir tapınak inşaa edilmesini öngörmesi Pentateuch'ın var olan hiçbir kopyasında görülmemektedir, ama bunun Masonik Ahit'te olduğunu biliyorduk; burada Musa çadırdan mabedin bir gün taştan yapılacak tapınağın bir modeli olduğunu söylüyor ve daha sonra Bezaleel'a inşaaasını başlatmak için emir veriyor. [Masonik Ahit 6:7] Josephus'un sadece Masonik Ahit'te olan ve başka bir yerde bulamadığımız bir detaydan bahsetmiş olması ilgimizi çekti.

Bu görüşümüze Brussel Üniversitesi'nde İbranice ve Eski Ahit araştırmalarında başı çeken Profesör Jagersma'dan da destek aldık. Davut ve Ahit Sandığı hakkında Kutsal Kitap'ta anlatılanları inceleyip şunları yazmıştı:

Samuel tarafından kutsanmasını takip eden anlatımlarda Davut'tan hep büyük bir savaşçı ve yetenekli bir general olarak bahsedilir... [Davut'un] Kudüs'ü ele geçirmesi, Fenikelilerin

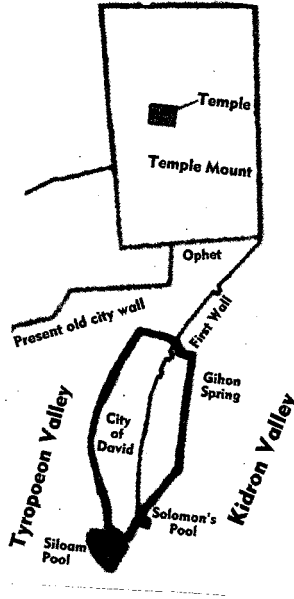
14. Josephus, *Antiquities*, vii, iii, 4

uzun bir süredir bölgede ellerinde tuttıkları kilit bir noktanın el değiştirmesine yol açtı... Güç dengesinin değişmesini sağlayan başka bir etken de eski [Fenikeli] şehir devletlerinin güçlerini kaybetmeleri idi. Bu tamamen ekonomik düzenden kaynaklanıyordu. Eskiden ekonominin gözde olduğu noktalar kıyı iken zamanla kıyidan içeriye yani tepelik arazilere kaydı... Kudüs ve diğer Kenan şehirlerinin Davut ile işbirliği yapmasının dinî sonuçlarının dışında ekonomik sonuçları da olmuştur. Davut muhtemelen Kudüs'ün Krallık için politik bir merkez olarak kullanılabileceğini ama bunu başarmak için dinî bir merkez olmasının da gerektiğini anlamıştı... Çünkü Davut için Ahit Sandığı büyük önem taşıyordu... Ahit Sandığı'nı Kudüs'e getirmesi, şehri [Yehova'nın] mezhep için merkez nokta haline getirmişti.¹⁵

Kudüs şehri küçüktü ama iyi savunuluyordu ve onu almak efsane ve mitolojinin köylü kralı Davut için çok büyük bir zafer olmuş olmalı. Kutsal Kitap'ta Davut'un şehri alır almaz hemen Ahit Sandığı'nı Kiriath-jearim'den (Baal-lah) alıp yeni başkentine getirmek için otuz bin seçilmiş asker ile yola çıktığını anlatılmaktadır (Hatta sandığın önünde dans ede ede gitmiştir.) Yolculuk sırasında Ahit Sandığı'nı taşıyan aracın sürücüsü kaza ile Yehova'nın evine düştüğü için ölmüş; Davut da başka problemleri engellemek için her altı adım için bir öküz ve bir bufalo kurban etti.

Yavaş ve kanlı bir yolculuk olmuş olmalı.

15. Jagersma, H: *A History of Israel to Bar Kochba* (İsrail'den Bar Kohba Ayaklanmasına), SCM Press, 1985

Davut'un şehri küçüktü. Daha sonraki tapınak kuzeydeki yüksek alana inşaa edilmiştir.

ZENGİN ADAM, FAKİR ADAM

Araştırmalarımızda Kenan toplumunun iki özelliğini daha fark ettik: Zengin ve gelişmiş şehirli, örnek olarak Byblos ile Surlular; bir de kırsal bölgelerde yaşayan köylüler. Şehirlerde yaşayanlar sadece giysileri ve gıdalarının kaliteleri konusunda farklı değillerdi; bilim, din ve felsefe konularında çok daha iyi eğitimliydi. Tapınakları çevresinde yoğunlaşan bir kültür ortamı içindeydiler. Bunun yanında 'Apirular'ın sadece taşlarla işaretlenmiş mukaddes mabetlerle tanımlanan karmaşık birkaç efsanesi vardı.

Yine de 'Apirular efsanelerini organize etmekte ve yeni bir soy geliştirmekte o kadar sebatkârlık gösterdiler ki sonunda bütün bunları tersine çevirdiler. Onların başarısı bugünün tektanrıcılığıdır ki büyük saygıyı hak eden bir başarıdır. Mason ayinlerinde yakaladığımız ipucunu doğrulayan giderek daha

çok belge buluyorduk. Çatışmalar iki dinin mutsuz ve geçici bir şekilde birleşmesi şeklinde yüzeye çıkıyordu.

'Apirular organize olmaya başladıkları dört kabileye bölündüler ve kendilerine Yakup'un eşleri ve hizmetçi kadınlarının isimlerini seçtiler: Leah, Zilpah, Rachel ve Bilhah. Nüfus sabitleşmeye başlayınca her birey soylarına bakmaksızın yaşadıkları bölgeye göre bu kabilelerden birisine bağlanmaya başladılar.¹⁶

Kudüs'ün Melchizedek'i ya da Sur'un Hiram'ı gibi Rahip-Krallar Güneş ve Venüs'e taparlardı, astrolojiden anarlardı ve tahta kutsal ayınlar yoluyla çıkarlardı. Çevre bölgelerin sakinlerin de benzer bir inancı vardı. Tanrı ya da oğlunun her mevsim öldüğü ve takip eden da baharda dirildiği tipik bir çiftçi inancına sahiptiler. Bu düşünceye birçok ünlü Kutsal Kitap uzmanı ve arkeologa danıştıktan sonra vardık. Hem kırsal kesimdekilerin hem de şehirlerde yaşayanların ölüm ve diriliş üzerine benzer kadim inançlar sergilemesine; ikisinin de astrolojik muhtevası olmasına rağmen farkları çok belirgindi.

Krallarla aristokrat takipçileri dirilişin kendileri için olduğuna inanırlardı ve Venüs'ün Parlak Sabah Yıldızı olması bu inancın temeliydi. Kırsal kesimdeki halk ise ölüm ve dirilişin her sene kral ya da bir tanrının başına geldiğine inanırdı. Mevsimleri belirginleştiren ve onların yeterince gıda almalarını sağlayan birisine... Köylüler için de toprağın dirilişini sağlayan genellikle Güneş'ti.

Kutsal Kitap uzmanı Rahip Profesör William Irwin diriliş hakkında şunları söylemiştir:

*Ölen tanrının müritleri bunun kadim dünya için derin bir ayin olduğunu fark etmiş olmalıydılar: Tanrı'nın hayat verebilmek getirebilmek için ölümü seçmesi ve neş'e getirebilmek için acı çekmesi...*¹⁷

16. Fohrer, G: *History of Israelite Religion* (İsrail Dininin Tarihi), S.P.C.K. Londra, 1973

17. Irwin, WA: "Job" (Eyüp) *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

Bu tema binlerce yıldır devam etmiştir. Mesela Tanrı Mit-ra'nın bir ahırda kış dönencesi sırasında İsa'dan altı yüzyıl evvel doğduğu söylenmektedir ve onun da dirilişi Paskalya'da kutlanırdı. Ama bu tarikatların hiç birinin Venüs ile bir alâkası yoktu. Görünen o ki Venüs inancı sadece krallar ve kuvvetli şehir devletleri için özel bir durumdu.

Kenan/Yahudi inançlarının arasında değinmek istediğimiz ana farklılık zaman dilimidir. Aristokrat topluluklarla bağlantılı Venüs taç giyme ayinlerinin uzun süreli meseleleri vardı. Bu meselelerin başında bireylerin ölümden başka bir hayata veya hayatlara diriltilmesinin inancı geliyordu. Hanok (ve tabii ki Melchizedek) yüzyıllarca yaşamıştı ve Krallar bir sonraki hayata geçtiklerinde tanrılara katılırlardı çünkü bir zamanlar yıldızlar ve gezegenlerle bir olduklarına inanıyorlardı. Köylüler ise kısa dönemli, mevsimden mevsime olduğunu düşünüyorlardı. En büyük sorunları ürünlerinin sağlıklı olması ve bir sene daha kendilerini besleyebilmeleri idi. Her paskalyada "Ölen tanrı tekrar dirildi," diyorlardı. Venüs'ün bir sonraki kırk senelik döngüsünde neler olacağı onların inançlarının ve hayâl güçlerinin çok ötesindeydi.

"Kenanlılar" terimi genellikle Hiram'ın Sur'unda ya da Melchizedek'in Kudüs'ünde yaşayan şehirliler için kullanılıyordu. 'Apiru ise hayatta kalabilmek, işçi ya da paralı asker olarak iş bulabilmek için tabiat şartlarına göre göç eden köylü sınıfıdır. Antik Mısırlılar'ın kuraklık nedeniyle su bulmak için güneye inen göçebe halkın Nil kıyısına yerleşmesine izin verdiği bilinir. Mısırlılar onlara iş de vermiştir ve birçoğu Mısır ordusunda savaşmışlardır. Bu gerçek Musa gibi bir 'Apiru'nun nasıl Mısır ordusunda General olduğunu ve bir cinayetle suçlandıktan sonra Kenan'a geri döndüğünü açıklayabilir. Başka bir uzman zamanla 'Apiru ya da İsraililer'in nasıl belirli yerlere yerleştiğini açıklamıştır:

Başlangıçta İsraililer'in çoğu kapalı topluluklarda yaşıyorlardı; sonunda bir kısmı şehir ekonomisine dahil oldular. Şehirler ve kırsal kesim arasında sonradan çıkacak meselenin sebeplerinden biri de buydu. Bu kapsam da mesela Judah'ın kırsal kesimin Ku-

*düs'e duydukları antipati kadar kökleşmiş değildi; aslında şehirli-lerin çoğu Kenanlıydı... İsraililer bazı Kenan tapınaklarında ka-bul gördüler. Klan tanrıları zamanla klandan çok bu tapınaklarla ilişkilendirildi ki artık yerleşimleri kalıcı olmuştu. Gezici tanrılar artık belli yerlerin tanrıları hâline gelmişlerdi.*¹⁸

Çok eski bir tarihte Venüs'e tapınmakla bir doğa tanrısı-nın ölümü ile tekrardan dirilişi arasında bir bağlantı vardı ki bu tür bir bağlantının tarih öncesine kadar da uzanıyor olma-sı söz konusudur. Fenikeliler Venüs'ü Ashtoreth ismi ile bilir-lerdi. Eşi Tammuz idi yani tabiatın ve hayvan üretkenliğinin tanrısı. Halka açık ayinlerde bu tanrılar kral ve başrahibe ta-rafından temsil edilirdi.

Bir tanrının dünyanın iyiliği için ölmesi ve daha sonra tek-rar dirilmesi fikri basit halkın için inanması çok kolay bir kavram olmalı. Basit bir etkisi ve mevsimlerin değişkenliği-y-le belirgin bir benzerliği vardı. Ama gizli olan Taç giyme ayinleri kesinlikle daha farklıydı. Mısırlılar'ın Kralları tarafın-dan kullanılan şahsî dirilme olayına çok benziyorlardı. Horus, "Duat'a" yani ölümlerin ülkesine gidiyor ve tacı, tanrılarca ta-kılıyordu.

'Apirular bir Yahudi milleti hâline gelirken Yunanlılar me-deniyetlerinin doruk noktasındaydı. Yıldız tarikatlarına inanç azalmıştı ve artık Venüs, yükselen ve yok olan bitki tarikat-larının bir parçasından ibaretti. Venüs Taç giyme kültü de şe-hir devletlerinin daha despotik bir yapıya dönüşmesi ve her türden sosyal tabakadan insanları barındırmasıyla yok oldu. Yahudiler'in erken dönem kralları kendilerinin de kutsal var-lıklar olabilmesi için Venüs ayininin gerekliliğini biliyorlardı ve bunun için milletlerin tabiatla ilgili özelliklerini yönetmek-te hep lider oldular.

Seul yerleşmeye başladıkları zaman bu gezgin 'Apirular'ın lideri oldu ama krallığa kutsal bir yolla değil üç farklı yolla kazandı:

Birinci olarak Mizpah Şehri'nde toplanan kabile şeflerinin toplantısında Kral seçildi.

18. Fohrer, G: *History of Israelite Religion* (İsrail Dininin Tarihi)

Sonra Ephraim'de Peygamber Samuel tarafından kutsandı. Son olarak Gilgal'da Krallığını ilân etti.

Gilgal (taş daire¹⁹) Yahudi mitolojisinin gelişimi için önemli bir yerdir çünkü 'Apiru ordusunun tamamı, Ahit Sandığı'nı Ürdün'den vaad edilmiş topraklara taşıdıktan sonra burada sünnet edilmiştir. Elimizdeki bu bilgiler üzerine konuştuğumuzda aklımıza bir soru takıldı: Köylüler, bir köylünün kral olabileceği fikrini nasıl karşıladı?

Görüldüğü kadarıyla şehirlielerin sahip olduğu ve bir insanı bir Kral yapan ayinlerden habersizdiler. Bunlar Melchizedek ve İbrahim'in zamanından beri Kudüs'ün Yebusi Kralları ve başrahipleri tarafından çok dikkatli bir şekilde korunmuş olan gizemlerdi. Bu da 'Apirular'ın "Büyük Kralın Şehri" diye bilinen Kudüs'ü neden ele geçirmekte bu kadar hevesli olduklarını açıklar. Ama Yebusi Kralların tahttan inip politik güce giden yolları teslim edeceklerini düşünmek de anlamsız.

Daha evvel anlattığımız gibi, Davut'un yönetimi tatsız yönlerinin olmasına rağmen diğer hiçbir hükümdarınkine benzemiyordu. Onun yönetiminde vatandaşlara eşit gözle bakılırdı; sahip oldukları mallarla göre değil. Belki de halkına sunduğu eşitlik onun hâlâ sadece bir "süper-yargıç" olduğu gerçeğiydi, kendinden öncekiler gibi ancak kutsal bir taç giyme ayininin sağlayacağı kutsal sattüye sahip değildi. Antik Kenanlılar'ın bu tavrının, Süleyman'ın neden kendisini kutsal bir Kral olarak ilân etme ihtiyacı duyduğunu açıkladığına inanıyoruz.

Süleyman, Davut'un hayatının ikinci yarısında dünyaya gelmişti. Kudüs iyi organize olmuş bir şehirdi. Tahta geçer geçmez herkesten üstün olduğuna inandı. Babası tarafından topluma getirilmiş sosyal kurallara sempati duymuyordu. Tahta çıkışı otokrasinin prensiplerinin demokrasinin prensiplerine karşı zaferi olarak nitelenmiştir.²⁰ Kral Davut yönetmek için

19. *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri), Thomas Nelson and Sons Ltd, 1962

20. Robinson, TH: *The History of Israel (A Companion to the Bible)* [İsrail'in Tarihi (Kutsal Kitap İçin Yardımcı Bir Kitap)], T & T Clark, 1939

seçilmiş normal bir kişiydi. Normal bir Cumhurbaşkanı gibi... Ama Kral Süleyman çok farklıydı. Davranışları halkıyla eşit olduğunu göstermiyordu. Sanki; yönetmek için kutsal bir hakkı olan birisi gibi davranıyordu. Bu kutsal hakkı nasıl elde etti acaba?

SONUÇLAR

Kıyı Kenan'ın aristokrasi ve orta sınıfları milletlerarası ticareti kontrol edip kâra geçiyordu. Bu kıyı şehirleri çok fazla işçiye ihtiyaç duymuyorlardı. Paralarını dışardan kazanıp ihtiyaçları olan malları ithal ediyorlardı. Zamanla çalıştırdıkları işçi sınıfıyla aralarındaki bağ koptu. Bu durumdan mutsuz olan 'Apirular yemek ve iş bulabilmek için başka yerler aramaya başladılar. Bazıları Mısır'a gitmiş olmalı. Musa'nın bir İbrani ('Apiru) olmasıyla ilgili hikâyeler, Mısır ordusundaki başarılı bir paralı generalin hikâyesine dayanıyor olabilir. Yahudiler'in Mısır'dan göç etmelerinin hikayesi ve sebebi şimdi mantıklı gözüküyor. Onlar vaat edilmiş toprakları bulabilmek için doğuya ve kuzeye doğru yol aldılar.

Geri döndükleri zaman 'Apirular alt sınıfı, yargıçlarca yönetilen yeni bir sosyal sınıf hâline getirdiler. Kenan şehir devletlerin kralları, halk daha iyi şartlar istediğinde kaygılandılar. Bir iki şehri alabilecek askerî yeteneğe sahip eski paralı askerlerin başlattığı ayaklanmalar çıktı. Zamanla kırsal kesimin insanlarına daha fazla şehir teslim oldu (Ashkelon bile) ama Fenikeliler'in kuzey kıyı şehirleri güvendedi.

Bu sırada iki çeşit Kenan topluluğu oluştu: Byblos ve Sur'daki gibi şehirlerde yaşayanlar ve kırsal kesimin barbarları. Şehir insanları bilim, din ve felsefe konusunda iyi eğitimliydi. Kültür ve gelenekler hakkında bilgi sahibiydiler ama 'Apirular sadece birkaç eski efsaneye sahipti. 'Apirular efsanelerini iyi bir şekilde organize ettiler ve bugünkü dinî mirasımız tek tanrıcılığa katkıda bulundular.

Kudüs'te Melchizedek'in ve Sur'da Hiram'ın yönettiği Kenanlılar Güneş ve Venüs'e tapıyorlardı. Astrolojiden anlıyorlardı

ve gizli ta giyme ayinleri icra ediyorlardı. 'Apirular ise daha az karmaşıık olan ve bir tanrının ya da oğlunun her mevsim baharı getirebilmek için öldüğüne dair bir inancı sürdürüyorlardı.

Kenanlılar'ın bu yıldız dinleri, kendisini Venüs gezegeni şeklinde gösteren bir tanrıçaya tapan; çok iyi denizciler ve tacirler olan başka bir ırktan gelmeydi. Astromik olarak ayarlanmış tapınaklarıyla orijinal Kenan yerleşimleri, denizin ötesinden, Süslü anaklı İnsanlar'ın topraklarından gelenlerin kültürleriyle birleşti.

'Apirular'ın hırslı lideri Davut, Kudüs'ün Yebusi aristokrasisine, şehri kendisine vermeleri için bir teklifte bulundu. Aristokralar ancak Davut'un krallık referanslarına hakaret ettikten sonra teslim oldular. Davut şehri alır almaz Musa'dan miras kalan tanrı için bir tapınak inşaa etmeye başladı. Ahit Sandığı'nı Kudüs'e getirdi. Sur'lu Hiram bu gelişmelerden korktu ve iki politik çözüm üretti. İlk olarak Davut ile arkadaş oldu ve onun için Kudüs'te bir saray inşaa etti. Bu arada şehrini ve ta giyme tapınaklarını denizde inşaa ettiği bir adaya taşıdı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

GERÇEK KRALLAR, İNSAN KURBANLAR VE YAĞMUR ÇAĞIRMAK

SON EKLEMENİN BAŞARISIZLIĞI

Birçok kişiye göre Süleyman'ın hükümdarlığında Yahudi halkı pek çok zafer kazanmıştır ama gerçekte durum tam tersiydi. Yaptığı binalar güzeldi ama aynı zamanda aşırı ve savurgancaydı; ülkesinin ihtiyacını karşılayabileceğinin çok üstündeydi. İncil'de Davut'un ele geçirdiği hazinelerin bile Süleyman kendisini Kralların arasında bir Kral olarak ispatlamak istediğinde yeterli olmadığı anlatılır. İçlerinde Kudüs Tapınağı'nın da olduğu bu binalardan dolayı halkını zorla çalıştırmak zorunda kalmış ve Sur Kralı Hiram için tahıl yetiştirtmiştir. Bu amaç için ülkesini on iki parçaya bölmüş ve her kısma bir iş vermiştir. Bu durum Davut ülkesinden olanların dışında krallıkta bulunan herkesi kapsıyordu. Büyümekte olan hoşnutsuzluk giderek artmaktaydı. Hem Edom'da hem de kuzeydoğudaki Aramean topraklarında ayaklanmalar çıktı. Sonuç olarak işçi kayıpları oldu ve Süleyman'ın halkına daha fazla yük bindi.

İnanıyoruz ki Süleyman, Kenan geleneklerine göre gerçek bir Kral olmak istemişti. Ona Kral yapma ayinlerini satabilecek tek kişi Sur'un Kralı Hiram'dı. Eğer biz haklıysak Hiram gerçekten de Süleyman'a Kral yapma ayinlerinin gerçekleşmesi için gerekli malzemeyi ve ayinleri vereceğine dair bir antlaşma yaptıysa bu antlaşmada verilen şeyler nelerdi? Do-

nanım yani İncil’de ve Masonik Ahit’te anlatılan Tapınağı inşaa etmenin yöntemleri hakkında bilgimiz var. Peki ama ya yazılım? Hangi ayinler El’in oğlu Baal’ı tanrıça Baalat ile evlendiriyordu ve Tanrı’nın meclisinin bir üyesi yapıyordu.

Sir William St. Clair’in karmaşık Viking soyu hakkında bildiklerimizi bu konuya aktarmak için yeniden Masonik Ahit’e bakmaya karar verdik. Gördüğümüz üzere Viking şiirleri mezmurlara dayanmaktadır. Mezmurlar bir tür alegorik formdur ve anlayabilmek için eserin bahsettiği konu hakkında bir bilginiz olması gerekir. Kendimize sorduk: Acaba Hiram’ın Süleyman’a sattığı Yahudi Kral yapma metodu bir Mason mazmununda gizli olabilir mi? Bildiklerimizi bir araya getirip mantıklı bir hipotez oluşturmaya çalıştık.

Bölüm 5’te gördüğümüz gibi, Fenike Kralları Güneş tanrısı El’in dünyevi temsilcisi ve cennetin Kraliçesinin (Baalat) eşleriydiler. İlkbahar ekinoksunun üretkenlik festivali Baalat tapınağında düzenlenirdi. Bu festival fahişelik ayinini içerirdi ve bu dinî bir görevdi. Bu ülkenin bütün doğurgan kadınları için geçerliydi. Kendilerini tereddütsüz bir şekilde onları almak isteyecek herhangi bir yabancıya vermek zorundaydılar. El’in bir yabancı kılığında geleceğine inanılırdı ve bundan dolayı bütün kadınlar belki de o yabancı El’dir diye kendilerini ona en iyi şekilde sunmak zorundadırlar. El’in karısını yani Baalat’ı sakinleştirmek için “müşterilerden” alınan bütün para onun tapınağına bağışlanırdı ki gerekli tapınak giderleri karşılanabilsin. El’in temsilcisi olarak Kral bu merasimleri Baalat’ın baş rahibesiyle birlikte olarak açar ve bundan dokuz ay sonra kış dönencesinde bu birleşmelerin meyveleri ortaya çıkar. Bazen Tanrıça bu doğumlarda gülümser. Eşine sabahyıldızı olarak yakın bir şekilde gözükür ve mutluluğu gündüz göğündeki muhteşem halinden belli olur. Kim onu eşinin çevresinde dans ederken gördükten sonra mutluluğundan şüphe edebilir ki?

Bu şekilde onurlanmış çocuklar El'in dünyevî temsilcisi olduğu için Kral tarafından evlât edilirler ve tanrıçanın dünyevî temsilcisi olan Baalat'ın Baş Rahibesi tarafından Venüs sabahyıldızı olarak doğup güneşi kucakladığında doğurtulurlar. Gerçekten de Venüs'ün oğlu olarak görülüyor olmaları.

Josephus'un bize sağladığı bilgilerle Sur Kralları'nın kronolojisini yeniden oluşturduk ve Hiram'ın, Venüs'ün sekiz yıllık döngüsünde sabahyıldızı olarak gözükteği günde doğduğunu öğrendik. Demek ki o Venüs (Baalat) ve Güneş'in (El) çocuğu olabilmek için bütün özelliklere sahipti. Bu çocuk genellikle Baal diye bilinir ve sonbaharda ölüp ilkbaharda doğar.

Peki ya Sur krallarını Tanrıça Baalat ile evli olduğunu söyleyen Kral lahitleri?..

Venüs'ün Oğlunu alıp Tanrıçanın eşi ve En Yüce'nin (El) dünyevî temsilcisi yapan bu durum ayinin anahtar noktası gibi gözüküyor. Bu ayinin ne şekilde icra edildiğine dair hiç bir fikrimiz yok ama Fenike tapınaklarının kalıntıları göstermektedir ki hepsi doğuya dönüktü ve girişlerinde iki tane sütun vardı; çatı pencerelerinden Venüs'ün ışığı giriyordu ve Baş Rahibin yürüyüp ayini icra edebilmesi için tabanları döşenmişti.

Mason ayinindeki bu merasimi anlayabilmek için başka bir ipucuna daha sahiptik.

Chris Dallas'ta halka açık bir konuşma yaparken kalabalığın içinde bulunan ama sorular başladığı zaman kalabalıktan ayrılan bir kadından ufak bir zarf almıştı. Kahverengi zarfı açtığı zaman içinde elle yazılmış bir not buldu:

Muhteşem çalışmalarınız için ikinize de teşekkürler, Tanrı sizleri kutsasın. Size bir zamanlar babama ait olan bazı dokümanları sunmak istiyorum; kendisi hayatı boyunca bir Mason'du. Umarım bunlar çalışmalarınız için yararlı olur.

Mektubun yanında Mason ayinleri içeren ve gerçekten yararlı bazı daktilo edilmiş sayfalar vardı. İçlerinde Mükemmellik Ayini olarak geçen dereceler vardı ve bunlar Masonların Hiram Abif'in vücudunu diriltme merasimi yapıldığı zaman icra edilen ayinler olmalıydı.

Bu ayinlerin İskoç Askerî Locaları tarafından 17'nci yüzyılda Amerika'ya götürüldüğü bildirilmişti. Bu ayinler şimdi Charleston Virginia'nın Yüce Locası tarafından kabul görmektedir. Ayinler, İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın sansür hareketinden daha eski olduğundan oldukça ilgimizi çekti. İçerikleri Masonik Ahit'te bulunuyor. [8:11-13] Bu ayinde gezgin bir mason locasının, Hiram Abif'in cesedini sığ bir mezarda buldukları anlatılıyor. Fenike kral yapma merasimini anlamamıza da bu ayin yardımcı oldu; böylelikle Venüs'ün oğlunun nasıl Ana Tanrıça'nın dünyevi eşi olabildiğini çözdük.

11. *Görevlerini mükemmel bir sadakatle yerine getirdiler. Mezarın tekrar açılmasından sonra çevresine bakınan kardeşlerden bir tanesi, dostlarının bir kısmının gördükleri şeyden dehşete düşmüş olduklarını fark etti. Diğerleri de alındaki korkunç yaraları bakıyor efendimizin çektiği acıları hissediyorlardı. İki kardeş mezara indi; bir tanesi efendimizi, yeni çırak tokalaşmasıyla kaldırmaya çalıştı ama başaramadı. İkincisi efendimizi zanaatkâr tokalaşmasıyla kaldırmaya çalıştı ama o da başarısız oldu. Daha sonra daha ateşli ve daha tecrübeli bir kardeş aşağı inerek efendimizi Üstat Mason derecesinin güçlü, aslan tokalaşmasını kullanarak kaldırmayı başardı. Yardımlaşarak efendimizi, Kardeşliğin Beş Noktası'nı kullanarak kaldırdılar. Bu arada şaşkına dönmüş diğerleri de önemli sözler ettiler. Kral Süleyman bu kelimelerin, hareketlerin ve sembollerin; gerçekleri tekrar buluncaya kadar evrendeki bütün Üstat Masonları temsil etmesini emretti.*

12. *Efendimizin vücudu, İsrail yasalarının izin verdiği ölçüde tekrar Sanctum Sanctorum'un yakınlarına gömüldü. Efendi-*

mizin mezarı: Doğudan ve batıdan üç ayak uzaklıkta, kuzeyle güneyin ortasına ve beş ayak derinliğe dikey olarak gömülmüştür.

13. *Efendimiz, Sanctum Sanctorum'a gömülmemiştir çünkü ba-yağı ve kirliliği olan hiç bir şey oraya giremezdi. Başrahip bile sadece senede bir kere birçok yıkamadan ve temizlenmeden sonra girebilirdi. İsrail yasalarına göre ölmüş insanların vücutları kirlenmiş sayılırdı. Aynı on beş Zanaatkar'a cenaze-ye katılmaları emredilmişti, üzerlerinde masumiyetlerini an-latan beyaz önlükler vardı.*

Paragraftaki anahtar bölüm Hiram Abif'in (Hiram'ın Anah-tarı'nda açıkladığımız gibi ismi kaybedilmiş efendi ya da Ba-al anlamına geliyordu.) Kardeşliğin Beş Noktası ayiniyle kal-dırılmış olmasıdır. Bu garip beş noktalı sarılma merasimi, Saygıdeğer Üstat ve Aday arasında tapınağın ortasında ger-çekleşir. Merasim yapılmadan evvel Mason Tapınağı'nda şu dua okunur:

Her şeyden Üstün ve Sonsuz Tanrı, Evrenin Yöneticisi ve Mimarı, senin yaratıcı düşüncende her şey hayat buldu. Tak-dirindeki zayıf varlıklar olarak alçak gönüllü bir şekilde yal-varıyoruz: Kutsal Adında toplanmış bu toplantıyı kutsa. Özel-likle hizmetkârın olan ve kendisini bir aday olarak bizimle birlikte Üstat Mason'un Gizlerini paylaşmak için sunan bu adamdan asaletini eksik etmemen için yalvarıyoruz. Ona bu dayanıklılığı ver ki yargılanma zamanı geldiğinde başarısız olmasın ve ölümün gölgesi vadisinden senin koruman ile ge-çip mezarını aşarak yıldızlarla sonsuza kadar parlansın.

Şimdi Fenikeli Krallığının altında yatan basit prensipler hakkında artmış olan bilgimizle ve Süleyman'ın bu sırları Davut'un Kudüs'ü, Musa'nın Ahit Sandığı için bir ev olarak seçtiği zaman oluşturduğu geleneklerine İbrahim'in ve Mu-sa'ninkileri de eklemek için satın aldığını anladık. Sarılma-

nın değişik bir yorumu aklımıza geldi. Diriliş sırasında, daha aday hâlâ kardeşliğin beş noktası ile tutulmuşken onu diriltten Üstat şöyle söyler:

Sana izlemen için yalvarmama izin ver, çünkü Üstat Mason'un ışığı görülebilen karanlıktır; gelecekteki karanlık ihtimalini anlatır. İnsan mantığının delip geçemediği gizemli bir peçedir. Eğer yukardan gelecek bir ışık ile aydınlanmazsa, hatta bazen bu parlak ışık olsa bile göreceksin ki demin mecazi olarak indirildiğin mezara girmenin eşiğindesin. Ve bilirsin ki sadece fani hayat seni terk edince o seni bağrına kabul edecektir. Gözünün önündeki ölümlülüğün simgelerinin kaçınılmaz kaderinde sana yol göstermesine ve yansımalarına insanlığın en ilginç çalışmasında yani kendine ait bilgide yol göstermesine izin ver. Sana verilmiş görevini gününde gerçekleştir; doğanın sesini dinlemeye devam et, o her şeye şahitlik edecektir. Bu ölümlü bedende bile çok önemli ve ölümsüz bir prensip yatmaktadır. Bize Hayatın Efendisi'nin yardımıyla Terörlerin Kralı'nı ayaklarımız altında ezebileceğimizi ve daha sonra başımızı kaldırıp insan ırkının barışsever ve itaatkâr olanına barış ve huzur getiren parlak sabahyıldızına bakabileceğimiz kadar mukaddes güven verir.

Şimdi Saygıdeğer Üstadımız ile Sur'un Kralı Hiram'ın nasıl bir dinî inanca sahip olduğunu biliyoruz. Her sene Baalat ve El'in oğlu Baal sonbahar ekinoksunda ölür ve ilkbahar ekinoksunda yeniden dirilir. Josephus tarafından bize verilen bilgilere göre Sur Kralı Hiram ilkbahar ekinoksunda rahme düşmüştü ve kış dönencesinde yani Venüs güneşten evvel doğduğu zamanda doğmuştu. Bu onu Venüs'ün oğlu yapar. Babası öldüğünde Hiram Venüs'ün oğlu olma halinde onun kocası olmaya geçmeliydi. Böylece Prenslikten Krallığa yükseldi.

Baal olarak Venüs Tapınağı'na sonbahar ekinoksunun arefesinde girip ayinde sembolik olarak öldü ve Baal rolünü oynadı. Mezara yatırıldığında ayakları doğuya, başı ise batıya

bakıyordu. Acaba bu yatış şeklinin şafakta Venüs'ün ışığında yapılan Kardeşliğin Beş Noktası töreni ile bir bağlantısı olabilir mi?

Venüs gezegeninin yörüngesi Güneş'in (Zodya) beş kere kesişir. Demek ki şafakta mezarın karanlık toprağından dirilen kocasının yanına gelen Baalat'ın Baş Rahibesi, tanrıçayı temsil eder. Önce eğilip kocasının elini tutar, sonra sağ ayağını onunkinin yanına yerleştirir. El'in Güneş'in doruk noktasında olmasını ve yükselmesini kutlayan iki El rahibi, Kralın mezardan çıkıp Baş Rahibenin kollarına gelmesine yardım ederler. Hiram, El'in rahipleri tarafından kaldırıldığı zaman rahibe, sağ dizini kralinkine bastırır ve onu göğsüne çekerek sarılır. Kollarını omzunun üstünden savurup sarılarak kulağına kral olmanın gizemli kelâmlarını fısıldar.

Bütün bu kadim kurallar Kutsal bir yönetme hakkının temelini oluşturur. Krallık için aday olan kişi ölerек tanrıların cennetteki meclisine gider ve atalarının ruhları tarafından kabul görerek geri gelir. Melchizedek'in tanrıların meclisinin bir üyesi olarak kabul edildiğini daha evvel söylemiştik ve bulunan Fenike Krallarının lahitlerinde yazılanlar ise onların El'in meclisindeki arabulucular ya da Melekler olduklarını söyler. Kadim Mısır'daki Horus'a çevrilme ayini hakkında yazarken benzer bir fikir geliştirdik. Horus, Tanrıça İsis'in oğludur ve o da bir Krala çevrilir. Bu bilgilerin varlığı haklı olduğumuzu gösteriyordu. Venüs'ün ışığı, dirilen ya da reenkarnasyon ile yeniden doğan kralın yani tanrıların meclisinde halkın temsilcisinin ruhu olarak görülürdü.

Demek ki yeni Kral Tanrıçaya beş noktalı bir tutuş ile sarılıyor ki her nesilde cennetin en yüksek bölümlerinden bile görülebilir; böylece gücü pekişmektedir. Kral Süleyman'ın Sur Kralı Hiram'dan satın almaya çalıştığı gizemli bilgi budur ve bu bilgi Masonluğun garip ve kadim ayinlerinde korunarak günümüze kadar gelmiştir.

Ama Hiram bütün sırlarını Süleyman'a sattı mı? Masonik Ahit bu soruya hayır cevabını veriyor. Bölüm sekiz madde onda Hiram Abif'in mezarı gezgin Masonlar tarafından bulunduğu zaman neler olduğunu anlatır:

Yakından incelediği zaman toprağın dağılmış olduğunu fark etti ve kardeşlerine haber verdi. Birlikte mezarı açtılar ve efendimiz Hiram'ın vücudunun uygunsuz bir şekilde gömülmüş olduğunu buldular. Mezarı büyük saygı ve huşu ile tekrar kapatıp bu mekânı belirlemek için mezarın başına bir Akasya fidanı diktiler. Sonra hızla Kudüs'e gidip kötü haberi Kral Süleyman'a iletiler. Keder dolu haberin ilk şoku geçtiği zaman onlara efendimizin mezarına gidip onu statüsüne ve üstün yeteneklerine uygun bir şekilde defnetmelerini emretti. Artık Üstat Mason'un gerçek sırları kaybolmuştu. Bundan dolayı onlara son defin töreninde olabilecek herhangi bir özel işaret, hareket ya da sembole dikkat etmelerini emretti.

Günümüzde bütün adaylara Üstat Masonun sırlarının geçici olduğu ve asıl kelâm kayıp olduğu için başka kelâmlar kullanıldığı söylenir. Yedek kelâm, Hiram'ın Anahtarı'nda anlatıldığı gibi Musa'nın inanışından gelmektedir ve Mısırcadır. Ama duruşlar, sarılmalar ve tapınak ayinleri tamamen Fenike geleneklerinden gelmedir ki bu bilgi, Masonluğun Sur Kralı Hiram'ı da yaşayan iki gerçek sır tutucusu olarak kabul ettiğini göstermektedir.

Mason ayini gizemli kelâmın doğasını anlatır. Üstat Mason Fenike Güneş Tanrısı El'in rolüne yükselir. Merasim sırasında yeni Üstat Mason olmuş kişi, ekinoks çizgisinin üzerindeki mezarından diriltildiği zaman ve Parlak Sabah yıldızının ışınları ile hayata döndüğünde Güneş'in yolunda yürümesine izin verilir. Ayin şunları anlatır:

Q: Bir Üstat Mason olarak nereden gelirsin?

A: Doğu'dan.

Q: Nereye gidersin?

A: Batı'ya.

S: Neden doğudan ayrılıp batıya gidersin?

A: Kayıp olanı aramaya, sizin öğrettiniz ve kendi gayretimizle bulmayı umut ettiğimizi bulmak için.

Q: Kaybolan nedir?

A: Üstat Mason olmanın gerçek sırları.

Q: Nasıl oldu da kayboldular?

A: Üstat'ımız Hiram Abif'in zamansız ölümüyle.

Ayin kimin ne bildiği konusunda bilgi vermeye devam ediyor:

Efendimiz [Hiram Abif] Sorumluluğuna bağlıydı ve bu gizemlerin dünyada üç kişi tarafından bilinmesi gerektiğini söyledi. Diğer ikisinin rızası ve yardımı olmaksızın bunları insanlara yayamazdı ve zaten de yaymazdı

Diğer ikisi Sur Kralı Hiram ve İsrail Kralı Süleyman'dı ve Süleyman'ın Mısır dilindeki yedek kelâmı kullanmasının sebebi muhtemelen; Venüs'ün kocası Hiram'ın, Tanrıça'nın kendisiyle evlendiği günün sabahı söylediği özel şeyleri açmaya hazır olmamasıdır. Sarılmanın beş noktalı doğası Kral ve Tanrıça arasında bir sır değildi çünkü bu Tapınaktaki bütün tanıklar tarafından gözlemlenebilirdi ve bu durum aynı zamanda gökyüzünde de gerçekleşirdi. Hiram, Süleyman'a o ödemelere devam ettiği sürece mümkün olduğu kadar az bilgi verdi Belki de Süleyman, Hiram'a yaptırdığı ikinci sara-yın parasını ödeseydi farklı bir Mason kelâmı olabilirdi.

Günümüzde de Mason adayları aynı Kardeşliğin Beş Noktası sarılması ile diriltiliyorlar. Locadaki görevleri güneşin doruk noktasındayken baterkenki yerini temsil etmek olan iki

Muhafız; görevi yükselen güneşi temsil etmek ve diriltme merasimi sırasında Venüs'ün yükselen yıldızının altında durmak olan Üstadı bu ayinde desteklerler (Bkz: Hiram'ın Anah-tarı'nda Üstadın tahtının üstündeki beş köşeli yıldız sembo-lünü gösteren 3. Plaka).

Ayin Tanrıça ve Eşi arasında beş nokta sarılması gerçekteşince adaya yüklenen görevleri açıklar:

Q: Kardeşliğin Beş Noktası'nın İsimlerini Söyle.

A: El ele, Ayak ayağa, Diz dize, Göğüs göğüse ve El sırta.

Q: Onları detaylı olarak anlat.

A: El ele: Seni kardeşim gibi selâmlıyorum. Ayak ayağa: Övgüye değer bütün işlerinde seni destekleyeceğim. Diz dize: Günlük yakarışlarım senin ihtiyaçlarını hatırlatacak. Göğüs göğüse: Meşru sırlarını bana aktardığın zaman, onları kendiminkiler gibi saklayacağım. El sırta: Senin kişiliğini sen yokken de sen buradaymışçasına savunacağım.

Q: Hepsini detaylı olarak anlat.

A: El ele: Bir kardeşin yardıma ihtiyaç duyduğunda ona arkamız dönük olmamalı tersine elimizi uzatmalıyız. Ona belki de kendisini dibe batmaktan kurtaracak yardımı sağlamalıyız. Onun değerli olduğunu, bize ve yakınlarımıza zararı olmayacağını biliyoruz. Ayak ayağa: Tembellik bizi durdurmak ve öfke de yönümüzü değiştirmek için bir sebep olmamalı. Her türlü bencilce fikri unutmalı ve insanın sadece kendi eğlencesi için değil nesline yardım etmek için doğduğunu hatırlamalıyız. Her varlığa özellikle de bir Kardeş Mason'a yardımseverlik yapmak, destek olmak için atik davranmalıyız. Diz dize: Dualarımızı En Yüce Olan'a adadığımızda kardeşimizin sağlığını kendimizinkiyle eş tutmalıyız. Asalet tahtında bebeklerin ve emzirilmelerinin sesi duyulmalıdır. Hareketli ve pişman bir kalbin nefesleri mutluluğun hâkim olduğu yere ulaşacaktır. Hepimizin iyiliği için birbirimiz adına ettiğimiz dua-

larımız gereklidir. Göğüs göğüse: Bir kardeşin meşru sırları bize emanet edildiği zaman onlara kendimizinkiler gibi bakacağız çünkü bir kardeşin diğerine yapacağı böyle bir güvensizlik ona verebileceği en büyük zarar olabilir. Hayır! Hatta bu karanlıkta gezen suikastçının hainliği gibidir, hedefini en beklemediği anda silâhsız bir şekilde yakalar ve bıçağını kalbine saplar. El sırta: Bir kardeşimizin kişiliğini ve onun haklarını yanımızdayken ya da o yokken de savunmalıyız. Ona sövmemeliyiz ya da başkalarının sövmesine izin vermemeliyiz. Kardeşliğin Beş Noktası ile kardeşiz, birbirimize karşılıklı bir bağ ile bağlıyız ki mümkün olduğu kadar sadık kalıp kendimizi Mason Topluluğunun dışındaki yabancılarından ayıracağız. Dünyaya Masonlar arasında Kardeş kelimesinin bir isimden daha fazlası olduğunu göstereceğiz.

Süleyman Tapınağı'nın inşaaı Masonik Ahit'te anlatılır ve bu hikâye bir başarının değil başarısızlığın hikâyesidir. Her şey plânlar dahilinde giderken birileri Fenikeli Hiram'dan Kral yapma ayinini öğrenmeye çalışır ve bunu yaparken de onu öldürür. Bununla beraber gizli kelâm Yahudiler için yok olur ve Zerrubbabel tarafından Tapınak tekrar inşaa edilene kadar da bulunamaz.

Eğer efsanenin gerçekte az da olsa bağı varsa Süleyman asla Kenanlı yöntemleriyle tapınağında "gerçek" bir Kral olmadı. Modern terimlerle söylemek gerekirse Kral yapma ayini için gereken donanım tapınak ta sahipti ama programı çalıştırmak için gereken yazılımı asla alamadı. Süleyman'ın Sur Kralı Hiram'a ödeme yapamadığını biliyoruz. Bundan dolayı Hiram'ın oraya yolladığı Baş Rahibi'ni ve mimarını geri çektiğini düşünebiliriz. Mason ayini iki kralın iyi dost olarak kaldıklarında ısrar ediyor; ama acaba bunun amacı Süleyman'ı tarihin gözünde en iyi şekilde göstermek mi?

Eski Ahit ve Masonik Ahit Süleyman'ın, yeni tanrısı Yehova'dan garip tanrılara döndüğünü ve çocuk kurban etmeye başladığını söylüyor. Acaba kendi tanrısıyla arasında bir

bağ kuracak ayine sahip olmadığı için kendini “gerçek” bir Kral yapmak amacıyla eski tanrılara mı dönmüştü?

Süleyman tahtı bir saray operasyonu sırasında almıştı ve yönetimi ele geçirdiği zaman onu kısıtlayan herhangi bir mesele yoktu. Yönetimi herhangi bir doğulu despotununki gibiydi. Ölümü Yehova’nın peygamberlerine yeni bir şans verdi.

Süleyman’ın oğlu Rehoboam’a yeni bir sözleşme ve yeni bir şema teklif edildi, bunun sebebi ezilen halkı mecburi işçilikten kurtarmaktı. Babasının örneğini izleyen Rehoboam bunu reddetti. Shechem kabileleri onu kabul etmeyip Jeroboam’ı yeni Kralları yaptılar. Rehoboam’dan etkilenip ona sadık kalan kraliyet korumaları ülkeyi ikiye böldü. Krallar 1’e göre Rehoboam, peygamber Shemaiah’ın bir mesajıyla Jeroboam’a saldırması engellenmiştir. Fakat şunu da konulmuştur ama biliyoruz ki iki Krallık arasındaki savaş uzun sürmüştür.

Rehoboam büyük başarılarla ulaştı ve eğer kendi başına bırakılsaydı bütün ülkeyi ele geçirebilirdi. Jeroboam eski koruyucusu Firavun Sheshonk’a başvurdu ve Firavun da eski zamanlarda sahip oldukları Kenan topraklarını ele geçirmek için bir ordu hazırladı. M.Ö. 928’de Mısır ülkeyi işgal etti. Alınan toprakların arasında Esdraelon çayırları bile vardı. Ele geçirilen yerlerin bu zamana kadar Rehoboam’ın elinde olduğundan şüpheleniyoruz.

Ne İsraili ne de Mısırlı kaynaklar Firavun Sheshonk’un Kudüs’ü ele geçirdiğini söylememektedir ama ikisi de çok büyük bir hazinenin şehirden alındığını belirtiyor. Rehoboam’ın durumun umutsuz olduğuna inanıp hazinelerini teslim ettiğini ve Sheshonk’un da Kudüs’ü güç kullanarak almanın zor olacağını kabul edip onun teslim olmasını kabul ettiğine inanıyoruz.

İki Krallığın siyasi olarak ayrılması artık tamamlanmıştı ve Jeroboam'ın dinî politikasıyla da vurgulanmıştı. İsrail'in kuzeyinde birçok mabette pagan öküz-üretkenlik kültüne dayanan üretkenlik dinlerine inanılıyordu. Jeroboam bu mabetleri ele geçirdi ve öküz tarikatlarının cinsel aktivitelerini devam ettirerek onları Yahudiler'in Tanrısı Yehova'yı onurlandırmaya zorladı. Bu konuya daha sonra döneceğiz. Bu mabetlerden iki tanesi olan Bethel ve Dan özel konumlara yük-seltildiler.

Hanedan olarak Süleyman'ın ölümünden sonra ayrılmış ikiz İsrail ve Davut ülkeleri arasında çok büyük bir fark vardır. 9'ncü yüzyılın son yarısındaki kısa bir dönemin dışında Yahuda Davut'un dinine olan sadakatini kırılmadan sürdürdü; İsrail ise sürdürmedi. Ayrılmadan sonraki ilk elli yılda taht en az üç Kral gördü.

Jeroboam'ın yerine geçen Kral Ahab, Baalat'ın Baş Rahibesi ve Sur Kralı Ithobaal'ın kızı Jezebel ile evlendi. Jezebel yanında Fenikelilerin dinî ve cinsel geleneklerini de getirdi. Bu Yehova'nın Kahinlerini kaygılandırdı çünkü kocasını bir Baalat Tapınağı inşaa etmesi konusunda ikna etti. O ve onun yıldız dinine inanan Venüs rahibeleri, doğaya İlyas ve onun halefi Elisha formuna tapınan Yehovacılar'ın çabalarıyla yok edildiler. Bu konuya daha sonra geri döneceğiz.

Jezebel'in kızı Athaliah annesinin ayak izlerinde ilerledi ama Davut'un soyunu Ithobaal'inki ile değiştirmeyi başaramadı. Ne yapmaya çalıştığını anlayan İsraililer ayaklandılar; böylece İsraililer ve Fenikeliler arasındaki son bağlar da kopmuş oldu.

Sık sık ayaklanmaların, küçük yerel çatışmaların, sınırda savaşların ve yağmalama akınlarının olduğu bu dönemde Davut ve Süleyman'ın kuvvetli bir ülke kurma hayâlleri yok olmuştur. Kendimize her şeyin neden bu kadar kötü gittiği-

ni sorduk? Acaba mesele Süleyman'ın kendisini gerçek ve kutsal bir krala aynı zamanda da Tanrının bir temsilcisine çevirmek için yaptığı büyük harcamaları mıydı bu yıkıcı ef-sanenin ardındaki neden?

ACI ÇEKİN KÜÇÜK ÇOCUKLAR

Gökyüzünü uzun süre takip eden herkes Güneş ve Venüs'ün özel bir ilişkisi olduğunu bilir. İkisinin mistik evliliği astrolojik olarak mantıklıdır. Şu anda karşı karşıya olduğumuz soru ise Yahudilik dininde neden daha fazla astroloji tabanlı efsanelerin olmadığıdır.

Ana fikrimiz Süslü Çanaklı İnsanlar'ın inançlarının bugün Masonlukta hâlâ devam ediyor olmasının sebebinin Yahudilerden miras kalmış olmalarıdır. Burada anlamamız gereken hangi Süslü Çanaklı ayinlerinin Kenanlılar'dan Yahudiler'e geçtiği ve Süleyman'ın dönemiyle İsa Mesih'in öldüğü dönem arasındaki süreyi nasıl bozulmadan geçirdikleridir. Bu konuda birçok noktayı araştırdık ve kısa bir süre sonra "bilge kral" Süleyman bize şaşırtıcı bir başlangıç noktası sundu.

Kadim ve Kabul Görmüş İskoç Masonları'nın ayinlerindeki 14. derecenin içinde bir paragraf vardır. Bu pasajın varlığını bilen pek az kimse, anlamının önemini dahi bilmez. Ayin Süleyman hakkında şunları söyler:

... büyük gücünün verdiği sarhoşlukla Moloch'un putlarına tütsüler yakınca her türlü ahlâksızlığa, yıkıma ve saygısızlığa neden oldu. ...

Ayin, Kral Süleyman'ın Yehova'nın yolunu terk ettiğini söylüyor ama burada bahsedilen Moloch kim ya da neydi?

Süleyman'ı nasıl bir putun Yahudiler'in tanrısına inanmaktan vazgeçirdiğini merak ediyoruz. Bugünün Yahudileri, Hristiyanları ve Müslümanları onu Tanrı'nın kendisi olarak kabul ederler.

Moloch'un bir puttan fazlası olduğunu öğrendik. Birçok araştırmacı onun bir Kenan Güneş tanrısı olduğuna inanıyor ve Yahudilikte "çocuk kurbanı"yla sıkça anılıyor. İsmi Malak¹ kelimesinden türemiş ve onunla eş anlamlı. Malak kelimesi "kral" anlamına geliyor. Bunu zaten "Melchizedek" isminden de biliyoruz. Moloch uzun zaman evvel Kenanlı bir Güneş tanrısı olarak ortaya çıkmıştı. Cennetten "oğlu" vasıtasıyla dünyayı yönetirdi. Bunun yanında Eski Ahit'in yazarları Moloch kelimesini bir tanrıdan çok bir kurban ediliş tarzını anlatmak için kullanmışlardı. Bahsi geçen kurban ise kralın çocuklarının tanrının iyi niyetli olmasını sağlamak için diri diri yakılmasıydı.

Kesinlikle bu gerçek Süleyman olamazdı?

Daha sonra Davut ve özellikle Süleyman gibi kadim kraların haremeleri olduğunu ve muhtemelen sayısız çocukları olduğu aklımıza geldi. Belki de böylece daha az sevdikleri karılarının ya da metreslerinin birkaç çocuğunu kaybetmek onları rahatsız etmiyordu. Hatta belki de "kurban" olarak sunulan çocuklarını tanımıyor bile olabilirlerdi.

Moloch'un erken dönemden kalma resimleri onu boynuzlu bir adam şeklinde anlatıyor. Bu inancın ana özelliği "Moloch'un Alevi" adıyla geçen ayin ateşinde çocukların yakılmasıdır (Milton, *Paradise Lost* adlı kitabında Moloch'u Korkunç Kral olarak anlatıyor.). Canlı çocukları Moloch'un acımasız alevinde yavaş yavaş çığlık atarak ölmeye gönderme inancı erken dönemlerde başlamıştır ve aile şefkatinin üzerinde o kadar güç sahibi olmuştur ki Musa kanunları çocuğunun "Moloch'un Alevi'nden geçmesine" neden olan ebeveynleri ölüm cezasına çarptırmıştır.² İncil bu çocuk kurban edilme ayinlerine "Ammonitelerin iğrençliği" adını vermiştir.

1. Hunter, RH: *Cassell's Concise Bible Dictionary* (Cassell Kutsal Kitap El Sözlüğü), Cassell & Co. Ltd, 1996

2. Lev. 18:21 ve 20: 1-5

Ama biz Yahudi Kanunu yazıldığı zaman bu katliamların devam ettiğini kabul etmek zorundayız çünkü eğer bu tür şeyler icra edilmemiş olsaydı neden ona karşı kanunlar vardı ki?

Efsane Ansiklopedisi Moloch'un heykelini korkunç bir çocuk fırını olarak anlatıyor:

Moloch, başı öküzün boynuzlarına sahip büyük bronz bir heykel tarafından sembolize edilirdi. Heykelin içi boştu ve içinde Moloch'un heykelinin rengini kırmızı gibi gösteren bir ateş yanardı. Çocuklar heykelin ellerine yerleştirilirdi. Usta işi bir mekanik sistemle eller heykelin ağzına giderdi (sanki Moloch yermiş gibi) ve çocuklar alevlerin içine düşüp alevler tarafından yutulurlardı. Daha sonra insanlar Moloch'un heykelinin çevresine toplanıp tamtamların ve flütlerin eşliğinde kurbanların çığlıklarına eşlik ederek dans ederlerdi.

Bu bilgilere www.pantheon.org/articles/m/moloch.html adresinden de ulaşılabilir. Bu makale tabii ki daha geç dönemin Fransız romancı yaklaşımına İncilvari anlatım olduğundan daha yakın ama gene de çocuk kurban edilmesinin dehşetini gerektiği gibi anlatıyor.

Moloch'un hikâyesinin Minatour'un ki ile yani öküzün başı ve insanın bedenine sahip olan ve Girit Adası'ndaki Minos labirentinde yaşayan yaratıkla benzerlikler gösterdiğini görmeden edemedik.

Minotaur (Yunancada "Minos'un öküzü" anlamına gelmektedir) Minos'un eşi Pasiphaê ve Poseidon'un krala gönderdiği kar beyazı öküzün çocuğudur. Öküz o kadar güzeldi ki Minos onu Poseidon'a kurban etmemiştir. Minos onun emirlerine uymadığı için Posiedon'da bu saygısızlığından dolayı sinirlenmiştir. Minos'tan öcünü kutsal güçlerini onun karısı Pasiphaê'yi öküze âşık etmek için kullanarak almıştır. Aşkı o kadar kuvvetliydi ki bu beyaz öküzden hamile kalmıştır.

Bu bağlantının ana detaylarına çok fazla takılmama kararı aldık çünkü bunun ardındaki mantık en yenilikçi pornoculardan başka kimse tarafından anlaşılamazdı.

Pasiphaê öküz kafalı yarım adamı doğurduğu zaman Minos yeni üvey evlâdına şefkat göstermek yerine mimar ve mucit olan Deadalus'a yardım alınmadan çıkmanın imkânsız olduğu bir labirent inşaa etmesini emretti. Bu labirentin ortasına ise eşinin bu canavarsı çocuğunu sakladı.

Minos, Poseidon'un bu uydurma piçini onun gazabını daha fazla üzerine çekmeyi göze alamadığı için öldürememiştir ve canavarı açlıktan ölüme de terk edememiştir. Bundan dolayı vahşiyi beslemek zorunda kalmıştır. Minatour çocuk yemeyi seviyordu, o kadar çok seviyordu ki on dört çocuğu bir oturuşta yiyebiliyordu. Şanslıydı ki sadece senede bir ke-re yemek yiyordu.

Labirent'e hapsedilen Minotaur yedi genç kız ve yedi genç delikanlıyı her sene yiyordu. Minos Atina'dan uygun yaşlardaki çocukları her sene vergi olarak alıyordu.

Minoa efsanesi ile Kenan'lı Moloch'un arasında bağlantı olduğundan şüphelenmek için her türlü sebebe sahibiz çünkü bahsi geçen halk Kenanlılar'ın içinden çıkmış ve Girit'e yerleşmiş bir alt guruptur. Pek çok otorite bu gerçeği kabul etmektedir. Nashville, Tenesse'deki Vanderbilt Üniversitesi'nden Profesör Philip Hyatt bu halk hakkında şunları söylemiştir: "Bu insanlar Kenan'ın güneybatısında yaşamışlardı ve beş şehirden oluşma bir topluluktular."³ Açıklamaya kadim tarihçi Herodot'un Ashkelon'daki Venüs tapınağını ziyaret etmesinden bahsederek devam eden tarihçi şunları ekliyor: "Bu halk Girit Adası da dahil Ege bölgesinden gelmektedir."⁴

3. Hyatt, JP: "Zephaniah", *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kut-sal Kitap Tefsiri)

4. Hyatt, JP: "Zephaniah"

Minotaur'un hikâyesi muhtemelen Girit'te çocuk kurban etme geleneğinin olduğu zamandan kalmadır ama bu bizim ilgimizi çekiyor çünkü bu katliamları içeren yöntemler Süslü Çanaklı İnsanlar ile alâkalıdır. Buna inanmamızın sebebi uzunluk birimi olan Megalitik Yarda ile kadim Girit'in arasındaki ispatlanması mümkün olan bağlantılardır. Girit'teki Minoa kültürüne ait bölgeler 1960'ta mimar ve taş işçisi Profesör J. Walter Graham tarafından incelenmiştir. Profesör Walter, onların Minoa Ayağı ismini verdikleri standart bir uzunluk ölçüsü kullandıklarını çözmüştür. Bu ölçü biriminin 30.36 santimetreye eşit olduğunu ortaya çıkarmıştır ve bu birçok arkeolog tarafından kabul edilmiştir. Ölçünün onun için pek bir anlamı yoktu, tabii ki belirgin bir şekilde modern ayak ölçüsünden 1,2 milimetre kısaydı; (%0,4) ama bunun dışında onun için belirgin bir özelliği yoktu. Bunun yanında yazar Alan Butler 30.36 santimetrenin Megalitik ölçüm sistemiyle alâkalı olduğunu; Ekvator yayındaki (366 Megalitik Yarda) Megalitik saniyenin 1000'de 1'i olduğunu çözmüştür.⁵

Girit halkının dört bin sene evvel "Megalithik bir şekilde" ortaya çıkan bir uzunluk birimini kullanmış olmaları onların Süslü Çanaklı İnsanlar ile ilişkisi olduğunu kanıtlar. Bu onların ayinsel alışkanlıklarını da barındırdıklarını destekler. Fenikeliler Minoa halkı ile kuvvetli bağlara sahip olmalarıyla bilinirler ve inanç sistemleri arasında bir bağın olmasını beklemek mantıksız olmaz.

İBRAHİM VE ÇOCUK KURBANLAR

Süleyman Tapınağı'nın yeri olarak seçilen Kenan mabedi, efsanevi Davut'un döneminden bile nereden bakılırsa en az bin yıl kadar eskidir. Daha evvel Mason kaynaklarından belirttiğimiz gibi Süleyman önce Hanok Tapınağı'nın yerine

5. Butler, A: *The Bronze Age Computer Disc* (Bronz Çağı Bilgisayar Diski), W Fulsham & Co. 1999

kendi tapınağını inşaa etmek istemiş sonra da şehrin kuzeyindeki Moriah Dağı'nı tercih etmiştir.

Yaratılış'ın 22. bölümünde Moria Dağı'nın İbrahim'in en büyük oğlu İshak'ı⁶ kurban etme hazırlıklarına başladığı yer olarak anlatılır. Yahudiliğin kurucusu ilk doğan çocuğunu Moloch'un Alevi'ne sunmak için tam da buraya odun yığmıştı. Yaratılış 22:4-10'da İbrahim'in genç İshak'ı batıl inancından aldığı güçle ateş yakıp evlâdının acı çeken sesini önemsemeyip bahtını iyileştirmesi adına çocuğunu kavurmak için hazırlanması anlatılır:

Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.

Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın," dedi, "Oğlumla birlikte tapınmak için oraya gidip döneceğiz."

Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye cevap verdi. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu.

İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak," dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.

Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.

Tabiî ki Eski Ahit'in yazarları İbrahim'in "Moloch" eylemini nasıl sürdürmediğini anlatmalıydılar. Tanrı'nın ancak İbrahim oğlunu Güneş Tanrısı El Elyon yani "En Yüce Olan'a" kurban edecek kadar bağlılık gösterdikten sonra oğlunun hayatını bağışladığını anlatıyorlar.

6. Hooke, SH: "Genesis" (Yaratılış) *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

İbrahim'in kurban edilmenin gerçekleşeceği yeri gördüğü anlatılıyor ki tarif Yebusi Şehri'nin kuzeyindeki yüksek alanla uyuyor. Başka insanlarla birlikte yolculuk ettiği belli ve onları ya da oğlunun El Elyon için ne yapmak üzere olduğunu anlamamalarını istemiş olmalı Çünkü oğlunu kurban edeceği tanrı kesinlikle Yehova değildi Çünkü olay çok daha eski bir dönemde geçiyordu (Genellikle tahminen M.Ö. 1900'de diye kabul edilir ama M.Ö. 1700'den daha yakın olması-mümkün değildir.).

Genellikle olayların geçtiği yerin Melchizedek'in Kudüs Krallığı olduğu kabul edilir ve yakma ayininin gerçekleşeceği mekân da birçok yüzyıl sonra Süleyman Tapınağı'nın inşaa edileceği yerdir.⁷ Profesör Hooke bu konuda şunları söylemiştir:

Antropolojik olarak incelersek bu durum Yahudiler arasında çocuk kurban edilmesinin var olduğunun bir kanıtıdır...⁸

Bu bölüm tamamlandığında Eski Ahit bize İbrahim ve kafilesinin Beersheba'ya yani Kudüs'ten elli mil güneydeki bir şehre geldiklerini anlatmaktadır; yine durumu ispatlamaktadır. kanıtlamaktadır.

YEHOVA VE ÇOCUK KURBANLAR

Öyle ya da böyle Süslü Çanaklı İnsanlar'ın, Minoalılar'ın, Kenanlılar'ın, hatta Süleyman'ın bile çocuk kurban ettiğini kabul etmek mantıklı gözüküyordu ama İsrail ve Davut ülkesi M.Ö. 1'nci bin yılda tanrılarıyla olan bağlarını geliştirdiklerinde bu inançların ölmüş olması gerekiyordu. Bu kadar vahşi inanışların Seçilmiş Halk'ı Yehova'nın yönettiği dönemde devam etmesi bizi modern Yahudi-Hıristiyan inancı olan tanrının sevgi ve merhameti konusunda şaşırttı.

7. Hooke, SH: "Genesis" (Yaratılış) *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)
8. Hooke, SH: "Genesis" (Yaratılış) *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

Krallar 2'nci bölüm 16'ya 1-5'te Yahuda Kralı Ahaz'ın⁹ Süleyman döneminden ve Yehova'ya adanan Tapınağı'ndan iki yüzyıl sonra hâlâ Moloch'a tapındığını anlatmaktadır:

İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın Krallığı'nın 17'nci yılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu.

Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl kralık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözündeki doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.

İsrail Krallarının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu ateşte kurban etti.

Putla tapılan yerlerde, tepelerde, sık yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.

Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yerusâlim'e yürüdüler. Kenti kuşattılarsa da Ahaz'ı yenemediler.

Burada bize Kralın oğlunu nasıl "ateşin içinden geçirdiği" anlatılıyor ve bu da muhtemelen çocuğun "Moloch'un Alevi"nde öldüğü anlamına geliyor. Buna ek olarak bu davranışın "İsrail Krallarının yöntemi" olduğu söyleniyor demek ki o dönemlerde bile çocuk kurban etmek alışılmış bir davranıştı.

Ahaz, Yahuda'nın (Güney Krallığı) yüksek yerlerindeki kutsal ağaçların çevresine kurulmuş Kenan mabetlerinde ibadetin devamına neden olmuştur. Eğer birisi bir önceki paragrafın anlamı konusunda şüphelere sahipse Tarihler 2'nin 28'e 2-3'de gayet açık bir şekilde Kral Ahaz'ın eski tanrılara tapınmak için çocuklarını nasıl kurban ettiğini okuyabilir:

İsrail Krallarının yollarını izledi; Baallar'a tapmak için dökme putlar bile yaptırdı. Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti.

9. Asur Kralı III. Tiglath Pileser'in günlükleri Ahaz'ın(la-u-ha-zi) döneminin MÖ 740-725 olduğu konusunda kesin bilgi verir.

Hinnom Vadisi Kudüs'ün şehir duvarının güneybatısında bir yerdir ve Moloch için yapılan çocuk kurban etme ayinleri burada icra edilirdi. Daha sonra şehrin çöpleri burada yakılmaya başlandı. Alevlerin çocukları yutmasına istinaden buraya Gehenna ismi verilmiştir. Kötülerin işkence çekip yandığı "cehennemin" sonsuz alevleri kavramının ilham kaynağı burasıdır.

Evvelki araştırmalarımızdan cennet ve cehennem hakkındaki tartışmaların bilhassa Hanok yazıtlarının parçası olduğunu biliyoruz. Kavramlar, iyi niyetli insanların ölümden sonra gittikleri yeri ve kötülerin de yargılanma günü gelene kadar ceza gördükleri yeri temsil etmektedir. Daha sonra Gehenna'da cezalarını çekiyorlardı.¹⁰ İyi niyetli insanların gittiği yere Cennet denir (İngilizcede Paradise) ve bu Persçe'de bahçe ya da park anlamına gelmektedir. Cennet de genellikle güzel bahçelerle tasvir edilir. Cennetin zıttı ise Gehenna'dır ve Moloch'un kurban etme ayinleri ile alâkalı olduğundan Hinnom Vadisi adıyla nılır.¹¹

Çocuk kurban etme ayinleri hakkında daha fazla araştırma, kutsal meşe ağaçları, seks ayinleri ve ölüm tarikatları ile alâkalı olduklarını ortaya çıkartmıştır. Hepsi garip fikirlerdir ve hem Yahudiler hem de seçtikleri Tanrılarına gerçekten uzak konulardır. Dr. Oesterley ve Dr. Robinson, Yahudi dinlerinin kökenleri konusunda yaptıkları derin araştırmalarda bu üç konunun etkilerini açıklamışlar ve biz de onların bulgularını gözden geçirmeye karar verdik.

Ağaçların kutsal olduklarına inanılıyordu çünkü onlar canlı varlıklar ve tanrıların evleriydi. Rüzgârda sallanmaları ve hışırdamaları yüzünden küçük tanrıların evleri oldukları zannediliyordu.

10. Hanok 1'de 27:61

11. Black, M: 'The Development of Judaism in the Greek and Roman Periods' (Yahudiliğin Yunan ve Roma Dönemlerinde Gelişimi), *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

Bizim anladığımız şekilde etki ve tepki bilinmiyordu ve ağaç dallarının rüzgârın gücü ile hareket ettiği fikri akıllarına gelmiyordu. Bunu yapan bir ruhtu ve bugün bizim için madde ve ruhu ayıran farklar o zamanki gelişmekte olan kültürler için belirsizdi.¹²

Romalı tarihçi Pliny, Kenan'daki bu ayinler hakkında Roma döneminde şunları söylemiştir:

Kadim bir ayinle basit köylüler yüce bir ağacı, bir tanrıya adanmışlardı. Onların koruları ve korularındaki sessizlik; bizim hayran olduğumuz fildişi ve altın bezeli tapınaklarımızdan çok farklı değildir.

Erken dönem Yahudi dini hakkında Dr. Oesterley ve Dr. Robinson'un belirttiği bir başka şey de kutsal taşların yerel tanrıların cinsel işlevlerini temsil etmesiydi:

Sami mazzebothlar (sütunlar ya da kutsal taşlar) erkekleri, yatay masa taşları ise dişileri temsil ederdi.¹³

Kutsal taşlar Kuzey Kenan'daki yapıların temelini oluşturuyordu ve çok yaygındılar.

Dr. Oesterley ve Dr. Robinson daha sonra Yehova tarikatının bu mabetlerdeki cinsel ayinlerle nasıl karıştığını anlatıyor:

Sevizinci yüzyılda [M.Ö.] kuzey mabetlerinin insafsızlıklarıyla alakalı Amos tarafından yapılan şikâyetleri ve Hosea tarafından ileri sürülen fikirleri görüyoruz. Yehova'ya bir boğanın temsil ettiği üretkenliğin tanrısı şeklinde tapınılıyordu. Sadece bu bile tarikata cinsel bir anlayış katabilir.¹⁴

12. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and Development* (İbrani Dini, Kaynağı ve Gelişimi)

13. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and Development* (İbrani Dini, Kaynağı ve Gelişimi)

14. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and Development* (İbrani Dinî, Kaynağı ve Gelişimi)

Yahudilerde boğaya tapmak ilk olarak Mısır'dan Çıkış 22'de bahsedilmektedir: Musa'nın dağda çok uzun süre kalmasından dolayı sıkılan insanlar altınlarını eritip tapınmak için bir boğa yaparlar. Dr. Oesterley ve Dr. Robinson bu hi-kâyenin Bethel ve Dan gibi yerlerdeki mabetlerde seks ayinlerinin devam ettiğini anlatmak için bir yorum olduğunu söylüyorlar:

Muhtemelen boğa tarikatının Horeb ile alâkalı bir yadigârı var ve bu Kuzey İsrail'e de geçmiş. Yehova'nın yaşadığı mekânın Horeb'de olduğuna inanan İlyas, bildiğimiz kadarıyla boğa tarikatı hakkında hiçbir şeye karşı çıkmamıştır.¹⁵

Aynı zamanda erken dönem Yahudilerin bazı kutsal insanların ölümleriyle konuşup onların gizemlerini öğendiklerine inan-dıklarına dair kanıtlar var. Dr. Oesterley ve Dr. Robinson bu konuda şu yorumları yapmışlar:

Elisha'nın ölümleri karmaşık bir ayinle diriltebildiği söylen-mektedir (Krallar 2'de 4: 32-35) Bu ayine büyü taklidi demek ge-rekir çünkü ayinde tavsiye edilen şeyler şunlardır: Yaşayan Elis-ha, kendini ölü çocuğun yanına yerleştirir. Ağzını ağzına, gözleri-ni gözlerine ve ellerini ellerine kenetler; Elisha'nın canlı olduğu gibi çocuk da tekrar canlanmalıdır.¹⁶

Eski Ahit'teki ölümleriyle konuşmak konusundaki bilgilerin çoğu bu icraatın yasaklanmasıyla alâkalıdır. Ama icra edil-meyen bir şeyi yasaklamanın sebebi nedir?

Samuel 1'de 28: 3-25'te ölümlere tavsiyelerini sormaktan bahseder ki bu çok eski tarihli bir referanstır. Samuel ölün-ce Kral Seul'un Kenanlılar'ı yenme konusundaki kaygıların-dan sonra ortaya çıkmıştır. Bunu yapmak için Endor'un ca-

15. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and De-velopment* (İbrani Dinî, Kaynağı ve Gelişimi)

16. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and De-velopment* (İbrani Dinî, Kaynağı ve Gelişimi)

dısına gidilir ve ölü peygamber ile onun büyülu yetenekleri kullanarak konuşulur. Dr. Oesterley ve Dr. Robinson bu hikâyenin anlamını şöyle açıklarlar:

Bu hikâyenin İsraililer' in ölümler konusundaki inançlarını anlattığını kimse inkâr edemez. Yaşamaya devam ederler, hatırlarlar, geleceği görebilirler. Yaşadıkları yer her neresiyse orayı terk edebilir ve yaşayanların dünyasına belirli bir anlamda geri dönebilirler.¹⁷

Bu özellikler ki bunlar erken dönem İsraililerine pek isnat edilmez, Süslü Çanaklı İnsanlar'ın soyundan gelen Britanyalı Keltler için çok iyi bilinen şeylerdi. Tapınmalarında meşe korularını kullanırlardı, ölü atalarıyla ilişkileri vardı ve seks ayinleri icra ederlerdi.

Isaiah 57 3-13'te İkinci Kudüs Tapınağı zamanında Mısır'dan Çıkış'tan sonra yazılmış, bu ayinlerin icra edilmesi konusunda yakınan bir şiir vardır. Uzak Doğu ve Judaic araştırmaları konusundan uzman Profesör Susan Ackerman İbraniceden çevirmiştir. Şiirde yapılan ve evvelki tercümelerde kaybolmuş kelime oyunlarının altını çizmiştir.¹⁸

Ama siz, ey falcı kadının çocukları; fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin! Siz kiminle alay ediyorsunuz? Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz?

Ağaçlar arasında, sık yapraklı her ağacın altında şehvetle yarıp tutuşan, vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden, isyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz?

Sizin payınız vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır, evet, sizin nasibiniz onlardır!

Onlara dökmelik sunular döktünüz, tahıl adakları sundunuz.

17. Oesterley, WOE & Robinson TH: *Hebrew Religion, Its Origins and Development* (İbrani Dinî, Kaynağı ve Gelişimi)

18. Ackerman, Susan: "Sacred Sex, Sacrifice and Death," *Bible Review*, vol. vi, no. 1, Şubat. (Kutsal Seks, Kurban Etme ve Ölüm).

Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi sanıyorsunuz?

Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz.

Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz. Kapılarınızın, arkasına iğrenç simgeler koydunuz.

Yüz kere soyundunuz ve yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz.

Oynaşlarınızla anlaşip birlikte yatmaya can atıyorsunuz. Onların çıplaklığını seyrettiniz.

Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Molek'e yağ götürdünüz.

Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz.

Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde, "Pes ettim," demediniz.

Gücünüzü tazeleyip durdunuz, bu nedenle de tükenmediniz.

Sizi kaygılandıran, korkutan kim ki, bana ihanet ediyor, beni anmıyor, yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz?

Benden korkmamanızın nedeni uzun zamandır suskun kalışım değil mi?

Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilân edeceğim ama bunların size yararı olmayacak. Feryat ettiğinizde topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım!

Rüzgâr hepsini silip süpürecek, bir soluk onları alıp götürecekt.

Bana sığınsa ülkeyi mülk edinecek, kutsal dağımı miras alacak.

Burada Profesör Susan Ackerman cinsel ilişkinin terebinth (meşe) ağaçlarının altında ve Kudüs'ün Tapınak Dağı'nda gerçekleştiğini anlatıyor. Bu Süslü Çanaklı İnsanlar ve daha sonraki Keltler hakkında bildiğimiz her şeye uygunluk gösteriyor.

Ackerman bu şiirde cinsel ilişkinin açık olduğunu söylüyor: "Yüksek ve yüce bir dağa yatağınızı serdiniz" bölümün-

de kullanılan “yüksek ve yüce dağ” Yahudi İncilinde Kudüs Tapınağının bulunduğu dağ olan Zion’a işaret etmektedir.¹⁹

Şiirin çeşitli mısralarında geçen kutsal cinsel ilişki, Tapınak Dağı’nda yapıyor olmalı. Bunu zekice kelime bir kelime oyunuyla; İbranice mabet anlamına gelen “mishkan” kelimesinin bir harfini değiştirip yatak anlamına gelen “mishkab”ı kullanarak anlatıyor. Ackerman “yatak”ta kurban sunulmasının yatak/mabet kelime oyununun kasıtlı olduğunu doğruladığına inanıyor.

Daha sonra M.Ö. altıncı yüzyıla kadar kendi çocuklarını öldüren uzun bir listede Yahudi Krallarını sayıyor:

Bir tanrıyı sakinleştirmek için çocuk kurban etmek göçten evvel İsrail’de çok sık görülürdü. Hakimler kitabında Jephthah’ın bir savaştan döndükten sonra ilk gördüğü şeyi kurban edeceğine dair ettiği sorumsuzca ve aceleci yemini ve kızını kurban edişini anlatıyor. (Hakimler 11: 29–40) Yahuda Kralı Ahaz (M.Ö. 734–715) kendi oğlunu sunmak için yakmıştır (Krallar 2’de 16: 3). Ahaz’ın İsrail’deki muhatabı Kral Hosea ise (M.Ö. 732–722) çocuk kurban eden bir tarikatın ülkesinde barınmasına izin vermiştir. (Krallar 2’de 17: 16–17) Yahuda’da 7’nci yüzyılda Kuzey İsrail Krallığı yok olduktan sonra çocuk kurban etme ayinleri devam etmiştir.

Kendisinden önceki Ahaz gibi Kral Manasseh de (M.Ö. 687–642) oğlunu kurban etmiştir. (Tarihler 2’de 33: 6) Hem Jeremiah (Jeremiah 7: 30–32, 19: 5, 32:35) hem de Ezekiel (Ezekiel 16: 21, 20: 21, 23:39) çocuk kurban etme ayinlerinin icra edilmesini M.Ö. 6’ncı yüzyılın başında kınıyor. Şiirimiz İsrail’de göçten sonra bile çocuk kurban etmenin var olduğunu gösteriyor. Beşinci dizede peygamber “Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden siz değil misiniz?” diye soruyor.

19. İsaiah 2:2, 40: 9; Ezekiel 17: 22,40: 2; Micah 4: 1’e bakınız.

Kutsal Kitap'ın Yenilenmiş Standart Çevirisi'ne (YSC) göre İsaiah 57:9'un ilk yarısında "Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilâh Molek'e yağ götürdünüz," yazar. Profesör Susan Ackerman bunun bir çocuğun ayin ortamına uygun bir şekilde yakılmaya hazırlamak olduğunu söylüyor.

Yahudiler'in Tanrı Yehova'ya çocukları kurban etmesini oldukça garip bulmuştuk. Bu konuda dostumuz Profesör Philip Davies'e uzman yorumu için danıştık ve cevabı şu oldu:

"Çocuk kurban edilmesinin İsraililerde bile bulunmayan bir şey olması için bir sebep göremiyorum."

Profesör Susan Ackerman'ın yazısında tanrıyı yatıştırmak için kurban edilen bir çocuğun küllerini gösteren bir resim var.²⁰

Kurban edilen çocuğun külleri Tanrıça Tanit'e adanmış bir işaretin üzerinde duruyor. Küller; Tanrıça Tanit'in bir tapına-

20. Ackerman, Susan: 'Sacred Sex, Sacrifice and Death' (Kutsal Seks, Kurban ve Ölüm), Bible Review İncil İncelemesi, böl. vi, no. 1, Şubat 1990 - Photograph Asor Punic Project/ James Whitred

ğın girişinde ve elinde bir tefle tasvir edildiği büyük taşın altındaki bir küpün içindeler. Düşündük ki acaba Kudüs'ün Tapınak Dağı'nın altında da Süleyman'ın Moloch'a tapınmayı kabullendiği zamanlardan kalma bu tür objeler de var mıdır?

Hiram'ın Anahtarı için yaptığımız araştırmada erken dönem Yahudi inançları ile Mısır inançlarının kesiştiği birçok noktayla karşılaştık. Bu gayet mantıklı çünkü Musa, Mısır ordusunda bir Generaldi ve kraliyet Ailesinin evlâtlığıydı. Eğer o bir gurup mülteciyi “vaat edilmiş topraklar” a götürecekse, o ve götürdüğü kişiler Mısır dilini konuşur ve Mısırlılar gibi düşünürlerdi. Bu Musa'nın takipçilerinin Mısır'ı ilk kez terk edişleri olduğu için yeni bir dinin zaten sahip oldukları inanç sistemini nasıl etkileyeceğini tahmin etmek hayli güçtür.

Musa ve Joshua'nın Kenan topraklarında yeni tanrıları Yehova için nasıl insanları öldürdüklerinin ve yağmaladıklarının hikâyelerini okuduk. İncil'de bu konuda anlatılanlara göre şehirler peşpeşe yıkılmış ve insanlar katledilmiştir. Ama şimdi biliyoruz ki arkeolojik bulgulara göre bu olaylar asla olmamıştır ve Yahudiler'in istilası aynı Kral Davut'un hikâyesi gibi tamamen kurgudur.

Hristiyan İncili Yahudiler ve onların kabul ettikleri tanrıları ile ilişkili olmasa bile Akdeniz'in doğu tarafındaki bu belirgin çöl bölgesinin arkeolojik bulguları birkaç mütevazı araştırmacının hayatını sürdürmesini sağlayabilir. Şu anda sözde “Kutsal Topraklar” ve orada iki ya da üç bin yıl evvel yaşayan insanlar konusunda bir şeyler biliyor. Doğu dünyasında sürekli öğretilen İncil gelenekleri Yahudiler'in kadim bir halk olduğunu ve belirgin şekillerde anlatılan bir inançları olduğunu; inançlarının Hristiyanlığın ve İslâm'ın Tanrısı tarafından desteklendiğini söylüyor. Ama nispi terimler çerçe-

vesinde Yahudiler kadim bir halk bile değiller ve yaşadıkları bölgelerdeki diğer toplumlara göre farklı bir özellikleri yok ve son olarak tek tanrılılığı Davut ve Süleyman'ın döneminden yüzyıllar sonra bile kabul etmemişler.

Musa'nın zamanından Kudüs'ün M.S. 70'te tamamen yıkılışına kadar Yahudiler çevrelerindeki her topluluğun fikirlerinin toplandığı bir topluluk oldular.

Anlatılan geleneklerinin mantıklı olması için yeni kavramları kabullenmeleri, Yahudiliğin temsil ettiği şeyin geniş bir alana yayılmasına sebep olmuştur.

Eski Ahit'in genel Hıristiyan yorumu İbrahim, İshak ve Yakup tarafından kurulan ve İsrail'e Musa ve Joshua tarafından getirilen bir halkın büyük şeyler başarması beklenen kral ve rahipler tarafından yönetilmesi şeklindedir. Görünen Tanrı'nın hükmünün bizzat kendisi tarafından Yahudiler'e verildiği ve inançlarının bu yüzden diğer ülkelerin batıl inançlara sahip pagan toplumlarına göre uzak, otantik ve benzersiz olduğu anlaşıyor. Hıristiyanlık için Yahudiliğin yararı vaat edilmiş Mesih'in doğumu ve kısa bir süre sonra onun öldürülmesiyle biter. böylece "Tanrı'nın oğlu" diye bilinen zamansız kavram bütün insanlığa sonsuz kurtuluşu getirir.

Eğer birisi Eski Ahit hakkında şu an bilinenleri incelerse, bu "kadim" kitapların anlattıkları olayların ne kadar yakın dönemlerde geçtiğini görür. Hatta yaratılışla alâkalı konular bile buna dahildir. Yaratılış'ın birinci bölümünün M.Ö. altıncı yüzyılda yazıldığına inanılmaktadır.²¹ İlk bakışta bu tarih çok eski gibi gözükebilir ama başka bir açıdan bakıldığında Kral Süleyman'ın zamanından dört yüz yıl ve Britanya Adaları'nda inşaa edilen Megalithik yapıların yapılmasın-

21. Cohn, Norman: *Cosmos, Chaos and the World to Come* (Kozmos, Kaos ve Dünya'nın Geleceği)

dan üç bin yıl kadar sonraydı. Bu konuya tekrar başka bir açıdan bakmak gerekirse Yaratılış kitabını yazan kişiler, 21'nci yüzyılda bulunan bizlere İrlanda'daki Newgrange'ı, İskoçya'daki Maes Howe'yi ya da Galler'deki Bryn Celli Ddu'yu inşaa eden kişilere yakın oldukları kadar yakınlardı.

Aynı zamanda Yahudi Krallarının çocukları yakarak kurban etme ayinlerinin İncil'in hâlâ yazılmakta olduğu dönemde de devam ettiğini fark ettik.

İncil birçok insanın hayâl edebileceğinden çok daha genç olmasına rağmen anlatılan hikâyelerin birçoğu çok eskidir ve nesilden nesile sözlü gelenek yoluyla aktarılmıştır. Muhtemelen Eski Ahit karmaşık gelenekleri bir araya getirmek için Babil esareti sırasında bir araya getirilmiştir. Araştırmacılar Yehova'yı inanç sistemlerinin merkezine getirmek istemiş olmalarına rağmen yıldız dinlerinin yaygınlığını kabul etmeden de geçemezler.

YAĞMUR ÇAĞIRANLAR

Eski Ahit'te Kenanlılar'dan kalan bir Venüs tarikatının Yehova tarikatı tarafından kontrol altına alındığına dair bir hikâye vardır. (Krallar I'de 18: 17-40) İlyas Peygamber Kral ile halkın hangi dini takip edeceği konusunda bir tartışmaya girmişti.

Yahuda Kralı ve Baalat'ın rahibesi Jezebel'in kocası olan Ahab ülkesini etkileyen meselelerle dinden daha çok alâkalıydı. Belli ki asıl mesele İlyas ve onun Yehova dinine olan fanatikçe desteğinin kraliçesine karşı nefretle ortaya çıkması olduğuna karar vermişti. Ama Peygamber Kralın yanlış tanrıları (Baalim) takip ettiği konusunda emindi ve Kralın, karısı Fenike Prensesi Jezebel'in dinî ve cinsel hareketlerinden çok fazla etkilendiğinden şüpheleniyordu. Jezebel İncil'de Sur'un fahişesi olarak anılmaktadır. Krallar kitabının yazarları hikâyeyi şöyle anlatıyorlar:

İlyas'ı görünce, "Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?" diye sordu Ahab.

İlyas, "İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi, "RAB'bin buyruklarını terk edip Baalim'in ardından gittiniz.

Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, Jezebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve korulukların dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın."

Ahab bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı.

Daha sonra İlyas ülkenin bölünmüş olduğunu kabul etti ve Yehova topluluğunun; Baal ve Asherah'ın Venüs tarikatının sekiz yüz elli bağırان, çığlık atan rahibine karşılık sadece bir peygamberi olduğu için dizleri üzerine çöktüğünü gösterdi:²²

İlyas halka doğru ilerleyip, "Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?" dedi. "Eğer Efendi Tanrı'ysa, onu izleyin; yok, eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardınca gidin." Halk İlyas'a karşılık vermedi.

İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: "Efendi'nin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın dört yüz elli peygamberi var."

Kimin tanrısının daha iyi olduğunu anlamak için İlyas Carmel Dağı'nda Kenanlılar için kutsal bir alanda bir yarışma düzenledi. İki sunak hazırlandı ve ikisinde de yakılmak için kurbanlar vardı. Daha sonra karşısındaki rahip güruhuna dualarıyla sunağı yakmaları konusunda meydan okudu. Kenanlı olmayan bu peygamber Venüs tarikatının Megalithik yöntemlerinden birini kullanarak onları yenmiştir.

Eski Ahit İlyas'ın eski ve yıkılmış mabede gidişini; orada on iki tane taşı dikmesini sonra da taşların çevresine bir hendek kazmasını; son olarak ta hendeğin içine su doldurmasını anlatıyor:

22. King James İncili bu peygamberlerin Baal'a bağlı olduğunu söylüyor. Halbuki günümüzde Yeni İngilizce Kutsal Kitap gibi çevirilerde Asherah'a da bağlı oldukları anlatılmaktadır.

İlyas on iki taş aldı. Bu sayı Efendi' nin Yakup'a, "Senin adın İsrail olacak," diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı.

İlyas bu taşlarla Efendi' nin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki ölçü tohum alacak kadar bir hendek kazdı.

Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. "Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla odunların üzerine dökün," dedi.

Sonra, "Bir daha yapın," dedi. Bir daha yaptılar. "Bir kez daha yapın," dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar.

O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.²³

Bu tanım bir Kenanlı mabedi için normaldir ve Gilgal'deki taş daireye benzemektedir. Bu taş daire Joshua adamlarını vaat edilmiş topraklar'a getirdiği zaman İsrail ordusunun sünnet edildiği yerdedir. Daha evvel anlattığımız üzere Gilgal ismi "taş daire" anlamına gelmektedir. Kenanlılar ve erken dönem Yahudileri için bilinen bir yapıdır ve onlara da Gilgal ismi verilirdi. Profesör Fohrer göçle gelen ilk insanların aldığı ilk Gilgal hakkında şunları söylüyor:

Gilgal!... aynen İsrail öncesi bir mabet gibidir... Tarikat alanının ismi bu alanı sınırlandıran "daire" şeklindeki taşlardan gelmiştir.²⁴

İlyas'ın on iki taşının ve onların çevresindeki hendeğin daire şeklinde yerleştirildiği konusunda emin olabiliriz çünkü sunağın üstünden akan suyun onu doldurabilmesi için tam bir daire olması gerekmektedir.

Daire şeklindeki taşlar ve hendekler İlyas'tan üç bin yıl kadar evvel Britanya Adaları'nda yaşayan Süslü Çanaklı İnsanlar için normal bir düzenlemeydi. Acaba İlyas bilinçli olarak kadim bir gelenekten yola çıkıp Megalithik tarzda bir yapı ve çevresine de bir hendek mi inşaa etmişti?

İlyas daha sonra hendeği "su" ile doldurmuştu ki bu özellikle İrlanda olmak üzere Britanya Adaları'ndaki Süslü Çanak-

23. Krallar 1'de 18: 31-35

24. Fohrer, G: *History of Israelite Religion* (İsrail Dininin Tarihi)

lı alanlarında görülen bir uygulamadır. Ama İlyas'ın sunağı su ile çevirmesinin amacı farklıydı. Onun "suyu" yanıcıydı. Geleneksel Kenan yapısının bir Yehova peygamberi tarafından inşaa edilmesi o dönemlerde her şeyin ne kadar karmaşık olduğunu göstermek için yeterlidir. Anlaşılan bu fikirlerin nereden geldiği konusunda kimsenin bir fikri yoktu, ama hiçbiri en kuvvetli "büyüyü" ve en kuvvetli genel sembolleri kullanarak tanrılarını yüceltmekten çekinmedi.

Plân işlemiştir. Kenanlı peygamberler tanrılarını sunakları yakmaları için ikna edemeyince İlyas onlarla dalga geçti. Onlara belki de tanrılarının konuşuyor olduğunu ya da belki bugün izinli olduğunu veya uyduğunu söyledi. Doğal olarak kutsal alevi gökyüzünden akıtmayı başaramadılar ama bir şekilde İlyas bunu başardı. Daha sonra bu durumu tamamen lehine kullanarak beklemekte olan kalabalığa rakiplerini tutmalarını ve yakındaki bir akarsuya götürmelerini söyledi. Kutsal Kitap'ta İlyas'ın orada durarak kendi elleriyle silâhsız din düşmanları Venüs'ün peygamberlerini kılıcıyla birer birer öldürmüştür:

İlyas, "Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın" diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kışon Vadisi'ne götürüp orada öldürdü.

Sonra İlyas, Ahav'a, "Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var," dedi.

İlyas kendinin önemli olduğunu ispatladı çünkü "yağmurun rahatlatıcılığına" sebep oldu. İlyas ve Ahab'ın arasında geçen bu olay büyük bir kuraklığın hemen sonrasında oldu ve yağmurun gelmesi, Tanrı'nın iyiliğinin dünyaya inmesiydi.

Yağmur çağırmak görüldüğü kadarıyla çok eski bir Kenanlı geleneğidir ve Yahudi milletin gelişim aşaması sırasında benimsenmiştir. Kutsal Kitap Hapiru halkının lideri Joshua'nın halkını "vaat edilen topraklar" a Ürdün Nehri'ni geçerek getirmesini anlatır. Bu hikâye Hapiru birliklerinin Gilgal'daki Kenan mabedine (Kumran'ın beş mil kuzeyinde) götürülmesine ve bu kadim Megalitik yapıda çok eskilere dayanan bir ayin gerçekleştirdiklerini anlatır. Ayinde herkesin çakmaktaşın-

dan yapılmış bir bıçak ile sünnet edilmiştir. Metal yerine neden çakmaktaşı kullandıkları konusunda hiçbir açıklama yoktur.

Burada bir ordu dolusu insanın kutsal taşlara götürülmesinden ve bir taş parçası ile sünnet edilmesinden bahsediyoruz. Bunun Neolitik Çağ'a yapılan bir geri dönüş ayini olduğundan başka bir şey olduğuna inanmak güç.

Bu Yahudiler'in doğdukları zaman sünnet edilip edilmedikleri konusunda hiç bir açıklama yoktur. Yahudiler'in doğumda sünnet edilmesi İbrahim'in zamanından beri benimsenmiş bir gelenektir. Bütün hikâyeye gariptir ve biz bunun üzerinde tartışırken aklımıza Profesör Richard Dawkins'in Avustralya Aborjinleri'nin yağmur çağırma ayinleri ve sünnette kesilen parça hakkında bir yazısı aklımıza geldi:

Ek bir önlem olarak, Büyük Dieri Meclisi erkeklerin sünnet derilerini yağmur yağdırmak için kendilerinin Homeopatic güçleri için kalıcı bir tazelikte saklamaları (Penisler idrarı "yağdırmaz mı" bu onların güçlerini kanıtlamak için ideal değil mi?).²⁵

Burada ilk defa İbrahim'in Anlaşma'sını açıklayabilecek kadar gelişmiş bir antropolojik sebeple karşılaştık. Konuyu tartıştığımızda bu açıklamanın uzun süredir kafamızı karıştıran bir konunun da açıklığına kavuşmasını sağladı. 'Apirular'ın yeni girdikleri "vaat edilmiş topraklar" uzun bir susuzluktan dolayı kuraktılar ve eğer yeni evlerine yerleşmek istiyorlarsa yağmur bir mecburiyetti. Sünnet ayini yağmur çağırma için kullanılan kadim bir ayin olmalıydı. Bu hikâyenin yağmur çağırma ile alâkalı olduğunu kanıtlayabiliriz.

Gilgal ayininden bin yıldan fazla bir süre sonra Vaftizci Yahya birçok kişi için yeni İlyas gibiydi. Profesör John Marsh bu konu hakkında şunları söylüyor:

Yahya'nın tarifi, Ahaziah'ın İlyas'ın tarifini tanıması için yeterliydi.²⁶

25. Dawkins, R: *Unweaving the Rainbow*, Penguin, 1998

26. Marsh, J: 'The Theology of the New Testament' (Yeni Ahit Teolojisi), *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

Profesör Robert Eisenman devamla:

*Vaftizci Yahya aynı zamanda dönüşüm sahnesinde de rol alıyor. Bütün Synopticlerde (İlk üç İncil) İlyas ile birlikte tanımlanıyor.*²⁷

İlyas ve Vaftizci Yahya'nın arasındaki bağ önemlidir çünkü bu daire şeklindeki yapıların ve yağmur çağırmanın İsa'nın zamanına kadar devam ettiği anlamına gelir. Profesör Robert Eisenman Ölü Deniz Yazmaları'nın Yeni Ahit'te yeni şeyler keşfetmemizi sağladığını düşünüyor.

*Konular takip edildiklerinde gelişirler. Daha evvel bilinmeyen fikirlere ve motiflere yeni ipuçları ortaya çıkartırlar. Bu konulardan biri ezoterik "yağmur" ve "yağmur" dur. Bu konular dönemin edebiyatına başlangıçtan beri var olan birçok yağmur çağırma ile birlikte geçmiştir. En belirgin örneği İlyas'tır; bunun nedeni yağmur çağırma kavramının pek çok kültürde onun şahsında toplanmasıdır. Yaptıkları şeyler Vaftizci John'un yaptıklarıyla ilişkilendirilmiştir.*²⁸

Dipnotlarında Eisenman daireler inşaa etmenin rolünü anlatmış:

"Daire çizmek" yağmur çağırma için gerekli bir tertibattır.

Vaftizci Yahya İsa'nın ikinci nesilden kuzeniydi ve anlaşılabilir daireleri kullanarak Joshua-İlyas gibi yağmur yağdırma yeteneği aile geleneği gibi görünüyor. Eisenman, İsa'nın kardeşi James'in de bu özelliklere sahip olduğunu ve bu yeteneklerin mesihlik ile yıldız falcılığı ile alakalı olduğunu düşünüyor. Yahya'nın zamanından evvel, Yahya ve İsa'nın ailesine dahil olma ihtimali olan bir adam vardı ve o da ünlü bir yağmur çağırandı. İnsanlar onu "Daire Çizen Honi" diye bilirlerdi ayrıca Onias adıyla da anılırdı. Bu kelime Obias kelimesinden gelmektedir ki anlamı taş sütundur.²⁹ Bu kelime aynı zamanda James ile de alakalıdır. Profesör Robert Eisen-

27. Eisenman, R: James the Brother of Jesus (İsa'nın Kardeşi James), Faber and Faber, 1997

28. Eisenman, R: *The Dead Sea Scrolls and the First Christians* (Ölü Deniz Yazmaları ve İlk Hristiyanlar), Element 1996

29. Eisenman, R: James the Brother of Jesus (İsa'nın Kardeşi James)

man Honi'nin İsa, James ve John'un dedesi olduğuna inanıyor. Şunları ekliyor:

James' in de bir yağmur çağıran olduğu Epiphanius tarafından "Haeres" kitabında belirtilmiştir.

"Daire çizme" ve "yağmur çağırma" yetenekleri belirgin bir şekilde mesihlerin geleceğini söyleyen yıldız falcılığı ile bağlantılıdır. Aynı zamanda İsa'nın ailesine yani Ölü Deniz Yazmaları'nı yazan Essenliler'in uygulamalarıyla da alâkalıdır. Profesör Eisenman bu konuda şunları söylüyor:

Josephus ve Hippolytus'un benzer daireler çizdiğini (yazılarından) biliyoruz. "Essenliler" kitabında Sabbath incelenmiştir ve bu incelemeler kendilerini ferahlatacak kadar bile belirgin bir çapta değildir.³⁰

Daire çizmek ve yağmur yağdırmak konusunda ünlenmiş olan bu bölge gizli bir geleneğe sahiptir ve bu gelenek vaat edilmiş bir Mesih'in geleceğini söyler. İlyas'ın bir örnek olduğunu ve öncülerinin ise Hanok ve Nuh olduğunu söyleyebiliriz. İsa, James ve Yahya'nın ailesi bu ayini gerçekleştiren son kişiler olarak biliniyorlar. Bu konu çok ilginç ama aşırı karmaşık olduğu da kabul edilmelidir. Bu kitapta, belirgin bir tez olarak yorumda bulunabileceğimizden daha karmaşık bir durum var. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyen okuyucular Robert Eisenman ve Michael Wise'in yazılarını inceleyebilirler.

SONUÇLAR

Yahudi çocuk kurban etme ayinleri konusunda yaptığımız araştırmalar bunların seks ayinleri, kutsal meşe ağaçları, boğaya tapınma ve ölüm tarikatları ile alâkalı olduğunu ortaya çıkarttı. Bu fikirler Yahudiler ve onların Tanrısı Yehova ile ilgili hususlarla birlikte düşünüldüğü zaman çok garip ve farklı geliyor. Ama Yahudiler'in Yehova'ya çocuklarını kurban ettikleri sonucuna vardık.

30. Eisenman, R: James the Brother of Jesus (İsa'nın Kardeşi James)

Çocuk kurban etmek Süleyman'ın zamanından en az bin yıl kadar evvel Kudüs'te tapınılan Güneş tanrısı El Elyon'a yapılan ayinlerden ortaya çıkmıştır. Yahudilerde çocuk kurban etme ayinleri Kutsal Kitap'ın bizim inanmamızı istediği kadar çabuk sona ermemiştir.

İlk Yahudi Mesih'i olan Davut, Krallığını Yehova ile yaptığı bir antlaşma üzerine kurdu ama onun oğlu Süleyman, doğulu bir despottan farksızdı ve daha kesin bir kontrol etme yöntemi istiyordu. Bu, inanıyoruz ki Süleyman'ın Sur Kralı Hiram'dan yıldız inancı temeline dayanarak Kral olmanın yöntemlerini ve onların getirdiği kesin yönetme gücünü satın almaya çalışmasının sebebidir. Savurganlığı ve halkında yaptığı baskı ölümünden sonra krallığının İsrail ve Yahuda şeklinde bölünmesine sebep olmuştur.

Bu inancın sünnet ile taş daireler inşaa etmekle ve yağmur çağırma ile ilişkili olduğu görülmektedir ve bu gelenekleri yönetici kesiminin elinde tutarak yaşattığına dair eksik kanıtlar vardır.

Yahudi Krallarının Yeni Ahit'te anlatıldığı kadarıyla kendilerine göre değişik bir Yehova tarikatlarının olması ihtimali çok yüksektir. İki kademeli bir inanç sisteminin varlığını fark ettik. Buna erken dönemden kalma Güneş ve Venüs tabanlı inançlar eklenmişti cahil ve köylü çok daha önemli bir kesim bunlara inanıyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

ŞAFAĞIN ÇOCUKLARI

AHAZ'IN KADRANI

Birkaç sene evvel Bu Yahuda Kralı Ahaz'a ait bir “bulla” ya da kilden yapılma bir damga mührü bulundu.¹ Damganın arkasında onu papirüs rulosuna bağlayan sicimler hâlâ belirgindi. Mühür eski İbrani harfleriyle yazılmıştı ve basitçe şunları söylüyordu: *l'hz y hwtm mlk yhdh* Anlamı “Yehotam'ın oğlu Yahuda Kral'ı Ahaz'a aittir.” İlyas ile çağdaş olduğunu ispatlıyor olmasının dışında Yahuda Kralı'na ait olan bu 2800 yaşında kadim kalıntının şaşırtıcı bir özelliği yoktu.

Yakın zamanda çok daha şaşırtıcı bir bulla ortaya çıkarıldı. Bu mühür Ahaz'ın oğlu Hezekiah tarafından tahminen M.Ö. 715'ten 687'ye kadar kullanılmıştı. Hezekiah'ın bulla'sı küçüktü; çapı 0,4 inçti ve kalınlığı 0.08 inçten biraz daha azdı. Üzerinde *lhzqyh w 'hdz mlk yhdh* yazıyordu, yani: “Yahuda Kralı Ahaz'ın oğlu Hezekiah'a aittir.” Ama bizi şaşırtan şey üzerine işlenmiş olan semboldü. İki kanatlı bir böceğin bir gübre parçasını itmesi yani yükselen güneşin sembolüydü.²

1. Deutsch, R: 'First Imression – What We Learn from King Ahaz's Seal' (İlk İzlenim- Kral Ahaz'ın Mühründen Öğrendiklerimiz) *Biblical Archaeology Review*, Mayıs/Haziran 1998
2. Bonnet, H: "Skarabaeus", in *Reallexikon der ägyptischen Religionsgeschichte* (Mısır Din Tarihi Ansiklopedisi) Berlin, De Gruyter, 1952

Sembolün anlamı Malachi 4: 2'de açıkça belirtiliyordu:

Benim ismini kutsal sayanlar için, doğruluğun Güneşi (tse-deq) kanatları iyileşerek yükselecektir.

Bu tür bir mührün İsrail ya da çevresinde bulunması çok şaşırtıcıydı çünkü o zamana kadar Yehova'ya tapmanın Güneş ile alakalı olduğu bilinmiyordu. Süleyman öncesi Yahudiliğin özellikleri konusunda yaptığımız araştırmalar bu mührün Yehova ile ilgili olmadığını gösteriyordu. Bu mühür daha çok kadim Kenan Güneş tanrısı ya da çocuklara düşkün Moloch ile bağlantılıydı.

Hezekiel'e ait kalıntıların arasında iki ve dört kanatlı güneş diskleri vardı. Meselâ bir zaman sahip olduğu 'l'melekh'in kabzalarında bu sembollerden vardı. Demek ki iki kanatlı bok böceği Kralın Güneş tabanlı sembollerle tek bağlantısı değildi. Bu kanıt bize Yahuda'da Yehova'nın, Güneş temelli bir inanç ile yer değiştirilmeye çalışıldığını gösterdi. Göründüğü kadarıyla Güneş'e tapmak ve Güneş temelli tanrı, Yehova'yı tahtından indirmek için kuvvetli bir rakipti.

Krallar 2'de 20:8'de "Ahaz'ın kadranı" isimli bir alet üzerinde gözlemlenen gölgenin on adım ya da on derece uzaması gerektiğine dair bir ibare vardır. Bunun anlamı batan Güneş'in gölgesinin doğaüstü bir hızda uzaması ya da kısılması demektir ki doğanın düzenini geri çeviren bir fenomen gibi gözüküyor. Babil döneminde Güneş saatleri vardı ama Ahaz'ın yaptığı bu alet öyle bir şekilde ayarlanmıştı ki günün saatini okuyordu.

Hezekiah Isaiah'ya, "Efendi'nin beni iyileştireceğinin ve üç gün içinde Efendi'nin Tapınağı'na çıkacağımın belirtisi nedir?" diye sormuştu.

Isaiah şöyle karşılık vermişti: "Efendi'nin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kıalsın mı?"

Hezekiah, "Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısalsın," demişti.

Bunun üzerine Peygamber Isaiah Efendi'ye yakardı ve Efendi Ahaz'ın kadranındaki gölgeyi on basamak kısaltmıştı.

Isaiah 38:8'de bu cihazın bir kum saati olduğu özel olarak belirtiliyor:

Bakın, Ahaz'ın güneş saatinde on derece kısalmış gölgeyi geri getireceğim. Böylelikle Güneş on derece döndü ve böylece dereceler aşağıya indi.

Bu üstün ilâhî varlığın Güneş'le ilintili olması fikri o kadar derindir ki yüzlerce sene sonra Güneş yepyeni bir tanrı olarak ortaya çıkmıştır: Hristiyanlar'ın Tanrı diye bildikleri varlık olarak... Hristiyanlar'ın dinî tatilleri pazar [İngilizcede Sun-day (Güneş-günü)] günüdür ve bütün cennete ait varlıkların başlarının arkasında bir güneş parlar. "Tanrı yükseldi" fikri "En Yüce Olan" anlamına gelen Güneş Tanrısı El Elyon için kullanılır. Bütün bu kutsallık kavramı; kökleri, Güneş'in ışıklarının kötülüğü ve yozlaşmayı arayıp bulduğu Kenan Güneş inancına dayanan "Doğruluk" olarak bilinen Zedek Yahudi kavramında yatmaktadır. Karanlık - aydınlık, iyilik ve kötülük kavramları birbirlerine var oluşun başlangıcından beri bu kutsal ışığın Dünya'ya ılıklik ve destek getirdiğinin farkında olan bir bilinçle bağlanır. Bundan doğal ne olabilir ki? İnsan hayatında her sabah karanlığı ve korkuları yok ederek ortaya çıkan dev gibi bir yıldızdan daha etkili ve önemli bir şey var mıdır? Tanrı bizi terk eder ama her zaman geri döner, yeni günü vaat eden yegâne şeydir ve ürünlerimizin büyümesini sağlayıp soframıza ekmek koyar. Gecenin karanlığına saklanan kötü niyetli kişiler onun iyilik taşıyan ışığından kaçacak delik ararlar.

Çok sonralı İsraililer için Tanrı, Güneş'ten farklı bir kavram haline geldi ama kanıtlar semavî dinlere inananların, iba-

detlerini Babilliler Kudüs ve tapınağı M.Ö. 596'da yıkması-na ve bu sırada şehrin önemli isimlerinin sürgüne gönderil-mesine kadar sürdürmüşlerdir. Babil esaretinin erken yılların-da Peygamber Ezeziel şafağa tapanların ne kadar kötü du-rumda olduklarını anlatan bir öngörüsünü anlatıyor:

*Beni EFENDİ'nin tapınağının iç avlusuna götürdü. tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını EFENDİ'nin tapınağına, yüzlerini doğuya dönmüş, gü-neşe tapıyorlardı.*³

Bu satırlarda Ezeziel Hanok Yahudilerini azarlıyor çünkü Tanrı'ya sırtlarını dönüp Güneş'e tapınıyorlar. Semavî inanç-larını Kudüs'ün düşme sebebi olarak gösteriyor.

Yahudi Kralları Süleyman'ın adımlarını yüzyıllar boyunca takip etmişler. Kendi çocuklarının yok oluşunu kutsal güçler kazanmak için hazırlamışlar ve Güneş Tanrıları'na tapını-mışlar. Bu Kralların tarikatı Yahudiler'in Tanrı'sı ile pek alâkalıdır. Fakat Babil'deki esaretten sonra çocuk kurban et-mek ortadan kalkmıştır ve Yehova daha aktif bir inanç ha-lini almıştır.

Bir sonraki sorumuz asillerin kendi antik semavî inanç-la-rını, köylülerin halihazırdaki inançları ile bir arada nasıl ko-rudukları.

GÖÇTEN DÖNÜŞ

Esir alınan ve Babilliler'in şehirlerine götürülen Yahudi-ler, şehirlerinin ve tapınaklarının kaybından dolayı yas tuttular ama yaşadıkları duruma ve birçok şehre kısa sürede ayak uydurdular. Başarılı bir imparatorluğun parçası olarak zengin-leştiler. Muhtemelen kendilerini yeni efendileriyle özdeşleştir-diler çünkü onlar da gökyüzünü ve gökyüzünün ölümlü in-sana ne ifade ettiğini biliyorlardı. Babillerin üç nesilden son-

3. Ezeziel 8: 16

ra Yahudiler'in kendi şehirlerine dönmelerine izin vermeleri bizi her zaman şaşırtır.

Büyük Cyrus'un öldüğü ve Darius'un başa geçtiği dönemde pek çok siyasi sıkıntı ortaya çıkmıştır. Bunun sebebi Kudüs'e gönderilen 42.462 kişidir.

Josephus bu olaylardan altı yüz yıl sonra Darius'un amacını açıklıyor:

Kendine özgü bir adamdı, Tanrı'ya bir yemin etmişti, eğer kral olursa Babil'deki Tanrı'nın kulu olan herkesi Kudüs'teki tapınağa gönderecekti.

Darius bir Zoroastria'lıydı ve onun tanrısı, Yahudiliğin tanrısı Yehova değil Ahura Mazda'ydı (Güneş Tanrısı ve Bilgeliliğin Efendisi).

Josephus biraz önyargılı olmasına rağmen çok iyi bir tarihçiydi ama tek tanrıya inandığından burada olaya taraflı bakmaktadır. Yehova'nın İsrail'de var olması doğaldır ama meselâ Babil gibi yerlerde bu geçerli değildir. Başka topraklardayken Yahudiler saygılarını oradaki Tanrılara sunarlardı. Serbest bırakıldıkları zamana kadar tek ve kuvvetli bir tanrı fikrini benimsemişlerdi çünkü Zoroastria'lılar tek tanrıya inanırlardı. Gerçeğin (Asha) ve yalanın kozmik zıtlığına ve bunun bütün evreni kaplamasına inanırlardı.

Josephus'un geride bıraktığı kayıtlara göre Darius bir bilmece sormuştur; doğru cevap Yahudilerin kutsal tapınağının tekrar inşaa edilmesini sağlayacaktır. Soru dört kuvvetli yarışmacının kuvvetleri hakkındadır: Krallar, gerçek, kadınlar ve şarap. Doğru cevap verilmiştir ve ilginçtir ki bu sorunun cevabındaki ifade William St. Clair tarafından Kudüs Tapınağı'nın son bir temsili olarak inşaa edilen Rosslyn'deki yazıtlarla aynıdır. Ortaçağ Latincesindeki sözler şunlardır:

ŞARAP KUVVETLİDİR, BİR KRAL DAHA KUVVETLİDİR, KADINLAR DAHA DA KUVVETLİDİR AMA GERÇEK HEPSİNDEN ÜSTÜNDÜR

Bu klasik Zoroastria görüşü Kudüs Tapınağı'na hayat vermiştir.

Yahudiler Babil'deki esaretlerinden geri döndükleri zaman sadece en yaşlılardan birkaçı Kudüs şehrini daha evvel görmüşlerdi. İkinci sürgün dalgasında esir alınan insanlar bile gittikleri zamandan kırk sekiz yaş daha yaşlıydılar. Şehrin yönetimindekiler onları ihtiyatlı bir şekilde ve fazla güvenmek şartıyla kabul ettiler. Bu eski güç merkezinin çocukları ve torunları hayatlarına kaldıkları yerden devam etmek mi istiyorlardı? Aile topraklarının yeni sahiplerinden alınıp geri verilmesini mi istiyorlardı ve daha önemlisi şehrin ve eski tapınağının yönetiminde önemli makamlarla mı taliptiler?

Josephus bize en az 42462 kişinin Zerrubbabel'i takip ederek Kudüs'e geri döndüğünü söylüyor. Atalarının bıraktığı yerden hayatlarına devam etmek istiyorlardı. Bu noktada “doğa” ile “yıldız” kavramlarının birbirine zıt düşmeye başlamış olduğuna inanıyoruz. Köylülerin “doğa” yöntemlerini takip etmesi Musa ile alâkalıdır ve elit yıldız tarikatının geri dönüşü ise Hanok'un öğretilerine bağlıdır.

Çünkü asil Hanok soyunda yıldız astrolojisi ile alâkalı özellikler ülkenin başarısını uzun vadede sağlamak içindi. Bunlar vaat edilmiş Mesih'in ortaya çıkması ve halkını yönetmesi ile alâkalıydı. Mesih'in geliş zamanı da Tanrı'nın varlığını gösterecek ışık olan Kutsal Shekinah'ın görüldüğü andı.

Zerrubbabel'in tapınağını eski tapınağın kalıntılarının üstüne inşaa etmiş olduğu söylenir. Bundan sonra Kudüs'teki hayat normale dönmüştür. Kutsal Kitap bundan sonraki dönem hakkında bize pek fazla bilgi vermiyor. Bu dönemde

yıldız astrolojisi ve Yehova inancı birleşmiştir. Bunlar olurken yeni ve büyük bir etki unsuru ortaya çıktı: Yunan kültürü.

Yunan kültürünün (Helenizm) ciddi işgâlleri Büyük İskender'in M.Ö. 331'deki fetihleri ile başlamıştır. Yahudiler savunmaya geçmişlerdir. M.Ö. 165'te İsrail'de Yahudi Helenistler ve İsraili asiler arasında bir iç savaş çıkmıştır. Savaş arasında Maccabean ayaklanması bir iç savaş olarak başladı ve Antiochus Epiphanes yönetimindeki Suriye'den gelen işgâl kuvvetlerine karşı verilen başarılı bir Yahuda politik özgürlük savaşı olarak son buldu.

Ayaklanmayı çıkartan Hasmonaea rahip ailesinin üyeleri kadim rahip soyundan gelmemelerine rağmen kendilerini tah-tın mirasçıları ve başrahipleri olarak ilân ettiler. Gerçek rahipler arasında büyük meseleler çıktı ve Kumran'da yeryüzünün en alçak noktasında kendi topluluklarını kurdular. Bunun amacı geleneklerini en saf biçimde devam ettirmek istemele-riydi. Kumran'daki topluluk gerçekleşmesi çok zor bir müt-tefiklik olan Zadokit ve Hanok'lu rahiplerinin birleşmesinden oluşmuştu. Bu birlik Kudüs'teki Maccabean otoritesi yüzün-den oluşan büyük hayâl kırıklığından sonra oluşmuştur.⁴

Bulgularımızın ortaya çıkarttığı başka bir şey de Kumran'daki karışık gurubun dışında daha evvel tanımlanmamış başka bir Hanok topluluğunun varlığıydı.

Romalı tarihçi, Pliny Kumran topluluğundaki insanlar hakkında şunları yazmıştır:

*Asphaltitis Gölü'nün (Ölü Deniz) Batı kıyılarında Essenliler'in birkaçı yerleşmiştir. Kıyıdaki iğrenç kokulardan uzakta yaşarlar. Yalnız ve dünyadaki en sıra dışı insanlardılar; kadınsız, sevgisiz, parasız, tek dostları olan palmiye ağaçlarıyla birlikte yaşıyorlardı.*⁵

4. Boccaccini, G: *Beyond the Essenes* (Esenlilerin Ötesinde), Eerdmans (Grand Rapids), 1998

5. Pliny, *Natural History* (Doğal Tarih), 5:73

Tapınak Şovalyeleri topluluğu gibi Kumran'da yaşayan bu rahipler de üye alırken çeşitli ayinler icra ediyorlardı. Sadece beyaz ketenden giysiler giyip her şeylerini ortak kullanıyordu. Ve aynı Masonlukta olduğu gibi topluluğun üyesi olmak üç yılı alıyordu. İkimizin de aklına Loca Masonluğundaki üç derecede giydiğimiz beyaz keten giysiler, Birinci Derece sırasında bütün paramızın istenmesi ve bizim de cevap olarak “Hiçbir şeyim yok ya da tereddütsüz verirdim,” dememiz gelmişti.

Essenliler'in Güneş'e tapınmasıyla ilgili gelenekleri barındırdıkları bilinir çünkü şafakları “Güneşin Doğrulugu” adına ilâhiler okurlardı. Ezeki'el'in daha önce anlattığımız öfkeli sözleri yani “Sırtlarını EFENDİ'nin tapınağına, yüzlerini doguya dönmüş, güneşe tapıyorlardı,”⁶ cümlesi bu kişiler için de geçerliydi. Kudüs otoriteleri de onların geleneklerini sevmiyorlardı, bundan dolayı Essen inancındaki gibi doğan güneşin önünde eğilmeye ölüm cezası verdiler.⁷

Kutsal Kitap uzmanı Morton Smith, Ölü Deniz Yazmalarında anlatılan altından bir merdivenden bahsedildiğini söyler. Bu araç güneşe tapınmak ve onun “yükselmesi için yalvarmak” amacıyla kullanılmış. Güneşin, Ayın ve yıldızların melekler olarak algılandığı Zebur 148: 1-4'te anlatılır:

Efendi'ye övgüler sunun; göklerden Efendi'ye övgüler sunun. Yücelerde ona övgüler sunun, ey bütün melekler, ona övgüler sunun. Övgüler sunun ona ey bütün semavî ordular. Ey güneş, ay, ona övgüler sunun; övgüler sunun ona, ey ışıldayan bütün yıldızlar, ey göğün en yüce katı.

6. Ezeki'el 8:16

7. Graves R: *The White Goddess* (Beyaz Tanrıça), Faber and Faber, 1948

Morton'un bahsettiği bu merdiven gerçekten de var olmuş olabilir, çünkü Kumran'da yapılan bir kazıda, sarmal bir merdiven bulunmuştur.⁸ Acaba Masonluğun İkinci Derecesi'nde bu tür bir merdivenin doğa ve bilimin gizemlerine ulaşmada bir yol olarak anlatılması şans eseri olabilir mi?

ASTROLOJİ VE GÜNEŞE TAPINMA

Bugün birçok Hristiyan astrolojiyi iğrenç bir pagan geleneği olarak görüp, şiddetli bir şekilde ondan nefret ediyorlar. Şeytan'ı yücelten ve İsa'nın öğretilerine karşı çıkan batıl bir inanç olduğunu söylüyorlar. Ama biz yıldızların hareketlerinin insanların birbirleriyle olan bağlarını etkilemesi inancının, Hristiyanlığın ortaya çıkmasını sağlayan Yahudi gurunun inançlarının merkezi olduğuna inanıyoruz.

Tarihe göre astroloji, Yahudi hahamları için büyük bir problemdi ve dinlerinde yeri olduğunu inkâr ediyorlardı. Babıl Talmud kayıtları (Shabbat 156b) astrolojinin geçerliliğini sorgular. Kenan'a M.S. 200 civarında bir Mişna⁹ derleyicisi olan Yahudalı ha-Nasi ile araştırma yapmak için gelen bir Babilli olan Haham Hanina bu konuda şunları söylemiştir:

Gezegenlerin etkisi bilgeliği getirir, gezegenlerin etkisi zenginliği getirir ve İsrail gezegenlerin etkisi altında var oluyor.

Bunun yanında astrolojinin etkisi Haham Johanan tarafından şiddetli bir şekilde reddedilir:

İsrail için hiç takımyıldızı yoktur.

Şaşırtıcı bir şekilde gezegenlerin etkisinin varlığını desteklemesine rağmen Yahudalı ha-Nasi, Mişha'sında astrolojinin bazı özelliklerine karşı durmuştur. Bu kitabında üzerinde Güneş, Ay ve yılan sembolleri olan bir cisim bulunursa, bulan kişinin kitabı Ölü Deniz'e atması gerektiğini söylemiştir. Ha-Nasi'nin tavsiyesi bu sembollerin sıkça görünen semboller ol-

8. Vermes, G: *The Dead Sea Scrolls in English* (Ölü Deniz Yazmalarının İngilizce Tercümesi), Penguin, 1995

9. Yahudilikte medeni ve ceza hukuku olan Talmud'un ilk bölümü (y.h.n)

duğunu ve Güneş inancını takip edenlerle, yıldız dinini desteklemeyenler arasında büyük gerginlik olduğunu gösteriyor.

Güneş inancının Yahudi halkı üzerindeki cazibesi Kutsal Kitap'ın bizim inanmamızı istediği kadar uzun sürmedi. Yakın zamanda kadim Sepphoris Şehri'ndeki bir sinagogda bulunan bir mozaikte resmedilen Burçlar Kuşağı'nda belirgin bir şekilde Güneş Tanrısı ve onun dört atlı savaş arabası gözükmektedir. Başka sinagoglarda Güneş Tanrısı soyut bir Güneş diskinden farklı olarak insan şekline bürünmüş olarak anlatır.

Birçok mason locasının Burçlar Kuşağı'nın sembolleri ile süslendiğini fark ettik ama incelemeye başladığımız zaman Masonlukta daha kuvvetli bir astrolojik etkinin var olduğunu fark ettik. İskoç Yüce Locası'nın kütüphanesini Kutsal Kitap uzmanı Profesör Philip Davies ile birlikte ziyaret ederken Fransız İhtilâli'nden evvelki tarihlerden kalma katalog dışı bir Morrison koleksiyonundaki Masonlukla alakalı eserleri inceliyorduk. Bu inceleme sırasında bu etki gayet açık bir hale geldi.

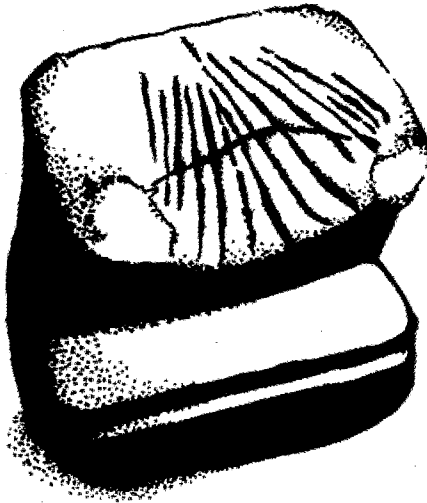
Philip irice ve deri kaplı bir cildi inceliyordu. Onu raftan aşağıya indirip masanın üzerine koyarak açtı. Kitap yekpare ama zarar görmüş bir bakır tablete yazılmıştı. Eski sayfalar arasında gezinirken kitabın ortasında katlanmış ve çıkartılabilir bir bölümü farketti. Bu parçayı çıkartıp açtığımız zaman içinde İsrail kabilelerini ve onları hangi değerli taşın sembolize ettiğini gösteren oval bir şema olduğunu fark ettik. Bu kitabı yazan mason belli ki astroloji ve Yahudiler arasındaki bir bağlantıyı yazacak kadar konuyla ilgilenmişti.

Burçlar Kuşağı'nın on iki sembolü ve çevreledikleri Güneş Tanrısı Helios'un savaş arabası İsrail'deki en az yedi antik sinagogda sembolize edilmiştir. Ama böyle resimler sadece erken döneme ait Hristiyan binalarında ve İsrail'deki üç sinagogda gözükmüyor. Kahire'de bir "genizah"¹⁰ bulunmuş bir şiir bu konuda şunları söylüyor:

10. Eskiden İbrani kutsal kitaplarının, dinî metinlerinin saklandığı bir tür depo (y.h.n).

Ağustos Mısır topraklarına gönderildiği zaman aylar arasında bir tartışma çıktı. Hadi Burçlar Kuşağı'na bakalım; böylece aramızdan kimin İsrail'i kurtaracağını bilebiliriz.

Güneş'e tapınmak konusunda İsrail'in erken dönemlerini incelerken Herod'un Tapınağı'nda yapılan kazılarda bulunan ve hiç bir açıklaması olmayan bir nesneyi fark ettik. Ama bizim için bu cisim güneşin konumunu izlemek ve dönenceden dönenceye güneşin ufuktaki hareketlerini incelemek için kullanılan bir araçtı. Garip nesnenin resimlerini incelerken fark ettik ki eğer merkezdeki oluğun arkasına bir çubuk yerleştirirsek, gölgesi aynı güneş saatleri gibi eğri bölmeye vururdu.

Bu garip taş Herod Tapınağı'nın kalıntılarında bulunmuştur. Ne işe yaradığına dair hiçbir bilgi yoktur ama bize göre Kumran'daki rahipler tarafından güneşin hareketlerini işaretlemek için kullanılırdı. Bu olaylar Titus M.S. 70'de tapınağı ve bütün şehri yok ettiği dönemden önce gerçekleşmiştir. Essenlilerin tapınakta doğan güneşin önünde eğilip dua ettikleri bilinir. Anlaşılan hızlı bir şekilde çekilen çizgiler dokuz aydan sonra güneşin açısını işaretlemek için çizilmiş.

Varsaydığımız diğer çizgilerin oluşturduğu açılar kontrol ettiğimizde kontrol doğrulandı. Bunlar, Kudüs'teki enlemde gündönümünde doğan güneşin yarattığı gölgelerin açısına (60 derece) uyuyordu. Çizgilerdeki değişiklikler tapınağın içinde bulunduğu vadideki tepelerden kaynaklanıyor olmalıydı çünkü bu tepeler güneşin ilk ışıklarının geldiği zamanı değiştirebilirdi.

Sağdan sola doğru çizilen çizgi doğduktan kısa bir süre sonra Güneş'in yüksekliğini ölçmek için kullanılıyor olmalıydı. Belki de "şafak" olarak kabul edilen bu zaman diliminde bilemediğimiz bir süre kısıtlaması vardır. Çubuğun gölgesi güneş ilk doğduğunda en uzundur ve güneş yükseldikçe kısalır. Gölge ufuk çizgisini geçmediği zaman da şafak bitmiş olur. Gölge ekinokslarda ortadadır ve dönencelerde ise dış kenarlarda olur. Sağ tarafı yaz dönencesidir ki bu sırada Güneş hızlı bir şekilde yükselir. Diğer tarafta ise Güneş yavaş bir şekilde yükselir ve daha yataydır. Bunun anlamı Güneş'in hareketlerinin işaretlenmiş olduğu bu taşın üzerindeki yatay çizginin sağ tarafta sol taraftakinden daha yüksek olması gerektiğidir çünkü yıl boyunca belirli bir dönemin şafakları incelenmektedir.

Bu da bizim taşın üzerinde tam olarak gördüğümüz şeydi.

Alette bulunan eğri biçimli kesik Güneş'in ufuktaki hareketini gösteriyordu. Çizgiler arasında altı dilim vardı ve bunların her biri iki haftalık bir süreye karşılık geliyordu. Bu önemli ve şaşırtıcı antikanın işçiliği çok kötüydü yani resmi bir şekilde inşaa edilmiş bir tapınağın parçası değildi.

Herod Tapınağı'nda bulunan ve kaba bir şekilde yapılmış bu şafak ölçme cihazının önemini tartıştık. Bize göre bu cihazın çalışma prensibi birkaç sebepten dolayı önemliydi. Bildiğimiz üzere Essenliler'in Kudüs Tapınağı'nda şafakta Güneş'e doğru dönüp tapınmak gibi bir alışkanlıkları vardı.¹¹

11. Graves R: *The White Goddess* (Beyaz Tanrıça)

Kumran'daki rahipler de Essenliler olarak geçiyorlardı ve M.S. 66 senesindeki Yahudi savaşından tapınağın yıkılmasına kadar olan dört senede tapınağın yönetimini ellerine geçirmişlerdi.

Bu topluluk kendilerine “Şafağın Çocukları” adını veriyordu ve bize göre onlar Güneş'e karşı diz çökme uygulamalarını tekrar ortaya çıkartmışlardı. Tapınak hâlâ bitmemişti ve Herod'un mimarları şafağı ölçen bir cihazı tapınağa eklemek için hiç bir sebebe sahip değillerdi. Bundan dolayı Şafağın Çocukları kendileri için yeni bir “gündönümü taşı” oluşturmak zorundaydılar.

Bir rahip büyücünün taşı ayarlaması dokuz ay sürüyordu. Ayardan sonra inanan herkes şafağın ve eğilme süresinin ne zaman bittiğini gösteriyordu.

Arkeologlar için hiç bir anlamı olmayan ama bizim için önemli başka bir antikayla daha karşılaştık. Bu cihaz ilk olarak Kumran'da bulundu ve bir güneş saati olarak kayıtlara geçti ama böyle bir şey mümkün değildir. Bize göre bu alet güneşin yıl boyunca hareketini ölçmek için kullanılıyordu. Bu “güneş saati” kırk beş sene evvel Peder Roland de Vaux tarafından Kumran'da bulundu. Peder de Vaux diskin üzerinde bulunan merkezleri ortak üç dairenin zamanı söylemek için kullanılan benzersiz bir sistem olduğunu belirtmişti. En içteki daire kışın, ortadaki daire ilkbahar ve sonbahardaki gündüz saatlerini ölçüyordu. Dıştaki daire ise yazın ölçüyordu.

Eski çağlarda güneşin doğumundan batımına kadar olan süre on iki eşit saate bölünmüştü ve güneşin doğumundan batımına kadar olan süre mevsimlere göre değiştiği için bu on iki saatlik dilimlerin bölünmesi de farklıdır. Güneş ışığının süresi mevsime göre değişken olmasının yanında bulunan konuma göre de değişkendir. Bundan dolayı bir saatin uzunluğu konuma bağlıdır. Bundan dolayı Kumran'da bulunan aletin bir güneş saati olmadığından emin olabiliriz. Üze-

rindeki çizgiler tam olarak eşit bir şekilde çizilmemiş olduğundan dolayı bununla mevsimlere göre ayarlanmış saatleri ölçmeye imkân yoktur.

Ek olarak gölgeler yazın en kısadır ve kışın en uzundur bundan dolayı güneş saatinin içindeki ve dışındaki mevsimleri belirleyen dairelerin doğru olmasına imkân yoktur.

Kudüs ve İsrail'in başka yerlerinde birçok gerçek güneş saati bulunmuştur.¹² 1972'de Tapınak Dağı'nın güneyindeki çok büyük bir kazı sırasında kireçtaşıdan yapılmış, boyutu küçük olmasına rağmen çok önemli olan bir güneş saati bulunmuştur. 2 inç genişliğinde ve 2 inç uzunluğunda olan bu cihaz Kudüs'te kullanılmak için çok ince bir şekilde ayarlanmış saat ve iklimlere ait çizgilere sahipti. Kudüs Tapınağı'nın yıkımından sonra oluşan kalıntıların arasında bulunmuştur ve üzerinde yedi kollu bir menora sembolü (Kudüs yıkılmadan evvel menora, sadece rahiplerin kullandığı bir semboldü.) vardır.¹³

Peder Roland de Vaux'un "güneş saati" Mehen ismi ile bilinen bir oyuna daha çok benzetiliyordu. Anlamı "sarmalanmak" ya da "Sarılmış Olan" idi çünkü oyun tahtası dolaşmış bir yılanı andırıyordu.¹⁴ Bu oyun Mısır'ın hanedan öncesi dönemlerinde (M.Ö. 4. bin yıl) bile bilinirdi. Aynı zamanda Lübnan, Suriye, Kıbrıs, Girit ve diğer Ege Adaları'nda da oynanırdı.¹⁵ Biz bu cihazın ve daha evvelki benzer ya digârların da oyun aracı olmadığına karar verdik. Belki da-

12. Layish, Dov Ben: *A Survey of Sundials in Israel* (İsrail'deki Güneş Saatlerinin İncelenmesi), 1969
13. Levy, A: 'Bad Timing' (Kötü Zamanlama), *Biblical Archaeology Review*, Temmuz/Ağustos 1998
14. Levy, A: 'Bad Timing'
15. Bellesort, Marie-Noel: "Le Jeu de Serpent: Jeux et Jouets dans l'Antiquité et le Moyen Age" (Yılan Oyunu: Antik ve Orta Çağ'da Oyunlar, Oyuncaklar) *Dossiers d'Archéologie* (Arkeoloji Dosyaları), 1992

ha yakın zamanlarda oyun amaçlı kullanılmış olabilirlerdi ama bize göre bu cihazlar güneşin hareketlerini ve mevsimleri ölçmek için kullanılıyorlardı. Sadece kullanımları daha evvel anlattığımız gündönümü taşından biraz daha farklıydı.

Gündönümü taşı güneşin hareketlerini bir gündönümünden diğerine kadar ölçerken Mehen Sarmalı ise gündönümleri ve ekinokslarda Güneş'in gün ortasındaki konumunu ölçerdi. Güneşin gölgesinin mevsimlere uygun döngüde ortaya çıkarttığı şekilden haberimiz vardı ve *Uriel'in Makinesi*'nde Güneş'in hareketinin helezoni etkisinin Amerikalı sanatçı Charles Ross'un çalışmalarına dayandırarak anlatmıştık.

Ross gün ortasındaki Güneş'in ortaya çıkarttığı gölgenin gündönümleri ve ekinokslarda bir helezonun çeyrek düzlemi şeklinde görüldüğünü bizlere göstermişti. Ortaya çıkarttığı helezon, bahar ekinoksundan yaz dönencesine doğru gölgenin sarmal bir çizgisini gösteriyor. Bir diğeri ise güz ekinoksuna doğru gölgenin sarmal bir çizgisini gösteriyor. Her anlamda dört sarmal var ve bu da Kumran'da bulunan diskin yapılışını açıklıyor.

Bize göre diskin üzerindeki yükseltilmiş bölgelere göre dört oluğun önemi daha büyük. Yarığa bir boncuk koyularak işaret taşından güneşin doruk noktasındaki gölgesi sene boyunca hesaplanılabilir. Ayarlandığı zaman örneğin bir sonraki günün şölen olması gibi durumları haber verebilir. Verilen bilgi Yahudilerin "sahte" takvimine göre değil Güneş'ten gelen bilgiye göre hesaplanır.

Kumran topluluğunun diğer Yahudiler gibi bir Ay takvimi kullanmak yerine Güneş takvimi kullandıkları bilinen bir gerçektir. Ay'la alâkadar olan Farisiler'in takvimine nazaran Kumranlılarınkı tamamen Güneş'in hareketlerine bağlıdır. Kumran'ın Güneş takvimine göre bir yılda 364 gün vardır. Sene on iki aya bölünmüştür ve her ay otuz gündür. Her üç ayda bir birer gün her çeyrek arasına eklenir.

Kumran'da bulunan bu cihaz, güneş tarikatına dahil olan insanlara Güneş'in parmağıyla belirlenen bir günlük hatırlatma sunuyordu. Her festivali doğru zamanlarda kutlamalarını sağlayabilecek bir sistemleri vardı.

Kumran'lılar, Yahudiler'in Güneş takviminden şaşıklarına ve festivallerini yanlış zamanlarda kutladıklarına inanıyorlardı. Ölü Deniz Yazmaları yazarlarının Yahudiler'in diğer topluluklarına nasıl kutsal günlerinin yanlış zamanlarda kutladıkları ve takvimlerinin bu kadar yanlış olduğu için kızdıklarını anlatırlar. Kumran halkının bakış açısına göre o kadar farklıdır ki günümüzde ismi bilinen araştırmacılardan bir tanesi şu sözleri söylemiştir: "Onlara gerçekten de Yahudi diyebilir miyiz?"¹⁶

Güneşe tapmanın Davut ve Süleyman'dan sonraki kanıtları ya Mısırlılar'ın, Yunanlılar'ın ve İranlılar'ın etkisiyle geri plâna atılmıştır ya da Ra, Helios ve Mithra gibi güneş tanrılarının etkisinde özümsemiştir. Bunların etkileyici olduklarını göz ardı edemeyiz çünkü hiç bir inanç kendine özgü değildir ama bu tür düşünceler Yahudiler'in güneş tabanlı inançlarının gerçek doğasını çarpıtıyor. Güneş'e tapınmanın dünya üzerindeki birçok kültürde görüldüğünü söylememiz lâzım. Ama biz eminiz ki Kenanlılar'ın Güneş tanrısı fikri, bu ana düşüncenin ve hatta Yahudiliğin "*gizli kapaklı*" versiyonunun temel ilhamı olmuştur. Bizim için ilginç olan da budur.

Ve bize göre Essenliler'in inançları bu felsefeyi anlayabilmek için anahtar noktadır.

Josephus Essenliler'in ne kadar olağanüstü olduklarını, onların tek amaca hizmet eden bir topluluk olduklarını ve doğru zamanı bekleyen bir barut fişisi olduklarını anlatmıştır:

16. Davies, Prof. Philip: özel görüşme

... Onların özgürlükle engellenemez bir bağları var. Tanrı onların tek yöneticisi ve efendisidir. Aynı zamanda herhangi bir şekilde ölmeyi ya da akrabaları ve arkadaşlarının ölümünü de önemsemiyorlar. Her hangi birine Efendi dedirtecek bir korkuya da sahip değiller.¹⁷

Aynı zamanda çocukları alıp eğiterek inançlarını yaymışlardır:

... Evlenmeye önem vermiyorlardı, ama başka insanların çocuklarını daha genç ve eğilebilirken alıyorlar; onlara kendi soydaşları gibi saygı gösterip kendi örf ve adetlerine göre yetiştiriyorlardı.¹⁸

Hippolytus, Refutation of all Heresies (Bütün Aykırı Dinî Fikirlerin Çürütülmesi) adlı kitabında bu çocukların nasıl bir eğitim gördüklerinden bahsetmiştir:

... Ve onlar bu çocukları kendi geleneklerini incelemeleri için yönlendiriyorlardı ve onlar büyürken bilimi öğrenmeleri için teşvik ediyorlardı.

Masonluğun ikinci derecesinde adaya ne söylendiği geldi aklımıza:

... Bilimin ve doğanın daha gizli sırlarını araştırmaya izin verildi.

Daha önce değindiğimiz gibi masonlukta bilim üzerine çalışmaktan kastedilen astronomidir. Acaba özellikle Güneş'in ve Dünya'nın hareketlerini incelemek için kullanılan Astro-nomi Essenliler için de temel bilimiydi?

Josephus Essenliler'in şafakta Güneş'e tapınmalarını bir Yahudi inancı olarak anlamakta güçlük çekse bile kaydetmiştir:

17. Josephus, *Antiquities*, 18:1:6

18. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 2:8:2

... Ve Tanrı'ya olan hürmetlerinin bir nişanesi olarak her ne kadar sıra dışı olsa bile güneş doğmadan evvel dünyevi konular-
da tek kelime bile etmezlerdi, bunun yerine atalarından kalma ba-
zı dualar okur, sanki güneşin doğuşu için yalvarırlardı.¹⁹

Eğer sürekli güneşin doğuşunu izledilerse, Sabah Yıldızı'nın gökyüzünde belirme şekillerini de fark etmemiş olma-
larına imkân yoktur.

Josephus, Essenliler'in dünyevî hiç bir şeye sahip olma-
dıklarından ve tamamen konforsuz bir hayat sürdüklerinden
bahsediyor. Sahip oldukları yegâne şeyler basit beyaz bir giy-
si ve bir çift sandaletti ve ölene kadar başka hiçbir şey edin-
miyorlardı. Antik bir iyileştirme sanatına da sahip oldukla-
rı söylenirdi:

... Atalarından kalan bilgileri okuyabilmek için büyük
sıkıntılar çekmişlerdir ve onlardan hem ruhları hem de vücutları
için en gerekli bilgileri seçmişler ve sorunlarını giderebilecek
kökler ve büyümlü taşları öğrenmişlerdir.²⁰

İyileştirme yetenekleri taşların kullanımı ile ilgilidir. Hip-
polytus Essenliler için "bu [taşların] işlevlerini inceleyerek
kendilerini meşgul ediyorlar." Eğer Josephus'un verdiği bil-
giler doğruysa sağlığın korunması hakkında çok büyük bilgi-
lere sahiptiler çünkü Josephus şunu ekliyor:

Çok uzun yaşıyorlar, o kadar uzun ki birçoğu yüz yılın üzerin-
de yaşıyor.²¹

Josephus'a bu konuda inanmamak için pek az sebebimiz
var ve iki bin yıl kadar evvel bu kadar uzun bir hayat sü-
resinin herhangi tek bir kişi için değil Essenliler'in birçoğu
için olması kesinlikle olağanüstü bir durum.

19. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 2:8:5

20. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 2:8:6

21. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 2:8:10

Aynı zamanda Josephus'a göre bu topluluğa katılmak o kadar da kolay bir şey değilmiş. Önce adaya beyaz bir tunik, küçük bir balta ve bir bel kuşağı verilirmiş. Adaydan daha henüz topluluğa kabul edilmeden evvel Essenliler'in yaşama şeklinde bir sene yaşaması beklenirmiş.

Eğer bu aşamayı geçerse iki sene boyunca keşiş adayı olarak tutulmuş ve bu sürede kendisinin uygun olduğunu ispatlarsa topluluğa kabul edilirmiş. Bu "uygun" terimi Masonluğun ilk derecesinde yeni adayın topluluğa kabul edilmesinde yapılan ayinde de kullanılır:

Masonluğun özgür olması ve her adayın onun sırlarına meylî olması gerekir. Ahlakın ve erdemın en saft temelleri üzerine kurulmuştur. Uygun kişilere paha biçilmez ayrıcalıklar sunar ve sadece uygun kişilere güvenirim.

Masonlukla olan benzerlikler sadece yüzeysel değildir, çünkü Essen topluluğuna katılmak için aday olan kişi, arkadaşlarına yardımcı olmak zorundadır. Josephus bunu şöyle açıklamıştır:

Ve onların basit gıdalarına dokunmasına izin verilmeden önce, çok büyük yeminler etmesi gereklidir; öncelikle Tanrıya karşı hürmetini gösterecektir ve sonra insanlara karşı adaletli davranacaktır ve hem kendi eliyle hem de başkalarının emriyle kimseye hiçbir zarar vermeyecektir. Kötü niyetlilerden her zaman nefret edecek ve iyi niyetlilere her zaman yardımını sunacaktır; bütün insanlara sadakat gösterecektir, özellikle yetkili olan kişilere çünkü kimse Tanrı'nın izni olmadan yönetim hakkını alamaz ve eğer kendisi yetkili kişi olursa, yetkilerini asla kötüye kullanmayacak ya da halkını gölgede bırakacak şeyler yapmayacaktır. Ne elbise-lerde ne de başka süslü giysilerde sürekli olarak gerçekliğin bir âşığı olacaktır ve kendisini yalan söyleyenlerden uzak tutacaktır; ellerini her zaman hırsızlıktan, ruhunu da haksız kazançlardan temiz tutacaktır; kendi tarikatından hiç bir şeyi açılmayacak ya da

öğretilerini başkalarına aktarmayacaktır, hayır eğer birisi onu zorluyorsa ve hayatını tehdit ediyorsa bu geçerli değildir. Bundan başka öğretileri aldığı şeklin dışında başka bir şekilde aktarmayacağına da yemin eder; tarikata ait olan kitapları ve mesaj taşıyanların araçlarını [meleklerin isimleri] eşdeğer bir şekilde koruyacağına yemin eder.

Bu mecburiyet yeni bir Masonun kardeşleriyle beraber yediği ilke yemeğinden evvel ettiği yemine çok benziyor. Josephus'un Essenliler'in kullandığı kelimelerin aynılarını bilmesine imkân olmamasına rağmen genel içeriğini biliyordu. Bugün ayini duyan birisi de Masonluk konusunda benzer şeyler söyleyebilirdi.

Biz de iki topluluk arasındaki benzerlikleri listelemek istedik:

Essen: Ve onların basit gıdalarına dokunmasına izin verilmeden önce, çok büyük yeminler etmesi gereklidir.

Mason: . . . bu ilk, büyük ve ciddi yeminimde beni sadık ve sağlam tut.

Essen: Tanrıya karşı hürmetini gösterecektir.

Mason: Tanrıya, onun isminden asla bahsetmeyerek, ama yaratılmış bir varlığın yaratıcısına duyduğu huşu ve büyük saygıyla; bütün kanuni zorluklarınızda rahatlık ve destek için ona yalvararak...

Essen: insanlara karşı adaletli davranacaktır. . . bütün insanlara sadakat gösterecektir.

Mason: Komşuna karşı her zaman onu destekleyerek; her türlü desteği ona sunarak, adaletin ya da merhametin talep ettiği meselelerinden onu kurtararak ve hastalıklarına deva olarak ve ona bunları sunduğun zaman onun da sana bunları sunacağını bekleyerek...

Essen: bütün insanlara sadakat gösterecektir, özellikle yetkili olan kişilere.

Mason: . . . size her zaman küçüklerinize karşı sevecen ve tenezzüllü, akranlarınıza karşı nazik ve dostça, sizden üstün olanlara karşı ise itaatkâr ve boyun eğër bir şekilde davranmanız tavsiye ediliyor.

Essen: . . . sürekli olarak gerçeğin bir âşığı olacaktır.

Mason: . . . Gerçeğin, Namusun ve Erdemin gereksinimlerini aklınıza silinmeyecek bir şekilde kazıyın.

Essen: . . . öğretilerini başkalarına açık etmeyecektir.

Mason: . . . bu vesile ile bu andan sonra kendi irademle ve isteğimle ağırbaşlı bir şekilde söz veriyorum, and içiyorum ve yemin ediyorum ki sonsuza kadar Masonluğun bu birinci derecesindeki gizem ya da gizemleri; sır ya da sırları veya konu ya da konuları asla gözler önüne sermeyeceğim; onları gizleyecek, saklayacak ve tutacağım.

Essenliler, Romalılar ile Yahudiler'in arasında savaş patladığı zaman tam ortada kalmışlardı. Onların cesareti, yenilmiş olsalar bile saygıyı hak eder. Savaşa Yahudi bir subay olarak başlayan ve Romalı bir subay olarak bitiren (daha bilgece) Josephus, Essenler hakkında şunları söylemiştir:

Ve ölüm eğer onların ihtişamı için olacaksa, onlar buna her zaman hayattan daha fazla saygı duyarlar ve Romalılarla olan savaşımız onların ne büyük kişiler olduklarını görmemizi sağlamıştır. Mahkemeleri sırasında işkencelere maruz kalıp fiziklerinin bozulmasına; yakılıp parçalara ayrılmasına; çeşitli işkence şekillerinden geçmelerine rağmen; inançlarından dönmeleri için yasak gıdaları tüketmeye zorlandıklarında bile yollarından dönmemişlerdi. Onlara işkence edenleri sevindirecek bir gözyaşı bile dökmediler. Bilakis yaşadıkları acıları için gülümsediler, onlara bu acıları çektirenleri küçük görerek onlara kahkahalarla güldü-

ler. Ruhlarını büyük bir neşe ile teslim edip tekrar geri alacaklarına inandılar.

Bize Kumran'da dokümanlarını bırakmış olan Essenliler kutsal kitaplarını kopyalarken şifreleme sistemleri kullandıklarını göstermişlerdi. Ölü Deniz Yazmaları'nın araştırması konusunda hatırı sayılır birisi olan JT. Milik, kullanılan iki farklı alfabaden bahsediyor. Bu alfabelerin harfleri keyfi bir şekilde normal İbranice karakterlerinin arasından seçilmiştir. Bazı dokümanlarda ise yazı normalde sağdan sola yazılması gerektiği halde aksine soldan sağa yazılıdır. Bazen Yunan ve Fenikeli harfleri normal İbrani eşdeğerlerinin yerlerine yazılmıştır. Bu kutsal dokümanlar Yehova'nın meydana çıkacağı zaman için hazır bekletilmektedir.

Bu geleneklerin kalbinde bulunan kutsal yazılardaki Hanok geleneğini anlamak için sadece Hanok kitabına değil Jubileeler kitabına da bakmak gerekir. Bu kitabın o zamanki çok daha büyük geniş bir metin derlemesine dahil olduğuna inanılır.²²

Jubileeler kitabı'nda Hanok hem ezoterik hem de ilmi akademik bilgilere sahip gizemli bir kişi olarak anlatılıyor. Burada bilim olarak anlatılan şey gezegenlerin hareketini ölçebilmek ve bunların anlamını anlayabilmektir. Jubileeler kitabı Kumran Topluluğu tarafından kullanılan güneş takvimi sistemini de açıklıyor. Hristiyan araştırmacıları İsa Mesih'in Hanok takvimini takip etmiş olabileceğini söylüyorlar. Bununla "sapkın" Kudüs yerleşimini dışlayan bu rahip topluluğu ile bir bağı olabileceğini kabul ediyorlar. Rahip Profesör Harold Rowley bu kitapta anlatılan güneş takvimi hakkında şunları söylemiştir:

22. Russel, DS: *The Method and Message of Jewish Apocalyptic 200 BC – AD 100* (MÖ 200 – MS 100 Yahudi Kıyameti Döneminin Yöntem ve Mesajları, SCM Press Ltd, 1960.

*Jubileeler kitabının yazarlığını bu tarikattan [Kumran] olan birine atfetmemize gerek yoktur ve Jubileeler kitabından eski olan bu takvim, tarikatçılardan başkaları tarafından da takip edilmiş olabilir. Buna efendimiz de dahildir ki kendisi Hamursuz'u salı gecesinde kutlardı. Bu tarih ilk üç incildeki kanıtlarla yalanlanmıştır.*²³

Musa ve Ezra ile, Hanok ve Nuh ile, Daniel ile bağlantılı gizli Hanok gelenekleri vardır. Bu geleneklerin Hanok'un vekâlet ettiği nesilden nesile korunan Kutsal Sırlar'ın en eskileri olduğuna şüphe yok. Kumran halkı için çok önemli olan Jubileeler kitabı Hanok hakkında şunları söylemiştir:

*İnsanlar arasında dünyaya yazmayı öğrenmek, bilgi edinmek ve bilgelik kazanmak için gelmiş olan ve gezegenlerin hareketini kitabındaki aylara göre ölçerek yazmış olan kişidir.*²⁴

Nuh ve Hanok'un efsaneleri birbirlerine çok benzerler ve Nuh'un efsanesi İncil bilimcilere göre Hanok'unkinden daha eskidir. Daha sonra gerçekleşmiş olan eskisinin açıklarını kapatmaktadır.²⁵

Şimdi Venüs inancının Güneş inancı yanında ne şekilde var oluşunu sürdürebildiğini anlamaya çalışacağız. Eğer Venüs ayinleri konusundaki fikrimizde haklıysak bu törenler Süslü Çanaklı İnsanlar'dan gelip, Kenanlılar'a, daha sonra erken dönemde Yahudiler'e geçmiştir. Muhtemelen İsa'nın döneminde de varlıklarını sürdürüp tapınağın yıkılmasından sonra da uygulanmaya devam edilmiştir. Şimdiki amacımız var oluşuna dair delil bulmak olacak. Bu çok önemli bağlantı olmadan varsayımımız asla ispatlanamaz.

23. Rowley, HH (ed.): Apocalyptic Literature (Kıyamet Yazını) *Peakes's Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri), Thomas Nelson and Sons, 1962

24. Jubileeler Kitabı 4:17

25. Charles, RH: The Book of Jubilees (Jubileeler Kitabı) OUP, 1902

SONUÇLAR

Kenanlılar'ın Güneş-Tanrı hakkındaki fikirlerinin ve inançlarının Babil'deki tutsaklık (tahminen M.Ö. 596) sırasında İsrail'de gözüken yıldızların hareketlerine bağlı olduğunu bulduk. Bu inançların modern Hıristiyanlığa hale şeklinde taşındığını fark ettik.

Zerubabel'in gözetmenliğinde tapınak tekrar inşaa edilirken, yeni ortaya çıkan Yunan kültürü İsrail'i etkilemeye başladı. Bazı topluluklar Yunan fikirlerini kabul etmek istemiyordu. Zedokite ve Hanok rahiplerinden oluşan bir topluluk Kudüs'teki Maccabean yönetimine karşı duyulan hayâl kırıklığından sonra Kumran'ı kurdu. Bu topluluk kendi astrolojik takvimlerini oluşturabilmek için kadim astrolojik teknikler kullandı. Onların güneş takvimi Kudüs'ü yöneten Maccabean Rahipleri'nin kullandığı ay takvimine göre daha farklıydı.

ONUNCU BÖLÜM

KUTSAL SHEKINAH

YAHUDİLİKTE VENÜS DÖNGÜSÜ

Kudüs'ün eski ismi şehrin tartışılması sözkonusu olmaz bir şekilde Venüs diye düşünülerek kurulduğunu göstermektedir. Geleneklere göre Venüs'ün yüce mabedi, İbrahim'in oğlunu kurban etmeye hazırlandığı yerdir ve Süleyman'ın Venüs'ün gündeğumundan önceki yükselişle ilgili tapınağı kurduğı noktadır. Britanya Adaları'ndaki Süslü Çanaklı İnsanlar'ın mimarisiyle ilgili çalışmalarımızdan Venüs Döngüsü'nün kırk yıl olduğunu biliyoruz ki bu numaranın Kutsal Kitap'ta büyük bir önemi olabileceğini yeni fark ettik.

Kırkın Kutsal Kitap'taki kullanımı hakkındaki fikirlerimizin hayâlden öte olup olmadığını kontrol etmek için, Kutsal Kitap'ta bulabildiğimiz kırk günlük ve kırk yıllık dönemlerle ilgili olabildiğince fazla referans çıkarttık. Eski Ahit ve Yeni Ahit'ten elde ettiğimiz kırkın kırk defa ifade edilmesi:

1. Büyük Tufan 40 gün ve gece yağın yağmurlarla ilişkilendirilmiştir. (Yar. 7:4)
2. Büyük Tufan dünyada 40 gün boyunca kalmıştır. (Yar. 25:20)
3. İshak evlendiğinde 40 yaşındaydı. (Yar. 25:20)
4. Esau evlendiğinde 40 yaşındaydı (Yar. 26:34)

5. İsrail 40 yıl boyunca kudret helvası yedi. (Çıkış 16:35)
6. Tanrı, 40 yılın sonunda Yahudiler'in Mısırlılar'ın altındaki esaretini bitireceğini söyledi. (Ezekiel 29: 13)
7. Musa, 40 gün ve gece süreyle Tanrı'yla kaldı. (Mısır'dan Çıkış 24:18)
8. Musa 40 gün ve gece daha Tanrı'yla kaldı. (Mısır'dan Çıkış 34:18)
9. Musa İsrailoğulları'nı Mısır'dan 80 (2 x 40) yaşında çıkardı ve vahşi doğadaki 40 yıldan sonra 120 (3 x 40) yaşında öldü. (Yasa Kitabı 34:7)
10. Casuslar Kenan Toprakları'nda 40 gün boyunca araştırma yaptılar. (Çölde Sayım 13:25)
11. Tanrı İsrail'i 40 yıl dağıttı. (Sayılar 14:33-34)
12. 40 kırbaç en büyük kırbaçlanma cezasıydı.
13. Tanrı toprağın 40 yıl dinlenmesine izin verdi. (Hâkimler 3:11)
14. Tanrı toprağın 40 yıl daha dinlenmesine izin verdi. (Hâkimler 5:31)
15. Tanrı toprağın 40 yıl daha dinlenmesine izin verdi. (Hâkimler 8:28)
16. Abdon'un (İsrail'in hâkimlerinden biri) 40 oğlu vardı.
17. İsrailoğulları kötülük yaptı ve Tanrı onları 40 yıllıkına bir düşmana verdi (Hâkimler 13:1)
18. Eli, İsrail'i 40 yıl boyunca yargıladı. (1 Samuel 4:18)
19. Goliath, kendisini 40 günlüğüne İsrailoğulları'na sundu (1 Samuel 17:16)
20. İlk Yahudi Kralı Seul 40 yıl hükmetti. (Elçilerin İşleri 13:21)

21. Seul, Kral olduğunda 40 yaşındaydı (Elçilerin İşleri 13:21)
22. Ishbosheth (Seul'un oğlu) yönetime geldiğinde 40 yaşındaydı. (2 Samuel 2:10)
23. Davut 40 yıl hüküm sürdü (2 Sam 5: 4, 1 Krallar 2:11)
24. Süleyman 40 yıl yönetimde kaldı. (1 Krallar 11:42)
25. Tapınağın kutsal alanı 40 kübit uzunluğundaydı. (1 Krallar 6:17)
26. 40 banyo (ölçü), tapındaki vaftiz kurnalarının büyüklüğüydü. (1 Krallar 7:38)
27. Gümüşten oyuklar 40'lı guruplar halindeydiler. (Mısır'dan Çıkış 26: 19&21)
28. Kral Ahaz yükseldi ve bir melekten yedi, içti ve bu etkin gücüyle kırk gün ve 40 gece Tanrı'nın dağı Horeb'e tırmandı.
29. İlyas ona 40 gün güç veren bir yemek yedi. (1 Krallar 19:8)
30. Ezekeil Yahuda evinin günahkârlığını 40 gün boyunca çekti. (Ezekeil 4:6)
31. Jehoash, Kudüs'te 40 yıl boyunca hüküm sürdü. (2 Krallar 12:1)
32. Mısır 40 yıl boyunca harap bırakılacaktı. (Ezekeil 29:11-12)
33. Ezekeil'in Tapınak imgelemi 40 kübit uzunluğundaydı. (Ezekeil 41:2)
34. Ezekeil'in tapınağındaki odalar 40 kübit uzunluğundaydı. (Ez. 46:22)

35. Tanrı, Nineveh'e kendini affettirmesi için 40 gün tanıdı. (Yunus 3:4)
36. Tanrı, insanların yaratılışı için 40 yıl kederlendi. (İlahiler 95:10)
37. İsa 40 gün ve gece boyunca oruç tuttu. (Matta 4:2)
38. İsa 40 gün boyunca ayartıldı. (Luka 4:2)
39. Melekler İsa'ya vahşi doğada 40 gün boyunca hizmet ettiler. (Markos 1:13),
40. İsa dirilişinin ardından 40 gün boyunca Dünya'da kaldı. (Acts 1:3)

Toplamda, bu şekilde 101 örnek bulduktan sonra, Profesör Philip Davies'e gidip Kutsal Kitap'ın özellikle bu sayıyla ilgisine dair genel bir açıklamanın olup olmadığını sorduk. Philip cevap olarak; kırk yıl konusunda bildiği tek teklifin, bunun bir nesli ifade ettiği fikri olduğunu, söyledi, ancak bunun mümkün olmadığını düşünüyordu, çünkü iki nesle daha yakındı.

Açıkça, kırk yıl bir insan neslinden daha uzun ancak sağlıklı bir halkın hayat süresinden daha kısaydı (Kutsal Kitap'ta hayat süresi yetmiş yıl olarak tanımlanmıştır.). Peki İncil neden kırk yıllık dönemleri bu kadar önemsiyor? Venüs'ün Kenan inançlarındaki temel rolü ve Kudüs'ün kurulması göz önüne alındığında, acaba bunun sebebi Venüs Döngüsü'nün uzunluğu olabilir mi?

İsrail'in ilk üç Kralı Saul, Davut ve Süleyman'ın 40 yıl boyunca hüküm sürmelerini özellikle ilgi çekici bulduk. Hepsi birer Venüs Döngüsü mü tahsis edilmişti veya Venüs Döngüsü'nü mukaddes bir dönem olarak gören geç dönem kâtiplerinin daha sonra ortaya çıkarttıkları bir bahane miydi? Bunun bir tesadüf olma şansı ise kesinlikle çok azdır.

Önem teşkil eden daha uzun iki dönem bulduk ve ikisi de kırk yılın katlarıydılar. Eski Ahit ve Yeni Ahit'te bulunan kırk yıl döngüsünü şu ana kadar hiçbir Kutsal Kitap uzmanı tatmin edici şekilde açıklayamadı (insan neslinin uzunluğu var olan tek denemedir.). Ek olarak; geçtiğimiz yüzyıldan birçok uzman çok daha uzun iki dönemden bahsetmektedir. Bunları anlaşılmaz ve önemsiz olarak nitelendirmişlerdir ancak; Venüs Döngüsü'yle dikkate alındıklarında ortaya çıkan görüntü sarsıcı ve bize göre çok önemlidir.

Bu iki dönemim dikkatlice anlatıldığı ancak açıklanmadığını gördük. Eski Ahit'te bulunan bu dönemleri şu şekilde adlandırdık:

Venüs Kuşağı = 40 yıl (bir Venüs döngüsü)

Venüs Devri = 480 yıl (12 x bir Venüs döngüsü)

Venüs Çağı = 1.440 yıl (12 x 3 x bir Venüs döngüsü)

Kırk yıllık dönemi Venüs Kuşağı olarak nitelendirmemizin nedeni, o zamanın aile/çocuk ilişkileriyle herhangi bir bağlantısı olmasından değil, ilk kralların yönetim dönemini ifade etmesindendir. Sözlükte bu kelime “seviyelerin, aşamaların veya serilerin herhangi biri” diye açıklanmıştır.¹

“Venüs'ün Devri” kesinlikle uygun gözüktü çünkü devir “Büyük bir olay nedeniyle zamanda işaretlenmiş veya göze çarpan ve sayesinde tarihlerin hesaplandığı bir dilim” ya da bir şeylerin yeni bir hâl aldığı kesin bir tarih” olarak açıklanmıştır.²

Son olarak “Venüs Çağı”nı en uzun dönem olarak seçtik çünkü İngilizce Aeon sözlükte çok uzun bir süre olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca Gnostizm'de evrenin yönetimiyle uğ-

1. *Chambers Dictionary* (Chambers Sözlüğü)

2. *Chambers Dictionary* (Chambers Sözlüğü)

raşan baş tanrıdan yayılan bir güç olarak da bilinir.³ Bu uzun vadeli Venüs döngülerini açıklamak için çok iyi bir yöntem gibi duruyordu ve aklımıza İsa zamanında Yahudiliğin doğrudan Gnostizm ile bağlantılı olduğu geldi.

Bulduğumuz dönemler büyük olaylara doğrudan bağlılar. Kralların birinci kitabında 6:1'de 480 yıllık önemli bir Venüs Devri konusunda bir yazıyla karşılaştık:

İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen sene sonra, Süleyman Krallığı'nın dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında Efendi'nin Tapınağı'nın yapımına başladı.

Büyük Kudüs Tapınağı'nın inşasına, söylenenlere göre Musa ve onun Hapiru gurubunun yarılan Kızıl Deniz'den geçişlerinden tam 480 yıl sonra başlanmıştır. Hapiru ya da Yahudi Topluluğu vahşi doğada tam olarak bu döngülerin birincisi kadar dolaştı ve bu döngünün sonunda Musa öldü.

Burada aklımızda gelen soru, Krallar 1'de geçen 480 yıllık dönemin bu olayı kaydetmek için gerçek bir tarih yazma denemesi mi olduğu yoksa sonradan yazanlar tarafından iki büyük olayın arasındaki boşluğu doldurmak için kullanılan "kutsal" bir zaman dilimi mi olduğudur.

Eğer Büyük Göç bu tarihte olsaydı, Musa hikâyesindeki Firavun III. Thutmose (1479–1425) olurdu. Bu iki meseleyi ortaya çıkartıyor. Birincisi, Thutmose büyük bir mimardı ancak yapı işleri Yahudiler'in kaçukları söylenen Nil deltasında değil üst Mısır'daydı. İkincisi, bu Firavun Kenan bölgesinde birçok başarılı askeri harekât düzenlemişti ve kuvvetleri Musa ve Joshua'nın liderliğini yaptığı baş belâsı isyancı gurubunu kolaylıkla ezebilirdi.

Birçok Kutsal Kitap uzmanı 480 yıllık bu boşluğun yapma olduğunu ve Büyük Göç'ün, tabii eğer olduysa, M.Ö.

3. Chambers Dictionary (Chambers Sözlüğü)

1250 yıllarında olmuş olması gerektiğini ifade ediyorlar.⁴ Bir sonraki soru: Neden özellikle bu kadarlık bir boşluk yerleştirme ihtiyacı hissedildi?

Eski Ahit'in, sözlü geleneklerin dikkatli bir çalışmayla birleştirilmesiyle meydana getirildiği kabul edilmektedir ve bu 480 yıllık ara genel olarak göz önünde tutulmayan bir bölüme ait. Kutsal olan 480 yıllık bir dönem kalmış, ancak varlığının nedeni unutulmuş. Bize göre bu sayı, daha eski Hanok hikâyelerinden gelip Musa hikâyelerine geçmiş ve çok daha yeni olan Büyük Göç hikâyesine daha büyük bir önem sağlamak için dahil edilmiştir.

480 yıllık dönem aynı zamanda Yahudiler'in kutsal topraklara ikinci defa varışında da kullanılmıştır (Babil esaretinden geri dönüşte). Bu gerçek, Peder Frederick Foakes-Jackson tarafından keşfedilmiştir. Kendisi aynı zaman diliminin Süleyman'ın Tapınağı ile Babil esaretinden kurtuluş arasındaki süre olarak da kastedildiğine inanan bir Hristiyan araştırmaları profesörüdür. Bu konuda şunları söylüyor:

Tapınağın temelinin atılması Büyük Göç'ten dört yüz seksen yıl sonra yapılmıştır... Benzer bir dönemin de Süleyman ve esaret arasında olduğu söylenebilir (Son Kral Zedekiah'a kadar 430 yıl ve 50 yıl esaret).⁵

Bu bilgi uydurma değildir. Bu olaylar yazılı tarih dönemine girmektedir, ancak 480 yıllık dönemin anlamını anlamasalar da, sözü geçen insanlar bu zamanın önemini kabul edeceklerdir.

40 yıllık döngüler çoğunlukla kişilerin hayatlarıyla bağdaştırılmıştır ve diğer iki uzun dönemin de Yahudi tarihinin önemli olaylarını ayırt etmek için olduğu söylenmektedir.

4. Stalker DMG: "Exodus" (Mısır'dan Çıkış) *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri)

5. Foakes-Jackson, FJ: *Peakes Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutsal Kitap Tefsiri) T.C. & E.C. Jack Ltd, Londra, 1920

Zaman içindeki bu noktalar tarihi olarak kesin olmayabilir, ancak önemli olan kadim rahiplerin, bu modelin doğru olduğuna inanmalarıdır.

En uzun dönem ki Venüs'ün Çağı diye adlandırmıştık, Yahudiler'in birinci yüzyıldaki tarihçisi Josephus tarafından açıklanmıştır:

*Süleyman, tapınağı yapmaya başladı. . . Tufandan bin dört yüz ve kırk yıl sonra.*⁶

Josephus bunu karşılaştığı bir gerçek olarak kaydetti, ancak bu onun için bir anlam taşımıyordu. Hangi geleneğin bu bilgiyi vermiş olduğundan bahsetmiyor ancak daha sonra göreceğimiz gibi, 1'nci yüzyılın ikinci yarısında, Josephus'un yazılarının öncesinde Hanok'a bağlı düşünce şekli yeniden güç kazanmıştır.

Bizim için büyük resim oluşmaya başlamıştı. Süleyman Tapınağı'nın yapımına, Musa'nın Büyük Göç'ü Mısır'ın dışına yönlendirdiği (40 yıl boyunca vahşi doğada dolaşmak için) tarihten tam 480 yıl sonra ve Tufan'dan 1.440 yıl sonra (ki 40 gün sürmüştü) başlandı. Tanrı'nın öngörüye izin veren bir mekanizmayla çalışacağına kesin bir inanç var. Kutsal Kitap uzmanları bu sayı sırasının varlığına tekrar tekrar işaret ettiler ancak bunun için herhangi bir neden ortaya atmadılar. Bunun Venüs'ün şafakta görülmesiyle alâkalı olduğuna inandık.

Britanya Adaları'ndaki Süslü Çanaklı bölgelerindeki bulgularımızla uyuşan Yahudiler'in Venüs Döngüsü'nün kesinlikle yararını gördük ancak; hâlâ uğurlu anlarda Venüs'ün görülmesi olayıyla ilgili referanslar bulmak zorundaydık. Masonik Ahit'te ve Kutsal Kitap'ta bulduklarımızla hayrete düştük.

Eski Ahit, bize Musa'nın doğuşunda parlayan “Kutsal Shekinah” diye bir şeyden bahsediyor ve bizim de Musa'nın Ve-

6. Josephus, *Antiquities* 8:3:1

nüs Döngüsü'nün başında doğmuş olması gerektiğini bildiğimize göre, bunun kırk yılın tekrar başlama noktasında yükselen Venüs için kullanılan terim olması gerekir. Ancak; daha sonra okuduğumuza göre Kral Süleyman'ın tapınağının en iç kısmı bu Shekinah'ın yaşadığı yer olarak görülüyor ki bunu İncil "Kutsal Varlığın Kendisi" olarak açıklıyor.

Bu bize -Venüs'ün ışığının Newgrange'daki Megalithik binaya girdiğini biliyoruz- Tanrı'nın bir imgelemi olduğuna inandıkları fikrini veriyor.

Süleyman Tapınağı'ndaki çatı penceresini ve Kutsalların Kutsalı'na sadece Yüce Rahibin ve sadece Yahudi yeni yılı gününde girilebilmesini hatırladık.

Mason ayinlerini araştırırken Nuh'un Gemisi hakkındaki eski ayinlerden birinde şöyle bir pasaj fark ettik:

İlk ve Kutsal Mason Locası İsrailoğulları'nın Mısır esaretinden çıkışından sonra Musa, Aholiab ve Bezaleel tarafından Horeb Dağı'nın eteğinde kutsal alanda, Sina'nın vahşi doğasında açıldı. İsrailoğulları'nın temsilcileri burada toplandılar ve dualar edip Mısır'ın elinden büyük kurtuluşları için şükranlarını sunmak amacıyla çadırlarını kurdular. Burada En Yüce Olan, vefakâr hizmetçisi Musa'ya kendini göstermeyi uygun gördü. Burada En Yüce Olan gizemli biçimleri, Çadır Tapınak ve Ahit Sandığı'nı gönderdi; burada Kutsal Kanunlar gönderildi, En Yüce olanın eliyle kazınmış olarak, son derece güzel ve kapsamlı sivil ve dini hayat ile ilgili emirleri ile sevdiği insanların diğer halklardan ayırdı ve onları kendine hizmet etmek için seçilmiş araçlar olarak kutsadı. Bu nedenlerle İlk ve Kutsal Loca olarak adlandırılmıştır.

Burada şaşırtıcı bir şey yok, ancak ayin, Shekinah'ı hem Musa'nın Sina'nın vahşi doğasındaki tecrübesiyle hem de Süleyman Tapınağı'yla ilişkilendirerek devam ediyor:

Bezaleel Kutsal Çadır Tapınak'ı yapan yaratıcı zanaatkârdı. Onu Ahit Sandığı'na ev olsun ve Kutsal Shekinah'ın ışığı üzerinde parlayabilsin diye yaptı. Tasarısı daha sonra Kral Süleyman Tapınağı'na model oldu ve Horeb Dağı'nda Tanrı'nın Musa'ya gönderdiği yapıya uymaktaydı ki kendisi daha sonra İsrail Locası'nın Saygıdeğer Üstadı oldu.

Bu bölüm Kral Süleyman Tapınağı'nın özel olarak ışığı içeri alabilecek şekilde tasarlandığını anlatıyor. Ancak ayin Shekinah'ın nerede ve ne zaman gözüktüğü hakkında daha da fazla ayrıntı vermeye devam ediyor:

Bu lütuf, Tanrı'nın Kutsal Kanun'un gönderiminde Sina Dağı'nda görünen haşmetini temsil eden Kutsal Shekinah'ın doğusunda ortaya çıkarak kardeşlere haber verilmiştir.

Shekinah'ın, bir şekilde yukarılardan gelen bir ışık olarak Tanrı'nın görünüşü temsil ettiğine dair bir ipucumuz olmuştu ve anlaşılan doğudan gelip belli zamanlarda sandığın üzerine parlıyordu. Yükselen güneşin ışığından uzak ve farklı olduğunu da biliyorduk ki bu Masonlar için her zaman önemli olmuştur. Aynı ayinin devamında Shekinah'ın parlamasının dakik veya öngörülebilir olması gerekmediğine dair imalar var. Ayin, Tanrı'nın lütfunu isterse kaldırabileceği konusunda uyarıyor:

Kutsal Çadır Tapınak'ın kutsanmasında ve daha sonra Kral Süleyman'ın Tanrı'nın tapınağını adamasında; Kutsal Shekinah'ın ışığı, sandığın veya Kutsallar'ın Kutsalı'nda merhamet tahtının üzerinde parlayabilsin diye aşağı indi. Melek kanatlarıyla çevrelenmişti ki orada birkaç nesil gözüktü, ta ki İsrailoğulları En Yüce Olan'a inançsız olduklarını gösterene kadar. Tanrı'sına inançsız olduğunu gösteren herkesin üzerinden masonluğun ışığı yok olsun!

Shekinah'ın ortaya çıkmasının düzensiz olduğu ifadesi beklenmedik bir şeydi. Venüs'ün hareketlerini incelemenin tek

mantığının döngünün düzenliliği olduğunu biliyorduk. Eğer bu bir hata değilse, Shekinah Işığı'nın Kudüs Tapınağı'nın çatı penceresinden girmesi açıklamasına rağmen, Shekinah Venüs olamazdı. Bu gerçekten de tahmin edilmeyen bir bilgi parçasıydı, ancak bulmacanın çözümü artık o kadar uzakta değildi.

Ardından Kadim ve Kabul Görmüş İskoç ayininde bir kaynak bulduk. Sahnede, Gizli Efendilik için yedi aday Süleyman Tapınağı önünde toplanırlar. Tapınağın iç odasına girerlerken, doğan güneşin karşısında, kutsal ışığa maruz kalırlar. Kutsal ışığın güzel bir tarifi yapılmıştır:

Günün gri ağarışında Güneş, Zeytinlik Dağı'nın üzerinde doğmadan ve tapınağın duvarlarını kızıla boyamadan bile önce seçilmiş olan birkaç kişi, huşu içinde ve vakur bir şekilde toplanmışlardı. Doğudaki yedi bölümlü şamdandan gelen ışık, altın tabandan geri yansıyor. Pirinç su kurnasında züfaoatları ve peçeteler vardı. Duvardaki çuval bezinin ağır katları gölgeliydi. Dualar, öğütler ve kâhin yardımcılarının kutsal ilâhileri eşliğinde, yedili mistik bir bağa girdiler; gizlilik ve sessizlik görevini aldılar. Ve sonra sedir ve zeytin ağacından oyulmuş ve yaldızlanmış sağlam kapılar açıldı; mavi, mor, al renklerde bol nakışlı beyaz ketenden mabet perdeleri kenara çekildi ve Kutsalların Kutsalı'nın gizleri onlara gösterildi.

Kutsal Sandığın oraya getirilmesinden beri Rahipler ve Kâhin yardımcılardan başka kimse Sanctum Sanctorum'a girmemişti. Yedi Gizli Koruyucu ayakkabılarını çıkarttı, ayaklarını yıkadı ve altın eşikten geçtiler. Üzerlerine birdenbire gelen ışıktan körleşmiş ve sessizleşmiş halde duruyorlardı. Cherubim'in açılmış kanatları Ahit Sandığı'nı çevrelemişti, ancak etraflarındaki tüm duvarlar altın ve değerli taşlarla parıldamaktaydı.

Burada Süleyman Tapınağı'nın iç mabedinde, gün doğumundan önceki karanlıkta nasıl bir ışık patlamasının onları

kör ettiğine dair bir açıklama bulduk. Loca derecelerinin ilk ayını Musa'nın çadırının aynı doğu yönüne baktığını ve Shekinah girebilsin diye Süleyman Tapınağı'nın modelini oluşturduğunu doğruluyor:

Ve kutsal ibadetin daha da muhteşemleşmesi ve aynı zamanda da kanun kitaplarının ve tabletlerinin depolanması için, Musa vahşi doğada bir çadır, Çadır Tapınak kurduruyor. Çadır Tanrı'nın özel emriyle doğu batı yönünde durmaktadır çünkü Musa ona Tanrı tarafından Sina Dağı'nda gösterilen şekle göre yaptırmıştır. Çadır Tapınak, daha sonra bilge ve güçlü Prens, Kral Süleyman'ın ki kendisinin muhteşem ihtişamı ve eşi benzeri olmayan şanı hayâllerimizin ötesindeydi, bu olaya olan saygısından dolayı kurduğu tapınak için temel biçim olmuştur. Bu benim neden tüm kutsal ibadethânelerin, Masonlarınki de dahil, nasıl şekillendirilmiş ve tesis edilmiş olduğunu veya olması gerektiğini ifade eden, bir mason olarak sunduğu üçüncü, son ve büyük nedendir.

Ayinin anlaşılmasında, Gizli Usta'nın adaya sorduğu sorulara bakılırsa durum daha açık bir şekilde görülebilir:

Vakit ne?

Sabah Yıldızı gecenin gölgelerini uzaklara gönderdi ve büyük ışık locamızı hoşnut etmeye başladı.

Sabah Yıldızı, locamız üzerinde parlamaya başlayan büyük ışığın öncüsü olduğuna ve biz de Gizli Ustalar olduğumuza göre, işlerimizi başlatmanın zamanıdır.

"Sabahyıldızı" Venüs'tür, yani Shekinah'ın başka bir şey olup olmadığı sorusu hâlâ cevaplanamadı.

İskoçya Kraliyet Topluluğu Jakobenler'in icadıdır, ancak topluluk ilk olarak Yahuda Krallığı'ndaki Kutsal Moriah Dağı'nda kurulduğunu iddia etmektedir. Daha sonra Icolmkill'de tekrar kurulmuş Kilwinning'de de İskoçya Kralı ilk Saygıde-

ger Usta olmuştu. Bu yeniden kurulmanın İskoçya'nın Jakobben krallarınca öne sürülen nedeni: "Yanlışları düzeltmek ve Aziz John Masonluğu'nun üç derecesinin içine sızmış suiistimallerin ıslahı..." Bu cümle İngiliz Masonluğu'na bir göndermedir. Kraliyet Topluluğu, Shekinah'a özel bir gönderme yapar ve onu Horeb Dağı'nda Musa tarafından oluşturulan İlk ve Kutsal Loca'ya dahil eder. Ayin şu iki soruyu sormakta ve cevaplamaktadır:

Alev Alev yanan Yıldız neyi ifade eder? – Cevap: Sina Dağında, kanunların gönderiminde görünen Tanrı'nın ihtişamını temsil etmektedir.

Yıldız ve daire çizen G neden gözükmektedir? – Cevap: Yıldız ve daire çizen G, Shekinah'ı temsil eder; Sina'da, Salem'de veya Doğulu Bilgelelerin kutsanmış yüzü gördükleri yerde, nerede görünürse görünsün fark etmez.

Ayinde yeniden bahisleri geçiyor:

Orta Oda'da kimle karşılaştın? – Cevap: Üç bilge adamla

Seni nasıl hazırladılar? – Cevap: Beni Bilgeler Kurulu'na götürdüler.

Sana nasıl yol gösterildi? – Cevap: Doğuda görünen yanan yıldızla.

Ayin açıkça Shekinah'ın görünmesini Masonluk tarihindeki önemine değiniyor ve bu göz alıcı olayı detaylarıyla anlatıyor:

Masonlara bahsedilmiş olan ilk ve en büyük onurun ne olduğunu bilmeyi arzuluyorum.

İlk olarak Kutsal Çadır Tapınağı'nın kutsanması sırasında ve daha sonra Kral Süleyman Tanrı'nın Tapınağı'nı adamasında Kutsal Shekinah'ın inişi, Meleklerin kanatları tarafından

çevrelenip kendini Kutsalların Kutsalı'nın Sandığına veya merhamet tahtına yerleştirip, orada kâhinlere has cevapların nesiller boyu iletilmesini sağladı.

Kaç Nesil?

On dört.

Shekinah hiç yok oldu mu?

Evet, yok oldu.

Neden?

Çünkü İsrailoğulları En Yüce Olan'a inançsız olduklarını gösterdiler. Tanrısına inançsız olduğunu gösteren herkesin üzerinden Masonluğun ışığı yok olsun!

Yeniden, Shekinah'ın Yahudiler'in davranışlarındaki eksiklik nedeniyle gözükmediğini okuyoruz. Hâlâ Shekinah'ın bazen Venüs şekline uyması konusunda kafamız karışık ve şimdi öğreniyoruz ki; yok olduğu anlar da mevcut. Bu konuda daha fazla araştırma yapmaya karar verdik ve 21'nci yüzyıl başlarında A.E. Waite adlı Mason araştırmacısı tarafından ortaya çıkarılan ilginç bir çalışmaya rastladık.

METATRON, SHEKINAH VE KABALA

Waite, Kabala hakkında yazarken Shekinah'ın ilâhi doğasına tekrar tekrar yer veriyor ve cennetteki Tanrı'nın Toprak Ana'yla doğrudan ilişkisinin olduğu cinsel bir boyut olarak tarif ediyor. Ancak cinsiyetleri belli değildir ve Tanrı Dünya'da hem erkek hem dişidir, birbirine karışmış cinsel kimlikleriyle mükemmel bir şekilde aşk oyunu oynayarak etkileşirler.

Kabala, 'Tanrı'nın kadınsı özellikleri konusunda büyük bilgiler veriyor ve bunun M.S. 1'nci yüzyıla kadar dış dünya tarafından bilinmeyen yıldız astrolojisi (Yahudiliğinin gizli bir geleneği) tabanlı bir inanç sistemi olduğunu iddia ediyor. AE. Waite'in ünlü kitabı Kutsal Kabala'dan yapılan alıntılar, Kabala'da anlatıldığı şekliyle Shekinah ile alâkalıdır:

Şimdi, bu bağlamda Shekinah'ın Sırrı'yla ilgili toplantıyı açıyorum. Bu sır; insan ve Tanrı'nın sırrıdır. Elohim'e [Tanrılar] benzeyen insanların, yukarıdaki ve aşağıdaki şeylerin ilişkisinin, dünya üstündeki birlik için semavî birliğin ruhunda yapılan cinsel birleşmenin, Tanrı'nın dünyadaki işi için birinin diğerine dönmesinin gizemidir.

Kabala inancındaki gelenek, bizim Britanya Adaları'ndaki Süslü Çanaklı alanlarından çıkarımlarımızla çakışıyor. Venüs'ün Işığı cinsî ilişkiyle, doğumla ve yeniden doğuşla bağlantılı gibi görünüyor. İşte cenneti bu şekilde Dünya'ya bağlıyor.

AE. Waite devam ediyor:

O artık kralın kızı, nişanlısı, karısı ve annesi ve tekrar dünyadaki insanlara nispeten kız kardeşi. Tanrı'nın kızının insanların annesi olmasında -veya dönüşmesinde- bir bakıma mantık vardır. Görünen evren bağlamında dünyaların mimarıdır.

O, kralla birleşen anadır, çünkü kutsal erkeğin tamamlayıcısı kutsal kadındır.

Kadının kendi kategorisindeki kesin önemine deyinen kadim bir inançtan ve tam bir erkek için ana katkılardan biri olduğunun söylenmesinden yavaşça bir resim oluşmaktaydı.

Gecenin serinliğinde Cennet Bahçesi'nde yürümüş ilâhi bir varlıktır o.

Bu Venüs'ün akşam yıldızı olarak rolünü anlatıyor:

Onun hakkında denir ki: "Bakın! Sizi doğru yolda tutsun ve hazırladığım yere getirsin diye bir melek gönderiyorum." Ancak, bu kurtarıcı meleğin hem erkek hem kadın olarak gözüktüğü belirtiliyor. Aşağıdaki Dünya'ya Tanrı'nın rahmetini dağıtırken erkek, çünkü o zaman bir kadını besleyen erkeğe benziyor; ancak hüküm vermekle görevlendirildiğinde dişi, göbeğinde bebeğini taşıyan bir kadın olarak.

Dünya'nın mimarı olarak görevinde, dünya ona ifşa edilmiş, onun tarafından idrak edilmiş ve onun tarafından vücuda getirilmiştir. Aşağıdaki Shekinah'ın yukarıdaki mimar ile uyuştuğunu ve aynı zamanda yapıcı olduğunu gördük.

Cennetin gelinini ve damadını ayrı tutmak yasak da olsa, İsrail'in acıları yüzünden bu oldu ki gördüğümüz gibi baştan beri onunla beraber Shekinah'ın da acı çekmek kaderi oldu. İsrail sürgündeyken Shekinah'ta sürgündedir. Bu nedenle Kutsal Olan İsrail'i hatırlayacaktır. Kendi antlaşmasını yani Shekinah'ı hatırlayacaktır.

Kralın temel görevi olan ülkenin düşmanlardan korunması kesinlikle Shekinah'la alâkalıdır. Ülke eğer istenilmeyen davranışlar sergiliyorsa Shekinah gider ve dönüşü kaderde bir değişikliğe sebep olmak zorundadır aynı Mesih'in beklenmesindeki gibi.

... Ruhu vücuda bağlayan yaratılışın bütün ışıklarına saygı olarak Kutsal Olan, vücut ve ruhu ile onun ve Tanrı'nın bir olduğuna karşı çıkmamaktadır. Çobanların Meskeni diye adlandırılan ilâhî okulun efendisidir. Burası bir METATRON okuludur ki Shekinah'ın bir giysisi veya şekli olarak anlaşılmıştır.

Burada, yıldızlara bağlı olan olaylar ve tanrı başlığı altında cinsiyetlerin birleştirilmesine dair daha fazla bilgi bulduk. Tekrar Metatron'un, cennetin yönetiminin sorumluluğunu daha yüksek bir konum olan Shekinah'ın altında yürüttüğü açıklamasını görüyoruz. Bunun ardından Waite, Kabala'da nasıl İbrahim'e doğrudan değinildiğini tespit ediyor:

HE harfinin İbrahim'in adına eklenmesi günahlarından arınmasından (sünnet) sonraydı yani aynı zamanda Shekinah'la bir olmanın sonra. İbrahim'in gördüğü kutsal imgelerin bir çoğu devamlı Sarah'nın çadırında oturan Shekinah'ın alâmetleri ya da hayalleriydi.

Erkek Yahudiliği açıklayan ve çok önemli olan sünnet İbrahim ve İshak'tan kaynaklanıyor (Burada doğrudan Shekinah'a bağlanmıştır.). Shekinah görüntüsündeki Tanrı'nın ancak İbrahim'in güzel ve genç karısıyla oyalanırken erkek olduğunu varsayabiliriz.

... Evinden ayılırken İbrahim, Shekinah'ın önündeki yolu aydınlatmasını ve birçok ilâhî lejyon tarafından çevrelenmesini izledi. İshak, Yakup'u "kutsarken" oradaydı; Yakup'a İsrail ismini bahşeden de oydu ve mistik taşı sütun olarak kullanırken de onunlaydı. Bir eş ararken amacını söylemesi Shekinah yanındayken oldu ve Rachel ile evlenerek Cennet'i ve Dünya'yı birleştirdi. Ancak; Shekinah Leah'ı unutmadı ya da görmezden gelmedi ama -Kutsal Ruh olarak- ona ilham verdi ki on iki kabilenin çektikleri konusunda onun rolünü bilip saygı duysun.

Burada Shekinah'ın gece gökyüzünde parlak bir nesne olarak tanımlanmasını bulduk. Gördüğümüz gibi sadece Ay ve Venüs yere gölge düşürebilecek kadar çok ışık yansıtabiliyorlar ve burada açıklanan kesinlikle Ay değil. Mistik taş yükseltilirken, Yakup'un yanında Shekinah'ın olduğunu ifade eden Yahudi efsanesini çok önemli buluyoruz (Yakup ismi "sütun" anlamına gelmektedir.).

Büyük Göç Musa vesilesiyle gerçekleşti üstelik, Shekinah İsrailoğulları'na kendini kendisi geceleyin ateşten bir sütun olarak göstermiştir. Yehova'da o gün buluttan bir sütundu.

Bu zaten bildiğimizi doğrulamaktadır. Venüs'ün, Büyük Göç zamanında Doğu'dan yükselmekte olduğu söyleniyordu yani geceleri parlak bir sütun gibiydi.

Musa, Shekinah'ın kendini Kerubim'in simgeleri arasında ve Merhamet Tahtı'nın üzerinde göstermesine neden olmuştur. Çadır Tapınak onun evi olarak hizmet versin diye inşaa edilmişti. Musa adırığı kurduğu an, yukarıda da bir tane inşaa edilmiştir. Anlaşılan Mozaik Çadır Tapınak METATRON'un evi olmuştur. Onun da Shekinah ile ciddi bir bağı vardı.

Erkek unsur ya da Yehova, Shekinah'ın aracılığıyla Çadır Tapınak'tan doğru konuşmuştur. Shekinah dişil unsurdur. . . O Kutsalların Kutsalı'nda yaşayan olarak anlatılır, ama tapınağın batı duvarıyla özel bir bağı vardır. Kutsalların Kutsalı METATRON tarafından korunuyordu.

Gerçek Çadır Tapınak Musa tarafından kurulan ikili çadırdır ve Kudüs'teki tapınak da bu çadırların taştan bir kopyasıdır. İkinci tapınağın çöküşü Shekinah'ın ışığının kaybedilmesiyle alakalandırılır; kutsal ışık engellenmiştir ancak, burada doğrudan Venüs'ten bahsedilmektedir.

. . . Sağlık ve evlilikle ilgili olan Venüs'le paralellik gösteren Shekinah, doğumu yönetir.

Burada Shekinah'ın Venüs'le ve önemli doğumlarla bağlantılı olduğunu öne süren görüşümüzün Kabala'yla alâkalı olmayan bir onayına sahibiz. Bu bilgi Kabala'ya nereden girmişse girsin, Shekinah hakkındaki araştırmalarımızın doğru yönde gittiğini göstermektedir.

Waite ayrıca bize Yahudi efsanelerindeki tanıdık bir karakterden bahsetmektedir:

Shekinah'ın sureti olan METATRON'da hem erkek hem kadındır. Var oluşun dalgalanmalarına göre sürekli değişmektedir. Sabat için haftanın günleri neyse, METATRON için Shekinah aynı değerdedir. Başka bir deyişle, o her şeydir ve var oluşun coşkusudur. Ruhani birliğin birleşmesi ile var olur.

Etkileyici bir şekilde ve bir anda, Metatron'un Shekinah'a yakından bağlı olduğunu bulduk. Metatron, Tanrı'nın, ölümü tatmadan cennete çevirdiği Hanok'a verilen isimdir. Hanok Kitabı'nda (İlk olarak Kumran'daki sözlü gelenekten yazılmıştır.) Güneş'in hareketlerini bir yıl içinde, gündoğumunda ve şafakta kaydederek Megalithik bir dairenin nasıl inşaa edileceği konusunda Uriel'in eğittiği adamdır.⁷

7. Knight, C & Knight, C & Lomas, R: Uriel'in Makinesi, Bilimin Kadim Kökenleri

“Metatron” kelimesi Yunanca gibi görünüyor. Eğer öyleyse “meta” dönüşüm anlamına gelir ve “tron” bir vekil veya araçtır. Bir araya geldiğinde “değişimi ölçen” anlamını taşıdığını söyleyebiliyoruz. Hanok diye bilinen adam, cennetle ve yıldızlarla ilgili bilgilere yeni ismini aldığı zaman kavuşmuştur. Bu bilgi Jubileeler Kitabı’nda anlatıldığı gibidir.

Sabbat’la hafta arasındaki benzeşmeden Metatron’un normal zamanları ölçtüğü; Shekinah’ın da özel zamanları tanımladığı çıkarılabilir. Başka bir deyişle Metatron, Güneş’in günlük ve yıllık döngülerinden sorumluyken, Shekinah daha uzun ve kutsal olan Venüs Döngüsü’yle alakalıdır.

İlginç bir şekilde, Kabala’nın kendisi M.S. 1’nci yüzyıldan beri dolaşımda olan Hanok Yahudiliğinin kalıntıları üzerine kurulmuştur. Kabala, yani “alınmış gelenek” OrtaÇağ’da ortaya çıkmış olsa da, kesinlikle çok daha yaşlıdır. M.S. 1’nci yüzyıllardan kalmaz ve Yahudi mistisizmleri arasında bilinen en eski yöntemdir. Bu yöntemde ustanın, özel bir formül ve meditasyon yardımıyla yedi yıldız küresinin arasında ve ötesinde gezdiği bilinir.⁸ Hanok Kültürü’nün, sıradan halk için ikinci yüzyıl civarında kaybolmuş olması gerçeği bu gizli geleneğin nasıl da seçkin kişilerle sınırlı kaldığını gösteriyor. Bunun dışında on ikinci yüzyılda Tapınak Şovalyeleri’nin Kudüs Tapınağı’nın diplerinden çıkardıkları yazmaların arasından ortaya çıkarıldığı fikrini güçlendiriyor.

BEYTÜLLAHİM YILDIZI

Bir akşam Kutsal Kitap kaynaklarında Shekinah desenlerinin anlamı hakkında bir şey atlayıp atlamadığımızı kontrol ediyorduk. Sonra Profesör Foakes-Jackson’ın şu sözü bizde değişik bir fikir uyandırdı:

8. "Kabbalah", Microsoft® Encarta® Encyclopedia 2001.© 1993-2000 Microsoft Corporation. Her hakkı saklıdır.

Göçün tarihi (Süleyman'ın yönetimindeki 4. yılda tapınağın inşaasından 480 (12 x 40) sene evveldir.) dindar bir tarihçinin ürettimidir.

M.Ö. 967 yılı bir anda sayfada gözümüze çapmıştı çünkü iki Venüs Devri'ne dikkate değer bir şekilde yakındı (480 yıl x 2 = 960 yıl). Süleyman Tapınağı'nın temel taşının M.Ö. 967 yılında konulduğu söyleniyordu –yani iki Venüs Devri bizi çok ilginç bir tarih olan M.Ö. 7'ye yönlendiriyor. Modern Takvim sistemi İsa'nın doğumundan sonraki yıllar üzerine kuruludur ki bu yıl M.S. 1 olarak adlandırılır. Ancak Hristiyan Mesih'inin doğum tarihini modern bilimin yanlış kabul ettiğini biliyorduk. Encarta DVD ansiklopedisine baktığımızda bu bilgi doğrulandı.

İsa Mesih (M.Ö. 8 ve 4 arası – M.S. 29), Hristiyanlığın ana simgesi, Beytullahim'de Yahuda'da doğdu. Milat sonrası olayların kronolojisi 6'ncı yüzyıldan kalma bir doğum tarihi ile yapılmıştır ki bu tarihlendirmede 4 ila 8 yıllık bir hata olduğu kabul edilmektedir.⁹

Eğer İsa M.Ö. 7 yılında doğduysa, beklenen peygamberrin, Süleyman Tapınağı'nın kutsanmasından tam iki Venüs Döngüsü sonra parlayan Shekinah'ın altında doğmuş olabileceğini gösteriyor. Shekinah'ın ne olursa olsun, 480 yıllık kurala göre bu tarihte geri dönmüş olması gerekiyor. Aklımıza başka bir fikir geldi: 1'nci yüzyıldan Yahudi bir tarihçi olan Josephus, Süleyman Tapınağı'nın Tufan'dan tam olarak bin dört yüz kırk yıl sonra yapılmaya başlandığını söylüyor.

Buna göre araştırmacıların Musa'nın halkını Kızıl Deniz'den geçirdiği tarihten tam bin dört yüz kırk yıl sonra İsa'nın doğmuş olabileceği ihtimali vardı.

9. "İsa Mesih", Microsoft® Encarta® Encyclopedia 2001.© 1993–2000 Microsoft Corporation. Her Hakkı Saklıdır.

Burada bir şey olabilir miydi? 480 yıllık tarih örnekleri ve katlarının Kutsal Kitap'taki büyük olayları açıkladığı Kutsal Kitap uzmanlarınca kabul edilmektedir; ancak açıklanmadıkları bu tarihler neredeyse tamamıyla unutulmuşlardır. Bu devirlerin muhtemelen çok eski Hanok vari bir gelenek için kutsal oldukları sonucuna ulaştık. Şu iki sebepten biri nedeniyle kullanılmaya devam ediliyorlardı: Anlamı unutulmuştu ve kullanımları tamamen ayine uygundu ya da arka plânda bunu anlayan bir rahiplik tarikatı vardı, ama onlar bu olayı dünyaya açıklamamayı tercih etmişlerdi.

Bu problemi çözebilmek için önce kendimiz daha iyi anlamalıydık.

Shekinah adı hâlâ bir gizdi. İncil'in bize söylediği kadarıyla Tanrı'nın isteğiyle geliyor ve gidiyordu. Newgrange, İrlanda'daki güzelliklerle dolu Megalitik gözlemevinin Venüs'ün ışığını kış dönencesinin öncesinde sekiz yılda bir en iç odasına aldığını biliyorduk. Bu kırk yıllık Venüs Döngüsü'nde beş defa gerçekleşiyordu. Venüs'ün hareketlerini önceden Newgrange da hesaplamıştık ve Venüs'ün geceleri zaman zaman gölge bırakacak kadar parlak olduğunu hatırladığımızda, İsa'nın doğumunda buna benzer bir şeylerin olup olamayacağını merak ettik.

Geleneğe göre, İsa'nın doğum günü 25 Aralık'ta kutlanır ki bu tarih (Asherah'ın bıraktığı gölgenin hareketi gözlemlendiğinde görülebilir.) Güneş'in kış dönencesinden sonra tekrar kuzeye doğru gitmeye başladığı gündür. İsa'nın "Noel gününde" spiral şekilde yükselen Venüs'ün ışığı altında doğmuş olması mümkün mü?

Günümüzde İsa'nın doğduğu gün olarak kutlanan tarihin, kış ortasını belirten bir pagan Noel festivalinden alınan sembolik bir tarih olduğu düşünülmektedir. Tüm eski toplumlar, Güneş'in yükselmesinin en güneye kaydığı kış dönencesine

saygı duyarlardı. Üç ay boyunca güneşin doğuşunun doğudaki ekinoks pozisyonundan, yavaş yavaş ufukta güneye hareket edişini izlerlerdi. Buna Güneş sabit dururmuş gibi gözü-küp tekrar geriye kuzey yönüne kaymaya başlayana kadar devam ederlerdi.

Kutsal Kitap uzmanlarınca bu durum tamamen sembolik olarak görülse de, Hristiyan geleneğinden anladığımız kadarıyla İsa ilkbahar ekinoksunda rahme düşmüş ve kış dönen-cesinde de doğmuştur. İsa doğduğunda doğuda parlak bir yıldızın ışığı olabilir miydi? Bu tamamıyla gerçek olabilir mi? Beytülahim Yıldızı, Venüs olabilir mi? O günkü sabahı kontrol etmeye karar verdik ve Robert klavyenin başına geçerek bir astronomik simülasyon programı açtı.

Program başlayana kadar bir iki dakika zaman geçti.

“Hazırım,” diye seslendi Robert.” “Bana zamanı ve yerin detaylarını yavaşça söyle.”

“Aralığın 21'i, M.Ö. 7, şafaktan biraz önce, doğu güney-doğu tarafına bakıyoruz,” dedi Chris, kucağındaki Atlastan Kudüs'ün enlem ve boylamını da ekleyerek.

Robert bilgiyi girdi ve mause ile tıkladı.

“İlginç bir şey görüyor musun?”

“Bekle biraz, neredeyse tamam” diye cevapladı Robert.

Bir dakika kadar sessiz kaldı ve sonra “Vay!” diye hayretini ifade etti. “Gerçekten büyük bir nesne doğudan parlıyor, alev almış gibi parlıyor, Venüs'ün en parlak halinden çok daha fazla hem de.”

Chris ekrana bakmak için yer değiştirdi. Robert devam etti: “Evet bu Venüs, doğru ama başka bir şey ile aynı anda görünüyor. Merkür sanırım.” Programla biraz oynayarak bu parlak nesnenin ne olduğunu ortaya çıkarmaya çalıştı. “Evet,

bu kesinlikle Merkür. Hem Merkür hem de Venüs yüksek parlamaktalar. Bunun şafaktan evvelki görsel etkisi kesinlikle büyüleyici olmalı.”

“Gerçek olması gereken Noel Günü'nde doğudan parlayan bir yıldız! Acaba bu Beytüllahim Yıldızı bulmacasının cevabı olabilir mi?”

“Kesinlikle öyle görünüyor. Günümüzde Astroloji programları bir hayli güvenilirdir. Ve ben de sana M.Ö. yedi senesinin İsa'nın gerçek doğum yılı olabileceği konusunda katılıyorum.” Robert bunları söyledikten sonra koordinatları tekrar kontrol etti.

Bulguların etkisi şaşırtıcıydı. Geçmişte birçok kişi Beytüllahim Yıldızı efsanesini açıklamaya çalışmıştı. Bunu gökyüzünde olabilecek bütün muhtemel parlak objeleri hesaplayarak düşünmüşlerdi. Ama biliyoruz ki kimse erken Yahudi inançlarını hesaba katarak bu hesaplarını gerçekleştirmemişti.

“Programını bir daha çalıştırıp, M.Ö. 967 tarihinde sabahın erken saatine de bir bakar mısın lütfen?” diye sordu Chris.

“Tabii ki. Bana birkaç saniye ver. Eğer Süleyman'ın Tapınağı ile alakalı böyle bir çakışma da varsa bu fazlaca büyük bir rastlantı olur.”

Birkaç dakika sonra yeni zamanı programa girmişti. İnce bir ısıklık çaldı.

“Şuna bakar mısın? O gün de aynı. Doğudan parlayan bir ışık var. Shekinah efsanesi görüldüğü kadarıyla gerçekten de tarihî bir olay.”

Shekinah'ın neden gidip geldiğine dair bir açıklama bulmuştuk. Venüs'ün bir metronom gibi mükemmel hareket etmesine rağmen onun Merkür ve diğer gezegenlerle çakışması karmaşık ve belirsiz aralıklarda gerçekleşiyordu. Ama bunun her 480 senede bir gerçekleştiği belliydi.

Yahudi Shekinah'ı ve Hristiyan Beytullahim Yıldızı için geçerli bir açıklamamız vardı ve Kutsal Kitap'a göre olağanüstü bu iki olayın tanımlarını okuduktan sonra da çözümüümüz daha mantıklı olmaya başlamıştı.

Mason ayini Beytullahim Yıldızı ve Shekinah'ın aynı şey olduğunu açıklamaktadır:

İnce ve parlayan bir ışığı yansıtan yıldız ve çevresindeki ihtişam nerede görülürse Shekinah'ın gelişini haber verir. Orası Sina ya da Salem olabilir, ya da Doğulu Bilgeler'in öküz ahırında kur-tarıcının kutsal yüzünü gördüğü yer de olabilir.

Kutsal Kitap uzmanları da bu iki olayın bağlantılı olduğuna inanır. Bir zamanlar Edinburg Üniversitesi'nde Sistematik Din Bilimi Profesörü olan Rahip AJ Grieve (Peake'de yeralan Luka hakkındaki yorumundan alınmıştır.) şunları söylemiştir:

... Bölgedeki çobanlar bir meleğin ve Shekinah'ın parlaklığını gördüklerinde şaşırmışlardı ama Mesih'in köylerinde doğduğunu öğrendikleri zaman rahatladılar.

Bulduğumuz kadim bir Yahudi inancıydı ve bu inançta çok önemli olaylar önceden belirlenmiş zamanlarda olurdu. Artık bunların sadece Venüs'le değil Merkür ile de ilgili olduğunu biliyoruz. Bunun dışında İsa'nın da çok büyük astrolojik bir plânın bir parçası olduğundan şüpheleniyoruz.

Beytullahim Yıldızı gibi olayların tarihteki önemli olaylarla aynı zamanda olup olmadığını araştırdık ve gerçekten de öyle olduğunu gördük.

SHEKINAH'IN SEYRİ

Mason ayinleri veri bankamızda özel olarak 40, 400, 480 ya da 1440 senelerinden bahseden bölümler bulamadık ama Kutsal Kitap'ı incelediğimiz zaman bunlardan birçoğuna ulaştık ve böylelikle bu zaman dilimlerinin önemini doğrulaya-

bilme şansımız oldu. Mason ayinleri Shekinah'ın önemli zamanlarda ortaya çıkan ve daha sonra uzun bir süre kaybolan parlak bir ışık olduğunu söylüyor. Shekinah'ın görülmediği bu sürelerin Tanrı'nın Seçilmiş Halkı'nın başarısız olduğu için onlardan memnun olmadığı ve onları kendi varlığına lâyık görmediği dönemler olarak kabul edilir.

Artık Venüs'ün M.Ö. 7 kış dönencesinde Merkür ile çakıştığını biliyoruz. Bu birliktelikten çıkan parlak kırmızı ışık, şafak öncesi gökyüzünde yükseldikçe çelik beyazı bir renge bürünür. Bunun bir şans eseri mi yoksa belli bir süreçte mi olduğunu anlamalıyız. Böylece Venüs Kuşağı, Venüs Devri ve Venüs Çağı diye adlandırdığımız zaman dilimlerini ve Shekinah'ın etkileyiciliğini daha iyi anlayabiliriz.

Robert birçok tarihte Kudüs'ün doğu ufkunda, şafak vaktinde hangi gezegenlerin görüldüğünü hesaplamaya başladı. Robert, Shekinah çakışmasının "bölümler" halinde olduğunu fark etti. 480 senede bir görülmelerinin dışında başka çakışmalar da olabilirdi çünkü başka gezegenler birbirleriyle hiza ya girebilirlerdi ve daha sonra nesiller boyunca bir daha da olmayabilirdi.

Her 480 senede bir meydana gelen muhteşem tarihî olaylar olduğunu fark ettik. Bunların hepsi Kutsal Kitap'ta anlatılan önemli olaylardan önce ya da sonra olmuştu. Bütün bu çakışmalarda gezegenler birbirlerine yakındılar (bir derece civarında) ve bunun sonucunda iki gezegen inanılmaz derecede parlak bir nesne oluştuyordu.

- M.Ö. 7, 25 Aralık. Merkür/Venüs. Venüs'ün Evresi: %99,3- Merkür'ün Evresi: %97,8. Güneş'ten sekiz derece uzakta ve Güneş'ten 22 dakika evvel oluştu.
- M.Ö. 8, 8 Mayıs. Merkür/Venüs. Venüs'ün Evresi: %99,2- Merkür'ün Evresi: %95,2. Güneş'ten sekiz derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan 25 dakika önce.

- M.Ö. 8, 26 Ocak. Jüpiter/Venüs. Venüs'ün Evresi: %81,9- Jüpiter'in Evresi: %99,7. Güneş'ten otuz beş derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan iki saat evvel oluştu. Gün ışığında bile görülmesi kolaydı.
- M.Ö. 487, 30 Aralık. Venüs/Satürn. Venüs'ün Evresi: %75,1- Satürn'ün Evresi: %99,9. Güneş'ten otuz sekiz derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan iki buçuk saat evvel karanlık gökyüzünde. Parlak bir kırmızı renkte yükseldi ve gün ışığında mavi gökte parlak beyaz bir nokta olarak görmek mümkündü.
- M.Ö. 488, 15 Ağustos. Venüs/Jüpiter/Merkür. Venüs'ün Evresi: %94,2 - Merkür'ün Evresi: %59,6 - Jüpiter'in Evresi: %99,9. Güneş'ten on sekiz derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan 1 saat 40 dakika evvel oluştu.
- M.Ö. 489, 4 Şubat. Venüs/Merkür. Venüs'ün Evresi: %90,3- Merkür'ün Evresi: %90,3. Güneş'ten on beş derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan 27 dakika evvel oluştu.
- M.Ö. 966, 13 Mayıs. Jüpiter/Venüs. Venüs'ün Evresi: %71- Jüpiter'in Evresi: %99,6. Güneş'ten kırk derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan bir saat evvel oluştu. Gün ışığında görülmesi kolaydı.
- M.Ö. 967, 22 Şubat. Jüpiter/Venüs. Venüs'ün Evresi: %98,7 - Jüpiter'in Evresi: %100. Güneş'ten on derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan on dakika evvel oluştu.
- M.Ö. 967, 3 Mart. Venüs/Merkür. Venüs'ün Evresi: %99,2- Merkür'ün Evresi: %21. Güneş'ten sekiz derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan 15 dakika evvel oluştu.
- M.Ö. 1447, 21 Mart. Venüs/Merkür. Venüs'ün Evresi: %80- Merkür'ün Evresi: %50. Güneş'ten yirmi sekiz de-

rece uzakta ve Güneş'in doğuşundan bir buçuk saat evvel oluştu.

- M.Ö. 1447, 3 Mayıs. Venüs/Satürn. Venüs'ün Evresi: %90- Satürn'ün Evresi: %99. Güneş'ten yirmi yedi derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan bir saat evvel oluştu. Gün ışığında görülmesi kolaydı.
- M.Ö. 1447 8 Haziran. Venüs/Merkür. Venüs'ün Evresi: %98,7 - Merkür'ün Evresi: %50. Güneş'ten on derece uzakta ve Güneş'in doğuşundan 45 dakika evvel oluştu.

Bu parlak gezegenlerin birbirleri ile çakışmasına denk gelen ilgilendiğimiz pek çok tarih vardı ama bunun dışındakilerin çoğu nadir olaylardır.

Bu ilginç seyri fark ettiğimiz zaman bu bilgileri Megalitik Yarda bulmacasını çözmekte bizimle birlikte çalışmış olan ve Megalitik Matematiği konusunda uzman Alan Butler ile paylaşmaya karar verdik. Alan, amatör olarak astroloji ile ilgileniyor ve bu sonuçları kontrol etmesi için ona danışmamız mantıklı görünmüştü. Alan da Robert'ın bulduğu olayları fark ettiği zaman heyecanlandı. "Shekinah" çakışmaları M.Ö. 1447'den sonra kırk yılda bir bölümler halinde oluyor, dört kere tekrarlanıyordu. Ama M.Ö. 1207'de gerçekleşmemişti ve M.Ö. 967'ye kadar gökyüzünde ortaya çıkmamıştır.

Şimdi Shekinah'ın her Venüs Devri'nde ya da çevresinde ki birkaç senede bir ortaya çıktığını biliyoruz ama görüldüğü kadarıyla daha sonra ortadan kayboluyor. Bu Yahudiler'in neden Shekinah'ı, Venüs Devirlerinde düzenli olarak gerçekleştiren ama aralıkları tahmin edilemez bir olay olarak addediklerini açıklıyor. Matematik ve astroloji konusunda daha uzman bilgeler için bu çakışmalar daha öngörülebilirdi, ama Yahudiler bu hesaplamaları yapabilecek çok fazla kişiye sahip değillerdi.

Alan Butler incelemesini rica ettiğimiz çakışmaların seyirlerini gördüğünde şaşkına düşmüştü. Venüs'ün her zaman görünür olması ve Merkür'ün her zaman görünür olmamasından bahsetti ve bu iki gezegenin bir sonraki 480 senelik döngü başlamadan evvel birkaç kere çakışması gerektiğini ekledi. Alan, Venüs ve Merkür'ün çakışmalarının tekrarlama döngüsünü hesaplamak için kullanabileceği en iyi yolun Süslü Çanaklı İnsanlar'ın matematik sistemi olduğunu söyledi. Bu yönünde Megalitik sene 366 gün olarak alınır, sonra kırk ile çarpılır ve kırk gün çıkartılır. Aynı zamanda Alan bize Megalitik İnsanları'nın ve Yahudiler'in Güneş ve Venüs'ü aynı bir tanrının eril ve dişil ifadeleri olarak kabul edencesine saygı duyduklarını söyledi. Merkür'ün de "mesajcı" olarak Yunanlılar tarafından kabullenildiğini söyleyerek acaba bunların hesapladığımız olaylara göndermeler olup olamayacağını düşündü.

Demek ki buna göre Yahudiler "Venüs Kuşağı" diye bilinen Venüs'ün kırk yıllık döngüsünden haberdardılar. Ama Shekinah'ın Venüs Devri diye bilinen (480 senelik) döngüde de ortaya çıkmasını bekliyorlardı. Venüs'ün parlak Shekinah olarak Tapınağın çatı penceresinden girip Ahit Sandığı'nı kırmızı bir ışıkla sarmalamasının ne zaman olacağını hesaplamıyorlar mıydı acaba?

Bu bilgi, Venüs ve Merkür'ün çakışmalarından ortaya çıkan ışığın: Musa'nın Sina'da gördüğü ve insanlarını "Vaat Edilmiş Topraklar"a götürmesini sağlayan kutsal olay olduğunu; Süleyman'ın Tapınağı'nın temel taşını yerleştirirken gördüğü kutsal ışık olduğunu; Bilgelerin vaat edilmiş Mesih'i bulmalarını sağlayan ışık olduğunu kanıtlıyordu. Tarih gökyüzünde ve dünyada kendini tekrarlıyordu. Ama bu Tapınağı inşaa eden kişinin Shekinah'ın gelişini beklediği anlamına mı geliyor?

Bizim neslimiz Efendi'nin dualarını okulda o kadar yoğun bir şekilde gördü ki, artık kelimelerin anlamlarını bilmeden tekrar edebiliriz. Ama bir önceki paragrafı tekrar ederken bir anda ikimiz de aşağıdaki tanıdık sözleri tekrarlamaya başladık:

Cennetteki Babamız, ismin kutsansın. Krallığının zamanı geldi. Dileğin dünyada ve gökyüzünde gerçekleşecektir.

Birçok insan Hristiyan inancının cenneti gökyüzünde ve cehennemi de yeraltında bir yere yerleştirdiğinden öyle ya da böyle haberdardır. Bizler hâlâ geceleri gökyüzüne “cennet” deriz ve Tanrı'nın ilk duaları onun yıldızların arasında yaşadığını söyler. Eski Ahit'i yazan rahipler Gökyüzünün dünyadaki olayları yönettiğine dair bir inanca sahiptiler. Eskiden olmuş olaylara önceden kılıf uydurulmuştu çünkü bunlar astrolojik olarak kutsal anlarda gerçekleşiyorlardı ve bu hareket sistemine uyarak gidildiğinde gelecekteki büyük olayları da bunlara bağlıyorlardı.

Eski Ahit'in yazarlarının büyük olayların Venüs Devirlerinde ve Venüs Çağlarında olduğuna inandıklarından emin olabilmemizin yanında bunun dışında gelecekte olacaklar konusunda hiçbir fikre sahip değillerdi. Elbette bazı Hristiyanlar Eski Ahit'teki bazı bölümlerin İsa hakkında öngörüler olduğunu iddia edebilir ama görülen şudur ki İsa ve havarileri mesihlerden beklenenlere uymak için ellerinden geleni yapmışlardı.

SONUÇLAR

Hiçbir Kutsal Kitap uzmanı Eski Ahit ve Yeni Ahit'de kullanılan kırk yıllık döngülerin Venüs'ün döngüleriyle bağlantılı önemine yeterince yer vermiyor.

Eskiden Yahudiler'in sahip olduğu ve yıldızlarla alâkalı olan bir inancın, Venüs'ün döngüsü ile bağlantısı olmakla kalmadığını hatta gezegenin nadirde olsa Merkür ile çakışmasıyla ilişkisi olduğu tekrardan ortaya çıkarttık. Bu düzensiz ama aşırı parlak olaylara Shekinah adı veriliyordu ve Tanrı'nın lütfünün bir belirtisi olarak kabul ediliyordu. Gezegenlerin çakışmalarını incelerken ortaya çıkarttığımız liste Yahudiler'in önemli olayları ile kronolojik olarak bire bir uyuyor.

Eski Ahit'in yazarlarının gökyüzünün dünyayı yönettiğine dair bir inançları vardı. Eskiden olmuş olaylara önceden kı-lıf uydurulmuştu çünkü bunlar astrolojik olarak kutsal anlar-da gerçekleşiyorlardı ve bu hareket sistemine uyarak gidildi-ğinde gelecekteki büyük olayları da bunlara bağlıyorlardı. Bi-ze göre Eski Ahit'in yazarları büyük olayların Venüs Devir-lerinde ve Venüs Çağlarında olduğuna inanıyorlardı ama ge-leceği söylemek gibi bir yetenekleri yoktu. Eski Ahit'teki ba-zı bölümler İsa hakkında öngörüler olarak gözlemlenebilir ama İsa ve Havarileri Yahudiler'in Mesihlerden beklentileri-ne uymak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

MESİH'İN GELİŞİ

YILDIZIN YÜKSELİŞİ

Noel efsanesinde bilgelerin doğudaki yıldızı izleyip bin yıl kadar evvel Kral Davut'un doğduğu kasaba olan Beytüllahim'deki bir ahıra geldikleri anlatılır. Ancak müstakil bir binayı kesin olarak tutturmak için alçak uçan bir helikopter ve çok kuvvetli bir arama ışığı gereklidir. Bilgelerin bir yıldızı herhangi bir yere gitmek için takip etmelerinin imkânsızlığı ortadadır, çünkü yıldızlar bir yönü göstererek parlamazlar. Yine de yıldızı "takip etmek" onların Mesih'i aradıkları anlamına gelebilir çünkü onların yıldızın manasını anlamaları sağlayan kuralları "takip" ediyorlardı

Matta'nın İncili'nde bilgiler şunları söylemişler: "onun yıldızını doğuda gördük" ve geometride kullanılan modern teknikler o sene Merkür ve Venüs'ün çakışarak 25 Aralık sabahında parladıklarını ortaya çıkartıyor. Bunu bilerek kendimize acaba bir kehanetin o anda olup olamayacağını sorduk. Acaba Yahudiler'in Kralı şafak öncesinde gökyüzünde gözükken özel bir yıldızın ışığının altında doğmuş olabilir miydi?

Kısa bir zaman sonra böyle bir kehanetin var olduğunu öğrendik. Yıldız kehanetinden, Çölde Sayım 24: 17'de bahsedilmektedir:

Onu göreceğim, ama şimdi değil: Ona bakacağım, ama yakından değil. Yakup'tan bir yıldız çıkacak, İsrail'den bir önder yükselinecek. Moab'ın her köşesini ezecek ve Sheth'in bütün çocuklarını öldürecek.

Burada peygamber Baalam'ın kendisine Tanrı tarafından gönderildiğini söylediği kadim bir kehanetini görüyoruz. Kehanetini İsrail'in gelecekteki ihtişamını görerek bitiriyor. Kehanetinin bir kısmında bir yıldızın ışığının altında doğacak lider bir Mesih'in varlığından bahsediyor. Bahsettiği asâ tabî ki krallığın sembolüdür ve İncil'de de birçok kere bahsi geçer. Örneğin: İbraniler 1: 8 bu konuda şunları söyler:

Ey Tanrı, tahtın sonsuzluk boyunca kalıcıdır, ve adalet asası, egemenliğinin asasıdır.

Yahudi metinleri üzerindeki çalışmalarımız yazarlarının 40, 480 ve 1440 rakamlarının önemini çok büyük olduğuna inandıklarını ortaya çıkarttı. Bunun böyle olmasının sebebi-nin, Venüs'ün Güneş'in çevresinde boynuz şeklinde dolanmasından ortaya çıkan hesaplar olduğuna inanıyoruz.

Aynı zamanda Mesih'i arayan bilge adamların; Musa'nın Yahudi toplumunu Mısır'dan çıkartmasından tam olarak 1440 sene (3 x 480), Büyük Tufan'dan sonra 2400 sene, (5 x 480) ve Süleyman'ın Tapınağı'nın temelini atılmasından ise 960 sene geçtiğine (2 x 480) inandıklarını biliyoruz

Demek ki M.Ö. 7 senesinin 25 Aralık tarihinde, yani kış dönencesinde bu astrolog rahipler aynı Kızıl Deniz yarıldığı zaman denizin üzerinde ortaya çıkıp Yahudi halkının yeni buldukları özgürlüklerine gitmelerini sağladığı günkü gibi Shekinah'ın doğuda yükselmesini beklediler. Yüzyıllar evvel kehanette bulunulduğu gibi parlak sabah yıldızı ortaya çıktı ve şafaktan evvel kırmızı kırmızı parladı. Bunun, İsrail'in mesihinin gelişinin Tanrı'dan bir işareti olduğuna inandılar ki görevleri de onu bulmaktı. Bu yöntem Tibetli rahiplerin liderleri öldüğü zaman yeni bir lider bulmak için günümüzde kullandıkları yöntemlere benzemektedir. Bütün ülkeyi dolaşırlar ve Dalai Lama'nın onlara bıraktığı bilgilerden yararlanarak özel işaretler taşıyarak doğmuş bir çocuğu bulurlar ve

onun ölmüş liderlerinin ruhunun tekrar doğmuş hali olduğuna inanırlar.

Dikkate değer bir şekilde İsa'nın doğumuyla aynı döneme ait dokümanlarımız Yıldız Kehaneti'nin birinci bölümünün gerçekleştiğini söylüyor. Bu konudaki kaynaklar tabii ki Ölü Deniz Yazmaları'ndan başka bir şey değildir. Kumran'ın Savaş Yazması şüphesiz bir şekilde bu uzun süredir beklenen yıldız şafakta gökyüzünde görüldüğü zaman liderlik edecek Mesih'in geleceğinden bahsetmektedir. Ama onun İsrail'in düşmanlarını yenme görevi henüz tamamlanmamıştı. Yıldız Kehaneti ile karşılaştırıldıkları zaman bu kelimeler gayet açık bir şekilde kendilerini anlatıyorlar:

Bir yıldız Yakup'tan ileri gitmişti, İsrail'den bir asâ yükselmişti, ve o Moab'ın tapınaklarını parçalayıp, Seth'in çocuklarını yok edecek.¹

İlk iki cümledeki geçmiş zamanın kullanımı; beklenen yönetici mesihin geldiğini gösterir çünkü yıldız kendini göstermiştir. Ölü Deniz Yazmaları'ndan biri olan Şam Dokümanı'nda şöyle deniliyor:

Ve yıldız Şam'a gelecek olan Adaletin Arayıcı'sıdır; yazıldığı gibi: "Bir yıldız Yakup'tan ileri gitmişti, İsrail'den bir asâ yükselmişti."

Asa bütün Cemaatlerin Prensidir ve yükseldiği zaman Seth'in bütün çocuklarını yok edecek.²

Kumran topluluğu tarafından kaydedilen bu sözler daha açık olamazlar. Mesih varmıştı ve Şam'a gelmesi bekleniyordu (Şam'da büyük bir Essen topluluğu vardı ve "Şam" isminin aynı zamanda Kumran'a verilen isim olduğu düşünülmektedir). "Şam" şehrine gelmesinden sonra Mesih'in düş-

1. IQM 11: 16

2. CD 7: 18:21

manlarını yok etmek için yükseleceğine inanıyorlardı. Bu açık tanımlar Mesih'in ordusunun başında askerlerini savaşa götüren bir Kral olacağını ve Yahudi halkını zafere götüreceğini göstermektedir.

Biz aynı zamanda tarihçi Josephus'un Yıldız Kehaneti hakkında neler söylemiş olduğunu inceledik. Josephus bunun Roma'ya karşı yükselen ayaklanmada harekete geçirici kuvvet olduğunu anlatmaktadır. Kılıç şeklindeki bir yıldızdan bahsetmektedir, bu yıldızın ışığı o kadar parlaktır ki tapınağın sunağının çevresinde parlar ve gündüz gibi tam yarım saat boyunca parlamasını sağlar.³ Kılıç gibi görünmesi, Merkür ve Venüs'ün üst üste gelmesi ve çakışmasından kaynaklanan uzama etkisidir.

Bunları bilerek kendimize sorduk, acaba Kutsal Kitap'ın anlattığı gibi İsa Mesih, "Beytullahim Yıldızı"nın görüldüğü zaman doğan ve Kumran Yazmaları'nda anlatılan kişi midir?

Eğer sadece doğum günü dikkate alınırsa ya İsa ya da onun havarilerinden biri bu Kutsal başlangıç noktasını gerçek olsa da olmasa da kabul etmiş gibi gözüküyor.

Kumran yazmalarının kimden bahsettiğini bilmek elbette ki imkânsız, çünkü Mesih olmasından şüphelenilen birçok kişi vardı. Bunlara Vaftizci Yahya'da dahildi. Ama hem İsa'nın hem de Kumran yazmalarında bahsi geçen kişinin aynı rolü üstlenip kadim bir kehanetin ayin muhtevalı taleplerini gerçekleştirdiklerini söyleyebiliriz.

Yeni soru; Kumran topluluğunun yazıları, Yeni Ahit'in İncillerinde geçen aynı Yahudi şampiyondan mı bahsediyor?

Öncelikle Matta'nın İncil'inde geçen; İsa'nın yüksek bir mertebeye doğması gerektiği fikrini ele almalıyız:

... *Yahudilerin Kralı nerede doğmuştur?*

3. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 6: 290

İncil İsa'nın baba tarafından soyunun Yahudilerin kurucu babası İbrahim'e kadar gittiğini savunmaktadır. Aynı zamanda İbraniler kitabının 5. ve 6. bölümlerinde "Melchisedek" topluluğunu takip eden bir rahip" olduğundan bahsedilir. Bu topluluk Levililerden daha eski ve daha fazla nüfuza sahip bir topluluktur. Bunun ne kadar önemli olduğunu sadece Levililerin senede bir gün Kutsalların Kutsalı'na yani Tanrı'nın evine girebilecek kadar kutsal sayıldıklarını öğrendiğimiz zaman fark ettik.

Kadim peygamber İsaiah, Mesih'in Shekinah'ın ışığında geleceğini ve bu yeni krala verilmesi gereken armağanlardan şöyle bahsetmiştir:

Yüksel, parla; çünkü ışığın geldi, Efendi'nin ihtişamı senin üzerinde. . . Ve halklar senin ışığına gelecek ve krallar da yükselmenin ışığına gelecekler. . . Çünkü onlar altın ve buhur getirecekler ve Efendi'nin övgüsünü duyuracaklar.⁴

İsa'nın gelişen efsanesine bu tür hediye sunumlarının dahil dilmesinin sebebi, erken dönem Hristiyanlarının mesihlerini, Yahudi kehanetlerine benzetmeye çalışmalarıdır.

Bir Kumran metni (4Q521), bu dönemin diğer Yahudi metinlerinde sıkça görülen bir mesih profili çizmektedir ama aynı zamanda İsa Mesih'e atfedilen ideoloji ile direk bir bağlantısı var:

[. . .Cen] net ve dünya, [deniz ve o] nun içindekiler onun mesihini duyacak. Kutsal olanların emirlerinden ayrılmayacak.

Hepiniz cesaretlenin, Efendi ve onun işini arayan herkes.

Kalbinde umut taşıyanlar Efendi'yi böyle bulamayacak mısınız? Elbette Efendi dindar olanları bulacak ve doğru olanlara ismiyle hitap edecektir. Onun ruhu zayıfların üzerinde süzülecek; sadık olanlar onun kudreti ile düzeltilecekler. Dindar olanları sonsuz krallığının tahtında onurlandıracaktır.

4. İsaiah 60: 1, 3, 6.

Esirleri serbest bırakın, körlerin görmesini sağlayın, [dibe kadar eğilmiş] olanları kaldırın. D[aim]a on[dan destek alarak] ona bağlı olacağım, onun [ku]vvetli ve sevgi dolu şefkatine [güveneceğim].

V[e onun] iy[i]liği sonsuz (olacaktır). [O'nun] kutsal [mesihi-nin] [gelişi] yavaş olmayacaktır.

(Bundan böyle) henüz olmamış mucizeleri, Efendi gerçekleştirecek, o [ör. Mesih][geldiğinde]; o zaman hastaları iyileştirecek ve ölüleri diriltecek; bunalmış olanlara iyi haberler taşıyacak.

... O [kut]sal olanlara liderlik edecek, [on]lara çobanlık edecek. ...

Bu bölümde örnek olarak aldığımız Kumran metinleri bile beklenen Mesih'in birçok görevi yerine getirebilme yeteneği ile bilineceğini söylüyorlardı. Kumran'daki rahipler tarafından beklenen Mesih şu özellikleriyle bilinecekti:

1. Yıldızın işaretlediği bir günde doğacaktır.
2. "Tanrı'nın oğlu" olacaktır.
3. Dünya ve cennete onun sonsuz krallığından hükmedecektir.
4. Ruhu zavallıların üzerinde olacaktır.
5. İnancı olanları yenileyecektir.
6. Körlere görebilme yeteneği verecektir.
7. Beli bükülmüş olanları ayağa kaldıracaktır (hayatta kötü durumlara gelmiş kişileri).
8. Sevgi dolu ve şefkatli olacaktır.
9. Hastaları iyileştirecektir.
10. Ölüleri diriltecektir.
11. Üzülmüşlere "iyi haberler" getirecektir.
12. Onu izleyen kutsal takipçiler için bir "çoban" olacaktır.

Bunlar aynı zamanda İsa Mesih'in takipçisi rahiplerden de beklenen özelliklerdir.

Acaba İsa diye hatırlanan kişi Sadukiler'i ve hatta Farişiler'i tatmin etmeye çalışmıyor olabilir mi? Acaba Kumran'daki rahiplerin beklediği "vaat edilmiş kişi" olarak kendini göstermiş olabilir mi?

Ölü Deniz Yazmaları 1947'de bulundukları zaman araştırmanın başındaki Roma Katolik mezhebinden araştırmacılar Yeni Ahit'le olan bağlantıları görmezden geldiler. Farklılıkları vurgulamayı tercih ettiler. Belli ki İsa'nın hikâyesi ve delil olarak sayılabilecek bu Yahudi dokümanlarının arasında büyük farklar çıkartmak istemişlerdi. Ama artık ortak noktalar inkâr edilebilir sınırları aştı.

Kumran metinlerinden bir tanesi (4Q246) ki "Tanrı'nın Oğlu" metni diye bilinir; Aramek'te yazılmıştır ve yüksek oranda Mesih'seldir. "Tanrı'nın Oğlu" ve "En Yüce Olan'ın Oğlu" diye birisinden bahsetmektedir. Bu bahsettiği kişi sonsuz bir krallık kuracak ve bu krallık daha evvelki krallıkları "kayan yıldızlar" gibi gösterecektir.⁵

Kumran Yazmaları boyunca "dürüst" insanlar için "Tanrı'nın çocukları" deniliyor. Aynı zamanda Hristiyan düşünce yapısı ile aynı çizgidedirler çünkü doğaları gereği "yargılamak ya da "Son Yargılanma" fikrine takıntılıdır.

Ölü Deniz Yazmaları'nın yayımlanmasından önce Mesih'in Tanrı'nın oğlu olduğu fikri Hristiyanlık öncesi Yahudi metinlerinde bilinmiyordu. Bu konudaki uzmanların yorumları bu fikrin Hristiyanlıktan çıkmış olabileceğine ve Yahudilik sırasında oluşmuş olamayacağına dikkat çekiyor. Özel bir yazmadakiler ise her şeyi değiştirdi çünkü yazılanlar "cennet ve dünyayı" yöneten bir Mesih'in fikrinin Yahudi bir atası ol-

5. Eisenman, R & Wise, M: *The Dead Sea Scrolls Uncovered* (Ölü Deniz Yazmaları Ortaya Çıkartıldı), Element, 1992

duğunu gösterdi. Profesör Norman Golb'un da dediği gibi: "Bir zamanlar Helenist-Hıristiyan buluşu olduğu düşünülen düşüncenin çok daha yüce bir hali."⁶

Dokuzuncu bölümde anlattığımız gibi Kumran'daki topluluk Zedok ve Hanok rahiplerden oluşmaydı. Bunun dışında Kumran'daki karma topluluğun yanı sıra daha evvelden ismi bilinmeyen daha saf bir topluluğun var olduğuna inanıyoruz.

Acaba İsa tamamı Hanok'u takip eden rahiplerden oluşan bu topluluğu mu temsil ediyordu ve Hıristiyanlık bu kadim tarikatın bazı unsurlarını mı almıştı?

Ayrıca ilginç bir şekilde Melchizedek hem Hıristiyan hem de Kumran metinlerinde görünen bir karakterdir. 11. Mağaradan "Melchizedek metni olarak adlandırılan bir yazma parçası" aynı zamanda Kudüs'ün rahip-büyücüsünün daha sonra nasıl meleklerin yargılanmasında görevli cennet ruhu olduğunu anlatır. Melchizedek'in Şeytan ve onun kontrol ettiği ruhlara karşı Tanrı'nın insanlarını zafere taşıyacağından bahsedilir.⁷ Ve unutmamalıyız ki Kutsal Kitap, İsa'dan Melchizedek'in topluluğunun bir rahibi olarak bahseder.

VAHŞİ DOĞADA KIRK GÜN

Venüs'ün kırk yıllık döngüsünün Kutsal Kitap'ta sıkça geçtiğini fark ettik ama kırk günlük bir dönemden de sıkça bahsediliyor. Bunlar Büyük Tufan'dan, İsa'nın vahşi doğada geçirdiği süreye kadar gidiyor. Artık bu dönemlerin de Venüs ile alâkalı olduğunu kanıtlayabileceğimize inanıyoruz.

Venüs Gezegeni'nin şafaktan evvel bir şekilde gökyüzünün belli bir konumundaki dairesel görünüşleri Kutsal Kitap'ın bize söylediği kadarıyla Yahudi Krallarının erken dö-

6. Golb, N: *Who Wrote the Dead Sea Scrolls?* (Ölü Deniz Yazmaları'nı Kim Yazdı?) BCA, 1995

7. Golb, N: *Who Wrote the Dead Sea Scrolls?* (Ölü Deniz Yazmaları'nı Kim Yazdı?) BCA, 1995

nemlerinde büyük önem taşıyordu. Meselâ Hâkim Eli kırk yıl boyunca halkını yönetmiştir. Buna Kral Seul, Davut ve Süleyman'da örnek olarak gösterilebilir. Görünen odur ki seçilen birey için ayrılan muhtemel yönetim süresi Venüs'ün bir döngüsü kadardır.

Yeni Kralın seçimi için gerekli olan süre de kralın iyi bir şekilde seçilmesi için kırk gündü.

Bu konu ile ilgili insanlar Britanya Adaları'nda Megalitik hayat alanlarında kullanılan hesaplama yöntemlerini kullanarak bir seneyi 366 gün olarak kabul etmişlerse elde ettiğimiz veriler akla uygun olmaktadır. Bir sonraki Venüs döngüsünün zamanını hesaplamanın yolu kırk tane 366 günlük sene saymak ve sonra kırk günü bu hesaptan çıkartmaktır. Bu oldukça mantıklı bir hesaplama çünkü iki tür senenin arasındaki kesin bir farktır: Kutsal Kitap'a göre Güneş yılı 365 ve Yıldız yılı ise 366 gündür ki dünyanın kendi etrafında dönüşlerinin sayısıdır. Dünya'nın Güneş etrafındaki döngüsü her gün güneşin doğuşunun 236 saniye daha geç olmasını sağlar. Bu süreler üst üste eklendiği zaman her sene de bir gün olur. Venüs'ü izleme işini eğer kırk Güneş yılına göre hesaplayarak yaparsak kırk yılı "izleyen" bir başka kırk gün ortaya çıkar.

Eski Ahit bize hesaplama yönteminin bu olduğunu söyleyen bir bölüm içeriyor. Çölde Sayım 14: 33-34'te şunlar yazılıdır:

Çocuklarınız, hepiniz ölünceye kadar kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler.

Ülkeyi araştırdığınız günler kadar –kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl– suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!

Bu açık bir şekilde kırk gün konusunun var olduğunu ispatlıyor çünkü “her gün için bir yıl,” sözü kırk yıl için geçerlidir. Aynı zamanda Essenliler’in yükselen Güneş’in karşısında eğildiklerini biliyoruz. Bu onların şafaktaki güneşlin krallık yönetim mekanizması için önemi bildiklerini gösteriyor.

Bir sonraki sorumuzdan kesinlikle kaçış yoktu ve kesinlikle çok ilginçti.

Acaba İsa vahşi doğada kırk günü yeni bir Venüs döngüsü oluşacağı için mi geçirmişti?

Ve eğer böyle yaptıysa bunu krallığının başlangıç noktası belirlemek üzere olduğu için mi yaptı?

İsa’nın kutsal olarak emredilmiş plandaki rolünü oynamasının ne kadar önemli olduğunu bildiği şüphe götürmez ve Çölde Sayım 14: 33-34’ün öneminden habersiz olabileceği de ihtimal dışıdır. İsa son günahları için bir sonraki kırk gününe hazırlanmalıydı ve Yahudileri vahşi doğada yöneten Musa gibi arzularıyla karşılaşmalıydı.

Peygamberliğinin başladığı bu kırk günlük dönemde Eski Ahit’te anlatılan sözlerle sınıamıştır. Bu sözler Mısır’dan Çıkış 34: 38’den başlar. “Ve o Efendi ile birlikte oradaydı, kırk gün ve kırk gece boyunca, ne ekmek yedi ne de şarap içti.” İsa’nın Şeytan’la yüzleşmek için kendisini ne şekilde hazırladığını bu kırk günde görebiliriz. Kendisini ilerideki “savaşların savaşına” nasıl hazırladığı da bellidir.

Bu düşünceler çok önemli başka bir konuyu ortaya çıkarttı. İsa, Shekinah gökyüzündeyken doğmuştu ve eğer kehaneti gerçekleştirmek için tam bir Venüs döngüsü boyunca beklediye çarmıha gerildiği zaman yaşı kırk yaşından fazlaydı. Hikâyeler bize çarmıha gerildiği zaman otuzlu yaşlarının başlarında olduğu söylüyor. Bu noktada eğer İsa’nın

hareketlerini anlamak istiyorsak, İsa'nın yaşına daha dikkatli bir şekilde bakmalıyız. İsa'nın ölümündeki yaşı konusunda doyurucu bilgi veren herhangi bir kaynak var mı?

İsa'nın yaşı hakkındaki çok kısıtlı kaynakları incelerken onun çarmıha gerildiği zaman kırk yaşının üstünde olduğuna inanmamızı sağlayacak geçerli kaynaklar bulduk. John İncil'inin 8'nci bölümündeki 57'nci dizedeki şu satır İsa'ya söylenmişti:

Sen henüz elli yaşında değilsin.

Otuzlarının başlarındaki birine söylenmesi garip bir cümle. Bu söz İsa'nın o zamanlarda beşinci on yılında olduğuna dair güçlü bir kanıttır.

Daha sonra erken dönemdeki Kilise Rahibi İrenaeus, İsa'nın çarmıha gerildiği zaman kırklı yaşlarında olduğuna çok sıkı bir şekilde inanıyor olduğunu öğrendik.

Romalılar çok iyi kayıtlar tutmuşlar, bunu Pilate'den biliyoruz. Pilate, İsa'yı ölüme mahkûm eden kişidir ve M.S. 26 ve M.S. 36 arasında on yıl boyunca Yahuda Krallığı'nı yönetmiştir. İsa'nın M.Ö. yedi senesinde doğduğunu ve sıfır diye bir sene olmadığını dikkate alırsak M.S. 34 senesinin sonunda kırk yaşına basmış olabileceğini hesaplayabiliriz. İsa'nın çarmıh sırasında yaşının en fazla kırk iki olabileceğini hesapladık ve bu da kesinlikle onun daha elli yaşında olmadığına dair olan yoruma uyuyordu.

Başka bir delil ise Vaftizci Yahya'nın ölüm tarihinden geliyor. Yahya, İsa daha Hristiyanlıkta onun "Peygamberliği" diye bilinen dönem başlamadan önce öldürülmüştü. Profesör Robert Eisenman Yahya'nın ölümünün Josephus tarafından açıkça bilindiğine inanıyordu.⁸

Josephus'un Vaftizci Yahya üzerine verdiği kaynaklar Yahya'yı tarihsel bir çerçeveye oturtmada çok faydalı olmuştur. Normalde

8. Josephus: *Antiquities* 18:5:2

Yahya İncillerde yarı-mitolojik bir karakter olarak anlatılmaktadır. Kaynakların kesinleştirdiği bir şey de Yahya'nın tahminen M.S. 35-36'daki ölümüdür. Bu tarih İncillerde verilenden tümüyle farklıdır.⁹

Eğer Yahya M.Ö. 35-36'da öldüyse bu İsa'nın M.Ö. 36'dan sonra öldüğü anlamına gelmektedir. Bu bilgi araştırmamızın bize sunduğu bulguları doğrulamaktadır. Bu bilgiler İsa'nın ölümünün kırk yaşından sonra olduğunu kanıtlıyor. Muhtemelen görevine başlamasından aylar sonra ve kendi mesihlik talepleri sırasında gerçekleşmiştir.

İsa'nın hikâyelerde anlatıldığı gibi otuz üç yaşında öldüğüne dair hiçbir delil bulamadığımız için onun kırk iki yaşında öldüğüne inanarak devam ediyoruz.

Gördüğümüz gibi Yahudiler'in kralı olacak kişi için Venüs'ün kırk yıllık döngüsünün büyük önemi var. Musa hayatını üç tane kırk yıllık döngüde yaşamıştır. Davut ve Süleyman kırk sene tahtta kalmışlardır. Eğer İsa'nın yaptığı şeyler de bu durumu destekliyorsa konuya büyük bir önem katacaktır. İsa kesinlikle bu kutsal sistemin devam etmesini Tanrı'nın isteyeceğini düşünmüştür. Görevinin tamamı Tanrı'nın kutsal döngüsü çevresinde kurulmuştur.

Vahşi doğadaki imtihanı geçtikten sonra İsa ikinci kırk senelik dönemindeydi ve Yahudiler'in Kralı olma rolünü almaya hazırdı. Tanrı'nın Seçilmiş Halkına Romalı işgâlcilere karşı liderlik etmeye hazırdı.

KRAL OLACAK OLAN ADAM

Vaftizci Yahya, İsa ve kardeşi James Gennesaret Gölü'nün çevresindeki Aşağı Galilee bölgesindeki tarım arazisinde doğmuşlardı. Bu bölge Galilee Denizi diye de bilinirdi. Galilee halkı kimliklerini çok iyi bilirlerdi ve Yahudilikleriyle kesin-

9. Eisenman, R: *James the Brother of Jesus* (İsa'nın Kardeşi James)

likle gurur duyarlardı. Josephus onların cesur ve sağlam kişiliklerinden “bebeklikten savaşa hazır,”¹⁰ diye tanımlayarak bahsetmiş olmasına rağmen Yahudalılar tarafından köylü ser-serileri olarak görülürlerdi. Yahudi Savaşı’ndan evvelki yüz yılın neredeyse tamamını onları yönetmeye çalışan kişilere karşı ayaklanarak geçirdiler.

Onları yöneten kişinin Hasmonealı, Herodlu ya da Romalı olması önemsizdi. Hahamların deyişiyle, onlar “Gelili shoteh” diye bilinirdi. Bunun anlamı “Aptal Galilee’li” demekti çünkü dinî olarak eğitimsizdiler.

Yahya, James ve İsa’nın Yahuda’ya varmasının bu kadar büyük bir şok yaratmasının sebebi budur. İncillere göre İsa, Galilee yerlileri arasında çok büyük bir şifacı ve ruh çıkarıcı olmuştu. O zamanlarda ve yüzlerce yıl sonra hastalık ve günah birbirlerine bağlıydılar bundan dolayı iyileştirilmek fizikî tedaviden öte Tanrı’nın günahları affetmesi olarak kabul edilirdi. İsa hakkında var olduğu bahsedilen şifacılık yeteneğinin Essenliler’de olduğu gibi hastalıkları incelemekten ya da öğrenilmiş bilgidен ileri geldiği hiç bir zaman anlatılmamıştır. İsa Essenliler’in bitki ve taşlarını kullanmış olsa da olmasa da İnciller onun sadece dileyerek ya da dokunarak iyileştirme yapabildiğinden bahsetmektedir.

Yeni Ahit’te İsa’nın barışçıl bir adam mı yoksa askeri bir ayaklanma plânlayan bir gurubun lideri mi olduğu konusunda karmaşık metinler vardır. Onun “sevgi” mesajı Essenliler’in düşünce yapısına uymaktaydı ama bu metinler çok daha farklı ve Ölü Deniz Yazmaları’nda olan gibi daha savaşa yatkın bir kişiyi anlatıyorlardı. Beş “şef” seçmişti: İki Simons, bir Judas, James ve Yahya. İsa onlara “yıldırımın çocukları” diyordu. Simonslardan bir tanesi Zealot olarak biliniyordu. Bu isim Galilee’deki ayaklanma hareketinde rol alan

10. Josephus: *Jewish War* (Yahudi Savaşı), 3:41

kişilere verilen bir isimdi. Judas ise Sicarius, yani “bıçakçı” ismi ile bilinirdi. Luka 22: 35-38'de İsa'nın havarilerine elbiselerini satıp silâh almalarını söylediğini görebiliriz.

Josippon diye bilinen ortaçağdan kalma Yahudi dokümanında İsa'nın Havarilerinin birçok ayaklanma hareketine katıldığı da dair önemli belgeler vardır. Slav araştırmacı Dr. Eisler, Josephus'un bu eserinin tercümesinin M.S. 370'de Gaudentius tarafından Latinceye çevrildiğini ve daha sonra bilinmeyen bir çevirmen tarafından İbraniceye de aktarıldığını düşünmektedir. 9'ncü yüzyılda bu tercüme Yahudiliğe ilgi duyan bir gurup Yahudi tarafından “genişletilmiştir.” Bu düzeltmede Josephus'un Yunanca versiyonundan yararlanmışlardı. Bu Yunanca versiyon Hristiyanlığın sansüründen kurtulmuştu. Bundan dolayı Josippon gerçeklere, sansürlen kopyalarından daha yakındır. Tekrardan düzenlenmiş Josippon'un ortaçağdan kalma birçok kopyası kiliseye ait sansürcüler tarafından aranmış ve içlerindeki rahatsız edici bölümler çeşitli ölçülerde silinmiştir. Ama bütün sansürler kesin bir şekilde başarılı olamamıştır ve üç tane kopyanın sağlam kalması bütün dokümanın sayfalarının tekrardan yazılabilmesini sağlamıştır. Bunlara Josephus'un İsa'nın Havarileri konusunda söylediği şu sözleri içeren sayfalarda dahildir: “Halkımızı soyan kişiler.” Bunun dışında İmparator Caligula döneminde Ferisiler ile savaştıklarını da söylemektedir.

Ölü Deniz Yazmaları konusunda uzman olan Profesör Robert Eisenman ve Dr. Michael Wise Kumran ve Hristiyan zihin yapılarının savaşçı doğasındaki benzerliklerden bahsetmişler. Bu inançta beklenen kral, dünyada barış sağlar ama bunu düşmanlarını kötü bir şekilde yok ettikten sonra başlar. Bazı anahtar örneklerden şöyle bahsetmişler:

Bu tür konuşmalarda anlatılan konular Hristiyanlığın Mesihlerini takdim edişleriyle ve onun hareketleriyle zıt düşmektedir. Örnek olarak Matta'nın 10: 34 Satır 4, Sütun 2'sine bakınız: “Ba-

rışı getirmek için değil, bir kılıçla geliyorum.” Bu tür bir “kılıç” benzetmesi Savaş Yazması’nın xix. sütununda da “Kittimlere” karşı kullanılacak “Tanrı’nın kılıcı” şeklinde görülebilmektedir...

Vurgulanması gereken bir başka nokta da Tanrı’nın Oğlu ya da Savaş Yazması gibi metinlerde anlatılan mesih olacak kişi belki de mecazi olarak anlatılmış olsa bile savaşçı bir kişiliktir. Bu Kumran Tarikatı’nın, taviz vermez bir şekilde askerî ve milliyetçi inançlara sahip olmasıyla ilişkilidir. Mesih olacak kişi zafere ulaşmalıydı ve milliyetçilikten de payını alan bir kral figürü olmalıydı. Bu metinde vaat edilen barışın çok büyük bir mesih’in savaştan sonra geleceği gerçeğini de unutmamak lâzım. Savaş Yazması’nda anlatıldığı gibi Tanrı onu barındıran kişiye bu girişi minde yardımcı olacaktır. Savaş Yazması’nın anlatıldığına göre bu an, aşırı saf ve temizdir.¹¹

Bunun çok önemli bir nokta olduğuna inanıyoruz. Eğer İsa kendisine göre bir Mesih rolünü oynuyor ve Yahudiler’in Kralı olduğuna inanıyor olsaydı o zaman kaderinin İsrail’in düşmanlarına karşı savaşmak ve onları yok etmek olduğuna da inanırdı. Tanrı başarıyı garantilerdi. Yapması gereken şey önceden belirlenmiş gereklilikleri yerine getirmektir ve o zaman Roma İmparatorluğu’nun ezici kuvvetlerine karşı bile olsa kaçınılmaz bir zafer kazanabilirdi. Kanıtlar İsa’nın görevine inandığını gösteriyor ama bazen korkuya da düşmüş olduğu gerçeğini ekliyor çünkü başlamak üzere olan savaşın ne boyutta olacağının farkındaydı. Acaba astrolojik olarak doğru zamanın seçilmiş olmadığından dolayı endişe duyuyor olabilir miydi?

Sözde Mesih’in davranışları hakkında bilgi alınabilecek başka bir eser de Josephus’un Slavonic Halosis isimli eseridir. Uzman araştırmacı SGF Brandon bu konuda şunları söylemiştir:

11. Eisenman, R & Wise, M: *The Dead Sea Scrolls Uncovered* (Ölü Deniz Yazmaları Ortaya Çıkartıldı)

İsa'dan bir "insan" ve "mucize yaratan" diye bahsediliyor. Mucizelerini birçok kişiye şifa dağıtmak için kullanıyor. Sabbat'ı ihlal ettiği ve Kanun'u belirgin bir şekilde bozduğu için kınanıyor. Ama utanç verici şeyler de yapmadığı açıkça anlatılıyor. Birçok Yahudi'nin onun etkisiyle Romalıların hâkimiyetinden kurtarılacaklarını umut ettikleri söyleniyor.

Sürekli olarak Romalılar'ı yok etmek için Kudüs'te bir ayaklanmaya davet ediliyor. Bu konuda cevabının ne olduğu tam olarak belirgin bir şekilde anlatılmamıştır. Bunun yanında herhangi bir etkili hareket denenmeden evvel, Yahudi (sacerdotal) liderleri harekete geçip Pilate'yi uyarıyorlar. Pilate kuvvetli bir şekilde baskı uygulayarak sonuçta bu mucize yaratan adamı yakalıyor. Yakalanan ve krallık peşinde koşan bu adamı bir asi olarak ölümüne mahkûm ediyor.¹²

Eğer İsa'nın Havarileri gerçekten de Kudüs'teki Roma garnizonunu yoketmesi konusunda ona baskı yapıyor olsaydılar bu tür bir fikrin yetkililer tarafından duyulması çok uzun zaman almazdı. Yahudi liderlerine göre bu sözde Kralın bütün ulusun dengesini bozacağını düşündüklerine dair bilgiler John 11: 47-51'de vardır. Bu metinlerde Ferisi Meclisi'nin "mucize yaratan" konusunda kaygılandıkları anlatılır. Milliyetçi amaçlarına sempatileri vardı ama yapmakta olduğu şeylere devam etmesine izin verirlerse takipçilerinin sayısı artacak ve ciddi ayaklanmalardan rahatsız olan Romalılar'ın da bütün ülkeyi işgâl etmelerinden kaygılanıyorlardı. Böylelikle meclis İsa'nın bütün ülkeyi tehlikeye atacağına ölmesinin daha doğru olacağına karar verdi. Bunun sonucu olarak da Pilate'ye haber verildi ve o da bu "anarşisti" tutuklattı. Kısa bir süre sonra da ayaklanma çıkartmak suçundan idama mahkûm edildi.

12. Brandon, SGF: The Fall of Jerusalem and the Christian Church (Kudüs ve Hristiyan Kilisesi'nin Çöküşü), SPCK, Londra, 1951

Kimsenin İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra onun Yehova'nın dünyevi sureti olduğuna inanmadığı kesindi. Bazı Yahudiler için o beklenen Mesih'ti ve Yehova'nın vekili olarak onların Kralıydı ve Tanrı'nın yardımıyla bütün Kittimleri (bütün istilacılar) Yahudi topraklarından uzaklaştıracaktı. Diğer Yahudiler için ise o ülkenin güvenliğini tehdit ediyordu. Romalılar'a göre ise bir baş belâsıydı ve ciddi bir zarar vermeden evvel ortadan kaldırılmalıydı.

Erken dönem Hristiyan yazarları çok daha farklı bir insan bekliyorlardı. Tanrı'nın Sureti olan ve bütün insanlığı kendi günahlarından kurtarmak için (Romalıları bile) acı çekebilecek bir insan bekliyorlardı. Tercih ettikleri düşünceyle zıtlaşan bilgilerin hakkından gelmeleri geliyordu. Nitekim bir çoğu, önceki yazarların yaptığı bariz "*hataları*" düzeltmişlerdir.

Origen gibi birkaç aydın araştırmacı bu tür davranışlar için aşırı dürüsttüler ve buldukları kanıtların mantıklı olmasına uğraştılar. Origen, Josephus'un *Antiquities* adlı eserinin elindeki kopyalarında Josephus'un İsa'nın Mesihliğini reddettiğini söylüyor. Origen Josephus'un yazdıklarından bahsederek Yahudilerin M.S. 66 ve M.S. 70 arasında Romalılar tarafından devrilmesinin ve neredeyse yok edilmesinin sebebinin Tanrı'nın Yahudileri, İsa'nın kardeşi James'in öldürülmesinden dolayı cezalandırması olduğunu söylüyor. Bunun üzerine Origen 1. yüzyıl tarihçisinin İsa'yı lânetleme derecesinde önemsiz görüp James'i dürüstlüğüyle överek anlattığını ekliyor.¹³

Bu kınamaların sonuçları aslında önemlidir: Eğer Josephus'un asıl eserleri İsa'nın bir Mesih olduğunu reddediyorsa demek ki Josephus'un İsa'nın Mesihlik konusunda hak talep ettiğini biliyordu (Yunanlılar'ın daha ilâhî olarak gördüğü "Christos" gibi değil, daha politik açıdan).

13. Brandon, SGF: The Fall of Jerusalem and the Christian Church (Kudüs ve Hristiyan Kilisesi'nin Çöküşü)

Yahudi Savaşı adlı eserinde Josephus; Yahudiler'in, Roma'ya karşı başlattıkları ölümcül direnişleri sırasında kimliği belirsiz bir kâhin tarafından yönetildiğini ve bu kâhinin de kutsal yazmalarda anlatılan; doğru zaman geldiğinde Kenan'dan gelip dünyanın efendisi olacak kişi olduğunu söyler. Devam ederek Yahudiler'in bu inancı benimsemelerinin sebebinin kendi ırklarından birisinin üstün bir konumu kazanmış olmasıdır ve birçok Yahudi bilge adamı da bu kâhin tarafından kandırılmıştır. Tozlu akademik yazılar ve gökyüzü haritası için bilgisayar programları ile takip ettiğimiz ince yol bize bu "kâhinin" Yıldız Kehanetiyle ve Shekinah'ın mesihi müjdelemesiyle alâkalı olduğunu söylüyor.

BÜYÜK BAŞARISIZLIK

Hristiyan hikâyelerinde anlatılan İsa'nın, Ölü Deniz Yazmaları'nda anlatılan ve beklenen Mesih olarak bilinen kişi olduğu konusunda emin olmamıza imkân yoktur. Ama şundan emin olabiliriz; İsa ve Havarileri onun hayatını burada anlatılan Mesihinkine benzetmek için ellerinden geleni yapmışlardı.

Adil James'in abisi olan ve Josephus'un "Krallık peşinde koşan bir âsi" diye anlattığı İsa kesinlikle var olmuştur ve herkesin gözünün önündeydi. Kral olmak için davet edilmişti ve görüldüğü kadarıyla Kumran'lı Essenliler'in desteğini de almıştı. Biz paramızı Yeni Ahit'te anlatılan İsa'nın Ölü Deniz Yazmaları'nda anlatılan kişi ile aynı kişi olduğuna yatırıyoruz.

Bize göre İsa, "büyük plânını" Shekinah'ın ışığı olarak temsil edilen Yehova ve onun Ruhu'nun rehberliğinde gerçekleştiriyordu. İsa'nın peygamberliği ya da politik aktivite süresi, bir Venüs Döngüsü başlamadan ve o kırk yaşına gelmeden başlayamazdı. Başlarda kendisini zararsız bir "mucize yaratan" olarak göstermesi kolaydı ama takipçiler kazandıkça insanlar "Tanrı'nın Krallığı'nı" görmek istiyorlardı. Hareket istiyorlardı, sözler yetersiz kalıyordu.

İsa onlara hareketi, şefleriyle birlikte Kudüs'teki Kudüs Tapınağı'na gidip orada artık günlük bir şey haline gelmiş olan ticareti engellediğinde verdi. Bütün Essenliler ticaretten nefret ederlerdi ve Tanrı'nın Evinde yapılan ticaret onlar için iğrenç bir şeydi. Hareketleri Sadukiler'in gözleri önünde ve Roma Kalesi Antonia'nın hemen önünde olduğu için barışçı rolünü oynama imkânı kalmamıştı.

İsa beklenmeyen bir şekilde ünlü olmuştu. Kudüs'e belirgin bir şekilde kendiliğinden gerçekleşen alkışlar eşliğinde dramatik bir giriş yapmıştır. Bu alkışlama sadece Mesihliğin ifade edilmesi içindir çünkü İsa kendi isteğiyle şunları söylemiştir: *"Ben kehanette bulunulanım... Ben Kralınızım."* Zecheriah 9: 9'da anlatılan kehaneti gerçekleştirmeye çalışıyordu:

Ey Siyon kızı, sevinçle coş! Sevinç çılgınlıkları at ey Kudüs kızı! İşte Kralın! O adil kurtarıcıdır ve alçakgönüllüdür. Eşeğin sırtına, eşeğin yavrusunun sırtına binmiş sana geliyor!

Bu onun tam Mesihlik için kullandığı propagandanın başlangıcıydı çünkü şehre bir zafer edası ile girene kadar birçok insanın İsa'nın kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Matta 21: 10'da bunu onaylıyor:

O Kudüs şehrine geldiğinde bütün şehir şaşırmıştı, soruyorlardı: Bu da kim?

Demek ki, karşımızda Kudüs halkı tarafından tanınmayan bir adam var ve bu adam onların Mesihi hatta kralları olduğunu iddia ediyor. Bunu yaparken açık açık Romalılar'ı Yahudi topraklarından defedeceğini ve dünyayı yönetmek için kuvvetli bir krallık kuracağını söylüyordu. Tapınaktaki tezgâhları yıkmak bir suçtu ama Romalılar'ın yönetimini devirmeye yönelik bir tehdit olmak bu âsinin ölüm fermanıydı. İsa ve Havarileri, Roma nöbetçileri gelmeden evvel hızlı bir şekilde kaçtılar. Doğuya doğru beş mil uzaktaki olan Bethany Köyü'ne gidip ertesi gün geri döndüler.

İsa görevini başarıp da Mesih Kral olabilmesi için hızlı hareket etmesi gerektiği ve halkın desteğine ihtiyacı olduğunu biliyordu. Başarısız talep sahiplerinin başına neler geldiğini biliyordu çünkü yakın zamanda Herod, Vaftizci Yahya'yı Mesih zannedip öldürmüştü.

Luka 3: 15'te Mesih'in gelişi konusunda beklenti ve Vaftizci Yahya'nın nasıl sözkonusu bir aday olarak görüldüğü anlatılmaktadır:

Ve insanlar bekliyorlardı ve bütün insanlar kalplerinde Yahya'ya yer verdiler; o Mesih olsa da olmasa da...

Biliyoruz ki İsa sadece John'un ölümünden sonra hareketlerine başlamıştır. Görüldüğü kadarıyla sessiz bir şekilde liderlik rolü için bekliyormuş. John İncil'indeki (6: 15) bazı sözleri şimdi anlamlı gözüküyor:

İsa onu Kral yapmak için zorla almaya geleceklerini fark ettiği zaman tekrar yalnız başına dağlara gitti.

Son yaklaşıyordu. Romalılar'ı devirecek kadar kuvvetli bir güç yoktu ve İsa'nın takipçileri küçük bir gruptu; düşmana karşı bir saldırı yapabilecek kadar büyük değillerdi. Tutuklanmaları an meselesiydi ve havarileri bile çıkış noktaları arıyorlardı. Markus İncili'ne göre bütün hikâye İsa'nın Kudüs'e zafer edasıyla girmesiyle başlayarak, kalabalığın ona mahkemesi sırasında bağırmasıyla devam etmiştir ve kısa bir süre sonra da çarmıha gerilmesiyle sona ermiştir. Hepsisi bir hafta içinde olmuştur. İsa'ya ihanet edilmesi bunları anlamamızdaki anahtar noktadır.

Markus 14: 16–18:

Müritleri yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Fıstık yemeği için hazırlık yaptılar. Akşam olunca İsa Onikiler ile birlikte geldi. Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim," dedi. "Benimle yemek yiyen, içinizden biri beni ele verecek."

Bu iki açıdan anlaşılabilir. İsa'nın başarısız olacağı ve korkunç bir şekilde işkence edilerek öldürüleceği önceden belirlenmişti çünkü gelecekteki, şimdiki ve geçmişteki inanırlarının günahlarının sorumluluğunu alıp onlar için acı çekecekti. Eğer bu yorum doğruysa ve Judas, İsa'ya ihanet etmeseydi acı, ölüm, dirilme ve kurtuluş olmayacaktı. Eğer bu yorumu kabul edecek olursak İsa'nın insanlık tarihindeki en büyük kahraman olduğunu da kabul etmeliyiz.

Alternatif olarak İsa'nın bütün plânı çöküyordu ve takipçilerinden biri ya da birden fazlası onu yetkililere teslim ederek kendilerini kurtarmaya çalışmış olmaları da büyük bir ihtimâldir.

İsa tarafından haçın üzerindeyken söylenen sözler ikinci ihtimalin muhtemel olduğunu gösteriyor. Bu başarısız ihtilâlcî, üzerinde "Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı" yazan bir yafta olan çarmıha gerilmiş ve ölümü beklerken çivilenmiş ayaklarını çektiği büyük acıya rağmen aşağı iterek konuşabilmek nefes almaya çalışıyor. Kramplar giren ciğerlerine bağırabilmek için yeterli havayı zorla almak için girdiği fizikî gayret inanılmazdır. İncillere göre bunu başarmıştır ve bunca acıdan sonra söylemeyi seçtiği şey nedir?

Markus'da bize bağırarak söylediği şeyin ne olduğu yazıyor:

"Elio elio lama sabashthani?" Tanrım! Tanrım! Beni neden terk ettin?"¹⁴

Şimdi, eğer İsa bir Tanrı ise kendisiyle bu şekilde konuşarak kendine olan güvenilirliği neden düşürüyor? Bunlar kendisinin Romalıları devirmek için uzun zaman önce seçilmiş olduğuna ateşli bir şekilde inanan bir adamın umutsuzluk dolu sözleri. Kendisine ihanet edildiğine inanıyor, sadece Judas tarafından değil, Yehova tarafından da.

14. Markus 15: 34

HANOK İSA'SI

Bütün kanıtlar İsa'nın, Kumran Topluluğu'nun ve onların devamı olan Hanok Rahipliği'nin Mesih beklentileriyle alâkalı olduğuna çıkıyor. İsa'nın Melchizedek'in topluluğunun bir rahibi olduğu yorumu onun Musa ve yeni Tanrısı Yehova'dan eski olan bir Kenanlı inancıyla alâkası olduğunu ortaya çıkartıyor. Yağmur çağırmanın İsa'nın zamanında da sıkça görülen kutsal bir uğraş olduğunu daha evvel anlatmıştık. Ama Kumran'ın Savaş Yazması'nda yağmura daha değişik bir zeminde değinilmiştir. ezoterik Yargılanma'da ve Yargılanma Günü'nde yağmurun ağır bir şekilde yağması bu kavramlarla eşdeğer tutulmaktadır.

8'nci bölümde İsa'nın kuzeni Vaftizci Yahya'nın birçoğu tarafından yeni Elijah olarak kabul edilmesinden ve onunda taş daireler inşaa ettiğinden bahsetmiştik. Aynı şekilde İsa ve John'un ailesinden başka bir kişi de yağmur çağırandır: "Daire Çizen Honi."¹⁵ Profesör Robert Eisenman onun aslında James olduğunu yani İsa'nın kardeşi olduğunu savunmaktadır.

İsa'nın zamanındaki bu geleneğe değinen birçok kaynaktan zaten biz de bahsetmiştik. "Daire Çizen Honi"nin, "Gizlenmiş Hannan" isimli bir oğlu vardır ve o Vaftizci Yahya'ya çok yakındır; o da kutsal bir yağmur çağırandır. Yağmur çağırma zanaatı o zamanlarda saygı görüyordu ama sadece seçilmiş birkaç kişi icra etmeyi biliyordu. Bu sayılı insanların çoğu İsa'nın ailesindendi.

Şimdi Yıldız Kehaneti'nin oluşturulduğu zamandan kalma büyüleyici bir inancın soydan soya İsa'nın ailesine geçtiğine dair kanıtlarımız var. Bu Kenanlı büyü "lachash"ın anlamı "fısıltı" ya da "mırıl" olarak dilimize çevrilebilir. Bu teknik ölüleri diriltmek için kullanılan büyü bir uygulamadır. Kutsal Kitap uzmanları onun tam olarak ne olduğunu uzun zaman önce çözmüşlerdir:

15. Eisenman, R: *James the Brother of Jesus* (İsa'nın Kardeşi James)

İsa. iii. 3'teki "yetenekli efsuncu" tabiri İbranice'ye aynen çevrildiğinde "bir sihri tecrübe etmiş (uygulamada)" anlamına gelmektedir. Ör: Büyülü formüller yazmak.

Bu terim sadece büyü ile al'ûkalı olarak kullanılmaktadır ve buradan da kadim Yahudiler için ölüleri büyü ile diriltmenin bilinmeyen bir şey olmadığını anlıyoruz. Davut'un çocuğuna fısıldanan bir büyü ile diriltmeye çalışılması hakikaten de bir örnek olabilir.¹⁶

Demek ki Kenanlılar'ın eski büyü' ve din karışımı, Yıldız Kehaneti'nin yapıldığı zamanlarda da devam ediyordu.

Gizli kelimeleri birisinin kulağına mırıldanarak onu diriltmeye çalışmanın örneklerini Masonluğun üçüncü derecesinin ayininde de görmüştük. Bu ayinde "*büyülü*" kelimeler adayın kulağına fısıldanır. Bu tam olarak Venüs'ün doğudaki şafak öncesi ışığı sırasında aday mezardan çıkartılırken gerçekleşir. Büyünün bu türü İsa ile çok yakından alâkalıdır çünkü İsa ölüleri diriltebiliyordu ve daha sonra da kendisi ölümden geri dönmüştür.

Ölüm büyüğü konusu (gelecekteki olayları ölüleri sorgulayarak öğrenme tarzındaki büyü Kuzeylilerin inancına dahildir); gizli de olsa Yahudiler'in gelenekleri arasında da vardır. İsaiah 8:19'da bir paragrafta garip bir şekilde kitabın kalanından tamamen farklı bir bölüm vardır:

Birileri size, "Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağırarlara danışın." dediğinde, "Halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı; yaşayanlar için ölülere mi danışılır?" deyin.

Bu paragrafta İsaiah insanlara, ölüleri bu şekilde kullanan bir kişinin "şafağı" olmayacağından bahsediyor. Aynı kitapta başka bir paragrafta birlikte incelendiği zaman ise Shekinah'ın

16. Oesterley, WOE & Robinson, TH: *Hebrew Religion, Its Origin and Development* (İbrani Dini, Kaynağı ve Gelişimi)

ışığının altında diriltirme anlamına gelebilir. İsaiah'ın aydınlatma mısrası günümüzde kiliselerde çok popülerdir ve Noel İlahisi sırasında sıkça bahsi geçer. Yahudi Mesih'inin gelişinden bahseder ve sıkça Hristiyan Mesih'yle karıştırılabilir. Ana mısraları 9: 2 ve 9: 6-7'dir:

Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık görecek: Ölümün gölgelediği ülkede oturanların üzerine ışık parlayacak... Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek: Yönetim onun omuzlarında olacak: ve adı Harika, Danışman, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Barışın Presi olacak.

Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak ve sonsuza kadar sürdürecektir. Her Şeye Egemen Efendi'nin gayreti bunu sağlayacak.

Hristiyanlar İsaiah'ın bu bölümünün İsrail'deki Mesih beklentisinin anlaşılması olarak kabul ederler. Bir dinî alim Mesih umudunu şöyle dile getirmiştir: “Karanlıkta bir ışık parlar ve zalimin elindeki yular Gideon'un gününde kırılır.”¹⁷ Ama bizim için bu pasaj Shekinah'ın ışığının geri dönmesiyle ilgilidir. Yeni kralın liderlik yapmasıyla başlayacak politik hakimiyetin de müjdecisidir. M.Ö. 740 senesinin ilkbahar ekiminde bir Shekinah görülmüştür. Bu da İsaiah'ın Mesih'in geleceğine dair olan kehanetini gerçekleştirdiği zamandır. Bu kadar büyük ve dramatik bir olayın İsaiah'ı etkilememiş olmasına imkân var mıdır?

Hristiyanlar için bu paragraf “Mesih” kelimesi ile efsanevî Mesih'i ortak yorumlamalarına yol açmıştır. Ama bunun olmasına imkân yoktur çünkü İsa, Yahudiler'in Kralı olmayı başaramamış ve onun gelişi Yahudiler için tarihlerindeki en kötü dönemdir. Yahudilikteki hiçbir Mesih sözü yerine getirilmemiş ama yerine getirilmiş gibi gösterilmeye çalışılmıştır.

17. Bright, J: "Isaiah 1", *Peakes's Commentary on the Bible* (Peake'nin Kutusal Kitap Tefsiri)

Kırsal kesimin ölen ve tekrar dirilen tanrısı kavramı İsa ve ailesinin Kenanlı yıldız astrolojisiyle alakalı gizlerinden neredeyse üstün çıkıyordu ve bu da Hristiyanlığı çok değişik bir hale getirebilirdi.

PAUL'ÜN TARİKATI

İsa'nın hikâyesinin yeni ve başarılı bir kopyası ortaya çıkmak üzereydi. Din değiştirip Yahudi bir ailenin çocuğu, sonradan Roma vatandaşı "Seul" olan ismini "Paul" olarak değiştiren Tarsuslu bir adam... Türkiye'den gelip Roma vatandaşı olan bu Yahudi, Kudüs ve çevresindeki asi Yahudiler'in düşmanı olarak ortaya çıktı.

Seul'ün Hristiyanlar zulmettiği söylenir ama bu imkânsızdır çünkü o dönemde bu isimde bir topluluk daha oluşmamıştır. İsa'nın ve ölümünden sonra kardeşi Adil James'in takipçileri Yahudi olarak kaldılar ve Paul'ün yeni Hristiyan dine katılmadılar. Hristiyanlık daha sonra Tarsus'lu Seul'ün ortaya çıkarttığı tarikatın gelişmiş halidir. Bunu, geniş Roma İmparatorluğu'nun içinde yaşayan Paganlar'dan din değiştirenleri kendisine çekmek için yapmıştır. Bu insanlar zaten doğa tabanlı bir inanca sahipti ve ölüp dirilen bir tanrının varlığına inanıyorlardı.

Yeni Ahit'e göre Paul, Tanrı'nın sadece kendisine gösterdiği bir imgelemin etkisiyle travmaya girmiştir. Bu imgelem İsa'nın gerçek görevini içermektedir. Paul şunları söylemişti:

*Ama ne zaman ki Tanrı hoşnut oldu. . . oğlunu benim içime göstermeye, bende o zaman Yahudi olmayanlara vaaz vermeye başladım.*¹⁸

"Gentile" (Yahudi olmayan) terimi Hristiyan düşünce tarzında saygı görmeye başladı çünkü Hristiyanlar için Yahudice bir terim olarak kabul gördü. Ama Paul'ün garip top-

18. Galatyalılar 1: 15, 16

luluğuna vaaz verdiği zamanlarda bu terimin kesinlikle bu anlama gelmesine imkân yoktu. Kelime, İsa ve James tarafından Yahudiler'in Tanrı'sına inanmayan Paganlar için kullanılan bir terimdi.

Paul kendisini James ile karşı karşıya buldu çünkü Paul'un James'in kardeşi İsa hakkında söylediği şeyler tamamen saçmalıktı. Paul'un istediğini elde etmek için her şeyi yapacağı belliydi. Paul eğer yapması gereken şey yalan söylemekse bundan çekinmeyeceğini de kabul etmiştir:

Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım.

Tanrı'nın yasasına sahip olmayan biri değilim, Mesih'in yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım.

Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum.

Bunların hepsini, Müjde'de payım olsun diye Müjde'nin uğruna yapıyorum.

Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü tek bir kişinin kazandığını bilmez misiniz?

Öyle koşun ki kazanın...

Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boş atmıyorum.¹⁹

James the Brother of Jesus (İsa'nın Kardeşi James) adlı kitabın yazarı Profesör Eisenman Paul'un bir yalancı olarak ün saldığını ve kendisi için bahaneler üretmek zorunda olduğunu anlatıyor:

19. Korintliler 1'de 9: 20-25

Kilisenin içinden pek çok kişi Paul ile “Hayâlperest,” “Yalanlar,” “Yalancı” ya da “Düşman” kelimesi ile benzer anlama gelebilecek başka deyimlerle dalga geçiyordu. “Efendi’nin kardeşi James” ten ya da Korintliler 2’de Yahudi “büyük havari” den bahsetmeye başlaması kazayla ya da kayıtsızlıktan dolayı değildir. Paul şunları eklemek zorunda kalıyor: “Yazdıklarım (üzerine) Tanrı’nın huzurunda yemin ederim ki, yalan söylemiyorum.” Ya da tekrar “Yalan söylemiyorum.”

Paul’ün anlattığı hikâye yakın zamanda ölmüş olan İsa ve onun takipçilerinin hikâyesiyle çok az bağlantılıydı ama Romalılar’ın din konusundaki zevkleri konusunda pek çok bilgi vermektedir. Kıbrıs’ta, Mısır’da, Türkiye’de ve Roma’da Paul’ün takipçileri Yeni Ahit’i oluşturan İncilleri yazmışlardır. Bu arada İsrail’de da bir zamanlar İsa’nın liderlik ettiği insanlar kardeşi James’in önderliğinde Paul’a ve onun bu kadar uğraş verip icat etmeye çalıştığı dinine karşı savaşıyorlardı.

Paul’ün yeni Hristiyanlık tarikatı, Kenanlı köylülerinin inançlarındaki doğup ölen doğa tanrısı ve onun dışında bir zamanlar çok üstün olan Yıldız Tarikatı’nın birkaç başka yanlış anlaşılmış geleneğinden oluşmaydı. Yahudi Mesih’inin gelişini müjdeleyen Parlak Sabah Yıldızı güzel bir Noel yıldızı haline gelmişti ve bu yıldız İsa’nın doğduğu ahırın üzerinde mucizevî bir şekilde süzülüyordu. Güneş dürüst olanların başının üstünde gözüken bir hale haline gelmişti. Erkeklerin sünnet edilmesi yani Tanrı’yla yapılan büyük antlaşma, İbrahim’in zamanından beri geldiği söylenen bu gelenek kabul edilmemişti çünkü Roma İmparatorluğu’ndan gelen yeni üyeler bu aslında acılı olan bedeli ödemekten pek memnun değillerdi.

Yeni Ahit İsa’nın hikâyesini Paul’ün bakış açısından anlatmaktadır ve çarmıha gerilen İsa’nın takipçilerinin kilisele-
rindeki Hristiyanlar olduğunu göstermeye çalışmaktadır. Bu yanlıştır onlar Hristiyan değil Yahudilerdi.

Paul'ün bakış açısında, inananlar için birbirine eşit iki tane yön vardı. James'in Yahudi yolu ve Paul'ün sünnetsiz olan yolu.

Saygıdeğer bir yazar olan AN Wilson bu konuda şunları söylemiştir:

Bu bölünmenin olacağı bugün bizim için açıktır ama Luka'nın yazdığı zaman dahi –hadi M.S. 80 diyelim?– bu iki “Yol” un tekrar bir araya gelmesi mümkündü... Elçilerin İşleri'nin sonraki birkaç bölümü dikkatle okunmalıdır... Bunlar propagandadır ve bizim “erken dönemdeki kilisenin” her zaman “Hristiyan” olduğuna inanmamız içindir. Gerçekte “Hristiyan” kelimesi Yahudiliğin altındaki bir mezhep için bir takma addır.²⁰

İsa adına yaratılan doğa tarikatı gerçek takipçilerinin inançlarından çok Paul'ün yetiştigi Tarsus'taki tecrübelerinden gelmiştir. Her sonbaharda o zamanki ismiyle genç Seul yerel Tanrılarının ayınvari bir odun yığınının içinde yakılması festivalini izlerdi. Tanrı ölürdü ama ilkbaharda (Paskalya) tekrar dirilirdi. Bunun dışında Tarsuslular kurtarıcı tanrılara (theoisotere) inanırlardı.²¹ Bundan dolayı Paul'ün “yeni” dinindeki “Dirilen Mesih” kavramının Paganlar için kolay kabul edilebilir olmasına şaşırmamak gerekir çünkü orjinal olmaktan uzaktır ve iyi kurgulanmış geleneklerin üzerine oturtulmuştur.

Bu durum Paul'ün kana karşı olan tutumunda da açıkça görülebilir. Çarmıha gerilme fikri bütün Yahudiler için korkunçtur ve kan her zaman ne pahasına olursa olsun kaçılması gereken bir şeydir ama Paul'ün İsa Mesih düşüncesi onun dökülen kanının verdiği güce ve tabii ki Moloch'a kurban olarak dökülen kanların itici gücüne dayanmaktadır. Bugün bile hâlâ Hristiyanlar Mesih'in kanını içme ayini yaparlar.

20. Wilson, AN: *Paul, The Mind of The Apostle* (Paul, Bir Havarinin Zihni), Sinclair-Stevenson, 1997

21. Wilson, AN: *Paul, The Mind of The Apostle* (Paul, Bir Havarinin Zihni)

Kurban edilmiş insanın kanını içme fikri Yahudilikten ola-
bildiğince uzak bir düşüncedir. Ama bu mide bulandırıcı fi-
kir en eski doğa tarikatlarının takipçileri tarafından kabul
edilmiştir. AN. Wilson, Paul'un bu konudaki ilhamını övüyor:

*Vatanı Tarsus'taki Mithas'ın takipçileri gibi katledilmiş bir bo-
ğanın kanının üzerlerine akacağı bir platformda durabilirdi. Bun-
dan dolayı Paul çarmıha gerilenin kanında yıkanabilir ve Mesih'-
in hayatının ona geçtiğine inanabilirdi. O Mesih'ti. Aynı Paul'un
zamanında yaşayan ırkdaşlarının biri insan diğeri ölümsüz olan
bir aileden gelen yarı tanrı Herkül'ün ölümlerin dünyasına geçer-
ken halkının kurtarıcısı olduğuna inanması gibi. Bundan dolayı
İsa "bizim günahlarımız için kendini feda edip bizi var olan kötü
bir çağdan Babamız Tanrı'nın iradesiyle kurtarmıştır."*

Romalılar, Efes'te Yahudiler'e, Yahudiliğin bu çarpıtılmış
kopyası hakkında vaaz verdiğinde onu linç olmaktan koruya-
bilmek için koruma hapsine almışlardır. Kudüs'teki Tapınağa
gittiğinde onu gördükleri anda linç etmek isteyen bir kalaba-
lık tarafından yerlerde sürüklenmişti. Antonia Kalesi'ne (Ta-
pınağın yanında) bağlı bir Roma birliği hayatını kurtarmak
için müdahale etmek zorunda kalmıştır. Bu birlikte yüzlerce
asker olduğunu söyleyebiliriz. Bu Romalı işgâlcı kuvvetleri-
nin yaptığı oldukça büyük bir müdahaledir.

Paul'un tarikatı Akdeniz'in çevresindeki ülkelerde büyüdük-
çe, Essenliler'in inancı varlığını sürdürdü. Güneşin doğuşun-
da ve batışında günlük dualarını etmeye devam ettiler. Ölü
Deniz Yazmaları'ndan bildiğimiz kadarıyla Tanrı'nın kanunu
ile ahenk içinde olmak için bir güneş takvimi tutuyorlardı.
Bu kanunlara "cennetteki büyük ışığın kanunları"²² denirdi.
Bekledikleri kıyametin gelmesi uzun sürmedi. M.S. 62'de Ja-
mes öldürüldü ve Paul'de bundan kısa bir süre sonra öldü.
Yahudi Savaşı'nda Josephus'un anlattığına göre Yahudiler düş-

manlarına karşı M.S. 66'da ayaklandılar. Cennetin Krallığı'nı İsrail'de oluşturmak için çok korkunç bir savaş verdiler.

Kumran'da bulunan yazmalara göre Essenliler savaşlarının kırk yıl yani tam bir Venüs döngüsü boyunca sürmesini bekliyorlardı. Aynı zamanda savaşın evrensel bir boyutu olacağına inanıyorlardı; bir kısmı cennette savaşılacaktı. Melek kuvvetleri "Işığın Prensi'nin" yönetimindeydi. Bu prensten Melchizedek olarak da bahsedilirdi (İsa'nın bağlı olduğunu iddia ettiği rahip nesli). Çok zor bir savaşı öngördüler, her taraf aralıklı olarak üç zafer kazanacaktı. Bu durum kırk yıl boyunca sürecek ve Yehova tüm kötülüğü yok yok etmek için müdahale edecekti.²³

Bütün güneş dinlerinde Venüs'ün bir yeri olduğu sonucuna vardık. Sonuçta Güneş ve Venüs gökyüzünün aynı kısmında ortaya çıkıyorlar. Venüs unsuruna sıkça ezoterik bir şekilde değiniliyor çünkü Venüs sık sık Güneş'in ışığı tarafından gizlenir ve görülmez. Bu durum onu daha da gizemli yapar. Ek olarak Venüs'ün döngüleri Güneş'inkinden çok daha uzundur bundan dolayı da Venüs'ün takipçileri hayata daha uzun bir bakış açısıyla yaklaşmak zorunda kalırlar.

Kumran yazmalarını yazan insanlar büyük zaferin ardından bir Mesih çağının gelmesini bekliyorlardı ve bazı yazmalarda "Cemaatlerin Prensi" Davut'un Mesihi olarak anlatılır. Bu Mesih'in yanında bir tane rahip danışmanı ile laik bir kral olması, rahibin de "Kanunun yorumcusu" olması ve onun "günlerin sonunda erdemli olmayı" öğretmesi beklenmekteydi.²⁴

Yeni Ahit'te İsa'nın yaptığı söylenen şeyler Kumran Topluluğu'nun Mesih'ten yapmasını beklediği şeylerle benzeşiyorlar. Aynı zamanda garip bir şekilde Melchizedek karakteri

23. 1QM 18: 1-3 ve 11Q Melch 2: 9, 13

24. CD 6: 11

hem Hıristiyan hem de Kumran metinlerinde görülüyor. Bu ilahi liderin Şeytan ve onun iblislerine karşı verilecek büyük savaşta Tanrı'nın insanları adına intikam alması bekleniyordu.²⁵

Ölü Deniz Yazmaları'nın bazılarında bu Mesihe ait dönemden sonra günahkârların “sonsuz işkence ve bitmez utanç için... ateşli ve karanlık bölgelere” atılacağına dair fikirler var. İyi niyetliler ise “şifa, uzun hayatta refah, verimlilik, sonsuz kutsama ve bitmez neşe ile dolu bitmeyen bir hayatta, bitmeyen ışıktaki zaferin tacına ve haşmetin giysilerine” kavuşacaklardır.²⁶ İyi niyetli ölmüşler diriltilecek ve son zaferi tadacaklardır. Bu zafer Essenliler'in inanılmaz cesaretleri sayesinde kazanılmıştır. Geri döneceklerini bildikleri için hayat-tayken ölümden korkmak için sebepleri olmamıştır.

Essenliler, Zealotlar ve James'in takipçileri olan Kudüs Kilisesi savaşın kalbindeydi. Savaşın ortasında, M.S. 68'de Herod'un görevlendirdiği başrahipler hızla kılıçtan geçirildi ve yerlerini “Yenilikçiler” isimli başka bir rahip gurubu seçimle aldı. Bu gurup Kudüs Tapınağı'nda hizmet veren son başrahipler oldular. Profesör Eisenman bu konuda şunları söylüyor:

Josephus tapınağın M.S. 66-70'deki son günlerinde gerçekleşen olayları anlatırken, ki olaylar 68'den ve öldürülen Herod rahiplerinden sonra hız kazanmıştır, Romalılar şehri almadan evvel “Phannius” ya da “Phineas” isimli basit bir taş işçisinin var olan son başrahipler olan “Yenilikçiler” arasından seçilmesini anlatıyor. Josephus “Yenilikçiler”den politik ve dini reformcu devrimciler olarak bahsediyor. Hepsi yanlış bir tabirle “partizan” olarak anılıyordu.²⁷

25. Golb, N: *Who Wrote the Dead Sea Scrolls?* (Ölü Deniz Yazmalarını Kim Yazdı?)

26. 1QS 4: 7-8

27. Eisenman, R: *James the Brother of Jesus* (İsa'nın Kardeşi James)

Başrahip Phannius bir taş işçisiydi ve Profesör Eisenman onun Elijah, Honi, Vaftizci Yahya ve James gibi bir yağmur çağıran olduğunu söylüyor:

Phineas'ın ismine "yağmur çağırma" geleneği de eşlik ediyordu. Bu gelenek Elijah'la ilgili geleneklere benzemekle kalmıyor; Elijah vasıtasıyla James ile de bir bağ kurmaktadır. Son olarak ilginç bir karakter ve bu yağmur çağırma konusunun bir parçası olan Daire Çizen Honi ile bir ilişkisi vardır.²⁸

Kral Herod'un M.Ö. 19'da başlattığı Kudüs Tapınağı'nın tekrar inşaa edilmesi on yıllarca sürdü ve iç bölümleri rahipler tarafından inşaa edilmek zorunda kalındı çünkü iç bölümleri Tanrı'nın evine dokunuyordu. Burası ona tapınılan yer değildi ama onun mukaddes benliğinin bulunduğu yerd. Binlerce rahip, taş işçiliği konusunda eğitildi ve bu dönemde İsa ve onun babası Joseph'in de eğitim görmüş olması büyük bir olasılıktır. Kutsal Kitap'ta Joseph ve İsa'nın marangoz oldukları yazılıdır ama Yunanca kopyasında kullanılan kelime "*tekton*" dur ve anlamı "*inşaa eden*" demektir. O dönemlerde Kudüs'te çok az insanın tahta işi yaptığı düşünülürse İsa ve babası büyük ihtimalle Phineas gibi rahip taş işçileriydiler.

İsyancılar tapınağı ele geçirdiler ve kendi başrahiplerini yerleştirdiler. Tanrı'nın Ölü Deniz Yazmaları'nda çok süslü bir şekilde anlattıkları çabalarını destekleyeceğinden hiç şüpheleri yoktu. Ne yazık ki savaş Yahudi isyancıların düşündükleri gibi kırk yıl değil altı yıl sürmüştür. Sonuçta Kudüs ve yeni yapılmış Tapınağı'nın yok oluşu ile sona ermiştir. Josephus bu sürede bir milyon üç yüz bin Yahudi'nin öldüğünü anlatmaktadır. Venüs Tarikatı'nın sırları da onlarla birlikte neredeyse yok olmuştur.

Yüzlerce yıldır Yahudiler Yehova'ya olan bağlılıkları altında birleştiler ve Torah'ta yerleştirilmiş olan kanunlarını kabullendiler ama inançlarının ortaklığı bir son bulmadı.

28. Eisenman, R: *James the Brother of Jesus* (İsa'nın Kardeşi James)

Kudüs'ün M.S. 70'de yok olmasından sonra Yahudi Ortodoksluğu diye bir şey kalmamıştı. Sadece Sadukiler'in, Farisiler'in, Essenliler'in, Zealotların ve Hristiyanlar'ın ümitsiz toplulukları vardı. Hristiyanlar'ın, Yahudiliğin garip bir bakış açısı olmaktan çıkmalarına sadece iki yüzyıl vardı.

Hristiyan Kutsal Kitap'ı Eski Ahit ve Yeni Ahit'den oluşmadır. İlki dünyanın tarihini "yaradılıştan" başlayarak Malachi'ye kadar anlatmaktadır. Malachi Mesih'in atası Elijah'ın geri dönmesinden bahseden ilk Peygamberdir. Yeni Ahit ise İsa'nın doğumundan sonraki dönemi anlatmaktadır. Bu dönem yetmiş beş sene boyunca Yahudi Savaşı'nın patlak vermesine kadar devam eder.

Demek ki Kutsal Kitap, Tanrı'nın seçilmiş halkın Romalıların elinde neredeyse yok oluşuna kadar onlarla olan etkilenişten bahsetmektedir. Bu noktadan sonra Kutsal Kitap durur. Ama yazılmaya devam etmiştir: aynı Ölü Deniz Yazmaları'nın kaybolması gibi yazılmakta olan hikâyenin resmi versiyonlarla bağı kalmamıştır.

Ama Yehova ile özel bir bağları olduğuna inanan aileler yolculuklarını belgelemeye devam ettiler. Başrahipleri oluşan soylar hayatta kaldı ve Tanrı'nın Krallığını dünyada oluşturabilmek için gelişmelerini belgelemeye devam ettiler. Daha evvel, M.S. 70'teki Kudüs'teki katliamdan kurtulan bu rahiplerin Avrupa'ya kaçtıklarını ve egemenlik erkine sahip olabilecek aileleri bulduklarına dair bir fikri savunmuştuk.²⁹ Fransa'da bu aileler Anjou'yu, Champagne'yı, Normandiya'yı ve Burgundy'i yönetiyorlardı ve İskandinav kanı ile karışmışlardı. Görüldüğü kadarıyla iki gelenek Avrupa'da bir noktaya yöneliyordu: Fenikeli bir Venüs Tarikatı'nın Yahudi kolu ve aynı kadim Süslü Çanaklı inançlarının M.Ö. 1000'e kadar canlı kalmış Kuzeyli taşıyıcıları.

29. Knight, C & Lomas R: İkinci Mesih

ASTROLOJİ BÜYÜK BİR SIR MI?

Süslü Çanaklı İnsanlar'ın astroloji bilimiyle başlayan olaylar zinciri zamanla Kenanlılar aracılığıyla aktarılmış ve Yahya, James ve İsa'nın yönettiği gurubun ve Kumran'da yaşayan rahiplerin inançlarının odak noktası olmuştur.

Tedirgin olmuştuk. Yahudi bilgelerinin Venüs'ün hareketlerini okumayı bildikleri açıldı. Bütün millî amaçlar; şafaktan evvel Venüs'ün başka bir gezegenle çakışarak parlamasına ve bunun savaşların kazanılmasını sağlayacağını ya da büyüklük getireceğine dair bir batıl inanç temeline oturmıştı. Diğer bir isimle astrolojiye...

Acaba yolculuğumuz bitmiş miydi? Masonların bilimini oluşturan şeyi bulmak uğruna yapılan yirmi altı yıllık bir çalışmanın sonucunda ortaya çıkan şeyin sahte bir bilim olduğunu kabullenmek zorunda mıydık?

Bu kitabın başında Roma Katolik Kilisesi'nin araştırmamız hakkında bazı konularda tedirgin olduğundan bahsetmiştik. Bize karşı saldırgan bir tavır takınmışlardı ve insanların bulgularımızı ciddiye almasını engellemeye çalışıyorlardı. Anlaşılan gizli kalmasını tercih ettikleri bir şeyleri ortaya çıkartmıştık.

Bir anda onlarla aynı duyguları paylaştık. Araştırmamız İsa'nın Shekinah inancı ile harekete geçtiğini ve bunun sadece astrolojiden ibaret olduğunu ortaya çıkartıyordu. Kilise her zaman astrolojiden nefret etmiştir ve biz de şimdi onların "kurtarıcısının" gezegenlerin hareketini içeren kadim bir inanç uğruna doğup, yaşayıp öldüğünü ortaya çıkarttık. Kilise'nin İsa hakkındaki Paul'cü efsanesi acaba bu acı gerçeklerden daha kabul edilebilir miydi?

Oldukça ümitsizdik ama görevimiz devam etmeliydi çünkü şimdi gerçekten bir bilimin bu konuyla alâkalı olup ol-

madığını ya da bütün hikâyenin bir batıl inançtan yola çıkıp çıkmadığını kontrol etmeliydik. Uzun nesiller boyunca gelen bu astrolog rahipler acaba astroloji kâhinleri miydi ve sadece güç hırsı yüzünden mi bunları yapmışlardı? Shekinah döngüsü hakkında öğrendiklerimize ve bu inancın Süleyman Tapınağı ilk olarak Sur Kralı Hiram tarafından inşaa edildiği zamanlarda Yahudi inancına nasıl sızdığını incelemeye geri dönmeye karar verdik.

VENÜS DÖNGÜSÜNÜN TARİHLERİ

Hiram, Sur'un tahtına M.Ö. 983'te oturmuştur. Tarihçi Josephus'a göre tahta oturduğu zaman on dokuz yaşındaydı. Yani M.Ö. 1002'de doğmuştu. Eğer Venüs'ün gerçekten oğlu ise babası, annesini ilkbahar ekinoksundaki cinsel ayinler sırasında hamile bırakmış olmalıydı. El'in dünyadaki temsilcisi olarak kralın görevlerinden bir tanesi de bu olabilirdi.

Robert tekrar kontrol ettiği zaman M.Ö. 1002 senesinin kış dönencesinde Venüs'ün Güneş'ten evvel ortaya çıktığını buldu. Demek ki Hiram'ın doğumu Kumran rahiplerinin Mesih'ten beklentilerini karşılıyordu.

En büyük fark Yahudi Mesihi'nin doğumu Venüs ve Merkür'ün 480 yılda bir olan çakışmasında gerçekleşmişti. Bir Kralın gelmesini 480 sene beklemek mantıksız ve saçma bir şey olduğu için Fenikeliler'in Venüs'ün şafaktan evvelki ışığında doğan birinin onları yönetmek için yeterli bulduklarını düşündük.

Bununla birlikte, şafak öncesi ufukta parlak bir yıldızın görüldüğünde bir kralın doğması fikri Yahudiler tarafından zevkle kabul edilmiştir. Bu fikir, Tanrı'nın gözde kulları olan ve ülkeye yönettikleri dönemde bolluk ve refah getirecek muazzam Kralların, fevkalâde parlak bir yıldızın doğru zamanda görünmesi sırasında doğacağı düşüncesinden ortaya çıkmıştır. Aklımızı karıştıran şey Eski Ahit yazarlarının She-

kinah'ın görülmelerinin çok uzun zamanda bir olduğundan haberleri olmasıydı ve bu bilgiye Süleyman Tapınağı'nın M.Ö. 967 senesinde adanmasından önce sahiptiler.

Bizim meselemiz öngörüyle alâkalıydı. Bu çakışma kümelerinin Venüs ve Merkür'ün arasında normal sekiz ve kırk yıllık döngülerde 480 senede bir olduğunu biliyoruz. Ama Robert bunu çözebilmek için bilgisayardan faydalanmış ve çok ciddi astroloji programlarından yardım almıştı. Süleyman'ın zamanındaki astrolog rahipler bu kadar ileri teknolojik araçlara sahip değillerdi. Peki hangi şemayı takip edeceklerini nasıl biliyorlardı? Göç ve Büyük Tufan dönemindeki ince hesapları bu şemalar hakkında bilgi sahibi olduklarını gösteriyordu ve hem Kutsal Kitap hem de *Masonik Ahit* bu olayları Shekinah'ın görülebildiği zamanlara bağlıyor.

Bu konudaki hesaplamaları yapabilmek için gerekli bilgilere sahip olmalarını tek bir nedene bağlayabiliriz: Ellerinin altında daha önceden yapılmış pek çok gözlem bilgisine sahiptiler.

Kendi içinde bu basit bir fikir: Eğer bir olay ardışık olarak defalarca takip edilirse bir şemanın oluşturulması çok kolaydır. Ama bahsettiğimiz olaylar her 480 senede bir gerçekleşiyor. Kimse böyle bir astrolojik olayı bir kereden fazla görebilecek kadar uzun yaşayamaz. Birçok insan da bu olayı asla göremez. Zaman içinde birbirinden bu kadar uzak olan bir olayın şemasını nasıl hesaplayabilirsiniz ki? Bilgi en az on nesil boyunca aktarılmalı ve bir gözlem noktasından diğerine geçilmelidir ki bu da ancak birden fazla medeniyetin topraklarından geçilerek başarılabilir.

Bir sonraki problemimiz bir olayın sadece iki kere meydana gelmesi sürekli olacağı anlamına gelmemesiydi. Kimse bir Shekinah'tan diğerine geçen zamanı eğer elinde sadece iki gözlem noktası varsa belirleyemez. İki gözlem noktası sadece bir dönemin uzunluğunu belirleyebilir ve eğer olay üçüncü kez tekrar etmezse olayın aynı zaman diliminde tekrar edeceğini asla bilemezsiniz. Yani dönemin geçerliliğini belirlemek

için en az üç gözlem gereklidir. Bir kere olayın gerçekleştiğinin farkına varmak için fazladan bir gözleme ihtiyaç vardır çünkü eğer olayın gerçekleştiğinden haberdar olmadan saymaya başlayamazsın.

Bu mantık zinciri aklımıza Venüs Kuşakları, Venüs Çağları ve Venüs Devirleri'nin uzunluklarını ölçmek ve İncil'in kronolojisini kurgulamanın 1920 yıl sürecektir dört gözlem olmaksızın imkansız olduğunu fark ettik.

Bu hesabı tamamladığımıza göre, Hiram'ın Süleyman Tapınağı'nı inşaa ettiği dönemde bu bilgiye sahip olması için bu araştırmancının ne kadar zaman evvel başlamış olması gerektiğini hesapladık. Bu M.Ö. 2862 senesine denk geliyordu ki çok önemli bir tarihi.

Robert, "Bu Süslü Çanaklı İnsanlar'ın yaşama alanlarını terk edip onları sahipsiz bıraktıkları dönem değil mi?" diye sordu.

Chris, "Evet öyle," dedi. "Ama dikkatli olmalıyız çünkü bu Sümer Uygarlığı'na dair ilk kayıtlardan üç yüz elli sene; aynı zamanda Aşağı Mısır'ın ve Yukarı Mısır'ın birleşmesinden de iki yüz elli sene sonra."

"Bu bilgiler ya Süslü Çanaklı İnsanlar'dan ya da onların tacirleri ve inançlarından etkilenen Sümerliler'in ve Mısırlılar'ın astrolog rahiplerinden gelmiş olmalı. Unutmamak lâzım ki, son iki toplum, bulgularını kaydetmek için yazı gibi bir nimete de sahiptiler," dedi Robert. "Şu zaman çizgisine bak. Başka kimsenin yeterli bilgiyi toplama fırsatı yok."

Daha evvelki araştırmalarımızdan üç toplumun da her zaman olmasa bile genellikle dişi bir tanrıça olarak kabul edilen Venüs gezegenine taptıklarını biliyoruz. Parlak yıldız ile özdeşleştirilen özellikler; sevgi, doğum, ölüm ve diriliştir. Mısır ve Sümerliler'in çok erken dönemlerinden kalma yazmalar Venüs'ten bahsederler, ama Süslü Çanaklı İnsanlar'ın Venüs gözlem evleri ikisinden de en az iki yüz yıl daha eskidir. Bryn Celli Ddu ve Newgrange en belirgin örneklerdir.

Newgrange'ı kazanan Profesör Michael O'Kelly, karbon testlerine göre bu alanın M.Ö. 3200 senesinde tamamlandığını

belirtiyor. Newgrange'in inşaatının en az otuz sene sürmüş olduğu düşünülmektedir. Ama burayı inşaa eden kişiler daha inşaa başlamadan şemalrı hesaplamak için pek çok Venüs döngüsünü gözlemlemiş olmalıydılar. Bu durumda bu yapı en az M.Ö. 4'ncü binyılın ortalarından beri kullanılan astrolojiyi kayıt altında tutma yöntemidir. M.Ö. 3367'de Venüs ve Merkür çakışmıştır ve bize göre bu olay Newgrange'in inşaa için gereken ilhamı sağlamıştır. Tamamlandığı zaman Newgrange'in iç yapısı öyle tasarlanmıştı ki iç odaki karanlık sayesinde Shekinah'ın görülmesi asla kaçırılmazdı.

Venüs'ün döngüsü sabittir, değışken olan onun Merkür ile çakıştığı zamanlardır. Bundan dolayı Venüs'ü takip etmek için inşaa edilmiş bir gözlemevi Shekinah'ı da incelemiş olmalı. Tünel, ışık kutusu ve iç oda Shekinah'ın döngüsündeki en parlak ışıkları gösterebilirdi. Newgrange ve Bryn Celli Ddu gibi yapılar Venüs'ü takip etmek için kullanılan astrolojik araçlardır ve dünyanın herhangi bir yerindeki başka bir kaynaktan daha eskidirler.

Bu gözlemevlerini inşaa eden Süslü Çanaklı Kültürü, M.Ö. 4500 ve M.Ö. 2800 arasında güçlü bir ekonomik süreçten geçtiler. Başarılarının sebebi tarımdaki üretim fazlası ve bütün Britanya'yla Avrupa'nın kıyılarını kaplayan ticaret ağlarıydı. Bu ekonomik girdi ayin ve astrolojik amaçlar için büyük taştan yapılar inşaa etmeleriyle sonuçlandı.³⁰

Daha evvel bahsettiğimiz gibi bu geniş alana yayılmış ticaret; Süslü Çanaklı tacirlerin faaliyetleri sonucu Babil'de küçük bir balıkçı kasabası ile Afrika'nın batı kıyısında yani Lixus'ta bir limanın kurulmasıyla aynı döneme rastgeliyor. Taştan yapıma baltalar, ok başları ve çakmaktaşıdan bıçakları geniş bir coğrafyada satarak oluşturulan ekonomik başarı sayesinde döneminin sonunda o zamanlarda küçük olan Sümer ve Mısır uygarlıkları başladı.

Daha evvel anlatmış olduğumuz gibi iki medeniyetin kayıtları da bu yeni kültürlerin başlangıcındaki teknolojiyi baş-

30. Dyer, J: *Ancient Britain* (Antik Britanya), Routledge, 1997

ka bir medeniyetten aldıklarını göstermektedir. Bu iki kültür de Venüs gezegenini bir tanrıça olarak kabul etmiştir.

Sümerliler Venüs'e astrolog rahipler ya da başka bir ismiyle "baru" rahipleri aracılığıyla Inanna (Cennetin Kraliçesi) ismiyle tapındılar. Sayma yöntemleri ve Ay'ın Saros döngüsünü takip ederek zamanla tutulmaları öngörmeye başlamışlardı.³¹ Astronominin gelişmesine çok büyük katkılarda bulunmuşlardı.

Kadim Mısır'da Venüs'ün ismi Hathor'du. "Güneş Tanrısı Ra'nın Gözü," "Göğüs'te yaşayan," "Çok isimli Tanrıça" gibi isimleri vardı. Dünya'ya Ra'ya karşı ayaklananları cezalandırmak için gönderildiği zaman taşıdığı başka bir isim de Alevlerin Hanım'ı Uatchet'ti. Daha sonra başka bir isim daha aldı: Her Zaman Galip Gelen Shekmeth. Venüs onu boynuzlarının arasında taşıdığından Ra O'nu Nut diye de çağırırdı (Venüs'ün Güneş'in çevresindeki boynuz şeklindeki hareketleri için bir başka örnek.). Erken dönemlerdeki bazı dokümanlarda İsis de Sirius'un yanı sıra Venüs ile birlikte anılıyordu çünkü ikisi de parlak sabah yıldızlarıydı. Aynı zamanda Mısırlılar'ın hiyerogliflerindeki Venüs "kutsal yıldız" ile resmedilir ve iki ayrı hiyeroglifin parçası olarak iş görür: "bilgi" ve "rahiplik."

Yahudiler Sümer fikirlerini İbrahim'den ve Mısır inançlarını da Musa'dan aldılar. İnanıyoruz ki Yahudiler'in genel rahip toplulukları da döngüvari doğa inançlarını Kenanlılar'ın mabetlerinden almışlardır. Ancak yıldız astrolojisinin geleneklerine bağlı bir şekilde yürütülen Melchizedek gibi Rahip-Krallar var olabilirdi. Kutsal Kitap'ın kronolojisindeki önemli olayların birçoğunun Venüs ve Merkür'ün parlak bir şekilde çakışmasıyla ilgili olduğunu ortaya çıkarttık. Buna Shekinah ismini veriyorlardı.

Ama biz Shekinah'ın gücüne duyulan bu inancın sadece batıl inançları besleyen astroloji olduğundan dolayı kaygılanmaya başlamıştık.

31. Ayın 18 yıl 11 saat ve 8 saatlik tutulma döngüsüdür.

Aynı zamanda Hıristiyanlığın, Kenan inançlarındaki ölen ve dirilen Tanrı temasının üzerine kurulduğuna inanıyorduk.

Astroloji, Kilise tarafından nefret edilen, “gerçek” inancın ilkel ve cahil bir düşmanı olarak görülmektedir. Hıristiyan takviminin prensipleri doğa dinlerinin yöntemlerinden gelmesine rağmen gökyüzündeki büyük kütleler kutsal kitaplardan çıkarılmıştır.

Noel aslında Hıristiyanlık öncesi bir festivaldir ve amacı kış dönencesini kutlamaktır. Paskalya ayini ise Mesih'ten onlarca yüzyıl eskidir ama Hıristiyan Kilisesi hâlâ değişken olan Paskalya pazarını ilkbahar ekinoksundan sonraki ilk Sabbath olarak kabul eder.

Yaratılış'ın ilk bölümünde Tanrı'nın “İnsanı kendi suretimizde yaratalım.”³² derken kiminle konuştuğu karmaşasının oluşmasının sebebi iki Kenanlı geleneğinin arasındaki mücadeledir. Bunlardan bir tanesi doğa diğeri ise yıldız astrolojisi üzerinedir. Doğayla bağlantılı tarikatın inançları doğanın mevsimlerle ölüp tekrar dirilmesini destekliyordu ve muhtemelen Güneş'in hareketlerinden haberdardı. Ama yıldız astrolojisi tarikatı ise yıldızların uzun süreli hareketlerinin şemalarını inceledi. Yıldızların Tanrı'nın meclisi olduğuna inanırdı ve rahiplerin yıldız hareketlerinde gördüklerini kralların ve kendilerinin yükselme ve düşüşlerini açıklamak için kullanırlardı.

Masonluktaki ayinler bu inancın Kutsal Kitap'ta bulunmayan bir bakış açısını sunar. Masonik Ahiti'nin birinci bölümü Tanrı'nın Sonsuz Meclisi'nin üç temsilcisiyle konuştuğunu söyler ve malak ya da çoğul olarak Malskoth ismi ile bilinen yedi başka varlığın da o anda orada olduğunu ekler. Bu terim “melekler” olarak tercüme edilebilir. Ama kök kelime olan “malak” meclis üyesi anlamına gelmektedir ve daha sonra da kral anlamına gelmeye başlamıştır.

Belki de Masonluğun her Üçüncü Derece merasiminde kutlanan Parlak Sabah Yıldızı antik çağlardan kalmıştı.

Parlak Sabah Yıldızı konusunda astrolojide saklı olan an-

32. Yaratılış 1: 26

lamların ne şekilde yorumlandığı üzerine daha çok araştırma yapmak zorundayız. Masonik Ahit'e ve daha sonrada günümüz Masonluğuna nasıl geçtiğini öğrenmeliyiz.

SONUÇLAR

Mason ayinlerinin Kudüs'ün (Venüs şehri)asil tabakasının yıldız astrolojisi tarikatının uygulamalarıyla alâkalı olduğu kararına vardık. Hristiyanlık ise inançlarını Kenan'ın taşra kesiminin inançlarından almaktaydı.

Aynı zamanda İsa'nın normal bir köylü olmadığına ve Yeni Ahit'in İsa konusunda söylediklerinin doğru olduğuna karar verdik. Yeni Ahit İsa'nın doğarken Kral olarak ilân edilip öldüğü zaman da bir Kral olarak tasvir edildiğini söyler.

İsa'nın doğumu ve hayatı hakkındaki hikâyeler Kenanlılar'ın yıldız astrolojisine dayanan inançlarıyla ve özellikle "kutsal" ışık Shekinah'la çok büyük benzerlikler göstermektedir. Shekinah'ın şafaktan önceki ışığında doğan İsa, yıldız kehanetinde geçen Yahudiler'in Kralı rolünü oynamak zorunda kalmıştır ve ondan Tanrı'nın Seçilmiş Halkı'nı Romalılar'a karşı ayaklanmada yönetmesi beklenmiştir.

Hem Hristiyan hem de Yahudi din bilimcileri astrolojiden nefret ederler. Paganlar'ın bir saçmalığı diye anlatıp bu batıl inancın Şeytan'la işbirliği yapmak ve Tanrı'nın öğretilerine karşı çıkmak olduğunu söylerler. Ama bulgularımız gökyüzü hakkındaki bilgiler ve onun insanlık üzerindeki etkileri konusundaki inancı ortaya çıkaranların da Hristiyanlığı oluşturan Yahudi gurubu olduğunu gösterdi.

Venüs'ün yıldız astrolojisini takip eden bir tarikat ile yeni Tanrı Yehova'nın peygamberleri arasında meydana gelen bir dinî savaşın gerçek olduğuna dair belgeler bulduk. Zaman zaman bu savaş çok kanlı olmuştur. Mesela Kutsal Kitap Elijah'ın yıldız astrolojisi tarikatına bağlı 450 tane rahibi katlettiğini ileri sürer. Bunun dışında Isaiah, Shekinah'ın yükselmesi gibi yıldız astrolojisi inançlarını kullanarak Mesih'in gele-

ceği zamanı –güneş doğmadan kısa süre önce– öngörmüştür.

Kenanlı Venüs tarikatlarının çok önemli özellikleri olan taş daireler inşaa etmek, yağmur çağırmanın, fısıldanan kelimeler kullanılarak ölülerin diriltirmek ve Venüs'ün sarmal bir şekilde yükselmesi gibi unsurların İsa'nın zamanına kadar önemini koruduğunu ispatladık.

Ölü Deniz Yazmaları'nın yazarları Yıldız Kehaneti'nin gerçekleşmesini ve Mesih'in gelmesini de kayda almışlardı. Bu insanları inceledikten sonra Mason ayinlerinde korunanlara çok benzer fikirleri olduğunu fark ettik. Bize göre İsa onların Mesih'i idi ama bu görevi sadece Vaftizci Yahya'nın M.S. 26'da ölümünden sonra kabul etmişti. İhtimallerin dengeli olabilmesi için Yeni Ahit'te tasvir edilen İsa'yı Ölü Deniz Yazmaları'nın anlattığı kişi olarak kabul ediyoruz.

İsa'nın ölümünden sonra Paul yeni bir Yahudi tarikatı ortaya çıkartmıştır: Hristiyanlık. Bu inanç Kenanlılar'ın ölen ve dirilen Tanrı fikriyle çok büyük benzerlikler gösterir ve aynı zamanda bu inancın yanlış anlaşılmış birçok özelliğini taşır. Buna Shekinah gibi parlak bir ışığın İsa'nın doğduğu yerin üstünde parlaması da dahildir. Güneş, erdemli insanların başının üstünde beliren bir hare şekline bürünmüştür. En az bir milyon Yahudi'nin Romalılar tarafından yok edilmesinden sonra sadece Paul'ün yeni dini, en sonunda çöküş dönemindeki Roma İmparatorluğu tarafından olay İznik Konseyi'nde kabul edilmek üzere ayakta kalmıştır.

Shekinah döngüsünün gerçekten var olduğunu ispatlayabilmek için gerekli olan kilit noktaları belirledik ve Newgrange'lı Süslü Çanaklı İnsanlar tarafından keşfedildiğini ortaya çıkarttık.

ONİKİNCİ BÖLÜM

SHEKINAH'IN DÖNÜŞÜ

YERALTI BİNYILI

Romalılar Yahudi ayaklanmasını acımasızca bastırdı. Yahudiler'in son direnişi Ölü Deniz'in güney ucuna bakan Masada'daki dağların üstüne kurulmuş bir kalede gerçekleşen M.Ö. 73 senesindeki kuşatmadır. Burada binlerce insan Romalılara teslim olmak yerine ölmeyi tercih ederek intihar etmiştir.

Savaş sona erdiğinde rahatlıkla kazanan tarafa geçen Josephus 1.356.460 Yahudi vatandaşının öldüğünü kaydetmiştir.¹ Bunun bir abartma olup olmadığını bilmemize imkân yok ama zaten nüfusu küçük olan bu ülke kayıpların etkisi sarsıcıdır. Kutsal şehrin yok olması ve Tapınakta ibadet etmenin sona ermesi her anlamda çok büyük bir darbe yiyen Yahudi toplumunun üzerinde büyük etki bırakmıştır. En basitinden en değer verdikleri kehanetlerinin güvenilmez olduğu ortaya çıkmıştır.

Yeni Ahit'teki dört İncil'in yazarları Mesih'in hayatının ve kilisesinin gelişimini kaydetmişlerdir ama İsa ve James'i takip eden kişilerin katledilmesine değinmemişlerdir. Yahudi vatanının yok olması ve Adil James'in ailesinin etkisinin dağılmasıyla ortam; Paul'ün "Sünnet olmama Antlaşması"nı takip eden takipçileri için paganvari Yahudilik mezheplerini gelecekte Hristiyanlık olacak olan yeni bir tarikata çevirmesi için uygun bir hâle gelmişti.

1. Milman, H: *History of the Jews* (Yahudiler'in Tarihi), Everyman, Londra, 1909

Mesih'in tarikatı Roma dünyasında gelişti ve M.S. 325'te ekümenik bir meclis İmparator I'nci Constantine tarafından İznik'te toplantıya çağrıldı. Ana amacı politiktik² ama İsa Mesih hakkındaki tartışmaları sonuçlandırmak gibi bir amacı da vardı. Roma İmparatorluğu'nun bin sekiz yüz kardinalinden üç yüz on sekiz tanesi toplantıya katılıp kendi Kiliseleri için bu inançların ne kadarının kabul edilebilir olduklarını tartıştılar.

Akıllarını karıştıran soru: "Mesih'in doğası gereği kutsal mı olduğu yoksa onun kutsallığının davranışlarından mı ileri geldiğiydi?" İki İskenderiyeli rahip zıt fikirleri savundular. Arius'a göre İsa bir insan olarak doğmuştu ve insan aynı zamanda Tanrı olamazdı. Athanasius, İsa ve Tanrı'nın Baba ve Oğul gibi tek beden olduğunu savundu. Baba ve oğulun aynı bedende birleştiğinin kabulü ne kadar zor olsa bile Athanasius daha fazla oy aldı ve İsa, Roma İmparatorluğu'ndan bugüne kadar bir tanrı olarak geldi. Meclis aynı zamanda Paskalya'yı Yahudi Pasach'ı ya da Hamursuz'dan sonraki pazar gününe kaydırды.

O tarihten sonra Roma Kilisesi konu üzerine yapılabilecek tartışmalardan insanları vazgeçirdi ve asıl dogmadan sapan insanları kâfir olarak etiketleyip onlara kâfirlere davranıldığı gibi davrandı. Tutumları genellikle yavaş ve acılı bir ölümü içeriyordu. Kudüs'ün yok oluşundan kurtulan rahiplerin ailelerinin Avrupa'da gizlenmiş olmaları ve dış dünyanın gözlerinde iyi Hıristiyanlar olmalarına şaşmamak gerekli. Gizliden gizliye Venüs geleneklerini ve Shekinah'ın insanların hayatları üzerindeki Kutsal etkisi konusundaki bilgilerini korudular.

18'nci yüzyılda Kuzeyliler Fransa'yı istila ettikleri ve Normandiya'yı ellerine geçirdikleri zaman, Hrolf More ve

2. Knight, C & Lomas, R: İkinci Mesih

kuzenleri St. Clair ismini almaya karar verip kendilerini Normandiya Dükü olarak ilân ettiler. Bu bölgede hayatlarını sürdüren Yahudi rahiplerinin aileleri Fransa'ya sonradan gelen bu insanların Venüs'ün hareketleri ve kendi inançlarına çok benzeyen yıldız astrolojisine bağlı inançlara sahip olduklarını gördüklerinde çok şaşırmış olmalılar.

Bundan önce ve hemen sonra olanlar doğumdan hemen sonra birbirlerinden ayrılıp yaşlılıklarında karşılaşan bir çift ikizin birbirlerini gördükleri anda şaşkınlıkla birbirlerini incelemeleri gibi olmuştur. Ne Kuzeyliler ne de Yahudi rahiplerinin aileleri, başka insanların inançlarında da Venüs'ün temel alındığından haberdardı.

Gisors, Payen, Fontaine, Anjou, de Bouillon, Brienne, Joinville, Chaumont ve Habsburg gibi gizemci rahip aileleri için İskandinavlar'ın kendi gizli fikirlerine benzer şeylere inanmaları hem de daha önce onlarla herhangi bir bağlantılarının olmaması rahatsız ediciydi.³

Göründüğü kadarıyla More ailesi üç bin yıldan sonra Süslü Çanaklı Kültürü'nün iki kolunu bir araya getirmişti. Bu iki kolu evlilik yoluyla bir araya getirmişlerdi ve birleşmelerini yeni bir isim, St. Clair'ı alarak kutladılar. St. Clair'ın anlamı "Kutsal Parlak Işık"tır ve kadim Yahudilerde Shekinah'ı karşılar. Bu isim daha sonra Galcedeki Roslin ismi ile bir araya gelip aileye ünvanlarını oluşturmuştur.

Nesiller boyunca aktarılan Kadim Bilgilerin Kutsal Parlak Işığı.

Bu ünvanı alarak Henri St. Clair'ın liderliğindeki aile, hem İskandinav hem de Yahudi nesillerince kadim bilgilerin koruyucusu olarak addedilmiştir.

3. Knight, C & Lomas, R: İkinci Mesih

St. Clairler Britanya Adaları'na rahip liderleri olan Normandiyalı William'ın önderliğinde İngiltere işgâl edilmeden evvel geri döndüler. Ailenin Norveç kralları ile kuvvetli ilişkilerinden Trondheim'lı Jarl More vasıtasıyla yararlanıp İskoçya'da birleşmekte ailelerden önce konumlarını sağlamlaştırdılar.

Normandiya Dükü William, İngiltere'yi 1066 ekiminde fethetti. Bunu ailenin İskandinav kolundan Norveç Kralı Harold Hardrade'nin yardımlarıyla başardı. Bu askeri girişimin Yahudiler'in Romalılar ile savaşmasından tam bin sene sonra gerçekleştiğini fark etmeden geçemedik. Acaba bu aileler bir "deneme" olarak mı savaşmışlardı yoksa Yahudiler sadece kendilerini mi tekrarlıyorlardı?

Belki şans eseridir ama Normanların fethini anlatan ünlü Bayeux duvar halısında bazı bölümlerde yükselmekte olan pelikanların başında yıldızlar vardır (Pelikan genellikle dirilişin sembolü olarak kullanılır.). İdeallerini bu kadar süredir saklamak zorunda olan bu ailelerin sonunda uyku-larından uyandıklarına inandık.

Ama daha sonra çok garip bir şey oldu: Çağlar boyunca var olan bir kehanet gerçekleşti.

Bu aileler için Yeni Ahit'in en önemli kitabı herhalde Hanok'un kitabındaki Esinlenme olmalıdır. Bu kitaba bazen Kıyamet'te denir. Kutsal Kitap'ı inşaa edilecek "Yeni Kudüs"e bakılırken sonlandırır. Bu kitap inanırları Tanrı'nın insan ilişkilerine son kez karışacağına dair uyarmak için yazılmıştır ve yeni bir çağı müjdeler. Ama son bin yıldır, var olan dünya düzeninin kötülükleri ve korkunçluğu artmaya, çoğalmaya devam etmiştir. Esinlenme bölüm 20 bize şunları anlatıyor:

Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir olan bir meleğin gökten indiğini gördüm.

Melek ejderhayı, yani İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı tutup bin yıl için bağladı. Bin yıl tamamlanıncaya kadar milletleri bir daha saptırmazın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekir.

Bazı tahtlar ve bunların üzerinde oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı sözü uğruna başı kesilmiş olanların canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve onun putuna tapmamış, alınları ve elleri üzerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler.

Ölülerin geri kalanı, bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. İlk diriliş budur.

İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde hiçbir yetkisi yoktur. Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacaklar ve O'nunla birlikte bin yıl egemenlik süreceklerdir.

Bin yıl tamamlanınca Şeytan, hapsedildiği zindandan serbest bırakılacak. Yeryüzünün dört bir bucağındaki ulusları - Yecüc'ü ve Mecüc'ü - saptırmak ve onları savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı denizin kum taneleri kadar çoktur. Yeryüzünün enginliklerinden geçerek kut-salların ordugâhını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı ve onları yakıp kül etti.

Bu kehanet tanrı tanımaz bir güç Kudüs'ü aldıktan sonra M.S. 70'de Kudüs'te ölenlerin bin yıl sonra dirileceklerini anlatır. Yeniden canlanan sabah yıldızının rahipleri tarihin tekrardan tekerrür ettiğine ve kehanetin gücünün tekrar geri geldiğine inanmış olmalıydılar çünkü "sevgili şehir-

lerinin” ve tapınağın yok oluşundan bin yıl sonra Kudüs, Selçuklu Türkler tarafından yağmalanmıştı.

Bizce bu olay, bu kuvvetli ailelerin Avrupa’nın krallarına baskı yapıp Kudüs’ü Yecüc ve Mecüc’den geri almalarını sağlayacak hareketi başlatmıştır. Bunu kehanet de destekliyordu ama uzun süren diplomasi ve plânlamalar gerektirdi ve ancak 1096’da haçlı ordusu Kutsal Topraklar’a doğru yola çıktı.

Mayıs 1099’da Filistin sınırlarına gelmişlerdi ve 7 Haziran’da da Kudüs’ün duvarlarını görebilecek bir mesafede kamp kurmuşlardı. Şehir iyi savunuluyordu ve herhangi bir kuşatmaya karşı hazırlıklıydı. Ama Haçlılar yeni icat edilmiş kuşatma silâhlarını kullanıyorlardı ve Temmuz’un 15’inde Kutsal Şehri aldılar. Daha sonra Müslüman ya da Yahudi olduğuna bakmaksızın şehrin bütün sakinlerini katlettiler.

Bir sonraki hafta ordu, Aşağı Lorraine Dükü Godfrey de Bouillon’u şehrin yöneticisi olarak seçti. Haçlıların büyük bir çoğunluğu Avrupa’ya döndükleri zaman Godfrey ve küçük bir birlik fethedilen toprakları yönetmek için Kudüs’te kalmıştı. Henri St. Clair evine yani Roslin’e geri döndü ama sonraki yıllarda Tapınak Şövalyeleri’ni kuracak olan dokuz şövalye, izin alıp geride kalarak atalarının Tapınağı’nı kazmaya başladılar.

Görüldüğü kadarıyla başlayabilmek için iyi niyetli bir kralın başa geçmesini beklemek zorunda kalmışlardı. Arka arkaya Godfrey ve kuzeni 1’nci Baldwin’in ölümünden sonra 2’nci Baldwin onlara kazı yapabilmeleri için gerekli desteği ve izni vermişti. 1118’de Tapınak Dağı’nda Süleyman’ın Ahırları diye bilinen bir noktada kazılarına başladılar. Dokuz sene boyunca büyük fakirlik çektikleri ve bir anda çok zengin ve dünyadaki herhangi bir kraldan daha

kuvvetli oldukları geniş çevrelerce kabul edilmiş bir gerçektir.

Bu dokuz Fransız'ın bir anda zengin olmasının en mantıklı açıklaması Bakır Yazma'da listelenen hazineleri bulmuş olmalarıdır. Tapınak Şovalyeleri kısa bir süre sonra çok ünlü olup büyük kiliselerle katedrallerin desteğini almışlardır. Ama kutsal toprakların dışında yaptıkları ilk yapı "Tapınak" ismini verdikleri İskoçya'daki St. Clair arazisinde asıl bina-
dan bir mil ötedeki Rosslyn'dir.

OrtaÇağ'ın en büyük mimarları olarak Tapınak Şovalyeleri taş işçilerine loca kurmaları için yardımcı olarak onlara aralarına yeni üyeler alabilsinler diye düşük seviyeli ayinler vermişlerdir. Avrupa'nın üstat masonları Tapınakçılarının etkili bir şekilde iş gören bir koluydu. Gök cisimlerinin yerleri ve astroloji konusunda bir miktar bilgileri vardı, ama en önemlisi kişisel gelişimlerine ayinsel olarak yaklaşıyorlardı.

13'ncü yüzyılda Tapınak Şovalyeleri çöküş dönemine geçtiler. Aralarındaki ilişki zayıflamaya başlamış olabilir ama Topluluk 1314'te tutuklandığı zaman taş işçileri loncası dümensiz kalmış bir gemi gibi olmuştu. Üye alma ayinlerini bu ayini onlara veren insanlardan daha fazla bilgi almadan gerçekleştirmeye devam ettiler.

1441'de Roslin'li William St. Clair, Avrupa'nın en iyi taş işçilerine ulaşp onları kendisi adına yeni bir Kudüs inşaa etmeleri için çağırmıştır. Aynı zamanda Roslin köyünü başka bir kıtadan gelen bu gelen taş işçilerine ev olsun diye inşaa etmiştir.

ROSSLYN'İN ŞİFRESİNİ ÇÖZMEK

Rosslyn'in İskandinav ve Yahudi edebiyatındaki yerini araştırdığımız o gün yağmurlu bir pazar öğleniydi. Doğru-

luğunun kontrol edilmesi gereken bir olaylar kronolojisi üzerinde çalışıyorduk. Chris rafa uzandı ve *Hiram'ın Anah-tarı*'nın bir kopyasını aldı. Açarak sesli bir şekilde okudu: "İlk tahta 1441'de kesilmişti ve bütün işler kırk beş yıl sonra 1486'da bitti."

Bu kelimeleri yazdığımız sırada binanın inşaatının başladığı tarih bizim için hiçbir şey ifade etmiyordu ama şimdi bunun önemini bir anda kavrayıvermiştik. Rosslyn'in inşaatı 1441'de başlamıştı ve sıfır diye bir sene olmadığına göre bu Venüs Çağı diye adlandırdığımız Shekinah döngüsündeki yılların tamamının sayısına eşitti.

Robert, Chris'e bakıp "Başlangıç tarihini tekrar oku," dedi.

"Beni doğru duydun," dedi Chris. "1441, yani M.S. 1'nci yıldan tam olarak 1440 yıl sonra, bu William'ın İsa'nın doğduğuna inandığı zamandı!"

Şans eseri olabilir miydi?

İsa'nın M.S. 7'de Shekinah'ta doğduğunu biliyorduk ama neredeyse yedi yüz sene evvel William Sinclair, Rosslyn'i tasarlarken bunu biliyor olamazdı ama sıfır senesi diye bir şeyin var olmadığını biliyor olabilirdi. William'a göre M.S. 1441 senesi tam olarak Parlak Sabah Yıldızı'nın Mesih'in gelişini müjdelediği zamandı. Bunun anlamı William doğru olduğuna inandığı Shekinah tarihlerini takip ediyordu:

Süleyman'ın Tapınağı, Büyük Tufan'dan 1440 sene önce inşaa edilmişti.

İsa, Musa'nın İsrailileri Kızıl Deniz'den geçirdikten 1440 sene sonra doğmuştu.

Rosslyn'in inşasına İsa'nın doğumundan 1440 sene sonra başlanmıştı.

Roslinli St. Clairler şafaktan evvel yükselen gök cisimlerinin ve insanların kadim kanunlarına göre yaşıyorlardı. Rosslyn sadece Kudüs Tapınağı'nın dikkatli bir şekilde yapılan bir kopyası değildi, inşaat tarihi de Kudüs Tapınağı'ninkiydi aynıydı.

William St Clair Tanrı'nın dünyadaki iradesi için son bir tapınak inşaa ettiğine inanıyor olmalı çünkü Tanrı'nın cennetdeki iradesini Shekinah belirliyordu.

Artık Kudüs'teki Tapınak'tan alınan yazmaların William'in şaheserinde saklı olduğundan kesinlikle emindik. Bu yazmalar, Bakır Yazma'nın ve Mason ayinlerinin Kutsal Mabet'te olduğunu söylediği yazmalardı. Bu yazmalar St Clair topraklarına M.S. 1140'ta getirilmişlerdi.

St. Clairlerin (şimdi Sinclair diye okunuyor) İskoçya ile olan bağı, araştırmamızda büyük bir önem taşıyordu ve ailenin bazı üyeleri bize çok yardımcı oldular. Sinclair ailesinin tarihindeki en aktif kişi muhtemelen Niven Sinclair'dı. Kendisi Londralı bir iş adamıydı. Bilgiye açlığı ve Rosslyn ile bağlantısı olan ya da Sinclairlerin tarihi ile alakalı her şeye karşı düşkünlüğü ile bilinirdi.

Niven, etkileyici, dinamik bir adamdı, yetmişlerindeydi ama yirmilerinde bir genci imrendirecek kadar enerjikti. Olaylar ve rakamlar konusunda ansiklopedik bir hafızası vardı. Şahsî servetini her türlü araştırmayı desteklemek için, bulgularını da komisyon aldığı kitapları ve videoları üretmek için kullanırdı. Geçmişte Rosslyn'in onarılması için büyük desteklerde bulunmuştu. Şu anda Niven Sinclair Araştırma Merkezinde korunan Sinclair Klanı Kütüphanesi'ni o kurmuştur. Bu büyük kütüphane görkemli bir şekilde Kuzey İskoçya'da Wick'e yakın olan Noss Head'daki eski bir deniz fenerinde korunmaktadır. Bu alan Sinclair klanının başka bir üyesi Ian Sinclair'e aittir.

Mayıs 2002'de tam diğer bütün araştırmalarımızın tamamlanmış olduğuna inanırken Niven'dan bir mektup aldık.

Mektubun konusu Caithnessli Ashley Cowie isimli başka bir iş adamının yaptığı bir gözlemdi. Robert, Niven Sinclair'ın Rosslyn'de görüşmek istediği tarihte uygun değildi ama Chris Niven, Ian Sinclair ve Ashley Cowie ile buluşabiliyordu. Ashley kuzeydeki Scrabster Limanı'nda balık ticareti ile uğraşıyordu ve o sabah üç yüz mil boyunca araba kullanmıştı.

Ian Sinclair, Chris'i karşılamak için Roslin Glen Otelinde bekliyordu ve Chris lobiye girdiği anda Ian onu karşıladı. Gözlerindeki parıltı ve yüzündeki gülümsemenin dışındaki bütün özellikleri gri sakalı gizlemişti.

"Selâm!" diye tok sesi ile konuştu. "Seni gördüğüme sevindim. Burada senin ilgini çekebilecek bir şeyler var!"

Çaylarını yudumlarken Ian ona Ashley ve onun arkadaşısı Dave Caithness'deki St. Clair kurumlarıyla ilgili bulgularını anlatacaklarını ve sonra Ashley'in *Uriel'in Makinesi*'nde Rosslyn ile ilgili araştırmayla alakalı olabileceğine inandıkları bulgularını anlatacağını söyledi.

Görüşme otelin arkasındaki büyük bir toplantı odasında gerçekleşti. Araştırmacı birçok büyük haritayı ve grafiği masalara sermişti. Yaptığı araştırmalar konusundaki heyecanı çok belliydi çünkü haritalardaki birçok noktayı parmaklarıyla göstererek birçok şemayı işaret ediyordu. Caithness'deki erken döneme ait Sinclair alanlarındaki binaların Megalitik yapılarla nasıl benzerlikleri olduğunu anlatıyordu.

Bir saatten sonra toplantının asıl amacını anlatmaya başladı.

"Şimdi sana Rosslyn'deki mezarın duvarında bulunan bazı işaretleri göstereceğim," dedi Ashley. "Bence bunlar karmaşık grafikler ve "şapelden" daha eskiler. Bunlar size tanıdık geleceğine inandığım bir haritanın parçası. Bu oymalar dört adet baklava şeklini içeriyor ve sanırsam bunlar enlem sembolleri."

Ashley *Uriel'in Makinesi*'nde anlattığımız baklavaların Süslü Çanaklı İnsanlar'ın M.Ö. 4000 ile M.Ö. 3000 arasında geliştirdikleri yazım öncesi sembolleri olduğunu hatırlamıştı. Bu baklava şeklindeki sembolleri bir yerin konumunu yazmak için kullanırlardı. Bu baklavanın içindeki açılar Güneş'in gölgesinin dönence zamanlarında ölçülmesiyle hesaplıyorlardı. Ekvator'a yaklaştıkça baklavalar şişmanlıyor, kuzeye gidildikçe de baklavaların boyu uzuyordu.

Gurubumuz parlak bahar güneşinin altında patikada yürüyerek Rosslyn'e ilerledi. Ashley Cowie asıl kabartmaları göstermek için heyecanla yolu gösteriyordu.

Görüş alanımıza girdiği zaman binayı koruyan çelik iskele bir canlının kafesiymiş gibi görünmeye başladı. Bina'nın bakımı ile görevli olan mühendisler eğer bu şekilde korunursa taşların yedi sene içinde kuruyacağını söylüyorlar. Umuyoruz ki haklıdırlar çünkü daha evvelki müdahaleler William St. Clair tarafından oluşturulmuş doğal dengeye zarar vermişlerdi.

İçeri girince gurubumuz bir süreliğine dağıldı. Chris duvarlardaki ve tavandaki fisto kabartmaların hepsine baktı ve daha sonra Ashley'e katıldı. Mezara giden yenilenmiş merdivenlerden aşağı indiler.

Rosslyn, Viktorya döneminin iğrenç vaftizinden kaçıp, kurtulmuş küçük bir binaydı. Tek odalı ve altında mezar olarak bilinen başka bir odaya açılan merdivenleri olan küçük bir yerdi. Mezar sade bir odaydı, sadece duvarlarına kazınmış bazı semboller vardı. Sol tarafında daha sağlam taştan yapılma minik bir odacığı vardı.

Sağ duvarın tarafında duran Ashley zorla görülen kabartmaları gösterdi:

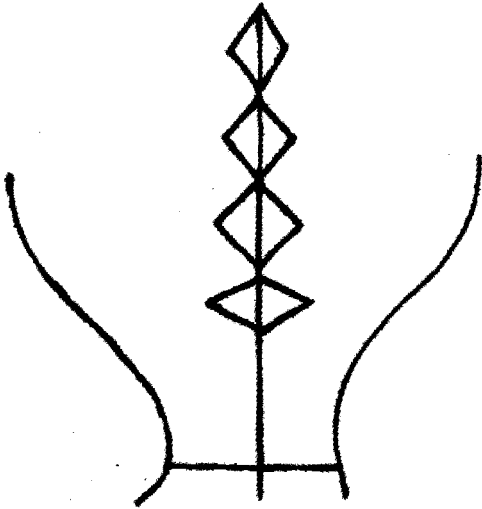
"İşte buradalar," dedi Ashley.

Dört adet dikey baklava şeklinde figür vardı ve her biri birbirine dikey olarak dokunuyordu.

Ashley'in sesi boş odada yankılandı.

"Bence bu bir harita olabilir. Aşağıya ve yatay olarak giden çizgiler sanki enlem ve boylamı gösterirmiş gibi duruyor. Ve şurada aşağıda Mısır var. Ama bence buradaki baklavalar daha önemli gibi duruyorlar çünkü onlar sizin *Uriel'in Makinesi*'nde gösterdiğiniz enlem baklavalarını andırıyorlar."

Chris daha önce de bu zorla görülen kabartmalara bakmıştı ama binayı kaplayan kabartmaların yanında önemsiz gibi gözükmüştü. Çizgileri inceleyip 15'nci yüzyıl ya da belki daha yakın bir tarihe ait olup olmadıklarını belirlemeye çalıştı. Tabii ki detaylı testler olmadan bunu anlayabilmek imkânsızdı ama kesin olan tek şey birisinin daha evvel zaten var olan bir şekli yeniden çizmiş olduğuydu. Bazı bölümlerde asıl çizgi bozulmamıştı ama önceki çizgilerin ne kadar eski oldukları konusunda Chris'in hiçbir fikri olamazdı. Rosslyn'in içinde Rosslyn'den daha eski olduğu belirlenmiş olan diğer şeylerle benzerlik gösteriyorlardı.

Rosslyn'deki mezarın güney duvarına çizilmiş olan baklavalar, St Clair ailesi için önemli olan dört yeri temsil ediyorlar: Kudüs, Rosslyn, Orkney ve Trondheim.

Başlangıçta Chris şüpheliydi. Sebebi bir duvardaki dört baklava şekli her şey olabilir. Bununla beraber eve döndüğünde doğru hesaplar yapabilmek için resimlerini çekti. Baklavalara tamamen simetrik değildi demek ki her baklavanın zıt iç açıları her durumda eşit değildi. Ama onlar birbirine yakındı ve boyutları birbirine uygundu, bu da çizerinin amacını anlatmaya yetiyordu. Başka bir binada dört baklava şekli süsleme amaçlı olabilir ama Rosslyn'deki hiçbir şeyin amaçsız olmadığını biliyorduk. William St. Clair'ın büyük ortaçağ zihni buna izin vermiyordu.

Baklavalara açıları ve yerleştirilmeleri Ashley Cowie'nin haklı olabileceğini söylüyordu. Eğer bu doğruysa elimizdeki Süslü Çanaklı İnsanlar'ın yazı öncesi "lisanıyla" bilgi kaydetme denemesiydi.

En alttaki daha yassı bir şekildi, diğerlerinden daha sol daydı. Yüz yirmi derecelik bir açı oluşturunca ki ve bu rakamın Kudüs'ün enlemindeki gündönümü açısı olduğunu zaten daha evvelden biliyorduk.

"Totem direği"ndeki bir üstteki sembol Rosslyn'in kendisinin üzerinde bulunduğu enlemi gösteriyordu.

Bu kendi başına bile çok ilginçti, çünkü ilk iki sembol Kudüs'ün ve onun İskoçya'daki ikizinin konumlarını gösteriyordu ama iki eşkenar üçgenden ya da karelerde oluşan semboller çok basit geometrik şekillerdir. Bize "Kudüs" ve "Rosslyn" olduklarını gösterdiler ama süsleme amaçlı semboller de olabilirler. Ashley'in teorisinin doğruluğunu belirleyecek şey diğer iki baklava sembolüydü. Oturup incelemeye başladık, Chris kucağına bir atlas aldı ve enlem bilgilerini incelemeye başladı. Robert ise bilgisayarının başına geçerek değişik konumlarda olan gündoğumlarındaki güneşin yükselişini hesaplamaya başladı.

Üçüncü baklava kolayca ortaya çıktı. Üçüncü baklava Orkney ile kesişiyordu ve Rosslyn'i tasarlayıp inşaa eden William St. Clair Norveç'teyken Orkney'in son bilinen Jarl'ıydı (ya da kont).

Niven Sinclair, Riksarkivet'teki Norveç'in Millî Arşivleri'nden St. Clairlar'ın Orkney'le olan bağlarını bulmamız için bize gerekli bilgileri sağlayacak kadar nazikti. Bu dokümanlar şunları içeriyordu:

1995 senesi Kuzeydeki adaların Norveç'in toprakları arasına eklenmesini işaretlediği gibi 1379 senesi de Henri Sinclair'ı Orkney'in Kontu olarak belirler. En azından Norveç tarihçileri Orkney'in Norveç yönetiminden İskoç yönetimine 1468'de geçtiğini söylemektedir. Sinclair Earller'i bilinen en son Norveç kontlarıdır, İskoçya'nın gerileme devri sırasında Orkney'in İskandinavya'ya geçmesini engellemek ve hâlâ bir İskoç adası olarak kalabilmesini sağlamak için çok çalışmışlardır.⁴

Orkney yönetiminin Norveç'ten İskoçlar'a geçmesi Rosslyn Şapel'i inşaa edilirken gerçekleşmiştir.

En üstteki baklavanın Shetland olduğundan şüphelendik ama bu adaların bu hesaplarda olamayacak kadar güneyde olduğunu fark ettik. Ama daha sonra Sinclair ailesinin nasıl Roslin'e geldiğini düşündük. "Nesiller Boyunca Taşınan Kadim Bilginin Kutsal Parlak Işığı" olan Henri'nin büyük babası More Kontu Rognvald'dı.

"Hadi Trondheim'i deneyelim," diye teklif etti Robert. "Bence Norveç kıyısından çok fazla uzakta olamaz."

Chris atlasın sayfaları arasında gezindi. "Evet, burada. Bir fiyordun içine tıklılmış." Enlem ve boylamı okuduktan sonra beklemeye başladı. "Eee? Uygun mu?"

4. Historisk Tidsskrift: Universitets Forlaget, Bind 79, number 2, 2000

“Neredeyse bitti,” dedi Robert. “Her şey neredeyse hazır sadece açılırları ayarlamam lâzım.”

Chris fotoğraftan aldığı açılara bakarken uzun bir süre bekledi. Robert bir süre daha klavyesinin tuşlarına dokunmaya ve dokümanlarını karıştırmaya devam etti.

“Yüz kırk sekiz eksi yirmi beş; yüz otuz üç eder. Ne kadar yakın?” dedi.

“Tam isabet!” dedi Chris. “Tam Trondheim’i gösteriyor.”

En üstteki baklava antik Mora Kontluğu’nun gündoğumdaki güneş yükselmesinin açısıyla kesişiyor. Bu bölge St. Clair ailesinin erkek tarafının geldiği yerdir.

Belki bunların hepsi şans eseri olabilir ama bize göre birisinin konumlarının taşıdığı önemden dolayı bu semboller bir mezarın duvarına Megalitik bir sistemi kullanarak kazınması daha büyük bir ihtimal Rosslyn ile alâkalı olan her şey Kudüs’e bağlı: Temel plânı Herod’un Kudüs Tapınağı’nın kopyası, duvarı Kudüs Tapınağı’nın aynısı ve onu inşaa eden aile yani Sinclair’lar kurulduklarından hemen sonra yani 1118’de Tapınak Şovalyeleri ile ilişkideler. Orkney St. Clair ailesinin malıydı ve Trondheim ailelerinin kadim vatanıydı.

Demek ki bunlar Rosslyn’i inşaa eden St. Clairler’in kâplerinde en çok yer tutan dört mekândı. Baklavalardan kuzeyden güneye olmak üzere şu sıradaydılar:

Trondheim

Orkney

Rosslyn

Kudüs

Göründüğü kadarıyla Ashley Cowie gerçekten de bu sembollerini fark ettiği zaman önemli bir keşif yapmıştı. Bu çizimin ana binanın taş işçiliğinde bir şeyler oluşturmak için binayı inşaa eden kişilerce çizilmiş olma ihtimali büyüktü. Bu aşırı karmaşık binada henüz ortaya çıkarılmamış bir kavramdı.

Ama biliyorduk ki Ashley'in gözlemleri herkesi tatmin etmeyecekti.

Profesör Aleksander Thom, Birttany'den Orkney'e kadar olan Megalitik yapılarda istatistikî teknikler kullanarak Süslü Çanaklı İnsanlar hakkında birçok bilgiye ulaşmıştı. Biz de mantıklı insanların iyi kalitede bilgilerin gerçekliğini ispatlamak için kendilerinden emin olmaları gerektiğine inandık. Aday kabartmasına uyguladığımız aynı istatistiksel analizi baklava tezimize uyguladık. Bu hesap İlave 2'de gösterilmektedir.

Sonuç bu sembollerin şasns eseri yan yana gelme olasılığı 1:128'di Bu konu asla kanıtlanamaz ama baklava şeklindeki sembollerin sadece şans üzeri yan yana gelmediğini kabul etmek istatistikî olarak mantıklıdır. Demek ki mantıklı şekilde konuşmaya devam edebileceğimiz ve bu baklavalardan Süslü Çanaklı İnsanlar'ın kayıt tutma sistemindeki semboller olduğunu kabul edebileceğiz.

İyi bir teorinin belirtisi: teoriden yola çıkarak doğru olduğu hemen ispatlanabilir bir tahmin yürütmektir. Ashley Cowie keşfettiği açılarının nereye geleceğini bilmiyordu ama bize Süslü Çanaklı İnsanlar'ın yöntemlerinin kullanılıyor olduğunu gösterdi. Hesaplamalarımız onun düşündüğünden çok daha bir şekilde haklı olduğunu gösterdi.

Bu keşif bizim Freyja Tapınağı'na (Kuzeyli Venüs) yani More Kontlarının M.S. 960'da Trondheim'de inşaa ettikleri tapınağa dönmemizi sağladı. Tapınağın doğuya dönük oldu-

ğunu ve girişinde iki tane sütunu olduğunu zaten biliyorduk.⁵ Ama şimdi M.S. 960 senesi bizim için daha belirgindi. Bu dönem 2 x 480 yıllık bir süreydi. Bu süre İsa'nın doğumu olarak kabul edilen sıfır senesinden Süleyman Tapınağı'nın temel taşının yerleştirildiği süre kadar uzaktı.

O zamanlarda Norveç Hristiyan değildi yani bu tarih İsa ile ilgili herhangi bir şeyden dolayı seçilmiş olamazdı. Norveç aynı zamanda Yahudi'de değildi yani zamanlama Süleyman ya da Shekinah onuruna belirlenmiş de olamazdı. Ama Norveç'in dini de yıldız astrolojisinden uzak değildi; Norveç'te de taş daireleri inşaa eden Süslü Çanaklı İnsanlar'dan bir şeyler kalmıştı.

Venüs gezegeni ile temsil edilen Kuzeyli Tanrıçası Freyja'ya adanacak yeni bir tapınak için uygun zaman Tanrıça'nın Parlak Sabah Yıldızı olarak görüldüğü tarih olmalıydı.⁶

GİZLİ TÜNEL

Ashley Cowie ile toplantımız sona erdiği zaman Chris, Niven Sinclair ve eşi Caroline ile birlikte Rosslyn'in çevresinde yürüdü. Bu olağanüstü binayı her ziyaret edişimizde her zaman yeni şeyler keşfediyorduk ve bu ziyaretimiz de kısa zaman içinde bize yeni bilgiler kavuşturacaktı. Öğle güneşi doruk noktasını geçmişti ve üçünün gölgeleri şapelin güneydoğu tarafındaki bahçeye doğru uzamaktaydı. Ortaçağ taş işçiliğinin kule ve kule külahlarına bakıyorlardı. Bu eserler şimdi bir yapı iskelesi ile çevriliydi.

5. Liden, K: 'From Pagan Sanctuary to Cristian Church: the Excavation of Maere Church (Pagan Tapınağından Hristiyan Kilisesine: Maere Kilisesi Kazısı), Trondelag' Norwegian Archaeological Review (Arkeolojik Norveç İncelemesi), 2, 23-32, Oslo, 1969
6. Ellis Davidson, HE: *The Lost Beliefs of Northern Europe* (Kuzey Avrupa'nın Kayıp İnançları)

Daha sonra Niven Sinclair kendisinin ve bir gurup başka kişinin binanın içi ve dışı konusunda araştırmalarına nasıl başladıklarını anlatmaya başladı. 1997 senesinde nasıl bir süre araştırma deliği açtıklarından bahsetti.

“İşte o zaman Gardener’s Brae’deki şapelden kaleye kadar olan tüneli keşfetmiştik. Tüneli açtık... çok büyüktü, bir tane CTTV kamerasını 32 ayak uzunluğunda bir sıraya takmıştık, daha sonra Tarihi İskoçya kurumu geldi ve daha fazla ilerlememizi engelledi.”

Niven ve başkalarının birçok araştırma yaptıkları konusunda bilgimiz vardı ama ne buldukları konusunda şimdiye kadar kimse bize bir şey söylememiştii.

Tünel çok derinde olmalıydı ve Rosslyn’in temel duvarına giriyordu diye düşündü Chris korkuluklara bakıp ve toprağın Gardener’s Brae’ye doğru ne kadar dik yükseldiğini görünce. Niven’e “şapel ve kale arasında büyük bir mesafe boyunca uzandığını,” söylediği tünel hakkında başka bir şeyler bilip bilmediğini sordu.

“Şapel’in altında başka şeyler buldunuz mu?” diye sordu Chris.

Niven devam etti.

“Ana şapelden mezara açılan merdivenler modern taşlarla son buluyor ama ziyaretçilerin büyük çoğunluğu yolun bu kadar olduğuna inanıyor ama yol bu kadar değil,” deyip bir saniye durdu. “Başka bir sıra dik merdiven ana binanın altından bir mahzene doğru zıt yöne doğru iniyor.”

Niven’in verdiği bilgilere göre bu mahzen zamanında dört dereceye üye alma ayinlerinin icra edildiği yermiş. Niven bu üye yapma ayinleri konusunda çok fazla bilgi vermedi ama onların muhtemelen Tapınak Şovalyeleri’nin hatırlanmış bir bölümü olduğu ve Masonluk öncesi ayin-

ler olduklarını söyledi. Ama belki de şu anki tarihî açıdan bakıldığında, Tapınak Şovalyeliği, Masonluğa dönüştüğü için bu ikisi aynı şey olabilir.

Bugün İskoçya'da her Mason dört temel dereceden geçer ama İngiliz masonluğu reforma gitmiştir ki derecelerinin sayısı üçtür.

Niven Sinclair aynı zamanda, tabandaki taş plakalar kalktığı zaman ortaya çıkan ikinci bir merdivenden bahsetti. Taban plâkalarının altında altı ayak genişliğinde kısa bir süre aşağıya doğru devam eden başka bir merdiven vardır ve bu merdiven ana katın altındaki mahzene açılır. Bu katta başka bir odada birçok Sinclair Şovalyesi taş mezarlarında yatmaktadır. Zırhlarıyla birlikte defnedilmişlerdir. Bu mezara en son defnedilen kişi başka diğer bir Sir William Sinclair'dır ve 1650'de Dunbar Savaşı'nda ölmüştür.

Niven tünelin nasıl şapel tavanına oyulmuş haçın tam olarak altından geçtiğini anlatmıştır. *Hiram'ın Anahtarı*'nda şapelin tavanındaki bu kabartmanın Süleyman Tapınağı'nda Ahit Sandığı'nın muhafaza edildiği Kutsalların Kutsalı'nın şapeldeki karşılığı olan yeri şaret ettiğini yazmıştık. Tünel gizli mahzenden devam ederek; modern mosaonlukla bağını istatiskî olarak ispatladığımız, bir adayın törenle kabulünü gösteren oymanın bir iki feet yakınından binayı güneydeki kapıdan terk ediyor.

Bu noktada güneydeki kapıdan gelen geçiş üç ayak genişliğinde ve beş ayak uzunluğunda oluyor. Çatısı toprağın sekiz buçuk ayak derinliğindedir. Yirmi beş ayak boyunca düz gittikten sonra tünel doğuya doğru doksan derecelik bir açıyla dönüyor ve tepeliğe geliyor, böylelikle çatısı toprağın on iki buçuk ayak derinliğine kadar iniyor. Rosslyn'in içindeki merdivenlere paralel olarak diğer bir on üç basamaklı merdiven mezara doğru gidiyor. Sonra tünel çayırların altından kaleye doğru devam ediyor.

Bu kendi başına bile olağanüstü. Bunu konuşurken birisinin bu kadar zaman ve parayı bu iki binayı neden birleştirmek için harcayacağını sormadan edemedik.

Kesin bir cevap eğer bir kuşatma olursa kaçış ya da malzeme taşımak için ideal bir yoldu. Ama bunda “süper bir rahip deliği” olmaktan çok öte olan bir şeyler vardı.

Tünel ve mahzenlerin yerleşim plânını çizdik ve bu gizli odalar ve tüneller hikâyesini daha evvel de duymuş olduğumuzu fark ettik. *Masonik Ahit*’i oluşturmak için kullandığımız ayinde geçiyordu. Niven Sinclair’ın bize anlattığı ve Rosslyn’in altındaki yeraltı tünellerinin plânı, Süleyman Tapınağı’nınki birebir aynıydı.

Yüce, Seçilmiş, Mükemmel ve Ulu Mason’un ayini yani diğer adıyla Kabul Görmüş ve Kadim İskoç Masonlarının ayini Süleyman’ın Tapınağı ile Süleyman’ın Kudüs’teki sarayı arasında varolan bir tünelden bahseder:

Kral Süleyman gizli bir hazine dairesi inşaa ettirdi. Buraya girmek için sekiz başka odadan geçmek gerekliydi ve hepsi de yerin altındaydı. Odaya giden tünel dar ve uzundu. Dokuzuncu kemer ya da hazine dairesi, tapınaktaki Kutsalların Kutsalı’nın hemen altındaydı. Burada Kral Süleyman, Kral Hiram ve Hiram Abif ile özel toplantılarını yapardı.

Ayin daha sonra şehir saldırıya uğradığı zaman olanları anlatıyor:

Şehir alındıktan sonra, kralın sarayı ve Tapınak yıkılmıştı ama bazı Yüce Seçilmiş Masonlar mahzeni ve onun barındırdığı hazineleri düşündüler. Tapınağın kalıntılarını geceleri tamir ederek mahzene inen yolun henüz keşfedildiğini ve üzerinde duran mermerin rahatsız edilmediğini fark ettiler. Ama üzerinde kâhin yardımcılarının lideri ve kardeşleri olan Galaad’ın cesedini buldular. Görevi Kutsal Mahzen’in içindeki lâmbaların yanmasını sağlamaktı.

Demek ki Mason ayinine göre Kutsal Tapınağın altında çok önemli bir mahzen vardı ve bu mahzen Süleyman'ın sarayına bağlıydı. Artık biz de Rosslyn'in (Son Kudüs Tapınağı'nın birebir kopyası) aynı zamanda "Saygıdeğer Üstat'ın" yaşadığı "saraya" bağlı olduğu biliyoruz. İkisi arasındaki bağlantı inanılmaz.

Ne Süleyman Tapınağı ne de onun sarayı artık sağlamdır. Bununla beraber Kutsalların Kutsalı'nın neden Tapınak Dağı'nda Taştan Kubbe'nin kuzeydoğusunda olduğunu daha evvel anlatmıştık. Süleyman'ın yeni sarayını eski Kenanlı yöneticilerin sarayının yerine ya da yakınlarına inşaa ettirmiş olması mantıklı gözüküyor. Bu da Kral Davut zamanında inşaa edilen duvarların sınırları içerisinde olur. Şimdiye kadar taban plânını biraz şekillendirdik ve Rosslyn'in Sinclair Kalesi ile olan bağlantısının hem topolojik hem de mesafe olarak Süleyman Tapınağı ve sarayı ile çok benzediğini ortaya çıkarttık. Rosslyn'deki arkeolojik gerçekler, Süleyman'ın Kudüs'teki inşaatları mitinin antik emirlerini yerine getiriyor.

Bu Rosslyn'in, Süleyman'ın Kudüs'teki Tapınağı'nın detaylı bir kopyası olduğu anlamına gelmiyor. Belki de öyledir ama muhtemelen bütün hikâye Rosslyn'de oluşturulmuş ve Süleyman'ın Tapınağı'na adanmıştır. Sonuç hangisi olursa olsun Süleyman'ın Tapınağı'nın altında bir mahzen olduğunu söyleyen ayinler aynı zamanda Rosslyn, tüneli ve mahzeni ile de ilgilidir.

Niven Sinclair'ın bize söylediği bu olağanüstü bilgiler Rosslyn'i geçmişteki Kudüs'e ve günümüzdeki Modern Masonluğa bağlamaktadır.

Niven Sinclair Rosslyn'i pek az kişinin anlayabildiği bir düzeyde kavrayan bilge bir kişidir. Rosslyn'in mimarı ve onu yapan kişinin amaçları hakkında şunları yazmıştır:

Kitapların yasaklanabileceğini ya da yakılabileceğini bilen Kont William St. Clair, vermek istediği mesajı Rosslyn Şapeli'nin her köşesine ve taşlara kazıtmıştır. İnsanların Hristiyanlığın çarpıtıldığını (Paul'cüler tarafından), Tanrı ve Doğa'nın BİR olduğunu (hâlâ) anlamasını istemiştir. Her yaprağın ve yeşil fidanı Tanrı'nın kelimeleri olarak görmüştür. Eğer ortada bir sapkınlık ya da kâfirlik varsa bu İnsanoğlunun her şeyi bize veren dünya'ya karşı yaptıklarıdır. Ona göre Gökteki Babaya çok fazla ilgi gösteriliyordu ve bize her şeyi veren Toprak Ana unutulmuştu. Tanrı'nın ikili özelliği anlaşılmalıydı. Tanrı eril bir varlık değildi. . . Rosslyn'de "yeşil adamlar"ın yanı sıra "yeşil kadınlar" da vardır.

Bu kadar zıt bir fikir 15'nci yüzyılın erken dönemlerinde, dine açık görüşlülükle yaklaşımın başlamadığı dönemde nasıl ortaya çıkmış olabilir ki?

Cevap Tapınak Şovalyeleri'nde saklı gibi gözüktüyor. Tapınak Şovalyeliği, Kuzeyli Venüs geleneklerinin, Yahudi Shekinah rahiplerinin Hanok Tarikatı ile birleşmesinden ortaya çıkmıştır. Yahudi kehanetlerindeki öğretilere göre İsrail'in amacı; adalet, merhamet, sorumluluk ve kardeşliğin hüküm sürdüğü bir topluluk oluşturmaktır.

Artık Masonluğun Rosslyn'de ortaya çıktığına kesin gözüyle bakabiliriz.

Masonlukta her zaman Evrenin Büyük Mimarı'na dinin izin verdiği kadar tapınmak öğretilir. Altını çizdiği prensipler bazı liderleri ya da dergi editörlerince dahi uygulanmasa da açıktır.

Masonluk üyelerine şunları öğretmiştir:

Diğer insanların dinî görüşlerine saygılı olmalıyız çünkü bütün dinler içlerinde doğru şeyler barındırırlar ve cahilliğe karşı eğitimle, yobazlığa toleransla ve despotluğa karşı erdemleri öğreterek savaşımalıyız.

Kendimizin de Mason olmamıza rağmen, onu yüceltmek ya da övmek gibi bir amacımız yok. Günümüzde bu konu sıkça eleştiriliyor ama masonluğun kendi tanımı karanlıktan ışığa geçmek için yeterince uygundur.

ROSSLYN'İN MESELESİ

M.S. 68 senesinde Kudüs Tapınağı'nın altına önemli Yahudi yazmalarının saklandığı konusunda bir iddia ortaya atmıştık. Bu belgeler M.S. 1118 ile M.S. 1128 arasında Tapınak Şovalyeleri tarafından kazılarak ortaya çıkartılmıştır ve İskoçya'daki Kilwinning'e M.S. 1140'ta getirilmiştir. Bu belgeler daha sonra Kont William St. Clair tarafından tekrar Rosslyn'in altına gizlenmiştir.

Bu dokümanlar açıkça Kumran'da bulunmuş olan Ölü Deniz Yazmaları'nın en önemlileridir.

Daha evvel anlattığımız gibi ilk kitabımızı Rosslyn Şapel'inde yayınladığımız zaman koruyuculardan bir tanesi herkesin duyabileceği bir şekilde Rosslyn Şapeli Koruma Vakfı'nın eğer içinde İskoç araştırmacılarında bulunduğu dünyaca ünlü ilim adamlarından oluşan bir ekip kurabilirsek bir kazıyı destekleyeceklerini söylemişti. Bir sebepten dolayı vakıf fikrini değiştirdi.

Bir sene sonra Niven Sinclair ve meslektaşları Rosslyn'in altında mahzenler ve kaleye giden bir tünel buldular. Aynı sene içinde Cambridge Üniversitesi'nde Jeoloji araştırmalarının başı olan Dr. Jack Miller ve Colorado Maden Okulu'ndan Dr. Fernando Neaves'i çevredeki kimseyi rahatsız etmeyecek bir araştırma yapmak için çağırmıştık. Bu araştırma Rosslyn ve çevresinde radar incelemeleri yapmaktan ibaretti ama araştırmamıza başlamaya günler kala inceleme için aldığımız izin koruyucular tarafından geri çekildi. Bize onlarla gelecekte ticarî anlamda incelemeler yaparak çalışabileceğimizi söylediler fakat eğer vakıf sonuçları gizli tutmamızı isterse gizli tutmak zorunda kalacaktık.

Bu şartları akademik sonuçları olmadığı için geri çevirmiştik. Niven Sinclair ve ekibinin de benzer bir fikir değişikliğine mi kurban gittiğini asla bilemeyeceğiz.

1998'de daha fazla dünya çapında bilinen akademisyeni Rosslyn'e götürmüştük. Buna Princeton Üniversitesi'nden Profesör James Charlesworth de dahildi. Kendisi İskoç ve yabancı arkeologları içeren daha detaylı bir liste sundu. Bildiğimiz kadarıyla o da benzer bir teklifin dışında hiçbir şey alamadı.

Biz aynı zamanda Rosslyn'in altında gerçekleşen belirgin işlemler konusunda da endişeliyiz. Restorasyon çalışmaları altında Gardener's Brae'ye oldukça mütevazı drenaj boruları yerleştirmek için gereğinden geniş hendekler kazılıyor. Koruyucuların bina için ellerinden geleni yaptıkları konusunda şüphemiz yok ama binanın inşaa edilme amacı, göz ardı edemeyeceğimiz kadar önemli. Bize göre bu bina M.Ö. ikinci yüzyıldan, M.S. 68'e kadarki dokümanları saklamak için inşaa edilmişti. Bu dokümanlar Hristiyan Mesih'inin geldiği o çok önemli döneme aitler. Mesih olduğunu iddia eden bu adamı daha iyi anlamak istiyorsak gerçekten de Rosslyn'de bir kazı çalışması yapmak zorundayız.

Diğer birçok Ölü Deniz Yazması uzmanı gibi Profesör Charlesworth de Kumran'da bulunanların dışında birçok yazmanın varlığından emin. Rosslyn'in altında bulunanlar konusunda elimizdeki kanıtlar şüphe götürmez. Bir araya getirdiğimiz mason ayinleri dokümanları Rosslyn'in derinliklerine saklamadan evvel barındıran son adam hakkında pek çok bilgi sunmakta. Biliyoruz ki Mason ayinlerinin nereden geldiğini ve anlamlarını öğrenmek için üstlendiğimiz bu görev henüz sonucuna ulaşmış değil. Rosslyn'in genel ve daha geçerli bir araştırmasının yapılması halen gerekli.

Ama oturup gözden geçirdiğimiz, ortaya çıkarttığımız ve olaylarla tarihlerden detaylı zaman çizelgeleri oluşturduğumuz zaman Masonik Ahit'in ve Rosslyn Tapınağı'nın anlamı daha belirgin bir şekilde ortaya çıkıyor.

SONUÇLAR

Roslin'i inşaa eden St. Clair Ailesi Fransız asilzâdeleriyle Kuzeyli More kontlarının soyundan gelmektedir.

Caithnessli bir iş adamı olan Ashley Cowie, Rosslyn'in altında birçok baklava şeklinde semboller bulmuştur. Bunların Kudüs, Roslin, Orkney ve Trondheim'ı sembolize ortaya çıkarttık. Bu bölgeler St. Clair Ailesinin politik gücünün kaynağı olan ana merkezlerdir.

Niven Sinclair, *Hiram'ın Anahtarı*'nın yayınlanmasından bir sene sonra Rosslyn'in altında yapılan bir kazı çalışmasının bulgularını bizimle paylaştı. Bulgularındaki yeraltı plânını bizimle paylaştı ve biz bunun Mason törenlerinde bulduğumuz Süleyman Tapınağı ile birebir uyan tasarım olduğunu ortaya çıkarttık.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

NE ÇOCUK OYUNCAĞI NE DE ZARARSIZ

YILDIZ ASTROLOJİSİ DİNİNİN BÜYÜK SIRRI

Uzun süreli araştırmalar ve yayınlanan dört kitaptan sonra Yahudilik ve Hristiyanlık arasındaki kopuk bağı her türlü Mason ayinini araştırarak tekrar oluşturduk. Yahudilik ve Hristiyanlık, yıldız astrolojisiyle alâkalı gizli anlamlar barındırır ki bu gizemler hâlâ Mason geleneklerinde devam etmekte ve Venüs'ün Parlak Sabah Yıldızı şeklinin esas olduğu İskandinav inançlarıyla da pekiştirilmektedir.

Bir zamanlar yıldızların ve gezegenlerin hareketinin kademimizi kontrol ettiği yaygın bir inanıştı. Modern astrologların kendi yöntemleri olmasına rağmen Masonluk Dünya'nın metronomu olan Venüs'ü temel alan kadim inançlara sahiptir.

Bu inanışın, Kilisenin çalışmalarımızdan endişelenmesinin temel sebebi olduğu aşikârdır. *Uriel'in Makinesi*'nde aktardığımız araştırmamızda Mason ayinlerinin, bilimin gelişmesinde rolü olduğunu ve batıl inançlara karşı olduğunu ortaya koymuştuk. Fakat artık sadece Hristiyanlık değil Masonluk da saçmalamaya –astrolojik olarak saçmalamaya- başladı.

Kesinlikle tabiatın ve bilimin 6000 yıllık gizli sırlarında, bir yıldızın doğduğunuz zaman gözükmesinin ve geriye kalan günlerinizde de size iyi şans getirmesinden daha fazla bir şeyler olmalı.

Kronolojik kanıtlarımız “Venüs etkisini” ilk araştıran ya da en azından astrolojinin bu türü için en çok delile sahip kişilerin Süslü Çanaklı İnsanlar olduklarını söylüyor. Bu kadar önemli olduğuna inandıkları ve Fenikeliler, Yahudiler, İskandinavlar, sonunda da Masonlara geçen bu astrolojik inançlardan ne tür bir fayda sağlamış olabilirler acaba?

Görüldüğü kadarıyla günümüzde önemli bilim adamları gezegenlerin hareketinin insanların hayatlarını etkilediğine inanmıyorlar. *Sunday Times* gazetesi’nde yazan Profesör Richard Dawkins astroloji hakkında şunları söylemiştir:

İlmî gerçekler eğlence ve para için harcanamayacak kadar güzeldir... Astrologların yöntemlerinin geçerli olduğu ispatlanabilseydi gerçekten de bilim için büyük önem taşır ve astroloji kesinlikle ciddiye alınırdı. Şu bir gerçek ki astrologların bu kadar kâr ederek yaptıkları yorumlarında ufacak bir geçerlik payı bile varsa; astroloji ciddiye alınmalı ve suistimal edilmemelidir. Bilimin kâr amaçlı icra edilmesinin suç olduğunu görmemiz lâzım. . . Astroloji için kanıt bulmak çok zor; tabii bulunacak bir kanıt varsa... İstatistiklere bağlı olarak insanların doğum günlerinden kişiliklerini çıkartan ve bunun üzerine kış ya da yaz çocuğu olmalarına bağlı olarak belirlenen bir sistem, gelecek vaat eden bir yöntem olabilir.

Mantıklı insanların bir hipotezi ciddiye alması için en azından incelenen konuyla ilgili bir açıklamanın varlığının gerekliliğinden bahsediyor. Bunu söyleyerek gökyüzündeki yıldızların hareketiyle kişilerin kaderiyle arasında gözlemlenilebilir karşılıklı bir ilişki olması gerektiğini söylüyor. Tabii ki bu tür bir bağlantının varlığına dair hiçbir delil yok.

Bu kitap için yaptığımız araştırma bir Taş Devri tarikatının, ticaret ve işçiliğin taksimi konusundaki fikirlerinin yayılmasındaki başarıyı sağlayan şeyin ne olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Bu ekonomik fikirler astrolog rahiplerin kay-

nak stoklarını oluşturmasını sağlamış; bu kaynaklar da zengin uygarlıkların merkezine büyük tapınaklar inşaa edilmesinde kullanılmıştır.

Uzun süreli incelemelerden edindikleri bilgiler onlara geleceği öngörebilme gücünü vermişti. Ne zaman tohum atmaları ve ne zaman ekin biçmelerinin gerektiğini bilebiliyorlardı. Hayvanlarını ne zaman çiftleştirmeleri, ne zaman dalgalar üzerinde yolculuk etmeleri gerektiğini ve ne zaman teknelerini limana çekmeleri gerektiğini biliyorlardı. Ne zaman yolculuk için uzun günlerin olacağını, avlanıp ticaret yapabileceklerini ve ne zaman karanlığın sabahın geç saatlerine kadar süreceğini biliyorlardı. Fakat daha sonra, uzak bir gelecekte krallar, eğer yıldızlardan gelecek hakkında bu kadar şey öğreniliyorsa günlük hayata dair bir şeyler de öğrenebileceklerine inanmaya başladılar. İşte o zaman astroloji ve onun değişken kızı falcılık doğdu.

Demek ki bu astrolog rahipler bizim terimimizle astroloji ile ilgilendiler. Onlar ya da kralları, çocuklarının Tanrıça, Büyük Güneş Tanrısına yakinken doğmasını istediler. Daha sonra ilkbahar ekinoksunda tapınaklarda ya da tapınakların çevresinde cinsel festivaller düzenleyip çocuklarını kış dönencesinde hasat alır gibi "topladılar." Ve bazıları (İbrahim gibi) En Yüce Olan'a minnettarlıklarını sunmak için çocuklarının bir kısmını yaktı.

Çocuklarının doğum tarihlerini parlak Tanrıçalarının hareketlerine göre ayarladılar. Onlar ilişki halindeyken Tanrıça onlara gökyüzünden gülümsüyordu. Davranışlarının ilmî olduğuna gerçekten inanmış olabilirlerdi ama bunlar saçma batıl inançlardan başka bir şey değildi; tarihsel olarak ilginç ama gene de saçma... Yeni bölgelere giderek ticaret merkezleri kurdular ve inançlarını başka insanlara taşıdılar. Parlak şafak Yıldızı'nın esas olması ve cinsî âlemler barındırması dolayısıyla taraftar toplayabilecek kadar kolay bir din olmalıydı.

Sümerliler, Mısırlılar ve Fenikeliler'in her biri Süslü Çanaklı İnsanlar'ın biliminden bir şekilde ekonomik ya da dinî açıdan yararlanmıştır. Erken döneme ait Süslü Çanaklı taccirlerin yazı öncesi sembollerini ortaya çıkartan zekice yöntemleri Mezopotamya'da ortaya çıkan hesaplama yöntemlerinde ve Fenike'deki Kenanlılar'ın alfabe şeklindeki yazılarının gelişmesinde büyük rol oynamıştır. Yıldızlar ve gezegenler hakkındaki bilgileri batıl inançları gelişmekte olan birçok kültüre ulaşmıştır. Bu kültürlerle Mısır ve İskandinavya da dahildir. Daha evvel anlattığımız gibi bu toplumlar, yıldız ve gezegenlere göre hizalanmış büyük tapınaklar inşaa ederek büyük güce ulaştılar.

Bu üç kültürel etki: Yahudiliğin kurucu babası Sümerli İbrahim, Tek Tanrı'nın kutsal kanunlarının yaratıcısı Mısırlı Musa ve Fenike Kralı, Süleyman Tapınağı'nın mimarı, "Cennetin Hanımı"nın hem eşi hem de oğlu Sur'lu Hiram. Bu kişilerin hepsi tek tanrılı inançlar olan Hıristiyanlık, Yahudilik ve İslamiyet'in başlangıcı olmuştur.

Bu Taş Devri'nden kalma Avrupa kökenli dinler; Tanrı'nın görsel ihtişamı olan ve kendini güneş doğmadan az önce gösteren Shekinah doğduğunda büyük liderlerin (mesihler) doğduğuna, önemli olayların vuku bulduğuna inanan Hanok Yahudilerinin inanç sistemlerinin temelini oluşturmaktadır.

Ama üzerinde daha fazla düşündüğümüz zaman bu kadim tarikatın, garip bir şekilde de olsa hâlâ günümüzde de varlığını sürdürmekte olduğunu görüyoruz. Masonluk ve astroloji gökyüzündeki nesnelerin hareketinin insanların hayatlarını etkilediği inancının en büyük koruyucusu ve örneğidir. İlk bakışta bu iki inanç sistemi birbirinden çok farklıdır ama araştırmamız ikisinin de Süslü Çanaklı rahiplerinin 6000 yıllık fikirlerini barındırdıklarını göstermektedir.

Masonluk, bu tarikatın sözlü gelenek içinde şifrelenmiş gözleme dayalı bilime dayalı bilgilerini ayinler ve efsanevî hikâyeler aracılığıyla korumuştur. Fakat bu miras hızla yok olmakta çünkü Masonluk hoşgörülü olmayan Hristiyan topluluklarına uyabilmek için umutsuzca yöntemlerini modernize etmeye çalışmaktadır. Londra Kraliyet Cemiyeti kurulduğu zaman Masonların modern bilimin başında olduklarını gördük ama aynı zamanda 17'nci yüzyılın başarılı bilim adamları olan Masonların da astrolojiye fanatikçe inandıklarını da biliyoruz.¹

Bu fikir pek hoşumuza gitmese de gökbiliminin garip kardeşi astrolojiyi daha fazla incelemek zorundayız. Astrolojiye olan inancın tarihi birçok gözlemci tarafından ele alınmıştır ama ilmî olmanın bu kadar dışında bir konuyu incelemeye nereden başlayabiliriz?

Geçmişte astrolojiye ilmî bir açıklama getirilmeye çalışılmıştır. Buna Dr. Michel Gauquelin'in bilinen istatistiklere dayanan çalışmaları örnek verilebilir. Aynı Newton'un yer çekimine yaklaşımı gibi Gauquein de astrolojiye farklı bir yünden yaklaşmıştır. Newton birçok gözlemden sonra gezegenlerin hareketlerinin nasıl olduğunu ispatlamıştı ama bunu açıklayacak bir yöntemi yoktu. Her şeye rağmen kuralları doğru öngörü yapabilmeyi sağlıyordu ve Halley kuyruklu yıldızı'nın geri dönüşü hesaplamalarının delili olmuştu.

Gauquelin'in astroloji çalışmaları bu kadar öngörülü bir sonuca ulaşamadı. Sadece burç haritasına uymayan çeşitli modeller ortaya koymuştur. Psikolog Hans Eysenck'in, Michael Gauquelin'in belirsiz istatistikî bulguları hakkındaki yorumu, birçok bilim adamına cevap olmuştur:

*Hissî olarak Gauquelin'in hesaplamalarının tutmamasını istiyorum ama kabul etmeliyim ki tutuyor.*²

1. Lomas, Robert: Görünmez Kolej
2. Eysenck, HJ & Nias, DK: *Astrology, Science or Supersition* (Astroloji, Bilim mi yoksa Batıl İnanç mı?) Maurice Temple Smith, 1982

Bulguların meselesi, gözlemlenen şeyleri açıklamak için makul ve olağan bir mekanizmasının olmamasıdır. Dr. Michel Gauquelin birçok meslektan kişinin burç haritasını incelemiştir. Aktörleri, bilim adamlarını, sporda başarılı olan insanları, askerleri ve yazarları incelemiştir. Büyük aktörlerin Jüpiter'in; sporcular ve askerlerin Mars'ın; büyük bilim adamlarının Satürn'ün; yazarların ise Ay'ın yükselme döneminde ya da doruk noktasında doğduklarını gözlemlemiştir.

Gauquelin büyük araştırmalar yaparak bu meslekler için gerekli olan kişilik özelliklerini belirlemiştir. Bunlara Jüpiter'in Aktörlere Etkileri; Satürn'ün Bilim Adamlarına Etkileri; Ay'ın Yazarlara Etkileri; Mars'ın Sporculara ve Askerlere Etkileri ismini vermiştir. Kitabındaki bir bölümü kişiliğin, başarı ve karakter üzerindeki etkisine adanmıştır. Başarılı bireyler olarak tanımladığı, aynı özellikleri taşıyan insanların, aynı işte çalışsalar bile gerekli gezegenlere göre doğmadıklarını gösteren kendi gözlemleri kendi teorisini çürütmektedir. Sporcuları "güçlü" ve "zayıf iradeli" olarak sınıflandırmış ve güçlü olanların Mars döneminde doğduğunu, diğerlerinin yani zayıfların ise Mars döneminde doğmamış olduğunu söylemiştir. Bu yaklaşım, beklentilerine uygun olmayan verileri açıklamak için umutsuz bir çaba gibi gözüküyor.

Peki Gauquelin'in beklentileri nelerdi? Astrolojiyi ispatlamak mı yoksa ona karşı çıkmak mı istiyordu? Neden verilerini açıklamak için astrolojinin kurallarını ve tekniklerini anlatmıştı? Sporcu ve askerlerin burçlarında Mars'ın yerini gözlemledi çünkü astroloji onun orada olduğunu söylüyordu. Aynı sistemi Satürn, Jüpiter ve Ay'ı temel alarak değişik meslekler için de kullandı. "Başarılı" bireylerin büyük bir çoğunluğunda da bu gezegenlerin doğru konumlarda olduklarını ispatlardı ama aynı mesleklerin daha az "başarılı" bireylerine baktığı zaman astroloji biliminin şartlarına göre bu gezegenler yanlış yerdedi.

Bu sonuçlar Profesör Richard Dawkins'in *Sunday Times*'deki aynı makalesinde şu yorumları yapmasına neden oldu:

Başka bir tür astrolojinin doğruluğunu gösteren (ör. Çok bahsi geçen ama sağlam bir kanıt teşkil etmeyen Dr. Michel Gauquelin'in denemesinden daha iyi olan) iyi bir kanıt varlığı iyi bir şey olabilir. Ama söylemeliyim ki eğer böyle bir kanıt ortaya çıkarsa çok şaşırabilirim.

Demek ki Dawkins, daha doğru ve ispatlanabilir öngörülerin gözlemlenebilir ispatlarına dikkat çekiyor. Ama maalesef astrolojide böyle bir şey yok.

Dr. Michel Gauquelin'in yukarıda anlatılan çalışmalarını okuduk. İstatistikleri ilginç ve kullandığı yöntem doğru gibi gözükse bile; açıklamaları Richard Dawkins'in onun fikirlerini neden bir kenara attığını göstermektedir.

Gauquelin, aktörlerin büyük bir çoğunluğunun Jüpiter yükselirken doğması ile alâkalı bazı bulgularını şöyle açıklamıştır:

Bebek annesinin karnındayken dünyadan yalıtılmıştır. Belki de beyni dış uzaydan sinyaller alabilme yeteneğine sahip bir kontrol merkezidir. Bu sinyalleri bütün vücuduna yayar. Tabii ki doğum basit bir işlem değildir ama bebek, kozmosun ona yolladığı sinyallere de karşı sağır değildir ve onlara tepki verir. Tabiat insanın doğumunda toprakla gökyüzünü birbirine görünmez bağlarla bağlayan bir ilişkide olmasını istemiştir.³

Biraz düşündükten sonra Profesör Dawkins ile aynı fikirde olduğumuza karar verdik çünkü bu astrolojik öngörü için güvenilir bir kaynak değildi. Ne yazık ki araştırmamızda

3. Gauquelin, M: *Cosmic Influences on Human Behaviour* (İnsan Davranışları Üzerindeki Kozmik Etkiler), Aurora Press, 1994

bulduğumuz; Mesih ve liderlerin Shekinah (bir Venüs-Merkür çakışması) yükseldiğinde doğduklarını ve gene önemli olayların bu tarihte vuku bulduğuna inanan din, Profesör Richard Dawkins'in kısa ve öz bir şekilde kınadığı bütün batıl inanç hususlarını barındırmaktadır.

ACABA YILDIZLARDA MI?

Küpür dosyamızı karıştırırken o en beklenmedik anlarda ortaya çıkan şansımız tekrar bize gülümsedi. *Daily Mail*'den kesilmiş bir makalede şu başlığı gördük: "Astroloji'nin neden artık bilim olduğuna inanıyorum." Bu makale eski bir dostumuz; yazar ve araştırmacı Colin Wilson tarafından yazılmıştı (Aslında makaleyi saklamamızın asıl sebebi de buydu.). Colin'in makalesi adı verilmemiş bir bayanın, ismi verilmeyen bir İngiliz üniversitesinde bir profesyonel astroloji odasına bağışta bulunduğu bahsediyordu.

Astroloji'nin bir zamanlar saygı gören bir üniversite konusu olduğunu ama Newton'un yerçekimi kanununu bulmasından sonra geri plânda kaldığını biliyorduk. Colin Wilson'ın haberinde bu akademik bölümün tekrar diriltmesi için ciddi bir isteğin olduğunu gördük. Makalesini şu sözlerle bitirmişti:

*500,000 pound' luk bağışın arkasındaki kadın, en az üç yüz yıldır üniversitelerdeki yerini kaybetmiş olsa bile astrolojiyi tekrar kabul ettirmeye çalışmaktan utanmıyor. Ona temin ederim ki kimse astrolojinin neden doğru öngörüler yaptığını bilmiyor ama kesinlikle yapıyor.*⁴

Astrolojinin arka plânına duyduğumuz bu yeni merakımızla birlikte Colin'in makalesini okumya devam ettik::

4. Wilson, Colin: "Why I Now Believe Astrology Is a Science" (Neden Artık Astroloji'nin Bir Bilim Olduğuna İnanıyorum), *Daily Mail*, 22 Mart Perşembe, 2001

Astrolojiyi daha yakından incelemeye karar vermiştim ama asla bunu gerçekleştirmek için vaktim olmadı. Sonra bir gün bir pazar gazetesi bana astroloji ile alakalı bir makale yazıp yazamayacağımı sordu ve ben de bunun benim beklemekte olduğum fırsat olduğuna karar verdim; böylece kariyerim astrolojik gazeteci olarak şekillendi.

Beklediğimden daha zor bir iş olduğunu söylemeliyim. Tahminle yürütülen hiçbir şey yoktu. Bütün gezegenlerin konumları, birbirleriyle ilişkileri (zıtlıklar, çakışmalar) incelenmeliydi ki bu iş günler sürüyordu.

Ama zamanla burçlar konusunda hislerim gelişmeye başladı. Öngörüm, oğlu intihar etmiş bir kadından aldığım, içinde oğlunun doğum yeri ve zamanını içeren mektup ile gerçekten perçinlendi. Burçlar üzerinde bir gün uğraştıktan sonra tüylerim diken diken oldu.

Ortaya çıkan şey bir kişilikti. Onun istekleri, umutları ve gelecekle alakalı şüpheleri... Onu intihara iten şeyler bu şüphelerdi. Hesaplamaları annesine geri gönderdim ve oğlu hakkındaki yazdıklarımın doğruluğunun kendisini şok ettiğini söyledi.⁵

Bunu okuduktan sonra Robert, Colin Wilson'a telefon ederek astroloji için herhangi bir ilmi temeli kabul edip etmediğini sormak zorunda hissetti. Colin bize çok yardımcı oldu ve astroloji konusunda konuşmaktan mutlu oldu. Bize, *Observer Gazetesi*'ne astroloji sütununu yazmak için başladığı araştırmasından evvel astrolojiye karşı çok şüpheli yaklaşığından bahsetti. Sütununu devam ettirirken ve okuyucularından aldığı mektupları cevaplarırken bu konunun temelinde gerçek bir şeylerin olduğunu kabullenmişti.

O "bir şeyler" in ne olduğu konusunda baskı yaptığımız zaman, gerçekten de ne olduğunu bilmediğini söyledi. Astro-

5. Wilson, Colin: "Why I Now Believe Astrology Is a Science" (Neden Artık Astroloji'nin Bir Bilim Olduğuna İnanıyorum)

loji yöntemlerinden mantıkî inceleme yoluyla kazandığı içgüdüler doğru sonuçlar çıkarttığı için burada şanstan fazla bir şeylerin olduğunu düşünmeye başlamıştı. Ama bir konuda Colin Wilson çok açıldı:

“İnsanların hayatlarını etkileyen yıldızlar değil, gezegenlerin konumlarıdır.”

“Ama bu sence Üniversitede Diploma seviyesi olarak okunabilecek bir konum mu?” diye sorduk ona.

“Şey, bazı üniversiteler astrolojiyi sıkıcı ve eski kafalı gibi gösteren çeşitli konularda kurslar açabiliyorlar. Biliyorsun Robert, eski üniversiten Salford, İş Ekonomisi ile Kumar; De Montfort Üniversitesi, Golf Sahası Araştırmaları; Nottingham Üniversitesi, At Yetiştiriciliği; Kent Üniversitesi, Stand-Up Komedisinin Teorisi ve Pratiği gibi bölümleri açtılar. Plymouth Üniversitesi’nde çalışan ve iyi arkadaşım Dr. Percy Seymour [Astrolojide gerçek bir şeyler olduğuna inanan başka bir astroloji uzmanı] size Parfüm bilimi ya da Sörf Bilimi ve Teknolojisi konusunda diploma sunabilir. Bunların arasında astroloji bayağı eğlenceli gözüküyor,” dedi ve kıkır kıkır gülererek konuşmasını bitirdi.

Şaşkın ama sessiz olmamız Colin’e henüz ikna olmadığımızı göstermiş olacak ki bize ona telefon etmemizi sağlayan tartışmalı vasiyetten bahsetti.

“Unutmayın,” dedi. “Yarım milyon pound’u dağıtmakla görevli kurul, yıldızları izleyen deliler olmakla suçlanamaz çünkü paranın bir kısmı Southampton Üniversitesi’nden Profesör Chris Bagley’e gidiyor ve o da bu parayı astrolojinin bir saçmalık olduğunu ispatlamak için kullanacak.”

Profesör Richard Dawkins’in yazılarından Colin’e bahsettik ve ona şu yorumu hatırlattık: “Astroloji ne çocuk oyuncağı ne de zararsız ve biz onu gerçeğin düşmanı olarak görmeliyiz.”

Colin Wilson her şeye rağmen, açıklaması zor bile olsa insanların kişilikleri ve gezegenlerin konumları arasında bir bağlantı olduğuna emindi. Ona bulgularımızdan bahsettik ve Mason ayinlerinde pek çok astrolojik saçmalık olmasından ne kadar rahatsız olduğumuzu söyledik.

“Benim tavsiyem astrolojiyi bir kenara atmayın,” dedi. “İşe yaradığını biliyorum, ama size sadece geçersiz deliller sunabilirim ve gördüğüm kadarıyla siz bundan fazlasını arıyorsunuz. Neden kendi delilinize kendiniz bakmıyorsunuz?”

Robert’ın Colin Wilson ile olan sohbeti, onun astrolojik inançlar konusunda bilinmeyen bir ilmî prensibe dürüstçe inandığını ortaya çıkarttı. Eğer Masonik Ahit’te bulduğumuz yıldız astrolojisi ile ilgili gizli konuları biraz daha iyi anlayabilmek istiyorsak, astroloji hakkında daha çok şey bilmeliydik.

YILDIZLARLA BEZELİ BİR TARİH

M.Ö. 150’de yaşayan Eupolemus isimli bir yazar halkı hakkında yazmıştır.⁶ Ölü Deniz Yazmaları konusunda uzman, araştırmacı ve Kumran’da bulunmuş astrolojik metinlerin bir kısmını çevirmiş olan Geza Vermes, Eupolemus’un İbrahim hakkında söylediği bazı şeylere dikkat çekti. İncil İbrahim’in Chaldee (Sümerliler’in topraklarında) topraklarındaki Ur şehri’nden geldiğini söylemektedir.

Birçok Yahudi astrolojiyi hoş görmezken başkaları; örnek olarak Helenist Yahudi yazar Eupolemus, astrolojinin ortaya çıkışını İbrahim’e atfeder.⁷

Essen topluluğunun kurulduğu M.Ö. 2. yüzyılın başlarında İbrahim’in Mısır’a gitmeden evvel astrolojiyi ortaya çı-

6. Black, M & Rowley, HH (ed): *Peakes Commentary on the Bible* (Peake’nin Kutsal Kitap Tefsiri)

7. Vermes, G: *Scripture and Tradition in Judaism* (Yahudilikte Gelenek ve Kutsal Kitap), Penguin, 1973

karttığına dair yaygın bir inanış vardır. Bu sadece Sümerliler'in geleneklerinde anlatılmış olabilir. Geri dönmek zorunda olduğumuz soru Sümerliler'in, özellikle şafakta gerçekleştirenler olmak üzere yıldızlarla alâkalı olaylara ne şekilde baktıklarıydı.

Gılgamış Destanı'na daha dikkatli bir şekilde bakmaya karar verdik.

Destanın XXI. Tabletinde; Tanrı'nın insanları yok etmek için yollamış olduğu Büyük Tufan'dan canlı kalan Zisudra'nın, Gılgamış'a "Tanrıların sırrından" bahsetmesi anlatılır. Enki'nin öğretilerinden yararlanarak (Büyük Tanrı) gemiyi inşaa ederken, ona bir işaret, "ufukta şafağın ilk habercileri" gönderilmişti. Fakat hikâyesinde burasında işaretin ne olduğunu açıklanmaz.⁸

Daha sonra Büyük Tufan'ın nasıl başladığını tarif eder. Güneş'in doğması gereken yere baktığında, Tanrılar konseyinde onun yalvarmalarını dinleyen Sevgi Tanrıçası Ishtar'ı görememiştir çünkü ufku kara bulutların kaplamıştı. Daha sonra, doğuya doğru her gün bakmaya devam eder ve Tanrıların Hanımı Ishtar'ın (Venüs gezegeni) nasıl ortaya çıktığını anlatır:

Ishtar, Büyük Tanrı Anu'nun [Güneş] ona yaptığı ihtişamlı mücevheri kaldırdı.⁹

Biz bu cümleyi parlak gezegen Venüs'ün, Güneş'ten evvel doğması ve başka bir parlak gezegenle, muhtemelen Merkür'e yakın bir şekilde yükselmesi şeklinde yorumladık. Aynı Newgrange'ın kapısı üstündeki pencereden Venüs'ün ışığının girmesi gibi...

8. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*, Century, 1991

9. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

Güneşi izlemenin önemi IX. tablette anlatılmaktadır. Bu tablette Gılgamış hakkında onun “Güneş’ten hemen evvel kalktığı” ve bunu yaparak mücevherlerle süslü bir çalıyı görebildiği anlatılır. Ve tablet VIII’de tekrar “Ufukta ortaya çıktı / şafağın ilk habercileri” (XXI. tablet ile benzer cümleler) ifadesi yer alır. Robert Temple bu bu konuda şu yorumu yapmaktadır:

Bu iki satır aralıklı olarak tablette tekrarlanır. Var olmaları ne rastlantı ne de şiiirvaridir ama Babilli astrolog rahiplerin “sarmal yükseliş” adını verdikleri kavrama duydukları takıntıyı anlatır. Bu sarmal yükseliş yıldızların ve gezegenlerin yükselişidir. Sarmal yükseliş ancak bir yıldızın veya gezegenin ufukta “şafağın ilk habercileriyle” aynı anda doğmasıyla olur.¹⁰

III. tablette Gılgamış’ın, Uruk Şehri’nin insanlarına yani halkına konuşurken şunları söylediğinden bahseder:

Uruk halkı bilin, güçlü olacağım, tekerleği kat edeceğim ... Uruk’un şehir kapılarından gireceğim, ... doğru döneceğim, ve Akitu festivali. Akitu festivalini kutlayacağım. Akitu Festivali ayarlanacak ve neşeli şarkılar duyulacak.¹¹

Dipnot olarak Robert Temple, Akitu Festivalini yeni yıl kutlaması olarak anlatıyor. Bu festival ilkbahar ekinoksunda kutlanırmış. Gılgamış’ın “tekerlek” diye tabir ettiği şey Burçlar kuşağında bir yoldur ve görüldüğü kadarıyla Tanrıların yolunda nasıl hareket edeceğini anlatıyor. Yolculuğunun daha sonrasında kendisinin sevgilisi olmasını isteyen Ishtar (Venüs) ile karşılaşılıyor ama Ishtar’ın sürekli olmadığını söyleyip onu geri çeviriyor. “Soğuk mevsimlerde beni kuşkusuz yarı yolda bırakırsın,” diye cevap veriyor. Sonra onun sevgililerinin bir listesini sayıp son baharda nasıl öldüklerini ve ilkbahar-

10. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

11. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

da tekrar doğduklarını anlatıyor. Burada destanı anlatan kişi bazı yıldız takımlarının sadece yaz aylarında görüldüğünü anlatıyor ve kış olup da Güneş güneye kayınca bu yıldız takımlarının gökyüzünden kaybolduğunu ekliyor. O zamanlarda Dünya'nın Güneş çevresinde döndüğü bilinmemekteydi bundan dolayı ölüp dirilen sevgililer dünyanın döngüsünü temsil ediyor.

Ishtar bu listeyi ve kendisinin kötülüklerini gördüğü zaman Anu'ya yani gök kubbenin tanrısına gider ve ondan cennetlerin büyük boğasının yular ipini alır. Daha sonra Uruk Şehri'ne gelir:

Cennetin Boğasının burnundan çıkarttığı bir nefesle hendekler açılmıştır ve Uruklu yüz genç bu hendeklere düşmüştür. Boğanın ikinci nefesi ile yine hendekler tekrar açılmış ve Uruklu iki yüz genç bu çukurlara dolmuştur. Üçüncü nefesinde de hendekler açılmıştır ve bu sefer Enkidu içine düşmüştür.¹²

Burada Venüs'ün, sarmal bir şekilde Boğa takımyıldızına yükselmesinden bahsetmektedir. Tanrıça'nın Parlak Yıldız'ı olarak Güneş'ten evvel ortaya çıktığında demek ki gezegen Boğa takımyıldızında gözükmüştü. Robert Temple "Babililer bu durumun farkındaydılar," diye yorum yapmıştır. Ekinoksların kesinliği, Güneş'in gözüktüğü yerle alâkalıdır. Bundan dolayı her 2000 senede bir gökyüzündeki yerleri değişir. Ama onlar bizim bugün kullandığımız Burçlar Kuşağı'ndaki takımyıldızlarını kullanıyorlardı. Ayrıca Temple, Babililer'in Güneş ve Şafak öncesi Venüs'ünün bugün Boğa adını verdiğimiz takımyıldızı arasında M.Ö. 2000 ile M.Ö. 4000 arasında gözüktüğünü biliyor olabileceklerinden de bahsetmiştir.¹³

12. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

13. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

Kahramanlar Cennet'in Boğası'nı yenmişler ve Gök Kubbe'nin Tanrısı Anu ne yapması gerektiğini danışmak için bütün Tanrıları bir toplantıya çağırmış. Bu Tanrılar konseyi motifli Masonik Ahit'nin birinci bölümündeki Tanrı'nın konseyindeki üyelere ki bu üyeler gökyüzündeki yıldızlardır, Âdem'i yaratmadan evvel danışması olarak kabul edilebilir.

IX. tablet Gılgamış'ı Güneş doğmadan evvel gökyüzünü izlerken anlatıyor. "Güneş'in doğacağı zamanın yakın olduğunu biliyor" ve "gün parlak başlıyor" böylelikle Gılgamış bir daha mücevherlerle süslü çalıyı görüyor. Gök cisimlerini gözlemlerken görülen havanın ağırlaşmasından dolayı oluşan atmosfer değişikliği şu şekilde anlatılır: "Titreşimin ihtişamı batan ve doğan Güneş Tanrı'sının muhafızları olan dağları rahatsız eder."

Bu noktada Gılgamış'ın doğumundan bahsedilir ve bu durum da Ölü Deniz Yazmaları'nda sıkça anlatılan bir şeydir. Mesih hakkında: "Onun ruhunun sekiz parçası Işık Evi'ninin ikinci sütununda bir parçası da Karanlıklar Evi'ndedir. Ve bu onun doğacağı gündür, onun doğum günüdür."¹⁴ Gılgamış "üçte iki Tanrı ve üçte bir insan" olarak anlatılır. Robert Temple bunu Sümerliler'in sexagesimal tabanlı matematik¹⁵ hesaplamalarına bağlıyor. Bu Gılgamış'ı kırk rakamı ile bağlamak-tadır ki kırk, dakikaların ve saniyelerin rakamı olan 60'ın üçte ikisidir.

Kırk rakamının Venüs'ün yörüngedeki döngüleri ile olan ilişkisini zaten biliyoruz. Temple şu sözlerle devam ediyor: "Üçte iki kavramının alâkalı olduğu başka bir şey ise Merkür gezegenidir ve Gılgamış Merkür ile alâkalıdır." Burçlar Kuşağı'nın on iki derecesinde Merkür sekizinci derece civarında ya da burç kuşağı döngüsünün üçte ikisinde dolaşır.

14. Vermes, G: *The Dead Sea Scrolls in English* (Ölü Deniz Yazmalarının İngilizce Tercümesi)

15. Altmışlık sisteme dayanan Sümer matematiği (y.h.n)

Asurlu ve Babilli astrologların sarmal yükselişlere olan bu takıntıları hakkında daha fazla şey bilmeliyiz. Bakmamız gereken yerin British Museum'daki Doğu Asya Kalıntıları Departmanı olduğunu biliyorduk. Bu müzede Ammizaduga'nın Venüs tabletleri ismiyle bilinen M.Ö. 1500 tarihlerinden kalma bazı pişmiş kilden tabletler vardır. Tabletler biraz zarar görmüş durumdadır. Uzun tarihleri boyunca birden fazla kere düşürülmüş ya da başka bir yolla çatlamışlardır. Kabaca dikedörtgendirler ve çivi yazısının çizgilerini taşımaktadırlar.

Tabletler çözüldüklerinde Venüs'ün akşam ve sabah görüldüğü anların tam yirmi bir sene boyunca kaydedildiği anlaşıldı. Tabletler gezegenin hareketlerinin, Tanrıça'nın amaçlarının ne olduğunu anlatı şeklinde yorumlandığını gösteriyor. "Venüs yükseldiği zaman sevişmek zevkli olur," gibi çok önemli yorumlar içeriyorlar. Bunu bilmenin her zaman çok yararlı olacağını düşünmüştük.

Ama bu tabletler Mezopotamya bölgesinde yıldız astrolojisi inancının bulabildiğimiz en eski örnekleri değildiler. Louvre'da Naram-Sin'in yönetiminden; M.Ö. 2100'den kalma bir dikilitaş vardır. Taşta kral muzaffer bir lider olarak anlatılır. Kral, Ay ve Venüs'ün Güneş'ten evvel doğduğu bir anda ufka doğru bakmaktadır.

Tarihçi Peter Whitfield Sümerliler'de astrolojinin başlangıcı hakkında şunları söylemiştir:

Mezopotamyalılar'a göre kutsal diyar [cennet] ile tabiat ve insan arasında sıkı bir ilişki vardı. Bunun dışında kazanılan bilgelik olarak bazı yetenekler ve "ummanu"yla¹⁶ alâkalı olduğu anlaşılan bir bilim vardı. Ama ummanu bu dönemde seçkin asil üyelerden oluşuyordu. Ne bilgelikleri ne de araştırma yaptıkları konular Kral dışında kimseye hitap ediyordu. İşaretler onun davranışlarını, ailesini, düşmanlarını, krallığını, hasatlarını ve daha

16. Erra ve Gilgamiş gibi destanları yazan yedi bilge (y.h.n)

*birçok şeyi ilgilendiriyordu. Burada kuşkusuz bir şekilde mikro kozmos ve makro kozmos arasındaki ilişkiden bahsediliyor ama bu ilişki sadece krala yönlendirilmiştir.*¹⁷

Dr. Peter Whitfield, Sümerliler'in yıldızlara dayanan krallık inancı ve gelenekten gelen kehanetlerin incelenmesiyle ilgili bilgilerin Ashurbanipal Kütüphanesi'nde bulunan dokümanlarda yazdığını söylemiştir. Dokümanlarda bu bilgilerin, antik çağlarda Dünya'da yaşamış ve insanlara bilim, felsefe ve kanunları öğreten bir gurup kutsal adam tarafından öğretildiği yazmaktadır.¹⁸ Aynı zamanda alâmetleri yorumlama geleneğinin tamamen tatbikî olduğunu iddia etmiş ve geçmişte bazı ilişkilerin not edilip tesadüfî bağlar kurulduğunu söylemektedir. Başlangıçta bu sadece kralın zenginliğine ve krallığına uygulanmıştır.

Demek ki astrolojinin temeli rahiplerin gökyüzünü dikkatli bir şekilde inceleyip bunu yorumlamasından gelmektedir. Daha sonra gökyüzündeki hareketleri inceleyip aynı döneme denk gelen önemli olayları bulup bu olayları yıldızların ve gezegenlerin gerçekleştirdiğini hiçbir temele dayanmadan söylerlerdi. Kehanetin gücü benzer astrolojik olayların bir daha ne zaman olduğunu öngörmekte yatıyordu. Yıldız astrolojisinin bir olay gözlemlendiği zaman, bir rahip o olayın bir önceki seferde hangi olayla aynı zamana denk geldiğine göre birçok tavsiyede bulunabilirdi.

Dr. Whitfield, Ashurbanipal döneminden kalma bir yıldız falı hakkında şunları söylemiştir:

Nisan ayının beşinci gününde, yükselen güneş kırmızı bir meşale gibi görünür, beyaz bulutlar çevresini kaplar ve rüzgâr doğudan eser. Bunlar olduğu zaman aynı 28. ya da 29. gününde bir

17. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih), British Library, 2001

18. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

*Güneş tutulması gerçekleşecektir. Kral o ay ölecek ve oğlu tahta yükselecektir.*¹⁹

Sahte kralların geçici olarak kötü alamet atlatmak için tahta geçirildiklerinden bahseder.

Babil yılı İlkbahar ekinoksundan²⁰ sonraki ilk dolunayda antik Akitu Festivali ile başlamaktadır. Bu tarihi; günümüzde Paskalya olarak hâlâ kutlamaktayız. Babilliler'in Güneş, Ay ve Venüs için kullandıkları isimler; Shamash, Sin ve Ish-tar'dır. Bu üçü özellikle birbirlerine yakın bir şekilde yükseldikleri zamanlarda, Sümerli astrologları en çok ilgilendiren gökyüzü cisimleriydi.

Astrolojinin başlangıcını ne kadar araştırırsak Fenikeli, Yahudi ve Mason inançlarıyla o kadar bağlı olduğunu görüyoruz ama hiçbir bilimsel temeli yoktur. Astroloji "Tanrıların" ortaya çıkışlarını açıklamak için gerekli temel tekniklere duyulan ihtiyaçtan doğmuştur.

M.Ö. 1000'den evvel Mezopotamyalı astrologlar, gökyüzündeki en parlak üç yıldızın şafaktan evvelki yükselişlerine göre belirledikleri, mevsimleri gösteren bir yıldız takvimi geliştirmişlerdi. Bu tabletler Güneş'ten evvel yükselen gök cisimlerine duyulan büyük ilgiyi gösteriyordu. British Museum'da görülebilecek olan kil tabletler daire şeklindedirler ve kek dilimlerini andıran on iki dilime bölünmüşlerdir. Her bir parça yılın bir ayını temsil etmektedir ve üzerlerine sarmal bir şekilde yükselen yıldızların bilgileri kaydedilmiştir. Bu "Her Birinde Üç Yıldız" olan tabletlerin işlevi astrologların gelmekte olan kötü alametlere karşı kralı uyarmalarıdır.

Daha evvel anlattığımız gibi, Mezopotamya'da M.Ö. 2000 civarında Burçlar Kuşağı'nın kaba bir formu kullanılmaktay-

19. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

20. Temple, R: *He Who Saw Everything: A Verse Translation of the Epic of Gilgamesh*

dı. Ama ancak Yahudi Kralı Zerubbabel, Süleyman Tapınağı'nı ikinci kere inşaa ettiği dönemde yani M.Ö. 1'nci yüzyılın ortalarında, aynı halk (bugün Babilliler olarak bildiğimiz) Burçlar Kuşağı'nı bugün bildiğimiz şekle getirdiler.²¹ Bu ileriye doğru atılmış çok büyük bir adımdı çünkü Güneş'in ya da diğer parlak gezegenlerin konumları hakkında başvurulabilecek bir kaynak oluşmuştu.

Burçlar Kuşağı, gökyüzündeki şekillerden oluşma bir şerittir. Çok uzaktaki hareketsiz yıldızlardan oluşmaktadır ki bugün biz onlara takımyıldızı adını veririz. Koçtan Balığa kadar olan burçlara Babilliler şu isimleri vermişlerdi: Mul, Mas, Kusu, Ura, Absin, Zibanitu, Girtab, Pa, Suhur, Gu ve Zib.²² Her yıldız takımı gökyüzünün bir bölümünü işaretler ama her yıldız takımı eşit derecede büyük değildir. Bu boyutlarındaki farkı denkleştirmek için Babilli astrologlar Burçlar Kuşağı sembolleri kavramını da ortaya çıkartmışlardır. Bugünün sisteminde her işaret onu temsil eden yıldız takımı her ne kadar büyük olursa olsun, 30 derece genişliğindedir.

Babilliler bu sistemi M.Ö. 400 civarından M.Ö. 100 senelerine kadar kullanmışlardır ama hesaplamalarındaki bir hatayı hiç fark etmemişlerdi. (Dünya'nın ekseninde her 72 senede bir oluşan ve Burçlar Kuşağı yıldız takımlarında değişiklik yapan, ilkbahar ekinoksunun bir derece hareket etmesine neden olan bir kaymadır.) Takvimlerini ilk oluşturduklarında Güneş'in ilkbahar ekinoksu Lahunga'daydı ama şimdi Zib'e kaymıştır.

Bu hata günümüz astrolojisine kadar gelmiştir yani gazetelerde okuduğunuz fallar gökyüzündeki Burçlar Kuşağı'na uymamaktadır. Eğer dünyada neler olduğunu öngörmeye çalışıyorsanız bu kesinlikle büyük bir mesele olarak karşınıza çıkmaktadır. Ama görüldüğü kadarıyla astrologların birçoğu

21. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

22. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

gökyüzüne bakmıyor ve bundan dolayı burçlarda kullanılan yıldız işaretleriyle gökyüzündeki gerçek yıldızlar arasındaki bu uyumsuzluk astroloji kitaplarında yer almıyor. Bu konunun ne kadar boşlandığını bu tanım açık bir şekilde anlatmaktadır:

*Astrolojik doğum şeması, Burçlar Kuşağı ve gezegenlerin bahsi geçen kişi için doğum yeri ve zamanına göre hazırlanmış bir haritasıdır. Zodyak gökyüzündeki her tarafa doğru sekiz derece uzanan, Güneş'in takip ettiği yolla birlikte gezegenlerin izledikleri yolu da içeren bir kuşaktır. Oniki eşit bölüme ayrılmıştır ve bunlara burç adı verilir. Her burç 30 derece uzunluğundadır ve takımyıldızlarından birinin ismini taşır. Burçlar ve takımyıldızları çakışmazlar ama hafifçe üst üste binerler.*²³

Daha gelişmiş astroloji çalışmaları, yıldız burçlarının tarihleri ile akşamları gökyüzünde çıkan yıldızların arasındaki farkları anlatmaya çalışırlar. Ama konularına daha hâkim olan bu astrologların da eklediği gibi önemli olan Dünya'nın Güneş çevresindeki yörüngesi ve konumudur; yıldızların konumu değil. Bu bilgi ilkbahar ekinoksunda yapılan festivallerin zamanlamaları konusundaki bildiğimiz her şeyi karıştırdı. Astrolog Robert Perry zamanlama meselesi hakkında yorum yaparak şunları söylemiştir:

*Farklılıktan haberleri olmasına rağmen, M.S. 2'nci yüzyılda Ptolemy döneminde yaşamış olan bütün arkeologlar takımyıldızlarına değil ekinoks noktalarının hareketliliğine dayanan tropik Burçlar Kuşağı'nı kullanmayı seçmişlerdir.*²⁴

Söylemek istediği şey, onca astrologun neler olduğunu açıklamaya çalışmaktansa eskimiş astroloji metinlerinde yazarları tercih ettiğiydi.

23. Anderton, Bill: *Life Cycles* (Yaşam Döngüleri), Quantum, 1990

24. Perry, Robert: *Astrology's Complete Book of Self-Defence* (Astrolojinin Savunma Kitabı), Quantum, 1990

Dr. Peter Whitfield'in de bizim yıldız astrolojisinin çeşitli dönemlerde gözlemlendiği ve bunun sonucu olarak insan hayatı ile gökyüzü hareketleri arasında bir bağ kurulduğu konusundaki düşüncemizi paylaştığını fark ettik:

Eğer şanslı ve şanssız günler, aynı güne denk gelen göksel işaretlerin gözlemine eklenirse kişisel astroloji alanına kayılır. Bu hareket M.Ö. 400 civarında olmuştur [Mezopotamya'da] ve gezegenlerin hareketleriyle günlerin şanslı olup olmadığı konusunda ilişki kurulmuştur. Bu ilk çivi yazısı fallarının günümüze kadar sağlam kalabilmiş olmasıyla kanıtlanmıştır. Bu tabletlerde gezegenlerin konumları Burçlar Kuşağı'nın işaretleriyle verilmiştir ve bazen de çocukların gelecek yaşamları hakkındaki bazı yorumlar yanlarına çizilmiştir.²⁵

Bu astrolojinin hızla önem kazandığı bir dönemdi ve devamında Kral dışında özel kişilerin de yıldız astrolojisindeki kaderleri fikrini ortaya çıkarttı. Chaldealı (Sümerli, Babilli ya da Mezopotamyalı) terimi İncil'de astrolog ya da falcı kelimeleriyle eş anlamlı hale geldi. Chaldealılar'ın bilime kattıkları en önemli şey aritmetik ve gözlemleri astronomi olmuştur. Bunun sebebinin falcılık amaçlı olduğu gözlemlenebilir. Profesör Richard Dawkins, amaçlarını kesinlikle tasvip etmezdi.

Ama bu sözde falcılar hâlâ okuyabildiğimiz bir lisanda astrolojik gözlemlerinin detaylarını yazan ilk gözlemcilerdi. Yazı, aynı *Uriel'in Makinesi*'nde anlattığımız gibi bir toplumda yeniliklerin hızını arttırır çünkü daha fazla insanla bilgi paylaşmayı sağlar. Bunu değişik nesiller arasında yapmayı da başarabilir ve sözlü ezberciliğin zaman çalıcı özelliğine de sahip değildir. British Museum'da Venüs tabletlerini incelerken uzun yıllar boyunca bu astroloji bilgilerini kaydeden astrolog rahiplerine kendimizi çok yakın hissettik. Chaldealılar'ın zorunlu olarak listeler tuttuklarını olduğunu biliyorduk;

25. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

her şeyin listelerini yapmışlardı: Gökyüzü olaylarının, tıbbi belirtilerin, materyallerin, hava durumlarının ve politik sonuçların listelerini yapmışlardı. Ama bu taş kadar sağlam listelerden bir tanesinin bile yapılmasının zorluklarını fark ettiğimiz zaman ne kadar çok çaba sarf edildiğini anladık. Dr. Peter Whitfield, Chaldealı arkeolojisinin doruk noktasını şöyle anlatmaktadır:

*Bütün gökyüzü, semavî anlamları sürekli olarak dokunan karmaşık şemalardan oluşan bir duvar halısı haline gelmişti. Astrologun yeteneği bu anlamları yorumlayabilmesiyle ölçülüydü. Ve en can alıcı fark bu semavî şemaların sadece kralı ve meclisini değil de herkesi etkiliyor olmasıydı. Semavî konumların kaydedilmesi ve anlamlarını çözebilme yeteneği özel astrolojik öngörü yetenekleri gerektiriyordu. Ve kesinlikle gökyüzünün insan hayatı üzerinde gücü olduğuna inanmak gerekiyordu. Bu ilkel astroloji ve pozitif bilimle dini ve felsefeyi birleştiriyordu.*²⁶

Ama bu ön çalışmadan asıl yarar sağlayanlar, diğer uygarlıklar oldu. Bu doruk noktasından sonra Babil işgal edildi. Önce M.Ö. 539'da İranlı Cyrus, sonra da Yunanlılar Büyük İskender önderliğinde Babil'i işgal ettiler. Çivi yazılarının kullanımı unutuldu ve M.Ö. 100'e kadar çivi yazıları dinî ve astrolojik bilgileri kaydetmekte kullanıldı. Bu dönemden kısa bir süre sonra Chaldealı'lar hafızalardan silindi. İhtişamlı şehirlerini kumlar kapladı ve pişirilmiş kilden tabletleri kaybolup unutuldu. Bu durum yirminci yüzyıla kadar sürdü. Bu dönemde Avrupalı arkeologlar Mezopotamya Çölü'nü kazdıkları zaman tabletleri ortaya çıkarttılar.

İranlılar'ın Achaemenid İmparatorluğu, Ptolemy'nin Chaldealılar'ın etki ve tepkiye bağlı listeleriyle ilgili fikirlerini geliştirdiği Mısır'ı topraklarına kattı. Yıldızların insan hayatı üzerindeki etkilerini kitabı Tetrabiblos'ta şöyle anlatmıştır:

26. Whitfield, P: *Astrology, a History* (Astroloji, Bir Tarih)

*Sadece pek az düşünce, sonsuz ve ruhanî maddeden yayılan o kesin gücün dünyanın bütün bölgesine nüfuz edip yayılmasından bahseder. Ana elementler olan ateşle hava gökyüzünün hareketleri ile sarmalanmıştır ve onunla değişirler.*²⁷

Bu tam da Dr. Michel Gauquelin'in yıldızların "kozmik mesajlar" yollayarak bebeğin doğacağı zamanı kontrol etmesinden bahsetmesine benzemektedir. Bu fikir ilginç olmasına rağmen ilmi değildir.

Ve son yıllarda kitap çıkartmış olan bazı modern astrologların hâlâ Ptolemy'yi önemli bir tarihî bilgi kaynağı olarak göstermelerinden gerçekten rahatsız olduk. Belki de Dr. Michel Gauquelin'in düşüncelerini de etkileyen, Ptolemy'nin yorumu olmuştu. Daha sonra astrolojinin Yunanistan'daki gelişimini incelerken bunun sebebini fark ettik. Antik Yunanlılar modern astrolojiyi geliştirmişlerdi ve bu konu o günden bu yana hep öyle kalmıştı.

Yunanlılar, Mezopotamya, İran, Mısır ve Filistin'den gelen fikirleri birleştirmişlerdi. Yeni Ahit'in yazılırken ki Yunan etkisinden daha evvel de haberimiz vardı, ama aynı zamanda astrolojiyi de oluşturmışlardı. Yunan astrolojisi Chaldeal köklerinden uzak bir şekilde gelişmişti. Chaldealılar da bir krallığın kaderini belirlemek için kullanılan astroloji, Yunanlılarda aynı günümüzde olduğu gibi şahsî falcılık için de kullanılmaya başlanılmıştı.

Peki tarihi anlamak için çıktığımız yoldan nerede ayrılmıştı? Acaba Masonik Ahit'te bulduğumuz Shekinah, erken döneme ait gözleme dayanan bilim miydi? Ya da saçma falcılığın daha sonra Yunanlılar'ın daha basitleştirdiği süslü bir sistemi miydi? Emin olamadığımız tek nokta, bulunabilecek bir gerçeğin olup olmadığıydı. Colin Wilson bize gerçekten

27. Kitson, A (ed): History and Astrology (Tarih ve Astroloji), Mandala, 1989

de olduğu konusunda teminat vermişti ama şu ana kadar astrolojiyi destekleyecek pratik bir bilimin varlığını görememiştik. Astroloji, antik yıldız astrolojisi tarikatının batıl inançları ve hissî cazibesinin günümüze kadar gelmiş haliydi ama orijinal bir bilim gibi gözüküyordu. Daha sonra daha istatistikî bir çalışma ile karşılaştık ve bu bizim bir daha düşünmemize neden oldu.

ŞEMALAR ARARKEN

1994’de film yapımcısı ve fotoğrafçı Gunter Sachs, astroloji hakkında aynı kadim halkların yaptığı gibi matematiğe ve istatistikî, deneylere dayanan bir araştırma yapmaya karar verdi. Ne o bir astrologdu ne de onunla birlikte çalışan insanlar. Aslında araştırmalarına başlama sebeplerinin tamamen merak olduğunu kabul ediyorlar ve hiç biri “astroloji hakkında hiç bir şey” bilmiyorlarmış. Ama daha sonra çok dikkatli bir şekilde takip ettikleri konu hakkında ana noktalar belirlemişlerdir. Biz bu şartları tamamen açıklayacağız çünkü ortaya çıkarttıkları bulguları çok önemli buluyoruz.,

Yedi ana gayeleri şunlardı:

1. Yıldız burçlarının insan davranışları üzerindeki muhtemel etkisinin incelemesinin geniş bir şekilde oluşturulmuş ilmî çalışmasını yapmak,
2. Kısıtlanmadan bir sonuca ulaşmak ve astrolojinin gerçekten var olup olmadığını araştırabilmek için mitolojinin ötesinde bir astroloji olduğunu ispatlamaya çalışmak,
3. Mitolojiyle alâkası olmayan bir astrolojiyi ispatlayamasak bile ilginç olacağı için bu araştırmayı yayınlamak,
4. Bu araştırmanın tamamını tatbikî bilgiler temeline dayandırmak ve hiçbir astrologla görüşme yapmamak;

5. İstatistiksel sonuçlarını bozan bütün etmenleri bilimsel olarak inceleyim açıklımmak,
6. Beklenen sonuçlardaki şans eseri olarak açıklanamayacak önemli ve fark edilebilir sapmaları göstermek,
7. Hesapların sonuçlarının bir üniversite gibi uygun ve tarafsız bir yetkili tarafından kontrol edilmesini sağlamak.²⁸

Tarafsız denetleyici organ olarak çok ünlü bir Avrupa araştırma enstitüsü olan Allensbach'taki Institute für Demoskopie ile istatistik hesaplamalar için de Münih'teki Ludwig-Maximilian Üniversitesi'nden İstatistik Hesaplamalar Enstitüsü üyesi Dr. Rita Kunster'le birlikte çalıştılar. Vardıkları sonuçlar beklenmedik olduğu kadar etkiliciydi.

Ham bilgilerini kamu yetkililerinden, sigorta şirketleri ve pazar araştırma anketlerinden almışlardı. Suçluların doğum günleri, trafik suçluları, evlilikler, boşanmalar, hasta insanlar, intiharlar ve daha birçok konuda çok geniş bir veri bankası oluşturdular. Veri koruma kanunları bireyleri tanımlamalarını engelledi ama sonuçlara göre doğum tarihlerini elde etmeyi başardılar. Ham bilgiyi elde ettikleri zaman Gunter Sach'ın ekibi bilgileri analiz etmeye başlayıp sonuçları yayımladı. Karşılaştığı düşmanca tavırdan dolayı çok şaşırılmıştı:

Onlarca hakaret ve küfre maruz kaldım. "En iyi yaptığın şeyi yap playboy yani güzel kadınların peşinde koş!" Akademisyenlerin nelerle karşıma çıkabilecekleri hiç aklıma gelmemişti.

Zaman zaman terminolojimi karıştırmakla suçladılar. Ben Fransızca konuşulan İsviçre'de bir üniversitede matematik bölümünü bitirdim. Sonuçların doğru olması meslektaşlarımı hiç ilgilendirmiyordu.

350,000 evlilikten oluşan anketimizle ilgili ikinci bir makale yayınladığım zaman, yüzlerce insan bana mektup yazdı. Onlarca

28. Sachs, Gunter: *The Astrology File* (Astroloji Dosyası), Orion, 1997

*göre hesaplarımız yanlıştı çünkü iki yıldız burcu arasındaki ilişkiler kendiliğinden gerçekleşen kehanetlerin klasik örnekleriydi Astrolojiye inanan kadın ve erkekler çöpçatanlık şirketlerine belli bir burçtan bir eş bulma niyetiyle gidiyorlardı. Ama bu akıllı insanlar bu tür örneklerin kaç tane olduklarını söyleyemiyorlardı. Biz bu durumu evlilikle ilgili bölümümüzde inceledik. Umarız kimse bizi intihar hakkında kendinden gerçekleşen kehanetler yapmakla suçlamaz çünkü bu konuyu da inceledik. İntihar danışmanı diye bir kavram olmadığı için kimse de bize yorumda bulunamaz.*²⁹

Bu yorumu okuduktan sonra değişik açılara bakan herkese karşı düşmanca bir tavır göstermenin genel bir kural olup olmadığını düşündük. Onların istemediği sonuçlara ulaştığımız için biz de bir kuruluşun düşmanca tavırlarıyla karşılaşmıştık. Bu insanlar için denenebilir eğer onların istediği şekillerde sunulmuyorsa kabul edilebilir değildi.

Gunter Sachs'ın çalışması büyük sayıda denek kullanmaktaydı ve Ludwig-Maximilian Üniversitesi'ndeki İstatistik Hesaplamalar Enstitüsü, sonuçları test ettikten sonra Sachs'ın yöntemlerini onayladı. Bir şey çok belirgindi: Testlerini taraf tutmadan yapmıştı ve sistematik örnekleme eğilimlerini araştırmanın dışında tutmak için pek çok zorluğu aşmıştı. Sachs önce yayıncıların yıldız astrolojisi ile alâkalı kitaplarını, satış yüzdelerinin oranları ve o satış bölgelerindeki yaşayan bireylerin burçlarıyla karşılaştırmıştır. Her 12 burçtan onun da istatistikî olarak belirgin farklılıklar olduğunu tespit etmiştir ki böyle bir sonucun şans eseri çıkma ihtimali on milyonda birdir. (Bu derece değerlendirmeler, meselâ mühendislik kalite kontrol testleri gibi pek çok işgünü istatistik testinde kullanılan 99'da 1 ihtimalinin çok ötesindedir.) Verilerini 1991 ile 1994 arasında satılmış olan 313,368 tane yıldız burçlarıyla alâkalı kitaba göre yapmıştır.

29. Sachs, Gunter: *The Astrology File* (Astroloji Dosyası)

Eğer hangi burçların astrolojinin daha çok etkisi altında kaldığını öğrenmek istiyorsanız Gunter Sachs'ın kitaplarını okuyun. Biz sadece onun davranışlarda bulduğu istatistikî farklılıklarla ilgileniyoruz.

Sachs daha sonra veri alabileceği on değişik alana yöneldi. İkimiz de araştırma konusunda profesyoneliz ve yöntemleri ya da analizi hususunda tartışmaya girmeyiz. İşte temel bulgularının bir özeti:

1. *Kim kiminle evleniyor?* 717,226 evli çifti ele alarak burçlarının astrolojik beklentileri yerine getirip getirmediğine bakmıştır. Geçersiz hipotezi (beklenen sonuç), çiftlerin rastgele bir şekilde burçlar arasında dağılacağı üzerineymiş ama öyle çıkmamış. 144 muhtemel yıldız işareti kombinasyonu bulmuş ve 25 tanesine göre şansa bağlı tahminlerden belirgin olarak saptığını bulmuştur. Bu sonucun şans eseri olma ihtimalini hesapladığı zaman 1'e 50,000'lik bir oran ortaya çıkmıştır. Bunun anlamı 49,999 kat daha büyük oranla şansın dışında bilinmeyen bir etmenin sonucu etkilediğidir.
2. *Kimler boşanıyor?* Bu testin denek sayısı 109,030 çifttir. Testte kullanılan yöntem evli çiftlerde kullanılan yöntemle aynıdır. Bir kere daha 144 muhtemel kombinasyondan 25 sapma bulmuş belirginleşmiş ama bu sefer daha düşük bir derecede bir ağırlığa sahipmiş. 26 testte bir tanesinin tümüyle şans eseri olması beklenebilirmiş. Bu istatistikî olarak anlamlı görülebilecek bir değer değildir.
3. *Kimler bekâr?* Bu test 1990 senesinde İsviçre'nin bütün nüfusunu içine dahil eden bir nüfus sayımından alınmıştır ve bu verilere 4.045.170 kişi dahildir. Gerekli yaş aralığında olan 2.731.766 kişi bu testin denek sayısıdır. Test için evlenebilir yaşlarda yani 18 ile 40 yaşı ara-

sında olan insanlar kullanılmıştır. Bazı burçların evliliğe diğerlerinden daha hazır olabildiğini bulmuştur. Rastgele davranışlarından ayrılan yedi sapma 10,000'de 1'lik bir ağırlığa sahiptir. Bu modelde örneklerde belirgin bir davranış şemasının oluştuğunu görülmektedir.

4. *Kim.ne eğitimi alıyor?* Bu testin verisi Üniversiteler Klining Kurumu³⁰ tarafından on sınırlı dal içinde ve 231,026 kişiyle yapılmıştır. Geçersiz hipotez, bireylerin birçok dala rastgele bir şekilde dağılacağı şeklindedir. 120 olası yıldız burcu-lisans bölümü kombinasyonunda 27 belirgin sapma tespit etmiştir. Bu sonucu şans eseri olarak elde etme ihtimali 10.000.000'da 1'dir. Sonuç gerçektende muazzamdır. İnsanlar bundan daha düşük bir olasılıkla DNA'ları benzer çıktığı zaman yanlışlıkla mahkûm edilebilmekteler.
5. *Kim hangi meslekte çalışıyor?* Bu örnek yine İsviçre'nin 1990'daki nüfus sayımından alınmıştır ve 4.045.170 kişiyi kapsamaktadır. 47 tane meslek kategorisi dikkate alınmıştır. Bu 564 tane muhtemel eşleştirme ortaya çıkartmıştır. Gunter Sachs, 77 belirgin varyasyonun sapma gerçekleştirdiğini görmüştür ki bunun da şans eseri olma ihtimali 10.000.000'de 1'dir. Burada bir bağlantısı olduğunu ancak bir aptal inkâr edebilir.
6. *Kim, hangi sebepten ölmüş?* Bu test 1969 ile 1994 seneleri arasında İsviçre'de kayıtlı ölümler dikkate alınarak yapılmıştır ve bunların sayısı da 1.195.174'tir. Bu testi daha anlamlı kılmak için sadece doğal sebeplerden kaynaklanan ölümler denenmiştir. Şiddet veya kaza nedeniyle olan ölümler dahil edilmemiştir. Böylece örneklerin sayısı 657,492'ye düşmüştür. 240 muhtemel ölüm/burç işareti kombinasyonundan 5 tanesi şans eseri

30. Bilgi toplayan ve dağıtan kuruluş (y.h.n)

olmuş gibi görülmektedir. Bu oran 270'de 1'dir. Bu sonuç Gunter Sachs'ın diğer sonuçlarına göre daha sade görülmektedir ama istatistikî olarak kabul görmektedir.

7. *Kim intihar eder?* Yukarıdaki ölüm siciline göre Sachs 30,358 kişinin intihar sonucu öldüğünü ortaya çıkartmıştır. Bu veriden beş tane sapma bulmuştur ve bu sonucun şans eseri olması 1000'de 1'dir.
8. *Kim nasıl araba kullanır?* Bu örnekler İngiliz Araba Sigortacıları VELO'sunun veri bankasından alınmıştır ve 1996 senesinde yapılan 25,000 hak talebini kapsamaktadır. Sachs bu sefer de dört burcun belirgin sapmasını bulmuştur ki bunun da şans eseri olma ihtimali 10.000.-000'da 1'dir. Aynı zamanda 85,598 İsviçreli trafik suçlusunun verisini de İsviçre Merkezî Suç Kütüğü'nden bulmuştur. Bu sefer ise tekrar dört burcun saptığını fark etmiş ve oranı da 5000'de 1 olarak belirlemiştir.
9. *Kim, hangi suçu işliyor?* Bu test 325,866 mahkûmu kapsamaktadır ve 25 değişik suç üzerinden incelenmiştir. Bu veriler İsviçre Merkezi Suç Kütüğü'nden gelmiştir. Test eşleştirmeleri 300 suç-burç olarak ortaya çıkmıştır. Bu eşleştirmelerin altı tanesi beklenen seviyeden farklı gözükmemektedir ve şans eseri olma ihtimalleri 10.000.-000'da 1'dir.
10. *Kim futbol oynar?* Almanya'daki 4,162 profesyonel futbolcudan beklenen şans değerinden sapan dokuz tane yıldız işareti bulmuştur. Bunun şans olma ihtimali 10.000.000'da 1'dir.

Bu şaşırtıcı istatistikî testleri tamamlayan Sachs, istatistikçi danışmanlarına son derece mantıklı bir veri denenmesi yapmalarını söyler. Önceki veri serileri karıştırılır ve tarihler on iki yapay burca tekrar dağıtılır. Test bundan sonra bir daha yapılır. Basit terimlerle rastgele rakam üreten bir araç kul-

lanarak yılın 365 günü on iki keyfi parçaya bölünmüştür. Kendi sözleriyle bu sürecin açıklaması:

İstatikçiler verileri rastgele bir şekilde karıştırmayı ve gerçek-te olduğu gibi yapay burçlar oluşturmaya başarabilmişlerdi ama onlara yapay (ör. Yanlış) doğum tarihleri verdiler. Bu yöntemle yapay sene meselâ 6 Nisanla başlıyordu ve onu 11 Kasım takip ediyordu.

Eğer astrologların yıldızların etkileri hakkındaki yorumları geçersizse burada da önemli bulgular olmalıydı. Ama her şeye rağmen yapay burçlar arasında önemli bağlaşımlar çıkmadı.³¹

Gunter Sachs bulgularını şu şekilde özetliyor:

Araştırmamızın asıl amacı ilginç bireysel sonuçlara ulaşmak değildi. Gerçi projenin eğlenceli yan ürünleri de olmadılar değil. Bundan ziyade araştırmamızın belirlenmiş amacı burç işaretleriyle insan davranışları ve eğilimleri arasında bir ilişki olup olmadığıydı.

Bunu ispatladık: Bir bağlantı var.³²

Masonlar'ın sırlarını araştırmadığımız zamanlarda ikimiz de farklı araştırma konuları üzerinde çalışıyoruz.

Robert istatistik ve bilgi sistemlerini doktora öğrencilerine ders olarak anlatıyor ve Chris de profesyonel pazar araştırması topluluklarına üye. Gunter Sachs'ın burada ortaya çıkarttığı bulguların önemini ikimiz de anlıyoruz. Fakat çalışmasının astrolojik burçlar ve davranış değişiklikleri arasında bir eşleme yapmanın rahatça reddedilemeyeceğini gösterdiğini söyleyerek bulguları hakkında dikkat etmemiz gerektiğini biliyoruz. Ama Gunter Sachs'ın ispatladığı şey astrolojinin doğruluğu değil bağıntısının önemidir. Ne kadar başarılı bir

31. Sachs, Gunter: *The Astrology File* (Astroloji Dosyası)

32. Sachs, Gunter: *The Astrology File* (Astroloji Dosyası)

çalışma yaparsa yapsın Profesör Stephen Hawking'in ortaya koyduğu kabul kriterlerini karşılayamaz:

Birçok bilim adamının astrolojiye inanmamasının gerçek sebebi ilmî delil ya da onun yoksunluğu değildir. İnanılmamasının nedeni deneylerle test edilmiş başka teorilerle tutarlılığının olmamasıdır.³³

Belki de bu araştırmanın ilmî ve astrolojik çevreler tarafından önemslenmemesinin sebebi budur. Bilim çevreleri astrolojiye cephe almış durumdadır çünkü onların teorileriyle zıt düşüyor. Ve astrolojiyi şevkle kabullenen çevreler ise bu araştırmaya şüphe ile bakıyorlar çünkü inanmak istedikleri şeyleri onaylamıyor. Görüldüğü kadarıyla pek az insan bu etmenlere tarafsız bir gözle bakıyor.

Her şeye rağmen bu veriler araştırdığımız hiçbir şey ilgili gibi gözükme de kadim Yahudiler'in ve Masonik Ahit'nin semavî bilgilerinin ardında gözlemsel bilimin yattığını gösteren ilk delilimizdi.

Gerçekten de var olduğunu düşündüğümüz yıldız astrolojisi ile ilgili, şafakta oluşan gökyüzü olaylarını inceleyen bir bilimin, "Kozmoloji"nin, varlığını ortaya attık. Ama şimdiye kadar ki araştırmalarımız bu bilimin, batıl inanç saçmalıkları ve nadir gökyüzü olayları etrafında toplanmış mitlerden ibaret olduğunu göstermektedir. Şüpheliğimiz Sachs'ın insan davranışlarındaki bazı değişikliklerin bir astroloji filtresiyle ayrılabilmesine dair olan bulguları sayesinde yok olmuştu.

Bu bizim dışardan delil olarak aldığımız ilk yardımdı ve bize Masonluğun ayinlerini destekleyen kadim bir bilim olduğunu gösteriyordu. Ama Shekinah'ın başarılı liderlerin doğduğu zamanlarda şafaktan evvel gözükmesini açıklayabilmek-

33. Hawking, Stephen: *The Universe in a Nutshell* (Fındık Kabuğunun İçinde ki Evren), Transworld, Londra, 2001

ten çok uzaktık. İlgilendiğimiz dönemleri inceleyebileceğimiz hiçbir veri bankası yoktu, bundan dolayı bu konuda başka destekleyici delillere ihtiyacımız vardı. Bu görev imkânsız görünüyordu.

SONUÇLAR

Araştırmamız bizi Masonluğun, astrolojik hokus pokustan farklı bir şey olmadığı sonucuna ulaştırıyordu. Evvelki araştırmamız kadim zamanlardan kalma gözleme dayalı bir bilim olduğunu göstermekteydi ama yakın zamanki araştırmalarımız bizi bunun da sadece astrolojik bir sahte bilim olup olmadığını sorgulamaya itti.

Yazar ve araştırmacı Colin Wilson'la görüştüğten sonra astrolojinin gelişimini incelemeye başladık ve bunun bir falcılık aracı olabileceğini fark ettik. Yahudi Mesihlik inancı ve Mason ayinleri ile aynı kökenleri taşıdığını fark ettik. Eski döneme ait bir bilimle alâkalı herhangi bir şey bulamadık.

Daha sonra Gunter Sachs'ın insan davranışları ve astrolojik burçlar üzerine olan geniş araştırmasını bulduk. Araların da önemli bir bağın olduğunu gösterdi ama bu bağın neden olduğunu ispatlayamadı. Kendimize bir amaç edindik: Eğer insan guruplarının davranışlarını doğdukları mevsimi değiştirerek, değiştirmenin istatistikî olarak belirgin bir yöntemi varsa, bunun toplum üzerindeki etkisini göstermeyi başarabilir miydik?

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

YILDIZ ARŞİVCİLERİ

ÖĞRENMEK VE ÇABA SARFETMEK

Mason ayinlerinin anlamlarını anlayabilmek için on üç yıldır süren araştırmalarımızdan sonra her şeyin kurum haline getirilmiş astrolojiden başka bir şey olmadığını ortaya çıkarttık. Evet, Masonluk kadim astrolojiden ortaya çıkartılmıştı ve üyeleri modern bilimin gelişebilmesinde öncü olmuşlardı, ama ayinler gezegen çakışmalarının dünyayı doğrudan etkilediğine dair bir batıl inanca dayanıyordu. İsa Mesih bile büyük bir başarısızlıkla karşılaşsa dahi hayatını bu temelden yola çıkan bir konuya adanmıştı. Ama daha sonra Gunter Sachs'ın insanın doğum tarihiyle davranışları arasında bir bağ olduğunu kanıtlayan araştırmasının sonuçları her şeyi değiştirdi.

Durumumuzu yeniden gözden geçirdiğimiz zaman bizi ileriye götürecek yeni bir yol keşfettik.

“Yıldızlar ve gezegenlerin hareketleri bu olağanüstü duruma sebep oluyor olabilir ya da olmayabilir; peki sadece birer işaret olarak da olsa bu fenomenle ilgili olduklarını düşünebilir misin?” diye sordu Chris. Saatine orta parmağıyla sabit bir şekilde tıklarken devam etti: “Saate baktığımızda saatin zamanı yaratmadığını biliyoruz ama yine de saat, zamanın nasıl geçtiğini gösteren iyi bir göstergedir. Belki de aynı şekilde yıldız ve gezegenler insan davranışlarını şekillendirmiyor ama bunu yapan başka bir şey için doğal bir takvim vazifesi görüyor olabilirler.”

“Evet,” diye cevap verdi Robert. “Bu insanların bizim sürekli bulduğumuz bu fikirleri geliştirmiş olmalarına imkân yok. Bunu sadece gözlemler yaparak ve sonuçların listelerini sürekli karşılaştırarak başarmış olabilirler. Bence bu olaylara yıldız ve gezegenlerin sebep olma ihtimali düşük ama kadim kardeşlerimiz muhtemelen onların sebep olduğuna inanmışlardı.”

Binlerce yıllık gözlemin gökyüzünü anlamakta çok işe yarayacağını konuştuk ve insanların liderlerinin bunu kendileri için istemelerinin gayet doğal olduğuna karar verdik. Rahipler kutsal günleri belirleyebilirlerdi, krallar ne zaman taç giyeceklerini ya da ordularının ne zaman hareket etmesi gerektiğini bilmek isteyeceklerdi. Rahiplerin ya da kralın gücü bütün ülkeyi etkileyebilirdi ve Shekinah’ın görülmesi Süleyman Tapınağı’nın inşaaı ya da İsrail’in Mesihi’nin doğumu gibi büyük olaylara sebep verebilirdi. Venüs ve Merkür’ün çakışması doğrudan bu olaylara sebep veremezdi ama güçlü insanları etkileyerek bu olayların dolaylı yoldan oluşmasını sağlamıştır.

Konuşmaya devam ederken Robert bir anda başka ilginç bir araştırmanın sonuçlarını hatırladı. “Görmekte olduğumuz durum, bana Bradford’da kullandığımız “aktif öğrenme” tekniğini vurgulayan motivasyon teorisini hatırlatıyor,” dedi.

Robert, Avrupa’nın en önemli lisans üstü iş okullarından biri olan Bradford Yönetim Okulu’nda ders veriyor ve “aktif öğrenme” ise öğrencilerin daha verimli bir şekilde bilgiyi edinmeleri ve kullanmalarıyla ilgili bir yöntemdir. Bu eğitim metodolojisinin ana prensibi her öğrencinin tercih ettiği öğrenme yöntemini belirleyerek bireylerin kuvvetli oldukları alanlara dayanıp zayıf oldukları alanlarda kuvvetlenmeleri şeklindedir. Tekniğin başarısı bir öğrencinin öğrenmek için ne şekilde motive olduğunu öğrenmek ve kullanmaktır.

Robert açıklamaya devam etti: “Olgun öğrencileri eğitmek için kullanılan bu başarılı ve orijinal çalışma, Harvard Üniversitesi’nde insanların ticaret yeteneklerini arttırmak için kullanılan bir yöntemdir. Çalışmayı biraz daha derinlemesine incelemem gerekiyor ama aklımda kalanlardan bunun konumuzla alakalı olabileceğini söyleyebilirim. Bu araştırmanın temeli bazı kültürlerin ve toplulukların ekonomik olarak çok başarılı olurken diğerlerinin olamamasıyla ilgili gözlemlerdir. Fark, motivasyonun dereceleri arasında yatmaktadır.”

Birkaç gün sonra tekrar buluştuk ve Robert cürekâr bir başlığı olan kırmızı ciltli bir kitap çıkarttı.

“İşte burada,” dedi. “Motivasyon konusunda eksiksiz bir araştırma: David C. Mc Clelland’ın Başaran Toplum’u.”

“Bakalım bize yardımcı olabilecek mi?”

“Yıllar boyunca davranış bilimciler birçok insanın başarmaya kuvvetli bir şekilde ihtiyaç duyduklarını fark etmişler. Diğerleri ki onlar muhtemelen çoğunlukta başarmak konusunda bu kadar kaygılı değillerdir.” Robert daha evvel kitabın arasına yerleştirdiği sarı yapışkanlı kâğıtlar arasında gezindi. “Mc Clelland başarının getirdiği motivasyondan ve bireylerde bunun yoksun olmasından çok etkilenmişti. Bu kitap, Harvard Üniversitesindeki en iyi davranış bilimcilerinin yirmi yıllık çalışmasının ürünüdür.”

“Herhalde McClelland’ın çalışmasının geniş kitlelerce kabul gördüğünü kabul edebilirim değil mi?” diye sordu Chris çünkü davranış bilimi bazen kör bir bıçak olabiliyordu.

“Ah! Sicili tertemiz,” diye cevap verdi Robert. “Çalışması öğrenmedeki motivasyon konusunda çok büyük bir kaynak ve onun teknikleri meslek psikologları için yaygın araçlar haline gelmiş durumda.”

David C. Mc Clelland'ın kitabı, araştırmaları sonucunda nasıl başarıma ihtiyacının diğer ihtiyaçlardan farklı, ayrı bir güdü olduğuna inandığını anlatıyor. Daha da önemlisi başarıma güdüsü izole edilebilir ve herhangi bir toplulukta denenebilirdi. Başarmaya duyulan ihtiyaç kelimelerini kusaltarak bu duruma başarıma-i adını verdi. Antik Yunan'dan günümüz ABD'sine kadar gelen birçok kültürün gelişiminde rol oynayan etkenlerin analizi ve incelenmesi konusundaki görevini başarmak için psikolojinin derinliklerine indi.

Mc Clelland'a göre insanların başarıma-i kapasiteleri geliştirilebilir ve yükseltebilirdi. Mesleklerinde başarılı olmak isteyen insanlar için eğitim programları geliştirdi. Bu programlar başarıma motivasyonlarını yükseltecekti. Ama değişik topluluklara özgü başarıma-i oranlarının ölçülmesi konusunda başarı sağlayamadı. Araştırmasında en belirgin olan şey toplulukların bir gerileme döneminin ardından gelen ekonomik bir büyüme döngüsünde olduğuydu ve bu döngü topluluklarda gördüğü başarıma-i dereceleriyle çok yakından alâkalıydı:

Tartışma konusunun devam edebilmesi için ekonomik gelişme açısından yapılan "girişimin" başarıma-i'nin psikolojik özellikleriyle alakalı olduğunu kabul etmeliyiz. Peki ya sonra? Neden bazı insanlar diğerlerine göre dönem olarak daha fazla başarıma-i'ya sahiptir? Bu irkî kalıtımın sonucu oluşan bir durum mu ya da çevreden gelen meydan okumalardan mı kaynaklanıyor? Kaynağı belirli ekonomik, politik ya da sosyal dezavantajlar olabilir.¹

McClelland bize "başarılı" insanların ve dolaylı yoldan Mesihlerin kişilik özelliklerini gösterebilir.

Yöntemlerini birçok değişik kültürde var olan insan guruplarıyla detaylı röportajlar yaparak ve bulgularını edebiyatlarıyla antika süslemelerini karşılaştırarak ispatlamıştır. Daha

1. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum), The Free Pres, New York, 1961

sonra başarıma puanları yüksek olan insanları karşılaştırarak genellemeler yapmıştır. Böylelikle incelediği kültürlerde yüksek derecelerde başarıma-i olduğunu kanıtlamıştır. David C. McClelland başarıma-i dereceleri yüksek olan insanların ortak davranış biçimlerini şöyle anlatmaktadır:

Anlamlı hareketlerinin sıklığı daha belirgindir. Buna tekrarlamaktan kaçınma dahildir (Bu McClelland'ın okuryazarlık derecesi düşüktopuluklarda kişilerin karakter özelliklerindeki ilginç noktaları tespit edebilmesini sağlamıştır.)

Başarı ödülleriyle teşvik edildiklerinde her zaman daha yüksek bir performans gösterirler.

Renkleri kullandıkları zaman mavi ve yeşili; kırmızı ve sarıya tercih ediyorlar.

Daha düşük başarıma-i seviyelerine sahip insanlardan daha fazla coğrafi ve sosyal hareketliliğe sahiptirler.

Çekişmeli oyunlara başarıma-i seviyeleri daha düşük olan bireylerden daha fazla ilgi duyuyorlar.

Başarıma seviyeleri daha düşük olan bireylere göre zaman duyguları daha kuvvetlidir.

Özetini şöyle bitirmiştir:

Yüksek başarıma-i derecelerine sahip insanlar belirgin karakteristik davranışlarda bulunurlar; ama eğer bu konuda sorgulanırlarsa davranış biçimlerine uygun tavır ve inanışları sergilemezler.²

McClelland, başarıma-i seviyeleri için daha evvelden incelediği bir çocuk gurubunu; bir sopaya halka atacakları bir deneye tabi tutmuştur. Deney sırasında çocuklar sopadan diledikleri kadar uzak ya da ona diledikleri kadar yakından durabilme hakkına sahiptirler. Yüksek başarıma-i derecesine sa-

2. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

hip olan çocukların sopaya ortalama bir uzaklıkta durduklarını ve düşük başarıma-i seviyesine sahip çocukların ise sopaya ya çok yakın ya da ona çok uzak bir şekilde durduklarını ortaya çıkartmıştır.

Sonuçları başarıma-i seviyesi yüksek olan insanların mantıklı riskler aldığını ve durdukları konumda yeteneklerini en iyi kullanabilecekleri yerde durduklarını gösterdi. Eğer sopaya çok yakın olurlarsa amaç aşırı basitleşmiş olacaktır ve onlara hiç ferdî tatmin kazandırmayacaktır. Bunun yanında başarıma-i dereceleri yüksek olanlar sopaya çok uzak dururlarsa sopayı vurma şansları düşecektir ve sopayı "vururlarsa" bu yetenekten çok şanstın olacağı için gene tatmin olmayacaklardır.³

Ama başarıma-i'leri yüksek insanlar orta derecede zor ve potansiyel olarak başarılabilir hedefleri tercih ederler. Ama başarıya aşırı ihtiyacı olan insanlar sürekli bu şekilde mi davranır? David C. McClelland, bu insanların sonucu etkileyebildikleri sürece bu şekilde davrandıkları sonucuna varmıştır. Tamamen şans ve kumara ilgili testlerde herkesten farklı davranmıyorlar. Demek ki başarıyla motive olan insanlar kumarbaz değiller. Bunun sebebi konuları şansa bırakmaktansa kendi yetenekleriyle çözmeyi tercih etmeleridir.

Başarıma-i's düşük olan insanlar ya kumara yönelirler ya da büyük riskler alırlar çünkü sonuçlar onların güçlerinin ötesindedir ve bundan dolayı eğer kaybederlerse kişisel sorumlulukların bir mantığa oturtabilirler.

Yüksek başarıma-i'ci olan kişiler orta derece zorlukları tercih ederler ve böylece orta derece riskler alırlar. Böylelikle yetenekleri sonucu değiştirmekte rol oynayabilir. Genelde mesleki hayatta ve ekonomik aktivitelerde bu saldırgan gerekçilik başarılı girişimciyi gösteren bir özelliktir.

3. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

McClelland yüksek başarıma-i'sına sahip insanların ödüllendirilmekten haz aldıklarını da araştırmıştır. Ekonomistlerce "kâr güdüsü" dedikleri şeyden motive olmadıklarını ortaya çıkartmıştır.

İngiltere'nin Quakerlar'ı ve Dissenterlar'ı gibi yüksek başarı grafikleri olan toplulukları incelemiştir ve onların sık sık başarılı olmalarına rağmen işlerinden kazandıkları parayı çok fazla önemsemediklerini ortaya çıkartmıştır. Sıkça büyük kârlarını iş hacimlerini genişletmek için kullanırlar. David C. McClelland, Quakerlar'ın dinî anlamda zenginliklerinden zevk almalarının yasak olduğunu belirtmiştir ve eğer onlar ikiyüzlü değillerse başarımlarını sağlayan asıl amaç para olamaz. McClelland aynı zamanda davranışlarının açgözlülükten etkilenmediğini belirtmiştir. Demek ki paranın elde edilmesinin başka bir sebebi vardır. Bireysel olarak para kazanmak toplumda önemli bir rol oynamaktadır çünkü başarmanın sembolüdür. "Büyük geliri olan insanların saygı görmesi büyük bir ihtimaldir, bunun sebebi gelirin kendisi değil gelirin yeteneğin bir ifadesi sanılmasıdır."

Ama McClelland'ın araştırması ferdî motivasyonun çok ötesine gitti ve hatta millî motivasyon derecesine geldi. Tarihteki değişik topluluklarda motivasyonun çeşitlilik gösterdiğini fark etti ve ekonomik aktivite derecelerine karşılık başarıma motivasyonu seviyeleri çizdi. Bütün eğrileri ekonomi ile alâkalı olan topluluklarda büyüme, doruk ve çöküş döngülerini gösteriyordu ve bu döngüler zamanla kendilerini tekrarlıyorlardı.

McClelland birçok teknik kullandı; bunların arasında edebiyat analizi de vardı ki yaklaşık olarak elli sene sonra aynı topluluktaki ekonomik aktivite derecesiyle yakınlık göstermiştir. Meselâ Kraliçe I'nci Elizabeth'in dönemi birçok yazar ve oyun yazarlarını ortaya çıkartmıştır, bunların arasında Shakespeare, Marlowe ve Ben Jonson örnek gösterilebilir. Bu

dönemde millî olarak başarı ve gelişim olmuştur ama bunun ekonomik etkileri 17'nci yüzyılın ortalarında doruk noktasına ulaştı.

David C. Mc Clelland'ın araştırması kesinlikle ilginçti ama asıl aklımıza takılan şey; belli toplulukların kendine özgü özelliklerinin davranış bilimi açısından incelenmesinin Mesih-Shekinah efsanemizde yararlı olup olamayacağıydı.

Bahsettiği başarılı liderler ve "endüstrinin kumandanları" bizim bahsettiğimiz krallar, rahipler ve Mesihlerle benzerlikler gösteriyordu. Aradaki fark biz "başarılı" insanların güneş daha yükselmeden doğuda, ufukta yükselen parlak sabah yıldızı altında doğduğu düşünülen bir inanç sistemi bulmuştuk; McClelland'ın tezi bireyleri başarmaya götüren unsurları izole etmiştir. Ama aynı zamanda yüksek canlılığın olduğu dönemlerden sonra, bütün zaman başa dönmeden önce düşük performans dönemlerinin yaşandığını tespit etmiştir.

Görüldüğü kadarıyla Shekinah'ın gücüne inanan liderlerin onun ortaya çıkmasını "başarmak için bir işaret" olarak görmeleri kesinlikle mantıklıdır. McClelland'ın başarı noktalarının zirve yaptığı anlarını bizim Shekinah için tuttuğumuz zaman, çizelgemizle karşılaştırdığımız zaman örtüştüklerini gördük.

BAŞARI DÖNGÜLERİNDE DOLAŞMAK

McClelland'ın araştırması başlangıçta başarıma-i göstergesinin ne kadar önemli olduğunu ve başarılı ekonomik büyümenin ne şekilde olduğunu gösteriyordu ama araştırmasını günümüzün ekonomik büyümesine göre sınırlandırdığının farkındaydı. Günümüzde teknoloji gündelik hayata geçmiş olduğu için fabrika sistemi ve işçilik ayrılmıştı. Motivasyon konusunda her durumda geçerli olabilecek bir teori aramaktaydı. McClelland geçmişteki ekonomik büyümenin herhangi bir şekilde farklı olup olmayacağını merak etmişti ve bunun

muhtemel nedeninin farklı motivasyon etkileri olduğu kararına varmıştı. Şu meseleyle özel olarak ilgilendiğini anlatmıştır:

Benim genel tezime şekil veren şey tarihî bir durumdur... Protestan Reförmü ile kapitalizmin yükselişi arasındaki bağ... Bu yorum hakkında daha kesin bir şekilde bilgi veren kaynaklar bulabilir miydik? Acaba geçmişte birçok ülkede başarı motivasyonundaki bir yükselme ekonomik büyümeden önemli bir hale gelmiş ve düşüşü ekonomik çökmeden daha mı önemli olmuştu?

Neyse ki bu tür meselelerde bilgi toplamak için kullandığımız bir yöntem var. Başarma-i analizleri için kullanılan yöntem normalde ferdî olarak yazılmış hikâyelere ve daha sonra halk hikâyeleriyle çocuk masallarında kullanılmıştır. Aynı zamanda eski medeniyetlerden günümüze kadar kalabilmeyi başarmış her türlü hayal gücüne dayalı edebî eser de kullanılabilir. Ayrıca birazcık keşfedicilik bir çeşit nicel ekonomik davranış indeksi için gerekli olan şartları karşılayabilir ve böylece ülkenin ekonomik anlamda ne zaman büyümekte olduğu ve ne zaman çökme döneminde olduğu konusundaki anlaşmazlıklarda kavgaya tutuşmazdık. Elimizdeki bölüm, bir önceki bölümdeki tarihi meseleleri gidermek için kullanılan yaklaşımları göstermek açısından oluşturulmuştur.⁴

Özellikle geçmişteki topluluklarda aktif olarak görülen bireylerin başarma-i oranları ve toplulukların ekonomik başarıları konusunda detaylı araştırmalar yapmıştır. Dört tane birbirlerinden çok farklı kültürü ele alıp geniş bir dönemde bu toplulukları incelemiştir. Bu kültürler kadim Yunanlılar, Ortaçağın geç dönemlerinde İspanya, Ortaçağın geç dönemleriyle Endüstri İnkılabı'nda İngiltere ve 1800'lerden 1950'ye kadar Birleşik Devletler'dir.

Kullandığı yöntem çok başarılıydı. İki tane istatistikî ölçüte ihtiyaç duyuyordu: Bunlardan birincisi başarma-i'nin ge-

4. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

nel oranını hesaplayabilmek ve diğeri ise ekonomik gelişmenin genel oranını hesaplayabilmek için gerekiyordu. Bu ikisine birbirlerini karşılaştırabilmek için ihtiyaç duyuyordu. Günümüzdeki bireyleri incelerken anket yapabiliyordu. Ama seçmiş olduğu üç kültürdeki insanların hepsi uzun zaman önce ölmüşlerdi. Bu onların doğrudan sorgulanamayacakları anlamına geliyordu. Böylece bunun yerine bu topluluklardan kalan yazıları, antikaları inceledi. Böylelikle ekonomik büyüme konusunda umutları olan insanların en azından bir kısmının edebi olarak anlatılmış olabileceğine dair olan yöntemini geliştirmiştir. Seramik süslemeleri kullanarak elindeki bilgileri geliştirmeye devam etmiştir.

Birçok kadim uygarlıkta büyüme, zirve ve çökme noktalarının varlığını belirlemiştir. Ama elinde bulunan şemadaki kesin tarihleri uygarlıkların gelişmelerine göre ayarlamasında sıkıntılar çıkmıştı. Yunanistan ile ilgili çalışmasını şöyle anlatmıştır:

Kadim tarihçiler Atina'nın gelişmesinin zirve noktasına M.Ö. 5'nci yüzyılda, Pericles'in "Altın Çağı" sırasında ulaştığı konusunda kesinlikle hemfikirler. Homeros'un yaşama ihtimalinin olduğu İyonya daha evvel gelişmeye başlamıştır ve muhtemelen ondan kısa bir süre sonra Sparta ile Hesiod'un doğduğu yer olan Boeotia gelişmeye başlamıştır. Bunları en azından Atinalılar'a karşı kazandıkları askeri zaferlere dayanarak söylüyoruz. Bundan dolayı M.Ö. 475 senesi büyüme döneminden, doruk dönemine geçilen dönem olarak kabul edilebilir. Çünkü bu dönem ne İyonya ve Atina için çok geçtir, ne de Sparta ve Boeotia için çok erkendir.

Aynı zamanda Atina'nın Delos Cemiyeti'ni toplamayı başardığı döneme denk gelmektedir. Bu cemiyet büyük bir denizasıırı federasyondur ve Yunan şehir devletlerinin İranlıları Ege denizinden uzak tutmalarını sağlamıştır. 5'nci yüzyılın sonlarına doğru Atinalılar Peloponnesia savaşında Spartalıları yenilmişlerdir ve çökme dönemine girmişlerdir. Sparta ise M.Ö. 369'da Epaminon-

das'ın yönettiği Boeotia'lı Thebanlar'a yenilmiştir ama liderlerinin M.Ö. 362'deki ölümünden sonra Thebanlar kuzeydeki "back-wood" bölgesinden gelen Makedonyalı Philip'e yenilmişlerdir. Demek ki M.Ö. 362, Yunan şehir devletleri için doruk noktasının bittiği tarih olarak kabul edilebilir. Bu dönem Atina ve İyonya için biraz daha geç gelmiş olabilir:

Büyüme dönemi – M.Ö. 900'den M.Ö. 475'e.

Doruk dönemi – M.Ö. 475'ten M.Ö. 362'ye.

Çöküş dönemi – M.Ö. 362'den M.Ö. 100'e.

Bu bulgular bizim için heyecan vericiydi çünkü Zerrubbabel'in Tapınağı'ndan Yeni Ahit'e kadar Yahudiler üzerinde büyük etsiki olan Yunan kültürünün Shekinah'ın belirme döngüsüyle uyuşan bir büyüme, doruk ve çökme döngüsü geçirdiğini gösteriyordu. Shekinah, Süleyman'ın soyundan gelenlerin suçlarına bağlanan uzun süreli bir ayrılıktan sonra M.Ö. 487'de yeni bir döngüye başlamıştır. Yahudiler'in Yunanlı tacirlerle olan ilişkilerinden yararlandıklarını biliyoruz. Yunan şehir devletlerinin İranlı savaş dengelerine etki etmesi de muhtemelen Cyrus ve Darius'u Kudüs'ün Yunanlılar'ın genişlemelerine karşı tampon bölge olarak inşaa edilmesini sağlama yoluna itmiştir.

Bu, Eski Ahit'in yazıldığı zamanlarda kadim Shekinah efsanesinin neden bu kadar ciddiye alındığı konusunda olası bir açıklamadır. Tanrı'nın varlığının şafak öncesi göğündeki sureti olan Shekinah, en son Süleyman Tapınağı inşaa edildiği zaman görülmüştür. Bu da Krallar kitabında kayıt edilmiştir. Shekinah'ın bir sonraki belirişi bir ekonomik ve politik kargaşa dönemiyle aynı zamandadır. Bu olay aynı kadim efsanelerin söylediği gibi Yahudiler'in yararına olmuştur.

Bu insanların iyi ve kötü olayları Tanrı'nın İsteği olarak gözlemlediklerini artık kolaylıkla görebiliyorduk. Shekinah be-

lirdiğinde başaracaklarını bilerek kendilerinden emin oluyorlardı. Shekinah kayboldığında ise kendisini gerçekleştiren kehanetin başarısız olacağına inanıp korkuyorlardı. Ne yazık ki, eğer gerçekçilik dışı bir şekilde kendilerinden emin olurlarsa (sopa ve halka oyununda çok uzakta durmak gibi) başarısız olacaklardı.

David C. McClelland kadim Yunanlılarda başarıma-i'nin doruk noktasına ulaşması ve çökme dönemine gelmesi hakkındaki çalışmasından şu şekilde bahsetmiştir:

Ki-kare testleri bu tür değişikliklerin şans eseri ortaya çıkması ihtimalini düşürmektedir... Bu sonuçlar ne anlama gelmektedir? Acaba başarıma-i ortaya çıkıp yok olan ve medeniyetlerin yükselip çökmesine neden olan bir "ilk amaç" türümüdür? Bu açıkça doğru değildir. Şu anda başarıma-i seviyelerinin yükselip düşmesi hakkında çok bilgimiz var ve belirleyiciler çoğunlukla sosyal kökenlidir... Ekonomik varlık, başarıma-i seviyeleri ne kadar yüksek olursa olsun bir nesildeki bütün toplum için geçerli olamaz. Ama insanlar ve toplum arasındaki etkileşim sıralamaları kaç nesil sürerse sürsün açıklanmalıdır.⁵

McClelland'ın motivasyon ve ekonomik başarı hakkındaki kesin araştırmaları onun bu etkiyi nasıl detaylandırıdığını açıklamaktadır. Biz onun akademik topluluk tarafından kabul görmüş olan yöntemlerini sorgulamak istemiyoruz. Analizi sırasında ne keşfettiğini merak ediyoruz.

Şimdi McClelland'ın araştırmasının bir sonraki bölümüne geçiyoruz. Özellikle bunun başka bir Shekinah doruğuyla ortak olduğunu fark ettik: Sir William St. Clair'ın M.S. 1441'de Roslin'i inşaa ettiği sırada beliren Shekinah. McClelland, Ortaçağ İspanyası'nın M.S. 1200 ile M.S. 1700 arasındaki dönemi arasındaki başarıma-i seviyelerini incelemiştir. Bulgularını şu şekilde özetlemiştir:

5. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

Ekonomik büyüme/başarma-i'cında büyüme dönemi: M.S. 1200-M.S. 1492

Doruk: M.S. 1492 – M.S. 1910

Çöküş: M.S. 1610 – M.S. 1730

David C. Mc Clelland bu bulgular hakkında şunları söylemiştir:

Sonuçlar Kadim Yunanistan'dan elde edilenlerle örtüşmektedir. Değişik zaman dilimlerinde olup tamamen değişik kültürlerle ait olan iki kültürdeki başarıma motivasyonu ekonomik büyümenin arasındaki bağlantıyı göstermektedir. . . İki araştırmanın da sonuçları aynı ülkedeki başarıma motivasyonu "dalgaları" ve ekonomik büyüme "sekmeleri" arasındaki benzerlikleri göstermektedir.

Roslin'in mimarı ve Masonluğun kurucusu Sir William St. Clair'ın İskoçya'ya dönmeden evvel, gençliğinde bir hacı olarak İspanya'daki Compostela'ya gittiğini biliyoruz.⁶ Demek ki o dönemde İspanya'da oluşan yüksek motivasyondan payını almıştı. Hem Kuzey hem de Hanok inançları tarafından öngörülen ve yakında gerçekleşecek Shekinah'ın geri dönüşünün farkında olan Sir William, eski geleneklerin yaşamasını sağlayacak yeni bir topluluk kurup yeni bir tapınak inşa ederek tutkusunu gerçekleştirmeyi başarmıştır. Gerçekten de parlak sabah yıldızı'nı kendi gözleriyle gördükten sonra gizli öğretilerden dışarı çıkmadığı için onu suçlayabilir miyiz? Bu efsanenin Masonik Ahit'te sık sık görülmesine şaşırmanın lâzım.

McClelland'ın incelediği bir sonraki zaman aralığı bizim gene çok iyi bildiğimiz bir dönemdi ama Shekinah şemalarımıza uymuyordu. Bununla birlikte bu dönemde İngiltere ve

6. Wallace-Murphy, T&Hopkins, M: Rosslyn, Guardian of the Holy Grail (Rosslyn, Kutsal Kâse'nin Sırlarının Koruyucusu)

İskoçya Masonlarının astrolojiye oldukça ilgi duymaya başlamıştır. M.S. 1500'den M.S. 1800'e kadar olan bu dönemde mekân İngiltere'ydi. İngiltere'nin başarıma-i seviyeleri hakkındaki bulgular şunlardır:

Büyümeden doruğa: M.S. 1600'den M.S. 1690'a.

Durgunluk dönemi: M.S. 1700'den M.S. 1780'e.

Büyümeden bir sonraki doruğa: M.S. 1790'dan M.S. 1833'e.

1600 – 1690 aralığındaki ölçümle temsil edilen başarıma oranındaki yükselme [üstteki tabloda ilk doruk] muhtemelen 16'ncı yüzyılın son yarısında gerçekleşmiştir... Sonuç teolojik beklentilerin ilginç ve önemli olma ihtimali yüksek bir şekilde doğrulanmasıdır. İspanya ve Yunanistan'da sınanmamıştır. Başarıma-i ekonomik büyüme dönemlerinin başlangıçlarında yüksek noktalara gelmelidir.⁷

Bunun Shekinah ile hiç alâkası yoktur ama toplumun beklentileri politik ve ekonomik olaylara yansımıştır. Bu dönemde Masonluğun beklentileri modern Royal Society çatısı altında modern bilimle buluşmuştur.⁸

David C. McClelland daha sonra en azından bizim için çok ilginç bir dönemi; M.S. 1800'den, M.S. 1950'ye kadar bir zaman aralığında ABD'yi incelemiştir. Masonik Ahit'nin şemaları 1913'ü takip eden kırk senelik dilimde ekonomik ve politik bir doruk noktası olması gerektiğini göstermektedir. Bu dönem 1953'te bitmiştir. Bu tarihlerin Wall Street'in Çöküşü ve iki tane dünya savaşını kapsadığını biliyoruz. McClelland bu dönemi daha geniş bir bakış açısıyla incelemiştir:

Geçtiğimiz yüzyılda Birleşik Devletlerde başarıma motivasyonuna olan şey sadece güncel ilginin artması değildir, bu konu ay-

7. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

8. Lomas, Robert: Görünmez Koleji

nı zamanda Batı tarihi ile ilgili kayıtlardaki [çalışmamızda] çok büyük bir gediği de doldurmaktadır. Bu gedik 1300'den günümüze kadar durmaksızın varlığını sürdürmüştür. İlk olarak, İspanya'da 15'nci yüzyılın geç döneminde belirgin bir başarıma motivasyonu dalgasının var olduğunu fark ettik. Bunu birazcık daha uzun süren ve bir öncekine benzeyen 16'ncı yüzyılın ortalarında İngiltere'deki dalga izledi. Bir sürelik durgunluktan sonra daha büyük bir dalga İngiliz Endüstri İnkılabı'ndan evvel olmuştur. Bu noktada kayıt sona erer ve biz bu konuyu [ekonomik başarının sekmeleri] 1920'de [ABD'de] tekrar ele alana kadar yok oluyor. Gelişmemiş ülkelerde 1950 – 1960 senelerinde bir başarıma motivasyonu dalgası oluştuğunu gördük.⁹

Bu Shekinah şemalarının uzun vadeli sosyal gelişim ritimleriyle uyuştuğunu gösterir ama bunun sebebi Kutsal Kitap ya da Masonik Ahit'nde anlatılan sebep değildir. Eğer David Mc Clelland'ın anlattığı insan davranışındaki değişiklikleri incelemek istiyorsanız size onun kitabını okumanızı tavsiye edebiliriz. Sebepler konusunda çok detaylı açıklamalar vermiştir ve bu sebeplerin ekonomik performansını geliştirmekte nasıl kullanılabileceğini açıklamıştır.

Ama David C. McClelland şapkasından bizim için başka bir sürpriz çıkarttı. Aynı zamanda İnkalar'dan evvelki Peru'nun başarıma-i seviyelerini incelemişti. İncelediği dönem M.Ö. 800'den, M.S. 700'e kadar 1500 seneliktir. McClelland bu araştırmayı törensel saklama kaplarının sayıları ve üzerlerindeki işaretlerden yapmıştır. Bu materyaller Peru'nun kuzey sahillerinde zamanında yaşamış olan bir kültürden kalmadır ve 254 tanedir. Bu araştırmayı gerçekleştirmesinin sebebi “günümüze yazılı kayıtlar değil de işaretler bırakmış olan kültürleri anlayabilmek konusunda bir araç” olarak kullanmaktır. (Mc Clelland “rasgele çizgileri” ve seramik süsleme türlerini başarıma-i seviyelerine göre sıralamak için bir yön-

9. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

tem geliştirmiştir. Fikrin işe yaradığını gördüğünde arkalarında yazı bırakmamış uygarlıklar da denemek istemiştir.)

David C. Mc Clelland'ın verileri M.Ö. 900–800 senelerindeki erken dönem örneklerinde başarıma-i seviyelerinde istikrarlı bir düşme göstermektedir. Bu M.Ö. 400 ve 500 arasındaki dönemde daha düşük bir seviyeye inmiştir ve daha sonra tekrar doruk noktasına çıkmıştır. M.Ö. 987, Shekinah'ın doruk noktasıdır, M.S. 473'te aynı şekilde Shekinah'ın doruğudur. Garip bir şekilde M.Ö. 700–300 dönemine ait hiçbir örnek yoktur. Bundan dolayı eğer bu dönemde Peru'da bir Shekinah doruğu olduysa araştırması bunu belirlemek için hiçbir veri bulamamıştır.

McClelland'ın araştırdığı altı başarılı toplumdan en az beş tanesi doruk noktalarına Shekinah'ın Güneş'ten evvel doğup parlak bir sabah yıldızı olarak görülmesiyle aynı dönemlerde ulaşmışlardır. Bunun tesadüf eseri olup olmadığını incelemek istedik. Bundan dolayı Robert bir ki-karesi istatistiği programladı ve geçmişteki altı taneden beş başarılı medeniyetin Venüs döngüsü sırasında Merkür ile Venüs'ün çakışmasının şafak öncesi gökyüzünde ortaya çıkmasının şansını hesapladı. Hesaplamasının sonucunda bu doruk noktalarının Shekinah döngüsünün 480 senesine rastgele bir şekilde dağıldığını öne süren herhangi bir boş hipotezin 0.001 önem değeriyle reddedileceğini bulmuştur. Yani başarmanın doruk noktalarının şans eseri Shekinah ile aynı dönemde olma ihtimali 1000'de birdir. Tabii ki bu analiz, McClelland'ın bulduğu doruk noktalarını Shekinah'ın gerçekleştirdiğini ispatlamıyor ve bu dorukların neden öngörülebilir bir şekilde oluştuğu sorusunu cevaplandıramayız.

Mc Clelland araştırması hakkında şu yorumları yapmıştır: “Bu araştırma hangi kültürlerin geliştiği ve hangilerinin çöktüğünü kararlaştırmakta ve kimlerin kimi fethettiğini anlamakta yararlı olacaktır.”¹⁰ Bu yöntemin Süslü Çanaklı İnsanlar'ın

10. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

yazı öncesi sembollerini çözmekte kullanılabileceği konusunda bir not aldık. Çünkü değerli kaynak ileriye doğru bir yol gösteriyordu ama henüz deneme şansımız olmamıştı.

Bundan dolayı Masonik Ahit ve Kutsal Kitap'ta bize aktarılan gözlemlenmiş şemaların arkasında gerçek bir şeyler olup olmadığını merak ettik. Araştırmamız politik ve ekonomik aktivitelerdeki dorukların görüldüğü zamanların "Parlak Sabah Yıldızı" Shekinah'ın sarmal yükselişlerinin olduğu zamanlarda olduğunu ortaya çıkarttı.

David C. McClelland insanların başarıma-i derecelerinin yükselip geliştirilebileceği konusunda emindi ve başarıma motivasyonlarını geliştirmek isteyen insanlar için eğitim programları geliştirdi. Acaba farkında olmadan 6000 yıl kadar eski bir tekniği yeniden mi canlandırmıştı? Bu teknik Süslü Çanaklı İnsanlar'ın çok başarılı astrolog rahipleri tarafından kullanılmıştır.

Araştırmasına göre birçok topluluk ekonomik büyümeyi bir çöküş döneminin izlediği döngülerden geçiyordu. Bu döngü o topluluklarda ölçülmüş olan başarıma-i seviyeleriyle alakalıdır. Süslü Çanaklı rahipleri öngörü biliminin getirdiği ekonomik kaynakları yönetiyordu. Bu kaynaklar nüfusta gücü ve büyümeyi getiriyordu. Bununla birlikte daha çok sömürülecek kaynaklara ulaşmak için bir istek de geliyordu. Medeniyet gelişti ve başarıları çocuklarını etkiledi. Onlar da sıraları geldiğinde tanrıçanın yardımsever ışığında doğan kendi çocuklarını etkilediler. Anlaşılan kutsal olarak etkilenmiş kader temelli bir inançla bağ kurarak McClelland'ın bahsettiği ekonomik başarı dalgalarından bir tanesini oluşturmaya başlamışlar.

Yahudi Eski Ahit'inin McClelland'ın tarihin döngüsel gözleminin doğru olduğunu gösterdiğini ortaya çıkarttık. Yahudilikteki anahtar olaylar şunlardır: Büyük Tufan, İbrahim'in

Antlaşması, Musa ve Göç, Süleyman Tapınağı, tapınağın tekrar inşası ve İsa'nın doğumu.... ve hepsi İncil kayıtlarına göre Shekinah döngüsünde anahtar olaylardır.

Bu inanç Masonik Ahit'in yazarlarına evren için bir yapı vermiştir ve bu yapı modern bilimin temellerini, Tanrı'nın doğa kanunlarının insanlar tarafından keşfedilmesi için yarattığını söyleyerek atmıştır.

Anlatılan mesaj değişmemiştir: Eğer doğru yere bakarsanız Tanrı'nın bir amacı vardır ve insanlığın bakış açısı doğa ve bilimin sırlarından çok da uzak değildir. Bilim belki artık Tanrı için bir amaca sahip değil ama hâlâ Tanrı'nın amacı konusunda büyük rol oynuyor. Artık bu bilimn adı "Fizik Kanunları"dır

Bize göre burada iki tane mekanizma çalışmaktaydı. Birincisi 480 yıl uzunluğundaki Parlak Sabah Yıldızı şemalarıdır. Bunlar şafak öncesi gökyüzünde görülürler. Diğeri ise bazen bu belirmelerle çakışan motivasyon arttıran başarıma dalgalarıdır. David C. Mc Clelland'ın bu dalgaların başka zamanlarda da ortaya çıkacağını söylediğinin farkındaydık. Merkür ve Venüs Shekinah'ı gökyüzünde değilken yani ortada tesadüfende olsa bir bağ yokken insanlığın bütün hareketlerinin gezegenlerin gözlemlenemeyen hareketlerine bağlanması korkutucu olurdu. Ama görüldüğü kadarıyla şanslı aşan bir ilişki var.

Tanrı'nın Güneş Sistemi'nin bu basit yörüngesel döngülerini milyarlarca yıl evvelden sadece Venüs ve Merkür'ün çakışmalarının binlerce kere tekrarını M.Ö. 7 senesindeki bir Mesih'i haber vermek için yaptığına dair olan tartışmayı kabul etmekte güçlük çekiyoruz. Beytullahim Yıldızı harika bir motivasyon efsanesidir ama ilmî bir tartışma değildir.

Astroloji konusundaki fikirlerimiz değişmedi. Hâlâ işe yaradığına dair mantıklı bir açıklama sunamıyoruz ve Gunter Sachs'ın mükemmel çalışması bile onun gerçek olduğunu ka-

nitlamaya yetmiyor. Ama orada bir şeyler oluyor. Bir şeyler insan davranışlarına hırsı yükleyip başarmaya itiyor.

Astroloji konusu yetişkin insanların hayatına uygulanılabilecek çocukça bir basitliğe sahip. Ama buna rağmen Süslü Çanaklı güç-yöneticileri ve Sümerliler gelişmiş insanlar ve gökyüzünün rakipsiz gözlemcileriydiler. Sabırları, hesaplamalarının kesinliği ve gözlemevlerinin doğruluğu dünyayı doğada olanlarla Tanrı'nın zihninden geçenleri anlamaya itmiştir. Ama aynı zamanda dünyanın gizemleri karşısında kalıp O'nun tarafından sömürülme durumunu fark ettiler ve bunun için kendilerine özgü olacağını umdukları putlar yarattılar. Putları listeler ve bağlantılar haline geldi. Sonuç olarak dünya, efsanelerin toplamıyken sadece bilge insanlar "nasıl" sorusuna cevap verecek bağlantıları kurabilirlerdi. Neden sorusu daha sonraki tartışmalara aktarılabilir. Hatırlamamız lâzım ki onlara kendi din bilimî teorileri konusunda "tatbikî olarak denenmemiş teorilerin tutarlı olmadığını" hatırlatacak bir Lucasialı Matematik Profesörü yoktu.¹¹

Ama neden inançlarının kutsal varlıklarını gökyüzüne yerleştirmişlerdi? Bu konudaki basit cevabımız şudur: Gökyüzü kendi çevremizi anlayabilmemiz için kullanabileceğimiz görüntülü bir rehberdir. Süslü Çanaklı Britanya'sı ve kadim Mezopotamya, bulutların nadiren yıldızları kapladığı bir iklimle sahiptiler. Bundan dolayı onların harikulade parlamalarını sık sık görebiliyorlardı. İnsanlar bu parlak gezegenlerin Tanrı ve Tanrıçalar olduğuna inanmakta zorlanmıyordu. Bundan dolayı şafaktan önceki en karanlık zamanı aydınlatan bu Parlak Sabah Yıldızları insanların korkularıyla duygularını paylaşır gibi görünüyor ve onların kaderlerini kontrol ediyordu. Sur Kralı Hiram'ın onlardan birisiyle evlenmek istemesini ve onun çocuklarının babası olmak istemesine şaşkırmamak lâzım.

11. Hawking, Stephen: *The Universe in a Nutshell* (Fındık Kabuğunun İçindeki Evren)

Kuşkusuz ki bu kitabı okuyan insanlardan bazıları David C. Mc Clelland'ın ekonomik başarı konusunda keşfettiği şeylerin gerçekten de yıldız ve gezegenlerin hareketlerinin bireyleri etkilediğine inanacaktır. David C. Mc Clelland bu ihtimali de düşünmüştür ve Yahudi halkının başarıma-i seviyelerinin standardın üstünde olduğunu söylemiştir: "Yahudilik Mesihe dayalı bir inançtır ve Tanrı'nın iradesi Seçilmiş Halkını ödüllendirene onun emirlerinin getirileriyle yaşanır... İşte yüksek başarıma-i seviyesine sahip bir halkın karakteristik yapısını bulduk" Amerika'da yaşayan Yahudi çocukları üzerinde kapsamlı bir araştırma yapmıştır ve bu konuda şunları söylemiştir: "Yahudi gençlerinin yüksek başarıma-i seviyelerine sahip olduğu düşüncemiz gerçeklerle desteklenmiştir."¹²

Yahudi dini inançlarının başarıma seviyeleri konusundaki genel etkisi konusunda şunları söylemiştir:

*Var olan bütün araştırmalar Yahudiler'in aynı Birleşik Devletler'deki gibi daha yüksek bir başarıma-i seviyeleri olduğu konusundaki tartışmaları desteklemektedir. Böylelikle onların meslekî ve ticarî konulardaki kaygıları evvelden elde edilenlere dayanılarak önceden tahmin edilebilir.*¹³

David C. Mc Clelland, Yahudiler'in başarı konusunda yüksek başarıma-i seviyesine sahip dinî gruplar arasında yalnız olmadıklarını söylemiştir. Mc Clelland, Quakerları, Calvinçileri, Katolikleri, Jainleri, Vaishnava Hinduları'nı ve Parsee'leri incelemiştir ve motivasyonun sosyal derecelerdeki dini etkilerini gözlemlemiştir. Böylelikle:

Araştırmamız, yüksek başarıma-i ile alâkalı ana değerleri çok daha yakından incelemiştir... Yüksek başarıma-i seviyesine sahip insanlar kendi kararlarından mesul olmak isterler ve karar verme hareketi bile aynı sonuçta olduğu gibi bir mik-

12. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

13. McClelland, David C: The Achieving Society (Başaran Toplum)

tar belirsizliği yanında getirir. Bundan dolayı bahsi geçen kişi bireyci dinlerde olduğu gibi “tetiktendir.” Bunun yanında resmi ve kiliseye ait törensel sistemlerde, birey eğer yapması gerekeni yapıyorsa, doğru törenleri icra ediyorsa, dualarını yeterince sık bir şekilde okuyorsa, doğru rahiple doğru zamanlarda konuşuyorsa, vb. “güvendedir.” Ama burada tekrar tavuk ve yumurta meselesine geri dönüyoruz: Hangisi önce ortaya çıkmıştır; bireylere hitab eden dinler mi yoksa başarma-i mı? Bütün konulara cevap verebilecek kesin bir cevap yoktur. Bununla beraber, teorik olarak her iki etken de “önce olmuş” ve diğerinin gelişimini etkilemiş olabilir. Bu, dinî görüşleri olan Quaker ebeveynlerinin yüksek başarma-i seviyelerini geliştirmek için evlâtlarına yönelmelerini açıklayabilir. Bu durumda din kesinlikle daha önemlidir ve din birçok toplumda istikrarlı olan etmenlerden bir tanesi olduğu için “önce olmuş” olma ihtimali daha fazladır.

Masonluk bu tür “birey dinlerinden” bir tanesidir. David C. Mc Clelland’ın başarı döngülerinin dinin icra edilmesi ile gelen sebepleri de aynıdır. Gizemciliğin kesin bir açıklama sunduğunu söyleyemeyiz ama buna rağmen bulduğumuz şemalara uyduğunu söyleyebiliriz. Çevrenin değişmesi gibi bilinmeyen bir üçüncü etmen olabilir ki bu iki şemayla da alâkalıdır ve tesadüfi de olsa bir bağ oluşturur. Ama henüz bu garip bağlantı konusunda daha fazla yorumumuz yok.

Royal Society’nin başlarında, kurucularından bir tanesi olan Sir Robert Moray, Hollandalı bilim adamı Christiaan Huygens ile birlikte çalışıyordu ve boylamları ölçmek için denizde kullanılabilecek sarkaçlı bir saat yapmaya çalışıyordu.¹⁴ Denemelerden birinde Huygens aynı saatten bir sürü yapmıştır ve atölyede birden garip bir gerçeği fark etmiştir. Bu iki birbirinin eşi olan saati aynı rafta tutup ayrı zamanlarda çalıştırdığı zaman iki sarkaç değişik taraflara doğru ha-

14. Lomas, Robert: Görünmez Kolej

reket etmektedir ama ertesi güne bu iki sarkaç senkronize olmuşlar. Ve iki saat odanın iki tarafındaki iki rafa yerleştirilirse iki sarkaç sonsuza kadar birbirlerinden farklı şekilde hareket ediyorlardı.

Bunun sebebi basittir. İki saat aynı rafta olduğu zaman, sarkaçların hareketi rafı da etkiliyordu ve her biri diğer saate hafif bir sarsıntı yolluyordu. Sarkaçlar birbirlerinin zıt yönünde hareket edince bu küçük sarsıntılar sarkaçları, aralarında enerji transferi yaparak yavaşlatıyordu. İkisi de gittikçe yavaşladı. Birbirlerine doğru yöneldiler ve bir süre sonra birbirlerine sarsıntı göndermez oldular ve birlikte hareket etmeye başladılar.

Belki de bu mekanizma David C. Mc Clelland'ın verileri ve Parlak Sabah Yıldızı arasındaki garip faz kilidini açıklamamıza yardım edebilir. Eğer Shekinah'a İsa'nın inandığı gibi inanırsanız, buna göre davranırsınız ve hareketlerinizi buna göre zamanlayarak Kutsal İrade'yi anlarsınız. Güzel bir düşünce ama bu düşüncenin Profesör Hawking'in astrolojik inançlarını tatmin edebilecek kriterde olmadığını farkındayız.

Ama garip bir şekilde bu kadim yıldız astrolojisi tarikatı dünyanın en büyük tek tanrılı inançlarının var olmasını sağlamıştır. Bu inanç Eski Ahit'te hâlâ barınan garip kalıntılarla günümüze kadar gelmiştir. Daha evvel bahsettiğimiz gibi Masonluk ve astroloji çağlar kadar eski olan gezegenlerin hareketlerinin bireylerin davranışlarını etkilemesiyle alâkalı inançların günümüze taşınmasında gözlemleyebileceğimiz en iyi geleneklerdir.

Modern astroloji Ptolemy'nin 2000 yıl önce hayâlini kurduğu şekilde donmuştur. Ptolemy'nin inancında Dünya sayısız kristal kürenin merkezindedir ve bu küreler yıldızların materyalini taşımaktadır. Bu küreler ahenkleriyle insanların kaderini etkilerler. Gazetelerde anlatılan astrolojinin saçmalık

olduğuna inanıyoruz ve hazırlanmış burçlar bile çay yapraklarını okumaktan daha anlamlı değiller.

Ama bilim insan davranışlarını etkileyen bir şeylerin olduğunu söylüyor ve Masonluk tarihî olarak önemli bir şeylerin bir parçası olarak gözüktüyor. Astrolojinin gözlemlenebilir bilim olan kısmını günümüze kadar getirmiştir. Ama sözlü geleneklerin derinliklerine gömülmüştür. Bunların arasında garip ayın türleri ve efsanevî hikâyeler vardır.

YOLCULUĞUN SONU

Mason ayinlerinin kökenlerini bulmak amacıyla çıktığımız görevimize başlamamızın üzerinden tam on üç yıl geçmişti. Bu özel bir çabaydı ve tamamen kendimizi tatmin etmek gibi bir amacımız vardı. Temiz ve beyaz bir kâğıt ile başladık ve Mason olmamız dışında sonuca ulaşmak için hiçbir önceliğimiz yoktu. Eğer bulgularımız Lonca'nın 16'ncı yüzyıla ait tuhaf bir uydurma olduğunu gösterdiyse, bu pek önemli değil. Eğer araştırmalarımız Masonlar'ın kötü niyetli ve yanlış işler yapan kişiler olduğunu ortaya çıkartsaydı bunu bu şekilde açıklardık. Ve eğer resmi olarak bulgularımız onların ortaçağdan kalma bir taş ıççısı loncasından geldiklerini söyleseydi bunu da aynı dürüstlükte anlatırdık.

Bu yolculuk hayâl ettiğimizden çok daha uzun ve çok daha çaba gerektiren bir hâle gelmiştir ama bu sırada birçok yeni arkadaş edinmiştik. Sadece bu bile böyle bir amaç uğruna harcadığımız 20,000 saati değerli kılıyor. Ne yazık ki ve belki de kaçınılmaz bir şekilde bulgularımızı yayınlamamız bazı insanların bize kızmasına hatta bizden nefret etmelerine bile neden olmuştur. Bazıları bize çeşitli şekillerde saldırılarda da bulundu.

En zehirli saldırılar kitaplarımızı okumamış olanlardan geldi. Bu insanlar kitaplarımızı okumamış olmalarına rağmen kendilerini tehdit altında hissettiler çünkü kitabımızda Kutsal

Kitap hakkında yorumlar vardı. Onlar için İsa bir Tanrı ve kendisinin oğludur. Onlar için İsa 2000 yıl kadar evvel kendisini bizim için feda etmiştir ve şu anda cennet denilen yerdedir.

Bu konularla ilgili zorluk çektiğimizi açıkça kabul ediyoruz. Bize göre onun şahsî başarısızlığına rağmen ayaklanan erkek ve kadınların karizmatik lideridir. Kutsal Kitap'taki geleneksel yorumları birebir kabul etmiyoruz ama Kilise'ye ve din adamlarına çok büyük saygımız var. Biz göre inançlar ve evrenin temelini oluşturan güçle (Bu güce insanlar Tanrı; bilim adamları Fizik Kanunları adını vermiştir.) etkileşimimiz üzerine açık ve samimi bir şekilde tartışmanın dünyaya ancak yararı dokunur. Masonluk bir din olmadığını ve dinlerin inanç sistemleriyle uyumlu olduğunu savunmaktadır. Bunu tamamen kabul etmekteyiz. Masonluk bilinen dinleri takip etmeyen insanlar için alternatif bir bakış açısı sunmasına rağmen bütün inanç sistemini paylaşmadan ruhani değerleri sunmaktadır.

Tanıştığımız en garip insanlar kendilerini Masonluk konusunda "uzman" sayan kişilerdir. Şu ana kadar Masonlar'ın büyük çoğunluğu bulgularımızı kabullendi ve dünyanın birçok yerindeki localarda başlattığımız tartışmaya saygı duyular. Bu "uzmanların" birkaçı Masonluğun tarihi alanındaki bulgularımızı yayınladığımız ve bu bulgular sıra dışı şeyler oldukları için çok sinirlendiğinin de farkındayız. Bazıları inançlarını icra edebilmeleri için bir gizlilik perdesine ihtiyaç duyduklarına inanıyorlar. İngiltere Birleşik Büyük Locası dünyanın en yetkili locası olarak bize tanımlama işinde kullanılan işaretler ve kelimelerin dışında başka gizemleri olmadığını söylediler. Bizim de bu tür gizemleri açıklamak gibi bir niyetimiz yok.

"Mason Mafyası" gibi bir şey var. Bu insanlar sonu gelmeyen toplantılar ve seminerler ayarlayıp Mason Tarihi ko-

nusundaki görüşlerinden bahseden iyi eğitilmiş beyefendilerin oluşturduğu bir guruptur. Biz Yüce ve daha düşük seviyeli localarda konuşmalar yaparken onlar Masonluğun Ortaçağ'dan kalma taş işçilerinden ortaya çıkma bir loca olduğuna dair olan "akademik" görüşlerine sarıldılar. Genellikle bulgularımızı incelemek istemezler ve onları inceleyenlerin pek azı ise onlar hakkında "ayıklanıp karşılaştırılmalı," demişlerdi. Bu onların kendi tarihleri ve bu konudaki bulguları konusunda uygun gördükleri basit görüşleridir. Sorgulamayla bulunanların yanlış olduğu sonucuna varıyorlar çünkü temel paradigmalarının doğru olduğunu düşünüyorlar. Karşılık olarak Masonluğun taş işçilerinin ayinlerinden çıktığı fikrinin saçmalık olduğunu söylüyoruz. Bunu kabullenmek, bu konuyu destekleyen hiçbir gerçek yokken "otoritenin" görüşüne boyun eğip büyük varsayımlarda bulunmaktır. Araştırmamız bize taş işçilerinin loncalarının bu konuyla ilişkilerinin olduğunu ama asıl erken dönem Masonlarıyla olan ilişkilerinin sebebinin Tapınak Şovalyeleri olduğunu söylemektedir.

Tapınak Şovalyeleri, 12'nci ve 13'ncü yüzyıllarda Avrupa'daki büyük katedral inşaatlarının asıl müsebbiplerinden biridir ve taş işçilerinin loncalar halinde toplanması da onların işidir. Bize göre taş işçilerini, Tapınak Şovalyelerine bağlamak için onlara ayinler vermiş olabilirler. Tapınak Şovalyeleri 1307'de tutuklandıkları zaman, Avrupa'nın taş işçileri ayinlerini kullanmaya devam etmiş olabilirler ve bunlar 1441'de Rosslyn'in inşasıyla Masonluğun tekrar ortaya çıkmasına sebep olmuş olabilir. Aynı eğilimler daha sonraki dönemlerde Londra'da da gözlemlenebilir.

Meclislerde seminerler verdiğimiz zaman bu insanlar bize yüzlerinde kafalarının karıştığına dair bir ifade ile bakıyorlar çünkü biz yüzlerce değil binlerce yıldan bahsediyoruz. Onlar için tarihteki her şeyin kendi küçük kutularında daha geniş olaylar tarafından dokunulmadan oturduğuna inanmak daha kolaydı. Bu onlara sonu gelmeyen Mason dokümanlarını listeleme ve buna araştırma adını verme şansını veriyordu.

Biz dünyanın her yerindeki Masonlara konuşmalar yaptık ve büyük genellikle heyecanla karşılandık.. Bu kitabı bitirirken bir ülkenin Yüce Locası'nın Saygıdeğer Üstadı çalışmamızla o kadar çok ilgilenmişti ki İsa'yı localarının fahri üyesi olarak kabul etmeyi bir günlük bir tartışmadan sonra düşünmeye başladı. İkimiz de bu onaydan dolayı çok mutluyduk.

İnceleyici soruları açık bir şekilde kabul edip haberli tartışmalardan keyif alıyoruz ama bazen insanların yeni fikirleri kabullenmeyi düşünmemeyi tercih ettiklerini fark ettik. İskoçya'daki yıllık Mason seminerinde bir konuşma yaptıktan sonra Chris akşamının büyük bir kısmını bu "Mason Mafyası"nın etkileyici ama miyop bir üyesiyle geçirdi. Bir araştırma locasının Saygıdeğer Üstadı olmasına rağmen kitabımızı okumamıştı ve sebebi kitabımızın hayâlperest saçmalıklar içerdiğini bir şekilde bilmesiydi. Bizim "normal insanlar" olduğumuzu duymuştu ama çok eğlenceli bir sohbetten sonra bu bilgilerin "cidden önemli seviyede" olduğunu kabul etti ve ulaştığımız sonuçlara hayâller bizi nereye götürürse oradan tesadüfî bir şekilde ulaştığımızı söyledi. Standart dogmanın bir parçası olmayan herhangi bir düşünce onun için kesinlikle kabul edilmezdi.

Burada örnek olarak gördüğümüz adam kendisinin Masonların kökenleri hakkındaki varolan düşüncelerinin kesinlikle doğru olduğuna inanıyordu ve herhangi bir değişiklik ya da gelişme önce onun ön yargılarını aşmalıydı. Chris onun Birleşik Yüce Locanın düşüncesini kabullenmesinin hatalı olduğunu söylediği zaman sadece kafası karışmıştı.

Tek mesele örneklerin karışmasıydı. Masonluğun varoluşu konusundaki genel açıklama; beyefendilerin kendilerini geliştirmek amacıyla taş işçilerinin localarının üye yapma ayinlerinden ödünç alınan "ahlâkî oyunlardır." Bizim görüşümüze göre bu başlangıç noktası özde saçmadır ve bu yönden ge-

len adımlar da derinden hatalıdır. Araştırmamız çok ufak bir takım bilgilerden ortaya çıkmıştır ve yavaş yavaş engin konuları inceleyerek gelişmiştir. Masonluğun kökenleri konusundaki iki bakış açısı ortak noktalar barındırır ama tutarlılıkları konusunda birbirlerinden ayrı bir şekilde değerlendirilmelidir.

Ama Masonluk dinliyor ve İngiltere'deki "uzmanlar" bile bu konuya hiç yokmuş gibi davranıyorlar. Bundan sadece bir ay evvel Robert, Royal Society'nin kuruluşu hakkında konuşmak için İngiltere'nin kuzeyindeki Yerleştirilmiş Üstatlar tarafından davet edilmişti. Bu loca araştırmalar konusuna büyük ilgi duyan bir locaydı. Üyelerinin büyük çoğunluğu yerel üniversite locasına da dahildiler ve çoğu akademisyendi. Araştırmamız hakkında daha fazla bilgi vermek için tekrar gelip gelemeyeceğini sormuşlardı. Bundan dolayı araştırmamızda bulduklarımızın tümüyle göz ardı edilmediği için çok mutlu olmuştuk. Anlaşılan açık fikirli kardeşlerimiz de vardı ve Masonların tarihi konusunda yeni fikirlere açıldılar.

Tarihte kesin deliller pek azdır ve birçok şeyi yanlış bilmiş olabileceğimizi kabul ediyoruz. Ama ne kadar yanlış olursak olalım elimizdeki bulgular diğerlerinininkilerden daha az yanlıştı. Bir profesörün araştırmamızı inceledikten sonra söylediği gibi: "Doğruları söylediğinizden emin olamam ama tarihin içindeki noktaları başkalarının yaptığından daha iyi bir şekilde birleştirdiniz."

Yolculuğumuz sırasında binlerce yıl geriye doğru gittik ve "siyah kâğıt yaklaşımı" Megalitik Yarda bulmacası gibi büyük meseleleri çözmemize yardımcı oldu. Bu sonuç Profesör Alexander Thom'un İskoçya'dan Fransa'nın batısına kadar olan bir alanda kullanılan kesin bir uzunluk ölçüsünün varlığı konusunda haklı olduğunu ortaya çıkarttı. Britanya Adaları'ndaki Megalitik yapılarının Venüs'ün hareketlerini takip etmek için kullanılan ileri astroloji araçları olduğunu ve ta-

rih öncesi insanlarına ekonomik yararları olduğunu ortaya çıkarttık. Bu bulgular kontroledilebilir bilgilerdir ve hatırı sayılır akademisyenler tarafından kabul görmüşlerdir (ama Mason Mafyası tarafından değil). Mesela, İngiltere'deki erken döneme ait kiliselerin yerleştirilmeleri konusunda Hong Kong Üniversitesi Dünyevî Bilimler Fakültesi'nden aldığımız bir çalışmanın kopyası *Uriel'in Makinesi* konusundaki araştırmalarımızı hızlandırmıştı.¹⁵

Shekinah şemalarının İncil'de görüldüğünü kanıtladık ve Yahudiler'in 40, 480 ve 1440 rakamları ile olan takıntılarını konusunda ilk güvenilir fikri sunduk.

Geçmişteki birçok insan Beytullahim Yıldızı'nın gerçekliğini o dönemde gökyüzünde görülen herhangi bir objeye bakarak belirliyordu ama biz onun tam olarak ne olduğunu Kenan ve Yahudi gelenekleri yanında Yahudi metinleriyle astrolojik denemeler yaparak kanıtladık. İsa Mesih ismiyle hatırladığımız adam hakkında geniş bir yelpazede bilgiler verdiğimizize inanıyoruz ve onun Yahudi Mesihi olarak görevini daha iyi anlayabilmenizi sağladığımıza inanıyoruz.

Rosslyn isimli garip binanın Herod Tapınağı'nın bir kopyası olarak inşaa edildiğini açıkladık ve bir oymanın bu binanın Masonluğun birinci derecesiyle olan ilişkisinin kesinliğini ispatladık. Binanın temel yapısının Kral Süleyman Tapınağı konusunda Masonik Ahit'te tasvir edilenlere ne kadar uyduğunu ortaya çıkarttık. Ama hâlâ bize söz verilen kazının Profesör Charlesworth tarafından teklif edilen dünya çapında ismi duyulmuş ekip tarafından gerçekleşmesini bekliyoruz.

Elimize geçirebildiğimiz kadar çok Mason ayinini topladık ve onları Robert'ın çalıştığı üniversitenin sunuculuğunu

15. Ali, JR & Cunith, P: 'The Orientation of Churches: Some New Evidence' (Kiliselerin Yönelimi: Bazı Yeni Kanıtlar)

yaptığı büyük bir internet sitesinde araştırmacılara akademik bir kaynak olması için yayımladık. Bu site Masonluk ve onun öğretileriyle ilgilenen herkese ücret talep etmeksizin açıktır. Aynı zamanda Masonlukta bahsedilen tarihî veriler konusunda kronolojik bir sıra oluşturduk ve Masonik Ahit'i bir kitap hâline soktuk. Bu kitap bizim için Kutsal Kitap'ın tamamlayıcısıdır ve Hiram'ın Kitabı'nın ikinci bölümü olarak bu kitapta yayımlanmaktadır.

Bir süreliğine Masonluğun ayinleri bize insan hırslarına ve başarıma isteğine hükmeden yozlaşmış bir bilim gibi geldi. Hatta onların astrolojik batıl inançlar olduğuna bile inandık. Daha sonra kabul görmüş araştırmalardan Masonluğun zamanında işleyen bir şeylerin parçası olduğunu ve belki de gelecekte önemi olabileceğini fark ettik. İlişkiyi kuran şeyin ne olduğunu bilmiyoruz ama Gunter Sachs'ın araştırması bireyin doğduğu zamanla davranışları arasında bir ilişkinin varlığını gösterdi. Sosyal ve ekonomik döngüler uzun dönemli davranışlar üzerinde etkileri olmasının gezegenlerle alakalı olaylarla rastlaşmasını gösteriyor.

Masonluk görüldüğü kadarıyla insan hırsları ve başarıma isteğini kendisine çeken kadim bir bilimden günümüze kalan anılardır. Dünya'nın en büyük demokrasisini ve günümüzün en büyük süper gücünü oluşturan insanlar ya Masonlardı ya da Mason topluluğunun kurallarına göre yaşıyorlardı. Modern çağın inkılabını sağlayan Sir Robert Moray, Benjamin Franklin, Christopher Wren gibi bilim adamlarının hepsi masondu. Masonluk ortaya çıkmayı bekleyen bir özellikti. Masonluk modern bir bilim olmak için zamanını bekleyen kadim bir ilimdi.

Peki ya gelecekte neler var?

Bu kitaba masonluğun öldüğünü söyleyerek başladık ve bu insanlar masonluğu beyefendilerin yemek kulübü olarak

kullandığı sürece bu durum gerçekliğini koruyacak. Ayinleri kendi işlerine yarayacak şekilde ve zamanlarda değiştiriyorlar ve ne kökenleri hakkında ne de amacı hakkında bir fikre sahipler. Loca yaşamayı hak ediyor ama sürekli başarmayı göze almış ve Tanrı'nın amacıyla bilime inanmış insanlara lâıktır.

Bize göre bilim ve Tanrı arasındaki modern gerilim kısa ömürlü bir konudur. Her şeye gücü yetenin yaptıkları ve bilim arasında hiçbir fark yoktur. Aynı şeyi açıklamak için kullanılan değişik kelimelerdir. Bilim son ürün değildir, o sadece insanlığın durumuna dair bir yaklaşımdır ve bu yaklaşım dünyayı mantıklı ve denenebilir şekillerde açıklamak istemektedir.

İnsanlık bilim ve doğa konusundaki gizemleri bulmaya çalışarak ve bu gizemlere kucak açarak ilerleyebilir. Bu çalışmada Batı Dünyası masonluğun gerçek prensiplerinin yattığı gerçekleri kazanmaya hiç bu kadar yaklaşmamıştır.

Umarız Masonluk var olmayı sürdürebilir.

Ama görevimizi sonlandırmamız için başlangıçta sorduğumuz soruyu tekrar sormalıyız.

MASONLUK NEDİR?

Mason ayinlerinde “Masonluk nedir?” sorusu şu cevapla açıklanır: “Kendine özgü bir ahlâk sistemidir, alegori ile örtülmüştür ve sembollerle resmedilmiştir.” Bu kuşkusuz doğrudur ama yetersizdir ve topluluğun neden var olduğunu açıklamakta eksik bilgi vermektedir.

Kendimizi masonluğun ayinlerinin kökenlerini araştırmak konusuna adadığımız yıllar boyunca topluluğu daha yeni bir biçimde anlamaya başladık. Kökenlerini geniş bir şekilde biliyoruz. Şu anda toplumun dalga konusu haline gelmeden önce nasıl ve neden bütün dünyada bir başarının temsilcisi olduklarını da anlayabiliyoruz.

Zaman zaman, basın ya da televizyon tarafından bizimle röportaj yapıldığında röportajı yapan kişi Mason olduğumuzu kabul etmemize çok şaşırır. Mason olmaktan gurur duymamız da her şeyin üzerine gelen başka bir meseleydi. Masonlar hakkındaki genel fikir onların elitist, gizemci ve hem dinî ilkeler hem de kişilik olarak kötü niyetli olduğu yönündedir.

Bu kötü niyetli fikirler yıllarca süren kötü, gereksiz gizemciliği afişe eden ve dünyanın kendi işine bakması fikrinde olan ukalâ inançlarla dolu yönetimlerle perçinlenmiştir. Açılma denemeleri çok geç kalmıştır ve genel huzursuzluğu engellemek için başarısız bir şekilde uygulanmıştır.

Yakın zamanda hükümetteki İşçi Partisi üyeleri kanun değişikliğine giderek Masonları mahkemelerde ya da başka kamu ortamlarında üyeliklerini açıklamaya zorlamak istemişlerdir. Böyle bir uygulama Nazi Almanyası'nın Masonlara zulüm etmesinden beri görülmemiştir.

Masonluk 16'ncı yüzyılın sonlarından 21'nci yüzyıla kadar çiçek açmıştır. Çöküş dönemine girmeden evvel bütün toplulukların kalbinde yer edinmiş bir kuruluştur. İngiltere Kralları ve Centerbury'deki birçok başpiskopos kıdemli masonlardı. İngiltere'de aralarında VI'ncı George'un da bulunduğu kiliseyi yöneten kişilere rağmen, üye olmak belli Hristiyan topluluklarında yaygın bir şeydi.

Peki, Masonluk nedir?

Ve neden ona güvenelim ki?

Cevabımız masonluğun dünyayı karanlıktan aydınlığa çeken başarı motoru olduğudur.

Masonluk bir zamanlar David C. Mc Clelland'ın Başaran Toplum adlı kitabında anlattığı topluluktur. Üyeleri önemli ve iyi insanlardı; kiliseyi, ülkeyi, endüstriyi, askerî ve akademik

güçleri yönetiyorlardı. Endüstri inkılabını mümkün kılan zekâlar ve girişimciler onlardı; bilime dayalı gelişmeyi onlar sağladılar.

Avrupa Masonlar sayesinde zenginleşti ve topluluk askeri localar sayesinde dünyanın her yanına gitti. Oxford ve Cambridge gibi eski üniversiteler localarıyla gurur duyarlar. Büyük armatörler ve Amerika demiryolunu batıya doğru götüren insanların arasında daha iyi bir toplum için çalışan hâkimler ve yargıçlar vardı. Hırs bünyelerinde vardı ve başarmak tek sonuçlarıydı.

Amerika anayasası ve Royal Society; George Washington, Benjamin Franklin, Sir Robert Moray, Alexander Bruce, Elias Ashmore gibi Masonlar sayesinde var oldu. Washington şehri Masonlar tarafından inşaa edilmiştir ve Londra şehri Büyük Yangın'dan sonra Üstat Mason Sir Christopher Wren tarafından tasarlanmıştır. Hatta "Vahşi Batı" bile Davy Crockett, Jim Bowie, Buffallo Bill ve Pat Garrett gibi Masonlar tarafından ehlileştirilmiştir.

Batı dünyasındaki her şehirde Mason Tapınakları başarıyı arayan insanların toplandığı mekânlar olmuşlardır. Yorkshire'in batısında kalan Helifax Şehri'nde Eski Cock Hanı'nda bir araya gelen Masonlar, dünyanın en büyük inşaa topluluğunu kurmuşlardı. O şehrin adını alan ve şimdi önemli bir banka olan bu kuruluş o zamanlarda yüz binlerce normal insana kendi evine sahip olma şansını vermiştir.

Önemli bilim adamlarının sadece Yahudiler ve Hristiyanlar'dan çıktığı bir dönemde, her dinden Masonlar eşit şartlar altında localarında toplanıp dünyayı kendileri, aileleri ve toplum için daha iyi bir yer haline getirmek konusundaki heveslerini paylaşırlardı. Kiliseleriyle ya da sinagoglarıyla uyum içinde çalışırlardı ve her türlü dinî farklılık topluluğun merkezinde duman olup uçardı.

Daha büyük başarılarla imza attıkları zaman şehirleri ve ülkeleri refaha kavuştu ve bir arada çalışmanın daha yeni ve kolay yöntemleri ortaya çıktı. Masonluk şahsî özgürlük ve mantık çağı savaş verdi. Şimdi insanlar kendilerini ve topluluklarını karanlık odalarda buluşmalara ihtiyaç duymadan, beyaz giysiler giymeden ve garip ayinlere katılmadan geliştirebiliyorlar.

Mason locaları artık "harekete geçirenler ve dünyayı saransanlar" için buluşma yerleri değil.

Topluluğun bir zamanlar temeli olan insanlar artık katılabilmenin hayâlini bile kuramıyorlar. Hayatlarında yapmaları gereken; kariyer yapmak, ailelerini desteklemek, sosyal hayat gibi daha önemli işleri var. İş adamlarından polis memurlarına kadar, konsey üyelerinden akademisyenlere kadar hiç kimse artık Masonlara aldırıyor. Bugünlerde yerel locaya katılmak genç insanların kariyerleri için zararlı oluyor.

İlk kitabımız çıktığı zaman İngiltere Birleşik Yüce Locası'nda popüler değildik. Ama millî bir dergide çalışan bir gazeteci Londra'daki Büyük Queen Caddesi'ndeki mason köşkünde olanları araştırırken günümüz endüstrisinde kıdemli bir rol oynayan birisini bulduğunda şaşırmıştı. Bildikleri tek kişi, bir reklam ve PR şirketinde kurul başkanı olarak çalışan Christopher Knight'tı. Onun yanında yazar ortaklığı olan akademisyen Robert Lomas vardı ve yakın zamanda Hiram'ın Anahtarı isimli Masonlarca kabul olunmuş bütün doktrinlere karşı bir kitap yazmıştı.

Günümüz Masonluğunun üyeliği hiçbir yarar sağlamıyor ve bunun sonucu olarak ta Masonların birçoğu artık sosyal insanlar değiller. Loca üyeleri artık başarmaktan ya da sosyal gelişimden bahsetmiyorlar. Yardım kurumlarına bağışlarda bulunuyorlar ama ne felsefeden ne de fizikten bahsediyorlar. Zamanlarının çoğunu artık unutulmuş sembollere kadeh kaldırarak geçiriyorlar.

Masonluk kendi başarısının bir kurbanıdır. Başarmak için yola çıktığı sosyal ve bilimsel değişiklikleri topluma kattılar ama artık eski bir asker gibi, büyük bir geçmişi temsil eden harcanmış bir güç olarak saygıyı hak ediyorlar. Bu saygıyı belki şu anda oldukları için değil ama bir zamanlar oldukları şey için hak ediyorlar.

Masonluğa güvenilebilir.

Aksini iddia eden ispat edilmemiş rivayetlere rağmen Masonluk en büyük dürüstlük ve nezaket standartlarını barındırmıştır. Bugün ise acıdır ki istese bile yumuşak huylu olmaktan daha fazlasını yapamaz çünkü artık ne paraları, ne nüfuzları ne de güçleri var.

Ama son analiz olarak Masonluk tarihteki özel yerini kazanmıştır çünkü o Evrenin Büyük Mimarı tarafından günümüz dünyasını inşaa etmek için kullanılan ve işe yaramış bir araçtır.

İKİNCİ KISIM

MASONİK AHİT

OKUYUCUYA

Mason ayinleri konusundaki genel görüş olumlu değildir. İngiliz Times Gazetesi'nde sosyal kulüpler ve kardeşlik toplulukları hakkında yazan bir gazetecinin ifadesi:

*Masonların ayrıntılı mumbo jumbo'ları var: göz bandı, katlanmış pantolon paçaları ve göğse basılan pusula...*¹

Chambers Sözlüğü mumbo jumbo'yu "saçma ayin" ya da "şaşırtıcı jargon" olarak tanımlıyor. Mason ayinini anlamadan gözlemleyen insanlar için çok da yanlış sayılmaz. Asıl soru ayinin ardında bir anlam olup olmadığıdır. Bu durum, Kutsal Kitap'ta bazı garip bölümler olduğu için toptan kenara atılmaması gibidir. Hayatta birçok şey sık sık aşinalık ve nadiren gerçek anlayış sayesinde bize daha "mantıklı" gelir.

Mason ayinleri muhtemelen ancak iki yüz yıldan önce yazılarak kayda geçirilmiştir ama içeriğinin sadece bu kadar zamandan beri var olduğunu düşünürsek büyük bir hata yapmış oluruz. Masonluk bir zamanlar sözlü bir gelenektir ve teorik olarak da hâlâ böyle. Çünkü birçok loca, ayini ezberden tekrarlıyor. Eski Ahit ilk olarak İbrahim'in yaşadığı muhtemel dönemden bin yıldan fazla bir zaman; Süleyman'dan da birkaç yüz yıl sonra yazıya geçirilmiştir. Hatta bu şekli bile sadece sözlü geleneğin düzenlenmesinden ibaret olarak görülmektedir.

Başka bir örnek Hanok'un kitabının kaybolması ve tekrar ortaya çıkarılmasında yatmaktadır. Bu kitabın M.Ö. 200

1. Howard, Philip: 'Ritual ordeal is all to human' (Ayin çilesi fazla insanî), Times (Londra), 19 Ekim 2002

senesi civarında Kumran'da yazılmış olduğuna inanılmaktadır ama yazıldığı tarihten üç bin yıl önceki olayları tasvir etmektedir. Mason James Bruce 18'nci yüzyılın sonlarında Etiyopya'dan, 1400 seneden daha uzun süredir kayıp olan Hanok'un Kitabı'nın kopyalarıyla geri döndüğü zaman dünya bu kopyaların aşırı derecede çarpıtılmış kopya olduğunu savunmuştu çünkü mantıksız görünen bir şeyler vardı. Kumran'daki Ölü Deniz Yazmaları'nın arasında bu kopyalardan birkaç tane daha çıktığı zaman Bruce'un bulduklarının gerçek olduğu ortaya çıktı ve analizleri din bilimci olmayan Robin Heath ve bizim gibi insanlar yapıp, kayıp bölümlere anlam verdi.

Sözlü anlatımlar konusundaki en büyük problem anlamlarının zaman içinde kaybolma durumudur. Bu durumda ayin etkileyici ama saçma bir hale gelir.

Örnek olarak şu tekerlemeyi alalım: "Halka, güllerden bir halka... bir dolu çiçek demeti." Güzel gözüküyor ama hiçbir anlamı yok çünkü bugün bunu söyleyenlerin büyük çoğunluğu tekerlemenin veba ve onu engelleme çabaları hakkında olduğunu bilmez. Son satırındaki "hapşuuu hapşuuu... hepimiz yıkıldık," bulaşma ve ölüm sahnesini anlatmaktadır.

Kelimelerin anlamları geliştikçe ve terminolojiler değiştikçe genellikle sözlü materyaller geçmişte donup kalırlar. Başka bir tekerleme bu durumu daha iyi anlatır:

Yarım pound² iki kuruşluk pirinç,

Yarım pound şeker pekmezi,

İşte para böyle gidiyor,

Hop! İşte gidiyor gelincik.³

2. 454 gramlık ağırlık ölçüsü birimi (y.h.n).

3. İngilizce'de gelincik kelimesi kurnaz sinsi kimseler için kullanılmaktadır. Burada tefeci ima edilmektedir (y.h.n).

Aslında bu Viktorya dönemi Londra'sında yaşamının ne kadar pahalı olduğunu gösteren bir ağıttır. Dörtlükteki "Hop!" (aslı Pop) kısmı tefeciye bir şey götürmeyi ve "weasel" (gelincik) ise "whistle" (ıslık) kelimesinin değişmiş halidir ki o da takım elbise mânâsına gelir. Burada Cockney kafiye argosu kullanılmaktadır (ıslık ve fülüt = takım elbise). Görüldüğü kadarıyla iki yüzyıl kadar önce insanların, en iyi giysilerini yemek parası için tefeciye götürmeleri gündelik bir şeymiş ama bugün bu alışılmadık bir durumdur.

Yazıya geçirilmiş Mason kaynakları yakın döneme ait olabilir ama içeriği için bu söylenemez. Örneğin Mason ayinleri Kral Süleyman Tapınağı'nın batı yönünde bir çatı penceresi olduğunu tarif ederken Eski Ahit'te böyle bir bilgi bulunmamaktadır. Mason ayinleri bu çatı penceresinden amacını bilmeden bahsetmektedir ama Shekinah'ın ışığının buradan geçtiğini söylemektedir. Daha evvel anlattığımız gibi bu gerçekten de çok eskiden kalma bir bilgi olmalı.

Birçok toplulukta Shekinah'ın ortaya çıkışı ile başarı arasındaki istatistikî bağlantının gerçek olduğunu Harvard Profesörü David C. Mc Clelland kanıtlamıştır. Araştırmasında ayinin içerdiği istatikî bilgilerin 3000 yıl kadar geriye kadar takip edilebileceğini göstermiştir. Bu bilgi Lonca'nın sözlü efsanelerini ilk kez yazıya aktaranlara açık değildi ama Süleyman Tapınağı'nı inşaa eden Fenikeli mimar bu bilgiye sahipti. Bu özel sözlü efsane, günümüze ancak Mason ayinleriyle ulaşabilmiştir.

Masaon ayinleri bakmasını bilenler için pek çok tarihî bilgi içermektedir. Bütün araştırmacıların rahatlıkla inceleme yapabilmesi için de "Hiram Ağı" oluşturulmuş ve Bradford Üniversitesi'nin inceliği sayesinde üniversitenin İnternet adresinde akademik kaynak olarak açılmıştır. Biz de bu bir yığın kaynağın arasından Masonik Ahit adını verdiğimiz mantıklı bir olaylar dizisi oluşturduk.

Bu ahit, Hiram'ın Anahtarı'nı yayınlamamızdan bu yana artık iyice aşına olduğumuz 160 Mason derecesinin ayinlerinden elde edilen kaynakların bir araya getirilmesiyle oluşturulmuştur. Mason ayinlerinde genellikle aynı şeyler tekrar edilir. Genellikle üç değişik yönetici her maddeyi ayrı ayrı tekrar eder ve birbirine benzeyen kelimeler kullanılır. Her derecede birçok basit unsur vardır; bunlara toplantıyı açmak, kapatmak, bütün yöneticilerin görevlerini, sorumluluklarını bildiklerinden emin olmak ve dereceye hak kazanmış üyelerin o anda orada olduğundan emin olmak da dahildir. Bu unsurları derlememize dahil etmedik. Biz daha çok üyeler yeni derecelere geçerken anlatılan muhteşem hikâyelere konsantre olduk. Bazı hikâyelerde aday mason, kahramanlardan bir tanesini canlandırır. Diğer zamanlarda ise hikâyeler üyeye çok iyi ezberlenmiş olarak "sözlü anlatım" şeklinde kardeşleri tarafından anlatılır. Ayinler hep sözlü olmuştur; çoğunlukla el – beden hareketleri içerir ve yeniden canlandırma sırasında uygulanan basamakları vardır.

Bu yolla, kadim hikâyeleri zamanın başından beri defalarca anlatarak Masonlar, efsaneleri ve destanlarını koruyup günümüze kadar getirmişlerdir. Yakın zamanlara kadar bu böyle sürüp gitmiştir, ta ki bazı bireyler kendilerine emanet edilen hikâyeleri "basitleştirip" "geliştirmek" için değiştirene kadar. Böylelikle politik olarak yanlış olan yeminler ve cezalar, merasimlerden çıkartılmışlardır. "En Yüce Tanrı"yı tasvir etmek için kullanılan isimler "daha uygun"larıyla değiştirilmişlerdir ve artık birçok derece ismen takdim ediliyor; merasimleri uygulanmıyor. Bu yolla eğitimsiz ve cahil bağnazlar, antik bir sözlü anlatım geleneğini muhtemel anlamlarını önemsemeden yok ediyorlar.

Ayinlerin bulabildiğimiz en eski kopyalarındaki anlatımı elimizden geldiğince korumaya ve orijinallerine sadık kalmaya çalıştık. Bu yüzden kullanılan dil sürekli değişiyor

ama sözlü anlatımın inceliklerini koruyabilmek için böyle olması gerekiyor.

14'ncü bölümdeki Roma İmparatoru Konstantin'in York'ta doğmuş olduğu gibi bazı iddialar, York Yüce Locası'nın tarihî gerçekler yerine şerefli bir soya sahip olmak uğruna yaptığı şeylerdir. Bunları değiştirmeden aktardık. Yorumlarımız bu kitabın birinci bölümüyle sınırlıdır. Masaonik Ahit'te Masonluğun büyük efsanesini bir araya topladık ve onu mantıklı bir sıraya soktuk. Diğer ahitlerin bölüm ve dizel şeklini bazı bölümlerin anlatımını daha kolay anlaşılır hale getirmek için kabullendik. Şimdi 1813'ten ve Mason ayininin Sussex Dükü tarafından yok edilme girişiminden beri ilk defa Mason Topluluğu'nun öğrencilerine aktardığı geniş bilgileri bir kere daha okuyabilmek mümkündür.

Neden doğuyu terk edip batıya gittiniz?

Kaybolanı bulabilmek için.

Kaybolan nedir?

Üstat Masonun gerçek sırları.

Bu sırlar nasıl kayboldu?

Sussex Dükü'nün yersiz müdahalesiyle.

Nasıl bulmayı düşünüyorsunuz?

Masonik Ahit'i tekrar bir araya getirerek.

Okumaya devam edin ve Masonluğun gerçek sırlarını öğrendikçe Mason bilgilerindeki güncel gelişmenin tadını çıkarın; Lonca'nın bütün unuttuklarını da affedin.

BİRİNCİ BÖLÜM

TANRI İNSANI YARATIR

1. Tanrı ebedî konseyinde insanın yaradılışını tasavvur ettiğinde, tahtının yanından hiç ayrılmayan üç yardımcısını çağırdı. İsimleri Adalet, Doğruluk ve Merhamet'ti.
2. Ve onlara hitap ederek konuştu: "İnsanı yaratalım mı?" Adalet cevap verdi: "Ey Tanrım! Onu yaratma; o, senin kanunlarını çiğneyecek. Doğruluk cevap verdi: "Ey Tanrım! Onu yaratma; o, senin mabetlerini kirlilecek." Ama Merhamet dizlerinin üzerine çöktü ve gözleri yaşlı haykırdı: "Tanrım! Onu yarat ve ben onu karanlık ve kasvetli yollarda özenle koruyayım."
3. Merhametin yakarışını duyan Tanrı insanı yaratarak Adem ismini verdi ve ona şunları söyledi: "Ey İnsan! Sen Merhamet'in çocuğusun; git ve kardeşinle ilgilen."
4. Adem Tanrı'nın karşısına cennette gök kubbenin renkleri altında ilk çıktığı zaman mütevazı bir tavırla, avuç içleri yukarı dönük, dizlerinin üzerine çökerek varoluşunun kutsal yaratıcısına alçakgönüllülüğünü ve bağlılığını gösterdi. Tekrar gücenen Yargıç'ının karşısına çıktı ve onun gazabını üzerine çekmeden gönlünü alarak merhametini kazandı ve bu anlamlı pişmanlığı sonsuza kadar her nesilde devam etti.
5. O zamandan beri bu tövbekâr duruş kalbin ve zihnin durumunun işareti oldu; o olmadan dualarımız erdemin tahtında asla kabul göremezdi. Her şeyden evvel zayıf ve günahkâr bir tozun yarattığı kendisini yaratıcısına sunmalıdır.

6. Ve Adem'in yeri doğudaydı ve batıya bakıyordu. Saf-ran renkli bir cübbe giyiyordu ve başı kapalıydı. Sağ elinde sapı yaldızlı, tepesinde altından bir top bulunan bir asa tutuyordu. Mücevheri altından bir güneşti ve altın bir zincirle boynuna asılıydı. Mücevherin arka tarafında altından bir yarıküre çizilmişti; güneş tutulma-sını ve Boğa'dan Terazi'ye işaretleriyle beraber burçlar kuşağının kuzeyini gösteriyordu.
7. Tanrı'nın ebedi konseyinde Doğruluk, batıda dururdu. Cübbesi gül rengindeydi ve ucunda altından bir göz olan beyaz bir asa tutardı.
8. Malakoth [Melekler] ismi ile bilinen yedi varlık daha vardı. Birer birer anıldıklarında onlara Malak denirdi. [Melek] ve isimleri Gabriel, Uriel, Michael, Raphael, Zarakhiel, Hamaliel ve Tsaphiel'di. Parlak ateş renkli cübbe ve önlük giyerlerdi. Yakalarında yedi köşeli al-tından bir yıldız takılıydı.
9. Kuzeydoğuda Gabriel dururdu. Sağında da üzerinde bir kartal figürü ve Jüpiter gezegeninin sembolü olan kı-zıl ipekten kare flaması vardı.
10. Güneydoğuda Michael dururdu. Sağında da üzerinde bir aslan figürü ve Satürn gezegeninin sembolü olan siyah ipekten flaması vardı.
11. Güneybatıda Uriel dururdu. Solunda da üzerinde bir boğa figürü ve Mars gezegeninin sembolü olan alev renkli ipekten flaması vardı.
12. Kuzeybatıda Raphael dururdu. Solunda da üzerinde bir insan figürü ve Merkür gezegeninin sembolü olan ye-şil ipekten flaması vardı.
13. Doğuda Zarakhiel dururdu. Solunda da üzerinde güne-şin sembolü olan mor ipekten flaması vardı.

14. Doğuda Doğruluğun önünde Tsaphiel dururdu. Sağında da üzerinde Ay'ın sembolü olan beyaz ipekten flaması vardı.
15. Güneyde Hamaliel dururdu. Üzerinde Venüs sembolünün olduğu mavi ipekten bir flaması vardı.
16. Ayrıca Gabriel kalay; Michael kurşun, Uriel çelik, Raphael oyuk ve bir kısmı cıva ile dolu cam, Zarakhiel altın, Tsaphiel gümüş ve Hamaliel parlatılmış bakır bilezik takardı. Michael, Gabriel, Uriel ve Hamaliel'in flamaları gümüş, diğerlerinininkiler ise altın saçaklarla süslenmişti.
17. Konseyin diğer üyelerine Aralim denirdi [Aral'ın çoğulu. Tanrı'nın Aslanı ya da kahraman mânâsına gelmektedir.] Mücevherleri sol göğse altın renkli bir şerit üzerinde takılan beş köşeli bir yıldızdı.

İKİNCİ BÖLÜM

HANOK TANRI İLE TANIŞIR VE GERÇEK İSMİNİ HAK EDER

1. Adem'den altı nesil sonra olan Jared'in şehir anlamına gelen Hanok isimli bir oğlu vardı. Hanok tanrı sevgisi ve korkusu ile doluydu. İnsanları şeref ve görevi için yönetiyordu. Bir imgelem sırasında Tanrı ona kendini gösterdi. Ona şunları söyledi: "Hanok! Uzun zamandır benim gerçek ismimi öğrenmek istiyorsun. Ayağa kalkıp beni izle ki öğrenesin."
2. Bu imgelemde bir dağda güneş gibi ışıltı yayan altın bir üçgen gördü. O zamandan sonra bu obje Hanok'un Deltası olarak bilindi.
3. İmgelemi bir esin kaynağı olarak kabul eden Hanok, rüyasında gördüğü dağ aramak için bir yolculuğa çıktı. Adem'in soyunun yaşadığı Kenan topraklarında yolculuğuna ara verdi ve orada işçiler tuttu. Daha sonra oğlu Mathuselah'ın yardımcılarıyla toprağı kazdı ve dokuz bina inşaa etti. Her biri bir diğer binanın üstündeydi ve her birinin çatısında rüyasında gördüğü kemer vardı. En alttaki kemer yekpare taştan oyulmuştu.
4. Her kemerin tepe noktasında küp bir taşla kapatılan bir açıklık bıraktı. Zemin katın üzerine, mütevazı bir tapınak inşaa etti. Bina yontulmamış büyük taşlardan inşaa edilmişti ve tavanı yoktu. Böylelikle Evrenin Büyük Mimarı Tanrı'nın yarattığı yıldızları ve gök kubbeyi görebilmek mümkündü.

5. Daha sonra Hanok üçgen ve altından bir tabaka yaptı. Bu tabaka birçok değerli mücevherle süslenmişti. Üzerine TANRI'nın söylenmesi yasak Adını kazıdı ve plâkayı akik bir küpün yüzeyine işledi. Bu değerli obje tapınağın altındaki hazine dairesinde saklanırdı.
6. Kimse bu değerli hazinenin nerede saklandığını bilmiyordu ve bu hazine bulunmadığı sürece de Tufan'da sağlam kalacaktı. Hanok dünyanın bir çamur deniziyle kaplanacağını biliyordu bundan dolayı deliği ve onu kapatan taşı kaldırmaya yarayan büyük demir halkayı basit tapınağının granit kaldırımıyla örttü.
7. Daha sonra bütün sanatların ve bilimin büyük Tufan'da yok olacağından korkarak yüksek bir tepeye iki büyük sütun dikti. Biri suya dayanıklı olması için pirinçtendi ve diğeri ateşe dayanıklı olması için granittendi. Granit sütuna hiyerogliflerle yerin altındaki yapıların tasviri yazılmıştı. Pirinçten olanda ise sanat ve bilimin temelleri yazılmıştı.
8. Hanok, Tanrı'nın Zion'da rahat olduğunu biliyordu. Bütün dünya onu Ulu ve Korkunç ismi için kutsasın çünkü o isim kutsal. Efendimizi, Tanrı'mızı yüceltin ve onun kutsal tepesinde tapının.
9. Bulutlu sütunun, alevin içinden konuştu ve derinlerden, gizli yerlerin zenginlikleri geldi. Tanrı'mızı yüceltin çünkü o ve onun adı kutsaldır, sonsuzdan da sonsuzdur.
10. Biz dünün çocuklarıyız ve hiç bir şey bilmiyoruz. Günlerimiz gölge gibi, kaçıyorlar ve biz bunu fark etmiyoruz.
11. Arayarak Tanrı'mızı bulabilir misin? Her şeye kadir olanın mükemmelliğine ulaşabilir misin? O cennet kadar

yüksek. Sen ne yapabilirsin? O cehennemden daha derin. Sen ne bilebilirsin?

12. Mükemmel adamı dikkate alın ve dürüstlüğünü görün çünkü o adamın sonu barış olacaktır. “Gözlerim mükemmel insanın üzerinde olacaktır.” dedi Tanrı. “Toprakların en mükemmeli benimle birlikte yaşayacaktır: Onlar benim ismimle yürüyecekler ve bana sonsuza kadar hizmet edecekler.”
13. Bize karanlıklardaki hazineleri ve gizli yerlerdeki saklanmış zenginlikleri veren Tanrı’mıza şükranlarımızı sunalım.
14. Gerçek ve ebedi Tanrımız, ışığın ve sevginin kaynağı, sen ki Yaradılışın mucizelerinin Kudretli Mimarı ve Mutlak Denetçisisin. Sen cennetin en yüksek yerindeki tahtından dünyada yaşayanlara merhametle bakarsın. Sana yalvarıyoruz. Senin yanında değersiz hizmetkârların olarak dualarımız ve dileklerimiz ile senin önünde birleştik. Senin En Kutsal ve İhtişamlı Ad’ına dikilmiş Yüce Yapı’nın gizemlerini öğrenmek istiyoruz.
15. Kutsal ve kutlu Hanok’u kendisine hizmet etmesi için dünyadan yükseltti. Yazıldığı gibi Tanrı onu Tanrı olarak aldı, ona üstün ve aşağı âlemlerin sırlarını gösterdi ve ona hayat ağacının alfabesini gösterdi. Biz de onun *Kitap’*ın da bu ağacın bütün yapraklarını dallarını görüyoruz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

NUH TUFANA KARŞI GEMİSİNİ İNŞA EDER

1. Tufan'dan evvel, Ada ve Zilla isimli iki karısı olan Lamech isimli bir adam vardı.
2. Ada'dan isimleri Jabal ve Jubal olan iki oğlu oldu. Zilla'dan Tuball isimli bir oğlu ve Naamab isimli bir kızı oldu. Bu dört çocuk dünyadaki bütün zanaatların ilklerini başlattılar. Jabal geometriyi keşfetti ve koyun sürülerini ayırdı. İlk taş ve tahtadan evi inşaa etti. Kardeşi Jubal müzik sanatını keşfetti. Harp ve org çalanların babasıydı. Tubal-Kabil ise pirinç ve demir işçiliği yapan herkesin öğretmeniydi. Kız kardeşleri de dokuma zanaatını keşfetti. Lamech'in çocukları Tanrı'nın günahkârlardan ya alev ya da su ile intikam alacağını biliyorlardı. Büyük babaları Hanok tarafından uyarılmışlardı.
3. Yaşlandığı zaman Lamech, Nuh'a yalvardı ve Tanrı Nuh'u gelmekte olan tufana karşı uyarıp gemisini inşaa etmesini söyledi.
4. Tufanın geleceğini bildiği için Nuh, bir balta ile ağaçları kesip karelere böldü. Bir testere ile kütükleri keserek kalas yaptı ve bir delgi ile kalaslara delikler açtı. Baltayla ağaç çiviler yapıp kalasları sağlamlaştırdı.
5. Bu aletlerin başka anlamları da vardı. Balta ağaçları devirdi ki bu dünyanın devrilmesini sembolize ediyordu. Testere kütükleri tahta haline ayırdı ki bunun anlamı da Nuh ve ailesinin Tanrı tarafından insanlığını

kalanından ayrılmasıydı. Tahtalara delikler açan delgi kalbin derinliklerini ararken kibrin oluşmasını öğretiyordu.

6. Gemi bu aletlerle inşaa edilirken inancın, umudun ve sevginin güçlenmesiyle Nuh'un zekice işçiliğini görüyoruz. Bütün dünya yok olup bütün elementler sıcak alevde eriyince güvenliğin gemisinde güven içinde olacaktık.
7. Geminin inşasında Bilgelik, Kuvvet ve Güzellik vardı. Nuh'un zekice işçiliği sayesinde o güzel yapı, yani Gemi Nuh ve içindeki bütün varlıklar için dünyevi bir kurtuluş anlamına geliyordu.
8. Islak bir cehenneme atılan Antediluvian'lar,⁴ onun adaleti üzerlerine yağarken Cennetin gazabını tepelerin doruklarına, ağaçların tepelerine ve geçici bir sığınak sağlayan yerlere kaçarak engellemeye çalıştılar.
9. Tufan'dan evvel Hanok'un diktiği granit sütun Tufan tarafından süpürülüp gitti ama pirinçten olan sağlam bir şekilde kaldı ve Nuh'un torunu onu buldu.
10. Tufan'dan sonra insanlar ve hayvanlar Ermenistan'ın dağlarında gemiden indiler. Bütün dünyaya yayıldılar ve Tanrı'nın dileği onları nereye götürürse orada huzur buldular.
11. Tufan'dan sağlam bir şekilde kurtulduğu için Tanrı'ya teşekkür olarak kurban adarken Nuh dimdik durdu. Tanrı da buna cevap olarak bir gök kuşağı gönderip Nuh ile anlaşmasını pekiştirdi: Artık bütün etten varlıkları yok edecek bir tufan olmayacaktı.

4. Kutsal Kitap'ta Nuh Tufanı öncesi dönemi ya da bazen o döneme ait her şeyi anlatmak için kullanılan kelime (y.h.n).

12. Tanrı'nın Nuh ile anlaşması için verdiği sözü dinleyin:
13. Küçük bir gazap sırasında sizlerden yüzümü bir süreliğine esirgedim: Ama sonu gelmez bir sevgiyle sizlere merhametimi sunacağım, dedi Kurtarıcı Efendiniz. Çünkü bunlar benim için Nuh'un suları gibidir: Çünkü Nuh'un sularının dünyayı yutmayacağına yemin ettim. Bundan dolayı size zarar vermeyeceğime ya da sitem etmeyeceğime ant içtim..
14. Bundan dolayı dağlar gidecek ve tepeler kaybolacak; ama benim sevecenliğim sizi terk etmeyecek ya da benim barışımı getiren anlaşma kaybolamayacak, dedi size acıyan Efendimiz.
15. Tanrı'nın sözü bizi meseleler çıktığında rahatlatacak, ölüm anımızda bizi neşelendirecek ve bizi sonsuza kadar mutlu edecek.
16. Zeytin Dalı, suların çekilmesini anmak için bir sembol olacaktır.
17. O kadim zamanda Tufan'dan canlı kalanlar tapınacakları yerleri gizemli somaki⁵ taşını kullanarak buldular. Somaki taşını kullanıp da Kitab-ı Mukaddes'i kullanmamalarının sebebi henüz Kutsal Yazıtların var olmasıydı.
18. Somaki taşıyla ilgili inanış üç taneydi. Birincisi: Reis Nuh, gemiyi inşaa ederken her gün işinden döndüğü zaman bu taşın üzerinde dinlenmiştir ve gemi bittiği zaman ortasına bu taşı yerleştirmiştir. İkincisi: Gemi Ararat dağına oturduğunda Nuh, gemiyi bu taş ile kurtarmıştır. Üçüncüsü: Nuh, güvenli bir şekilde yolculuk ettikleri için Tanrı'ya olan minnettarlığını bu taşın üzerinde verdiği kurbanla göstermiştir. Nuh bu taşın Ara-

5. Kızıl veya yeşil renkte, damarlı ve çok sert bir porfir türü mermer (y.h.n).

rat dağının eteklerine yerleştirilmesini ve soyundan ilk kişi su yoluyla ya da karadan bir yolculuğa çağrılınca kadar orada kalmasını istemiştir.

19. Kadim Kardeşlerimiz Somaki taşının üzerine tepe noktası doğuyu gösteren altından bir üçgen yerleştirmiştir.
20. Somaki taşının üzerinde duran Delta: Güneş, Ay ve Yıldızları temsil etmektedir.
21. Hayatın yüce küresindekiler iyilik için en büyük izne sahip olanlardır ama daha alt derecelerdeki eğer topluma yararlı davranışlar sergilerlerse yüksektekiler gibi ayırd edileceklerdir. En yüksek mertebedekiler değil, elinden gelenin en iyisini yapanlar en yücedir: Çünkü Ay, güneşin ışığını yansıtıyor olsa bile, Tanrı'nın İhtişamını ortaya çıkartır. Çiçek tarlaları gök kubbenin yıldızları kadar yansıtır onun gücünü.
22. Üçgenin üç köşesi bilgeliği, gücü ve güzelliği temsil eder.
23. İnsan, hacılığının başlangıcındaki cahilliğinde kendisinin güvende olduğuna inanır ve sıkça hatasız pusulayı kullanmayı bırakıp ana amacından sapar ve sular tarafından yutulma tehlikesiyle karşılaşır.
24. Tanrı'nın takdiri kadim kardeşlerimizi boğucu sulardan koruduğundan beri, Tanrı'nın sesini izlediler ve itaat ettiler. Çoğaldılar ve bu olayı kurtuluşun nişanesi olarak hep hatırladılar.
25. Gemiye gelerek doğruluktan sapmayan inanç dolu kardeşler olduklarını kanıtladılar. O zamandan beri Noachida ismiyle bilindiler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TANRI BABİL KULESİ'Nİ YIKTI

1. Bilinsin ki, Tanrı, yakın zamanda günahları yüzünden insanoğluna gönderdiği Tufan cezasından sonra barışın sembolü olarak bir gök kuşağı yollamıştır. Böylece dünyanın bir saha sular altında kalmayacağı sözünü ih-san etmiştir. Evham içindeki Nuh'un torunları ise bir Tufanın olacağına dair endişelendiler ve şöyle dediler: Hadi zirvesi cennete kadar uzanan bir şehir inşaa edelim ve dünya yüzeyinden silinmemek için adını duyuralım.
2. Tasarılarını başarabilmek için Shinar Ovası'nda yüksek bir kule dikmeye başladılar ama bu davranış yaratıcı-larının gözünde çok nahoştı. Onun tasarısının sergilen-mesini engelleme ya da geciktirme eğilimindelerse in-sanoğlu beraber çalışmamalıydı. Halkının bu tasarımı gerçekleştirmesini engellemek için lisanlarını karıştırdı, böylece bir kişi diğerini anlayamaz oldu.
3. Bu durumdan dolayı şehir, insanların dağılmasını ve karışıklıklarını, yeni milletlerin doğmasını temsil eden Babil ismini almıştır. Tanrı bu mucizeyi bir dolunaylı bir gecede gerçekleştirdi.
4. Mimarı'nın ismi Peleg'di; yani en azından o bina fik-rini ortaya o atmıştı.
5. Âsiliğinin ve diğer inşaatçıların küstahlıklarının cezası olarak dilini kaybetti. Tasarımlarının başarısızlığının ne-

deni olarak kendisini görmeleri nedeniyle öfkeli yoldaşlarından kaçtı. Shinar'dan uzak diyarlara gitti. Sadece ay ışığında seyahat etti çünkü tanınıp katledilmekten korkuyordu.

6. İnzivaya çekildiği yer karanlık bir ormandı. Shinar Ovası'ndaki günahlarından utanarak üçgen bir ev inşaa etti ve dili geri verildi. Peleg'in bu üçgen şeklindeki evinde beyaz bir mermer bulunmuştu. Mermerin üzerinde şu mezar hitabesi yazılıydı: Burada Babil kulesinin büyük mimarının külleri dinlenmektedir. Tanrı ona acıdı çünkü o mütevazı olmayı seçti.

BEŞİNCİ BÖLÜM

KUDÜS KRALI MELCHIZEDEK

AVRAM'I BAŞ RAHİP ATAR

1. Ve Shinar Kralı Amraphel'in, Ellasar Kralı Arioch'un, Elam Kralı Chedorlaomer'in ve Milletlerin Kralı Tidal'ın günleri sona erdi çünkü Sodom Kralı Bera, Gamorrah Kralı Birsha, Asmah Kralı Shinab, Zeboiim Kralı Shemeber ve Bela Kralı Zoar ile savaşmışlardı.
2. Hepsi tuz denizindeki Siddim vadisinde birleştiler.
3. Oniki yıl boyunca Chedorlaomer'e hizmet ettiler ve on üçüncü yılda ayaklandılar.
4. Ve o zaman Sodom Kralı, Gamorrah Kralı, Admah Kralı, Zeboiim Kralı ve Bela Kralı (Zoar ile aynı) Siddim Vadisi'ndeki savaşa katıldılar.
5. Bu beş Kral; Elam Kralı Chedorlaomer, milletlerin Kralı Tidal, Shinar Kralı Amraphel ve Ellasar Kralı Arioch'a karşı durdular.
6. Ve Siddim vadisi balçık çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomorrah Kralları geri çekildiler ama bu çukurlara düştüler; sağ kalanlar dağa kaçtılar ve orada kaldılar. Ve onlar Sodom ve Gamorrah'ın bütün mallarını, erzaklarını alıp gittiler.
7. Ve onlar Sodom'da yaşayan İbrahim'in yeğeni Lut'u ve mallarını alıp gittiler. Sonra kaçabilen birisi geldi ve İbrani İbrahim'e durumu anlattı. Abram, Eschol ile

Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu ki hepsi de İbrahimle müttefikti.

8. İbrahim kardeşinin esir alındığını duyunca, kendi evinde doğup büyümüş eğitilmiş üç yüz on sekiz hizmetkârını silâhlendirdi ve Kralları Dan'a kadar takip etti. Adamlarını böldü ve gece bastırıldığında saldırdı. Onları Şam'ın solundaki Hobah'a kadar izledi. Bütün malları geri aldı ve kardeşi Lut'u, mallarını, kadınlarını ve insanlarını da kurtardı.
9. İbrahim Chedorlaomer'le onu destekleyen Kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti.
10. En Yüce Tanrı'nın rahibi, Salem Kralı Melchizedek şarapla ekmek getirdi. Onu kutsayıp şöyle dedi: Cennet ve dünyanın sahibi En Yüce Tanrı seni kutsasın İbrahim: Ve düşmanlarını senin eline düşüren En Yüce Tanrı'ya şükürler olsun. Ve İbrahim ona her şeyin onda birini ödedi.
11. Ve Sodom Kralı İbrahim'e şunları söyledi: Adamlarını bana ver ve malları kendine sakla.
12. Ve İbrahim Krala şunları söyledi: Elimi cennet ve dünyanın sahibi En Yüce Tanrı'ya doğru kaldırdım. İbrahim'i ben zengin ettim demeyesin diye sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim: Sadece gençlerin yedikleri hariç; bir de benimle birlikte gelen Aner, Eschol ve Mamre'nin paylarını almasına izin ver.
13. Ve Kudüs'ün Prensi Salem Kralı Melchizedek, Kral Vadisi diye bilinen Saveh Vadisi'ndeki Krallara yakışır çadırında bekledi. İbrahim onun çadırına yaklaştığı zaman Melchizedek girişte bekledi, kılıcını çekti ve

İbrahim'e aşağıya doğru savurdu, İbrahim bu darbeyi savuşturup onun önünde eğildi.

14. Melchizedek yabancıнын kim olduğunu sordu ve cevap bir dost ve bir kardeş cevabını aldı. İbrahim şunları söyledi: "Esirlere ve ganimetlere bak: Sana hepsinin onda birini vereceğim."
15. Ve Melchizedek şu cevabı verdi: "Kutsanmış ol, Ey cennet ve dünyanın sahibi En Yüce Tanrı seni kutsasın İbrahim; Ve düşmanlarını eline düşüren En Yüce Tanrı'ya şükürler olsun. Ayağa kalk dostum ve kardeşim İbrahim. Çadırıma gir ve benimle şarapla ekmeğimi paylaş."
16. Ve Melchizedek kılıcı elinde çadırının ortasında durarak İbrahim'e kılıcının sivri ucuna saplanmış ekmeği uzatırken şöyle dedi: "Kardeşlerin uyum içinde yaşamasının ne kadar güzel olduğuna bak. Kılıcın ucundaki bu ekmeği bizimle birlikte ye ve bu eklemek sana; son ekmeğini Rehber Kutsal Baş Rahip ile paylaşmaya ve şahsî düşmanın bile olsa onu kılıcının ucuyla beslemeye hazır olmayı öğretsin."
17. Melchizedek İbrahim'e kılıcının düz kenarının üzerinde duran kadehini sundu ve şunları söyledi: "Tanrı ve Tanrı'nın geceleri evinde bekleyen bütün hizmetkârları kutsansın. Ellerinizi mabette yukarı kaldırın ve Tanrı'ya şükredin. Cennet ve dünyayı yaratıcısı Tanrı sizi Zion'dan kutsasın. Bizimle birlikte kılıcın üstünden aldığı bu şarabı iç ve Rehber Kutsal Baş Rahip ile hayatın gerekliliklerinin yanında keyiflerini de paylaş. Eğer acıkırsa besle, susarsa içecek bir şeyler ver, çıplaksa giydir, hasta ya da özürlüyse ziyaretine git ve ona yardımcı olup bütün neşelerini onunla paylaş. Bunları onun için yap ve asla onu göz ardı etme."

18. Melchizedek refakatçilerini bir eşkenar üçgenin iki yanına yerleştirdi. İbrahim'i üçgenin ortasına getirterek doğuda durdu. Herkes eğilirken o dua etti:
19. Cennet ve Dünya'nın Yüce Baş Rahibi bu dostu kutsasın ki Tanrı'nın kanunları ve emirlerini diğerlerine öğretebilsin ve konumunun görevlerini istekli, sadık bir şekilde şevkle yerine getirsin.
20. Ve o İbrahim'e şunları söyleyerek kutsadı: "Tanrı seni kutsasın ve korusun. Tanrı'nın yüzü sana parlasın ve merhameti üzerinde olsun. Tanrı'nın desteği seninle olsun ve efendimiz sana huzur getsin.
21. Ve Melchizedek eşkenar üçgenin ortasında diz çökmüş İbrahim'e şunları söyledi: "Şimdi sana Kutsal Topluluk'un sırlarını anlatacağım. Yağ ile kutsanmak kutsal bir merasimdir ve Yahudi cumhuriyetinin üç belirgin konumunun yani Kâhin, Rahip ve Kralın resmen göreve başlamasında kullanılan temel bir yöntemdir. Kutsanmışlığın bir sembolü olarak gerçekleşir ve En Yüce Tanrı'nın hizmetine olan bağlılığı gösterir.
22. Salem Kralı ben, yani Melchizedek; İbrahim'i Yüce Baş Rahip yaptığım zaman öncelikle onu yağ ile üç kere ve daha sonra üç kere de şarapla kutsadım: Bu üçlü kutsamaların ikisi de Tanrı'nın sembolü üçgenin anıştırmasıdır. Böylelikle gerçek bir kardeşin kendini En Yüce Tanrı'nın hizmetine sunduğu sana hatırlatılmıştır.
23. Melchizedek'in değiştirilemez rahipliği merhum Harun'unkinden daha üstünken bu dünyevî varoluşun kapanmasıyla çadır tapınağa 'elle yapılmamış, cennette sonsuz olan' bir giriş bekliyoruz.

24. Kutsal Tarikat'ın sorumluluklarının sadece yöneticilerinde değil topluluğun her bireyinde olduğunu bil. Görevin terk edilmesi öyle ya da böyle eşit derecede yıkıcı olur.
25. Bir erkek ve bir kardeş olarak onuruna önem veriyorsan; tarikatın saflığına ve sürekliliğine değer veriyorsan; Her Şeye Kadir Tanrı'yı öfkeliendirmekten korkuyorsan ettiğin yeminleri bozma ve bütün yükümlülüklerine sadık kal.
26. Davut'un kabilesinin aslanı; adalet ve doğruluk yolunda gücünün ve cesaretinin sembolü olsun. Kardeşlerinin hataları ve zaafı karşılarında bir öküz kadar sabırlı ol. Her iyi işi yaparken bir kartal kadar atik ol. Asil loncadaki dostların için mükemmel bir insan ve doğru bir kişi olarak parlak bir örnek ol; özellikle de Rehber Baş Rahibin huzurunda.
27. Tanrı'nın kutsiyeti bütün düşüncelerine, sözlerine ve hareketlerine kazınsın.
28. Son olarak bu acılı yaşam sona erdiği zaman, meleklerin ortasında oturan En Yüce Tanrı seni ihtişamlı ve ebedi mabedine kabul etsin ki ona daha fazla tapınsın.

ALTINCI BÖLÜM

MUSA'NIN SIRLARI

1. Tanrı'nın ismi, Mısır'da Musa'ya söylenene kadar bilinmedi. O Musa'ya, Firavuna gitmesini ve Firavunun İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkarmasını sağlamasını emretti: "Ben vardım ve var olacağım: Ben babalarının Tanrısıyım; İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un... İsrailoğulları'na gidip bunu söyleyeceksin. Beni size yollayan odur. Ben İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a gözüken Tanrı'yım ama onlara ismimi, AL-SHEDİ, göstermedim.
2. Musa ağza alınamayan ismi altın bir tabakaya kazıdı ve onu Ahit Sandığı'na yerleştirdi. Musa ismi Harun ve Yeşu'ya söyledi ve daha sonra başrahiplerin de bildirildi.
3. Kelime sadece ünsüz harflerden oluştuğu için gerçek telaffuzu kısa zamanda kaybolmuştu, ama kelime Sandık'ta varlığını sürdürdü ve Othniel adına Suriye Kralına karşı savaşılırken sandığı taşıyanlar öldü ve sandık yere düştü. Savaştan sonra İsraililer sandığı ararken bir aslan kükremesi duydular. Aslan sandığın yanına çökmüş, onu koruyor, altın anahtarı da ağzında tutuyordu. Levililer'in ve başrahibin yaklaşmasıyla anahtarı yere koyup uzaklaştı. O günden beri hazinedarın boynunda asılı olan anahtarda şu sözler görülebilir. "In ore leonis verbum inveni" yani, "Kelimeyi aslanın ağzında buldum." Filistinliler bu altın plâkayı eritip bir Dagon figürü haline getirilmiş ve savaşa götürmüşlerdir.

4. İlk ya da Kutsal Loca, İsrailîler'in Mısırlılar'ın köleliğinden kurtuldukları göçten sonra Musa, Aholiab ve Bezaleel tarafından Sina bölgesinde Horeb Dağı'nın eteklerindeki takdis edilmiş topraklarda kurulmuştur. Burada İsrail halkı çadırlarını kurdu ve Mısırlılardan kurtuldukları için dualarını ve minnetlerini sundular. Burada Her Şeye Kadir Tanrı kendisini sadık hizmetkârı Musa'ya göstermiş ve Musa'yı Firavun ve halkı için Yüce Gazabının Elçisi ilân etmiş ve Yakup'un dine özgürlüğü ve kurtuluşu bahşetmiştir. Burada gizemli prototipler olan Çadır Tapınak ve Ahit Sandığı inmiştir. Burada En Yüce Tanrı'nın kazıdığı Kutsal Kanunlar inmiştir. Böylece ulu ve kapsamlı emirler içeren sivil ve dinî bir yönetim biçimi gelmişti. Bu kaideler onun sevgili halkını, diğer milletlerden ayırıyordu ve İsrail'i onun seçilmiş aracı olarak takdis ediyordu. Bütün bu sebeplerden dolayı İlk ya da Kutsal Loca olarak adlandırılmaktadır.
5. Kardeşlere bu lütuf, Kutsal Kanunların indirilmesi sırasında Sina Dağı'nda kendini gösteren Tanrı'nın nurunu temsil eden Kutsal Shekinah'ın doğuda gözükmesiyle bildirilmiştir.
6. Kullandığımız âsalar bütün toplumlarda olduğu gibi gücü simgeler ama biz Musa'nın Mısır topraklarında buna mucizeyi gerçekleştirdiği asayı anmak için kullanırız.
7. Bezaleel vahiy almış bir işçiydi. Ahit Sandığı'nı barındırması için bir tapınak inşaa etmişti. Kutsal Shekinah'ın nurunun da tapınak üzerinde parlamasını sağlamıştı. Tasarısı daha sonra Kral Süleyman Tapınağı için model olmuştur ve Horeb Dağı'nda Tanrı'nın Musa'ya ilettiği taslağa da uymaktadır. Bezaleel daha sonra İsrail Loca'sının Saygıdeğer Üstadı olmuştur.

8. Tanrı kendisini Musa'ya Horeb Dağı'nın eteklerinde göz kamaştırıcı parlaklığına dayanamadığı için tutuşan bir çalının içinde görünmüştür. Musa bu kutsal ihtişam karşısında gözlerini korurken diğer elini de teslimiyet ve itaatkârlığını göstermek için kalbine koymuştur.
9. Bu tövbekâr işaret, kalbin ve zihnin durumunu göstermektedir ki o olmadan dualarımız ve dileklerimiz onun yüce tahtında kabul görmez. Kırılğan ve günahkâr bir tozun yarattığı kendini elleri açık, dizlerinin üzerine çökmüş bir şekilde sunmalıdır ki alçakgönüllülüğünü ve bağlılığını gösterebilsin. Adem önce bu mütevazı duruşla kendisini Tanrı'ya sundu ve onu yaratana şükretti. Tekrar kendisini gücenmiş yargıca sunduğunda onun gazabından kurtulmak ve onun merhametini kazanmaya çalışıyordu. Ve bu anlamlı ve pişmanlık dolu duruşu sonsuza kadar kullanılmaya devam edecekti.
10. Musa, Tapınağın prenslerini seçti. Bir tapınağın en önemli görevi, Tanrı'nın ihtişamı, milletin gururu ve kardeşlerinin mutluluğu için sürekli olarak çalışmaktır. Bunun dışında Tanrı'ya olan minnetlerini ve dualarını; et ve kandan kurbanlarla sunmaları da gerekir.
11. Tapınak prenslerinin meclisine Musa En Yüce Lider olarak başkanlık etmiştir. Meclisin başrahipleri Harun'un oğulları Eleazar ve Isthamar'dı. Aholiab ve Bezaleel, Musa'yı desteklediler. Gershom evinden Lael'in oğlu Eliasaph meclisin hatibiydi. Meclisin sekreteri Kohath evinden Uzziel'in oğlu Eliazaphan'dı. Hazinesarı Merari evinden Abihael'in oğlu Zuriel'di. Merasimlerin başkanı Jephunneh'in oğlu Celeb'di. Muhafızların başı da Nuh'un oğlu Joshua'ydı. Bütün tapınak prensleri, Leviliydi.

12. Parlayan Yıldızın ya da Pentagram doğuda görülebildiği zaman Musa meclisi toplar yeni prensler seçerdi. Yeni katılacak üye içeri girdiği zaman Meclise hitap eden Eliasaph şunları söylerdi: Kardeşim! Yeni üye; lambayı, pelerini ve asayı taşıyandır. Lâmba, bilimle aydınlanan mantıktır; pelerin, özgürlük ya da bireyin bütün ve tam olarak kendisine sahip olmasıdır, bilge kişiyi içgüdülerinden ayırır; âsa ise doğanın ezoterik ve ebedî güçlerinin yardımcısıdır.
13. Daha sonra Musa şunları söylerdi: “Kardeşlerim, karanlığın gücü ışığın prensine karşı galip geldi. Dünya ağlıyor ve ayazla buruşmuş durumda. Yapraklar ağaçlardan dökülüyor, kar dağları örtüyor ve soğuk rüzgârlar gökleri ürpertiyor. Tabiatın tamamı ağlıyor ve biz de bu acıyı paylaşıyoruz. Işığın geri dönmesi, güneşin tekrar yükselmesi, öğretici ışığın ve ruhanî ışığın geri gelmesi için tapınakta dualarımızı edelim.
14. Musa: “Kadim efendilerimiz gibi biz de güneşin, ışığın ve yaşamın temsilcisi Osiris’in yasını tutarız. Onun vücudunu taşıyan dayanıksız gemiyi beşik gibi sallayan dalgaları akrep ve yılan yönetir. Osiris için ağlayın! Kaybolan ışık ve kaybolan hayat için ağlayın. Kötülük iyi ve güzeli çiğnediği için ağlayın! İnsanlık ilk mevkiinden düşmüştür ve artık kayıptır çünkü güneş, kışın donuk kollarına batmıştır. Osiris için ağlayın; iyiliğin temsilcisine, dürüst olana, güzel olana! Onun vücudu açgözlü denizlerin kucaklamasından nasıl kurtarılacaktır ve dünya nasıl onun varlığıyla bir daha mutlu olacaktır?”
15. Eleazar: “Kardeşlerim, bakın ve yeni tapınak rahibini görün: Tapındaki hayatında başkalarına iyilik edenlerin prensi olarak görevlerini yerine getirmesi için eğilecek ve hazırlanacaktır. Böylece o gün Tanrı’nın par-

lak bir heykeli olarak Tanrı'nın ihtişamında sonsuzluğun tapınağında ayağa kalkacak.

16. İsrailoğulları'nın çöldeki yolculuğunun kırkinci yılının ilkbahar ekinoksundaki yeni ayda Harun öldü. Musa Arap topraklarında; Hor, Seir ve Edom Dağları'nın doğusunda Idumaea sınırlarında, Punon'da kamp kurdu ve meclisi topladı.
17. Musa, Nuh'un oğlu Joshua ve Yephannah oğlu Celeb'in bulunduğu meclise başkanlık etti. Konseyin hatibi Harun'un oğlu Eleazar'dı. Kardeşi İsthamar konseyin kâtibiydi. Musa'nın önünde iki kısa sütun duruyordu; biri doğuda diğeri de batıdaydı. Sütunlardan birinde kanatlı bir küre içinde bir yılan ve diğerinde ise bir basilisk vardı. Basilisk'in vücudu kıvrılmış, başıyla boynu dikleşmişti. Doğuda bir tau haçı dikilmişti ve yılan onun çevresine sarılmıştı.
18. Musa meclise şunları söyledi: "Doğruluğun ölümlülere bahşedilen büyük kısmı akılları aşırılık ve hırs ile bulanmamış olanlar içindir. Onu elde etmek için ve içinde gerçekleri taşıyan düşüncenin kırılğan farklarını kavrayabilmek için zekâ, iyi çelikten keskin bir alet gibi düşünceleri parçalara ayırmalı ve görünmez sınırları birbirlerinden ayırmalıdır. Aletin kenarı tensel zevkler ya da ruhun taşkın tutkuları tarafından köreltilmiştir. Bundan dolayı bilgiler felsefenin erdemlerine ulaşmak isteyenlerin nefslerine hakim olmalarını, dua etmelerini ve oruç tutmalarını salık vermektedirler. Eğer zekânız doğuştan sığsa ya da izin verdiğiniz için bulanmış ve karmaşıksa kutsal sembollerin sizin için bir anlamı olmayacaktır ve bizler size farklı bir lisanda hitap edeceğiz. Bu gerçek Masonluğun olduğu ve her zaman olması gereken şeydir. Sadece birkaç kişi ile sınırlıdır çünkü kitlelerin gerçekleri aptalca ve değersizdir.

19. Eleazar: “En yüce lider, insanların ruhunun cesareti yolculuktan dolayı kırılmış, Horeb Dağı’na Kızıl Deniz üzerinden gitmek ve Edom topraklarını görmek onları Adonai ve senin hakkında konuşmaya itti. Şunları söylüyorlar: ‘Neden AL-Shadai ve onun hizmetkârı Musa, bizi Mısır’dan buraya kadar, vahşi doğada ölmemiz için getirdi? Burada ne ekmek ne de su var ve ruhlarımız bu hafif balsıradan nefret ediyor. Son kırk yıldır oradan oraya gidiyoruz ve Harun gibi biz de çölde öleceğiz. Hadi artık Adonai’ye olan bağlılığımızı bırakalım; büyük tanrılar Amun, Astarte, Osiris ve İsis’e yakaralım ki bizi bu sefaletten kurtarsınlar.’”
20. İsrail halkı yakarırken Adonai üzerimize alevli yılanlar yolladı ve birçok insan öldü. Geriye kalanlar pişman olup şöyle dediler: “Pişmanlığımızın ifadesi olarak boyunlarınıza zincir geçirin ve liderimiz Musa’ya Adonai’ye bu yılanları üzerimizden alsın diye dua etmesi için yalvarın.” Ve Eleazar dilediklerini yaptı.
21. Derin gizemlere ancak ölüm korkusunu yenebilenler ve hayatını milletin iyiliği ya da tüm insanlığın iyiliği için tehlikeye atmaya hazır olup, eğer insanlara yararı olacaksa onursuz bir ölümü bile kabul edecekler ulaşabilir.
22. İnsanlar için dua ettim ve Adonai bana şunları söyledi: “Kendine zehirli, sıçrayan bir yılanın hayâlini oluştur ve onu bir direğe yerleştir ve o ısırılan herkesin önünden geçecektir. Ona bakanlar yaşayacaklardır. Yılan musibeti durdurulmuştu ve onlar mağaralarına doğru kaçarken semavî yılan, akreple birlikte Orion’un parlayan yıldızlarına doğru kaçıyordu. İlkbahar ekinoksunun büyük festivali yaklaşıyordu ve Hamursuz için hazırlanmanın zamanı gelmişti. Işık bir kere daha karanlığa üstün gelecektir ve kışın ayazları yüzünden

uzun süredir donmuş olan hayatın dalgaları tekrar dünyanın koynunda hareketlenecektir.”

23. “Pirinç haç ile yılan, cemaat için aktarılsın ve her zaman inancın bir sembolü olsun. Milletlerin kâlpplerinde ölürse bozulur ve gerçek sembolik anlamı, bilgisi zaman içinde kaybolur. Bundan sonra insanlar onun kutsal bir şey olduğuna inanıp ona tapınırlar. Bizler bu gün olanları, sembolün asıl anlamını ve diğer sembollerini hatırlamaya devam edeceğiz; Osiris, Ormuzd, Typhon ve Ahriman’ın masallarını hatırlayacağız. Yakup’un oğlu Joseph’in benim gibi Mısırlılar’dan öğrendiği ve benim de sana öğrettiğim, atalarımızın Chaldea ovalarında uyguladığı bu kutsal gizemlerin son derecesini unutmayacağız.
24. “Baba, alevli yılanları evlatlarını sokup öldürmeleri için yolluyor. Ama hâlâ bize kötülük edenleri affetmemizi emrediyor. Ve bu kanun onun İradesini denemek için değil doğasını göstermek için. Kim bu büyük sırrı açıklayacak?
25. Aşağıda, dünyanın üzerinde yılan ölümü taşır. Onun görüntüsü yukarı çıkınca iyileştirir ve hayatı tazeler. Sebeplerin sebeplerini araştırmış olan ilk bilgeler dünyadaki iyiliği ve kötülüğü gördüler; gölgeyle ışığı incelediler, kış ile baharı, yaşlılığı gençlikle hayatı ölümle karşılaştırıp şöyle söylediler: “İlk sebep yararlı ve acımasız. Hayat veriyor ve yok ediyor.”
26. Manes’in müritleri “Acaba iyilik ve kötülük diye iki zıt prensip mi var,” diye yakardılar.
27. Dünyanın dengesinin iki prensibi birbirlerine zıt değil ama belirgin bir karşıtlıkları var. Birbirlerine karşı olduklarını söyleyen basit bir mantıktır. İyilik sağda ve kötülük solda ama yüce iyilik ikisinin de üstünde ve

kötülüğü de iyiliğin zaferinin önünde eğilmeye zorluyor. İyilik de kötülüğün onarılmasına hizmet ediyor.

28. Bu yüzden ilk sebep her zaman kendisini haç ile gösterecektir; iki parçadan oluşan haçın iki parçası da bölünmüştür yani dörtlüdür. Mısır'ın gizemlerinin anahtarı olan haç, şeflerin sembolüdür. Osiris'in kutsal sembolü, Tapınağın temel taşı, ezoterik Masonluğun sembolüdür. Haç doğru açılarda birleşmiş dört sonsuz üçgenin birleşme noktasıdır, dördü bir arada olan kutsal bir tetragramdır.
29. Evren bizim hizmet ettiğimiz Tanrı'nın tapınağıdır. Bilgelik, Kuvvet ve Güzellik onun tahtında çalışmalarının sütunları gibidir. O'nun bilgeliği sonsuzdur, kuvveti her şeye kadirdir, güzelliği bütün yaradılıştaki simetri ve düzenle parlar. Gök kubbe olarak serdiği cennetinde dünyayı ayaklarının dibine yerleştirmiştir; tapınağını yıldızlarla taçlandırır ve elleri kudret ve ihtişamla uzanır.

YEDİNCİ BÖLÜM

SÜLEYMAN TAPINAĞI'NIN İNŞAASI

1. Davut, Tanrı'ya bir tapınak inşaa etmeyi plânlamıştı ama bu işi oğlu Süleyman'a vasiyet etti. Süleyman Kudüs'e yakın bir yer seçti ama burada Hanok'un Tapınağı'nın devrilmiş sütunlarını buldu. Bunları kâfirlerin tapınağının bir parçası zannetti ve saygısızlık dolu bir mekânı seçmek istemediği için Gerçek Tanrı'ya adayacağı tapınağının yeri olarak Moriah Dağı'nı seçti.
2. Üç Büyük efendimiz; İsrail Kralı Süleyman, Sur Kralı Hiram ve Hiram Abif, Musa'nın ve peygamberlerin yazılarına sahiptiler. İsrailoğulları'nın bu kanunlardan saptıklarını ve düşmanlarının onlara saldıracaklarını biliyorlardı. Kutsal Tapınak ve şehirleri yağmalanıp yıkılacaktı. Kutsalların Kutsalı'nda saklanan bütün hazineler sonsuza kadar yok edilecekti.
3. Bu kötülüğü engellemek için yerin altında gizli bir tünel inşaa etmeye karar verdiler. Bu tünel Kral Süleyman'ın en çok kullandığı odasından Kutsalların Kutsalı'na kadar uzanacaktı.
4. Kral Süleyman gizli bir hazine dairesi inşaa ettirdi. Buraya girmek için sekiz başka odadan geçmek gerekiyordu ve hepsi de yerin altındaydı. Odaya giden tünel dar ve uzundu. Dokuzuncu kemer ya da hazine dairesi, tapıntaki Kutsalların Kutsalı'nın hemen altındaydı. Burada Kral Süleyman, Kral Hiram ve Hiram Abif ile özel toplantılarını yapardı.

5. Bu kutsal mahzen dokuz kemer ya da mezara ayrılmıştı. Dokuzuncu kemer, üç büyük efendimiz tarafından Kutsalların Kutsalı'nda saklanması gereken bütün kutsal araçları ve hazineleri saklamak için inşaa edilmişti. Ve bu mahzen aynı zamanda üç büyük efendinin buluşup Üstat Masonluk derecesini görüştükleri yeri.
6. Her mason sembollerimizi ve törenlerimizi kendi inancına göre gerçekleştirecek. Başka bir yolla Masonluk evrenselliğini koruyamaz çünkü çıkışından beri özünde olan budur ve bu durum da ayrı tanrılara inanan iki Kralın, Saygıdeğer Üstatlar olarak ilk tapınağın duvarları dikilirken yanyana oturabilmelerini sağlamıştır. Hakeza Gebal'ın adamları Yahudilerle çalışabilmek için kendilerine tiksindirici de gelse Fenike tanrılarına secde etmişlerdir.
7. Fenike'nin bir şehri olan Gebal'li Adoniram ve Ahishar'la birlikte yirmi iki kişi kemerlerin inşasında çalıştı. Hepsisi genelde taş işçiliği olmak üzere zanaat ve bilimde yetenekliydi.
8. Çalışma saatleri akşam dokuzdan on ikiye kadardı. Bu saatlerde bütün gözetleyenler uyuyorlardı. Tamamlandığı zaman yirmi dört Menatzchim'e Üstat Mason'un sırları aktarıldı ve hepsi seçilmiş efendiler oldular. Bundan sonra kutsal mahzen üç büyük efendi ve yirmi dört seçilmiş efendi için bir meclis odası olarak kullanılmaya başlandı. Yirmi yedi kişilik meclis, politik görüşmeler ve seçilmiş efendi derecesinin görüşülmesi için kullanıldı. Meclis yirmi yedi rakamını asla aşmama kararı aldı.
9. Bütün ustabaşları gerekli zanaat gizemlerini öğrendikleri zaman bir "Masonun Söz"ü herkesin sözleşmeler

için görüşme yapabilmesini, işçi istihdam edebilmesini ve diğer efendilerle konuşabilmesini sağlıyordu. Yüce Üstat Hiram Abif, seçilmiş efendilerin tapınak tamamlandığı zaman zanaatkârları yönetmesi gerektiği kararını vermiştir. Mahzenin gizliliğini koruyabilmek için seçilmiş efendiler statülerini gösterecek özel işaretler taşımazlardı ve normal ustabaşları gibi görünürlerdi.

10. Gizlilik için yapılan her şeye rağmen bir Menatzchim'in özel bir rütbeye sahip olduğunu söylentisi yayılmıştı. Bu doğal olarak kendisini Üstat Mason olabilmek için uygun görenler arasında büyük rahatsızlıklara yol açtı. Bu mevki Tapınak bittiği zaman zanaatkârları yönetebilmelerini sağlayacaktı.
11. Aralarında Zabud isimli birisi vardı. Kral Süleyman ile sıkça görüştüğü için "Kralın dostu" olarak bilinirdi ve bir gün tanıdık olmanın verdiği cesaretle kelimeyi öğrenip öğrenemeyeceğini sordu. Kral ona sabırlı olması gerektiğini mecazi olarak kapının ona yakın zamanda açılacağını söyledi. Zabud bu sözleri ciddiye alarak belli bir günde Krala gizli kalması gereken bir rapor vermek için Kralın odasına gitti. Kral orada değildi ve onu beklemeye başladı. Kısa bir süre sonra açık olan bir kapıyı fark etti ve hızla bunun Kralın bahsettiği açık kapı olduğu sonucuna vardı. Kapıdan geçtiği zaman kendisini bir tünelde buldu ve sonunda yine açık olan başka bir kapıya vardı. İçeri girince kendisini yirmi yedi kişilik meclisin karşısında buldu.
12. Zabud hızlı bir şekilde saf dışı bırakılıp davetsiz bir misafir olduğu için ölüme mahkûm edildi. Bu olayı açıklamalar ve tartışmalar takip etti. Böylece Zabud akları ve onun yerine kapıyı açık bırakan meclis üyesi öldürüldü; Zabud da onun boşalan yerine geçti.

13. Dokuzuncu kemer tamamlandığı zaman üç büyük efendimiz, balsıra kâsesi ve Harun'un âsasını barındıran Ahit Sandığı'nı oraya yerleştirdiler. İçinde aynı zamanda Kanun Kitabı ya da İncil'in o zamana kadar ki yazılarının gerçek bir kopyası vardı. Ne amaçla ve kim tarafından oraya yerleştirildiğini bildirmek için sandığın üç tarafına isimlerinin baş harflerini dördüncü tarafa ise tarihi yazdılar. Bunun anlamı sandığın, ışığın yılında 3000'de İsrail Kralı Süleyman, Sur Kralı Hiram ve Hiram Abif tarafından, loncanın ve Yahudi toplumunun genel anlamda iyiliğı için saklanmasıydı.
14. Yerleştirme tamamlandığı zaman büyük efendimiz, Yüce Üstat Hiram Abif bir suikaste kurban düştü böylece yüce kelimenin kaybolduğı düşünüldü. Ama Adoniram'dan edinilen bilgilere göre, Hiram Abif'in isteğı üzerine Yüce kelime ne olur ne olmaz diye Sanctum Sanctorum'un ya da Kutsalların Kutsalı'nın altına gizlenmişti. Geriye kalan iki büyük efendimiz onu gizli mahzenin dokuzuncu kemerine üçgen biçiminde ve üç lisanda saklama kararı aldılar. Bunlar Suriye'nin, Chaldea'nın ve Mısır'ın lisanıydı. Böylece eğer İsrailoğulları lisanlarını unutacak kadar uzun süre esir kalırlar ve de döndükleri zaman bunu bulurlarsa başka lisanların yardımıyla da bu bilgilere tekrar kavuşabileceklerdi.
15. Ve eğer bulunursa bilinecekti ve Masonluğun Kelimesi olarak fark edilecekti. Ahit Sandığı'nın üzerine üç Büyük Efendi'nin mücevherlerini yerleştirip, üç lisanda açıklamaları yazdılar. Orada yazılı olan açıklamaların en geç soya kadar ulaşacağını biliyorlardı.
16. Hiram Abif'in ölümünden sonra, yerini dolduracak birini bulana kadar iki Kral orayı ziyaret etmeyi kestiler; o zaman gelene kadar kimseye kutsal isimden bahsetmediler.

17. Süleyman, Adalet Tapınağı dikmeye karar verdi ve bir zamanlar Hanok Tapınağı'nın olduğu mekânı seçti. Devrilmiş sütunların ve molozların temizlenmesini emretti. Gibulum, Joabert ve Stolkin, yeri incelemek ve temelleri yerleştirmek için seçilmişlerdi.
18. Molozları temizlerken Hanok'un hazineler yerleştirdiği gizli bir mahzen buldular ve bulduklarını Kral Süleyman'a getirdiler. Kral, Hanok'un hazinelerini aldı. Buluntular, içinde altından bir delta kakmasının olduğu akik bir küp ile dünyanın sanat ve zanaatlarının yazılmış olduğu bir sütunun parçalarından ibaretti. Hepsini dokuzuncu odadaki kutsal mahzende sarmallı mermerden bir sütunun üzerine yerleştirdi. Bu odada Sur Kralı Hiram ve Hiram Abif ile özel toplantılar yaptı, sadece onlar buraya nasıl ulaşılabileceğini biliyorlardı.
19. Adoniram, Joabert ve Stolkin akik küpü ve gizemli ismi buldular ve Kral Süleyman'a götürdüler. İki Kral bunların gizli hazine dairesine saklanmasını istedi ve onları bulan işçilere de tarifsiz kelimenin gerçek telaffuzunu öğretip onları Kadim Loca Masonluğunun son derecesi olan Yüce Seçilmiş Mason ilân etti.
20. Üstat Mason derecesinin kurumlaşmasından evvel Kral Süleyman'ın Tapınağı'nın inşasında 80.000 çalışan vardı. Bunların bir kısmı Zeredathah'taki taş ocaklarında; bir kısmı da tapınağın inşasında çalışıyorlardı. Onların dışında Lübnan ormanlarında çalışan zorla işe alınmış 30.000 kişi daha vardı.
21. 110.000 işçinin üstleri tarafından bilinebilmesi için çalışmanın her bölümü dikkatle takip ediliyordu. Her dü-rüst işçi yaptığı işlere ve yeteneğinin başarısına göre ödül alıyordu. Bu büyük rakam 1100 yoldaş zanaatçı ve çırak loncasına bölünmüştü. Alt localar üsttekilerin nezaretindeydi ve onlardan eğitim alıyorlardı.

22. Toplam sayısı 3300 Mentzchim, ustabaşı ve işaretçilerden her loncada birer tane vardı. Loncaların kendilerine özel bir işareti vardı ve bu işaretler ustabaşları tarafından bilinirdi. Ustabaşları zanaatkârların işlerini takdir ettiklerini gösteren bir işaret kullanıyorlardı. Ayrıca herhangi iki taşın yan yana gelmesiyle oluşan işaretleri de vardı. Zorluk olmadan her bireyin işi tanınıyordu; böylece yapıdaki doğru yerine mükemmel bir şekilde yerleştiriliyordu.
23. Zanaatkârların diledikleri işareti seçmelerine izin veriliyordu ama kendi loncalarında başka birisinin daha evvelden seçtiği işaretleri kullanamıyorlardı. Bu işaretler üç, beş, yedi, dokuz ya da diğer tek sayıda rakamları içeren sayıda çizgiden oluşuyordu. Böylece eşkenar üçgen hariç diledikleri işareti seçebiliyorlardı. Daha önce belirttiğimiz gibi ustabaşları bilinen tek bir işarete sahiptiler. Bu işaret Hanok'un açıkladığı gibi Tanrı'nın üç yönlü özünü temsil eden bir eşkenar üçgendir. Bu 3300 ustabaşı 100 loncaya dağılmıştı yani her locada 33 kişiydiler. Her birinde 300 tane Horadim yani yönetici vardı. Günümüzde onlara Saygıdeğer Üstat, Kıdemli ve Acemi Muhafızlar deniyor. Hiram Abif tarafından seçiliyorlardı ve maaşları ödeme görevi onların idi.
24. Zanaatkârlar ve ustabaşları ya da işaretçiler maaşlarını farklı bir biçimde farklı kapılardan alırlardı. Eğer bir zanaatkâr, bir işaretçinin kapısına gidip ücretini almayla cüret ederse bu anında anlaşıldı. Böyle bir durumda Acemi Horadim ya da Muhafız baltayla suçlu ele vururdu. Bu ceza Sidonyalılar arasında kullanılan kadim bir cezalandırma yöntemi idi.
25. İşaretçilerin derecesi henüz Kudüs'e gelmeden evvel Joppa'da Hiram Abif tarafından oluşturulurdu ve Tapı-

nak için gerekli tahtalar oradan deniz yoluyla getirilirdi. Mason geleneklerinin bize söylediği kadarıyla kıyı sarptı ve yukarıdan yardım almadan tahtaların yükseltilmesi imkânsızdı. Bu yüzden kardeşler burada durmuş ve kıyıdaki kardeşlerini bileklerinden sıkıca tutup çekerek yardım etmişlerdi.

26. Bu sıkı bağ taşların birbirlerine tutturulmasına benziyordu. Eklemlerin birbirlerine tutunması gibiydi ki bu işaretçilerin simgesiydi. Kadim kardeşler İşaretin Yoldaşları olarak bilinirlerdi.
27. İşaretçilerin görevi her taşın uygun olduğunu ispatlamaktı. Sadece taşın çıkarttığı sesi tokmakla üç kere vurarak test etmezler, taşı çevirip bakarak da plâna uygun olup olmadığını kontrol ederlerdi. İşaretçiler her anlamda mükemmel buldukları taşları işaretler ve tapınağa gönderilirlerdi. Taş mükemmel değilse kınanıp bir tarafa atılırdı. İki kardeş taşı iki yanından tutup üç kere salladıktan sonra atarlardı.
28. Her altıncı işgününde ustabaşlarının ya da işaretçilerin Yüce Üstat Hiram Abif'in gelip onlara emir vermesini beklemesi bir gelenektir. İşlerin devamı için yürütülecek plânı ve işe alınacak adamlar hakkındaki bilgileri öğrenirlerdi. Bu iş plânlarının bir kısmı kaybolmuştu ama becerikli ve zeki bir zanaatkâr ya kusurlu plânın bu kayıp parçasını henüz kaybolmadan evvel ustabaşının eşyaları arasında görerek ya da işlerin gidişatından zekice bir fikir üreterek tasarının devamını sağlamak için taşın garip bir şekilde kesilmesi gerektiğini algılamıştır. Üstün bir yetenek gerektiren bu işi yapı şeref kazanmak için bu türde bir taş yontmaya başlamıştır.

29. Bu iş üzerinde uzun süre uğraştıktan sonra sonunda işini tamamlamış ve kendi işaretini koymuştur. Kusurlu çalışma plânı incelendiği zaman bu taş için bir yer bulunamamıştır. Zanaatkâr alacağını düşündüğü onurun yerini sinirli sözler almış ve zamanını boşa harcadığı için azarlanmıştır ve Ustabaşı taşın atılmasını emretmiştir. Bu iki kardeş tarafından gerçekleştirilmiştir ve onlar muhtemelen kardeşlerinin kibrinden dolayı bu işi mutlu bir şekilde yapmışlardır. Taşı yontmuş olan ve üzülen zanaatkâr işine değer verilmediğini gördüğü zaman ellerini başına götürmüş ve arkasına üzüntülü bir biçimde yaslanıp umutsuzluğunu göstermiştir.
30. Taş uzun bir süre boyunca çöplerin arasında unutulmuş bir şekilde durmuştur. Sonunda Kral Süleyman Tapınağı'nın sundurmasının temel taşının yerleştirilme zamanı gelmiş ki plânının kusurlu kısmı burasıymış. Tapınakta bir araştırma yapılmış ama gerekli taş bulunamamış ve o türde bir taşın tapınağa hiç getirilmediği ortaya çıkmış. Binanın o bölgesiyle ilgilenen ustabaşları, taş ocaklarında görevli ustabaşlarıyla irtibata geçmişler ve onların tapınağın bu bölümü için gerekli plânları alamadıklarını öğrenmişler. Taş ocaklarındaki ustabaşları bu konuda hiç bir şey bilmediklerini açıklayan bir mektup yollamışlar çünkü onlara yollanan plânlarda böyle bir taştan bahsedilmiyormuş.
31. İşler tamamen durmuş ve Hiram Abif bu duraksamanın sebebini öğrenmek istemiş. Hiram Abif plânı çizdiğini hatırlamakla birlikte, taşla ilgili yazılı talimatları yontucuların ustabaşına bizzat kendisinin verdiğini de hatırlamaktadır. Ustabaşı kendisine verilen plânı kaybettiği için kınanmıştı. Gereken taşın boyutunu öğrendiği zaman bir işçisinin zamanında kestiği taş aklına gelmiştir. Hiram Abif'e bundan bahsetmiş ve o taş

plânında bulamadığı için taşı işaretlemediğini ve geri çevirdiğini anlatmıştır. Hiram Abif derhal taşı yontan zanaatkârı çağırtmış ve onu taş konusunda sorgulamıştır. Cevaplarından ve taşın tasvirinden aradıkları taş olduğunu anlamıştır. Hemen bir araştırma yapılmasını emretmiştir. Taş da zarar görmemiş bir şekilde bulunmuştur.

32. İşaretçi, plânların uygulanmasında ve bu taşın işlevini çözmekte böyle bir cehalet gösterdiği için Hiram onu konumundan azledip rozetini ve nişanını elinden almış mütevazı zanaatkâra vermiştir. Böylece zanaatkâr eski işaretçinin yerine geçmiştir.
33. Zanaatkâr'ın ya da yeni göreviyle işaretçinin kendi işaretini yonttuğu taş koyması emredilmiştir. Taş, tapınağa büyük merasimler ve geçit törenleriyle getirilmiş ve yeni İşaretçi ellerini göğe kaldırıp şunları söylemiştir: "Her şey en yüce Tanrı'nın ihtişamı için."
34. Tapınak bitmek üzereyken Kral Süleyman ve evinin prensleri tapınağa gelmişler ve görkeminden duygulanıp kollarını kaldırarak "Ey Değerli Masonlar" diye haykırılmışlardır.
35. Tapınağın süsleri; sundurması, çatı penceresi ve kareli tabanıdır. Sundurma, Kutsalların Kutsalı'na giriştir, çatı penceresi aynı şekilde Kutsalların Kutsalı'na ışık vermektedir ve kareli taban da başrahibin yürümesi içindir.
36. Başrahibin görevi En Yüce Tanrı'nın ihtişamı ve görkemi için tütsü yakıp hararetle Her Şeye Kadir Olan'a İsrail halkının gelecek yıldaki barışı ve sükûneti için, sınırsız bilgeliğini, bahşetmesi için dua etmektir.

37. Tapınak projesinin inşasında çalışan işçiler localara ayrılmıştı, her biri üç Menatzchim tarafından yönetilirdi. Binanın bitmesine yakinken ve artık çeşitli zanaatlara ihtiyaç kalmadığında bazı localar kapanıyordu. Bu yüzden vasıflı ustabaşlarıyla birlikte loca üyeleri iş bulmak için yollara düşerdi. "Vasıflı ustabaşı" terimi locasının bütün zanaat sırlarını bilmekle birlikte Mason Kelimesini de bildiğini gösterirdi. Bu diğer Masonlarla eşit şartlarda konuşabileceği anlamına gelirdi. Antlaşmaları kabul edebilirdi, şartları ayarlayabilirdi ve genel olarak adamlarının refahını sağlamaya çalışırdı.
38. Büyük üstatlar tarafından liderliğe uygun görülen ustabaşları, Asil Efendiler adlı bir mertebe ile onurlandırılmışlardı. Böyle mertebeye gelip de hâlâ Mason Kelimesini öğrenmesine izin verilmeyen ustabaşlarının bu oldukları hâli anlamak zor değil.
39. Bu ustabaşlarından biri de Adoniram'dı. Mabedin son rötuşlarını yapan metal işçilerinin ustabaşıydı. Kısa bir süre sonra kendisinin ve adamlarının işten çıkartılacaklarını biliyordu ve Asil Efendi olmadığı için kaygılandı. Bir sabah, saat on ikiye gelirken Adoniram zengince işlenmiş bir kâseyi, onaylanması için Hiram Abif'e götürmüştü ki tam bu sırada öğle vakti molası için trompetler çaldı.
40. Zanaatkâr gitti ve Hiram Abif de yeni onaylanmış kâseyi yerleştirmek için mabede gider. Adoniram, adamlarının yanına gitmek yerine, geride kalıp efendi dualarını bitirip mabedi terk etmeye hazırlanırken karşısına çıkar. Neden hâlâ Asil Efendi ilân edilmediğini sorar. Hiram Abif, Adoniram'ın listede olduğunu (biraz düzensiz olsa dahi) bildiği için sabırlı olması konusunda teşvik eder. Eğer kendisi o sırlarını almadan ölürse Mason Kelimesi'nin durdukları noktanın tam altın-

da gizli olduğunun da ipucunu verir: Mesela Adoniram'ın hakkında hiç bir Şey bilmediği gizli mahzen... Kısmen tatmin olan Adoniram, Hiram Abif iki meslektaşının yanına giderken yanından ayrılır. Hiram Abif olaydan bahsedip ve boşboğazlığını itiraf etti. Bir gün süren tartışmalardan sonra Asil Efendiler Meclisi, Adoniram'ın derecesini verme kararı aldı. Ama o Üstat Mason'un sırları için istekli olan tek kişi değildi ve yukarıda anlatılan görüşmeden kısa bir süre sonra Hiram Abif öldürölmüştür, bundan dolayı Asil Efendi derecesi Adoniram'a iki Büyük Efendi tarafından verilmiştir.

41. Aletleri yapmak için demirciler; iskeleler, şablonlar ve raylar için marangozlar; boyacılar, dekoratörler ve birçok yardımcı zanaatkâr işe alınmış olmalı. Bununla birlikte taş işçiliği ana zanaattı ve Üstat Mason'un inşaa ettiği her binada mutattı. Bu yüzden, Asil Efendi statüsüyle onurlandırılmış bir zanaatkâr, Üstat Mason'un tanıdığı sırları öğrenirdi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

HİRAM ABİF SUİKASTI

1. Adil ve erdemli kişiler için ölüm, yalancı ve onursuz insanlar için olduğu kadar ürkütücü değildir. Bu gerçek doğrultusunda masonluğun tarihi harika bir örnek sunmaktadır: Kral Süleyman Tapınağı'nın tamamlanmasından kısa bir süre evvel efendimiz Hiram Abif'in onurlu ölümü baş Mimar olduğu inşaat alanında gerçekleşmiştir.
2. Üstat Masonlar olarak doğudan gelip batıya gidiyoruz. Bize doğudan çıkıp batıya gitmemizin nedeninin kaybolanları bulmak olduğu söylendi. Aldığımız talimatlar ve gayretimizle Üstat Mason'un gerçek sırlarını bulmayı umuyoruz. Bu sırlar efendimiz Hiram Abif'in zamansız ölümüyle kaybolmuştur.
3. Diğerlerine başkanlık etmek için seçilmiş çok yetenekli on beş zanaatkâr işlerinin neredeyse bitmek üzere olduklarını fark ettiler. Buna rağmen henüz üçüncü derecenin sırlarına ulaşamamışlardı. Sırları ne olursa olsun elde etmek istediler ve gerekirse şiddet kullanmayı bile göze aldılar. Komplolarını idama çevirirken on iki tanesi vazgeçti ama daha kötü karakterli ve kararlı üç tanesi devam ettiler. Tapınağın doğu, kuzey ve güney köşelerinde beklediler. Efendimiz, En Yüce Tanrı'ya saygısını sunmak için her zamanki gibi öğle vakti saat on ikide geldi.
4. Dualarını bitirdiğinde güney girişine gitti ve bu serserilerden ilki ile karşılaştı. Adamın elinde silâh olarak ağır bir çekül vardı. Ondan Üstat Mason'un sırlarını istedi ve eğer reddederse sonucun ölüm olacağını söyledi.
5. Yükümlülüklerine sadık olan efendimiz, bu sırların dünyada sadece üç kişi tarafından bilindiğini ve diğer ikisi-

nin de rıza ve destekleri olmadan bunları kesinlikle açık edemeyeceğini söyledi. Ama sabırla gayret eden bir masonun onları sırlara ulaşabileceğine inandığını fakat kendisine sorulacak olursa muhafaza ettiği bu kutsal sırta ihanet edeceğine ölmeyi seçeceğini söylemiştir. Tatmin edici bir cevap olmadığı için serseri efendimizin kafasına şiddetli bir darbe savurmuş ama onun atikliğinden şaşırıldığı için alnını ıskalamıştır. Darbe efendimizin sağ şakağına gelip sol dizinin üstüne çökmesine neden olmuştur. Kendine gelip kuzey girişine doğru kaçarken ikinci serseriyle karşılaşmıştır ve ona da benzer bir sakinlikle aynı cevabı vermiştir. Bir çekül ile silâhlanmış olan bu serseri de ona sol şakağından bir darbe vurup bu sefer sağ dizinin üzerine çöktürmüştür.

6. İki taraftan da kaçışının kapalı olduğunu fark eden efendimiz, kanaması olduğu için zayıf düşer ve sendeleyerek doğu girişine doğru ilerler. Burada elinde bir balyoz olan üçüncü serseri beklemektedir ve o da küstah da talebine benzer bir cevap almıştır (Bu anda bile efendimiz sakin ve sarsılmazdır). Bu cevap üzerine katil elindeki balyoz ile alnına şiddetli bir darbe indirmiştir ki bu darbe efendimizin canını almıştır.
7. Efendimiz Hiram Abif'in ölümü çok önemli bir kayıptır. Baş Mimar olduğu için onun ölümü hızlı ve şiddetli bir şekilde hissedildi. İnşaatın her bölümünde kullanılan plânlar ve tasarımlara duyulan ihtiyaç efendimizin başına gelen ağır felâketin ilk belirtileriydi. Menatschimler ya da başkanlar ve yahut bilindik adlarıyla ustabaşları, aralarından en yüksek rütbeli olanları seçip Kadim Kral Süleyman'a gönderdiler. Ustabaşları Hiram'ın yokluğunun onları içine düşürdüğü karmaşayı ve onun bu ani yok oluşundan duydukları korkuları anlattılar.
8. Aynı gün komploya katılıp da daha sonra cayan on iki kişi Kralın önüne çıkıp gönüllü bir itirafta bulundular; artık komploculardan uzak duruyorlardı. Baş mimarın güvenliği konusundaki korkuları gerçekleşmiş olan Kral, on

beş güvenilir zanaatkârı seçerek, efendimizi aramalarını söylemiştir. Hâlâ yaşayıp yaşamadığını, yüce derecesinin sırlarını korumaya çalışırken canından olup olmadığını öğrenmek istiyordu.

9. Bu yüzden, Kudüs'e dönüşleri için bir gün belirlenmiştir, üç zanaatkâr locasına bölünüp Tapınağın üç çıkışından ayrı ayrı çıktılar. Bu sonuç vermeyen araştırmada birçok gün harcanmıştır. Localardan bir tanesi Kudüs'e önemli bir keşif olmadan döndü ama ikinci loca daha şanslıydı çünkü bir akşam, büyük sıkıntılar ve yorgunluktan sonra yatarak dinlenen kardeşlerden biri ayağa kalkmasına yardım etmesi için yakınlardaki bir çalıya tutununca çalının kolaylıkla kopup elinde kaldığını gördü.
10. Yakından incelediği zaman toprağın dağılmış olduğunu fark etti ve kardeşlerine haber verdi. Birlikte mezarı açtılar ve efendimiz Hiram'ın vücudunun uygunsuz bir şekilde gömülmüş olduğunu buldular. Mezarı büyük saygı ve huşu ile tekrar kapatıp bu mekânı belirlemek için mezarın başına bir Akasya fidanı diktiler. Sonra hızla Kudüs'e gidip kötü haberi Kral Süleyman'a iletiler. Keder dolu haberin ilk şoku geçtiği zaman onlara efendimizin mezarına gidip onu statüsüne ve üstün yeteneklerine uygun bir şekilde defnetmelerini emretti. Artık Üstat Mason'un gerçek sırları kaybolmuştu. Bundan dolayı onlara son defin töreninde olabilecek herhangi bir özel işaret, hareket ya da sembole dikkat etmelerini emretti.
11. Görevlerini mükemmel bir sadakatle yerine getirdiler. Mezarın tekrar açılmasından sonra çevresine bakınan kardeşlerden bir tanesi, dostlarının bir kısmının gördükleri şeyden dehşete düşmüş olduklarını fark etti. Diğerleri de alındaki korkunç yaraları bakıyor efendimizin çektiği acıları hissediyorlardı. İki kardeş mezara indi; bir tanesi efendimizi, yeni çırak tokalaşmasıyla kaldırmaya çalıştı ama başaramadı. İkincisi efendimizi zanaatkâr tokalaşmasıyla kaldırmaya çalıştı ama o da başarısız oldu. Daha sonra daha ateşli ve daha tecrübeli bir kardeş aşağı ine-

rek efendimizi Üstat Mason derecesinin güçlü, aslan tokalaşmasını kullanarak kaldırmayı başardı. Yardımlaşarak efendimizi, Kardeşliğin Beş Noktası'nı kullanarak kaldırdılar. Bu arada şaşkına dönmüş diğerleri de önemli sözler ettiler. Kral Süleyman bu kelimelerin, hareketlerin ve sembollerin; gerçekleri tekrar bulununcaya kadar evrendeki bütün Üstat Masonları temsil etmesini emretti.

12. Efendimizin vücudu, İsrail yasalarının izin verdiği ölçüde tekrar Sanctum Sanctorum'un yakınlarına gömüldü. Efendimizin mezarı: Doğudan ve batıdan üç ayak uzaklıkta, kuzeyle güneyin ortasına ve beş ayak derinliğe dikey olarak gömülmüştür.
13. Efendimiz, Sanctum Sanctorum'a gömülmemiştir çünkü bayağı ve kirli olan hiç bir şey oraya giremezdi. Başrahip bile sadece senede bir kere birçok yıkamadan ve temizlenmeden sonra girebilirdi. İsrail yasalarına göre ölmüş insanların vücutları kirlenmiş sayılırdı. Aynı on beş Zanaatkâr'a cenazeye katılmaları emredilmişti, üzerlerinde masumiyetlerini anlatan beyaz önlükler vardı.
14. Mimar Hiram'ın suikastı gerçekleştiğinde tapınağın bitmesine çok az kalmıştı. Kral Süleyman, en güvendiği ve en tecrübeli kardeşlerden yedi tanesini seçerek onları Üstat Mason yaptı ve onları Sanctum Sanctorum ile Kutsal Yer'in eşyalarının özel muhafızları olarak seçti. Onlara Gizli Efendiler adı veriliyordu.
15. Sabahın gri şafağında güneş Zeytinlik Dağları'nın üzerinde yükselip kızıl ışınları tapınağın duvarlarına vururken, mezarın dehşetiyle sarsılıp seçilmiş olanlar toplandılar. Doğudaki yedi kollu şamdandan gelen ışık, altın tabandan yansıyarak parlıyordu. Pirinç su kaplarında çördükötu ve mendiller doluydu. Havada hüznün ve kasvet vardı. Duaların ve teşvik dolu sözler ile Levililer'in ağırbaşlı dualarıyla bu yedi kişi gizemli bir bağla bağlandılar ve sessiz kalacakları gizemli bir görev üstlendiler.
16. Daha sonra sedir ve zeytin ağaçlarından oyulmuş kapılar açıldı. Mavi, mor ve kızıl renkli zengin peçeler aralandı ve Kutsalların Kutsalı'nın sırları onlara açıldı.

17. Rahiplerden ve Levililer'den başkası Sanctum Sanctorum'a giremezdi çünkü orada Kutsal Sandık bulunuyordu. Yedi Kutsal Nöbetçi ayakkabılarını çıkartıp ayaklarını yıkayıp altından zemine ayak bastıklarında üzerlerine yansıyan ışıktan kör oldular ve sessizliklerini korudular. Meleklerin kanatları Ahit Sandığı'nı sarmıştı ve çevrelerindeki duvarlarda değerli taşlar parlıyordu.
18. Kral Süleyman: "Zaman ne zamanıdır?" Ve Abda oğlu Adoniram cevap verdi: "Sabah yıldızı, gecenin karanlığını uzaklaştırıyor ve onun al ışığı locamızı mutlu ediyor."
19. Ve Kral Süleyman tekrar konutu: "Sabah yıldızı, locamıza parlayan büyük ışığın habercisidir ve hepimiz gizli Masonlarız ve görevlerimize başlama zamanımız geldi. Ağza alınmayacak gizemlerin tamamlanmasına yaklaşılmış olanlar, dünyevi konuşmalarının ayakkabılarını kenara atmalıdırlar çünkü bastıkları toprak kutsaldır. İzle bizi ey Yehova, ağzımdan çıkanları ve dudaklarımın kapılarını sen tut."
20. Ey Yehova! Adonai'miz, ismin bütün dünyanın en güzel şeyi! İsmi Elohimlerin zaferini ilân ediyor. İsminde sırları açıklayan bir kudret var.
21. Bana, kardeşlerimi Gizli Mason olarak ilân etmeme izin ver ve onlara Levililer arasında yer ver. Artık Levililer arasındaki konumunuz Gizli Mason'dur ve Sanctum Sanctorum'un muhafızları arasına katıldınız ve ben sizi yedi kişi olarak kabul ediyorum.
22. Kardeş Adoniram, tapınağın batı-güneybatı yönüne beyaz ve siyah mermerden bir lahit ya da menhir inşaa etmek görevimizdir; buraya efendimiz Hiram Abif'in kalıntıları yerleştirilecektir. Beyaz mermer Saygıdeğer Efendimizin saflığını ve temizliğini temsil edecek. Siyah mermer ise onun zamansız ölümünü ve tuttuğumuz yası temsil edecek. Bu acı dolu görevin hemen gerçekleştiğini gör ve efendimize yakışır heybetli merasimde saygılarımızı göstermemize izin ver.

23. Kral Süleyman bu ölmüş değerli kardeş için bir keder locası kurmuştur. Mükemmel Masonların Locası'nı; doğudaki parlak yıldız, kırmızı ışığını siyah kumaşlarla örtülmüş tabutun üzerine parladığında kurmuştur. Saygıdeğer Efendimiz Hiram Abif'in önlüğü ve mücevheri tabutunun üzerine yerleştirilmiştir.
24. Kral Süleyman, Efendimiz Hiram Abif'in tabutunun önünde durup En Yüce Tanrı'ya dua etmiştir:
25. Ey Her Şeye Kadir ve Sonsuz Tanrım! Senin günlerinin ya da merhametinin sonu yoktur. Bizi dünyaya sana hizmet edelim, diye yolladın. Ama hatalar yaparak senden uzaklaşıyoruz. Her yerden gelen felaketler yüzünden hayatımız kısa süreli ve usandırıcı. Hacılığımızın günleri az ve kötüdür, vücutlarımız kırıkandır, tutkularımız şiddet dolu ve yoğundur, anlayışımız zayıf ve irademiz sapkındır. Merhametli babamız bizi koru. Senin ihtişamına tapınıyoruz ve çocuklar gibi senin sonsuz merhametine güveniyoruz. Bize iyi yaşayabilmemiz için sabır ve kötülüğe aynı ölmüş kardeşimizin direnebildiği gibi direnmek için irade bahşet. Ey merhametli babamız, bize sana tapınabilmemiz için güven ve inanç ver. Yaşayabilmemizi sağla; sağla ki öldüğümüz zaman kendisini uykuya adanmış birisi gibi mezarımızda yatabilelim. Ve insanların zihinlerinde değerli olarak anılahım. Kutsa bizi ey Tanrım, sevgili kardeşliğimizi kutsa: Ölmüş kardeşimizin bize bıraktığı örnekleri canlandırarak yaşayalım ve son olarak bu dünyayı senin doğrularını bilerek terk edip bir sonrakine geçelim. Amin.
26. Bu merasim Kral Süleyman tarafından Saygıdeğer Efendimiz Hiram Abif'in anısına düzenlenmiştir. Hiram Abif'in görevi ilk tapınağı inşaa etmekte ve kadim loca masonluğunun gizemleri onun trajik ölümü ile bezelidir. Hem yararlı hem de öğretici bir derstir. İleriye, daha parlak geleceğe bakmalıyız çünkü kardeşimiz ölümün karşı koyulmaz eliyle bizden alındı ama Yüce Saygıdeğer Efendimizin isteğiyle dirilecek ve yukarıdaki Mükemmel Masonların Locası'na kabul edilecektir.

27. Hiram Abif gibi mükemmel bir insanın değerli kalıntıların bulmanın değerinin bilincinde olmamız güzel bir şey. Onun anısına saygı gösterebilmek büyük bir şans. Kral Süleyman, Yüce Teftişçisi Adoniram'a amacı için gerekli ayarlamaları yapmasını emretti. Kardeşler beyaz eldiven ve önlüklerle katılacaklardı ve kan izleri suçluları gösterecekti ki suçlular cezalandırılacaktı.
28. Bu arada Süleyman, Adoniram'a beyaz ve siyah mermerden bir lahit ya da menhir inşaa etmesini emretmiştir. Adoniram bu işi kabul edip çalışmaya başlamıştı.
29. Cenaze merasimi gerçekleştikten üç gün sonra Kral Süleyman, meclisiyle birlikte tapınağa geldi ve merasimde bulunan bütün kardeşlerle birlikte lahit mezarı ve yazıtları teftiş etti. Güzelliği karşısında şaşırان Süleyman, ellerini gökyüzüne kaldırıp: "Tamamlanmış ve bitmiş," dedi.
30. Saygıdeğer Üstat Hiram'ın ölümü üzerine Kral Süleyman birçok yargıç görevlendirmeyi mantıklı bulmuştur. Bunun sebebi tapınağı inşaa eden kişiler arasında adaletin sağlanmasıdır. Çalışanların dertlerini dinleyecek, anlaşmazlıklarını giderecek birilerine ihtiyaç vardı. Sorunlar ve rahatsızlıklar artık daha fazlaydı çünkü çalışmalar yas zamanı boyunca geçici olarak durmuştu. Hiram'ın ölümünden sonra adaleti sağlama görevi Tito ve onunla birlikte olan arkadaşlarının görev almasını sağlamıştır ve onlar da meseleleri çözmekle görevlendirilmişlerdir.
31. Kral Süleyman Herodim Prensi Tito'yu Baş Yargıç olarak görevlendirdi. Onun dışında Adoniram ve babası Abda'yı ve Musa'nın kanunu öğrenmiş olan dört kişiyi seçti ve bu konuda görevlendirdi. Toplantılarını tapınağın ortasındaki bir odada yaparlardı ve mahkemenin kayıtları mücevherlerle süslenmiş abanoz bir sandıkta tutulurdu. Odanın anahtarı sadece dinî amirlerde ya da yargıçlarda bulunurdu. Görevleri işçilerin meselelerini ve isteklerini gözden geçirip bir karara bağlamaktı. Herkesin Fenike ile Yahudi kanunlarına göre ve bütünde Musa'nın kanunlarına göre eşit olmasını da sağlamak onların göreviydi.

32. Bir Yargıçlar Meclisi kurmanın gereği efendimiz Hiram Abif'in ölümüne kadar hiç hissedilmişti çünkü işçiler arasındaki sorunlar ve anlaşmazlıklar sık değildi. Adaleti Hiram'ın çabuk kararları sağlıyordu. İşçiler onun kararlarına sessizce boyun eğiyorlardı.
33. Baş Mimar Hiram'ın ölümü, Kral Süleyman Tapınağı'nın işçilerini büyük bir karmaşaya itti ve bir süre boyunca binanın inşası duraksadı çünkü işçiler çalışmak için usta bir yönetici istiyorlardı. Yas tutma süreci bittiği zaman mimarlığın beş bölümü için birer tane şef seçti. Böylece binanın inşası devam etti.
34. Kral Süleyman, Mimarlar Kurulunun Baş Abda'nın oğlu Adoniram'ı, Pirinç işlerinin Baş Mimarı Fenikeli Jobert'i, Baş Marangoz Yahudi Stolkin'i, Baş Taş İşçisi Giblemlı Selec'i ve Altın ile Gümüş işlerinin başında olan Yahudi Gareb'i çağırdı ve onlarla konuştu.
35. Kardeşlerim, yapıdan sorumlu olmak için Mısır ve Doğu'nun bilgeliğinden pay almış yetenekli mimarlar olmak gerekir. Ama yardımsever ve hayırsever de olmak aynı derecede önemlidir çünkü çalışan işçileri anlamak, onların ihtiyaçlarını gidermek, onların ve ailelerinin iyi olduğundan emin olmak ve onları hayatın yırtık pırtık yollarında rahatlatmak, işçileri kardeşleriniz olarak ve kendinizi de Tanrı'nın cömertliğini yayan insanlar olarak görmek zorundasınız.
36. Saygıdeğer Efendi'nin ölümünden sonra, suikastçılar kaçmışlardı. Kral Süleyman birçok masonu bir araya getirerek onları bulup yakalamanın en iyi yollarını araştırmaya başladı. İstişareleri Kral ile konuşmak isteyen bir çobanın içeri girmesiyle bölündü. Görüşme izni verildiği zaman çoban katillerin Joppa yakınında bir mağarada saklandıklarını söyledi. Tasvirlerini Krala yaptıktan sonra, Kralın yollayacağı adamları oraya götüreceğini söyledi. Bu bütün efendiler arasında konuşuldu ve her biri suikastçılardan intikam alınması gerektiğini söyledi. Süleyman onların istekliliklerini denemek için sadece dokuz

kişinin bu işi alması gerektiğini söyledi ve dokuz kişinin kardeşler arasından seçilip yabancıya eşlik etmelerini emretti. Gecenin ilk saatinde Kral Süleyman'ın gözdesi Stolkin ile sekiz kardeş, yabancıyı izleyerek Joppa kıyılarındaki engebeli ve kasvetli yola çıktılar.

37. İçlerinde en gayretli olan Stolkin, katillerin saklandığı mağaranın o anda oldukları yerden çok uzak olmadığını duyunca diğerlerinin önüne geçerek mağarayı buldu. Çobanla birlikte içeri girdiğinde katillerden birinin başının ucunda bir bıçakla uyuduğunu gördü. Gördüğü fırsattan heyecanlanarak ve sabırsız bir coşkuyla, bıçağı alıp önce adamı başından sonra da kalbinden bıçakladı. Katilin sadece bir kelime edecek kadar zamanı olmuştu. Katil, "Necum" [ney-kum diye okunur] ya da "intikam alındı," diyerek ölmüştür. İntikamcı daha sonra susuzluğunu bir çeşmede tatmin etmiştir.
38. Diğer sekizi olayın gerçekleştiği mekâna geldikleri zaman, ona ne yapmış olduğunu sordular. O da cevap verdi: "Saygıdeğer Efendimizin katilini öldürdüm ve Lonca'nın onuruyla ihtişamı için bu üstün başarıyı gösterdim. Bunun için de ödüllendirilmeyi umuyorum." Daha sonra katilin başını vücudundan ayırıp eline aldı ve bıçağı diğer eline alıp sekiz arkadaşıyla birlikte Kudüs'e döndü. Coşkusundan dolayı girişteki muhafızları geçerek Kral'ın huzuruna çıkmakta acele etti. Süleyman, intikamın alınmasında şiddet kullanılmasından çok rahatsız oldu ve diğer işçilere örnek olsun diye en sevdiği kişiyi ölümüne mahkûm etti. Ama kardeşlerinin araya girmesiyle onu aşırı coşkusundan dolayı affetmiş ve araları düzelmiştir. Kral Süleyman, Dokuzlunun Seçilmiş Üstadı de-recesini kurdu ve dokuz yoldaşına da bu unvanı verdi.
39. Katilin öldürülmesinden altı ay sonra; Kral Süleyman'ın haraç aldığı ülkelerden birinden olan ve onun için çalışan Gath'lı Bengaber, detaylı bir araştırma yaparak Kudüs'ten yakın zamanda kaçmış birilerinin olup olmadığını buldu. Bu araştırmasına hainlerin bire bir detaylı ta-

nımlarını da ekledi. Daha sonra ise bahsi geçen kişilerin oraya gelmiş olduklarını öğrendi. Kendilerinin tamamen güvende olduklarına inanan katiller, Ben-Dekar taş ocağı'nda çalışmaya başlamışlardı.

40. Durumdan haberdar olduğu an Süleyman, Gath Kralı Maaka'ya bir mektup yazdı ve kendilerine bahsi geçen kişilerin yakalanmasında, sağ olarak ele geçirilmelerinde ve Kudüs'e getirilmelerinde destek olunması gerektiğini söyledi. Bahsi geçen kişiler cezalarını çekmek için Kudüs'e getirilmeliydiler.
41. Süleyman güvenebileceği on beş üstat seçti. Aralarında daha evvel mağaraya gidenler de vardı. Katilleri yakalamak için giden birliklere eşlik etmeleri için bu on beş adamını yolladı. Beş gün boyunca araştırma yaptılar ve Kral Süleyman'ın mektubunu Gath Kralı Maaka'ya götüren Zerbal, Stolkin ve başka bir kardeş onların taş ocağında çalıştıklarını fark etti. Onları hemen yakalayıp, zincire vurdular ve Kudüs'e götürdüler. Döndükleri zaman Achizar kulesi'nde hapsedildiler ve bir sonraki sabah hak ettikleri cezaya çarptırıldılar.
42. Katillerin cezası verildikten sonra, Kral Süleyman yeni bir derece kurdu. Seçtiği on beş kişiden biri olan ve onları bulmalarını sağlayan Elus, coşkusu ve vefakârlığından dolayı, diğer hak eden kardeşleri onurlandırabilmesi için ona ve bu dereceyi hak eden on iki kardeşe Yüce Şovalye derecesini verdi. Bu seçkiyi kura yöntemiyle yaptı çünkü kimseyi rahatsız etmek istemiyordu. İsimleri bir kâsenin içine koyarak buradan kura çekti. On iki kişi belirlenince her birinin emrine birer bölük verdi on iki kabilenin başına atadı. Onlara Emeth ismini verdi. Bu isim İbranice'de "gerçek insan" anlamına gelmektedir. Seçtiklerine tapınakta saklanmış değerli şeyleri gösterdi.s
43. Efendi Hiram Abif'in katilleri ortaya çıktıktan, yakalandıktan, yargılandıktan ve cezalandırıldıktan sonra üstadın anıtı ve lahdi tamamlanmıştı. Ülkenin gelirleriyle ilgili meseleler Kral Süleyman'ı meşgul etmeye başlamıştı. İş-

çilere aşırı yük düşmeye başladı. Abda'nın oğlu Adoniram'ın mimarlıktaki yeteneği ve bilimdeki dirayeti tapınağın baş mimarı olmasını sağladı. Saygıdeğer Efendi Mimar statüsünü alarak Hiram Abif'in kaldığı yerden işlerine devam etti. Bu statüyle aynı zamanda Masonların Saygıdeğer Üstadı oldu. Böylece Sur Kralı Hiram ile aynı statüye yükseldi. Bu statü, Yahudi Meclisinin Prenslarına danışıldıktan sonra hizmetleri karşılığında ona verilmiştir.

DOKUZUNCU BÖLÜM

İLK KUDÜS TAPINAĞI'NIN TAMAMLANMASI

1. Kral Süleyman, Adoniram'ın yerleştirilmesini neredeyse bitmiş olan tapınağın Tasarılar Odası'nda güneş henüz yeni batmış ve akşam yıldızı doğmuşken gerçekleştirdi.
2. Tapınağın inşasına başlamadan evvel Kral Süleyman, gizli bir hazine dairesi inşa ettirmişti, buraya sekiz başka odadan geçildikten sonra giriliyordu ki hepsi de yerin altındaydı. Odalara ise sadece saraydan gelen ince ve uzun bir geçitten ulaşılabilirdi. Dokuzuncu kemer ya da hazine odası tapınağın Kutsalların Kutsalı'nın hemen altındaydı. Bu odada Kral Süleyman, Kral Hiram ve Hiram Abif ile olan özel görüşmelerini yapardı. Hiram Abif'in ölümünden sonra iki Kral onun yerini doldurana kadar bu odaya gelmeyi kestiler ve o zamana kadar kutsal kelimeyi kimseyle paylaşmamaya karar verdiler.
3. Gibulum, Joabert ve Stolkin; Süleyman'ın Adalet Tapınağı için uygun bir yer bulup temelleri yerleştirmekle görevlendirilmişlerdi. Bu arayış sırasında Hanok'un yıkılmış tapınağının gizli odalarını buldular. Kalıntıları incelediler ve Hanok'un, Tanrı'nın ağza alınmayan ismini kazıdığı altın üçgen plâkayı buldular.
4. Üçgen plâkayı Kral Süleyman'a götürdüler ve o da şöyle cevap verdi: "Dostlarım, bize karanlığın hazinelerini ve saklı yerlerin gizli zenginliklerini veren efendiye teşekkür edelim." Kral Süleyman bu altın plâkayı gizli

mahzene saklama kararı aldı ve onu bulan üç ustaya orada bulunup ağza alınmayan kelimenin doğru okunuşunu duyma şansını tanıdı ve Kadim Lonca Masonluğuna kabul ederek Ulu Seçilmiş Mason olarak ilân etti. Böylelikle akik küp saklanmıştı.

5. Bundan sonra Oniki Ameth Prensi, Dokuz Seçilmişler ve Baş Mimar da bu dereceye kabul edildiler. Bu yer altı odası o günden sonra gizli oda adıyla anıldı. Aslen Hiram Abif tarafından inşa edilmiş bu oda ya da yedek kelime sadece Saygıdeğer Seçilmiş Masonların bilgisi dahilinde kaldı.
6. Temel taşının yerleştirilmesinden altı buçuk sene sonra, Kral Süleyman Tapınağı tamamlanmıştı ve Ahit Sandığı Kral Davut'un yerleştirmiş olduğu geçici tapınaktan yeni evine yani Kutsalların Kutsalı'na aktarma plânları yapılmaya başlandı. Böylece tapınağı En Yüce Tanrı'ya adayacaktı. Bu olayı kutlamak için Kral Süleyman En Mükemmel Efendi derecesini kurdu ve bu dereceyi özel bir şeyler yapıp göze giren kıdemli Menatzchimler'e verdi. Bunlar diğer Masonlar tarafından bilinmeyen yirmi dört Seçilmiş Efendiye de verildi böylece gizli odanın yerini açık etmeden hak edenlere derecelerini verdi.
7. Sanctum Sanctorum'un eşyaları arasında yekpare altından birçok kutsal obje vardı ama en önemlisi İsrail'in Şerefi denilen Ahit Sandığı'ydı. En Kutsal Yer'de meleklerin kanatlarının arasında dururdu.
8. Küçük bir sandık ya da kasa şeklindeydi. İki buçuk kübit uzunluğunda, bir buçuk kübit derinlik ve yüksekliğindeydi. Merhamet tahtının dışında tahtadan yapılmıştı ve hem içten hem de dıştan altınla kaplanmıştı. Altından bir çıkıntı üstten onu çevreliyordu. Kapağına merhamet tahtı deniliyordu. Merhamet kapağı yekpare altın-

dandı ve bir el kalınlığındaydı. İki ucunda içeri doğru birbirlerine bakan iki melek vardı, kanatları uzanıp merhamet tahtının çevresini sarıyordu ve iki tarafın ortasında buluşuyordu. Bütün hahamlar onun hiç ek parça olmadan yekpare bir şekilde aynı kütleden yapıldığını söylüyorlar.

9. Burada Shekinah ya da Kutsal Varlık dinlenirdi; sandığın üzerinde bulutsu hafif bir parlama olarak görülürdü. Bundan dolayı Bath-Kol yapılır ve Tanrı'ya danışılıp cevaplar alınırdı. Tanrı'nın melekler arasında yaşadığı, merhamet tahtındaki meleklerin arasında olduğu söylenir çünkü taht ya da oturakta görsel olarak onun ihtişamı vardır.
10. Merasimler için belirlenmiş tarihlerden evvel, Hiram Abif öldürülmüştü ve bahsi geçen merasimler, İsrail ve Kral, ustanın ölümü için yas tutarken gecikmiştir.
11. Tapınak 3000 senesinde, ilk temel taşı yerleştikten altı yıl, altı ay ve on gün sonra tamamlanmıştır ve tamamlanışı büyük bir festival ile ihtişamlı kutlanmıştır.
12. Çevredeki ülkelerin yöneticileri elçiler yollayıp Kral Süleyman'ı, görkemli, devasa ve hayâllerin ötesinde bir ihtişamı sahip bu yapıyı tamamladığı için kutladılar. Ama doğudan bir ülke elçi yollamadı. Bu kişi Kudüs'e kendisi gelerek Kral Süleyman tarafından Kutsal Tapınak'ta ağırlandı.
13. Tapınağı vakfetmek için Kral Süleyman, Masonları genel bir toplantıya çağırdı ve görkemli dualarla, pahalı kurbanlar adadı. Mükemmel müzikler dualarını En Yüce Tanrı'ya taşıdı. Ahit Sandığı'nı, En Kutsal Yer'e yerleştirdikleri zaman Efendi'nin İhtişamı her yeri kapladı. Ve şarkıcılarla davulcular Efendi'ye dua edip "Efendi'ye şükredin, çünkü o iyidir ve onun merhameti sonsuza ka-

dar sürer,” dedikleri zaman Tapınağı dumanlar kapladı ve isim düzgün bir şekilde söylendi.

14. Adama merasimi sırasında Kutsal Shekinah tapınağa girdi ve parlak ışığını Kutsalların Kutsalı'na yansıtarak En Yüksek Olan'ın memnuniyetini gösterdi.
15. Masonlar için ilk ve en büyük onur Kutsal Shekinah'ın Doğu'dan yükselmesi ve Kutsal Tapınağı kutsamasıdır. Efendi'nin tapınağının, Kral Süleyman tarafından vakfedilmesiyle Kutsalların Kutsalı'ndaki Ahit Sandığı ya da Merhamet Tahtı'na yerleşmiş ve meleklerin kanatlarıyla sarmalanmıştır. Buradan kâhinlerin kehanetlerine benzeyen cevaplarını on dört nesil boyunca sunmuştur.
16. Yanan Yıldız sembolü Tanrı'nın İhtişamının, Kutsal Shekinah olarak Sina Dağı'nda Musa'ya Kanunları iletirken görüldüğü biçimi temsil etmektedir.
17. Sonradan, Tapınağın adanması merasimi sırasında Kral Süleyman, yirmi beş kardeşe yüce derecelerini vermiştir.
18. İkinci günde, Üstat derecesinden Royal Arch'a kadar bütün Masonlarla bir toplantı yapılmıştır. Üçüncü günde ise Kral Süleyman zamanını Dost Zanaatkâr ve Yeni Çaylak derecelerine atamalar yaparak geçirmiştir.
19. O ana kadar İsrail'in bilge Kralı kendine yakışır bir şekilde davranmıştır ve dünya çapında bir saygı kazanmıştır ama zaman içinde yıllar geçtikçe anlayışı bozulmaya başlamıştır. Üstadın sesini duymaz olmuş ve garip davranışlar sergilemeye başlamıştır. Yaratıcısına büyük bir yapı dikmekten gururlanmış ve bu güçten sarhoş olmuştur. Her türlü ahlâksızlığa ve terbiyesizliğe girişmiş; Tapınağı, sadece Efendiye tütsüler yakması gerekirken Moloch'un putuna tütsüler yakarak bayağılaştırmıştır.

20. Saygıdeğer Seçilmiş Masonlar bunu fark etmişlerdi ve bu terbiyesizliğin çok kötü sonuçlar doğuracağından hatta Süleyman'ın boşuna ve sürekli edindiği düşmanların dikkatini çekeceğinden korkup kederlenmişlerdi. Krallarının günahlarını ve budalalıklarını kopyalayan halk, kibirli oldu ve putlara tapınmaya başladı. Tanrı'ya gerçek ibadeti ihmal edip putlara önem verdiler.

ONUNCU BÖLÜM

BABİL TUTSAKLIĞINDAN DÖNÜŞ

1. M.Ö. 938’de Kral Süleyman’ın ölümüyle, Yahudi İmparatorluğu dağılmaya başladı. Kudüs başkent olmak üzere İsrail özgürlüğünü ilân etti ve Davut sadece bir kabile ismi olarak kaldı.
2. Kutsal Shekinah aşağıya, Kutsalların Kutsalı’na indi ve ışığı Merhamet Tahtı’nı aydınlattı. Bu durum İsraililer En Yüce Tanrı’ya sadakatsizlik edene kadar devam etti. Masonluğun ışığı, tanrılarına sırt çevirenlerden eksik olsun.
3. Yirmi yedi kişilik meclis amaçsız kalmıştı: Seçilmiş Efendiler arasında boşalan pozisyonlar artık doldurulmuyordu ve Gizli odanın yerini ancak birkaç değerli kardeş biliyordu.
4. Masonlar, Kudüs Prensleri Konseyi’nin senelik toplantılarını onuncu ay olan Tebet’in 20’nci gününde yapmaya devam ettiler ve her toplantı da yetkililerini seçtiler. Seçilenler on birinci ay olan Adar’ın yirmi üçüncü gününde göreve başladılar. Geriye kalan pek az Mükemmellik Locasının yaptıkları “işlerin” kurallara uygun olmasından Kudüs Prensleri Konseyi sorumluydu.
5. Kral Süleyman’ın din değiştirmesine sinirlenen Tanrı, Babil Kralı Nebuchadnezzar’ın aklını çelerek İsrail Krallığı’ndan intikam almak istemişti. Prens, muhafız Yüzbaşısı Nebuzaradan ile birlikte bir ordu yollayarak Da-

vut ülkesine ateş ve kılıçla girdi. Kutsal Kudüs şehrini alarak yağmaladı, duvarlarını ve mükemmellik abidesi tapınağını yıktı. İnsanlar esir alınıp Babil'e taşındı ve fatihler altından ya da gümüşten her şeyi yanlarına aldılar.

6. İsrail M.Ö. 734'te yok oldu ve M.Ö. 597'ye kadar Davut ülkesi bile yok olmanın eşiğindeydi.
7. Nebuchadnezzar Kudüs'ü ele geçirmeden on yıl evvel (Babil tahtının veliahdı) şehrin on bin önemli kişisini Babil'e sürgüne gönderdi ama şehri ve tapınağı yıkmadı. Peygamber Ezekiel sürgüne gidenlerle birlikteydi ama Jeremiah Kudüs'te kaldı. Davut Krallığı artık Babil vilayeti olmuştu ve satrap olarak da Zedekiah kalmıştı.
8. Onbir yıl tebalık ettikten sonra Zedekiah isyan etti ve bu yüzden Nebuchadnezzar (artık Babil Kralı) Generali Nebuzaradan'ı yollayarak Kudüs'ü ve tapınağını yıktırıp ele geçirdi ve vilayeti yok etti. Başka meselelerle uğraştıktan sonra Nebuzaradan, Kudüs'ü kuşattı ve durumun umutsuz olduğunu gören Zedekiah birkaç takipçisi ile birlikte Mısır'a kaçtı. Takip edilip yakalandı, gözleri oyuldu (Vatana ihanet suçu o zamanlar bu şekilde cezalandırılırdı.) ve Babil'e pirinç zincirlerle bağlanılarak getirildi.
9. Bu dönemde Kudüs Valisi olan Gedeliah, Süper Mükemmel Efendilerden oluşan bir meclisle son dakika plânları konusunda Hiram Abif öldüğü zaman kaybolan kutsal kelimenin, Meclis Odasının altındaki kutsal bölmede olduğunu anlatıyordu. Odada kalıp insanların anılarından silindiğini anlattı.
10. Toplantı kuşatılmış tapınakta gerçekleşmişti ve Gedeliah, tapınağın muhafızıyla konuşarak: "Güvende miyiz?" diye sordu. Olumlu cevap aldıktan sonra Gedeliah toplan-

tıyı açtı ve En Yüce Tanrı'ya dua ederek şunları söyledi: “Dostlarım, Her Şeye Kadir Olan’a en hararetli dualarımızı sunalım ki bize ilgisini ve lütfünü sunsun.”

11. Ey Efendimiz ve Evrenin En yüce Efendisi, alçak gönüllülükle sana bu zor durumumuzda bizi kutsaman için yalvarıyoruz. Sana doğru bir şekilde tapınabilmemiz için yardım et, kâlpplerimizi korkunla doldur ve bizi senin hizmetine sadık kıl ki sana sonsuza kadar hizmet edebilelim.
12. Daha sonra Ahit Sandığı’nın açılmasını emretti ve bu anda bir ulak Loca’ya acil bir mesajla geldi. Gedaliah onun kabul edilmesini istedi ve ulak konuştu: “Dostlarım, Babil Kralı Nebuchadnezzar, şehri ele geçirmek üzere ilerliyor, Kral kaçtı ve Chaldealılar’ın ordusu onu Jericho Ovaları’nda yakalayıp ele geçirdi.
13. Gedaliah Masonlara sakın olmalarını söyleyerek şunları söyledi: “Bu durumda Kutsal Sunağa gidelim ve orada inancımıza yemin edelim, yeminlerimizi tekrarlayalım ve bizi En Yüce Tanrı’ya bağlayan bağları göstereyim.
14. Gedaliah, Masonların Ahit Sandığı’nın çevresinde bir kare oluşturmalarını istedi. Onlara şunları söyledi: “Bu kare İsrailîler’in kamplarını temsil ediyor, Ahit Sandığı ortada ve her kenarda üçer kabile duruyor. Doğuda, yükselen güneşe doğru Davut, Issacher ve Zebutun. Güneyde, Reuben, Simeon ve Gad. Batıda Ephraim, Benjamin ve Manasseh. Ve Kuzeyde ise Dan, Asher ve Naphtali. Daha sonra geçici tapınak toplanarak Levililer’in kampıyla birlikte hareket ederdi.
15. Gedaliah daha sonra şunları söyledi: “Dostlar, Ahit Sandığı’nın çevresinde bir üçgen oluşturun. Üçgen ya da delta, Tanrı’mızın sembolüdür ve onun her şeyi bilme, her yerde olma ve her şeye gücü yetme özelliklerini

sembolize eder. Bu aynı zamanda bizim Tanrı'ya, komşularımıza ve kendimize olan üçlü görevimizi de temsil eder. Dostlar, Ahit Sandığı'nın çevresinde bir daire oluşturun. Daire dostluğun ve parlak yıldızın ortasındaki Ahit Sandığı'nın sembolüdür. Aynı zamanda Yeni Çırak derecesinde anlatıldığı gibi ahlaki değerlerimizin de simgeler. Ek olarak başı ve sonu olmayan ebediyetin sembolüdür. İlki, yani dostluğun sembolü kırılabilir; ikincisi, yani ahlaki değerlerimiz değişebilir; ama üçüncüsü yani ebediyetin sembolü asla değişmez. Bu sembol mutluluk ve ölümsüzlük kutsal vaatlerinin umut edilmesini sağlıyor. Biz yirmi yedi kişilik bir meclisiz ve geleneklerin muhafızlarıyız. Başka tanrıların önünde eğilmeyeceğimize, ya da putlara tapınmayacağımıza ama sadık bir şekilde ve elimizden gelen bütün gayretle sadece Tek, Gerçek ve Yaşayan Tanrı'ya tapacağımıza söz veriyoruz. Bunu parmaklarımızın kesilmesi, gözlerimizin oyulması ve vücutlarımızın pirinç zincirlerle bağlanması üzerine yemin ediyoruz.

16. Gedaliah, meclisi başka bir dua ile kapattı: "Her Şeye Kadir Olan ve Sonsuz Tanrı'mız, ona inananların koruyucusu, sana bizi bütün tehlikelerden ve zorluklardan sakınman için yalvarıyoruz. Bizi, yeminlerimize ve zorunluluklarımıza bağlı kıl ki asla yoldan sapıp gözünden düşmeyelim ve senin cennetteki ölümsüz tapınağına kabul edilelim."
17. Bundan kısa bir süre sonra Gedaliah Babilliler tarafından öldürülmüştür ve Nebuzaradan Davut Krallığı'nı tekrar istila ederek insanları yanında götürmüştür. Kudüs'ü yok ettikten sonra, Nebuzaradan kalanları Babil'e götürerek geriye birkaç çiftçi ve şarap yapıcı bıraktı.
18. Yahudiler, sürgünden geriye döndükleri zaman bir zamanlar verimli olan topraklarının kuraklıktan bin metre kareye düştüğünü fark ettiler.

19. M.Ö. 538'de Babil'i ele geçiren Pers Kralı Cyrus, Caspian'dan Akdeniz'e kadar uzanan bir imparatorluğa sahip olmuştu ve Mısır'ı fethetmek istiyorsa merkezi Kudüs'te olan dost bir güce sahip olmanın yararlı olacağına karar verdi. Bu amaca Babil tarafından vatanlarından edilmiş Yahudiler hizmet edebilirdi.
20. Kral Cyrus, Toplantı Kulesi'ndeki meclisinde otururken bir yabancı ona yaklaştı. Girişteki muhafız ona sordu: "Kimsin sen?" Şu cevabı aldı: "Bir Yabancı, Eşitler arasında İlk, Rütbeli bir Mason ve şanssızlık eseri bir esir."
21. Yabancı Kralla görüşmek istiyordu ama daha içeri alınmadan evvel Cyrus meclise şunları söyledi: "Generaller ve Şovalyeler, bu Sheshbazzar, Davut'un Prensidir, Yahudi esirler arasında Zerrubbabel olarak bilinir (Sürgün ya da Babil'deki Yabancı anlamına gelmektedir) ve onu kabul etmeden evvel size dün gece gördüğüm rüyayı anlatmak istiyorum."
22. "Uyurken, saldırmaya hazır bir aslanın beni yemek üzere olduğunu sanmıştım ve uzaklarda atalarım Nebuchadnezzar ve Belshazzar zincirlenmişti. Masonların, Evrenin Büyük Mimarı olarak yorumlayacağı bir İHTİŞAM'dan bahsediyorlardı. Bulutların arasında bir kartal belirdi ve gagasından BÜTÜN ESİRLERE ÖZGÜRLÜK VER, diye bir emir döküldü yoksa tacım yabancı ellere geçecekti. Şaşırmıştım. Rüya bitti ama huzursuz oldum. Uzun süredir Yahudi esirlere özgürlüklerini vermeyi plânlıyordum çünkü onların evlerini özlediklerini söylemelerinden bıktım. Bu rüya bana son kararı vermemde yardım etti. Bu yüzden bu Yahudi Prensini huzuruma kabul edeceğim zaman şaşırmayın. Onunla görüşme karşı mısınız?"

23. Meclisin Şovalyeleri ayağa kalktılar, sağ ayaklarıyla birer adım atarak kılıçlarını çektiler ve razı olduklarını gösterdiler. Cyrus daha sonra: “Esir içeri girsin ki onu sorgulayabilelim,” dedi.
24. Kral Cyrus şunları söyledi: “Kendine verdiği isimle, Yabancı, hangi amaçla karşımızdasın?” Yabancı cevap verdi: “İyi niyetiniz ve adaletiniz için yalvarıyorum.”
25. Cyrus ona kimin için iyi niyet ve adalet istediğini sorduğu zaman, yabancı ona kendisi ve yetmiş sene boyunca esir olan yoldaşları için olduğunu söyledi.
26. Kral daha sonra ne istediğini sorunca, cevap olarak insanlarına özgürlüklerinin verilmesini ve Davut Krallığı’na dönüp En Yüce Tanrı’nın Tapınağını tekrar inşa etmelerine izin verilmesini istedi.
27. Cyrus cevapladı: “Seni buraya getiren amaçlar dürüst ve onurlu olduğu için, bizi görebilmene izin verildi. Ayağa kalk değerli Prens, uzun süredir sizin esaretinizin yükü üzerimde ve eğer bana, şu ana kadar benim kutsal saygımı almış olan Mason Topluluğunun gizlerini öğretirsen dileğini şu anda yerine getiririm.”
28. Yabancı, muhafıza fısıldadı ve o da onun söylediklerini Krala aktardı: “Kuvvetli Efendim, Prensın ricası üzerine durumunuzun onun bu sırları size aktarmasına bir engel olduğunu söylüyorum çünkü Süleyman Topluluğu kuralarını belirlerken Eşitlik, Sadakat ve Kardeş Sevgisinin Masonların en büyük kıstasları olduğunu belirlemişti. Statünüz, unvanlarınız ve meclisiniz, topluluğun mütevazı gerekliliklerine uygun değiller. Kardeşlerle olan bağı kıramayacağından size bu gizemleri anlatamazmış. Eğer özgürlük satın alınacaksa, esareti tercih edermiş.”

29. Kral Cyrus şöyle cevap verdi: “Coşkuna ve cesaretine saygı duyuyorum. Generaller ve Şovalyeler; bu değerli Prens, erdemlerine sadakati özgürlüğüne üstün tutuyor. Zerubbabel, dileğini yerine getiriyorum ve özgür kalmanıza rıza gösteriyorum. Artık özgürsünüz.”
30. Kral, muhafızlara yabancıyı bağlayan zincirleri kırmalarını emrettikten sonra şunları söyler: “Artık bu köleliğin sembolleri, bir Mason’un özellikle de Davut’a bağlı bir Prensın ellerini asla kirletmesin.”
31. Cyrus daha sonra Zerrubbabel’e hitabeder: “Zerubbabel, Davut Krallığın’daki ülkenize dönebilirsiniz. Atalarım tarafından yok edilmiş Tapınağınızı inşa etmenize izin veriyorum ve hazineleriniz, güneş doğmadan evvel size verilecektir. Sana eşitlere başkanlık edebilmen için seni, kardeşlerin arasında lider ilân ediyorum ve onların şimdiye dek bana itaat ettikleri gibi sana da itaat etmelerini emrediyorum. Alacağım vergi sizi zorlamayacak ama komşularınıza, hâlâ benim korumam altında olduğunuzu gösterecek. Üç kuzu, beş koyun ve yedi keçi sizin verginiz olacak. Bundan sonra sen bana ve ben sana dost, diye hitap edeceğiz, bunun simgesi olarak yaklaş ve önümde eğil.”
32. Seni bir Kılıç Şovalyesi yapıyorum. Kılıç Şovalyesi Zerrubbabel ayağa kalk, seni bu kılıçla silâhlandırıyorum. Bu kılıç seni yoldaşlarından ayıran bir sembol olacak. Bu kılıcı; Nebuchadnezzar’ın, Kral Jehoiakim’i esir aldığı anda ondan aldığı kılıç olarak kabul et. Onu kendini, ülkeni, inancını, kanunlarını ya da adaleti savunmak için kullanmayacağına inanıyorum. Onu al ve adletsizlik ve zulüm için çekeceğine kınında paslanmasına izin ver. Aynı zamanda seni bu kurdele ile onurlandırıyorum. Topluluğunuzun sırları gibi sırlara sahip olmasına rağmen seni kendi meclisimin prenslerinden bi-

- ri olarak kabul ediyorum. Bu andan sonra aynı ayrıcalıklara ve üstünlüklere sahip olacaksın. Ülkene git. Hazineinden, tapınağıından yağmalanmış bütün hazineleri alacaksınız. Bu zeytin dalını da aramızdaki barışın bir sembolü olarak al. Muhafızlarıma benim hâkimiyetimdeki bölgelerden geçebileceğini söyleyeceğim.
33. Meclise dönerek, Kral şunları söyledi: “Generaller, bu toplantı sona ermiştir. Esaret şu andan itibaren bitmiştir.”
34. Zerrubbabel Davut Krallığı’na döndüğü zaman şu sözleri söylemiştir: “Kardeşlerim, artık uzun yıllar boyunca esir olarak kaldığımız Babil’den Kudüs’e dönüyoruz. Teşekkürlerimiz, ana vatanımıza dönmemize, şehrimizi ve tapınağımızı inşa etmemize izin veren Kral Cyrus’adır. Babil’in kubbelerini ve kulelerini gerimizde bıraktık ve şimdi Chaldea’nın ovalarında, tepelerinde güneş ışığının parladığını görebiliyorum. Büyük BENLİK’e olan güvenimiz çok büyük. Yolumuz uzun, usandırıcı, kasvetli, engebeli, düzensiz ve tehlikeli olabilir ama her türlü engeli aşmayı başaracağız, her türlü zorluğa dayanacağız çünkü amacımız büyük ve ihtişamlı bir sonuca ulaşacaktır.”
35. Zerrubbabel kardeşlerine yolun uzun olduğunu anlattı. Yolculukta Arap çöllerinden geçerek, Euphrates Nehri’nin kıyısını takip edip Tadmor ve Şam yolundan gidecekti. Çöl yolu daha nadir tercih edilirdi çünkü kumlu ovalar ve aşırı sıcaklar, yemek ile su bulmayı zorlaştırıyordu. Diğer yol daha dağlık ve uzun olmasına rağmen çok daha iyiydi. Bu yolda bol bol temiz su ve meyveler vardı.
36. Daha iyi olan yolu tercih ettiler, ama Euphrates Nehri’nin kıyılarını geçmeden evvel daha tehlikeli bir yer-

den geçmek zorundaydılar. Yolculuğa başlamadan önce her insanın önemli bir şeye başlamadan önce yaptığı gibi eğilerek Tanrı'nın kutsaması için ona dua ettiler.

37. Euphrates Nehri'nin yeşil kıyıların geçtikten sonra Suriye ve Şam'a doğru devam ettiler. Kadim Tador ya da diğer adıyla Palmyra şehrinin yakınlarından ve birçok güzel kuru ve üzüm bağından geçtiler. Şam'a gelmeden önce derin bir vadinin üzerindeki bir köprüden geçmek zorundaydılar. Durup inceledikten sonra buraların tehlikeli olduğunu fark edip eğilerek dua ettiler.
38. Yolcular çürük köprü çökmeden evvel geçmeyi başardılar ve Şam'a gelebildiler. Burası ünlü bir dinlenme noktasıydı. Burada dinlenerek üzüm bağlarından ve serin çeşmelerden beslenerek güçlerini topladılar. Zerrubbabel daha sonra şunları söyledi: "Kalkın Kardeşlerim, yolumuza devam etmeliyiz. Daha fazla oyalanamayız çünkü Kudüs'e varmadan evvel yüz yirmi mil yolumuz daha var.
39. Sonunda atalarının Süleyman Tapınağı için ağaçları kestikleri Lübnan'ın ormanlarını geçtiler ama diğerlerinden daha zor olan başka bir engelle karşılaştılar. Bir kere daha diz üstü çöküp dua ettikten sonra Succoth ve Zeredathah'nın arasından, Ürdün Ovaları'ndan geçtiler. Burada kadim Saygıdeğer Üstadımız Hiram Abif, Kral Süleyman Tapınağı için gerekli bütün araçların metallerini dökmüştü. Pirinçten yapılma ünlü sütunlar Jachin ve Boaz burada dökülmüştü.
40. Zerrubbabel, takipçilerinin keyiflendiriyordu çünkü yolculuk sona ermek üzereydi. Kudüs'ün harabeleri ve kardeşlerin parıldayan çadırları uzaktan görülebiliyordu. Yol engebeli ve düzensizdi, yürüyüşleri uzun ve yorucuydu ama yüce BENLİK'e duydukları sağlam güven sayesinde yolculuklarının sonuna gelmişlerdi.

41. Sonra Zerrubbabel şunları söyledi: "Tapınağı ileride görebiliyorum. Daha hızlı gidelim. Bakın, kardeşlerim bakın."
42. M.Ö. 517'nin baharında yani sınır dışı edilmelerinin yetmişinci yılında 42.000 Yahudiden meydana gelen kervan; kadınlar, çocuklar, erkekler, sürüler ve Tapınak hazineleriyle birlikte Zerrubbabel'in liderliği ve Joshua'nın başrahipliğiyle Kudüs'e vardılar. Euphrates nehrinin kıyılarından geçerek kadim Mari kasabasından geçtiler. Daha sonra çölden Şam'a ve güneye Galilee Denizi'ne gittiler. Yolculuk iki yıl sürdü ve vardıkları zaman kasvetli çöle kurulmuş çadırlarda yaşayan kabileler ve onların develeriyle keçilerinden başka bir şey bulamadılar.
43. Barınakları yoktu ama öncelik Tapınağın inşasına verilecekti. İnsanlar şimdilik geçici barınaklarda kalacaklardı. Kral Davut'un, Ahit Sandığı'nı Kirjath Jearim'den getirdiği zamanki yerlere bir ya da daha fazla tapınak dikildi. Tapınaklardan biri hazineleri ve malzemeleri saklamak için kullanıldı. Diğeri de ana merkez oldu. Saygıdeğer Sanhedran ve üç başkan burada yatıyordu. Bu Saygıdeğer ve Asil Loca olarak da bilinen bu saygıdeğer gurup, inşaatı yönetti. Ayrıca gereklilik üzerine Mükemmel Efendi derecesini görmüşlerdir.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

KRAL SÜLEYMAN TAPINAĞI'NIN

YENİDEN KEŞFEDİLEN GİZLERİ

1. Babil’de hâlâ esir olan üç kişilik küçük bir Mason guru-bu Kudüs’teki tapınağın inşasına yardım etmeye gitmek istediler ama önce Babil’in Yüce Locasından izin almaları ve Mükemmel Efendi derecesini görüşmelilerdi. Önce Sağ Saygıdeğer ve Mükemmel Efendiye giderek her biri şu istekte bulunmalıydı:
2. “Kendimi Kral Cyrus’un emrine bağlılıyorum ve Kudüs’e dönerek İsrail Tanrı’sı ve Efendisi’nin evinin inşasına yardım etmek istiyorum. Babil’in Yüce Locasına gelip Kudüs’e varmış kardeşlerime yararlı olacak bu izin bana verilmesini rica ediyorum. Bu isteği Pentagram ya da Parlayan Yıldızın adıyla gerçekleştiriyorum.”
3. Doğru Saygıdeğer ve Mükemmel Efendi, En Yüce Tanrı’ya bir dua sunarak şunları söyledi: “Ey sonsuz ve her şeye gücü yeten Tanrım, sen ki Musa’ya bir çalının ortasındaki alev şeklinde kendini gösterdin. Sana, kardeşlerimize olan ve insanlığa bağlılığımızla sana yalvarıyoruz. Bütün insanlarını asaletinle rahatlat, bizi senin için ikinci bir tapınak inşa ederken gözet ve dünyevî tapınağın peçesi dağılınca senin sonsuza kadar yönettiğin kutsal mabedine girmemize izin ver. Âmin.

4. Daha sonra devam etti: “Kral Süleyman Tapınağı’nın inşasına başlanmasından bu yana 470 sene geçti. Geniş bir alana yayıldık ve Kral Cyrus’un emri sadece Babil’e esir olarak getirilenlerin soylarından gelenler için geçerlidir. Biz, kardeşlerimiz ve Zerrubbabel’in yola çıkmasından evvel başkalarının büyük ve ihtişamlı gizemleri paylaşmasını engellemek için yeni bir derece kurduk.”
5. “Bunu yaparken, önemli bir binayı yaparken sadece onu inşa eden kişilerin anlayabilecekleri işaretlerle süsleyen atalarımızın kalıntıları önümüzdeydi. Biz bu dereceyi sadece Aktif ya da Dost Zanaatkâr Localarını yönetebilecek değere sahip kişilere veriyoruz.”
6. Kral Süleyman Tapınağı’nın inşasında işçiler zanaatlarına göre localara bölünmüşlerdi. Tasarısı çok daha küçük olan ikinci tapınakta ise loca kurumu gerekli değildi. Bütün yetenekli kişiler ortak bir zanaatkar grubuna dahildiler ve sahtekârlıkları engellemek için sadece Mükemmel Efendi derecesine sahip kişiler “birliğe” dahil olabiliyorlardı ama bu dereceyi edinebilmek için üye, kendisinin zanaatında usta olduğunu kanıtlamalıydı.
7. Üç yoldaş Kudüs’e vardıkları zaman, Zerrubbabel’in Sanhedran’ları bir toplantıya çağırdığını öğrendiler. Meclis binasına geldikleri zaman incelenip kabul görerek Zerrubbabel, Haggia ve Joshua’nın Sanhadrenler’in üç lideri olduğu kurula girdiler. Kurula getirildikleri zaman Zerubabbel onlara nereden geldiklerini sordu.
8. Esaretin toprağı Babil’den geldikleri cevabını verdiler. Daha sonra Zerubabbel onlara neden esaretin toprağı Babil’i terk edip vaatlerin şehri Kudüs’e geldiklerini sordu. Cevapları şu oldu: “Tapınağın inşaasında yardım etmek için, amacımız aranızda kabul edilmek ve elimizden gelen en iyi şekilde bu ihtişamlı yapının inşasında çalışmak.”

9. Zerrubbabel kabul görmeyi nasıl umut ettiklerini sordu. Cevapları şu oldu: “Babil’de öğrenilmiş belirli sembol, işaret ve hareketler aracılığıyla. Daha sonra istenilen kanıtları sundular ve Meclis’e girmeye hak kazandılar.
10. Joshua dua ederek şunları söyledi: “Ey görkemli efendimizin parlaklığı; ey efendimiz, Tanrı’mız, üzerimizden ışığını eksik etme; ellerimizle senin ihtişamını belirleyelim. Evet, elimizin kuvvetiyle senin ihtişamını göstereyim ve yaptığımız her şey senin En Kutsal İsmi’nin onuruna ve ihtişamı adına olsun. Âmin.
11. Zerrubbabel: “Amacınızı çok takdir ediyoruz ama kim olduğunuzu daha detaylı bilmek istiyoruz.”
12. Cevap verdiler: Milletinizden ve halkınızdanız, aynı kabilelerden gelmeyiz ve aynı soyun dallarıyız. Aynı sizler gibi reislerimiz İbrahim, İshak ve Yakup’un soylarından geliyoruz ama atalarımız büyük bir hata işleyerek En Yüce Tanrı’yı mutsuz ettiler ve halkımız (aynı peygamber Jeremiah’ın öngördüğü gibi) Babil Kralı’nın elinde yetmiş sene esir olmuştur. Bu olay Kral Jeroiakim’in yönetiminin dördüncü senesinde gerçekleşmiştir ama yılların esareti Efendi’nin gazabını dindirmiştir. Pers ve Babil Kralı Cyrus’un kalbini çelerek bizi özgür bırakan bir emir vermiş böylece bize ana vatanımıza dönme hakkını ve Efendi’nin tapınağını tekrardan inşa etme şansını tanımıştır.
13. Zerrubbabel: “Bu konular hakkındaki bilgilerimiz ve onları anlatırken gösterdiğiniz dürüstlük içtenliğinizi gösteriyor ama en yakın atalarınızın kimler olduğunu öğrenmek istiyoruz.”
14. Atalarının İsrail’de Prensler ve yöneticiler olduklarını söylediler ve onların Krallarına olan bağlılıklarının, Babil Kralı tarafından cezalandırılmak üzere esir olarak Babil’e götürüldüklerini söylediler.

15. Zerubbabel: "Hangi zanaat dalında çalışmak istersiniz?"
16. Efendi'nin onuru için en aşağı hizmetin bile onlara yeteceğini ve sadece iş için yalvardıklarını söylediler.
17. Zerrubbabel: "Alçak gönüllülüğünüz değerimizi gösteriyor ve sizlerin en yüksek seviyelere layık olduğunuz konusunda şüphemiz yok ama o konumlar doldu. Gidip işçilerin şefine rapor vereceksiniz, o da size gerekli malzemeleri verip ne iş yapmanız gerektiğini gösterecek. Ama size özel bir emrimiz var; eski tapınağa ait herhangi bir şey bulursanız bunları derhal bize göstereceksiniz. Gidin ve babalarımızın tanrısı da sizinle birlikte gelsin ve işinize ihtişam katsın."
18. Ertesi gün üç yoldaş, Zerrubbabel ve Sanhedran'ın huzuruna çıktılar. Onlara yaptıkları bir keşif soruldu.
19. Tapınağın adanmasından dört yüz yirmi sene, altı ay ve on gün sonra gerçekten de bir şey keşfettiklerini söylediler. Zerrubbabel'in emirlerine uyarak önce işçilerin şefine gitmişlerdi ve onun emirleriyle eski tapınağın temellerinin bulunduğu bir bölgede toprağı temizliyorlardı. İş sırasında, sabahın erken saatlerinde, aralarından bir tanesi bir kazma ile toprağı dağıtırken, sesinden dolayı altı boş olan bir bölge keşfetti ve küreğiyle üstünü açması için diğer bir yoldaşını çağırdı. Buldukları şey büyükçe pirinçten bir halkaydı ve geniş bir taş parçasına takılmıştı. Taşın üzerinde 'AM - B' - 'TSAPN' kelimeleri kazınmıştı.
20. Bu yazı yoldaşların geldikleri Babil'in eyaletlerinden birinde kullanılan işçilerin lisanında yazılmıştı. Kelimelerin anlamı "gizli hazinelere giden yol"du ve bulunduğu bölgede bir araştırma gerektiriyordu. Taş kaldırılmış ve hemen altında mükemmel bir kemerin tepesi görülmüş tür ama içeriye bir giriş yolu bulamayan işçiler kilit ta-

şını bir levye ile gevşeterek altındaki bölümü ortaya çıkarmışlardır.

21. Bu keşif, meraklarını körüklemiştir ama kirli hava ve başka bilinmeyen şeylerin tehlike yaratmasından dolayı aralarında kura çekerek kimin aşağı ineceğine karar vermişlerdir. Uygun işaretlere karar verdikten sonra aralarından bir tanesi yoldaşları tarafından beline uzunca bir ip bağlanarak ve sol elinden tutularak aşağıya indirilmiştir. İniş sorunsuz bir şekilde gerçekleşmiştir.
22. Ama güneş, erken saatlerde doğudaki sütunlu girişlerden çok az geldiği ve giriş çok ufak olduğu için aşağıya inen işçi kendisini nerdeyse zifiri karanlıkla buldu. Kötü hava şartlarından etkilendiği için önceden karar verilmiş işareti gerçekleştirip ipi üç kere çekti ve yukarı çekildi. Kilit taşını tekrar inceledikleri zaman, zaten bildikleri bilgilere dayanarak bu bölmenin Kral Süleyman'ın gizli odası olduğunu anladılar.
23. Daha fazla hava ve ışığın içeri girmesini sağlamak için bir taşı daha yerinden çıkarttılar ve başka bir yoldaş aşağıya indirildi. El yordamıyla araştırma yaparken muntazam bir şekilde işlenmiş bir taşın üzerinde bir tomar buldu. İşareti gerçekleştirdi ve yukarı çekildi. Tomarı inceledikleri zaman onun Kutsal Kanunların Kitabı olduğunu fark ettikleri zaman araştırmalarına devam etmek için büyük bir arzuyla doldular.
24. Başka bir taşı yerinden çıkararak (bu üçüncü) girişi genişlettiler ki güneş bu arada daha da yükselmişti; başka bir kardeş aşağıya indirildi. Bulunduğu yeri incelerken, yedi sütun tarafından desteklenen görkemli bir oda da olduğunu, kemerlerin çevresinde Burçlar Kuşağı'nın on iki işaretinin, İsrail'in on iki kabilesinin isimlerinin olduğunu ve daha evvel buldukları şeyin saf beyaz mer-

merden ikiz küp şeklindeki bir sunak olduğunu, üzerinde de Efendi Tanrı'ya adanmış süslemeler olduğunu fark etti. Güneş yükselmişti ve ışığı tam sunağın üzerine geliyordu. Tanrı'nın ulu, kendine has ve gizemli isminin bulunduğu altın halka ısıt ısıt parlıyordu. Aynı metalden yapılmış bir üçgenin üzerinde başka karakterler de vardı. Bunların Kutsal Kelime ile alakalı olduğuna inanmalarına rağmen anlamını çözememişlerdi.

25. Ayrıca Zerrubbabel'e, sunağın önünde, Süleyman Tapınağı'nın inşasına önderlik eden üç Saygıdeğer Efendi'nin simgelerinin olduğunu söylediler. Çok önemli bir keşifte bulunduklarına inanıp girişi çok dikkatli bir biçimde kapattıktan sonra görevlerinin onlara emrettiği gibi durumu Krala anlatmaya gelmişlerdi.
26. İlk işçi ileriye doğru bir adım atarak Zerrubbabel'e şunları söylemiştir: "Bu sunduğum Tomar'dır ve bu da Oda'nın güneşin yükseldiği andaki görünümünün çizimidir."
27. Yoldaşlar, Tomarı ve çizimi, yaptıkları keşfin çok büyük olduğunu söyleyen Zerrubbabel'e verdiler. Zerrubbabel şunları söyledi: "Bu uzun süreden beri kayıp olan ama şimdi bulunmuş Kutsal Kanun'dur. Tanrı'ya şükürler olsun!"
28. Herhangi bir şeyin yanlış anlaşılmış olması veya gözlemlenmemiş olması ihtimaline karşılık Zerrubbabel onlara odaya lisanlar konusunda çok yetenekli olan Yazman Ezra ile birlikte gitmelerini emretmiştir. İkinci bir araştırmadan sonra yoldaşlar ve Ezra, Sanhedran'a geri dönmüşlerdir.
29. Ezra: "Yoldaşlar tarafından her şey doğru bir şekilde bildirilmiştir. Ek olarak; sütunun alt kısmında, üzerinde Hiram Abif'in işareti olan bu mücevheri buldum ve gö-

rüldüğü kadarıyla bu o saygın kişiye aitmiş gibi görünüyor.”

30. Zerrubbabel daha sonra yoldaşlara esaretleri sırasında ne işle meşgul olduklarını sordu. Onlar da cevap olarak taş işçiliğiyle meşgul olduklarını söylediler ve Kral da onlara taş işçiliği diyerek ne kastettiklerini sordu.
31. Neredeyse diğer her şeyi içine dahil eden büyük ve dünya çapında bilim diye cevapladılar. Birçok parçasına önem vermişlerdi ama özellikle Tanrılarına ve komşularına karşı olan görevleri ile kendileriyle ilgili bilgileri öğrenmişlerdi. Bu bilgilerden, En Yüce Tanrı'nın ellerinde birer araç olduklarına inanan bu insanların mütevazı geleneklerini elde ettiler ve Hiram Abif'in zamansız ölümüyle kaybolan ışığı tekrar ortaya çıkarmaya çalıştılar.
32. Zerrubbabel daha sonra şunları söyledi: “Keşiflerinizi ödüllendirmek ve onların ne kadar önemli olduklarını sizlere göstermek bizim görevimizdir. Size bu onurlu nesilleri, rozetleri ve mücevherleri saygıdeğer hizmetlerinize karşılık olarak veriyoruz. Aynı zamanda bu âsaları elinize güç ve otoritenin sembolleri olarak alın. Sizi İsrail'in Prensleri ve Yöneticileri ilân ediyoruz. Asaletinizi daha çok arttırmak için sizi bu önlüklerle giydirip sizi yoldaşlarımız ve kardeşlerimizin arasına alıyoruz. Eğer sadık bir şekilde hizmet etmeye devam edip onurlu bir şekilde davranırsanız sizlere gizemli bilgilerimizin her dalını öğretmek bizim görevimiz olacaktır.”
33. “Dostlarım, yaptığınız keşif çok önemlidir ve dünya Kutsal Kanun'un sağlam bir şekilde günümüze geldiği için Masonluğa minnettardır. İlk saygıdeğer üstadımızın, tapınağın altında, ateşlere ve düşmanın gazabına karşı koruyacak gizli bir oda inşa etmek aklına gelmeseydi bu son Kutsal Kanun kopyası da tapınağın yıkımı sıra-

sında yok olmuş olacaktı. Üçgenin üzerindeki yoldaşların çözemediği yazılar Sanhedran'ın da gösterdiği gibi Tanrı'nın ismini üç lisanda temsil etmektedir ve bunların her biri bize göre kutsal kelimeyi telaffuz etmenin yok olmuş birer yoludur çünkü bunu herhangi bir dille telaffuz etmek ve onu normal insan bilgeliğiyle anlamak mümkün değildir. Son olarak Mason gelenekleri bize kadim üstadın kelimesinin Kral Süleyman Tapınağı'nın inşaa sırasinda bir gün yeniden ortaya çıkarılmak için kaybolduğunu söyler. Sanhedran'ın keşfettiği mücevherde Hiram Abif'in işareti vardır ve üçgenin üzerindeki karakterlerin kayıp kelimeyi anlattığına da hiç şüphe yoktur çünkü bu obje sadece üç Saygıdeğer Üstadın olduğu yere konulabilirdi ya da onların bulunmasına rıza gösterebilecekleri bir yerde olabilirdi.

34. “En Yüce Tanrı'nın güç veren merhameti ve kudreti olmadan ne yeterince iyi, ne de kabul edilebilir bir derecede hizmet verebiliriz. Onun özel desteği olmadan, onun gözünde yararlı hizmetkârlar olamayız. Bundan dolayı kutsal atalarımızın kabullendiği yönleme göre ve günah çıkartan rahipler gibi biz de bundan pişmanlık ve tevazu duyuyoruz. Yüzlerimizi toprağa gömüp yüzükoyun yatarak kendimizi Yaşayan Tanrı'nın merhametine sunuyoruz. Onun asil vaatlerinin başarılarından aldığımız güven ile geleceğe bakarak kurtuluşumuzun kemerinden geçip büyük mutluluk ve zafer evine kabul ediyoruz. Onun adı Büyük Benlik'tir, Alfa ve Omega'dır, İlk olan ve Son Kalacak Olan'dır.
35. M.Ö. 535 senesinde ikinci tapınağın inşaat çalışmaları birçok zorlukla karşılaştı. Kral Süleyman'ın ölümünden sonra ülkesinden ayrılan on kabilenin halefleri Samaritanlar, işlerde görev almak istemişlerdir ama geri çevrilmişlerdi. Bunun tek sebebi gerçek Yahudiler olmama-

ları değil, Pagan sunaklarını Tapınağa yerleştirmek istemeleri idi. Bu durumdan dolayı Yahudiler kendilerini sürekli saldırı altında buldular ve çalışırken silâhlarını yakınlarında tutmak gerektiğine karar verdiler. Bunun ötesinde Babil’de temsilcileri olan Samaritanlar, Kral Cyrus’un ölmesi üzerine yöneticinin inşaatı durdurmasını sağladılar.

ONİKİNCİ BÖLÜM

ZERRUBBABEL'İN ONURLANDIRILMASI

1. Yedi yıl boyunca Tapınak alanı açık ve terk edilmiş bir şekilde durdu. Daha sonra M.Ö. 521 senesinde Prens Darius, İran tahtına geçti. Şans eseri Darius ve Zerrubbabel silâh arkadaşlarıydılar ve o zamanlar eğer İran tahtına geçerse arkadaşları için gücü dahilindeki her şeyi yapacağına söz vermişti.
2. Darius'un hükümdarlığının ikinci yılında, tapınakta bir konsey kuruldu. Amacı Artaxerxes ve Ahasuerus'un yönetim dönemlerinde ülkenin mutsuzluğunu değerlendirmek ve tapınağın inşaatı ile yeni hükümdarlığı şreflendirmek amacıyla bütçe plânlaması yapıldı. Zerrubbabel, Haggai ve Jeshua o zaman başkandılar ve Ezra ile Nehemiah da Sanhedran'ın yöneticileriydiler. Toplamda yirmi yedi kişiydiler. Kral Darius'la görüşme kararı alındı.
3. Zerrubbabel bir kere daha Babil'deki Toplantı Salonu'na gitti. Zerrubbabel; Davut Krallığı'nın bir Prensi ve on altı yıl evvel özgürlüğünü elde edip En Yüce Tanrı'nın Kudüs'teki Tapınağını yeniden inşa etme hakkını kazanan kişi olarak tanıtılırken Darius, alçak bir kanepede doğuya doğru oturmaktaydı. Onun Cyrus tarafından Kılıç Şovalyesi ilân edildiği ve şimdi Kraldan adalet istemeye geldiği Darius'a açıklanır.
4. Darius sonra ona neden topluluğun sembollerini taşımadığını ve neden mecliste yerini almadığını sorar. Krala

şunlar anlatılır: “Zerrubbabel, Davut Krallığı’na dönerken milletin düşmanları tarafından saldırıya uğramış ve nişanlarından mahrum kalmıştır. Babil sınırındaki köprüyü ancak Kral Cyrus’un ona verdiği kılıcı sayesinde geçebilmiştir.

5. Darius ona neden Babil’e geri döndüğünü sordu. Cevap olarak da Zerrubbabel’in ve yurttaşlarının Kudüs’e döndüğü zaman düşmanları yüzünden zor zamanlar geçirdiklerini, Yahudiler’in yaşlılarının bu konuyu Kral’a sunmak için onu yolladığını öğrenmiştir. Darius’un iki valisi Tatenai ve Sheharbozenai, bu konuda mektup yazmışlardır.
6. Kral Darius’a... Barış olsun... Kral tarafından bilinsin ki; Davut Krallığı’na, büyük taşlarla ve duvarlarının içine tahtalar yerleştirilerek inşaa edilen Ulu Tanrı’nın Evine gittik. İnşaatın onların elinde nasıl hızlı ve başarılı bir şekilde sürdüğünü gördük. Yaşlılarına sorduk: Size kim bu binayı inşa etmeniz ve bu duvarı tamamlamanız için izin verdi? Bu işin başındaki insanların kim olduğunu yazmak için onların da isimlerini sorduk. Bize şöyle cevap verdiler: “Biz cennet ve dünyanın Tanrı’sının hizmetkârlarıyız ve zamanında İsrail Kralı’nın diktirdiği bu yapıyı, şimdi biz inşa ediyoruz. Ama ondan sonra atalarımız cennetin Tanrı’sının gazabını hak ettiler ve O da onları Babil Kralı Chaldea’lı Nebuchadnezzar’ın eline düşürdü. Nebuchadnezzar bu yapıyı yıktı ve insanları Babil’e götürdü. Ama Babil Kralı Cyrus’un yönetiminin birinci yılında Cyrus, Tanrı’nın evinin yeniden inşaa edilmesini emretti. Ve tapınaktan Nebuchadnezzar’ın aldığı altın ve gümüşten kutsal eşyalar da Kral Cyrus tarafından ismi Sheshbazzar olan birine teslim edildi. Cyrus onu vali yaparak şöyle dedi: Bu araçları al ve onları Kudüs’teki Tanrı’nın evine götürüp orayı tekrar inşa et.

7. Sonra aynı Sheshbazzar Tanrı'nın evinin temelini Kudüs'te atmıştı ve o zamana kadar inşaatı sürmekteydi ama hâlâ bitmemişti. Şimdi bu nedenle, Kral için de uygunsa, Babil'deki hazine odasında bir araştırma yapılsın. Kral Cyrus Kudüs'te Tanrı'nın evinin inşaatının hemen başlamasını emretti. Kral bu konuda bize yardımcı olsun.
8. Darius meclisindeki görevlilere ve Generallere bu araştırmanın başlatılmasını emretmişti ve bu konudaki kayıtların bulunmasını istedi. Araştırmadan sonra meclisteki görevlilerden bir tanesi bir parşömen tomarı buldu ve Darius'a şöyle dedi: "Bu tomar, Echbatana'da bulunan gerçeğinden kopyalanmıştır ve Cyrus'un bu yabancıнын söylediği gibi Media eyaletinin olduğu yerde, Kudüs'teki Tapınağın inşaatına emir verdiğini göstermektedir."
9. Darius, Zerrubbabel'i huzuruna davet edip Valilerden gelen mektuba bir cevap yazmaya başladı. Darius, Meclis görevlisine dikte ettirmiş ve görevli de Kralın söylediklerini kâğıda ya da parşömene yazmıştı. Daha sonra Darius, Zerrubbabel'i tekrar çağırıp başladığı işi bitirmek için sergilediği coşku ve istikrara saygı duyduğunu söyledi. Zerrubbabel'e yazdığı mektubu okudu.
10. Kralın meclis görevlisi mektubu okudu: Kral Darius'tan nehrin öteki tarafındaki Valiler Tatenai ve Sheharbozenai'ye saygılar... Cyrus'tan kalan kayıtlar arasında bulunan emrin bir kopyasını sizlere gönderiyorum. Tanrı'nın evinin inşaatına izin verin. Harcamaların Kralın malları arasından gerçekleştirilmesine izin verin, hatta nehrin ötesindeki bölgelerden gelen vergileri kullanın ve rahipler için adak olarak kurbanlar verin ki duaları Kral ve oğulları yönünde olsun. Kim bu emri değiştirirse bir sicim evinden yükselsin ve o sicimle asılarak can versin, evi de gübrelik olarak kullanılsın. Ve orada adının

geçmesini sağlayan Tanrı da Kudüs'teki Tanrı'nın evinin inşasını engellemek isteyen Kralları ve insanları yok etsin. Buna izin verdim, hızla yapılsın.

11. Darius, Zerrubbabel'e mektupların bir an önce yola çıkacağını söylemiştir ve Zerrubbabel'in halkının Tapınağı inşa ederken bundan sonraki güvenliklerini sağlamak için ve saygısının bir işareti olarak Zerrubbabel'i Doğu'nun Şovalyesi ilân etmiştir.
12. Zerrubbabel yaklaşarak diz üstü çöktü. Darius kılıcını Zerrubbabel'in omzuna yerleştirdi ve şunları söyledi: "Ayağa kalk Doğu'nun Şovalyesi. Kudüs'e dönerken bölgelerimden güvenli bir şekilde geçeceksin ama senden istediğim ülkemde bir süre kalmandır. Bu sürede seni korumalarımın biri olarak görevlendiriyorum ve takdirimin başka bir işareti olarak seni bu Kuşak'la onurlandırıyorum. (Darius, Zerrubbabel'in omzuna ipekten, altın süslemeleri olan ve açık yeşil renkli bir kuşağı soldan aşağı sarkacak şekilde asmıştır.) Bunu, nehri geçerken savaştığınız düşmanlarınıza karşı kazandığınız zaferin anısına tak.
13. Zerrubbabel diğer iki muhafızın yanında tahtın yanındaki yerini aldı.
14. Muhafızlardan biri Zerrubbabel'le şunları söylemiştir: "Büyük Kral dileğini benim aracılığımla duyuruyor. Üçümüzün de şu soru hakkındaki yorumlarını merak ediyor: Hangisi daha kuvvetlidir? Şarap mı, Kral mı yoksa kadın mı? Hangisiyse onun üstesinden gelecektir ve kimin cevabı diğerlerinden daha bilgeceyse onu ödüllendirecektir. Zafer kazanan mor giyinecek, altın kadehten içecek altının üzerinde uyuyacak, altın süslemeleri olan bir at arabası olacak, iyi ketenden bir sarık ve boyundan sallanan bir zincir takacaktır. Ve bilgeliği yüzün-

den Darius'un yanında oturacak, Kral'ın kuzeni olarak anılacaktır."

15. "Her birimiz bir kâğıda cevabımızı yazıp onun özel mührünü vurup Darius'un başının altına yerleştireceğiz." Odadan çıktılar. Darius uyandı ve kâğıtları yastığının üstünden aldı. Genç muhafızların çağrılmasını emretti; böylelikle her birimiz kendi yorumumuzu yapabilecektik. "Kral daha sonra şarabın mı, kadının mı yoksa Kralın mı daha kuvvetli sorusu hakkındaki fikirlerimizi beyan etmemizi söyledi."
16. Muhafız Zerrubabel'e her cevabın sıra ile kâğıttan okunması gerektiğini söyledi.
17. İlk muhafız: "Ey insan! Şarap o kadar kuvvetlidir ki içen herkesin hata yapmasına sebep olur: Bir Kral ile babasız bir çocuğun, kölenin ve özgür adamın, zenginin ve fakirin zihinleri aynı olur. Her düşünceyi neşeli ve mutlu yapar; böylece insan ne kederini ne de borcunu hatırlar. Ve o her kalbi zenginleştirir böylece insan ne Kralı ne de yöneticiyi hatırlar. İnsanın sadece yeteneklerinden bahsetmesine neden olur. Ve insanlar ellerinde kupaları olduğu sürece ne kardeşlerine ne de arkadaşlarına karşı sevgilerini hatırlarlar. Kısa bir süre sonra kılıçlarını çekerler ama içtikleri şarapsa ne yaptıklarını bile anımsamazlar. Ey insan, bizi bu şekilde hareket etmeye zorlayan şarap en kuvvetli olan değil midir?"
18. İkinci muhafız: "Ey insan! Güçlü insanlar, karayı, denizi, her şeyi yönetmezler mi? Ama Kral en güçlüsüdür çünkü o burada bahsettiğim şeylerin hepsinin efendisidir ve hepsinin üzerinde üstünlüğü vardır. Kral ne emrederse onu yaptırır. Eğer insanların aralarında savaş yapmalarını isterse bunu yaparlar: eğer onları düşmanlarının üzerine gönderirse giderler; dağları, kuleleri ve du-

varları yıkarlar. Öldürürler ve ölürler. Elde ettikleri ganimet ya da başka bir şey olsun, her şeyi Krala getirirler. Asker olmayanlar ve savaşla işi olmayanlar için de bu geçerlidir. Emekleriyle ettikleri ve biçtikleri ürünlerinden Krallarına vergi verirler Ama o bir insan olmasına rağmen, öldürmelerini emrederse öldürürler; eğer canlı bırakmalarını isterse canlı bırakırlar; eğer vurmalarını emrederse vururlar; eğer terk etmelerini emrederse terk ederler; eğer inşa etmelerini emrederse inşa ederler; eğer kesmelerini emrederse keserler; eğer ekmelerini emrederse ekerler. Böylece bütün insanlar ve ordular ona itaat eder ve o uyurken, yerken, içerken, dinlenirken onu korurlar. O bunları yaparken ne birisi gidebilir ne kendi işini yapabilir ne de onun emirlerine herhangi bir konuda uymamazlık edebilir. Ey insan, Kral ona bu şekilde itaat edilirken nasıl en kuvvetlisi olmaz?”

19. Zerrubbabel: “Ey insan! Büyük olan ne Kral ne insanların kalabalık olması ne de şaraptır. Peki insanları yöneten ve onlar üzerinde üstünlük sağlayan kimdir? Kadının değil midir? Kadınlar hem Kralı hem de onun kralarda ve denizlerde yönettiğı bütün insanları doğurur. Hatta kendileri bile kadınlardan gelir ve şarabın geldiğı üzüm bağlarında çalışanları da onlar doğurup beslemiştir. Onlar aynı zamanda insanlar için giysi yaparlar; insanlara ihtişam katarlar ve kadınlar olmadan erkekler var olamaz. Evet, eğer erkekler altın ve gümüşü bir araya getirirse ya da başka hoş şeyleri, güzel, tatlı ve narin bir kadını sevmezler mi? Bundan dolayı kadınların sizden üstün olduğunu bilmelisiniz. Onlar için yük taşıyıp yorulmadan çalışmaz mısınız? Ve elinize geçenleri getirip onlara vermez misiniz? Evet, erkekler kılıçlarını alıp giderek başkalarını soyabilir, denizlere ve nehirlerle yelken açabilir, bir aslana gözünden bakabilir, karanlıkta

yürüyebilir ve ne çaldıysa, yağmaladıysa veya sahip olduysa onları sevdiğine getirir. Bundan dolayı erkek; karısını, annesi ya da babasından daha çok sevebilir. Evet, birçokları kadınlar için aklını kaçırmıştır ve onların iyilikleri için köle olmuşlardır. Birçoğu kadınlar için ölmüş, hata yapmış ve günah işlemiştir. Ve şimdi siz bana inanmıyor musunuz? Kral çok güçlü değil midir? Bütün eyaletler ona dokunmaya korkmuyorlar mı? Ama ben onu ve saygıdeğer Bartacus'un kızı Apame'yi yani Kralın metresini görebiliyorum; Kralın sağ yanında oturuyor. Ve Kralın tacını kafasından alıp kendisinininkine yerleştirdikten sonra Krala sol eliyle vurabiliyor. Ve bunlara rağmen Kral ona her zaman zevkle bakıyor: Eğer o gülerse Kral da gülüyor; eğer o mutsuz olursa onu pohpohlayarak kendisiyle barışmasını sağlıyor. Ey insan, kadınların yaptıklarını görerek onlardan başka neyin kuvvetli olduğunu söyleyebilirsin ki?"

20. "Ey insan, kadınlar kuvvetli değil mi? Dünya büyüktür, cennet ise yüksekte, güneş yönünde hızlıdır çünkü gökyüzünü arşınlar ve yoluna bir gün boyunca devam eder."
21. "O bunları yarattığı için büyük değil midir? Bundan dolayı en büyüğü Gerçek'tir ve o her şeyden daha kuvvetlidir. Dünyadaki her şey Gerçek'ten gelir ve cennet onu kutsasın ki her şey onun önünde titreyip sallansın. O olmadan hiçbir şey doğru değildir. Şarap işe yaramaz, Kral işe yaramaz, kadınlar işe yaramaz, erkekler ve çocuklar işe yaramazdır ve içlerinde doğruluk yoktur. Ayrıca günahkârlıkları içinde yok olacaklar. Eğer içlerinde gerçek yoksa güvensizliklerinde yok olacaktır. Gerçek ise var olacak ve her zaman güçlü olacaktır. O yaşayacak ve her şeyi sonsuza kadar fethedecektir. Onunla insanları ve ödülleri kabul etmek yoktur ama o adil olan şeyleri yapar ve adaletsiz ve işe yaramaz şeylerden uzak durur. Bütün insanlar onun maharetlerini be-

ğenirler. Onun yargısında hiçbir adaletsizlik yoktur ve o bütün çağların gücü, Krallığı, kudreti ve ihtişamıdır. Gerçekliğin Tanrısı Kutsansın.”

22. Darius sol elini Zerrubbabel’in sağ omzuna koyarak ona sarıldı. Zerrubbabel’de aynısını yaptı ve ikisi de şöyle söylediler: “Gerçek en büyüktür ve her şeyden üstündür.”
23. Darius: “Ne soracaksan sor, yazılarda anlatılanlardan fazlası belirlenecek ve sana vereceğiz çünkü sen en bilge seçildin. Sen benim yanımda oturacaksın. Kuzenim olarak bilineceksin.”
24. Zerrubbabel cevap verdi: “Kral olduğun zaman Kudüs’ü inşa etmek üzere ettiğin yemini hatırla. Kral Cyrus’un Babil’i yok etmek üzere yemin ettiği zaman bir kenara ayırdığı ve Kudüs’ten alınan bütün değerli eşyaları da gönder. Aynı zamanda Chaldealılar Davut Krallığı’nı yakıp yıktıkları zaman Edomites tarafından yıkılan tapınağı tekrar inşa etmeye de yemin etmiştin. Ve şimdi ey efendi Kral, senden istediğim şey budur. Senden prensliğin bana verdiği özgürlüğe dayanarak yeminine sadık kalmanı istiyorum çünkü ettiğin yemin cennetin Kralına edilmiştir.”
25. Darius: “Zerrubbabel her şey senin dilediğin şekilde gerçekleşecek.”
26. Zerrubbabel Kudüs’e dönerek Sanhedran meclisinin önüne çıktı. En Mükemmel Şef doğuya dönük oturmuştu, iki muhafız da batıya. Kudüs’ün Şovalye Masonları diye bilinen Kardeşler meclis odasındaydı ve kırmızı giysilerini giymişlerdi.
27. En Mükemmel Şef sordu: “Zaman ne zamanıdır?” Ve şovalyeler cevap verdiler: “Sabah yıldızı, gecenin gölgelerini uzaklaştırdı ve onun büyük ışığı locamızı memnun etmeye başladı. Tapınağı yeniden inşa etme zamanıdır.”

28. Zerrubbabel yaklaştığı zaman muhafız sordu: “Kimsin sen?”
29. Zerrubbabel cevap verdi: “Kral Cyrus’tan tapınağı inşa etme iznini alan bir kardeş. Daha sonra aynı iznin teyidini de Darius’tan aldı. Şimdi kardeş masonlarla birlikte Davut Krallığı’na yaşamaya geldi.”
30. Muhafız sordu: “İsmin nedir?” Ve isminin Zerrubbabel olduğu söylendi.
31. Muhafız, Sanhedran’a Cyrus’tan Tapınağın inşaatı için izin, aynı konuda Darius’tan da teyit alan ve şimdi Davut Krallığı’ndaki mason kardeşleriyle birlikte yaşamak isteyen Zerrubbabel’in kabul görmeyi beklediğini söyledi.
32. En Mükemmel Şef: “Kardeşlerim ve Şovalyeler! Bu bizim prensimiz. Onun gelişi için kapıları açınız. O bizim değerli prensimiz. O, esaret yılları sona erdiğinde Cyrus’un karşısına çıkmış ve dileğimizi yerine getirerek bizi özgür kılmıştır. Cyrus onu hâlâ taşıdığı bir kılıçla silâhlandırmış ve ona Kılıç Şovalyesi nişanını vermiştir. Euphrates Nehri üzerindeki köprüyü geçerken bizim ve düşmanlarımız arasında çıkan savaşta kurdelesini kaybetmiştir ama kılıcıyla geçidi açmıştır. Kudüs’e vardıktan sonra, tapınağı tekrardan inşa etmeye başlamak için hazırlıklar yapılmaya başlanmıştır. Bizi Babil’den buraya kadar takip eden değerli üç kardeşimiz temel için kazı yaptıkları sırada çok önemli bir keşif yapmışlardı. Bu keşif, Sanhedran’ın masonluğun en yücesi Royal Arch derecesini anmasını sağlamıştır ki Prens Zerrubbabel’in kendisi ilk yönetici olarak tanınmakadır. İşlerimiz engellendiği için Zerrubbabel, Sanhedran tarafından Darius’a gönderilmiştir. Darius da onu kabul edip Doğu’nun Şovalyesi ilân etmiştir ki şu anda üzerinde taşıdığı kuşak

bu unvanın sembolüdür. Valilerine yolladığı artık bizi rahatsız etmemelerini yönünde mektup göndermek için hükümdarın üstünlüğünü kabul edip Kralın isteği üzerine, yurttaşlarına daha fazla yararlı olabilmek için bir süre daha orada kalmıştır. Bir bilmeceyi çözdüğü için Kral onunla birlikte tapınaktan alınan ve Kral Cyrus'un geri vermediği birçok değerli şeyi de yollamıştır. Artık Royal Arch Masonlarınca görüşülen bir şövalye topluluğunun kurulduğunu öğrendiği için kendini Kudüs'ün Şövalye Masonları'na sumakta ve onların arasında yerini almak istemektedir.”

33. “İyi niyetli amacımıza ulaşmak için gösterdiğin coşku ve sadakatin, sana verebileceğimiz en büyük onurları hak ediyor. Güvenilirliğin ve dayanıklılığın denendi. Sana kurdeleni veren Cyrus aslında iyi niyetliydi ama eşitlikçi değildi. Kurdelenin köprüde yitmesi sana gösterişin ve görkemin masonluk onuru gibi kalıcı olmadığını göstermiş olmalı. Şu an giydiğin kuşağı da hak ettin ve Darius'un dostluğunu aldın ama Mason bilgeliği olmasaydı Darius'un sana sorduğu soruya cevap veremezdin ve ülkemize olan hizmetlerin bu kadar başarılı olamazdı.”
34. Zerrubbabel, Haggia ve Joshua tarafından yönetilen Kudüs'ün Şövalye Masonları, tapınağın inşasını tamamlayıp Kudüs'ün prensleri ve yöneticileri oldular.
35. Kudüs Prensleri'nin Büyük-Bayram günü, Adar isimli on birinci ayın 23'ncü gününde kutlanır. Bu Her Şeye Kadir Olan'a tapınağın inşaatını bitirdikleri, minnetlerini sundukları gündür. Diğer bayram günleri de şunlardır:
36. Tebet isimli onuncu ayın 20'inci gününde “Elçiler Babil'den geri döndüklerinde Kudüs'e zaferle girdiler.”

37. Mart ve Eylül aylarındaki ekinoks günleri, tapınağın iki kere inşa edilmesini temsil etmektedir.
38. Beş üye yeterli bir çoğunluk oluştururdu: Meclis daha az kişiyle açılmazdı.
39. Eğer bir Prens bir diğerine meydan okursa, sonsuza kadar uzaklaştırılırdı.
40. Prensler titiz bir şekilde adaletin ve iyi düzenin işlediğini gözlemlemek zorundaydılar ve kendi hayatları da buna uygun olmalıydı.
41. Eğer herhangi bir meclis ya da loca üyesi; yüce ya da sembolik dereceleri Yüce Meclis'in kurallarının dışında gizli ya da uygunsuz bir şekilde verirse, açıklanmasına yardım ederse ya da desteklerse Kadim, Hür ve Kabul Görmüş Masonluğun kurallarına göre cezası sürgündür.
42. Kudüs Prensi alt bir meclis ya da locayı ziyaret ettiğinde kendini prens giysileriyle tanıtmalıdır. Yönetici onu test etmek için başka bir Kudüs Prensi çağırır. Eğer denetçi onun adına iyi yorumda bulunursa çelikten kemerin altında kabul görür. Ardından dört kardeşin eşliğinde yöneticinin sağına oturmalıdır. İsmi ve rütbesi tabletlere kazınıp kaydı yapılmalı böylece daha sonra hak ettiği onuru sorgulanmadan alabilir. Benzer merasimler ayrılırken de yapılmalıdır.
43. Prenslerin alt localara, birliklere ya da Meclislere girme hakları vardır ve izin istemeden yargıyla konuşabilirler. Eğer yönetici seçiminde bir Kudüs Prensi kendisi veya başka biri için oy isterse sonsuza kadar ihraç edilir.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KİLİSENİN BÜYÜK MİMARİ

1. İkinci Tapınağın inşaaından sonra Masonlar işlerini bıraktılar ve büyük acılara katlanarak diktikleri binaları zamanın aşındırmasına terk ettiler. Böylelikle işçiliklerinin bilgeliği, malzemelerinin gücü ve mimarilerinin güzelliği karmaşa, yıkım ve çürümeye savunmasız kaldı.
2. Ama Sonsuz ve En Yüce Tanrı, ihtişamını göstermekte kararlıydı ve kötü malzemeli binaları insan gücünün etkileyemeyeceği yüce ve ruhanî geometriyle değiştirerek yapıların sonsuza kadar dayanmasını sağladı.
3. Ve Sonsuz ve En Yüce Tanrı, bize Perpend-ashlar'ı vererek, Kutsal Shekinah doğulu bilgelere gözüktüğünde doğan Tanrı'nın Oğlu'nu temsil etmemizi sağladı.. Demek ki Perpend-ashlar kendisine Sharon'un Gülü ve Vadi'nin Zambağı diyen Kilise'nin Büyük Mimarı'nın sembolüydü.
4. Masonlar olarak bize insanın kurtuluşunu Tanrı'nın İhtişamını göstererek anmamız söylenmişti. Bütün Onur, İhtişam ve Övgü şu andan itibaren sonsuza kadar ona ait olmalıydı.
5. Ve biz Kutsal Taş ya da diğer adıyla Adamant Dağı'nı bulmak için dünyayı gezmeliydik.
6. Geniş çölleri aşıp büyük dertleri atlatarak dağların zirvelerine vardığımız zaman kurtuluşumuzun Kutsal Taş'ı-

nı gördük ve taşın yanlarında bir çeşme vardı. Bir kuzu: “Gelin ve için,” dedi.

7. Ve bu Taş’ın üzerine büyük bir şehir içinde büyük bir kilise inşa ettik. Şehir ne kanla ne de adaletsizlikle kuruldu; temelinde Doğruluk ve Gerçek vardı. Çünkü şöyle söylenirdi: “Taş duvardan ağlayacak ve tahtadan çıkan sunta cevap verecek. Şehrini kan ve adaletsizlikle kurana lanet olsun. Doğruluk ve Gerçek, Taş kadar sağlamdır.”
8. Şehir birçok farklı dili konuşan halka ev sahipliği yaptı ve ellerinde alevli kılıçlar olan melekler tarafından korundu. Şehir, “Efendi orada” ya da “Jehovah Shammah” adlarıyla anılırdı.
9. Şehrin merkezinde muntazam bir haç şeklindeki büyük kilise vardı. Boyu doğudan batıya doğru uzanıyordu çünkü Efendi’nin İhtişamı doğudan görünürdü ve batıdan kaybolurdu. Bu yüzden kiliselerin, şapellerin ve dini mekânların konumu bu döngüye uygun olmalıydı. Genişliği kuzeyden güneye uzanıyordu; yüksekliği ise ölçülemez, derinliği anlaşılamazdı.
10. Ve biz Yüce Mimarın sesini duyduk: “Ağır yük altında ezilmiş ve çalışmış olan sizler, bana gelin, dinlenmenizi sağlayacağım.” Ve biz de Kilise’de çalıştık, iş yaptık. Maaşlarımız bu dünyevi arzular değil Krallığa ulaşma umuduydu.
11. Her kardeş çalışsın ve iş yapsın ki Sion Dağı’na yaşayan Tanrı’nın şehrine, harika Kudüs’e gidebileyim ve sayısız meleğin dostluğuna, genel toplantıya, ilk doğanın kilisesine, Cennet’te yazıldığı gibi ve her şeyin yargılayıcısı olan Tanrı’ya, mükemmelleştirilmiş adil insanların ruhlarına ve yeni aktin arabulucusu İsa’ya kavuşabileyim: Güneş’in batmadığı, Ay’ın kaybolmadığı yerde

Efendimiz sonsuz ışığımız olacaktır ve gündüzümüz son bulacaktır.

12. Büyük Kilisenin kulesine yaklaşırken üç bilge bizi Orta Oda'ya çağırdı. Bizi, doğuda yükselen parlak yıldızı izleyerek Bilgelik Meclisi'ne götürdüler.
13. Ve gördük ki Bilgelik Meclisi bir öküz ahırındı ve biz orda en ihtişamlı Kardeşi, eşini ve kutlu kelimeyi gördük. İsimleri: Joseph, Meryem ve İsa'ydı.
14. Ve kısa bir süre sonra Aziz Vaftizci Yahya çölde, Ölü Deniz kıyısında kendini gösterdi ve masonluğu birbirine çok benzeyen bütün eski felsefi ve dinî sistemlerden ayırdı.
15. Kelime dünya üzerinde 45 yıl varlığını sürdürdü. İzlememiz için parlak ve aydınlık bir örnek oldu. Kurtuluşumuz için acılı ve alçakça bir ölümü tattı.
16. İşte o zaman işçiler, taşı binanın köşesinden kopartıp yıkıntıların arasına attılar.
17. Her Şeye Kadir Olan ve Sonsuz Babamız, sevgili Oğlunu dünyaya gönderdiğin için sana minnettarız. Bize için parlak ve aydınlık bir örnek olduktan sonra hatalarımız yüzünden haçta son buldu.
18. Gizemli Gül'e göre Kelime bir dağın zirvesine yerleştirilmiş bir haçta kurban edildi. Bu dağ, semavî kürelere doğru yerden üç kare, üç daire ve üç üçgen kadar yüksekte duruyordu. O anda tapınağın peçesi yırtıldı ve dünya karanlıkta kaldı; merhametin gündüz yıldızı gözlerden saklanmıştı ve kelime kaybedilmişti.
19. Kelime kaybedildiği zaman her masonun içinde düştüğü kederin boyutu korkunçtu. Yıldızlar yok oldu, Güneş ve Ay karardı ve karanlık dünyanın üzerine çöktü.

20. Dokuzuncu saat gelmişti ve Masonluk derin keder ve üzüntü altında ezildi ve dehşete düştü.
21. Dünya sallandı, taşlar yırtıldı. Tapınağın peçesi acıyla yırtıldı, dünyaya karanlık çöktü ve Gerçek ışık bizi terk etti. Sunaklarımız devrildi, Kübik Taş kan ve su akıttı. Parlak Yıldız'ın ışığı örtüldü, çobanımız sarsılmıştı. Kelime kayıptı ve umutsuzlukla sıkıntı tüm ağırlığıyla içimize oturmuştu.
22. Eski Tapınağın hatıralarına sahip birkaç Kardeş ormanlarda ve dağlarda gezip durdular. İnsanlar Kelime'nin saklandığı kutsal mezarı aradılar ve onun durduğu yeri üç gün boyunca sessizce izlediler. İnsan kalbi bu kadar büyük bir şaşkınlıkla karşılaşmamıştı.
23. Üçüncü günün ilk saatinde ki bu aynı zamanda haftanın ilk günüydü; Mükemmel Mason'un vakti geldi.
24. Mükemmel Mason'un zamanında Kelime'yi içinde barındıran Kübik Taş, Gizemli Gül'e dönüştü. Parlak Yıldız bütün ihtişamıyla tekrar ortaya çıktı, sunaklarımız tekrar düzeldi ve gerçek ışık tekrar belirdi. Karanlık bulutlar yok oldu ve Yeni Emir'de birbirimizi sevmemiz emredildi.
25. İster Sinai, ister Salem, ister Doğulu Bilgelerin kutsal Kelime'yi gördüğü yer olsun; nerede görünürse görün-sün Yıldız ve dairsel ihtişam, Shekinah'ın belirtisidir.
26. Kelime, cennetteki Loca'ya yükseldi ve hâlâ orada; Kutsal Hayalet ve Babamız arasında arabuluculuk yapıyor. Bir Tanrı üç kişi.
27. Ama havarilerin yazılarının eksik olduğuna kalabalık kit-leler inanır. Eksik yazıtların başka bir bakış açısına sa-hip olduğuna, Mason geleneklerimizde nesilden nesile aktarılan gizemlere ve Aziz Vaftizci Yahya tarafından çölde duyurulan gizemlere sahip oldukları söylenir.

28. Kelime'nin doğumuyla, Selametimizin Büyük Liderinin, düşmüş insanlığı kurtarmak için doğduğunu öğrendik.
29. Kelime'nin hayatından, Gerçeği izlememizin gerekli olduğunu öğrendik.
30. Kelime'nin ölümünden doğanın bedelinin ödendiğini ve kanunun katılığının tatmin edildiğini öğrendik.
31. Kelime'nin dirilişinden, Merhametin Gündüz Yıldızı'nın yükselerek gerçeklik ve barışa giden yollarda bizi destekleyeceğini öğrendik.
32. Gerçeğin önemini küçümsememeliyiz. Herhangi bir inanç için önemsiz olabilecek bir kelime telaffuz etmiyoruz.. Biz bir Müslüman'a sadece Allah'ın tek olduğuna ve Muhammet'in onun Peygamberi olduğuna inanmasını söylemiyoruz. Biz bir Yahudi'ye beklediği Mesih'in Bethlehem'de iki bin yıl önce doğmuş olduğunu söylemiyoruz. Ve biz de elimizden geldiği kadar az bir şekilde bir Hristiyan'a Nasıralı İsa'nın bir insan olduğunu ya da onun dirilme hikâyesinin çok daha eski bir hikâyeden alınma olduğunu söylüyoruz. Hangisinin doğru olduğu bizim yorumumuzun ötesindedir. Masonluk bir çağa ait değildir, bütün zamana aittir ve bir dine ait değildir çünkü büyük Gerçeğini bütün inançlarda bulur.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EN ESKİ HRİSTİYAN DERECELERİ

1. Caius Flavius Valerius Claudius Constantine (İ.S 274 – 337), Flavius Valerius Constantinus Chlorus ve bir İngiliz Prensesi olan Caylus'un kızı Helena'nın oğluydu. Constantine, İngilizler'in York Şehri'nde doğmuştu. Babasının ardından İspanya, Galya ve İngiltere'nin Valisi oldu. Maxentius yenildiği zaman York'taki Roma Lejyonları tarafından Doğu'nun İmparatoru ilân edildi.
2. Constantine, Hristiyanlığı açıkça destekleyen ilk İmparator oldu ve biz onun din değiştirip Kızıl Haç Topluluğu'na geçişini kutlarız.
3. Bu ünlü topluluğa giren adaylar, tam anlamıyla eşkenar üçgen üzerinde kabul edilirler. Haç'ı alıp Koyun'un yolunda ilerlemek için Yeni Kanun'a uymak zorundadırlar ki böylece En Yüce Tanrı'nın Tapınağı'nın kalbini tekrar inşa edebilirler.
4. Onlar İmmanuel'i arıyorlar. Buraya Dul Hiram'ın Oğlu tarafından yönlendirildiler. Tanrı'nın Şehri Shiloh'ta dinlenmeyi umut ediyorlar. Askeri başarılarıyla ünlü Judah Kralı, Uziah'ın soyundan geliyorlar.
5. Topluluğun kitabesi: "In Hoc Signo Vinces" yani "Bu işaretle fethedeceksiniz."
6. Constantine bu ünlü ve cesur topluluğu Saxa Rubra savaşından sonra M.S. 312'de kurmuştur. Savaşta sonunda düşmanı imparator Mazentius'u yenmiştir. Topluluğu, kendisinin Hristiyan inancına geçmesini sağlayan Kut-

sal mucizeyi anmak ve bazı askerlerinin kahramanlıkları ve sadakatlerini ödüllendirmek için kurmuştur.

7. Kızıl Haç Topluluğu, Mason Şovalyeliği'nin en kadim kuruluşu olmasıyla birlikte en onurlusudur da. Davranış biçimleri değerli Kardeşlerden gelir ve Topluluğun sloganları inancı, bağlılığı ve coşkuyu barındırır.
8. Hristiyanlığa geçmeden evvel Constantine, Roma'daki Collegium Artificum yani Mühendisler Birliği'nin gizemlerine üye yapılmıştır ve Hâkim ya da Efendi konumunu almıştır. Bu eğitim kuşkusuz zihnini aydınlatıp onu Kadim Gizemlerin merkezini olan En Yüce Tanrı'nın bilgeliğinden daha fazla şey öğrenmesi için heveslendirmiştir. Bundan dolayı İmparatorluk Mor'unu giydiğinde ne üstlendiği İmparatorluk işleri ne de sorumlulukları onun gerçeği ve bilgeliği aramasını engelleyemezdi.
9. Din değiştirmesi şunlarla alâkalıdır: Ordusu Roma'ya doğru ilerlerken bir akşam Constantine, yolculuğun tehlikeleri ve getirileri konusunda derin derin düşünüyordu. Kutsal bir yardım almadan başarısız olacağını hissettiği için cennetten yardım dilenip kendisine doğru yolu seçebilmesi için ilham ve bilgelik bahşedilmesi için dua etti. Evrenin Büyük Mimarı, dualarını duydu çünkü gökyüzünde Haç şeklinde bir Işık Sütunu oluştu ve üzerinde "In Hoc Signo Vinces" yazısı belirdi.
10. Bu kadar olağanüstü bir olay İmparatorun ve ordusunun şaşkınlığa düşmesine neden oldu. Paganlar çok uğursuz bir olaydı ama bir sonraki gün Constantine gece gördüklerine uyup gökyüzünde görülene benzeyen Haç'ın olduğu bir sancak yapılmasını ve bundan sonra savaşlarda önünde taşınıp Zaferin ve Kutsal korunmanın bir sembolü olmasını istemiştir.

11. Bu olayın sayesinde askerler arasındaki birçok Hristiyan mason ortaya çıkıp açık açık inançlarını beyan edebilmişlerdir. İmparator da bu olayı anmak için Masonların zırhlarına üzerine utsal kelimedeki harfleri temsil eden on altı yıldız ve kırmızı bir haç resmi koymalarını emretmiştir.
12. Constantine başkente döndüğü zaman, Kardeş Eusebius'un yardımıyla topluluğun şövalyeleriyle bir Meclis açmıştır. Bu cesur ve ünlü kişilikler hükümdarlığın kişisel koruyucuları olmuşlardır.
13. Asil kurucumuz, zambak ve gülü, saygı duymayı öğrendiği kutsal varlığın sembolleri olarak seçmiştir. Bunlar Sharon'un Gülü ve Vadi'nin Zambağı'nı temsil etmektedir.
14. Constantine'nin öğrenmeye karşı duyduğu istek dikkat çekmektedir. Kutsal Kitabın kiliselerde sürekli bulunmasını ve sürekli okunmasını emretmiştir. Gelirinin dörtte birini fakirlere yardıma ve diğer dindar amaçlara ayırmıştır. Bu yüzden anısı iyi niyetli insanların ve Masonların zihninde zamanın sonuna kadar yaşayacaktır.
15. M.S. 329 senesinde İngiltere Kralı Caylus'un kızı, Büyüyük Constantine'in annesi ve Constantious'un eşi olan Aziz Helena, kurtarıcımızın gerçek haçını bulmak için kutsal topraklara bir yolculuk yaptı.
16. Calvary Dağı'ndaki tepelikleri kazılması ve Venüs tapınağının yok edilmesiyle üç tane haç bulunmuştu ama hangisinin Tanrı'nın Koyunu'nun kutsal formunu taşıdığını belirlemek güçtü.
17. Başrahip Marcellinus'a danışıldı. Başrahip bulunanların hastalık bulaşmış ve ölmeyi bekleyen bir kadının yatağının yanına taşınmasını emretti. Haçların erdemi ve et-

kisi kadının ellerini üzerine yerleştirilerek sınanacaktı. Başrahibin emirlerine uyuldu, haçlardan iki tanesi ona hiçbir şekilde yardımcı olmadı ama ellerini üçüncünün üzerine yerleştirdiği zaman hastalığı mucizevî bir şekilde iyileşmişti. Anında ayağa kalkarak Tanrı'ya yakardı: "O bizim hatalarımız yüzünden yaralandı, bizim günahlarımız yüzünden berelendi, bizim huzurumuz için ceza-yı o çekti, onun acılarıyla biz iyileşiyoruz."

18. Haçların bulunduğu yere Aziz Helena ve Constantine görkemli bir kilise diktiler. Kilise yüz adım uzunluğunda ve atmış adım genişliğindeydi, bir kısmı çarmıha gerilme töreninin gerçekleştiği yeri kapsıyordu ve tepeler kazıldığı için kabir, kilisenin tabanından daha yüksekte bir mağara gibiydi. Taşın yerden yüksekliği yaklaşık yirmi ayak kadardı. Kabirde çok önemli insanlar yatmaktaydı. Kabirin Savunucusu Godfrey ve Kudüs'ün ilk Hıristiyan Kralı Baldwin buradaydı.
19. Constantine'nin onayıyla Aziz Helena, Kutsal Kabir'in Şovalyeleri Topluluğu'nu kurdu. Topluluk, Başrahip Marcellinus tarafından takdis edilmişti. Kutsal Şehrin piskoposu da şovalyelerin lideri olarak seçildi. Üyeleri Kızıl Haç Şovalyeleri kardeşleri arasından seçildi. Kutsal mezar da diz çökerek yemin eden şovalyeler, Kutsal Kabir'i ve hacıları korumaya; bütün kâfirleri, düşmanları İsa'nın haçından uzak tutmaya yemin ettiler.
20. Mason geleneğine göre Constantinople Şovalyesi Derecesi de İmparator Büyük Constantine tarafından hükümdarlığını rahatsız eden kötülüklerden kurtulmak amacıyla kurulmuştur. Asillerin kibir, küstahlık ve güçleri, atalarından birçoğunun zayıf yönetimlerinde artmıştı. Kendisine itaat etmelerini sağlayamazsa tahtı tehlikeye girdi.

21. Asilleri frenlemek ve onları alçak gönüllü hizmetkârlarının seviyesine getirmek için bir şövalye topluluğu kurup en güvendiği zanaatkârları ve işçileri yerleştirdi. Daha sonra İmparator, kutsal bir yemin ederek topluluk adına bir daha asla karar almayacağını kabul etti. Kim bu topluluğa katılmak isterse ancak zaten topluluğa girmiş zanaatkârlar ve işçiler onay alabilecekti.
22. Aynı zamanda Constantinople Şövalyeleri'nden başka kimseye onayını vermeyeceğini söyledi. Ayrıca dereceyi alıp da bütün insanların Tanrı'nın gözünde eşit olduğunu kabul etmeyen kişileri anında ölüme çarptırmalarını emretti.
23. Asiller, Masonlar hakkında şunları söylediler: "Bunlar normal insanlar; onlar ilgimizi çekemeyecek kadar aşağılar; onlarla konuşmak biz asiller için aşağılayıcı olacaktır."
24. Constantine ile konuştular: "Kralımız, Şövalyelik derecesini bize yani en alçak gönüllü hizmetkârlarına vermez mi?" Constantine cevapladı: "Bu dereceyi kimseye vermem."
25. Asiller sordu: "Peki bu dereceyi kimden almayı denemeliyiz." Constantine cevapladı: "Sizden aşağılık gördüğünüz işçi ve zanaatkâr olan Masonlardan yani Contantinople Şövalyeleri'nden.
27. İmparatorun onayı ve dostluğu olmadan var olamayacaklarını anladıkları zaman bu onuru hevesli bir şekilde kabullendiler. Derecenin gerekliliklerinden şikâyet eden birçok asilzâde, şövalyelik derecelerini zamanında kurulmuş mason yetkililerinden aldılar. Böylelikle Constantine hem kibirli tebaasını daha alçak gönüllü yaptı hem de tahtını korumayı başardı.

28. Bu derece alçakgönüllülük erdemi aşılanmaktadır. Bu derece bize kibirden ve küstahlıktan nefret etmeyi öğretir. Bize hayatın alt tabakalarındaki insanların bizden daha fazla gerçek değere sahip olabileceğini hatırlatır. Ve her şeyin ötesinde kendisini yüceltenin alçalacağını ve kendisini alçaltanın yüceleceğini asla unutmamamızı sağlarlar.
29. Constantine ve Aziz Helena, topluluğumuzdaki herkesin En Yüce Tanrı'nın gözündeki eşit olduğunu kabul etmesinde ısrar ettiler.
30. Evrenin Hükümdarı bu meclisin üyelerini, gecenin kollarında ve gündüzün işlerinde kutsal koruması altına alsın ki hiç kimsenin çalışamayacağı gece çöktüğü zaman hazırlıklı olsunlar.
31. Constantine'in ölümünden sonra, kadim tapınağın kalıntılarını incelemeye gönderilen bir Kardeş Şovalye, kutsal liderimizin kutsal kitaplarını bulmuştur. Bu yüzden şartlar şunlardır.
32. Herod Tapınağı'nın kalıntılarında ilerlerken, İmparator Julian'ın kadim alanda başka bir binanın dikilmesini emrettiğini gördü. Çalışan işçilere yardım etmeye kendini zorunlu hissetti ve temel taşlarından bir tanesi kaldırdığı sırada bir mahzen ortaya çıktı.
33. Derinliğinden dolayı içerisi görülemediği için, aşağı inip neler olduğuna bakması emredildi. İşçi dostları bir ip kullanarak onu aşağıya indirdi. Aşağıda çok fazla suyun olduğunu fark etti. Suyun içinde ve ortasında bir sütunun tepesinde kaliteli ketene sarılmış bir kitap buldu.
34. Bunun dışında başka bir şey keşfedemedi ve kitabı alarak tekrar yukarı çıktı. Kısa bir süre sonra kitap açıldı ve oradaki bütün Yahudi ve Yunanlılar'ı bir korku sar-

dı çünkü kitabın en başında, büyük harflerle şunlar yazılıydı: “Başlangıçta Kelime vardı ve Kelime, Tanrı ile birlikteydi, Kelime Tanrı’ydı.” Bu kesinlikle kutsal yazıtların el yazma bir kopyasıydı.

35. Bu olay, aynı dönemde cennetten gönderilen diğer mucizelerle birlikte tapınağın yok oluşunun boşuna olmadığını kanıtladı, çünkü Kitap bunu emreden Her Şeyin Yaratıcısı En Yüce Tanrı olduğunu söylüyordu. Bu olay; binada yorulmadan çalışan kişilerin çabalarının boşuna olduğunu gösterdi çünkü kutsal ve susturulamaz bir karar onun sonunun geldiğine karar vermişti. Buna benzer sebepler En Yüce Tanrı’nın, tapınağın tekrar inşa edilmesinden memnun olmayacağını anlamamızı sağladı.
36. Size sunulan bu gelenek, En Yüce Tanrı’nın kararlarının insanlar tarafından değiştirilemeyeceğini zihninize kazısın. Havari Julian, Yahudi tapınağını tekrar inşa etmeye çalıştı ama tasarısını gerçekleştirmeyi başaramadı ve günahının cezası olarak sefil bir şekilde öldü.
37. Anlatılır ki bir İranlı okla yaralandıktan sonra, atına ikinci bir hücum için binmeye çalışırken bitkinlikle sadık emir erlerinin kollarına devrilmiştir. Yarasından akan kanla ellerini doldurduktan sonra ellerini gökyüzüne kaldırıp acı dolu bir şekilde şunları söylerken ölmüştür: “Ey Galileen, fethedildin.”
38. Julian’ın ölümünden sonra Hristiyanlık dinî, doğu hariç her yere yayıldı.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

TAPINAK ŞOVALYELERİ VE KUDÜS'ÜN ST. JOHN ŞOVALYELERİ

1. Kudüs şehri M.S. ikinci yüzyılda Roma İmparatoru Publius Aelius Hadrianus tarafından tekrar inşa edilmiş ve Hristiyanlara da beşinci yüzyılda verilmiştir. İranlılar 614'te şehri aldılar ve birkaç sene sonra da şehir Müslümanların eline geçti. Münzevi Peter doğulu prensleri ve Şovalye Masonları Kudüs'ü ıstırap çeken kiliseyi kurtarmaları için yüreklendirene kadar onların zalim yönetiminde uzun süre boyunca kaldı.
2. Kelime tekrar kaybolmuştu ve Üçüncü Tapınak insanların kalbinde inşa edilip En Yüce Tanrı'ya adanacaktı.
3. Kudüs Prensleri ve Şovalyeler, kutsal toprakları fethetmek için bir araya geldikleri zaman, kanlarının son damlasına kadar En Yüce Tanrı'nın gerçek dinini yerleştirmek için yemin ettiler.
4. Sonunda Hristiyan Prensleri Kutsal Toprakları kâfirlerden kurtarmak için bir araya geldiği zaman, iyi ve cesur Masonlar da bu kadar vefalı bir olay için müttefiklerine kendi dilekleri kabul edildiği takdirde yardım edeceklerini söylediler. Dilekleri kendilerini savaşta yönetecek liderlerini kendilerini seçmek ve onun isminin de savaş zamanı geldiğinde açıklanmasıydı. Dilekleri gerçekleştirildi ve sancaklarını alıp ayrıldılar.

5. Kudüs'ün Prensleri ve Şovalyeleri, saracen'leri kutsal topraklardan kovamadıklarını fark ettikleri zaman, Godfrey de Bouillon'la anlaşarak dinimizin gizemlerini sembollerle gizlemişlerdir. Böylelikle bağlılıklarını gizli de olsa sürdürmüşler ve kendilerini hainlere, sözde dostlara karşı korumuşlardır.
6. Bu seçilmiş şovalyelerin cesareti ve dayanıklılığı o kadar fazlaydı ki onlara hayran kalan bütün Kudüs Prensleri onun liderliğini kabul ettiler. Prensler şovalyelerin cesaretinin, faziletlerinin ve dinlerine olan bağlılıklarının, taşıdıkları gizemden geldiğine inandılar; bu yüzden onlara katılmak istediler. Değerli bulunduktan sonra istekleri gerçekleştirildi. Böylelikle Asil Zanaat asil insanların övgüsünü alınca ünlendi. Kudüs civarında değerli olduğunu ispatladıktan sonra yayılmaya devam etti, genişledi, çağları yendi ve günümüze geldi.
7. Bu sebeple zanaatın gizemleri, gerçekte dinin de gizemleridir. Şovalyeler her şeye rağmen sadakati ve saygınlıkları tamamen kanıtlanmamış kimseye bu önemli hizmeti sunmadılar. Böylece adaylarını sınamak için değişik dereceler ortaya çıkartarak onlara açıklama yapmadan sembolik gizler verdiler. Böylece hainliği engellediler ve basitçe gizemlerin bilinmesini sağladılar. Bu yüzden her derecede birçok değişik işaret, kelime ve sembol kullandılar; böylece kendilerini saracenlere, kâfirlere ve düşmanlara karşı koruyabildiler.
8. Godfrey de Bouillon, haçlı flamayı açtı ve 1099'da istilâcıları yendi. Yoldaşları onu Kudüs Kralı ilân etti ama Kutsal Kurtarıcı dikenlerden bir taç giymişken kendisinin asil bir taç giymesinin mantıksız olacağını düşün-

1. Ortaçağda Müslümanlar için kullanılan Saracen kelimesi, Yunanca "sarakenoi" kelimesinden gelir ki o da Arapça "sarkiyyin" (doğulu) kelimesinden türemistir (y.h.n).

rek iyi niyetinden dolayı kendisine “Kutsal Kabir’in Baronu ve Koruyucusu” denmesini tercih etti ve bu unvanı 1100’de ölene kadar taşıdı.

9. Kurulduklarıandan itibaren geleneklerine ve üye alma yöntemlerine sadık kaldılar. 1118 senesinde, topluluğun ilk şövalyeleri, on bir kişi olarak; Fransa’nın Amiens eyaletinden gelen Kudüs Piskoposu ve Prensi Armelfo Guavi Mundos’un önünde yeminlerini ettiler.
10. Barış sağlandığı için, yeminlerini yerine getiremediler ve bundan dolayı pratikte yapamadıklarını gerçekleştirmek için ait oldukları ülkelere geri döndüler. Kudüs Prensleri ile Doğu’nun ve Batı’nın Şövalyeleri ismini aldılar. Bu ismi almalarının sebebi topluluğun ilk kurulduğu yeri anmak ve teorilerinin doğu ve batıdan gelmesiydi.
11. En içteki ışığa ulaşmaya çok yaklaşıp sıkça hayal kırıklığına uğradığınız için umutsuzluğa kapılmayın. Doğruluk, simgelerin ardına ve sıkça alegorilerin başarısında gizlenmiştir. Gerçek ışığa ulaşmadan ve asıl gerçek ortaya çıkmadan evvel peçe yırtılmalıdır.
12. Haçlı Seferleri döneminde Kutsal Kabir’e adanmış topluluğumuz ün saldı ve kutsal topraklar kaybedildikten sonra da Avrupa’nın birçok ülkesinde varlığını sürdürdü. Artık bir tapınak yok çünkü Efendi’nin ışığı evrene yayıldı ve dünya bilgeliğin kutsal evi oldu. Artık gerçek inanç sahiplerinin babamıza ruhen ve gerçekten tapınma zamanı geldi.
13. Filistin’de kurulmasından iki yüz sene sonra topluluğumuzun başına çok üzücü bir felâket geldi. Topluluğun çok ün saldığı bir dönemde ve dine çok büyük hizmetler verirken; söylemesi ne kadar gariptir ki aynı dinden olan insanlar tarafından yok edilmek ve hazineleri ile topraklarına el konmak istenmiştir.

14. Bunun için Fransa Kralı Yakışıklı Philip ve Papa V'nci Clement, 1307 senesinde karanlık bir anlaşma yapıp ve ünlü topluluğu yok etmek için birleştiler. Aynı senenin 10 Ekim akşamı Saygıdeğer Üstatlar ve Şovalyeler, Paris'in Hristiyanlık merkezinde güvenli bir şekilde dinlenirken silâhlı muhafızlarca tutuklanıp hapse atıldılar. Sabah dek Fransa'nın bütün eyaletlerinde Şovalyeler tutuklanarak hapse atıldı.
15. Hemen iftiralar atıldı. Zina, yalancılık ve puta tapmak gibi çok kötü birçok suçla itham edildiler. Masum ve şaşkın kardeş şovalyeler suçsuz olduklarını savundular ve düşmanlarından kanıt sunmalarını istediler ve topluluklarının güvenilirliğini öne sürdüler. Ama kötü kaderlerine önceden karar verilmişti.
16. Birçoğuna işkence yapıp işlemedikleri suçları itirafa zorlandılar. Canlı kalanlar kurtulmak için hiçbir ümitleri olmadan çok az yiyeceklerle hapislerde çürüdükten sonra sonunda elli kişilik guruplar hâlinde çıraların üzerinde yakılarak idam edildiler.
17. Ünlü saygıdeğer üstadımız Jacques de Molay ve dört kurmayı bu amansız zulmün son kurbanlarıydı. Hapiste yaklaşık yedi sene kaldıktan sonra 11 Mart 1314'te bu ünlü kardeş şovalyeler, Paris Katedrali'nin önünde, kanlı Philip'in emri ve suçlama kararı okunduktan sonra toplanmış vatandaşların önünde diri diri yakılarak idam edildiler. Onlar topluluğumuzun şerefli şehitleridirler.
18. Jacques de Molay'ın idam edilmeden evvel ettiği dua:
19. Ey Tanrım, senin ilahî takdirinin beni lideri yaptığı bu topluluğun yok oluşuna neden olan bütün bu yalan suçlamalardan dolayı bizi affet. Ve eğer şu anda ettiğimiz duayı kabul etmek seni memnun edecekse lütfen bugün kandırılmış bu dünyaya senin için yaşamaya çalışmış

olanları bir gün daha iyi göster. Biraz sonra yaşayacağımız işkence ve ölüme senin iyi niyetin ve merhame-tinle göğüs gereceğiz; böylelikle kutsal varlığına mutluluğun mekânında kavuşacağız. Senin dilediğin olur.

20. Avrupa'nın her yerinde aynı zulüm daha fazla ya da daha az barbarlıkla devam etti. İskoçya'nın büyük bir kısmına sahip İngiltere Kralı II'nci Edward, ülkesinde herhangi bir zulüm gerçekleştirmemesine rağmen -bunun sebebi yaklaşmakta olan Bruce ve ordusuydu- burada bile topluluğumuz haklarından ve sahip oldukları mallardan mahrum bırakılmıştır.
21. Topluluğumuzun karşılaştığı fizikî zorluklar en kuvvetli kalpleri bile etkileyecek güçteydi. Fakirlik, namus ve ita-atkârlık, en iyi anılarla andığımız atalarımızın var olmalarını sağlayan üç değişmez kavramdı.
22. Tapınak Şovalyeleri'nin tarihi hakkında bilgi sahibi olmalıyız: Yükselişleri ve ilerlemeleri; büyük ve ihtişamlı başarıları; sayıları, zenginlikleri ve Avrupa'daki her Kral-lıktaki yüksek standartları; onlara uygulanan zulüm ve yok oluşları; Saygıdeğer Üstat Jacques de Molay'in ve onun cesur şovalyelerinin Papa V'nci Clement yüzünden çektikleri acılar; Yakışıklı Philip ve Avrupa hükümdar-larının gaddarlıkları; Malta Şovalyeleri topluluğunun ta-rihi...
23. 1048 senesinde Napoli Krallığı'ndaki Amalfi'den birkaç dindar Mason, Aziz John'un adına bir manastır ve bir hastane inşaa ettiler. Bu Masonlar Kudüs'lü Aziz John'un Kardeşleri ya da Hospitaller'ler olarak bilinir-ler. Görevleri; inançları doğrultusunda Kutsal Topraklara giden hasta ve yardıma muhtaç hacılara yardım etmek-tir.
24. Sayıları ve zenginlikleri hızla arttı ve 1118'de Raymond de Puy'un saygıdeğer üstatlığında askeri bir topluluk ol-

dular. Yeminlerine namusu, fakirliği, itaatkârlığı ve Kilitise'yi kâfirlerden koruma zorunluluğunu ekleyen de o olmuştur.

25. Selâhattin Eyyubi, Kudüs'ü alınca 1191'de kutsal şehir terk edip ana üsleri Acre olan bağımsız bir topluluk haline geldiler.
26. 1290'da Godfrey de Bouillon'un fethetmediği bir Acre vardı. Hristiyan Krallarına en azından kutsal topraklardan kalan bu küçük parçayı, Acre'yi savunmaları, korumaları için ricalar yapılmıştır ama kendi tartışmaları ile çok meşgul olan Krallardan hiç biri yardıma gelmemiştir.
27. 1291'de Acre, Melik de Serif yönetimindeki Saracenler tarafından ele geçirildi. Melik de Serif şehir yok ederek 60,000 kişiyi kılıçtan geçirdi. Kaçmayı başarabilen şövalyeler önce Kıbrıs'a sığındı ama sonra Rodos'a yerleşmeye karar verdiler.
28. Topluluğun Saygıdeğer Üstadı Fulco Villaret, adaya indi ama azılı bir savunmayla karşılaştı; dört sene süren savaşlardan sonra ana şehir 1310'da aldı.
29. Topluluk, Türkler'in kardeşlerimizi adadan atmak için defalarca denemesine rağmen Rodos'ta 200 seneden fazla zaman kaldı.
30. 1522'de ada, Kanuni Sultan Süleyman tarafından çok büyük bir ordu ile kuşatıldı, Saygıdeğer Üstat Philip de Villiers de L'Isle Adam yönetimindeki şövalyeler çok iyi savaşmalarına rağmen sonuç olarak onurlarının kırılmayacağı şartlarda teslim olmayı kabul ettiler.
31. Yedi yıl boyunca kardeş şövalyeler evsiz gezdiler, başarı bir şekilde Candia'daki Castro'ya, Sicilya'daki Mesina'ya ve Roma yakınlarındaki Viterbo'ya gittiler.

32. 1530'da İmparator V'nci Charles topluluğumuza Malta Adası'nı bağışladı; böylece şövalyeler, Güney Akdeniz'i istila eden Morali Korsanları yenmek için uğraşmaya başladı.
33. Kardeşlerimiz Malta'ya gittiler. Kıyıya kalyonlarında kürek çekerek yanaştılar; her kürekte birbirine dönük iki adam vardı, her Şövalye sağ elinde kılıcını sol elinde de küreği tutuyordu. Kıyıya yaklaştıklarında Kıyamet'in 19. bölümünün 16. ayetini içeren bir ilâhî okudular. Nacarati: "Rex Regum et Dominus Dominorum."
34. Adada yaşayanlar, savaşa hazır görünen şövalyeleri görünce onları selâmladı. Arapça sordular: "Barış için mi geliyorsunuz?" Şövalyeler aynı lisanda cevap verdiler: "Barış için geliyoruz." Adada yaşayanlar buna şu şekilde cevap verdiler: "O zaman barış için gelin."
35. Malta'ya yerleşen topluluk, tekrar bağımsız bir askeri güç olmuştu. Büyük bir servet yaptılar ve Avrupa'nın her yerinde temsilcilikleri açıldı. Üyeleri, kadim kardeşlerimizden aldıkları dayanıklılık ve cesaret geleneklerini sürdürdüler.
36. 1723 senesine kadar, kardeş şövalyelerimizin yüce ve gözü pek kahramanlığı karşısında boşuna asker ve hazinelerini harcayan Türkler ile neredeyse sürekli savaşmışlar.
37. Ama yakında yeni bir düzen gelecekti. Napoleon'un orduları Avrupa'yı ele geçirdi ve bütün Avrupa tahtlarımız sendeleyerek devrildi. Aziz John Şövalyeleri'nin küçük bölgesi zarar görmeden kurtulamadı.
38. 9 Haziran 1798'de Fransız donanması, başlarında Napoleon'un kendisi de olmak üzere Malta'ya geldi. Saygıdeğer Üstat Ferdinand von Hompesch antlaşma yapmak zorunda kalmıştı. Böylece topluluğun, bağımsız bir askeri güç olarak sürdürdüğü düzeni sona erdi. Artık barışçı bir mason topluluğu olarak devam ediyor.

ONALTINCI BÖLÜM

GELİŞEN MASONLUK

1. Masonluk size insanların zihnini bir zamanlar yönetmiş ve kalıntıları büyük geçmişimizin ovalarını aynı çölün kumlarını beyazlatan yıkılmış Palmyra ve Tadmor sütunları gibi dolduran kadim dinlere yaklaşmanızda yardımcı olacak. O eski, garip, gizemli dinler ve inançlar kadimliğin sisleriyle kaplı ve zamanı sonsuzluktan ayıran loş ve belirsiz bir şekilde karşınıza çıkarlar. Garip, vahşi, şaşırtıcı derecede güzel şekiller dev gibi acayip ve korkunç şekillerle birlikte figürler kalabalığında dans ederler.
2. Musa'nın öğrettiği din, Mısır'ın kanunları gibi, karşılaştığı inançlardan varoluşunun her noktasını ödünç almıştır. Bu arada öğrenilmişlerin ve bilgeliklerin incelenmesiyle ve Mısır ile Asya'nın ana dinleriyle birlikte zenginleşmiştir. İnsanların inançları pagan davranışlara ve batıl inançlara sapmalarıyla değişmiştir. Harun ve Musa'nın zamanında başka bir şeyken, Davut ve Süleyman'ın zamanında başka bir şey ve gene Daniel ve Philo'nun zamanında bambaşka bir şeydir.
3. Vaftizci Yahya çölde, Ölü Deniz'in kıyısında kendini gösterdiği zaman bütün dinî ve felsefi sistemler birbirlerine benziyordu. İnsanların her şeye en açık olanları yani Mısırlılar ve Yahudiler, efendileri Yunanlılar ve Romalılar'a yenik düşmüşlerdi. Paul'un vaazları sırasında bile kalabalık kitleler, havarilerin yazdıklarının tamamlanmamış olduğuna ve sadece istenilen sistematik düzenin değil felsefenin de ürünü olması gereken başka bir

bakış açısından filizlendiğine inanıyorlardı. Ama nesilden nesle aktarılan bütün gizemlerin derinliklerinde yatan bütün bu gelişmeler bizim mason geleneğimizdir.

4. Eğer herhangi bir yerde bir inanca sahip olan kardeşler topluluğumuza kabul görmedilerse, bu masonluğun amaçlarının ve maksatlarının ne kadar yanlış anlaşıldığını gösterir çünkü ne zaman bir derecenin kapıları kendi inancının prensiplerine rağmen Tek Tanrı'ya ve ruhun sonsuz olduğuna inanan bir kardeşe kapanırsa o derece artık Mason değildir. Bu başka bir şey olabilir ama evrensel olarak Masonluk değildir.
5. Her derece Müslüman'ın, İsraili'nin veya Hıristiyan'ın bir arada yan yana ve el ele kardeş olarak durabileceği bir ortam oluşturmaktadır. Dininiz, doğum yeriniz ya da lisanınız ne olursa olsun kardeşler arasındasınızdır. Sadece bir lisan konuşulur; bu da masonluğun lisanıdır ve bu kalpten geçen lisandır.
6. Masonluk dinlerin sayesinde vardır. Brahminler, Yahudiler, Müslümanlar, Katolik ve Protestanlar; her biri kendi dininin kehanetlerini yapar, kanunların, zamanın, iklimin değişikliklerine göre inançlar barındırılır ama bütün bunlara rağmen Mason olabilirler. Masonluk öğretir ve bütün inançları oluşturan ve destekleyen basit imanın en önemli prensiplerinin saflığı içinde korunmuştur.
7. Masonluğun doğal şekli: iyilik, ahlâkî değerlerdir; dürüstçe, adil, şefkatli, kendine sadık, iyi bir insan olma güdüsüyle yaşamaktır. Tanrı'nın yasasına sadık bir şekilde itaat etmektir.
8. İyi mason, sırf görevine duyduğu aşktan ötürü karşısına çıkana iyi şeyleri yapar ama bunları Tanrı'nın kanunu onun iradesine emrettiği için yapmaz. Fakir ve ezilen, ondan boşu boşuna yardım istemez.

9. Bu tür insanları bütün Hristiyan mezheplerinde görebilirsiniz; Protestan ya da Katolik, Budistlerde, Müslümanlarda ve Yahudilerde, bütün büyük dinlerdeki iman sahipleri arasında görülebilirler. Şefkatli babalardır, cömert vatandaşlardır ve işlerinde suçlanamazlar. Masonluklarını günlük hayatlarında ve yaptıklarında görürsünüz.
10. Gerçek Moson sadece soyundan gelenleri ve ülkesini değil bütün insanlığı sever. Sadece iyiyi değil, kardeşlerinin arasındaki kötüyü de sever. Kadim ve onurlu olanlar ondan kendilerinin önünde eğilmesini isteyebilirler ama onun inatçı dizleri sadece kendi insani ruhunun istediği zaman eğilir. Onun Masonluğu Tanrı'nın önündeki özgürlüğüdür; insanlara olan bağı değil.
11. Eski ilâhiyat bilgileri, antik zamanların din felsefeleri, artık bizim için yeterli değil. Kaçınılması gereken hatalar var. Bu hataların yerini cennetin zaferleriyle parlayan yeni doğrular doldurdu. Kilisede ve ülkelerde büyük yanlışlıklar var. Yerleşik, sosyal ve genel hayattaki kötülükler arttı.
12. Çağımızda Masonluk, hayatın açık yapısını göz ardı edemez. Sokaklarda gezmek zorunda; kalabalık meydanlarda gözükmeli ve insanlara öğretilerini ve yaşantısını taşımali.
13. Masonluk, müsamahaya çok bağlıdır ve kadim sanatın öncü fikirlerini kuvvetli bir şekilde aşilar: Tek Olan Tanrı'ya inanç, ahlâklı ve erdem dolu bir hayat Masonların dini zorunluluklarıdır.
14. Eski dinlerden kurtulmak ya da yeni dinî formları aşılama ya da eskilerini ortadan kaldırmak için yapılan yapay ve korkunç işkenceleri çok canlı bir şekilde hatırlıyoruz. Zihnin gözü her cinsiyetten ve yaştan insanlara uygulanan acımasız katliamları gördü. Tek şanssızlıkları Yahudiler'in Tanrısını bilmemeleri ya da ona yan-

- lış isimle tapmalarıydı; bu yüzden Musa ve Joshua'nın vahşi askerleri tarafından öldürüldüler.
15. Parmak kıranlar ve germe aletleri; kırbaç, darağacı, kazık, piskoposluğun ve kesimhanenin kurbanları, zavallı Paganlar, Anglikan Kilisesi'ne bağlı olmayanlar, köle doğanlar ve suçsuz yere asılan Quaker'lar...² Cranmer'ın³ 8 kolunu tuttuğunu görüyor, insanı tüketen alevler içinde el düşene kadar hata yapmıyor.
 16. Peter ve Paul'ün çektikleri zulümleri, Stephen'in şehitliğini, Ignatius, Polycarp, Justin ve Irenaeus'un sınanmalarını ve karşılık olarak zavallı paganların Hristiyan İmparatorların elinden çektiklerini, açlıktan ve çıplaklıktan çektikleri, tehlikeyi ve hapsi, yakılma, kazığa oturtulma ve kılıçtan geçirilmeyi... Hepsini görür ve insanların kötülüğünden dolayı titrer.
 17. İnsanlar Tanrı'nın ayrıcalıklarını gasp edip başkalarını inançları yüzünden yargılayıp cezalandırma hakkına sahip olamaz.
 18. Protestan topraklarında doğduğumuz zaman o inanca sahip oluruz: Eğer gözlerimizi Roma'daki Aziz Peter'in gölgesinde açsaydık Romalı olurduk, Halep'teki Yahudi mahallesinde doğsaydık İsa'yı bir sahtekâr olarak suçlardık, Constantinople'da olsaydık "Allah il Allah, Allah büyüktür ve Muhammed onun peygamberidir." diye bağırırdık. Doğum yeri ve eğitim bize inancımızı verir.
 19. Pek az kişi dine inanır çünkü varoluşunun kanıtlarını araştırıp kanıtları tartıp biçimsel bir yargıda bulunmuşlardır. Her on bin kişiden biri bile dininin kanıtları hakkında bir şey bilmez. Bize öğretilenlere inanıyoruz ki inançlarının temeli hakkında en cahil kişiler en fanatik olanlardır.

2. Bir Protestan tarikatı (y.h.n)

3. Canterbury Başpiskoposu. Yazdığı The Book of Common Prayer adlı kitap Anglikanizmin temelini oluşturdu.

20. Benim için gerçek olan şey başkası için gerçek olmayabilir. Aynı tartışmalar ve kanıtlar bir zihni ikna edebilir ama başkasında hiçbir etkisi olmayabilir. Bu farklılık insanlara doğuştan gelir. Hiç kimse neyin doğru olduğu konusunda tam yetkiye sahip değildir çünkü eşit derecede zeki ve eğitilmiş olan başka bir kişi zıt bir fikre sahip olabilir. Her biri diğerinin dürüst olduğunu düşünmeyi imkânsız bulabilir ve bu konuda her biri eşit derecede hatalıdır. "Gerçek nedir?" sorusu insanların karıştığı en derin sorudur.
21. Geçmiş zamana ve şimdiye ait olan birçok inanç mantıksız gibi gözüktür. Bizi, her şeyden gizemli olan insan ruhuna bir bakış sunarak şaşırtırlar.
22. İşte bir insan: Benden zekâ ve eğitim olarak daha üstün ama o bana göre çok saçma bir şeye inanıyor ve ben onun hem akıllı hem de dürüst olduğuna inanmıyorum; halbuki o hem dürüst hem de akıllı. Onun mantığı benimki kadar mükemmel ve o benim kadar dürüst. Bir delinin hayâlleri onun için gerçek. Rüyalarımız sürdüğü vakit bizim için gerçektir ve geçmişimizde uyanık olduğumuz anlardaki kadar da gerçektir. Hiç kimse gerçeğe taşınabilir bir eşya gibi sahip olduğunu söyleyemez.
23. İnsanlar tümüyle birbirine zıt fikirler ortaya koyduklarında ve her ikisi de dürüstse; neyin doğru olduğuna kim karar verir ve neyin kesin olduğu nasıl belirlenebilir? Neyin doğru olduğunu asla bilemeyiz?
24. Kendi inancımızın doğru olduğundan emin olmamız aslında gerçeğin kanıtı değildir konu ve hep bir kuşku barındırır.
25. Bu yüzden hiç kimsenin bir başkasına inançları yüzünden zulmetmeye hakkı yoktur ve olmamıştır; bu yüzden iki agnostik doğru olamaz. Eğer birisi diğerinin hatalı

olduğuna inandığı için ona zulmediyorsa, diğerinin de aynı derecede ona zulmetme hakkı vardır.

26. Gerçek bizim için, bir âsanın suyun üzerindeki görüntüsü gibi eğri ve büküktür. Bir fikir bir insana makûl gelebilir; onun için ikna edici olabilir ama başkasından tepki görebilir. Bir insanın, her ne kadar mükemmel, mantıklı ya da felsefi olsa bile özel bir inanca sahip olması bir erdem değildir. İnsanın önyargıları ve tutkularından farklı bir erdem değildir.
27. İçten Müslüman'ın bize zulmetmeye, bizim de ona zulmetmeye hakkımız yoktur; bundan dolayı Masonluk sadece her şeyden güçlü tek bir Tanrı'ya ihtiyaç duyar: Evrenin babası ve koruyucusuna. Bundan dolayı tahammülün iyi bir Masonun en büyük görevlerinden bir tanesi olduğu öğretilir.
28. Mason sistemi bütün insanları aynı kökene ve yola sahip olan büyük bir ailenin üyeleri olarak kabul eder. Statü, soy, ülke, gibi farklılıklar kabul edilmez.
29. Şu ana kadar Masonluk, daima ateizmin ya da benzer fikirlerin tapınağımızın Sanctum Sanctorum'unu kara düşünceleriyle kirletemesin diye dikkat etmiştir. Bu tür insanlar, yeminler en ağır şekilde bozulmadan asla oraya giremezler. Oraya girmek için Evrenin Saygıdeğer Üstadı'nı kabul etmesi, onun büyük ve kutsal ismine saygı göstermesi, yobaz düşüncelere uzak kalarak insan karakterini süslemesi ve asilleştirmesi, insan ahlâkını karartan ve alçaltan her şeyden uzak durması gerekmektedir. Masonluk, insanlara karşı dinî inançlarını sorgulamaksızın büyük bir sevgiyi aşılar.
30. Dinî fikirlere saygı göstermemek gibi hiçbir kötülük dünyayı bu kadar etkilememiştir; pek çok şekilde insanların ölümüne sebep olmuştur ki eğer bu insanlar bir kereliğine ve hep beraber hayata döndürülebilseydi bir millet olurlardı. Onların yaşamasına ve üremesine izin verilseydi dünyanın medeni kısımlarındaki yani din sa-

vaşlarının sıkça çıktığı bölgelerdeki nüfusu iki katına çıkartırlardı.

31. Hiç kimse dini fikirleri kendisinininkine karşıt olan bir Mason Kanuna müsamaha etmez. Herkesin fikirleri kendi özel malıdır ve her insanın kendi fikirlerine sahip olmak hakkı vardır. Ancak hoş görerek, karşıt bir fikre katlanarak hoş görüyü bir erdem olarak hak edebiliriz.
32. Ayrıca Mason öğretisine göre hiç kimse, hiçbir şekilde başkasının dinî inancına karışma hakkına sahip değildir. Her birey kendi dinî inancında bağımsızdır ve bu inançta aynı fikri taşımayan insanlar için kesinlikle yabancıdır. Eğer birisine karşı zulüm etme hakkına sahip oluncaksa bu herkese tanınmalıdır çünkü her gurup yargılama konusunda aynı haklara sahiptir ve Tanrı onların arasında haklı olanı bulabilecek tek yargıdır.
33. Büyük Yargıça göre Masonluk öze bakar ve Protestan, Katolik, Yahudi, Müslüman, Hindu olduğu önemli değil kim olursa olsun gerçekten iyi ahlâka sahip, kardeşlerini seven; hastaya, muhtaç olana yardım eden; bütün dünyayı ilgilendiren denge kanunun evreni yöneten, ismi bütün masonlarda hürmet uyandıran Tek, Her Şeyden Güçlü, Her Şeye Kadir, Her Yerde Olan, Mimar, Yaratıcı Tanrı'ya ve Her Şeyin Koruyucusu'na inanan her bireye kapılarını açarak barı içinde yaşamaya davet eder. Ki onun binlerce kutsaması bizim üzerimize yağmıştır ve en içten minnettarlığı şimdi, bundan sonra ve sonsuza kadar hissetmemizi sağlamıştır.
34. Işığın ve gerçeğin peşindeki bir Mason olarak birçok derecede yapılan yolculuklar semboliktir. Ama arayış belirli bir dinin ya da inancın doğrularını bulmak için değildir. Böyle bir arayış faydasız olurdu çünkü birisi için doğru olan diğeri için yanlıştır. Dinî inanışlarımız çoğu kez görüşler ve kanıtlarla şekillenir ama neredeyse her zaman doğum ile eğitimin getirileriyle şekillenir. Görüşler ve ifadeler dinî inanç ve iman ile geldiğinde insanların zihnini etkiler ama sıyırır ve hiçbir etki bırakmaz.

35. Masonların sembolleri ve merasimleri yaşamış olan ilk insanın bile bildiği büyük basit gerçekleri kapsar. Farklı oldukları için garip anlamları olan ya da garip anlamları olduğuna inanılan inançların olmasının sebebi; inananlarla birlikte inançların da değişmiş olmasıdır. Masonluğun bununla hiçbir alâkası yoktur.
36. Masonluk, üyelerini değişik şekil ve merasimlerle alır. Bunun amacı değişik sembol ve simgeleri göstermektir; başlangıçta bunların derin anlamları verilmez genel eğilimleri ima edilir. Semboller masonun eline onu labirentte yönlendirecek bir ip verir. Böylece herkes, her derecedeki sembolleri ve merasimleri kendisine en doğru gelecek şekilde yorumlar.
37. İnsanların büyük çoğunluğu Kurtarıcılarının dünyada zaten görüldüğüne inanıyor. Birçoğu onun insan ve Tanrı'nın oğlu olduğuna inanır. Hatta çoğu da onun Tanrı'nın sureti olduğuna inanır. Büyük bir kalabalık hâlâ kurtarıcıyı beklemektedir; her insan sembollerimizi ve merasimlerimizi kendi inançlarına göre anlayacaklardır.
38. Saygıdeğer Üstadımız Hiram'ın hikâyesi – ki birçok insan Mesih'in yaşadıklarını ve çektiklerini temsil ettiğini düşünür- o bahtsız Tapınak Şovalyelerinin Saygıdeğer Üstadı'nın, İ'nci Charles'ın yaşadıkları, güneşin kış dönencesinden karanlık bölgelere senelik inişi masonluğun belli bir özelliğini temsil etmektedir ki başka bir yolla Masonluk evrenselliğini koruyamazdı. Kökeninden beri garip olan bu özelliği, iki Kralın, iki değişik Tanrı'ya tapan kişinin İlk Tapınak dikilirken iki Saygıdeğer Üstat olarak oturmasını sağlamıştır. Fenike tanrılarına inanan Gebal halkıyla onların tanrılarının birer yaratık olduğuna inanan Yahudiler birlikte çalışabilmişlerdir.
39. Pisagor: “Tanrı ne algılara ne de tutkulara hedeftir; görünmezdir, sadece idrak edilebilir ve fevkalâde zekidir. O ışık gibidir ve onun ruhu gerçeği temsil eder. Bütün doğaya kendisini yaymış olan evrensel ruhtur. Her varlık yaşamını ondan alır.”

40. Sadece Tek Tanrı vardır ve bazılarının hayâl ettiği gibi dünyanın üstünde tahtında oturmaz ya da evreni oluşturan kürenin ötesinde değildir. Her şey onun bir parçası olduğu için varoluşunu dolduran bütün varlıkları görür. O tek gerçektir, Cennetin Işığı ve Her Şeyin Babası'dır.
41. Her şeyi o üretir, her şeyi o yaratır ve yok eder; Hayatın varlığının sebebi ve varoluşun sebebidir.
42. Her birimiz ona uygun gözüken merasimler ve semboller aracılığıyla ibadet ederiz.
43. Ama onun iradesi ışığın tekrar parlamasını sağlayan bütün kanunlara hükmeder; merhametin sabah yıldızı büyük parlaklığıyla ortaya çıkar ve Tanrı'nın isteği olur.
44. Kurtarıcının kutsal adımlarını takip eden seçilmiş kardeşler; inancı, umudu ve hayırseverliği icra etmek için gerekli olan şeylerin neler olduğunu diğerlerine öğretmişlerdir ve Topluluğun gizemli yüklerini taşımaya başlamadan evvel Tanrı'nın yeni kanununa itaat etmeleri gereklidir.
45. Bu yüce prensipler sayesinde Masonluk minnettar insanlara kendini yeniden gösterdi ve bu dönemden sonra Masonlar, somut yapılar yerine kendilerini ruhanî binalara yönlendirdiler. Eserleri kendilerini imtihana tabii tutmalarıyla öngörülerıyla, adaletleriyle ve güçleriyle desteklendi ve artık ne hayatın zorluklarından ne de mezarın gölgeli dehşetlerinden korktular.

ZAMAN ÇİZELGESİ

M.Ö.

- 4600 Astrolojik mitler oluşmaya başladı.
- 4500 Neolitik Britanya'da profesyonel rahiplik uygulamasına başlandı.
- Babil'de ilk küçük kasaba kuruldu.
- 4000 Maes Howe'daki gözlem evi inşaa edildi.
- Bryn Celli Ddu'daki hendek ve kabartmalar yapıldı.
- 3500 İrlanda'daki Boyne Vadisi sitesi kurulmaya başlandı.
- 3300 İlk Sümer şehri Uruk, küçük bir kasaba olarak kuruldu.
- 3200 Newgrange'in inşaaı tamamladı.
- Bryn Celli Ddu'nun ortasındaki oda tamamlandı.
- 3150 Bilinmeyen bir adadan yola çıkan ve yetenekli mimarlar olan "Işığın Efendileri" Mısır'a geldiler.
- Aşağı ve Yukarı Mısır tek bir hükümdarlık altında birleşti.
- 3000 Kudüs şehri ile alakalı bilinen en eski kanıtlar bu tarihe uznamaktadır.
- 2900 Babil bir şehir olabilecek kadar büyüdü.
- 2800 Britanya'daki birçok Süslü Çanaklı hayat alanı terk edildi.
- 2750 Gilgamiş Destanı'nın en eski erken örnekleri yazıldı.
- 2700 Sümerliler ilk zigguratları inşaa ettiler.
- Mısır'ın eski hükümdarlığı sona erer.
- Wiltshire'da bu tarihe ait bronz antikalar bulunmuştur ama İskoçya'da böyle kalıntılar bulunamamıştır.
- 2655 Skara Brae terk edildi.
- 2650 Sakkara'da ilk piramit inşaa edildi.

- 2600 Peru'daki ilk tapınak höyükleri inşaa edildi.
2528 Khufu piramidine Fenike gemileri gömüldü.
2500 Orkney'de Megalitik yapıların inşaaası durdu.
2407 Tufan. (Yahudilerin tarihlendirmesi)
2300 Babil istilâcılar tarafından yakılıp yıkıldı.
2100 Sümer'li Naram-Sin Stela, Kralı ufukta Venüs, Ay ve Güneş ile gösterir.
2000 İskoçya'da bronz antikalar görülür.
1900 İbrahim ve Melchizedek'in Kudüs'te karşılaşmaları için söz konusu en erken tarih.
1800 Mısırlılar, Fenike'yi ele geçirir.
1500 Venüs hakkında Sümer tabletleri kaydedilmeye başlandı.
1447 Musa, Yahudiler'i Mısırdan çıkartır. (Yahudiler'in tarihlendirmesi)
1350 Fenikeliler'in deniz aşırı ticareti Akdeniz'e hakim olur.
1300 Orta Doğu'da 300 sene sürecek olan kuraklık.
1100 Fenikeliler tekrar özgürlüklerini kazanırlar.
1000 Fenikeliler, Kıbrıs'ta bakır madenleri kurarlar.
Sur, kıyıya yakın savunma amaçlı bir liman olarak yeniden inşaa edilir.
Sümerliler'in üç yıldızlı sarmal tabloları bu dönemde yazılmıştır.
980 Hiram kıyıdaki tapınaklarını yıkıp adasında tekrar inşaa eder.
967 Süleyman, tapınağını inşaa eder.
740 İsaiah, Shekinah'ın geri döndüğünü görür ve gelecekte bir Mesih'in olacağını öngörür.
630 Babilliler'in semavî vakalar listesi yazılır.
622 Kudüs Tapınağı'nın altında dokümanlar bulunur.

609 Mısır ve Fenike Kralı, Kral II. Necho, Fenikelilerin Afrika çevresindeki yolculuğuna maddi destek verir.

600 Yahudiler hâlâ Venüs'e Cennet'in Kraliçesi adıyla tapınıyorlar.

600 Fenikeliler Afrika Kıtası'nın çevresinden döndüler.

586 Süleyman Tapınağı yıkılır.

539 Zerrubbabel Tapınağı'nın inşaatı başlar.

460 Herodot, Sur'daki tapınaklarda yapılan tapınak fahişeliği hakkında yazar.

400 Chaldea'da kişisel astroloji kavramı başlar.

250 Menetho, Mısır'ın Krallarının listesini derler.

166 Kudüs'lü rahipler Kumran'ı kurar.

150 Eupolemus, İbrahim'in astrolojiyi keşfettiğini yazar.

120 Lucian, Babil'deki tapınak fahişeliği hakkında yazar.

66 Yahudiler, Romalılar ile savaşımaya başlar.

19 Herod Tapınağı inşaa edilmeye başlar.

M.S.

7 İsa 25 Aralık'ta yükselen Shekinah'ın ışığı altında doğar.

34 İsa 40 yaşına bastığı için Mesihlik görevine başlar.

36 İsa'nın çarmıha gerilmiş olabileceği en geç tarih.

68 Ölü Deniz Yazmaları, Kumran'da Kudüs Tapınağı'nın altına gömülür.

70 Titus'un önderliğinde Roma ordusu Kudüs'ü ve Tapınağı yakar.

1099 Haçlılar Kudüs'ü aldı.

1118 Tapınak Şovalyeleri'nin kurucuları Kudüs'te Herod Tapınağı'nın kalıntılarını kazmaya başladılar.

1128 Tapınak Şovalyeleri'nin tapınağın altındaki kazısı sona erer.

1140 Kudüs Tapınağı'nın altından alınan dokümanlar İskoçya'ya götürülür.

1307 Tapınak Şovalyeleri kâfir suçlamasıyla tutuklanırlar.

1441 Rosslyn'in inşasına başlanır.

1598 Mason loca toplantısının ilk dakikaları.

1714 New York'un Yüce Locası'nın kaydedilmiş ilk kayıtları.

1717 Londra Büyük Locası kuruldu.

1725 İrlanda Büyük Locası kuruldu.

1736 İskoçya Büyük Locası kuruldu.

1813 Birleşik İngiliz Büyük Locası kuruldu.

Ek 1

MEGALİTİK YARDA BULMACASI AÇIKLANIYOR*

Ve o günlerde iki meleğe verilen iplerin ne kadar uzun olduğunu gördüm. . . "Neden o ipleri alıp uçtular?" Ve o bana cevap verdi: "Ölçmeye gittiler."

—*Hanok'un Kitabı*

MEGALİTİK YARDANIN KEŞFİ

Profesör Alexander Thom, Kuzey İskoçya'dan İngiltere'ye kadar bir alandaki yani İngiltere, Galler ve Kuzey Fransa'daki binlerce Megalitik hayat alanını incelediği zaman hepsinin aynı uzunluk ölçüsünü kullandıklarını gördüğünde şaşırılmıştı. Thom bu uzunluk ölçüsüne Megalitik Yarda (MY) ismini ver-

*. Bradford Üniversitesi'nden Dr. Robert Lomas ve Bay Christopher Knight ile Archie Roy tarafından Glasgow Üniversitesine, Eylül 2000'de Orkney Bilim Festivalinde verilen bir belgedir.

di çünkü uzunluğu neredeyse yarıya eşitti, yani 2 ayak ve 8.64 inç uzunluğundaydı (82.966 cm). Bir mühendis olarak MY'deki ustaca kesinliği takdir edip geçebilirdi ama bu ilkel insanların böyle kesin bir birimi bu kadar büyük bir alanda ne şekilde kullanabilecekleri konusunda da merakı uyanmıştı.

Profesörün gözünden kaçan cevaplar taşlarda değil yıldızlarda yatıyordu. MY, modern metreye göre çok daha soyut bir uzunluk birimiydi. Ampirik araçlarla defalarca test edilebilen bilimsel bir ölçü birimidir. Üç tane unsura etmene bağlanmaktadır:

1. Dünyanın güneş etrafındaki yörüngesi.
2. Dünyanın kendi eksenini etrafındaki dönüşü.
3. Dünyanın kütlesi.

KENDİ MEGALİTİK YARDANIZI YAPMAK

Bu kadim mimarlar bir seneyi, yükselen güneşin oluşturduğu gölgenin, batan gölgeyle oluşan mükemmel uyumunu sağlayan iki güne göre belirlerlerdi. Biz bunlara ilkbahar ve son bahar ekinoksları adını veriyoruz ve Eylül'ün 21'i ile Mart'ın 21'ine denk geliyorlar. Bir ilkbahar ekinoksundan diğerine 366 kere güneşin yükselmesi gerektiğini biliyorlardı ve görüldüğü ki bunu kutsal bir rakam olarak aldılar.

Aşama Bir – Uygun bir konum belirleyin

Doğu ya da batıdan ufku rahat bir şekilde görebileceğiniz düz bir toprak parçası bulun. 40 ayağa 40 ayak genişliğinde ve düzgün engebeye sahip çimen ya da kum olan bir alan bulmanız gerekmektedir.

Aşama İki – Malzemelerinizi hazırlayın

Aşağıdaki malzemelere ihtiyacınız olacak:

1. İki tane yaklaşık altı ayak uzunluğunda ve birkaç inç kalınlığında sağlam ve düzgün sopa. Bunlardan bir tanesi bir ucundan sivriltilmelidir,
2. Büyük bir tokmak ya da bir taş,

3. Uçları düzgünce kesilmiş on inç uzunluğunda kısa bir sopa. Her şeyi daha kolaylaştırmak için sopanın üzerine beş eşit parçaya bölecek şekilde küçük çizgiler olması gereklidir,
4. Kırk ayak uzunluğunda ip (çamaşır bezi bile yeterli),
5. Beş ayak uzunluğunda bir miktar sicim,
6. Küçük, simetrik ve ortasında bir delik olan bir ağırlık (ör: halter ağırlığı),
7. Üç ayak uzunluğunda düzgün bir sopa,
8. Keskin bir bıçak.

Aşama Üç – Megalitik dereceyi oluşturmak

Bir megalitik daire 366 eşit parçaya bölünmüştür, bu büyük olasılıkla bizim dairemizin 360 derece olmasının da sebebi. Orta Doğu'da matematik kullanılmaya başlandığı zaman basitçe altı birimi attılar ve dairenin mümkün olduğu kadar çok açığa bölünebilmesini sağladılar. Megalitik derece günümüzde kullanılanın %98,36'sıydı.

Megalitik yardayı hesaplayabilmek için bir dairenin sadece altıda birini ölçmeniz gereklidir bu da 61 tane Megalitik dereceye sahiptir. Bunu yapmak kolaydır çünkü dairenin yarıçapı her zaman çemberi altı kere dolaşır.

Böylece seçtiğiniz bölgenin köşesine gidin ve sopalardan birini dikey olarak toprağa yerleştirin. Sonra ipi alarak sopaya geçirilebilecek bir halka yapın.

Muhtemelen Megalitik mimarlar dairenin altıda birinin 61 derece olduğunu küçük sopalarla deneme yanılma yöntemiyle bulmuşlardır. Büyük ihtimalle bir şekilde 175:3 bir oranla 366'ncı parçayı hesaplamadan bulmuşlardı.

Bundan sonraki adımınız ipinizin; daha evvel yapmış olduğunuz halkadan şimdi yapacağınız halkaya kadar 175 birim uzunluğunda olduğundan emin olmaktır. Birimlerin uzunluğu çok önemli değil ama bu seferlik rahat olması için on inç uzunluğundaki sopayı kullanın ama çok büyük bir sopa olmasından kaçınmak için sopayı beş eşit bölüme ayıracak

şekilde işaretleyin (burada hile yaparak bir cetvel kullanabilirsiniz). Sonra 35 parçayı ölçmek için sopayı kullanın (= 175 birim), bu halkadan halkaya ortalama otuz ayaklık toplam bir uzunluk verecektir.

Şimdi ilk halkayı yerleştirilmiş olan sopaya geçirin ve ipi olabileceği kadar ya doğuya ya da batıya doğru gerin ve ikinci sopayı da diğer halkaya geçirin. Şimdi yere bir daire çizebilirsiniz. Oran yöntemini kullandığımız için dairenin tamamını çizmek zorunda değiliz sadece birkaç ayak uzunluğunda olsun yeter.

Daha sonra sicim parçasını alın onu düzgün bir çizgi oluşturacak şekilde bağlayın.

İkinci sopayı çektiğiniz çizginin üzerine saplayıp sicimi de kullanarak dikey olduğuna emin olabilirsiniz. Şimdi ölçme sopanızı alarak ikinci sopanın dış kenarından üç birim uzakta bir noktayı işaretleyin. Merkeze geri dönerek ilk sopayı yerinden çıkarın ve deliği bir taş ya da başka bir obje ile işaretleyin. Sopa şimdi dairenin çizgisinde işaretlediğiniz yere yerleştirilmeli; dikey olduğundan ve diğer sopayla kesişen kenardan üç birim uzakta olduğuna emin olun.

Dairenin merkezine gidin ve iki sopaya doğru bakın. Aralarından ufkun 366'ıncı bölümünü görebilirsiniz.

Aşama Dört – Hesaplama zamanı

Artık ufkun, güneşin doğuş sayısına eşit parçaya böldünüz. Artık Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüşünü ölçme zamanı geldi.

Yıldızların belirgin bir şekilde görülebileceği bir akşamı beklemeniz gerekmektedir. Merkez noktasında durun ve parlak yıldızların sopaların arasından geçmesini bekleyin. Astrolojik parlaklık derecelerinde 1,5 olarak kabul edilen yirmi tane yıldız vardır; bunlara birinci derecede parlak yıldızlar denir.

Yıldızların ufuk çevresinde hareket edermiş gibi görünmesi dünyanın döngüsünden dolayıdır. Birinci sopanın kenarından ikinci sopaya bir yıldızın gelmesi üç yüz altmış altıda bir oranla bir döneme denk gelecektir (bir gün).

Bir günde 86,400 saniye vardır, bundan dolayı günün 366'da birinde 236 saniye olacaktır ya da üç dakika ve 56 saniye. Böylelikle sopalarınız size her zaman çalışacak çok doğru bir saat ürettiler.

Birinci derece parlak bir yıldızın birinci sopaya yaklaştığını fark ettiğiniz zaman siciminizi alın ve sicimi 16 inç uzunlukta tutarak ağırlığı bir sarkaç gibi sallayın. Yıldız birinci sopanın arkasından gözüktüğü zaman sarkacın sallanma sayısını saymaya başlayınız.

Bir sarkacın sallanmasını etkileyen iki etmen vardır: Bunlardan birincisi sicimin uzunluğu diğeri ise yer çekimidir ki bu da dünyanın kütlesiyle belirlenir. Eğer sarkacı daha hızlı sallarsanız daha uzağa doğru salınacaktır ama bu sallanmasının sayısına etki etmeyecektir.

Yeni amacınız yıldız sopalar arasında hareket ederken sarkacınızın salınımlarını saymak olacak. Uzunluğu, 3 dakika 56 saniyede tam olarak 366 adet salınım alana kadar ayarlamanız gerekiyor. Görüldüğü kadarıyla uzunluğu ayarlayana kadar birçok kere deneme yapmanız lazım bundan dolayı yıldız gözlemine hazırlıklı olmanız gerek.

Aşama Beş- Kendi Megalitik Yarda ölçünüzü yapmak

Sarkaç için uygun uzunluğu elde ettiğiniz zaman sicimi parmaklarınızı dışarıda bırakacak şekilde işaretleyin. Sonra düz sopayı alın ve işaretli parçayı yaklaşık olarak en ortasına yerleştirin ve orada tutarak sicimi sopadan aşağıya doğru gerin. Sopayı ağırlığın merkezinin dokunduğu yerden işaretleyin. Şimdi sarkacı sopanın diğer tarafına doğru sallayın ve sopanın işaretli kısmının yerinden hareket etmediğine emin olun. Ağırlığın merkezinin konumunu sopaya işaretleyin.

Artık sarkacı atabilirsiniz, sopada işaretlenmiş olan yerleri kesin.

Tebrikler. Artık bir Megalitik Yarda uzunluğunda bir sopanız var.

Gariptir ki İngilizlerin "değnek" ya da "sırık" ismiyle kullandıkları uzunluk ölçüsü 6 Megalitik Yarda uzunluğuna eşit-

tir. 4 değnek, bir zinciri, 80 zincir ise bir mili oluşturur. Acaba 1760 yarda olan modern milin uzunluğu da Megalitik Yarda gibi eski çağdan kalma bir ölçme sistemi mi?

Ek 2

ROSSLYN EŞKENAR DÖRTGENLERİNİN İSTATİSTİKSEL İNCELEMESİ

Bu deneydeki amacımız baklavalardaki enlemlerin Kudüs, Rosslyn, Orkney ve Trondheim'i göstermediğini iddia eden boş bir varsayım sunmaktır. Bundan her açıdan bu işaretlerin rast gele bir şekilde oluştuğunu vereceğiz. Bu sıkça kullanılan teknik şans eseri oluşan olayların birbirleriyle alakalarını ölçmek için kullanılır.⁴

Bize göre Rosslyn'de işaretlenmiş olan her şey evrensel olarak orada bir amaç için bulunmaktadır ve burada gördüğümüz çizgiler süsleme olmaktan ötedir ama bu incelemeye hizmet etmesi için iki olasılığında eşit şansı olduğunu kabul edeceğiz. Bundan dolayı her ihtimale yüzde 50-50 şans vererek aşağıdaki olayların şans eseri olma ihtimallerini hesaplayacağız.

1. Baklavalar basitçe anlamsız saçmalıklar.
2. En alttaki baklavadaki açının Kudüs'ün dönence güneş yükselişini vermesi.
3. İkinci baklavadaki açının Rosslyn'in dönence güneş yükselişini vermesi.
4. Üçüncü baklavadaki açının Orkney'in dönence güneş yükselişini vermesi.
5. Dördüncü baklavadaki açının Trondheimin dönence güneş yükselişini vermesi.
6. Dört baklavadaki yerlerin, St. Clair Ailesi için önemli olan yerlerin kuzeyden güneye bir önem sırasıyla verilmiş olması.

7. Çizelgenin Süslü Çanaklı İnsanların kurallarına tamamen uygun olması.

Belli ki boş varsayıma yüzde 50-50 gibi bir şans vererek aşırı derecede adil davranıyoruz. Sonuç her şeye rağmen 1:128 gibi bir oran veriyor ve boş varsayımın ihtimalinin yüzde 1'den bile az bir ihtimal olduğunu gösteriyor ve böylece bu fikri bir kenara atabiliyoruz.

Ek 3

DEĞİŞİK KÜLTÜRLERDE VENÜS'E VERİLEN ADLAR

Anat	İbrani
Asherah	Kenan
Asherat	Kenan
Ashtar	Kenan
Ashtoreth	Fenike
Astart	İbrani
Astarte	Kenan
Baalat	Fenike
Baalat-Gebal	Fenike
Gündüzün Parlak Yıldızı	Mason
Freyja	İskandinav
Frigg	İskandinav
Hamaliel	Mason
Hathor	Mısır
Inanna	Sümer
Ishtar	Sümer
Matrona	İbrani
Sabah Yıldızı	Mason

Nut	Mısır
Salem	Kenan
Sekhmet	Mısır
Shachar	Kenan
Shalem	Kenan
Uatchet	Mısır

4. Lomas, R& Lancaster, G: *Forecasting for Sales and Material Management*, Macmillan (Satis ve Malzeme Yönetimi için Tahmin Yürütmek), 1985

ALFABETİK DİZİN

I'nci Baldwin 326

2'nci Baldwin 326

I'nci Charles 529

I'nci Haçlı Seferi 65, 70, 77, 85,

II. James 24

III. Napoleon 133

VI'ncı George 409

— A —

A.E Heath 46

A.E. Waite 261, 262

ABD 127, 382, 392

Abda 464, 467

Abdon 249

Abibaal 115

Abihael 439

Abimelech 168

Absin 365

Acco (Akko) 110

Achaemenid İmparatorluğu 368

Achizar kulesi 467

Acre 520

Ada 426

Adalet Tapınağı 449, 468

Adaletin Kralı 150

Adamant Dağı 503

Adem 144, 361, 423, 439

Adil James 295, 302, 321

Adon, Adoni 115

Adonai 442, 461

Adonijah 100

Adoniram 103, 446, 448, 449, 454,
455, 461, 463, 464, 467

Afrika 139, 141, 142, 316, 533

Afrika Kıtası 533

Ahab 219

Ahasuerus 492

Ahaziah 220

Ahiram 28, 135

Ahishar 446

Ahit Sandığı 74, 108, 175, 176, 181,
184, 189, 256, 257, 258, 275, 339,
437, 438, 448, 460, 469, 470, 471,
475, 476, 482

Aholiab 256, 438, 439

Ahura Mazda 228

-
Akdeniz 117, 132, 138, 140, 143, 213, 306, 477	Anglikan Kilisesi 525
Akitu Festivali 359, 364	Anjou 310, 323
Alan Butler 202, 274	Anthony Sayer 24
Albrecht Alt 167	Antik Mısırlılar 64, 180
Alevlerin Hanım'ı Uatchet 316	Antik Yunanlılar 369
Alexander Bruce 410	Antiochus Epiphanes 230
Alexander Thom 44	Antoine Poidebard 113
Alfa 490	Antonia 296
Allensbah 371	Antonia Kalesi 306
Almanya 375	Anu 358, 361
AL-Shadai 442	Apame 498
Amerika 398	Apirular 168, 169, 173, 174, 177, 178, 181, 183, 184, 220
Amerika Birleşik Devletleri 26	Apis 116
Amerikan Koleji Müzesi 140	Aptal Galilee'li 290
Amori Bedevileri 137	Aqaba (Akabe) Körfezi 141
Amorlu Mamre 433	Arabistan 124
Amos 207	Aradus 115
Amun 442	Aram Kralı Resin 205
AN Wilson 305, 306	Aramean 185
Anat 93, 159, 161	Araplar 139
Aner 433	Araunah 171
Angantyr 90	Aribaal 115
Anglesey 54	Arius 322
Anglesey Rasathânesi 56	Arkeolog Ahmed Youssef 137

Arkeolog Doktor Euan Mackie 41

Arkeolog Dr. Gordon Childe 42

Artaxerxes 492

Asgard 94

Asher 475

Asherah 93, 105, 146, 216

Ashkelon 171, 183, 201

Ashley Cowie 330, 331, 333, 336,
337, 346

Ashtoreth 180

Ashurbanipal 363

Ashurbanipal Kütüphanesi 363

Asil Efendiler 454

Asil Efendiler Meclisi 455

Asmah Kralı Shinab 432

Asphaltitis Gölü 230

Ast Muhafız 36

Astart 159

Astarte 93, 110, 113, 442

Astarte Tapınağı 116

Astrolog Robert Perry 366

Asur 143, 522

Aşağı Mısır 314

Athaliah 197

Athanasius 322

Atina 201, 388

Atinalılar 109

Atlantik 129

Atlantik Denizi 138

Atlantik Okyanusu 139

Avebury 49

Avrupa 41, 63, 68, 84, 125, 127,
310, 315, 322, 326, 327, 380, 403,
410, 521

Avustralya Aborjinleri 219

Ay 264

Aziz Helena 510, 511, 513

Aziz John 27, 95, 99

Aziz John Kilisesi 37

Aziz John Masonluğu 260

Aziz John Şovalyeleri 521

Aziz John Yortusu 27

Aziz Peter 525

Aziz William Clair 74

— B —

Baal 110, 186, 187, 189, 190, 216,
218

Baal Tapınağı 112

Baal-Adon-Eshmun-Melqart 119

Balam 279

Baalat 119, 186, 187, 190, 197, 215	Bathsheba 100
Baalat Tapınağı 116, 197	Batı Avrupa 46
Baalat'ın Baş Rahibesi 191	Batı Kenanlılar 164
Baalat-Gebal 93, 115, 134, 136, 137	Beaker Halkı 123
Baal'ın Gözdesi 135	Beersheba 204
Baal-Lebanon 120	Bela Kralı Zoar 432
Baal-Shamim 120	Belshazzar 477
Baba Tanrı El 115	Ben Jonson 385
Babil 116, 165, 225, 227, 228, 229, 315 430, 485, 486, 491, 493, 500	Ben-Dekar Taş Ocağı 466
Babil Kralı Cyrus 485	Bengaber 466
Babil Kralı Nebuchadnezzar 473, 475	Ben-Hinnom Vadisi 205
Babil Kulesi 431	Benjamin Franklin 410
Babililer 227, 360, 364, 476	Berberiler 139
Bağdat 104	Berytus (Beyrut) 110
Bakire Meryem 95, 119	Bethany Köyü 296
Barclodur Grawes 49	Bethel 197, 208
Baron St Clair Bonde 85, 86, 91	Bethlehem 507
Bartacus 498	Beyaz Duvar 132
Basilisk 441	Beyrut 134, 140
Baş Mimar 469	Beytullahim 267, 278
Baş Yargıç 464	Beytullahim Yıldızı 269, 270, 271, 281, 396, 406
Başpiskopos Ussher 160	Bezaleel 175, 438, 439
Başrahip Marcellinus 510	Bilgelik Meclisi 505
Başrahip Phannius 309	Bilhah 178

Birinci Dünya Savaşı 25, 32, 135

Birleşik Devletler 398

Birleşik İngiliz Büyük Locası 534

Birleşik Krallık 26

Birtany 336

Bloomsbury Gurubu 32

Boaz 28, 31, 36, 73, 79, 108, 112,
158, 481

Boeotia 388

Boeotia'lı Thebanlar 389

Bouillon 323

Boyne Nehri 50, 53, 54, 132

Boyne Vadisi 50, 52, 59

Bradford 380

Bradford Üniversitesi 20, 33, 35, 417

Bradford Yönetim Okulu 380

Brahminler 523

Bremen'li Adam 92

Brienne 323

Britanya 41, 42, 44, 51, 132, 143,
315

Britanya Adaları 39, 40, 41, 44, 51,
64, 123, 125, 129, 143, 214, 218,
255, 262, 286, 405

Britanyalı Keltler 209

British Museum 32, 362, 364, 367

Bronz Çağı 111, 165, 166

Brussel Üniversitesi 175

Bryn Celli Ddu 49, 54, 56, 215, 315

Buffalo Bill 410

Burçlar Kuşağı 233, 364, 365, 366,
367, 487

Burgundy 310

Büyük Britanya 24

Büyük Cyrus 228

Büyük Dieri Meclisi 219

Büyük Göç 253, 254, 255, 264

Büyük İskender 230

Büyük Khufu (Keops) 137

Büyük Kralın Şehri 181

Büyük Orme Head 127

Büyük Queen Caddesi 411

Büyük Tufan 97, 248, 279, 285, 313,
328, 358, 395

Byblon 133

Byblos 110, 115, 126, 135, 136, 138,
177, 183

Byblos Kralı Ahiram 114

Byblos Kralı Ithobaal 135

Byblos Kralı Yehimilk 120

Bybloslular 138

— C —

Caithnessli Ashley Cowie 330	Centerbury 409
Callanish 49	Chaldea 448, 480, 533
Calvary Dağı 510	Chaldealılar 367, 368, 369, 475, 499
Calvinciler 398	Champagne 310
Cambridge 410	Charles Ross 238
Cambridge Üniversitesi 17, 74, 81, 343	Charles T Mc Clenachan 33
Candia 520	Charleston Ulu Locası 69
Carmel Burnu 133	Chaumont 323
Carmel Dağı 216	Chayl kapısı 108
Caspian 477	Chedorlaomer 432, 433
Castro 520	Christiaan Huygens 399
Catholic Herald 14, 15, 45	Christos 294
Caylus 508	Colin Wilson 354, 355, 356, 357, 369, 378
Cebelitarık Boğazı 141	Collegium Artificum 509
Celeb 439, 441	Collin Renfred 125, 128
Cemaatlerin Prensi 307	Colorado Maden Okulu 76, 81, 343
Cennet Bahçesi 262	Compostela 391
Cennetin Fenikeli Kraliçesi 134	Constantine 508, 509, 510, 511, 513
Cennetin Hanımı 350	Constantinople 525
Cennetin Kraliçesi 93, 119, 136	Constantinople Şovalyeleri 512
Cennetin Krallığı 307	Constantinople Şovalyesi Derecesi 511
Cennetten Aydınlanmalar Kitabı 45, 49	Constantious 510
	Creta şehri 114

Cul Baal-Rosh 120

Cumbria 126

Cyrus 368, 389

— Ç —

Çadır Tapınak 265, 438

Çin 158

Çobanların Meskeni 263

— D —

Daily Mail 354

Daily Telegraph 15

Daire Çizen Honi 221, 299

Dalai Lama 279

Damian Thompson 15, 45

Dan 197, 208, 475

Daniel 246

Darağacının Efendisi 91

Darius 228, 389, 492, 493, 494, 495,
496, 499, 500, 501David C. Mc Clelland 381, 382, 383,
384, 385, 386, 390, 391, 392, 393,
394, 396, 398, 399, 400, 409, 417Davut 29, 105, 111, 144, 146, 159,
163, 165, 170, 171, 172, 173, 174,
175, 176, 182, 184, 185, 189, 197,
199, 202, 204, 205, 214, 223, 250,
251, 286, 289, 300, 301, 436, 445,
475, 477, 479, 522Davut Krallığı 476, 478, 492, 493,
499, 500

Davut'un Mesih'i 307

Davy Crockett 410

De Montfort Üniversitesi 356

Deadalus 201

Delos Cemiyeti 388

Demir Çağı 166, 167

Denizin Kraliçesi 119

Dilmun 127, 140

Dimitrije Mitrinociv 32, 33

Dirilen Mesih 305

Dissenterlar 385

Diyakoz 37

Doğruluk Kapısı 106

Doğu Akdeniz 64, 133

Doğu Asya Kalıntıları Departmanı
362

Doğu Avrupa 129

Doğu ile Batı'nın Şovalyeleri 70

Doğu Kapısı 108

Doğu'nun İmparatoru 508

Doğu'nun Şovalyesi 495

Doğulu Bilgiler 271

Dokuz Seçilmişler 469

Dokuzlunun Kutsal Üstatları 66

Dokuzlunun Seçilmiş Üstadı 466

Dowth 53

Dr. Adam Zertal 166

Dr. Anderson 29

Dr. Asher Kaufman 107, 108

Dr. Dimitri Baramk 140, 141

Dr. Eisler 291

Dr. Euan Mackie 126

Dr. Fernando Neaves 76, 343

Dr. Jack Miller 17, 18, 74, 75, 76,
343

Dr. Michael Wise 291

Dr. Michel Gauquelin 351, 352, 353,
369

Dr. Oesterley 206, 207, 208, 209

Dr. Percy Seymour 356

Dr. Peter Whitfield 363, 367, 368

Dr. Rita Kunster 371

Dr. Robinson 206, 207, 208, 209

Dr. Tom Ray 56

Duat 180

Dunbar Savaşı 339

Durrington Duvarları 49

Dürzî Tarikatı 133

— E —

EA McClenachan 33

Ernest Renan 133, 134, 135

Ecclesiastes (Derlémeci) 100

Echbatana 494

Edfu kitabeleri 131

Edfu Tapınağı 131

Edgar Harborne 74

Edinburg Üniversitesi 74, 271

Edinburgh 16, 65, 81

Edmund Ironsides 85

Edom 185, 442

Edom Dağları 441

Edomites 499

Efendi Baal 115

Efes 306

Efesli Menander 28

Efsane Ansiklopedisi 200

Ege Adaları 237

Eisanacher Str. 12 no

Ekvator 157, 331

El 118, 119, 186, 187, 190, 191

El Elyon 144, 145, 150, 152, 203,
204, 223, 226

El Shaddai 146

Elam Kralı Chedorlaomer 432

Elba 104

Eleazar 68, 439, 440, 441, 442

Eli 249

Elias Ashmore 410

Eliasaph 439, 440

Elibaal 115

Elijah 309, 310

Elisha 197, 208

Ellasar Kralı Arioeh 432

Elohim 262, 461

Elus 467

Emeth 467

En Kutsal Yer 469, 470

En Mükemmel Efendi 469

En Yüce Lider 439

En Yüce Olan 30, 37, 144, 152, 194,
203, 226, 256, 257, 261,

En Yüce Tanrı 418

En Yüksek Olan 471

Endor 208

Endüstri İnkılabı 387

Enki 358

Enkidu 360

Epaminondas 388

Ephraim 181, 475

Epiphanius 221

Epre Nehri 84

Erken Bronz Devri 104

Ermenistan 427

Ernest Renan 133

Eschol 432, 433

Esdraelon çayırları 196

Eshmun 115

Eski Ahit 20, 28, 60, 83, 100, 103,
110, 121, 144, 146, 150, 156, 161,
164, 167, 170, 171, 172, 173, 195,
199, 203, 204, 208, 214, 215, 217,
248, 252, 254, 255, 276, 277, 286,
287, 310, 312, 389, 400, 415, 417

Eski Cock Hanı 410

Eski Mısırlılar 40

Eski Şehir Duvarı 105

Essenliler 221, 230, 235, 239, 240,
241, 243, 244, 287, 290, 295, 296,
306, 307, 308, 310

Etiyopya 45, 416

Euan Mackie 43

Euphrates Nehri 100, 480, 481, 500

Eupolemus 357

Eusebius 510

Even Shetiyyah 107

Evrenin Büyük Mimarı 34, 342, 509

Eyrbyggja Destanı 95

Ezekiel 134, 211, 227, 231, 250, 474

Ezekiel Yahuda 250

Ezra 18, 246, 488, 492

— F —

Farisiler 238, 284, 310

Fas 139, 158

Fenike 110, 114, 464

Fenike Prensesi Jezebel 215

Fenikeliler 93, 105, 109, 110, 111,
112, 121, 133, 135, 137, 138, 139,
140, 141, 142, 143, 151, 159, 164,
180, 197, 202, 312, 348, 350, 532,
533

Ferdinand von Hompesch 521

Ferisi Meclisi 293

Ferisiler 291

Festival Meclisi 69

Fırat 124

Fırat Vadisi 125

Fışh Yemeği 297

Filistin 326, 369, 517

Filistinliler 437

Firavun Akhenaten 168

Firavun III. Thutmose 253

Firavun Sheshonk 196

Flavius Josephus 113

Fontaine 323

Fransa 24, 39, 44, 62, 84, 134, 136,
322, 323, 405

Fransız İhtilâli 233

Freyja 151, 337

Freyja Tapınağı 95, 336

Frigg 92, 93

Fulco Villaret 520

— G —

Gabriel 421, 422

Gad 475

Gad Peygamber 172

Galilee 290

Galilee Bölgesi 289

Galilee Denizi 166, 289, 482

Galler 23, 25, 215, 535

Galya 508

Gamorrah Kralı Birsha 432

Gardener's Brae 338, 344

Gath Kralı Maaka 466

Gaudentius 291

Gebal 111, 134, 137, 162, 446, 530	Girtab 365
Gebal-Byblos 136	Gisors 323
Geballiler 137	Giza 47
Gebeil 135, 136	Gizelle 84
Geç Katolik Dönem 104	Gizemli Ayin 69
Gedaliah 475, 476, 474	Gizemli Beyefendiler Kulübü 22
Gehenna 206	Gizlenmiş Hannan 299
Gelili Shoteh 290	Gizli Efendiler 258, 460
George Mendenhall 167	Gnostizm 252
George Washington 69, 410	Godfrey de Bouillon 516, 520
Gerhard Herm 113, 117	Golan 63
Germania 89	Goliath 249
Gethsemane Bahçesi 105, 106, 108	Göç 396
Geza Vermes 357	Great Langdale 126
Gilgamiş 358, 359, 361	Gu 365
Gilgamiş Destanı 358	Gunter Sach 371, 370, 372, 373, 374, 375, 376, 378, 379, 396, 407
Gibliler 137	Güneş 55, 57, 58, 68, 95, 96 36, 115, 122, 123, 152, 156, 158, 159, 160, 162, 178, 183, 187, 191, 192, 198, 225, 226, 227, 233, 234, 235, 238, 239, 240, 246, 266, 268, 269, 274, 275, 279, 286, 287, 304, 307, 312, 317, 320, 331, 358, 359, 360, 361, 362, 364, 366, 394, 429, 488, 504, 505, 532
Gibulum 449, 468	Güneş Saati 237
Gideon 168, 301	
Gihon Pınarı 105	
Gilgal 181, 217, 219	
Giriş Holünün Kapısı 108	
Girit 201, 202, 237	
Girit Adası 200, 201	

Güneş Şehri 139, 140

Güneş Tanrısı Helios 233

Güneş Tanrısı Ra'nın Gözü 316

Güney Akdeniz 521

Güney Galler Teknik Enstitüsü 46

Güney İskandinavya 39

Güney İskoçya 157

Güney İspanya 41

Güney Mısır 126, 129

— H —

Haakon 95

Habil 144

Habsburg 323

Haçlı Seferleri 517

Haçlılar 326, 534

Haggai 484, 492, 501

Haham Hanina 232

Haham Johanan 232

Halep 525

Halley Kuyruklu Yıldızı 351

Hamaliel 421, 422

Hamursuz 246, 322, 442

Hannoverli George 24

Hanok 45, 46, 59, 60, 101, 103, 104,

121, 124, 132, 144, 179, 222, 229,

230, 245, 246, 247, 266, 268, 285,
391, 415, 423, 424, 425, 427, 449,
450, 468

Hanok Rahipliği 299

Hanok Tapınağı 121, 202, 449

Hanok Tarikatı 342

Hanok'un Deltası 423

Hanok'un Kitabı 33, 45, 47, 49, 50,
63 104, 265, 416

Hanok'un Tapınağı 102, 103, 445

Hanok'un Delta'sı 34

Harun 68, 435, 437, 439, 441, 442,
448, 522

Harvard Üniversitesi 381

Hasmonaea 230

Hathor 134, 316

Havari Julian 514

Havelock Wilson

Havva 144

Hazor 112

Helena 508

Helenizm 230

Helifax Şehri 410

Helios 239

Henri Sinclair 334

Henri St. Clair 323, 326

-
- Her Şeyin Babası 96, 97
- Her Zaman Galip Gelen Shekmeth 316
- Heredot 116, 533
- Herkül 113, 139, 306
- Herkül'ün Sütunları 141, 142
- Herod 106, 297, 308, 335
- Herod Tapınağı 17, 72, 235, 406, 513, 534
- Herodim Prensi Tito 464
- Herodot 141, 142, 143, 201
- Herod'un Tapınağı 234
- Hesiod 388
- Hezekiah 224, 225
- Hristiyan 271
- Hristiyan Kilisesi 317
- Hristiyanlar 226, 276, 301, 302, 304, 305, 310, 322, 410
- Hristiyanlık 84, 285, 302, 317, 320, 321, 347
- High Sokağı 66
- Hinnom Vadisi Kudüs 206
- Hint Okyanusu 129
- Hippolytus 221, 240, 241
- Hiram 111, 174, 179, 183, 184, 185, 186, 187, 190, 192, 193, 312, 314, 350, 453, 458, 463, 464, 529, 533
- Hiram Abif 28, 29, 31, 35, 101, 102, 149, 188, 189, 192, 193, 340, 445, 447, 448, 449, 450, 452, 454, 455, 456, 457, 461, 462, 463, 464, 467, 468, 469, 470, 474, 481, 488, 489, 490
- Hiram'ın Kitabı 407
- Hirodule 117
- Hiroduleler 117
- Hititler 110
- Hobah 433
- Hollanda 24
- Homeros 388
- Hong Kong Üniversitesi Dünyevî Bilimler Fakültesi 406
- Honi 309
- Hor 441
- Horadim 450
- Horeb 208, 250
- Horeb Dağı 257, 438, 439
- Horus 134, 180, 191
- Horus'un Takipçileri 131
- Hosea 207
- Hrolf 84
- Hrolf More 322
- Hugh Murray 66

Hugnes de Payen 65

Huram-abi 29

Hyndla 90, 93, 94

— I —

Ian Sinclair 329, 330

Ignatius 525

Immanuel 508

Inanna 316

Institute für Demoskopie 371

Isaiah 282, 300, 301, 319

Ishbosheth 250

Ishtar 358, 359, 360, 364

Issacher 475

Isthamar 68, 439, 441

Işığın Efendileri 132

Işığın Prensi 307

Işık Evi 361

Isthamar 68, 439, 441

Ithobaal 115, 197

— I —

İbrahim 144, 148, 150, 152, 155,
160, 161, 163, 181, 204, 214, 219,
248, 263, 264, 304, 316, 357, 415,
432, 433, 435, 437, 485

İbrahim'in Antlaşması 395

İbrani Krallığı 167

İbraniler 165, 167, 169, 279

İç Hebrides Adaları 40

İdris 104

İkinci Kudüs Tapınağı 209

İlk ve Kutsal Loca 256, 260

İlyas 197, 208, 216, 217, 218, 220,
222, 250

İmparator Caligula 291

İmparator İnci Constantine 322

İmparator Julian 513

İmparator V'nci Charles 521

İncil 36

İncil'den Atasözleri 100

İndus Vadisi 117, 125

İngiliz Birleşik Büyük Locası 31, 69,
81

İngiliz Endüstri İnkılabı 393

İngiliz Masonlar 25

İngiliz Masonluğu 260

İngiliz Prensesi Margaret 85

İngilizler 72, 508, 540

İngiltere 23, 24, 25, 39, 45, 49, 64,
85, 107, 132, 140, 147, 324, 385,
387, 392, 393, 405, 406, 535

İngiltere Birleşik Büyük Locası 23,
25, 29, 188, 402, 411

İnkalar 393	İskenderun Körfezi 133
İran 369	İskoç Askerî Locaları 188
İran Körfezi 129, 143	İskoç Büyük Locası 29
İranlılar 239, 368, 515	İskoç Locaları 97
İrenaeus 288, 525	İskoç Masonları 97
İrlanda 39, 45, 50, 126, 218, 268	İskoç Şiir Kütüphanesi 85
İrlanda Büyük Locası 534	İskoç Yüce Locası 233
İrlanda Denizi 62	İskoçya 13, 16, 17, 19, 24, 39, 43, 44, 64, 66, 71, 72, 74, 78, 79, 81, 85, 97, 98, 215, 260, 324, 327, 329, 333, 339, 343, 391, 404, 405, 532, 534
İsa 63, 64, 81, 92, 98, 106, 109, 119, 151, 170, 179, 221, 232, 246, 251, 267, 269, 270, 276, 277, 280, 281, 282, 284, 285, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 302, 303, 304, 305, 306, 309, 311, 319, 320, 321, 328, 337, 396, 400, 402, 404, 504, 505, 507, 511, 525	İskoçya Adaları 44
İsa Mesih 14, 66, 92, 105, 120, 145, 198, 245, 267, 281, 284, 305, 322, 379, 406	İskoçya Büyük Locası 98, 534
İsa ve Havarileri 277	İskoçya Büyük Üstadı 83
İsa'nın Melchizedek Mezhebi 143	İskoçya Kralı Malcolm Canmore 85
İshak 145, 160, 161, 203, 214, 264, 437, 485	İskoçya Kraliyet Topluluğu 259
İsis 191, 316, 442	İskoçyalı Masonlar 30
İskandinavlar 92, 93, 96, 323, 348	İspanya 39, 140, 387, 391, 393, 508
İskandinavya 41, 334	İsrail 41, 63, 64, 76, 101, 147, 161, 166, 171, 197, 205, 211, 217, 223, 225, 228, 233, 237, 247, 249, 251, 253, 263, 264, 278, 279, 301, 304, 307, 342, 438, 453, 459, 469, 470, 471, 473, 485, 487, 489
	İsrail Kralı Remalya 205
	İsrail Kralı Süleyman 101, 193

İsrail Krallığı 473

İsrail Üniversitesi 107

İsrailliler 180, 197, 209, 226, 437, 438, 473, 475

İsrailoğulları 68, 146, 164, 166, 249, 256, 261, 437, 441, 445, 448

İsviçre 371, 373, 374

İsviçre Merkezî Suç Kütüğü 375

İtalya 16, 41

İyonya 388

İzlanda 87, 96

İzlandalılar 87

İznik 322

İznik Konseyi 320

— J —

Jabal 426

Jachin 28, 31, 36, 73, 79, 108, 112, 158, 481

Jacques de Molay 518, 519

Jainleri 398

Jakobenler 24, 259

James 290, 299, 303, 304, 305, 308, 309, 311

James Gennesaret Gölü 289

Jared 423

Jarl Haakon 95

JB Priestley Kütüphanesi 33

Jehoash 250

Jehovah Shammah 504

Jephunneh 439

Jepthat 211

Jereboam Rothschild

Jeremiah 211, 485

Jericho Ovaları 475

Jeroboam 196, 197

Jeshua 492

Jezebel 197, 215

Jim Bowie 410

Jim Charlesworth 77

Joabert 103, 449, 464, 468

Joe Peaples 77

John 297

John Allegro 66

Joinville 323

Joppa 450, 465

Jormuntek 90

Joseph 309, 443, 505

Josephus 19, 28, 101, 112, 174, 175, 187, 190, 221, 228, 229, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 267, 281, 288, 290, 291, 292, 294, 295, 306, 308

Joshua 109, 213, 214, 217, 253, 482,
484, 485, 501
JSM Ward 69, 71
JT. Milik 245
Jubal 426
Jubileeler kitabı 245, 246, 266
Judah 180, 298
Justin 525
Jüpiter 352, 353

— K —

Kabala 261, 262, 263, 265
Kabil 144
Kabul Görmüş ve Kadim İskoç
Masonları 340
Kabul Görmüşler Ayini 35
Kadınların Avlusunun Kapısı 108
Kadim Bilgilerin Kutsal
Parlak Işığı 323
Kadim Olanların Yurdu 131
Kadim ve Kabul Edilmiş İskoç
Masonları 33, 198
Kadim Yunanistan 391
Kadimler Töreni 35
Kahire 137, 233
Kanarya Adaları 139

Kanuni Sultan Süleyman 520
Karanlıklar Evi 361
Kardeşliğin Beş Noktası 188, 189,
191, 193, 195, 459
Katolikleri 398
Kedeshim 117
Keldaniler 124
Keltler 59, 96, 210
Kenan 100, 295
Kenan Tarikatı 146
Kenan Toprakları 249
Kenanlı Melchizedek 143
Kenanlılar 35, 101, 109, 110, 111,
112, 123, 141, 150, 156, 158, 164,
166, 167, 179, 183, 184, 198, 201,
204, 208, 215, 216, 217, 246, 247,
300, 311, 317, 319, 320, 350
Kent Üniversitesi 356
Keops Piramidi 138
Kevin Crossley-Holland 89, 92, 96
Kıbrıs 112, 237, 304, 532
Kıdemli Muhafız 36
Kılıç Şovalyesi 479, 492, 500
Kızıl Deniz 109, 141, 164, 253, 267,
279, 328
Kızıl Haç Şovalyeleri 511

Kızıl Haç Topluluğu 508, 509	Kral II. Necho 533
Kidron Vadisi 105	Kral IV'ncü Philip 64
Kilise'nin Büyük Mimarı 503	Kral James 164
Kilwinning 17, 259, 343	Kral Jehoiakim 479
Kilwinning Ana Locası 66	Kral Manasseh 211
Kinahna 133	Kral Seul 208, 286
Kirjath Jearim 482	Kral Süleyman 29, 102, 171, 182, 188, 191, 192, 214, 256, 257, 259, 340, 445, 447, 458, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 470, 471, 473, 490
Kişon Vadisi 218	Kral Süleyman Tapınağı 27, 28, 36, 68, 100, 111, 121, 257, 406, 417, 438, 452, 456, 464, 469, 481, 484, 490
Kitab-ı Mukaddes 428	Kral Süleyman'ın, Tapınağı 50, 158
Knowth 53	Kral Vadisi 433
Konstantinopol 133	Kral VI'ncı James 83
Kont William St. Clair 342	Kral Zedekiah 254
Kral Abi-baal 28	Kral II'nci Edward 519
Kral Ahab 197	Kral Maaka 467
Kral Ahaz 250	Kraliçe İnci Elizabeth 385
Kral Arthur 173	Kubbetüs Sahra 106, 107
Kral Charles 84	Kubur Beni İsrail 63
Kral Cyrus 477, 478, 479, 480, 483, 484, 491, 493, 494, 499, 500, 501	Kudret Asası 146
Kral Darius 492	Kudretli Sigurd 84
Kral Davut 213, 278, 469, 482	
Kral Harold 84	
Kral Herod 81, 106	
Kral Hiram 173	
Kral Hosea 211	

Kudüs 17, 18, 28, 34, 63, 64, 65, 68,
69, 81, 100, 101, 104, 105, 107,
121, 144, 150, 152, 158, 163, 164,
165, 170, 171, 173, 174, 176, 178,
179, 180, 182, 183, 184, 189, 192,
196, 213, 214, 223, 227, 228, 231,
237, 245, 247, 248, 250, 265, 269,
272, 285, 293, 296, 302, 309, 310,
319, 322, 325, 326, 327, 329, 333,
335, 340, 341, 346, 389, 445, 450,
458, 466, 467, 470, 473, 477, 480,
481, 482, 483, 484, 492, 493, 494,
495, 499, 502, 511, 515, 516, 520,
533, 534, 541

Kudüs Kilisesi 308

Kudüs Krallığı 204

Kudüs Prensleri Konseyi 473

Kudüs Tapınağı 16, 17, 18, 67, 71,
72, 73, 74, 79, 81, 99, 108, 121,
137, 185, 228, 229, 235, 253, 258,
266, 296, 309, 329, 335, 343, 534

Kudüs'ün Prensleri 69, 70

Kudüs'ün Şovalye Masonları 499, 501

Kudüs'ün Tapınak Dağı 210

Kumran 45, 66, 219, 230, 231, 234,
236, 238, 239, 245, 246, 265, 281,
283, 285, 299, 308, 311, 343, 344
357, 416, 533, 534

Kumran Tarikatı 292

Kumran Topluluğu 245, 299, 307

Kumran Yazmaları 281, 284

Kumran'ın Savaş Yazması 280

Kumran'lılar 239

Kusu 365

Kutsal Çadır Tapınağı 260

Kutsal Kabir'in Şovalyeleri Topluluğu
511

Kutsal Kanun 489

Kutsal Kanunlar 438

Kutsal Kitap 29, 74, 80, 138, 144,
145, 159, 161, 164, 166, 167, 168,
169, 170, 173, 175, 176, 178, 179,
212, 218, 219, 223, 229, 231, 233,
248, 251, 252, 253, 255, 266, 268,
269, 271, 272, 277, 281, 285, 286,
299, 309, 310, 313, 317, 318, 319,
324, 393, 395, 401, 402, 407, 415

Kutsal Kudüs 474

Kutsal Mabet 329

Kutsal Mahzen 340

Kutsal Moriah Dağı 259

Kutsal Parlak Işık 84, 96, 323

Kutsal Royal Arch 73, 74

Kutsal Sandık 460

Kutsal Shekinah 229, 255, 257, 260

Kutsal Sırlar 246

Kutsal Tapınak 445

Kutsal Tarikat 436

Kutsal Taş 503

Kutsal Topraklar 213, 326

Kutsal Varlığın Kendisi 256

Kutsal Yer 460

Kutsalların Kutsalı 102, 105, 107,
108, 110, 256, 258, 261, 282, 339,
340, 341, 445, 446, 448, 453, 460,
469, 471, 473

Kuzey Afrika 41, 132, 138

Kuzey Akdeniz 41

Kuzey Avrupa 42

Kuzey Denizi 127

Kuzey Denizi Toplulukları 140

Kuzey Fransa 535

Kuzey Galler 126, 127

Kuzey İskandinavya 89

Kuzey İskoçya 49, 62, 96, 535

Kuzey İsrail 208

Kuzey İsrail Krallığı 211

Kuzey Kenan 207

Kuzeybatı Avrupa 96

Kuzeybatı Galler 49

Kuzeyliler 322, 323

— L —

Lab'ayyu 168

Lahunga 365

Lamech 426

Lancashire 24

Larache 138

Le Corbusier 50

Leah 178, 264

Levililer 437, 460, 461, 475

Leydi Şapel 72

Libya 142

Liverpool Masonik Toplantı Salonu
69

Lixus 139, 140, 141, 316

Llandudno 127

Lockyer 42

Loki 95

Londra 24, 32, 403, 411, 417

Londra Büyük Locası 534

Londra Kraliyet Cemiyeti 351

Londra Üniversitesi 131

Lorraine Dükü Godfrey de Bouillon
326

Lothian Tepeleri 16, 72

Louvre 134, 362

Lucian 116

Lucus Nehri 139

Ludwig-Maximilian Üniversitesi 371,
372

Lut 144, 432, 433

Lübnan 109, 113, 135, 138, 140, 162,
237, 449, 481

Lübnan Dağları 110

— M —

Macaristan 85

Macaristan Kralı Stephen 85

Maccabean 247

Maccabean ayaklanması 230

Maccabean Rahipleri 247

Maes Howe 40, 49, 125, 126, 140,
215

Makedonyalı Philip 389

Malachi 310

Malskoth 318

Malta 41, 521

Malta Adası 521

Malta Şovalyeleri 99, 519

Mamre 433

Manasseh 475

Manasseh Kabilesi 166

Manchester 77

Manchester Üniversitesi 131

Manes 443

Manetho 130

Maqom Semes 138, 139

Marakeş 158

Mark Lehner 130

Marlowe 385

Mars 352

Mas 365

Masada 321

Mason Ayini 114

Mason Ayinleri 103, 104, 105, 110,
121, 271, 415, 417

Mason James Bruce 416

Mason Mafyası 402, 404, 406

Mason Şovalyeliği 509

Mason Tapınağı 189

Mason Tapınakları 410

Masonik Ahit 20, 35, 68, 70, 98,
100, 101, 102, 103, 175, 186, 188,
192, 195, 255, 313, 340, 345, 357,
361, 369, 377, 391, 392, 393, 395,
396, 406, 407, 417, 318, 419Masonlar 19, 32, 35, 38, 65, 68, 70,
112, 150, 188, 192, 195, 311, 348,

- 351, 376, 401, 402, 404, 409, 410,
411, 418, 453, 456, 467, 469, 473,
475, 477, 503, 512, 515, 529, 530
- Masonluk 23, 24, 28, 32, 64, 81, 97,
158, 243, 260, 338, 342, 347, 350,
351, 379, 399, 400, 401, 402, 405,
407, 408, 409, 411, 412, 415, 446,
506, 507, 522, 523, 524, 527, 529,
530
- Mathuselah 423
- Maxentius 508
- Mayflower 127
- Media Eyaleti 494
- Megalitik Britanyalılar 162
- Megalitik İnsanlar 40, 275
- Megalitik Matematiği 274
- Megalitik Yarda 44, 45, 47, 49, 50,
274, 405, 535, 540
- Megalitikler 41
- Megiddo 112
- Mehen Sarmalı 238
- Meksika 139
- Melchizedek 146, 148, 150, 152, 153,
155, 157, 160, 162, 163, 173, 178,
179, 181, 183, 191, 199, 204, 285,
299, 307, 317, 433, 434, 435
- Melchizedek Mezhebi 145
- Melchizedek Tarikatı 146, 147
- Melik de Serif 520
- Melqart 120
- Melqart Tapınağı 112
- Memphis 132, 162
- Menatzchim 447
- Menatzchimler 469
- Menes 130, 131
- Menetho 130, 533
- Merhamet Tahtı 471, 264
- Merkür 269, 270, 272, 274, 275, 277,
278, 281, 312, 315, 317, 358, 361,
380, 394, 396
- Merotic Krallığı 130
- Meryem 160, 505
- Mesha 172
- Messina 520
- Metatron 263, 264, 265, 266
- Mezopotamya 124, 148, 350, 362,
364, 367, 369
- Mezopotamya Çölü 368
- Mezopotamyalılar 362
- Mısır 41, 47, 51, 64, 100, 109, 110,
120, 127, 130, 131, 132, 133, 138,
143, 150, 162, 164, 165, 168, 169,
183, 191, 193, 196, 213, 237, 250,
253, 256, 279, 304, 314, 316, 332,
350, 357, 368, 369, 437, 444, 448,
464, 474, 522, 532, 533

- Mısır Kralı II'nci Necho 141
- Mısır Limanı 113
- Mısırlılar 47, 50, 110, 162, 180, 213, 239, 249, 314, 316, 350, 438, 522
- Miamonides 108
- Michael 421, 422
- Michael Hoffman 130
- Michael Wise 222
- Michel Dunand 136
- Milletlerin Kralı Tidal 432
- Mimar Tanrılar 132
- Minatour 200, 201
- Minoa Ayağı 202
- Minoahılar 204
- Minos 200, 201
- Minos'un Öküzü 200
- Minotaur 202
- Miominedes 107
- Mishneh Torah 107
- Mithra 239
- Mizpah Şehri 181
- Moab 278
- Moebite 172
- Molek 210, 212
- Moloch 198, 199, 200, 201, 203, 205, 206, 213, 225, 305, 471
- Mora Kontluğu 335
- Moralı Korsanlar 521
- More Kontu Rognvald 84, 334
- Moriah Dağı 101, 203, 445
- Morton Smith 231
- Mount's Bay, Cornwall 125
- Muhammed 507, 525
- Mukaddes Kitap 19
- Mul 365
- Musa 64, 68, 83, 109, 121, 144, 164, 169, 175, 180, 183, 184, 189, 208, 213, 229, 246, 249, 253, 254, 255, 259, 264, 267, 275, 279, 289, 316, 328, 396, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 445, 464, 471, 483, 522, 532,
- Musa'nın Ahit Sandığı 168
- Mühendisler Birliği 509
- Mükemmel Masonların Locası 461, 463
- Mükemmellik Ayini 188
- Mükemmellik Ayininin Asil ve Kutsal Üstatları 69
- Münih 371
- Müslümanlar 104, 523
- Mycenae Şehri 113

— N —

Naamab 426
 Nabta 129
 Naphthali 475
 Napoleon Bonaparte 99, 133, 521
 Napoli Krallığı 519
 Naram-Sin 362
 Nashville 201
 Nazi Almanyası 409
 Nebta 126
 Nebuchadnezzar 474, 477, 493
 Nebuzaradan 474, 476
 Nehemiah 492
 Neolitik Avrupa 40
 Neolitik Britanya 63
 Neolitik Çağ 219
 Neolitik insanlar 44
 Neolitik İskandinavlılar 39
 Neptün 140
 New York 534
 Newgrange 45, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 124, 125, 129, 132, 140, 162, 215, 268, 315, 320, 358
 Newton 351, 354

Nicanor kapısı 108
 Nil Savaşı 133
 Nineveh 251
 Niven Sinclair 329, 330, 334, 337, 338, 339, 340, 341, 343, 344
 Noachida 429
 Norman Gottwald 167
 Normandiya 84, 310, 322
 Normandiya Dükü William 324
 Normandiyalı William 85, 324
 Norveç 39, 84, 86, 87, 95, 334, 337
 Norveç Kralı Harold Hardrade 324
 Noss Head 329
 Nottingham Üniversitesi 356
 Nuh 60, 144, 222, 246, 426, 427, 428, 430
 Nuh'un oğlu Joshua 439, 441

— O —

Obias 221
 Observer Gazetesi 355
 Odin 90, 91, 92, 93, 94, 118
 Oxford Üniversitesi 44, 46
 Olaf Tryggvason 86, 95
 Omega 490
 Onias 221

Oniki Ameth Prensi 469

Onikiler 297

Ophrah 168

Origen 294

Orion 442

Orkney 40, 43, 88, 126, 334, 335,
336, 346, 532, 541

Orkney Bilim Festivali 50

Ormuzd 443

Orta Doğu 40, 46, 60, 104, 110, 127,
532, 537

Orta Fırat 124

Orta Londra 32

Ortaçağ 266, 327, 337

Ortaçağ İspanyası 390

Osiris 440, 442, 443, 444

Othniel 437

Ottar 90

Oxford 410

Oxford Üniversitesi 88

— Ö —

Ölü Deniz 144, 166, 230, 232, 321

Ölü Deniz Yazmaları 17, 18, 45, 66,
71, 76, 221, 231, 239, 245, 280,
284, 290, 291, 295, 306, 308, 309,
310, 320, 343, 344, 357, 361, 416,
534

— P —

Pa 365

Paganlar 34, 302, 305, 319, 509, 525

Palmyra 481

Papa V'nci Clement 64, 518, 519

Paris 518

Paris Katedrali 518

Parlak Sabah Yıldızı 304, 318, 328,
337, 347, 349, 391, 395, 396, 400,
440

Parsee 398

Pasach 322

Pasiphaë 200, 201

Paskalya 322, 364

Paskalya ayını 317

Pat Garrett 410

Paul 302, 303, 304, 305, 306, 320,
321, 522, 525

Payen 323

Peder Frederick Foakes-Jackson 254

Peder Roland de Vaux 236, 237

Pekah Yerus̱alim 205

Pekah'ın Krallığı 205

Peleg 430, 431

Penmaenmawr 126

Pentateuch 175	Profesör Evans-Pritchard 88
Pers Kralı Cyrus 477	Profesör Foakes-Jackson 266
Peru 393, 394, 532	Profesör Fohrer 217
Perugia 16	Profesör George Eogan 53
Peter 525	Profesör Giancarlo Seri 16
Peter Whitfield 362	Profesör Graham Auld 74
Peygamber Samuel 181	Profesör Harold Rowley 245
Philip de Villiers de L'Isle Adam 520	Profesör Hilda Ellis Davidson 87
Pierre Montet 114, 135	Profesör J. Walter Graham 202
Pilate 288, 293	Profesör Jagersma 175
Pisagor 530	Profesör James Chalesworth 76, 344
Plato 131	Profesör John Marsh 220
Pliny 230	Profesör Michael O'Kelly 315
Plymouth Üniversitesi 356	Profesör Norman Golb 285
Polycarp 525	Profesör Philip Davies 18, 29, 74, 76, 85, 172, 212, 233, 251
Portekizliler 139	Profesör Philip Hyatt 201
Poseidon 200, 201	Profesör Richard Dawkins 219, 348, 353, 354, 367
Preston 24	Profesör Robert Eisenman 220, 221, 288, 291, 299, 303, 308, 309
Princeton Üniversitesi 18, 76, 344	Profesör Robert Thouless 61
Profesör Aleksander Thom 45, 46, 336, 405, 535	Profesör Samuel Hook 170
Profesör Archie Roy 50	Profesör SH. Hooke 147
Profesör Charlesworth 76, 344	Profesör Stephen Hawking 377
Profesör Chris Bagley 356	
Profesör Ellis Davidson 92, 93	

Profesör Susan Ackema 209, 210,
212

Profesör William Irwin 179

Profesör William Stiebling 165

Protestanlar 523

Psikolog Hans Eysenck 351

Ptolemy 366, 369, 400

Publius Aelius Hadrianus 515

— Q —

Quaker 525

Quakerlar 385, 398

— R —

Ra 134, 239, 316

Ra Seferleri 138

Rachel 178, 264

Rahip AJ Grieve 271

Rahip Profesör James Charlesworth
18, 19

Raphael 421, 422

Ras Shamra 115, 162, 147

Rationalist Press Association 46

Raymond de Puy 519

Rehoboam 196

Resul Hanok 121

Reuben 475

Riksarkivet 334

Robert Temple 359, 360, 361

Robin Heath 46, 47, 48, 416

Roma 16, 140, 295, 304, 322, 509,
520, 525

Roma İmparatorluğu 292, 302, 304,
320, 322

Roma İmparatoru Konstantin 419

Roma Kalesi 296

Roma Katolik Kilisesi 13, 16, 20,
311

Roma Kilisesi 322

Roma Lejyonları 508

Romalı tarihçi Pliny 207

Romalılar 69, 106, 139, 140, 244,
288, 293, 294, 296, 298, 304, 306,
308, 310, 319, 320, 321, 324, 522,
533

Roslin 72, 85, 323, 326, 334, 346,
390

Roslin Glen Oteli 75, 330

Roslin Kalesi 85

Roslin köyü 73

Roslin'li William St. Clair 81, 327

Roslinli Sir William Sinclair 97

Roslinli St. Clairler 329

Rosslyn 38, 71, 74, 75, 76, 78, 79,
81, 83, 86, 88, 97, 99, 228, 327,
328, 330, 331, 332, 333, 335, 337,
338, 339, 340, 341, 343, 344, 346,
403, 406, 534, 541

Rosslyn Kalesi 72

Rosslyn Şapeli 16, 17, 71, 72, 85,
86, 97, 334, 343, 342

Rosslyn Şapeli Koruma Vakfı 343

Rosslyn Tapınağı 345

Rosslyn'in Kudüs Prensleri 74

Royal Arch 471

Royal Arch of Enoch 33

Royal Society 392, 399, 405, 410

Ruhların Kubbesi 108

— S —

Sabbat 266

Sabbath 317

Sadukiler 284, 296, 310

Sakkara 532

Salem 144, 150, 157, 271

Samaria 112

Samaritanlar 490, 491

Samuel 172, 174

Sanctum Sanctorum 101, 102, 188,
258, 459, 460, 461, 469, 527

Sanhedran 486, 488, 490, 492, 499,
500

Sara 160, 161

Saracenler 520

Sarah 263

Satürn 273, 274, 352, 421

Savaş Yazması 292, 299

Saygıdeğer Seçilmiş Masonlar 469

Saygıdeğer Üstat 31

Saygıdeğer Üstat Ferdinand von
Hompesch 99

Saygıdeğer ve Asil Loca 482

Saygıdeğer Yüce Rahip Mason
Topluluğunun üyeleri 163

Scrabster Limanı 330

Seir 441

Selec 464

Sepphoris Şehri 233

Seth 280

Seul 170, 174, 181, 249, 250, 251,
302, 305

SGF Brandon 292

Shachar 105

Shakespeare 385

Shalem 104

Shalim 105

Shamash 364

Sharon'un Gülü 503

Shaveh vadisi 153

Shechem kabileleri 196

Shechem şehri 168

Sheffield Üniversitesi 74

Sheharbozenai 493, 494

- Shekinah 196, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 270, 271, 272, 274, 277, 279, 282, 287, 295, 300, 301, 311, 312, 313, 315, 317, 319, 320, 322, 323, 328, 350, 354, 369, 377, 380, 386, 389, 390, 391, 392, 394, 395, 396, 400, 406, 417, 438, 470, 471, 473, 503, 506, 534
- Sherman Anti Trust Act
- Sheshbazzar 477, 493
- Sheth 278, 508
- Shinar 431
- Shinar Kralı Amraphel 432
- Shinar Ovası 430, 431
- Shipitbaal 115
- Sicilya 520
- Siddim Vadisi 432
- Sidon (aydâ) 110
- Sidon 115
- Sidonya Limanı 113
- Sidonyalılar 450
- Silbury Tepesi 49
- Simeon 475
- Simyra, Zarephath (Sarafand) 110
- Sina 256, 271, 275, 438
- Sina Dağı 257, 259, 438, 471
- Sinclair Kalesi 341
- Sinclair Klanı Kütüphanesi 329
- Sion Dağı 504
- Sir Christopher Wren 25, 410
- Sir Leonard Wooley 124, 128
- Sir Robert Moray 399, 407, 410
- Sir William Sinclair 98, 339
- Sir William St. Clair 97, 98, 186, 390, 391
- Sirius 316
- Skara Brae 42, 43, 532
- Slavonic Halosis 292
- Snorri Sturluson 87
- Sodom Kralı 432, 433
- Sodom Şehri 144
- Son Kudüs Tapınağı 341
- Southampton Üniversitesi 356
- Sparta 388
- Spartalılar 109
- St Clair Ailesi 71, 73, 81, 88, 96, 97, 98, 99, 104, 346, 542
- St-Clair-sur-Epte Antlaşması 84
- Stephen 525
- Stolkin 103, 449, 464, 465, 467, 468
- Stonehenge 45, 49
- Suhur 365
- Sunday Times 353
- Sunday Times gazetesi 348
- Sur 113, 114, 115, 120, 122, 173, 174, 178, 179, 183, 184, 185, 533
- Sur Kralı Hiram 29, 101, 110, 111, 112, 114, 115, 120, 122, 175, 185,

190, 191, 193, 195, 223, 312, 397,
445, 448, 449, 467

Sur Kralı Ithobaal 197

Suriye 104, 133, 230, 237, 437, 448,
481

Surlular 177

Süleyman 182, 185, 186, 189, 192,
193, 195, 197, 198, 199, 202, 214,
223, 227, 248, 250, 251, 286, 289,
522

Süleyman Krallığı 253

Süleyman Tapınağı 112, 119, 136,
137, 195, 202, 204, 255, 256, 258,
259, 267, 312, 313, 314, 337, 339,
340, 341, 346, 350, 365, 380, 389,
396, 417, 481, 488, 533

Süleyman'a Övgüler 100

Süleyman'ın Ahırları 65, 326

Süleyman'ın Bilgeliği 100

Süleyman'ın İlahileri 100

Süleyman'ın Mührü 73

Süleyman'ın Şarkısı 100

Süleyman'ın Tapınağı 73, 83, 99, 101,
104, 105, 106, 109, 328, 254, 270,
279

Süleyman'ın Tapınağının Fakir Asker-
leri 64

Sümer Uygarlığı 314

Sümerli İbrahim 350

Sümerliler 40, 124, 125, 129, 143,
314, 315, 316, 350, 358, 361, 362,
363, 397, 533

Sünnet olmama Antlaşması 321

Süslü Çanaklı İnsanlar 38, 40, 43, 47,
49, 51, 59, 62, 63, 64, 86, 96, 103,
104, 123, 125, 129, 132, 140, 141,
143, 157, 162, 184, 202, 204, 209,
210, 218, 246, 248, 275, 311, 314,
315, 320, 331, 333, 336, 337, 348,
350, 394, 395, 542

— § —

Şafağın Çocukları 236

Şam 280, 433, 480, 481, 482

Şam Dokümanı 280

Şangay 158

Şave Vadisi 433

Şeytan 97

Şovalye Masonları 515

— T —

Tabletlerin Kubbesi 108

Tacitus 59, 89

Tadmor 480

Tador 481

Tammuz 180

Tanrı Mitra 179

Tanrı Yehova 30

Tanrıça Freyja 86, 90, 92, 94, 95

Tanrıça Tanit 212

Tanrı'nın Seçilmiş Halkı 319

Tanrı'nın Sonsuz Meclisi 318

Tapınak Dağı 34, 106, 107, 213, 237,
326, 341

Tapınak Şovalyeleri 17, 63, 64, 65,
 66, 67, 68, 69, 71, 73, 80, 83, 85,
 231, 266, 326, 327, 335, 338, 342,
 343, 403, 534
 Tarihçi Josephus 312
 Tasarılar Odası 468
 Taş Devri 136
 Taştan Kubbe 341
 Tatenai 493, 494
 Tell el-Amarna 168
 Ten Dan dikilitaşı 172
 Tenesse 201
 Thebanlar 389
 Thor 86, 91, 92, 95, 96
 Thor Heyerdahl 127, 128, 129, 138,
 139, 140
 Times Gazetesi 415
 Tito 463
 Titus 234, 534
 Tony Batters 76, 77
 Toplantı Kulesi 477
 Toprak Ana 261, 342
 Torah 309
 Tripolis, (Tripoli) 110
 Trondheim 86, 95, 336, 346, 541,
 542
 Trondheim Şehri 84
 Trondheim'lı Jarl More 324
 Truvahlar 109

Tsaphiel 421, 422
 Tuball 426
 Tufan 124, 267, 426, 427, 428, 430
 Türkler 520, 521
 Typhon 443
 Tyre, (Sur) 110
 — U —
 Ugarit Şehri 118
 Ugarit'li Fenikeliler 115
 Unas 130
 Uppsala 92
 Ur 124
 Ur Şehri 357
 Ura 365
 Uriel 265, 421, 422
 Uruk 359
 Uruk Şehri 359, 360
 Urushalim 104
 Uzak Doğu 209
 Uziah 508
 Uzziel 439
 — Ü —
 Ürdün 63, 181
 Ürdün Nehri 166, 219
 Ürdün Ovaları 481
 Üstat Mason 31, 36
 — V —
 Vaat Edilen Topraklar 213, 217, 219,
 220, 275

Vadi'nin Zambağı 503

Vaftizci John 221

Vaftizci Yahya 27, 220, 281, 288,
289, 297, 299, 309, 320, 505, 506,
522

Vahşi Batı 410

Vaishnava Hinduları 398

Valhalla 91

Vanderbilt Üniversitesi 201

Venüs 31, 36, 55, 56, 57, 58, 61, 62,
64, 68, 86, 94, 95, 96, 97, 103,
104, 106, 108, 109, 110, 111, 115,
118, 120, 121, 122, 123, 134, 143,
150, 152, 159, 161, 162, 173, 174,
175, 178, 179, 180, 181, 183, 191,
193, 194, 198, 218, 246 248, 251,
255, 256, 258, 259, 262, 264, 265,
268, 269, 270, 271, 272, 275, 279,
281, 285, 286, 287, 289, 300, 307,
311, 312, 314, 316, 317, 319, 322,
323, 347, 358, 359, 360, 361, 362,
364, 380, 394, 396, 405, 510, 532

Venüs Çağı 252, 272, 328

Venüs Çağları 314

Venüs Devirleri 314

Venüs Devri 252, 253, 267, 272, 274,
275

Venüs Döngüsü 248, 251, 252, 255,
266, 267, 268

Venüs Gezegeni 38

Venüs Kuşağı 252, 272, 275

Venüs Kuşakları 314

Venüs Tapınağı 190

Venüs Tarikatı 309, 310

Venüs'ün Çağı 255

Viking Thorolf 96

Vikingler 87, 97

Virginia 69

Viterbo 520

— W —

Wall Street 392

Washington 410

Wick 329

William Albright 167

William St Clair 83, 88, 96, 99, 228,
329, 331, 333

Wiltshire 532

— X —

Xerox 76

— Y —

Yahuda 223, 225, 250, 267, 290

Yahuda Kralı Ahaz 205, 211, 224

Yahuda Krallığı 259, 288

Yahudalılar 290

Yahudi Gareb 464

Yahudi Helenistler 230

Yahudi İmparatorluğu 473

Yahudi Kralı Zerubbabel 365

Yahudi Krallığı 168, 170

Yahudi mahallesi 525

Yahudi Ortodoksluğu 310

Yahudi Savaşı 290, 295, 306, 310

Yahudi Shekinah 271

Yahudi Tapınağı 84, 106

Yahudi Topluluğu 253

Yahudiler 59, 63, 64, 96 103, 107, 109, 121, 123, 146, 150, 151, 162, 163, 164, 170, 171, 181, 183, 195, 198, 204, 206, 212, 213, 219, 223, 227, 228, 229, 230, 238, 239, 244, 246, 249, 253, 254, 255, 261, 274, 277, 278, 289, 294, 295, 300, 301, 302, 303, 305, 306, 309, 312, 316, 321, 324, 348, 377, 389, 398, 406, 410, 476, 490, 491, 493, 522, 523, 524, 530, 532, 533

Yahudiler'in Hamursuz Bayramı 109

Yahudilik 284, 321, 347

Yahya 288, 289, 290, 311

Yair Davidy 63

Yakışıklı Philip 518, 519

Yakup 178, 264, 278, 280, 437, 438, 443, 485

Yargıçlar Dönemi 167

Yargıçlar Meclisi 464

Yebusi 171

Yebusi Şehri 34, 204, 105, 110, 121, 173, 174

Yecüc ve Mecüc 326

Yedi Gizli Koruyucu 258

Yedi Kutsal Nöbetçi 460

Yehimilk 115

Yehova 100, 111, 120, 121, 146, 148, 151, 159, 161, 170, 171, 172, 175, 176, 197, 198, 204, 205, 207, 208, 212, 213, 215, 223, 225, 227, 228, 230, 245, 264, 265, 294, 295, 298, 299, 307, 309, 310, 319, 461

Yehova Tapınağı 28, 120

Yehova tarikatı 121, 215

Yehova'nın Tapınağı 102

Yehovacılar 197

Yeni Ahit 17, 20, 109, 143, 220, 223, 248, 252, 277, 281, 284, 290, 295, 302, 304, 307, 310, 319, 320, 321, 324, 369, 389

Yeni Kudüs 74, 324

Yenilikçiler 308

Yephannah 441

Yerleştirilmiş Üstatlar 405

Yeşil Edamlar 83, 342

Yeşil kadınlar 342

Yeşu 164, 437

Yıldız Kehaneti 280, 281, 299, 300, 320

Yıldız Tarikatı 304

York Şehri 508

York Yüce Locası 419

Yorkshire 410

Yotam oğlu Ahaz 205

Yukarı Mısır 314
 Yunanistan 369
 Yunanlılar 109, 181, 239, 275, 369,
 387, 389, 513, 522
 Yüce Meclis 502
 Yüce Seçilmiş Mason 103, 340
 Yüce Yüksek Rahibin Kutsal
 Topluluğu 143, 152
 — Z —
 Zabud 447
 Zadok 173
 Zadokit 230
 Zarakhiel 421, 422
 Zealot 290
 Zealotlar 308, 310
 Zeboiim Kralı Shemeber 432
 Zebutun 475
 Zedek 151
 Zedekiah 474
 Zedokite 247
 Zerbal 467
 Zeredathah 481, 449
 Zerrubabel 18, 72, 106, 195, 229,
 247, 479, 486, 477, 480, 481, 482,
 484, 485, 488, 489, 492, 493, 494,
 495, 496, 497, 499, 500, 501
 Zerrubabel Tapınağı 533
 Zerrubabel'in Tapınağı 389
 Zeytinlik Dağı 105, 106, 107, 108,

258
 Zeytinlik Dağları 460
 Zibanitu 365
 Zilla 426
 Zilpah 178
 Zion 146, 211, 424, 434
 Zisudra 358
 Zodyak 191, 366
 Zoroastria 228
 Zuriel 439